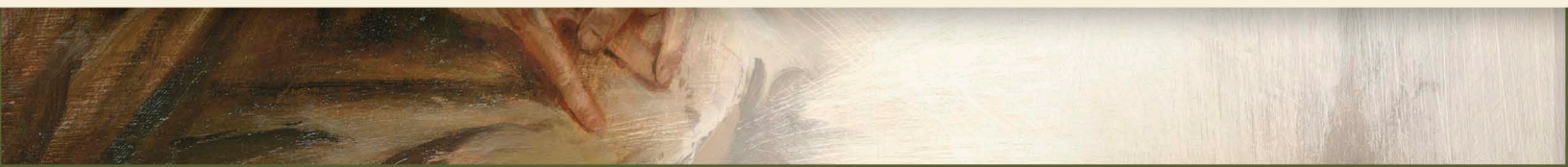

Naujasis Testamentas

Seminarijos mokytojo vadovėlis

Naujasis Testamentas

Seminarijos mokytojo vadovėlis

Būsime dėkingi už atsiliepimus ir pastabas. Juos ir pastebėtas klaidas prašome siųsti adresu:

Seminaries and Institutes of Religion Curriculum Services
50 East North Temple Street
Salt Lake City, Utah 84150-0008
USA

El. paštu ces-manuals@ldschurch.org

Prašom nurodyti savo vardą, pavardę, adresą, apylinkę ir kuolą.

Nepamirškite išsakydami pastabas nurodyti vadovėlio pavadinimo.

© 2016 Intellectual Reserve, Inc.

All rights reserved.

Išspausdinta Jungtinėse Amerikos Valstijose

Version 2, 6/16

Tekstas anglų kalba patvirtintas 2/15.

Vertimas patvirtintas 2/15.

New Testament Seminary Teacher Manual vertimas

Lithuanian

12339 156

Turinys

<i>Naujojo Testamento seminarijos mokytojo vadovėlio įvadas</i>	XI
Mūsų tikslas	XI
Pamokos ruošimas	XII
Kasdienis mokytojo vadovėlio naudojimas	XIII
Kasdienių seminarijos studijų programa (suderinto laiko ir ankstyvo ryto)	XIV
Studijų namuose pamokų pritaikymas	XVI
Namuose studijuojančių seminarijos mokinių programa	XVII
Kitos mokymo priemonės	XIX
<i>Kasdienių studijų ir studijų namuose pamokos</i>	
1 Naujojo Testamento studijų įvadas	1
2 Išgelbėjimo planas	6
3 Mokinio vaidmuo	12
4 Raštų studijavimas	16
5 Naujojo Testamento kontekstas ir apžvalga	21
<i>Pamoka studijuojantiems namuose Išgelbėjimo planas: Naujojo Testamento ir konteksto studijų įvadas (1 dalis)</i>	27
<i>Evangelijos pagal šv. Matą studijų įvadas</i>	31
6 Evangelija pagal Matą 1–2	33
7 Evangelija pagal Matą 3	38
8 Evangelija pagal Matą 4	43
9 Evangelija pagal Matą 5:1–16	48
10 Evangelija pagal Matą 5:17–48	53
<i>Pamoka studijuojantiems namuose Evangelija pagal Matą 1–5 (2 dalis)</i>	58
11 Evangelija pagal Matą 6	62
12 Evangelija pagal Matą 7	67
13 Evangelija pagal Matą 8–10	72
14 Evangelija pagal Matą 11–12	77
15 Evangelija pagal Matą 13:1–23	81
<i>Pamoka studijuojantiems namuose Evangelija pagal Matą 6:1–13:23 (3 dalis)</i>	86
16 Evangelija pagal Matą 13:24–58	90
17 Evangelija pagal Matą 14	96
18 Evangelija pagal Matą 15	101
19 Evangelija pagal Matą 16	105

20	Evangelija pagal Matą 17	110
	<i>Pamoka studijuojantiems namuose Evangelija pagal Matą 13:24–17:27 (4 dalis)</i>	115
21	Evangelija pagal Matą 18	118
22	Evangelija pagal Matą 19–20	123
23	Evangelija pagal Matą 21:1–16	128
24	Evangelija pagal Matą 21:17–22:14	133
25	Evangelija pagal Matą 22:15–46	138
	<i>Pamoka studijuojantiems namuose Evangelija pagal Matą 18–22 (5 dalis)</i>	142
26	Evangelija pagal Matą 23	146
27	Džozefas Smitas–Mato; Mato 24	151
28	Evangelija pagal Matą 25:1–13	156
29	Evangelija pagal Matą 25:14–46	161
30	Evangelija pagal Matą 26:1–30	166
	<i>Pamoka studijuojantiems namuose Evangelija pagal Matą 23:1–26:30 (6 dalis)</i> .	171
31	Evangelija pagal Matą 26:31–75	175
32	Evangelija pagal Matą 27:1–50	180
33	Evangelija pagal Matą 27:51–28:20	184
	Evangelijos pagal šv. Morkų studijų įvadas	189
34	Evangelija pagal Morkų 1	191
35	Evangelija pagal Morkų 2–3	196
	<i>Pamoka studijuojantiems namuose Evangelija pagal Matą 26:31–Evangelija pagal</i>	
	<i>Morkų 3:35 (7 dalis)</i>	201
36	Evangelija pagal Morkų 4–5	205
37	Evangelija pagal Morkų 6	210
38	Evangelija pagal Morkų 7–8	214
39	Evangelija pagal Morkų 9:1–29	219
40	Evangelija pagal Morkų 9:30–50	223
	<i>Pamoka studijuojantiems namuose Evangelija pagal Morkų 4–9 (8 dalis)</i>	227
41	Evangelija pagal Morkų 10	231
42	Evangelija pagal Morkų 11–16	236
	Evangelijos pagal šv. Luką studijų įvadas	241
43	Evangelija pagal Luką 1	243
44	Evangelija pagal Luką 2	249
45	Evangelija pagal Luką 3–4	255
	<i>Pamoka studijuojantiems namuose Evangelija pagal Morkų 10–Evangelija pagal</i>	
	<i>Luką 4 (9 dalis)</i>	260
46	Evangelija pagal Luką 5	264

47	Evangelija pagal Luką 6:1–7, 18	269
48	Evangelija pagal Luką 7:18–50	274
49	Evangelija pagal Luką 8–9	279
50	Evangelija pagal Luką 10:1–37	284
	<i>Pamoka studijuojantiems namuose Evangelija pagal Luką 5:1–10:37 (10 dalis) . . . . .</i>	<i>289</i>
51	Evangelija pagal Luką 10:38–12:59	293
52	Evangelija pagal Luką 13–14	298
53	Evangelija pagal Luką 15	302
54	Evangelija pagal Luką 16	307
55	Evangelija pagal Luką 17	311
	<i>Pamoka studijuojantiems namuose Evangelija pagal Luką 10:38–17:37 (11 dalis) . . . . .</i>	<i>316</i>
56	Evangelija pagal Luką 18–21	320
57	Evangelija pagal Luką 22	324
58	Evangelija pagal Luką 23	329
59	Evangelija pagal Luką 24	334
	Evangelijos pagal šv. Joną studijų įvadas	339
60	Evangelija pagal Joną 1	341
	<i>Pamoka studijuojantiems namuose Evangelija pagal Luką 18–Evangelija pagal Joną 1 (12 dalis) . . . . .</i>	<i>346</i>
61	Evangelija pagal Joną 2	350
62	Evangelija pagal Joną 3	355
63	Evangelija pagal Joną 4	361
64	Evangelija pagal Joną 5	366
65	Evangelija pagal Joną 6	371
	<i>Pamoka studijuojantiems namuose Evangelija pagal Joną 2–6 (13 dalis) . . . . .</i>	<i>376</i>
66	Evangelija pagal Joną 7	380
67	Evangelija pagal Joną 8:1–30	385
68	Evangelija pagal Joną 8:31–59	389
69	Evangelija pagal Joną 9	394
70	Evangelija pagal Joną 10	399
	<i>Pamoka studijuojantiems namuose Evangelija pagal Joną 7–10 (14 dalis) . . . . .</i>	<i>403</i>
71	Evangelija pagal Joną 11	407
72	Evangelija pagal Joną 12	412
73	Evangelija pagal Joną 13	417
74	Evangelija pagal Joną 14	422
75	Evangelija pagal Joną 15	427
	<i>Pamoka studijuojantiems namuose Evangelija pagal Joną 11–15 (15 dalis) . . . . .</i>	<i>432</i>

76	Evangelija pagal Joną 16	436
77	Evangelija pagal Joną 17	440
78	Evangelija pagal Joną 18–19	445
79	Evangelija pagal Joną 20	450
80	Evangelija pagal Joną 21	455
	<i>Pamoka studijuojantiems namuose Evangelija pagal Joną 16–21 (16 dalis) . . . . .</i>	<i>460</i>
	Apaštalų darbų studijų įvadas	0
81	Apaštalų darbai 1:1–8	0
82	Apaštalų darbai 1:9–26	0
83	Apaštalų darbai 2	0
84	Apaštalų darbai 3	0
85	Apaštalų darbai 4–5	0
	<i>Pamoka studijuojantiems namuose Mato 1–5 (17 dalis) . . . . .</i>	<i>0</i>
86	Apaštalų darbai 6–7	0
87	Apaštalų darbai 8	0
88	Apaštalų darbai 9	0
89	Apaštalų darbai 10–11	0
90	Apaštalų darbai 12	0
	<i>Pamoka studijuojantiems namuose Mato 6–12 (18 dalis) . . . . .</i>	<i>0</i>
91	Apaštalų darbai 13–14	0
92	Apaštalų darbai 15	0
93	Apaštalų darbai 16	0
94	Apaštalų darbai 17	0
95	Apaštalų darbai 18–19	0
	<i>Pamoka studijuojantiems namuose Mato 13–19 (19 dalis) . . . . .</i>	<i>0</i>
96	Apaštalų darbai 20–22	0
97	Apaštalų darbai 23–26	0
98	Apaštalų darbai 27–28	0
	Apaštalo Pauliaus Laiško romiečiams studijų įvadas	0
99	Laiškas romiečiams 1–3	0
100	Laiškas romiečiams 4–7	0
	<i>Pamoka studijuojantiems namuose Apaštalų darbų 20–Laiško romiečiams 7</i>	
	<i>(20 dalis) . . . . .</i>	<i>0</i>
101	Laiškas romiečiams 8–11	0
102	Laiškas romiečiams 12–16	0
	Apaštalo Pauliaus Pirmo laiško korintiečiams studijų įvadas	0
103	1 Laiškas korintiečiams 1–2	0

104	1 Laiškas korintiečiams 3–4	0
105	1 Laiškas korintiečiams 5–6	0
	<i>Pamoka studijuojantiems namuose Laiškas romiečiams 8–1 Laiškas korintiečiams 6</i>	
	<i>(21 dalis)</i>	0
106	1 Laiškas korintiečiams 7–8	0
107	1 Laiškas korintiečiams 9–10	0
108	1 Laiškas korintiečiams 11	0
109	1 Laiškas korintiečiams 12	0
110	1 Laiškas korintiečiams 13–14	0
	<i>Pamoka studijuojantiems namuose 1 Laiškas korintiečiams 7–14 (22 dalis)</i>	0
111	1 Laiškas korintiečiams 15:1–29	0
112	1 Laiškas korintiečiams 15:30–16:24	0
	Pauliaus Antro laiško korintiečiams studijų įvadas	0
113	2 Laiškas korintiečiams 1–3	0
114	2 Laiškas korintiečiams 4–5	0
115	2 Laiškas korintiečiams 6–7	0
	<i>Pamoka studijuojantiems namuose 1 Laiškas korintiečiams 15–2 Laiškas korintiečiams</i>	
	<i>7 (23 dalis)</i>	0
116	2 Laiškas korintiečiams 8–9	0
117	2 Laiškas korintiečiams 10–13	0
	Apaštalo Pauliaus Laiško galatams studijų įvadas	0
118	Laiškas galatams 1–4	0
119	Laiškas galatams 5–6	0
	Apaštalo Pauliaus Laiško efeziečiams studijų įvadas	0
120	Laiškas efeziečiams 1	0
	<i>Pamoka studijuojantiems namuose 2 Laiškas korintiečiams 8–Laiškas efeziečiams 1</i>	
	<i>(24 dalis)</i>	0
121	Laiškas efeziečiams 2–3	0
122	Laiškas efeziečiams 4	0
123	Laiškas efeziečiams 5–6	0
	Apaštalo Pauliaus Laiško filipiečiams studijų įvadas	0
124	Laiškas filipiečiams 1–3	0
125	Laiškas filipiečiams 4	0
	<i>Pamoka studijuojantiems namuose Laiškas efeziečiams 2–Laiškas filipiečiams 4</i>	
	<i>(25 dalis)</i>	0
	Apaštalo Pauliaus Laiško kolosiečiams studijų įvadas	0
126	Laiškas kolosiečiams	0

Apaštalo Pauliaus Pirmo laiško tesalonikiečiams studijų įvadas	0
127 1 Laiškas tesalonikiečiams 1–2	0
128 1 Laiškas tesalonikiečiams 3–5	0
Apaštalo Pauliaus Antro laiško tesalonikiečiams studijų įvadas	0
129 2 Laiškas tesalonikiečiams	0
Apaštalo Pauliaus Pirmo laiško Timotiejui studijų įvadas	0
130 1 Laiškas Timotiejui	0
<i>Pamoka studijuojantiems namuose Laiškas kolosiečiams–1 Laiškas Timotiejui</i> <i>(26 dalis)</i>	0
Apaštalo Pauliaus Antro laiško Timotiejui studijų įvadas	0
131 2 Laiškas Timotiejui 1–2	0
132 2 Laiškas Timotiejui 3–4	0
Apaštalo Pauliaus Laiško Titui studijų įvadas	0
133 Laiškas Titui	0
Apaštalo Pauliaus Laiško Filemonui studijų įvadas	0
134 Laiškas Filemonui	0
Apaštalo Pauliaus Laiško hebrajams studijų įvadas	0
135 Laiškas hebrajams 1–4	0
<i>Pamoka studijuojantiems namuose 2 Laiškas Timotiejui 1–Laiškas hebrajams 4</i> <i>(27 dalis)</i>	0
136 Laiškas hebrajams 5–6	0
137 Laiškas hebrajams 7–10	0
138 Laiškas hebrajams 11	0
139 Laiškas hebrajams 12–13	0
Jokūbo laiško studijų įvadas	0
140 Jokūbo laiškas 1	0
<i>Pamoka studijuojantiems namuose Laiškas hebrajams 5–Jokūbo laiškas 1 (28 dalis)</i>	0
141 Jokūbo laiškas 2	0
142 Jokūbo laiškas 3	0
143 Jokūbo laiškas 4–5	0
Apaštalo Petro Pirmo laiško studijų įvadas	0
144 1 Petro laiškas 1–2	0
145 1 Petro laiškas 3–5	0
<i>Pamoka studijuojantiems namuose Jokūbo laiškas 2–1 Petro laiškas 5 (29 dalis)</i>	0
Apaštalo Petro Antro laiško studijų įvadas	0
146 2 Petro laiškas 1	0
147 2 Petro laiškas 2–3	0

Apaštalo Jono Pirmo laiško studijų įvadas	0
148 1 Jono laiškas	0
Apaštalo Jono Antro laiško studijų įvadas	0
Apaštalo Jono Trečio laiško studijų įvadas	0
149 2 Jono laiškas–3 Jono laiškas	0
Judo laiško įvadas	0
150 Judo laiškas	0
<i>Pamoka studijuojantiems namuose 2 Petro laiškas–Judo laiškas (30 dalis)</i>	0
Apreiškimo šv. Jonui studijų įvadas	0
151 Apreiškimas Jonui 1	0
152 Apreiškimas Jonui 2–3	0
153 Apreiškimas Jonui 4–5	0
154 Apreiškimas Jonui 6–11, 1 dalis	0
155 Apreiškimas Jonui 6–11, 2 dalis	0
<i>Pamoka studijuojantiems namuose Apreiškimas Jonui 1–11 (31 dalis)</i>	0
156 Apreiškimas Jonui 12–13	0
157 Apreiškimas Jonui 14–16	0
158 Apreiškimas Jonui 17–19	0
159 Apreiškimas Jonui 20	0
160 Apreiškimas 21–22	0
<i>Pamoka studijuojantiems namuose Apreiškimas Jonui 12–22 (32 dalis)</i>	0
Priedai	465
Raštų skaitymo lentelės	466
Dėstymo grafikas kasdienių studijų mokytojams	469
Pasiūlymai dėl lanksčiai planuojamų pamokų	475
Dėstymo grafikas studijų namuose mokytojams	477
Raštų įvaldymo įvadas	482
Raštų įvaldymo pratimai	486
100 Raštų įvaldymo ištraukų	493
Pagrindinių doktrinų studijų įvadas	494
Pagrindinės doktrinos	495
Mokyti Evangelijos darniai	504
Jėzaus Kristaus mirtingosios tarnystės apžvalga	505
Atrinkti Naujojo Testamento paveikslėliai	506

Naujojo Testamento seminarijos mokytojo vadovėlio įvadas

Mūsų tikslas

Seminarijų ir religijos institutų tikslo apibrėžime teigiama:

„Mūsų tikslas – padėti jaunimui ir jauniems suaugusiems žmonėms suprasti Jėzaus Kristaus mokymus bei apmokėjimą ir pasikliauti jais; padėti išlikti vertiems šventyklos palaiminimų; pasiruošti patiems ir paruošti savo šeimas bei kitus amžinajam gyvenimui su savo Dangiškuoju Tėvu“ (*Evangelijos mokymas ir mokymasis. Vadovėlis seminarijos ir religijos mokytojams ir vadovams* [2012], p. 1).

Kad pasiektume savo tikslą, mes mokome mokinius Evangelijos doktrinų bei principų iš Raštų ir pranašų žodžių. Šias doktrinas bei principus dėstome taip, kad būtų suprantami ir ugdyti. Padedame mokiniams atlikti savo vaidmenį mokymosi procese ir ruošiamė juos mokytį Evangelijos kitus.

Kad įvykdytume šiuos siekius, raginame jus ir jūsų mokomus mokinius kartu, studijuojant Raštus, studijuoti ir šiuos Evangelijos mokymo ir mokymosi pagrindus:

- Mokyti ir mokytis Dvasia.
- Puoselėti mokymuisi palankią meilės, pagarbos ir tikslo siekimo aplinką.
- Kasdien studijuoti Raštus ir skaityti mokymosi kurso medžiagą. (Lenteles, skirtas sekti Naujojo Testamento skaitymą, galite rasti ten pat, kur yra Naujojo Testamento Raštų įvaldymo kortelės, internete adresu LDS.org ir store.lds.org [prekės Nr. 10480].)
- Suprasti Raštų bei pranašų žodžių kontekstą ir turinį.
- Nustatyti Evangelijos doktrinas ir principus, juos suprasti, jausti jų teisingumą bei svarbą ir juos taikyti.
- Aiškinti, pasakoti ir liudyti apie Evangelijos doktrinas ir principus.
- Įsisavinti pagrindines Raštų ištraukas ir doktrinas (*Evangelijos mokymas ir mokymasis*, p. 10).

Įgyvendindami šiuos siekius taip pat padėkite mokiniams būti ištikimiems Jėzaus Kristaus Evangelijai ir skirti tiesą nuo to, kas klaidinga. Mokiniam kartais kyla klausimų dėl Bažnyčios doktrinos, istorijos ar tam tikros jos pozicijos socialiniais klausimais. Galite paruošti mokinius tokiems klausimams, padėdami jiems „siek[ti] mokytumo, būtent mokymusi ir taip pat tikėjimu“ (DS 88:118) ir naudodamiesi si.lds.org svetainėje esančiu skyriumi, pavadintu Siekti tiesos.

Šis mokytojo vadovėlis buvo paruoštas taip, kad padėtų jums sėkmingai pasiekti šiuos tikslus.

Pamokos ruošimas

Mokantiems Jo Evangelijos, Viešpats nurodė: „[Mokykite] mano evangelijos principų, esančių Biblijoje ir Mormono Knygoje, kurioje yra evangelijos pilnatvė“ (DS 42:12). Vėliau Jis nurodė, kad šių tiesų turėtų būti mokoma taip, kaip „nurodys Dvasia“, kuri „per tikėjimo maldą [...] bus duota“ (DS 42:13–14). Ruošdami kiekvieną pamoką pamaldžiai ieškokite Dvasios vadovavimo, kad Ji padėtų jums suprasti Raštus ir juose esančius principus ir doktrinas. Taip pat sekite Dvasios raginimais, kai planuosite, kaip padėti savo mokiniams suprasti Raštus, būti Dvasios mokomiems ir pajauti troškimą taikyti tai, ko mokosi.

Naujasis Testamentas yra pagrindinis šaltinis ruošiantis mokyti šio kurso. Pamaldžiai studijuokite skyrius ar eilutes, kurių mokysite. Stenkitės suprasti nagrinėjamos Raštų dalies kontekstą ir turinį, taip pat įvykių eigą, žmones, vietas ir įvykius. Susipažinę su nagrinėjamos Raštų dalies kontekstu ir turiniu, stenkitės surasti joje esančius principus ir doktrinas ir nuspręskite, kurias tiesas jūsų mokiniams suprasti ir taikyti yra svarbiausia. Apsisprendę, kam skirsite dėmesį, galite nustatyti, kurie metodai, traktuotės ir pratimai geriausiai padės jūsų mokiniams išmokyti ir taikyti Raštuose esančias šventas tiesas.

Šis vadovėlis sukurtas tam, kad padėtų jums šiame procese. Atidžiai apžvelkite pamokos medžiagą, susijusią su ta Raštų dalimi, kurios mokysite. Galite vadovautis visais arba tik kai kuriais mokymo programos pasiūlymais dėl nagrinėjamos Raštų dalies arba galite juos pritaikyti savo mokinių poreikiams ir sąlygoms.

Svarbu, kad kiekvieną pamoką padėtumėte mokiniams išstudijuoti visą nagrinėjamą Raštų dalį. Taip darydami padėsite mokiniams suvokti visą žinią, kurią norėjo perteikti tą Raštų dalį rašęs pranašas. Tačiau planuodami pamoką galite pastebėti, kad neturite pakankamai laiko pamokoje panaudoti visų vadovėlyje pateiktų mokymo pasiūlymų. Siekite Dvasios vadovavimo ir pamaldžiai apsvastykite savo mokinių poreikius sprendami, kurią nagrinėjamą Raštų dalį pabrėžti, kad padėtumėte mokiniams pajusti Evangelijos doktrinų tikrumą bei svarbą ir pritaikyti jas savo gyvenime. Kai trūksta laiko, jums gali tekti pritaikyti kitas pamokos dalis trumpai apibendrinant kai kurias Raštų ištraukas ar paprašant mokinių greitai atpažinti principą ar doktriną prieš jums pereinant prie kitos Raštų ištraukų grupės.

Sprendami, kaip pritaikyti pamokos medžiagą, būtinai vadovaukitės šiuo vyresniojo Dalino H. Oukso iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo mokymu:

„Dažnai girdėjau prezidentą Pakerį mokant, kad pirma įsisaviname, o paskui taikome. Jei gerai įsisaviname pamoką, kurios ruošiamės mokyti, tada ją pritaikydami galime vadovautis Dvasia“ („4.3.4 Decide through Inspiration“, iš „A Panel Discussion with Elder Dallin H. Oaks“ [Religijos seminarijos ir instituto satelito transliacija, 2012 m. rugpjūčio 7 d.]; LDS.org).

Ruošdamiesi mokyti, nepamirškite mokinių, turinčių išskirtinių poreikių. Pakoreguokite veiklas ir lūkesčius taip, kad jiems nebūtų per sunku. Bendravimas su tėvais ir vadovais padės jums sužinoti mokinių reikmes ir suteikti jiems prasmingą ir ugdančią patirtį.

Ruošdamiesi pamokai galite pasirinkti remtis „Notes and Journal tools“ („Pastabos ir žurnalo įrankiai“) LDS.org svetainėje arba Gospel Library mobiliesiems

įrenginiams. Tomis priemonėmis galite pasižymėti Raštų ištraukas, konferencijos kalbas, Bažnyčios žurnalų straipsnius ir pamokas. Taip pat galite sukurti ir išsaugoti pastabas, kuriomis vadovausitės savo pamokoje. Norėdami daugiau sužinoti, kaip naudotis šiais įrankiais, apsilankykite tinklalapyje Notes and Journal Help, svetainėje LDS.org.

Dalis šio vadovėlio medžiagos buvo perimta ir pritaikyta iš *Naujojo Testamento mokinio vadovėlio* (Church Educational System Manual, 2014).

Kasdienis mokytojo vadovėlio naudojimas

Knygos studijų įvadas

Knygų studijų įvaduose pateikiamos kiekvienos knygos santraukos. Be to, juose paaiškinama, kas parašė tą knygą, pateikiami tos knygos išskirtiniai bruožai ir jos turinio santrauka.

Nagrinėjamos Raštų dalies įvadas

Nagrinėjamos Raštų dalies įvade pateikiama trumpa pamokai skirtos Raštų dalies konteksto ir turinio santrauka.

Eilučių grupavimas ir konteksto santrauka

Nagrinėjamos Raštų dalys dažnai padalinamos į mažesnes dalis arba eilučių grupes, atspindinčias konkrečią temą ar įvykį. Po kiekvienos eilučių grupės nuorodos pateikiama glausta toje eilučių grupėje aprašomų įvykių ar mokymų santrauka.

Pagalba mokytojui

„Pagalba mokytojui“ padeda paaiškinti Evangelijos mokymo principus ir metodus. Tai padės jums tobulėti.

Pamokos aprašymas

Pamokos aprašyme pateikiami nurodymai, kaip studijuoti ir mokyti. Joje siūlomos mokymo idėjos, pavyzdžiai, klausimai, pratimai, citatos, grafikai ir lentelės.

Doktrinos ir principai

Studijuojant Raštus, doktrinos ir principai natūraliai pastebimi, jie yra paryškinti, kad padėtų jums juos identifikuoti ir pabrėžti jūsų pamokos diskusijose.

Paveikslėliai

Mokydami, jei turite, galite parodyti Bažnyčios vadovų nuotraukas ir įvykių, aprašytų Raštuose, paveikslėlius.

Raštų įvaldymas

25 Raštų įvaldymo ištraukos iš Naujojo Testamento yra paryškintos pamokų, kuriose jos vartojamos, aprašyme. Kiekvienoje tų pamokų pateikiama tos ištraukos mokymo idėja. Siekiant išlaikyti nuoseklumą, įvairiuose vadovėlio skyriuose pateikiami Raštų įvaldymo ištraukų peržiūros pratimai, padėsiantys jums nuosekliai mokyti Raštų įvaldymo ištraukų. Papildomas Raštų įvaldymo mokymo idėjas galite

rasti šio vadovėlio pabaigoje esančiame priede arba Seminary Student Resources internete adresu LDS.org.

Paraštė

Ruošdami pamoką iš spausdintos šio vadovėlio versijos, paraštėje galite užsirašyti pastabas, principus, patyrimus ir kitas idėjas, kaip nurodys Šventoji Dvasia.

Komentarai ir kontekstas

Kai kurių pamokų pabaigoje yra papildomų citatų ir paaiškinimų, kurie padės jums geriau suprasti istorinį kontekstą, konkrečias sąvokas ar Raštų ištraukas. Mokydami pasinaudokite šios dalies informacija, kad pasiruoštumėte atsakyti į klausimus ar pasidalinti papildomomis įžvalgomis. Papildomą konteksto medžiagą galite rasti skaitmeninėse šio vadovėlio versijose internete adresu LDS.org ir Gospel Library programėlėje.

Papildomos mokymo idėjos

Kai kurių pamokų pabaigoje yra pateikiamos papildomos mokymo idėjos. Čia pateikiami pasiūlymai, kaip mokyti doktrinų ir principų, kurie galbūt nepastebimi ar nepabrėžiami pamokoje. Jose taip pat gali būti pasiūlymų, kaip naudoti vaizdines priemones, tokias kaip DVD pateiktys ir filmukai internete adresu LDS.org. Papildomų mokymo idėjų galite rasti skaitmeninėse šio vadovėlio versijose internete adresu LDS.org.

Kasdienių seminarijos studijų programa (suderinto laiko ir ankstyvo ryto)

Vadovėlį sudaro šios dalys, skirtos kasdienių studijų seminarijos mokytojams: 160 kasdienių mokytojo pamokų, pagalba mokytojui, knygų įvada ir priemonės, skirtos mokyti Raštų įvaldymo ištraukų ir pagrindinių doktrinų.

Knygos studijų įvadas

Prieš pirmąją kiekvienos Raštų knygos pamoką pateikiamas tos knygos studijų įvadas. Knygų studijų įvaduose pateikiamos kiekvienos knygos santraukos, kuriose yra atsakymai į šiuos klausimus: „Kodėl verta studijuoti šią knygą? Kas parašė šią knygą? Kada ir kur ji buvo parašyta? Kam ir kodėl ji buvo skirta? Kokie šios knygos išskirtiniai bruožai?“ Kiekviename įvade pateikiama tos knygos santrauka. Mokytojai pagal poreikį turėtų remtis šiuose įvaduose pateikiamais kontekstu ir pagalbine medžiaga.

Kasdieninės mokytojo pamokos

Kaip naudotis šiuo vadovėliu

Kiekviena šio vadovėlio pamoka sutelkta į nagrinėjamą Raštų dalį, o ne į konkrečią sąvoką, doktriną ar principą. Tai padės jums ir jūsų mokiniams nuosekliai studijuoti Raštus ir aptarti doktrinas ir principus, kai jie natūraliai iškyla Raštų tekste. Žinodami doktrinos ar principo kontekstą, mokiniai gali geriau suprasti tą tiesą. Be to, mokiniai geriau pajus ir supras žinios mastą, kurį Raštų autoriai vylėsi perteikti. Raštų mokymas tokiu būdu padės mokiniams išmokti, kaip, studijuojant Raštus asmeniškai, atrasti ir taikyti amžinąsias tiesas.

Kiekvienoje pamokoje pabrėžiami ne visi nagrinėjamos Raštų dalies elementai. Kai kuriems elementams skiriama mažiau dėmesio, nes jie nėra įkvėpto rašytojo žinios pagrindas arba yra mažiau svarbūs jaunimui. Jūsų pareiga pritaikyti šią medžiagą savo mokinių reikmėms ir interesams. Galite pritaikyti šio vadovėlio pamokų idėjas, nusprendami labiau pabrėžti konkrečią doktriną ar principą, pateiktus pamokos medžiagoje, arba mažiau pabrėžti Raštų dalies elementą, nuodugniai išnagrinėtą šiame vadovėlyje. Ruošdamiesi mokyti, siekite Šventosios Dvasios vadovavimo, kaip tai pritaikyti.

Doktrinos ir principai

Pamokos aprašyme pastebėsite, kad kai kurios pagrindinės doktrinos ir principai yra paryškinti. Šioje mokymo programoje paaiškinami tokie principai ir doktrinos, kurie: 1) atspindi pagrindinę Raštų dalies žinią, 2) ypač tinka mokinių reikmėms ir situacijoms arba 3) yra svarbiausios tiesos, galinčios padėti mokiniams sustiprinti savo ryšius su Viešpačiu. Nepamirškite, kad Naujajame Testamente mokoma daugybės tiesų, kurios nėra aiškinamos šioje mokymo programoje. Prezidentas Boidas K. Parkeris iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo mokė, kad Raštus sudaro „begalė tiesų kombinacijų, kurios tinka kiekvienam asmeniui visose situacijose“ (“The Great Plan of Happiness” [CES Symposium on the Doctrine and Covenants/ Church History, Aug. 10, 1993], si.lds.org; taip pat žr. *Teaching Seminary: Preservice Readings* [2004], 69, LDS.org).

Mokydami nuolatos suteikite mokiniams progų Raštuose atpažinti doktrinas ir principus. Dalindamiesi surastomis tiesomis, mokiniai dažnai gali doktriną ar principą įvardyti kitais žodžiais, nei parašyta vadovėlyje. Jie taip pat gali atrasti tiesas, kurios nėra aiškinamos pamokos plane. Būkite atsargūs, kad nepasakytumėte mokiniams, jog jų atsakymai neteisingi todėl, kad pasako kitais žodžiais, nei parašyta vadovėlyje, arba aiškina tiesas, kurios nėra paminėtos mokymo programoje. Tačiau, jei mokinio teiginys yra doktriniškai neteisingas, jūsų pareiga yra švelniai jį pataisyti, išlaikant meilės ir pasitikėjimo aplinką. Tai gali suteikti jūsų klasės mokiniams svarbią pamokančią patirtį.

Tempas

Šiame vadovėlyje yra 160 kasdienio mokymo seminarijos pamokų. Galite pamokas ir dėstymo grafiką pritaikyti pagal jums suteiktą laiką mokyti šio kurso. Dėstymo grafiko pavyzdžio ieškokite šio vadovėlio priede. Šis dėstymo grafikas sudarytas 36 savaitių arba 180 dienų mokslo metams. Jame yra 20 lanksčiai planuojamų pamokų, kurias vesdami galite pritaikyti kasdienes pamokas, padėti mokiniams įvaldyti svarbiausias Raštų ištraukas ir pagrindines doktrinas, apžvelgti praeitą medžiagą, atlikti būtinus suvokimo patikrinimus ir juos apžvelgti, ar kompensuoti nesuplanuotas tvarkaraščio pertraukas.

Papildomas darbas

Papildomas darbas pagal kasdienių studijų seminarijos programą gali būti atliekamas duodant mokiniams papildomų darbų; tai darydami galite remtis *Naujojo Testamento vadovėliu namuose studijuojantiems seminarijos mokiniams*. Pamokos vadovėlyje, skirtame namuose studijuojantiems mokiniams, atitinka šio vadovėlio pamokas. Dažnai pamokų nelankantiems mokiniams turėtų būti skiriamos užduotys, atitinkančios praleistas mokinio vadovėlio pamokas. Užduotis galima atsisiųsti internetu iš LDS.org, todėl mokiniams, kuriems reikia atlikti

papildomą darbą, nebūtina duoti vadovėlio. Daugiau informacijos apie *Naujojo Testamento vadovėlį namuose studijuojantiems seminarijos mokiniams* galite rasti dalyje, pavadinimu „Seminarijos programa studijuojantiems namuose“.

Pagalba mokytojui

Pagalbą mokytojui rasite šio vadovėlio paraštėse. Skyreliuose „Pagalba mokytojui“ paaiškinama ir pailiustruojama, kaip jūs ir jūsų klasės mokiniai, studijuodami Naująjį Testamentą, galite taikyti Evangelijos mokymo ir mokymosi pagrindus. Juose taip pat patariama, kaip efektyviai taikyti skirtingus mokymo metodus, įgūdžius ir traktuotes. Supratę pagalbos mokytojui principus, ieškokite būdų, kaip praktiškai jais vadovautis ir taikyti juos pamokose.

Raštų įvaldymas ir pagrindinės doktrinos

Kad padėtų mokiniams kaupti amžinąsias tiesas ir sustiprinti jų pasitikėjimą savimi, mokant ir mokantis iš Raštų, seminarijos ir religijos institutai (SI) parinko Raštų ištraukas, kurias mokiniai turėtų įvaldyti kiekviename studijų kurse. Be to, buvo pridėtas pagrindinių doktrinų sąrašas, kad pabrėžtų svarbiausias doktrinas, kurias mokiniai turėtų suprasti, jomis tikėti ir vadovautis per ketverius seminarijos metus ir likusį gyvenimą. Kiekvieno seminarijos kurso vadovėlis paruoštas taip, kad pabrėžtų pagrindines doktrinas, kurios pastebimos mokiniams nuosekliai studijuojant Raštus. Daug Raštų įvaldymo ištraukų buvo parinkta atsižvelgiant į pagrindines doktrinas, todėl, mokydami mokinius šių Raštų ištraukų, jūs taip pat mokysite pagrindinių doktrinų.

Kai mokiniai kaups amžinąsias tiesas savo prote ir širdyje, Šventoji Dvasia prireikus primins tas tiesas ir suteiks drąsos veikti su tikėjimu (žr. Jono 14:26). Prezidentas Hovardas V. Hanteris mokė:

„Aš primygtinai raginu jus, kad mokydami remtumėtės Raštais ir darytumėte viską, ką galite, kad padėtumėte mokiniams vadovautis jais ir priprasti prie jų. Norėčiau, kad mūsų jaunuoliai pasitikėtų Raštais. [...]

Norime, kad mokiniai pasikliautų Raštų teikiama stiprybe ir tiesomis, patikėtų, kad jų Dangiškasis Tėvas tikrai kalba jiems per Raštus, ir įsitikintų, kad, atsivertę Raštus, jie gali rasti atsakymus į savo maldas ir problemų sprendimo būdus. [...]

Tikimės, kad nė vienas mokinys, išeidamas iš jūsų pamokos, nejaus baimės ar gėdos dėl to, kad negali sulaukti jam reikiamos pagalbos, nes nepakankamai gerai žino Raštus, kad galėtų rasti tinkamas ištraukas“ (“Eternal Investments” [address to CES religious educators, Feb. 10, 1989], 2, si.lds.org; taip pat žr. *Teaching Seminary: Preservice Readings* [2004], 20, LDS.org).

Daugiau informacijos apie Raštų įvaldymą ir pagrindines doktrinas ieškokite vadovėlio priede.

Pamokų studijuojantiems namuose panaudojimas

Mokinių pamokų santrauka

Santrauka padės jums susipažinti su kontekstu bei doktrinomis ir principais, kurių mokiniai tą savaitę mokėsi iš mokiniams skirto vadovėlio.

Pamokos įvadas

Pamokos įvadas padės jums sužinoti, kurie nagrinėjamos Raštų dalies elementai bus pabrėžiami pamokoje.

Eilučių grupavimas ir konteksto santrauka

Eilutės grupuojamos pagal Raštų dalies konteksto ar turinio pokyčius. Po kiekvienos eilučių grupės nuorodos pateikiama glausta toje eilučių grupėje aprašomų įvykių ar mokymų santrauka.

Pamokos aprašymas

Pamokos aprašyme pateikiami nurodymai, kaip studijuoti ir mokyti. Joje siūlomos mokymo idėjos, pavyzdžiui, klausimai, pratimai, citatos, grafikai ir lentelės.

Doktrinos ir principai

Studijuojant Raštus, doktrinos ir principai natūraliai pastebimi, jie yra paryškinti, kad padėtų jums juos identifikuoti ir pabrėžti jūsų pamokos diskusijose.

Kitos dalies įvadas

Kiekvienos pamokos paskutinė pastraipa leidžia žvilgtelėti į kitą dalį. Baigdami pamoką, perskaitykite šią pastraipą savo mokiniais, kad paskatintumėte juos ateinančią savaitę laukti Raštų studijavimo.

Namuose studijuojančių seminarijos mokinių programa

Vadovaujant vietiniams kunigijos vadovams ir SI atstovui, seminarijos klases savaitinėms studijoms namuose galima organizuoti ten, kur mokiniai kasdieninių seminarijos pamokų negali lankyti dėl didelių atstumų ar kitų faktorių (pavyzdžiui, mokinio negalios). Paprastai savaitinių studijų namuose seminarijos klasės neorganizuojamos ten, kur kasdieninės (darbo dienomis) pamokos vedamos ankstyvo ryto ar suderinto laiko seminarijoje.

Programa studijuojantiems namuose leidžia mokiniais gauti seminarijos kreditą, atlikus pamokas namuose, nelankant kasdieninių pamokų. Šias pamokas galite rasti atskirame vadovėlyje, pavadinimu *Naujojo Testamento vadovėlis namuose studijuojantiems seminarijos mokiniams*. Kartą per savaitę mokinys susitinka su seminarijos dėstytoju, kad atiduotų savo darbą ir dalyvautų klasės pamokoje. Daugiau informacijos apie mokinio vadovėlį ir klasės pamokas pateikiama toliau.

Vadovėlis namuose studijuojantiems mokiniams

Naujojo Testamento vadovėlis namuose studijuojantiems seminarijos mokiniams sukurtas norint padėti Naująjį Testamentą namuose studijuojantiems mokiniams įgyti patirties, panašios į tą, kurią įgyja mokiniai, lankantys seminariją kasdien. Todėl mokinio vadovėlio pamokos ir jame akcentuojamos doktrinos ir principai atitinka šio vadovėlio medžiagą. Mokinio vadovėlyje taip pat yra Raštų įvaldymo nurodymai. Raštų įvaldymo ištraukos paaiškintos kontekste, kai jos išplaukia iš Raštų, taip pat dažnai su tomis ištraukomis susijusiose pamokose pateikiamos raštu atliekamos veiklos.

Kiekvieną savaitę seminarijos mokiniai, studijuojantys namuose, turi atlikti keturias pamokas iš mokinio vadovėlio ir dalyvauti savaitinėje pamokoje, kurią veda jų seminarijos mokytojas. Raštų studijavimo žurnaluose mokiniai atlieka sunumeruotas mokinio vadovėlio užduotis. Mokiniai turėtų vesti du Raštų studijavimo žurnalus, kad vieną galėtų palikti savo mokytojui ir tęsti darbą kitame. Kiekvieną savaitę, susitikę su savo mokytoju, mokiniai vieną žurnalą atiduoda jam, o šis grąžina kitą žurnalą, kad jie galėtų naudoti jį kitos savaitės pamokoms. (Pavyzdžiui, per savaitę mokinys atlieka užduotis 1-ame studijavimo žurnale. Po to mokinys atsineša tą žurnalą į pamoką ir atiduoda mokytojui. Per kitą savaitę mokinys atlieka užduotis 2-ame studijavimo žurnale. Kai mokinys paduoda 2-ą žurnalą, mokytojas jam grąžina 1-ą žurnalą. Tuomet mokinys užduotis atlieka 1-ame žurnale.)

Visi seminarijos mokiniai raginami kasdien studijuoti Raštus ir skaityti kurso medžiagą, tačiau mokiniai, studijuojantys namuose, turėtų suprasti, jog iš jų tikimasi, kad, studijuodami kiekvieną dalį, jie papildomai skirs 30–40 minučių kiekvienai iš keturių namuose studijuojamų pamokų ir dalyvaus savaitinėje pamokoje, skirtoje studijuojantiems namuose.

Savaitinės mokytojo pamokos studijuojantiems namuose

Kiekviena dalis *Naujojo Testamento vadovėlyje namuose studijuojantiems seminarijos mokiniams* atitinka penkias kasdinių studijų mokytojo vadovėlio pamokas. Šiame vadovėlyje, po penkių kiekvienos savaitės pamokų, rasite mokytojo pamoką namuose studijuojantiems mokiniams. Pamokos studijuojantiems namuose padės mokiniams apžvelgti, geriau suprasti ir taikyti doktrinas ir principus, kurias išmoks per savaitę atlikdami mokinio vadovėlio užduotis. Tos pamokos taip pat gali atskleisti papildomų tiesų, kurios nepaminėtos mokinio vadovėlyje. (Planuodami pamokų tvarkaraštį, remkitės vadovėlio pabaigoje, priede, esančiu dėstymo grafiku, skirtu mokytojams, mokantiems besimokančius namuose.)

Kadangi mokote namie besimokančius mokinius, turėtumėte gerai žinoti, ką jūsų mokiniai studijuoja kiekvieną savaitę, kad susitikę su jais galėtumėte atsakyti į klausimus ir prasmingai diskutuoti. Paprašykite mokinių į savaitinę pamoką atsinešti Raštus, Raštų studijavimo žurnalus ir mokinio vadovėlius, kad galėtų naudotis jais pamokoje. Pritaikykite pamokas jūsų mokinių reikmėms pagal Šventosios Dvasios vadovavimą. Ruošdamiesi ir mokydami galite remtis šiame vadovėlyje pateiktomis kasdienėmis mokytojo pamokomis. Skyrelių „Pagalba mokytojui“ studijavimas ir kasdienėse pamokose taikomi metodai gali praturtinti jūsų savaitines pamokas. Savo pamokas pritaikykite mokinių reikmėms. Pavyzdžiui, jei mokiniui sunku rašyti, leiskite jam naudotis garso įrašymo įrenginiu ar padiktuoti savo mintis šeimos nariui ar draugui, kad jas užrašytų.

Kiekvienos savaitinės pamokos pabaigoje surinkite mokinių Raštų studijavimo žurnalus ir paraginkite juos toliau studijuoti. Raštų studijavimo žurnalus išdalinkite mokiniams, kai reikės atlikti kitos savaitės užduotis, kaip paaiškinta ankstesniame skyriuje „Vadovėlis namuose studijuojantiems mokiniams“. (Kunigijos vadovams ir tėvams vadovaujant, kuolo [pašaukti] seminarijos mokytojai su užregistruotais namuose studijuojančiais seminarijos mokiniais gali susisiekti elektroniniu būdu.)

Skaitydami užduotis mokinių Raštų studijavimo žurnaluose, reguliariai įvertinkite jų darbą užrašydami trumpą pastabą ar pasakydami komentarą, kai susitiksime su jais kitą kartą. Taip pat galite ieškoti kitų būdų, kaip padėti ir prasmingai įvertinti. Taip mokiniai žinos, kad jums rūpi jų darbas, ir tai paskatins juos atsakinėti nuoširdžiai.

Daugiausia pastangų įvaldydami svarbiausias Raštų ištraukas mokiniai skirs studijavimo namuose pamokų užduotims atlikti. Studijavimo namuose mokytojai gali patikrinti, kaip mokiniams sekėsi studijuoti namuose, paprašydami mokinius iš atminties pasakyti arba apžvelgti tos savaitės studijavimo medžiagoje esančias Raštų įvaldymo ištraukas.

Kitos mokymo priemonės

LDS.org

Naujojo Testamento seminarijos mokytojo vadovėlis (nttm.lds.org) ir *Naujojo Testamento seminarijos studijų namuose vadovėlis* yra internete LDS.org arba Gospel Library programėlėje mobiliems įrenginiams. Skaitmeniniame mokytojo vadovėlio variante yra daugiau komentarų ir papildomos medžiagos, papildomų mokymo idėjų ir nuorodų į šaltinius, kurie taupant vietą nebuvo įtraukti į spausdintą vadovėlio variantą.

si.lds.org

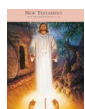
Pagalbos ruošiant pamokas ir papildomų mokymo idėjų mokytojai gali ieškoti Seminarijos ir religijos institutų tinklalapyje (si.lds.org).

Notes and Journal Tools (Pastabos ir žurnalo įrankiai)

Ruošdamiesi pamokoms ir studijuodami Raštus mokytojai ir mokiniai gali naudotis skaitmeniniu variantu internete ar mobiliuosiuose įrenginiuose programėle „Notes and Journal Tools“ (liet. „Pastabos ir žurnalo įrankiai“), kad pasižymėtų ar užsirašytų pastabas internetiniuose tų vadovėlių variantuose. Taip pat seminarijos mokytojo vadovėlius ir mokinių vadovėlius galima atsisiųsti ir alternatyviais formatais (pvz., PDF, ePub ir mobi [Kindle] formatais) internete adresu LDS.org.

Papildoma medžiaga

Internetu, per kuratorius, vietinius Bažnyčios paskirstymo centrus ir internetinę Bažnyčios parduotuvę (store.lds.org) galima įsigyti šias mokymo priemones:

New Testament DVD Presentations 1–25 (prekės Nr. 54014)

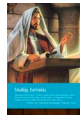

Media Library svetainėje LDS.org

Evangelijos paveikslų knyga (prekės Nr. 06048 156)

Raštų studijavimo žurnalą (prekės nr. 09591 156)

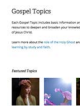
Naujojo Testamento skirtuką (prekės Nr. 10460)

Naujojo Testamento Raštų įvaldymo ištraukų korteles ir Raštų skaitymo grafikus (prekės Nr. 10480)

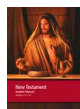
Ištikimi tikėjimui. Evangelijos žinyną (prekės Nr. 36863)

Gospel Topics („Evangelijos temos“) svetainėje LDS.org

Brošiūrą *Jaunimo stiprybės vardan* (prekės Nr. 09403)

Naujojo Testamento mokinio vadovėlių (Church Educational System manual, 2014) (prekės Nr. 10734)

Seminarijos aplankus (mokiniai gali susidėti pamokose duodamus lapelius ir kitus smulkius daiktus) (prekės Nr. 09827; tik anglų k.)

1 PAMOKA

Naujojo Testamento studijų įvadas

Įvadas

Naujasis Testamentas visų pirma yra Jėzaus Kristaus mirtingojo gyvenimo, mokymų ir Apmokėjimo, Jo Bažnyčios įkūrimo ir Jo pirmųjų apaštalų, kuriems Jis toliau vadovavo po Savo įžengimo į dangų, tarnystės metraštis. Ši pamoka skirta paruošti ir motyvuoti mokinius studijuoti Naująjį Testamentą

supažindinant juos su dviem pagrindinėmis Jėzaus Kristaus ir Jo senovės apaštalų mokymų temomis: besikartojančiu Gelbėtojo kvietimu ateiti pas Jį ir Jo mokinių atsakomybe padėti kitiems padaryti tą patį.

Pasiūlymai, kaip mokyti

Naujasis Testamentas padeda mums ateiti pas Jėzų Kristų

Prieš pamoką lentoje užrašykite tokį klausimą: *Kokias sunkias naštas jaunimas neša šiandien?*

Atsineškite į klasę tuščią dėžę arba kuprinę ir sunkių daiktų, pavyzdžiui, akmenų ar knygų, kuriuos dėsime į tą dėžę ar kuprinę. Į klasės priekį pasikvieskite vieną mokinį ir paprašykite jo paimti tuščią dėžę arba užsidėti kuprinę. Likusių mokinių paprašykite atsakyti į lentoje užrašytą klausimą. Dar vieną mokinį pakvieskite užrašyti jų atsakymus lentoje. Po kiekvieno atsakymo į dėžę ar kuprinę dėkite po sunkų daiktą, kol dėžė ar kuprinė bus pilna.

- Kaip jaustumėtės, jei turėtumėte nešioti tokią našta visą dieną?

Paprašykite mokinių paaiškinti, kokių iššūkių ar sunkumų gali sukelti lentoje išvardytos naštos.

Paaiškinkite, kad Naujasis Testamentas moko mus apie Jėzaus Kristaus tarnystę iki prisikėlimo ir po jo, įskaitant Jo mokymus, stebuklus, apmokančiąją auką ir apsilankymus pas ankstyvosios bažnyčios mokinius. Jo mokymuose ir bendravime su kitais yra besikartojanti tiesa, kuri gali palengvinti mūsų nešamas naštas.

Paaiškinkite, kad Mato 11 skyriuje yra pateiktas pagrindinės temos, kurią mokiniai dažnai pastebės studijuodami Naująjį Testamentą šiais metais, pavyzdys.

Pakvieskite kurį nors mokinį garsiai perskaityti Mato 11:28. Likusiųjų paprašykite sekti skaitomą tekstą ir surasti Gelbėtojo kvietimą tiems, kurie neša sunkias naštas.

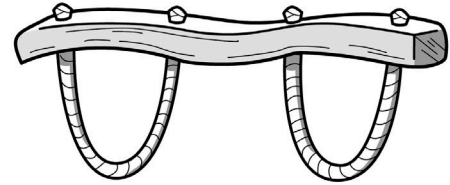
- Ką, jūsų nuomone, reiškia vargti ir būti prislėgtam?
- Ką, pasak Gelbėtojo, turime daryti, kad gautume Jo atgaivą? (Remdamiesi mokinių žodžiais, lentoje užrašykite tokį principą: **Kai su savo naštomis ateisime pas Jėzų Kristų, Jis suteiks mums atgaivą.**)
- Ką, jūsų manymu, reiškia ateiti pas Jėzų Kristų?

Kad padėtumėte mokiniams suprasti, ką reiškia ateiti pas Kristų, pakvieskite vieną mokinį garsiai perskaityti Mato 11:29–30. Likusiųjų paprašykite sekti skaitomą tekstą ir surasti Gelbėtojo nurodymus tiems, kurie trokšta ateiti pas Jį.

- Ką, anot šių eilučių, turime daryti, kad ateitume pas Kristų?

Lentoje nupieškite jaučių jungą arba parodykite jungo paveikslėlį.

Paiškinkite, kad jungas yra medinis įtaisas, kuriuo įkinkomi du jaučiai ar kiti gyvuliai, kad galėtų traukti naštą kartu.

- Kokia yra jungo paskirtis ir nauda? (Nors jungas yra sunkumas arba našta, jis leidžia sujungti abiejų gyvulių galią bei jėgą ir taip padidinti jų darbo našumą.)
- Ką, jūsų manymu, reiškia paimti ant savęs Gelbėtojo jungą?

Pakvieskite vieną mokinį garsiai perskaityti vyresniojo Deivido A. Bednario iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo teiginį. Paprašykite likusių mokinių klausytis, kaip galėtume paimti ant savęs Gelbėtojo jungą ir kokių palaiminimų už tai galime sulaukti.

„Jungas laiko gyvulius greta, kad jie galėtų dirbti kartu.

Pagalvokite apie Viešpaties unikalios asmenišką kvietimą „imkite ant savo pečių mano jungą“. Sudarydami ir vykdydami šventas sandoras įsikinkome į Viešpaties jungą, kad trauktume jį kartu su Juo. Iš esmės Gelbėtojas kviečia mus pasitikėti Juo ir traukti jungą su Juo, nors mes, nepaisant visų mūsų pastangų, neprilygstame ir negalime prilygti Jam. Kai pasitikime Juo ir savo žemiškojoje kelionėje savo naštą traukiame kartu su Juo, tikrai Jo jungas yra švelnus ir našta – lengva.

Nesame ir niekada neturime būti vieni. Kasdieniame gyvenime galime judėti pirmyn padedami dangaus. Dėl Gelbėtojo Apmokėjimo galime „Tavyje atrasti galios ir tarnauti Tavu vardu“ („Noriai Tavim seku“, *Giesmės*, 123) („Lengvai neškime savo naštas“, 2014 m. balandžio *visuotinės konferencijos medžiaga*).

- Kas įkinko mus į jungą su Gelbėtoju Jėzumi Kristumi?
- Kokie, pasak vyresniojo Bednario, yra nešančiųjų jungą su Gelbėtoju palaiminimai?

Pabrėžkite, kad Gelbėtojo „atilsio“ pažadas Mato 11:28–29 eilutėse nebūtinai reiškia, kad Jis visada pašalins mūsų problemas ir sunkumus. Dažnai Gelbėtojas suteiks mums ramybės ir stiprybės, kurios reikia, kad įveiktume ar išvertume mūsų išbandymus, taip palengvindamas mūsų naštas. Jei būsimė ištikimi mirtingojo gyvenimo išbandymuose, galiausiai sulauksime atilsio, kas yra išaukštinimas su Dievu (žr. DS 84:23–24).

Skatinkite kasdieninį Raštų studijavimą

Paraginkite mokinius kasdien skirti laiko asmeniniam Naujojo Testamento studijavimui. Galite padėti mokiniams sekti savo kasdienės studijas, pateikdami tinkamą skaitymo stebėjimo sistemą (žr. skaitymo lenteles šio vadovėlio priede). Taip pat nuolat suteikite mokiniams progų

papasakoti, ko jie mokėsi ir ką jautė studijuodami Raštus asmeniškai. Stenkitės ne sugėdinti, bet padrąsinkite mokinius, kuriems gali nesisekti individualiai studijuoti Raštų.

Paprašykite mokinių apmąstyti, kaip Gelbėtojas suteikė jiems ramybės, kai jie atėjo pas Jį. Pakvieskite kelis mokinius savo patyrimais pasidalinti su klase. Jūs taip pat galite pasidalinti savo patirtimi.

Paprašykite mokinių nusistatyti konkrečius tikslus, kaip jie galėtų ateiti pas Jėzų Kristų, studijuodami Naująjį Testamentą šiais metais. Paraginkite juos į tuos tikslus įtraukti tikslą kasdien studijuoti Raštus ir per šiuos metus perskaityti visą Naująjį Testamentą.

Jėzaus Kristaus mokiniai turi pareigą padėti kitiems ateiti pas Jį

Paprašykite mokinių pagalvoti apie savo gyvenimo akimirką, kai jie nekantravo ir džiūgavo norėdami papasakoti kam nors apie savo patyrimą ar apie tai, ką matė, skaitė ar girdėjo. Pakvieskite keletą mokinių papasakoti, dėl ko jie nekantravo ir kuo, norėdami pasidalyti, džiūgavo.

Paiškinkite, kad Naujajame Testamente yra daug pavyzdžių žmonių, kurie Viešpaties sustiprinti, pamokyti ir palaiminti jautė troškimą papasakoti apie Jį kitiems. Pakvieskite kelis mokinius pakaitomis garsiai perskaityti Jono 1:37–42. Likusių mokinių paprašykite sekti skaitomą tekstą ir išsiaiškinti, ką darė du Jono Krikštytojo mokiniai, išgirdę jo liudijimą apie Jėzų.

- Ką Andriejus sužinojo apie Jėzų, kalbėdamas su Juo?
- Ką Andriejus darė, supratęs, kad Jėzus yra Mesijas?
- Kaip manote, kodėl jis taip nekantriai norėjo pasidalinti šia žinia su savo broliu Simonu Petru?

Apibendrinkite Jono 1:43–44 pasakydami mokiniams, kad Gelbėtojas pakvietė vyrą, vardu Pilypas, būti Jo mokiniu. Pakvieskite vieną mokinį garsiai perskaityti Jono 1:45–46. Paprašykite mokinių sekti skaitomą tekstą ir surasti, ką darė Pilypas, sužinojęs, kad Jėzus yra Mesijas.

- Ką Pilypas pasakė Natanaeliui apie Jėzų iš Nazareto?
- Kaip Natanaelis reagavo į Pilypo liudijimą, kad Jėzus yra Mesijas?
- Koks buvo Pilypo kvietimas Natanaeliui?

Lentoje užrašykite šį nebaigtą teiginį: *Ateidami pas Jėzų Kristų...*

- Kokį troškimą, pagal šiuos pavyzdžius iš Naujojo Testamento, įgysime ateidami pas Jėzų Kristų? (Mokiniams atsakinėjant, užbaikite lentoje užrašytą teiginį taip, kad jis atspindėtų toliau pateiktą principą: **Ateidami pas Jėzų Kristų, mes turėsime stipresnį troškimą kviesti kitus ateiti pas Jį.**)

Kad padėtumėte mokiniams geriau suprasti šį principą, nukopijuokite pateiktą schemą lentoje:

- Kaip manote, kodėl ateidami pas Kristų turėsime stipresnę troškimą kviesti kitus ateiti pas Jį?

Paaiškinkite, kad prezidentas Henris B. Airingas iš Pirmosios Prezidentūros mokė apie didelį palaiminimą, kurį gausime kviesdami kitus ateiti pas Jėzų Kristų. Pakvieskite kurį nors mokinį garsiai perskaityti šį teiginį:

Ateikite pas Jėzų Kristų patys

Kvieskite kitus ateiti pas Kristų

„Kai jūs kviesdami žmones ateiti pas Kristų darysite tai iš širdies, jūsų širdis pasikeis. [...] Padėdami kitiems ateiti pas Jį pastebėsite, kad jūs pats atėjote pas Jį“ („Ateikite pas Kristų“, *Liahona*, 2008 m. kovas, p. 52).

- Kas nutiks mūsų gyvenime, kai kviesime kitus ateiti pas Jėzų Kristų?

Lentoje nubrėžkite dar vieną rodyklę, kaip pavaizduota schemejoje:

- Kaip manote, kodėl kviesdami kitus ateiti pas Kristų, mes patys artėjame prie Jo?
- Kas pakvietė jus ateiti pas Gelbėtoją ir prie Jo Evangelijos? Kaip dėl to buvo palaimintas jūsų gyvenimas?

Paraginkite mokinius pamaldžiai apmąstyti, ką jie galėtų pakviesti ateiti pas Jėzų Kristų.

- Ką galime daryti, kad pakviestume kitus ateiti pas Jį?

Paaiškinkite, kad vienas iš būdų, kaip mokiniai gali pakviesti kitus ateiti ir pamatyti, kas yra Jėzus Kristus ir kaip Jo

Ateikite pas Jėzų Kristų patys

Kvieskite kitus ateiti pas Kristų

Evangelija gali palaiminti jų gyvenimą, yra kviesti draugus ar bendraklasius į seminarijos pamoką.

Pakvieskite mokinį garsiai perskaityti Jono 1:47–50. Likusių mokinių paprašykite sekti skaitomą tekstą ir surasti, ką patyrė Natanaelis, kai sutiko Gelbėtoją (paaiškinkite, kad frazė „nėra klastos“ reiškia be apgaulės).

- Ką tokio pasakė Gelbėtojas, kad Natanaelis pareiškė, jog Jėzus yra Dievo Sūnus?
- Ką, pasak 50 eilutės, Gelbėtojas pažadėjo Natanaeliui dėl jo tikėjimo?

Paaiškinkite, kad kartu su Andriejumi, Petru, Pilypu ir kitais Natanaelis tapo vienu iš Jėzaus apaštalų. Kadangi šie apaštalai įsiklausė į kvietimą ateiti pas Jėzų Kristų, jie pamatė didžių dalykų (žr. 50 eilutė), tokių kaip Jėzaus Kristaus stebuklai ir mokymai, Jo prisikėlimas ir žengimas į dangų.

Užbaigdami paliudykite, kad šiais metais studijuodami Naująjį Testamentą, mokiniai pajus nuolatinį Gelbėtojo maldavimą ateiti pas Jį. Taikydami doktrinas ir principus, kurių mokysis per ateinančius metus, jie sulauks Jo pagalbos sunkumuose ir, kaip senovės apaštalai, bus taip pat pripildyti troškimo padėti kitiems ateiti pas Jį.

2 PAMOKA

Išgelbėjimo planas

Įvadas

Prezidentas Boidas K. Pakeris iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo religijos mokytojams nurodė kiekvienų mokslo metų pradžioje pateikti trumpą išgelbėjimo plano apžvalgą:

„Trumpa laimės plano apžvalga [...], jei pateiksite ją pačioje pradžioje ir retkarčiais vis priminsite, jūsų mokiniams bus labai vertinga“ (“The Great Plan of Happiness” [1993 m.

rugpjūčio 10 d. kalba BSS religijos mokytojams], si.lids.org; taip pat žr. *Teaching Seminary: Preservice Readings* [Church Educational System manual, 2004], 68–74).

Ši pamoka pateikia trumpą išgelbėjimo plano apžvalgą ir pagrindinį dėmesį skiria centriniam Jėzaus Kristaus ir Jo Apmokėjimo vaidmeniui tame plane.

Pasiūlymai, kaip mokyti

Pakvieskite Dvasią per veiksmingas dvasines įžangas

Trumpa dvasinė įžanga pamokos pradžioje gali padėti mokytojams ir mokiniams pajusti Dvasią ir pasiruošti mokytis. Dvasinę įžangą paprastai sudaro giesmė, malda ir mintis iš Raštų. Dvasinės įžangos yra veiksmingiausios, kai mokiniai dalijasi liudijimais, įžvalgomis ir jausmais, patirtais studijuojant Raštus asmeniškai. Apsvarstykite, kaip paskirstysite dvasines įžangas, kad per mokslo metus visi mokiniai turėtų galimybę dalyvauti.

Jėzaus Kristaus vaidmuo ikimirtingajame gyvenime

Kaip dalį dvasinės įžangos galite pakviesti mokinius sugiedoti giesmės „Kristų aš tikiu“ 1 ir 4 posmelius (*Giesmės*, 66) arba kitą giesmę apie Gelbėtoją. Pradėkite pamoką klausimu:

- Kaip atsakytumėte, jei kas nors jūsų paklaustų, kodėl Jėzus Kristus jums yra svarbus?

Paiškinkite mokiniams, kad šios dienos pamokoje jie mokysis apie Jėzaus Kristaus vaidmenį Dangiškojo Tėvo išgelbėjimo plane. Pakvieskite juos ieškoti tiesų, kurios šiandien studijuojant galėtų sustiprinti jų tikėjimą Jėzumi Kristumi.

Lentoje nubraižykite toliau pateiktą lentelę. Taip pat jos kopijas galite padalyti mokiniams. (Jei išdalysite kopijas, paprašykite mokinių užpildyti lenteles taip, kaip jūs užpildysite lentelę, nubraižytą lentoje.)

Jėzus Kristus yra Dangiškojo Tėvo išgelbėjimo plano šerdis

Ikimirtingasis gyvenimas	Mirtingasis gyvenimas	Pomirtinis gyvenimas

Pabrėžkite, kad Dangiškojo Tėvo planas susideda iš trijų pagrindinių etapų: (1) ikimirtingojo gyvenimo prieš mūsų fizinį gimimą; (2) mūsų mirtingojo gyvenimo žemėje ir (3) pomirtinio gyvenimo, kuris prasidės po mūsų fizinės mirties.

Pakvieskite kurį nors mokinį garsiai perskaityti toliau pateiktą teiginį, o likusiųjų paprašykite įsiklausyti, kokius apribojimus turėjome ikimirtingajame gyvenime:

„Prieš gimdami žemėje, mes gyvenome kaip dvasiniai mūsų Tėvo danguje vaikai. Tačiau mes nebuvo tokie, kaip mūsų Dangiškasis Tėvas, ir niekada nebūtume galėję tokie tapti ir džiaugtis visais Jo turimais palaiminimais, nepatyrę mirtingojo gyvenimo fiziniame kūne.

Galutinis Dievo tikslas – Jo darbas ir šlovė – yra suteikti mums galimybę džiaugtis visais Jo palaiminimais. Kad pasiektų Savo tikslą, Jis parengė tobulą planą. Prieš atvykdami į žemę, mes supratome ir priėmėme Jo planą. [...]

Kad tobulėtume ir taptume tokie kaip Dievas, kiekvienas iš mūsų turėjo gauti kūną ir būti išmėgintas išbandymų metu žemėje“ (*Skelbti mano evangeliją. Misionieriškos tarnystės vadovėlis* (2005), p. 60, 61).

- Su kokiais apribojimais turėjome susidurti ikimirtingajame gyvenime?

Paašškinkite, kad Dangiškajam Tėvui pristačius Savo laimės planą, mes sužinojome, kad šiam planui įgyvendinti reikalingas gelbėtojas. Liuciferis, vienas iš dvasinių Dievo vaikų, sukilo prieš Dangiškojo Tėvo planą. Jis tapo žinomas kaip *Šėtonas*, išvertus iš hebrajų kalbos „priešininkas“.

Kurį nors mokinį pakvieskite garsiai perskaityti Mozės 4:1–3. Kitų mokinių paprašykite sekti skaitomą tekstą ir surasti, ko reikalavo Šėtonas iš Dangiškojo Tėvo.

- Ko reikalavo Šėtonas iš Dangiškojo Tėvo?
- Ką, pasak 2 eilutės, apie Jėzų Kristų pasakė Dangiškasis Tėvas?
- Ką padaryti buvo išrinktas Jėzus Kristus? (Mokiniams baigus atsakinėti, lentoje po fraze *Ikimirtingasis gyvenimas*, užrašykite tokią tiesą: **Ikimirtingojo gyvenimo metu Jėzus Kristus buvo išrinktas būti žmonijos Išpirkėju.**)

Paašškinkite, kad po to, kai buvo išrinktas vykdyti Dangiškojo Tėvo išgelbėjimo planą, Jėzus Kristus sukūrė šią žemę, kur kiekvienas iš mūsų gali gauti fizinį kūną ir įgyti patirties.

Paprašykite kurio nors mokinio garsiai perskaityti Hebrajams 1:1–2. Likusiųjų paprašykite sekti skaitomą tekstą ir išsiaiškinti Jėzaus Kristaus vaidmenį žemės sukūrimo.

- Koks buvo Jėzaus Kristaus vaidmuo sukuriant žemę? (Lentoje, po fraze *Ikimirtingasis gyvenimas*, užrašykite šią doktriną: **Vadovaujamas Dangiškojo Tėvo Jėzus Kristus sukūrė žemę.**)

Pakvieskite mokinius pagalvoti apie žemės grožį. Galite parodyti vieną ar daugiau žemės grožį vaizduojančių paveikslėlių.

- Kaip keičiasi jūsų jausmai Jėzui Kristui supratus, kad Jis sukūrė šią žemę ir milijonus kitų pasaulių, panašių į ją?

Jėzaus Kristaus vaidmuo mirtingajame gyvenime

Paašškinkite, kad būdami mirtingi patiriame papildomų apribojimų ar kliūčių, kurie trukdo mums tapti tokiems, kaip mūsų Tėvas danguje, ir grįžti Jo akivaizdon. Pakvieskite kurį nors mokinį garsiai perskaityti toliau pateiktą teiginį, o likusiųjų paprašykite įsiklausyti, su kokiomis dviem kliūtimis susiduriame mirtingajame gyvenime:

„Mirtingajame gyvenime gyvename tokioje būsenoje, kurioje esame pajungti tiek fizinei, tiek dvasinei mirčiai. Dievas turi tobulą, pašlovintą, nemirtingą kūną iš mėsos ir kaulų. Kad taptume panašūs į Dievą ir grįžtume Jo akivaizdon, mes irgi turime turėti tobulą nemirtingą kūną iš mėsos ir kaulų. Tačiau dėl Adomo ir levos nuopuolio visi žemėje gyvenantys žmonės turi netobulą, mirtingą kūną ir galiausiai mirs. Jei nebūtų Gelbėtojo Jėzaus Kristaus, mirtis nutrauktų visas mūsų ateities egzistencijos su Dangiškuoju Tėvu viltis.

Nuodėmė, kartu su fizine mirtimi, yra pagrindinė kliūtis, trukdanti mums tapti tokiems, kaip mūsų Tėvas danguje, ir grįžti Jo akivaizdon. Savo mirtingajame būvyje mes dažnai pasiduodame pagundoms, laužome Dievo įsakymus ir nusidedame. [...] Nors kartais atrodo kitaip, tačiau nuodėmė visada veda į nelaimingumą. Nuodėmė verčia jausti kaltę ir gėdą. Dėl savo nuodėmių mes negalime grįžti gyventi su Dangiškuoju Tėvu, nebent mums bus atleista ir būsime apvalyti.

[...] Kaip ir fizinės mirties, taip ir nuodėmių pasekmių patys įveikti negalime“ (*Skelbti mano evangeliją*, p. 62).

Paašškinkite, kad prieš Jėzui gimstant žemėje, angelas sapne pasirodė Juozapui, kai šis sužinojo, kad Marija laukiasi. Pakvieskite kurį nors mokinį garsiai perskaityti Mato 1:21. Tegul klasė seka skaitomą tekstą ir suranda, ką angelas pareiškė Juozapui.

- Ką angelas pasakė, kad Jėzus padarys? (Mokiniam baigus atsakinėti, lentoje, po frazės *Mirtingasis gyvenimas*, užrašykite tokią doktriną: **Jėzus Kristus atėjo, kad išgelbėtų mus iš mūsų nuodėmių.**)
- Ką padarė Jėzus Kristus, kad galėtume būti išgelbėti iš savo nuodėmių?

Parodykite paveikslus „Jėzus meldžiasi Getsemanėje“, „Nukryžiuavimas“ bei „Marija ir prisikėlęs Jėzus Kristus“ (*Evangelijos paveikslų knyga*, [2009 m.], 56, 57, 59 pav.; taip pat žr. internete adresu LDS.org). Mokiniam priminkite, kad Jėzaus Kristaus kentėjimas, mirtis ir prisikėlimas – visa tai kartu simbolizuoja Apmokėjimą.

- Ką turime daryti, kad būtume išgelbėti iš savo nuodėmių per Jėzaus Kristaus Apmokėjimą? (Žr. Apaštalų darbų 2:38.)

Jėzaus Kristaus vaidmuo pomirtiniame gyvenime

Pakvieskite mokinius pagalvoti apie kurį nors jau mirusį žmogų. Po kelių akimirkų paklauskite:

- Kur, pagal jūsų išgelbėjimo plano supratimą, dabar yra tie, kurie mirė? (Po mirties visų žmonių dvasios eina į dvasių pasaulį. Kad padėtumėte mokiniams geriau suprasti, galite pakviesti vieną mokinį garsiai perskaityti Almos 40:11–14.)

Parodykite paveikslą „Kristaus palaidojimas“ (*Evangelijos paveikslų knyga* [2009], 58 pav.; taip pat žr. internete adresu LDS.org). Pakvieskite mokinį garsiai perskaityti 1 Petro 3:18–20; 4:6. Tada paklauskite:

- Ką iškart po mirties padarė Jėzus Kristus?

„Ko verki?“ © 2016 aut. Saimonas Djuvis. Spausdinama gavus „Altus Fine Art“ (altusfineart.com) leidimą.

Pakvieskite kurį nors mokinį garsiai perskaityti Doktrinos ir Sandorų 138:18–19, 30–32. Likusiųjų paprašykite sekti skaitomą tekstą ir surasti, ką Jėzus Kristus padarė, kad Evangelija būtų skelbiama visiems dvasių pasaulyje.

- Ką Jėzus Kristus padarė, kad Evangelija būtų skelbiama visiems dvasių pasaulyje?
- Kaip šios pastangos parodo Dangiškojo Tėvo ir Jėzaus Kristaus meilę visiems žmonėms?

Vėl parodykite paveikslą „Marija ir prisikėlęs Jėzus“ (*Evangelijos paveikslų knyga*, 59 pav.; taip pat žr. internete adresu LDS.org) ir paklauskite mokinių:

- Kas nutiko trečią dieną po Gelbėtojo mirties? (Jis prisikėlė.)
- Ką reiškia būti prikeltam? (Žmogaus dvasia ir fizinis kūnas sujungiami, kad niekada daugiau nebūtų atskirti [žr. DS 138:17].)

Pakvieskite mokinį garsiai perskaityti 1 Korintiečiams 15:20–22. Paprašykite mokinių sekti skaitomą tekstą ir surasti, kaip Jėzaus Kristaus prisikėlimas veikia kiekvieną iš mūsų.

- Kaip mus veikia Jėzaus Kristaus prisikėlimas? (Mokiniams baigus atsakinėti, lentoje, po fraze *Pomirtinis gyvenimas*, užrašykite tokią doktriną: **Dėl Jėzaus Kristaus prisikėlimo visi žmonės bus prikelti.**)

Pakvieskite vieną mokinį garsiai perskaityti Apreiškimo 20:12. Tada paklauskite:

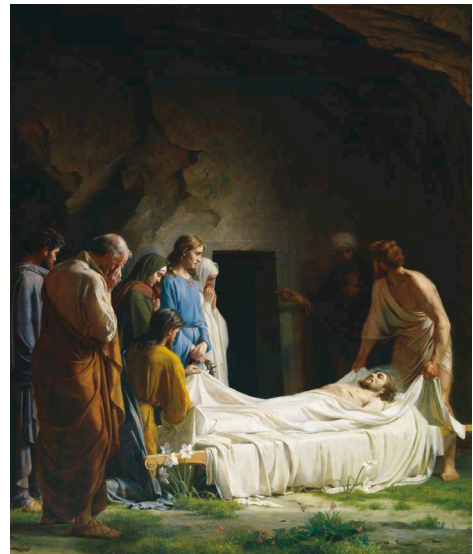
- Kas nutiks kiekvienam iš mūsų, kai būsime prikelti?

Paiškinkite, kad gyvenimo knyga gali atspindėti žmogaus mintis ir veiksmus šiame gyvenime, kaip ir dangiškajame metraštyje saugomi įrašai apie ištikimuosius (žr. Raštų rodyklė, „Knyga, gyvenimo“). Pabrėžkite, kad mes būsime teisiami ne tik pagal savo veiksmus, bet ir pagal savo mintis, žodžius ir troškimus (žr. Mozijo 4:30; Almos 12:14; 41:3; DS 137:9).

Galite pasiūlyti mokiniams *Jono 5:22* nuorodą užsirašyti Raštų paraštėje, šalia Apreiškimo 20:12. Paprašykite mokinių tyliai perskaityti *Jono 5:22* ir surasti, kas mus teis.

- Kas mus teis? (Mokiniams baigus atsakinėti, lentoje, po fraze *Pomirtinis gyvenimas*, užrašykite tokią doktriną: **Jėzus Kristus teis visą žmoniją.**)

Mokiniams priminkite, kad galutinis Dangiškojo Tėvo plano tikslas yra suteikti mums galimybę gauti amžinąjį gyvenimą arba išaukštinimą, o tai reiškia tapti tokiems kaip Dangiškasis Tėvas ir gyventi su Juo amžinosiose šeimose. Galite parodyti savo šeimos nuotrauką ir paaiškinti, kodėl jums yra svarbi galimybė gyventi su Dangiškuoju Tėvu ir savo šeima amžinai.

„Kristaus palaidojimas“, aut. Karlas Heinrichas Blokas. Spausdinama Frederiksborg Kestl nacionaliniame istorijos muziejui Hilerode, Danijoje, leidus. Nekopijuoti.

Pakvieskite mokinį garsiai perskaityti Jono 3:16–17. Klasės paprašykite sekti skaitomą tekstą ir išsiaiškinti, ką turime daryti, kad gautume amžinąjį (arba nesibaigiantį) gyvenimą.

- Ką mes privalome daryti, kad gautume amžinąjį gyvenimą? (Paiškinkite, kad tikėti Viengimį Sūnų reiškia rodyti tikėjimą Jėzumi Kristumi ir gyventi pagal Jo Evangeliją, ir taip pat priimti šventyklos apeigas.)
- Kaip jūs suformuluotumėte Jono 3:16 eilutę kaip principą? (Mokiniam baigus atsakinėti, lentoje, po fraze *Pomirtinis gyvenimas*, užrašykite šį principą: **Jei rodysime tikėjimą Jėzumi Kristumi ir gyvensime pagal Jo Evangeliją, galėsime gauti amžinąjį gyvenimą.**)

Priminkite mokiniams pamokos pradžioje pateiktą klausimą: „Kaip atsakytumėte, jei kas nors jūsų paklaustų, kodėl Jėzus Kristus yra jums svarbus?“ Paprašykite mokinių paaiškinti, kaip jie galėtų išplėtoti savo atsakymus į šį klausimą remdamiesi tuo, ką šiandien išmoko. Taip pat galite pakviesti kelis mokinius pasidalyti savo liudijimais apie Jėzų Kristų ir Jo vaidmenį Dangiškojo Tėvo plane. Galite užbaigti pasidalydami savo liudijimu.

3 PAMOKA

Mokinio vaidmuo

Įvadas

Šventoji Dvasia, mokytojas ir mokinys – kiekvienas turi svarbų vaidmenį Evangelijos mokymosi procese. Ši pamoka gali padėti mokiniams suprasti kiekvieną iš šių vaidmenų, kad jie galėtų sėkmingai mokytis. Jums gali prireikti reguliariai

apžvelgti šioje pamokoje išdėstytus principus, kad primintumėte mokiniams jų pareigas Evangelijos mokymosi procese.

Pasiūlymai, kaip mokytis

Šventosios Dvasios, mokytojo ir mokinio vaidmenys Evangelijos mokymosi procese

Pakvieskite kurį nors mokinį garsiai perskaityti toliau pateiktą pavyzdį:

Mergina gauna įkvėpimų ir pamokymų lankydamosi seminarijoje. Ji jaučia Šventosios Dvasios įtaką ir yra dėkinga už dalykus, kurių išmoksta ten. Kita mergina taip pat lanko tuos pačius užsiėmimus. Tačiau jai dažnai nuobodu ir ji jaučia, kad pamokos jai neatneša jokios naudos.

Sukurkite meilės ir pagarbos atmosferą

Prasidėjus studijoms, ieškokite galimybių kurti meilės, pagarbos ir tikslingo mokymosi aplinką. Padėkite mokiniams nesivaržyti, įsiminti vieniems kitų vardus, sužinoti pomėgius, talentus, gabumus ir sunkumus. Vienas iš būdų, kaip sukurti tokią atmosferą, yra kviesti mokinius pasidalyti savo patirtimi ir įžvalgomis, gautomis studijuojant Raštus asmeniškai.

- Kokios galėtų būti priežastys, dėl kurių šios dvi merginos jautėsi skirtingai, lankydamos tas pačias seminarijos pamokas? (Galimi tokie atsakymai: pirmoji mergina galbūt aktyviau dalyvauja pamokoje; pirmoji mergina galbūt turi dvasinės patirties iš anksčiau, kuria remiasi jos dabartinis mokymasis; antroji mergina galbūt yra blaškoma įvairių kitų rūpesčių.)

Pakvieskite mokinius šios dienos pamokoje surasti doktrinų ir principų, kurie galėtų padėti jiems atlikti savo vaidmenį seminarijoje ir sustiprinti savo liudijimą apie Jėzaus Kristaus Evangeliją.

Paaiškinkite, kad tokioje aplinkoje kaip seminarija trys veikėjai atlieka pagrindinius vaidmenis Evangelijos mokymosi procese: Šventoji Dvasia, mokytojas ir mokinys.

Pakvieskite vieną mokinį garsiai perskaityti Jono 14:26, o kitą – Jono 16:13. Kitų mokinių paprašykite sekti skaitomą tekstą ir ieškoti, kokie galimi Šventosios Dvasios vaidmenys.

- Kokių tiesų iš šių eilučių galime pasimokyti apie Šventosios Dvasios vaidmenis? (Mokinių atsakymai gali būti įvairūs, tačiau įsitikinkite, kad būtų paminėta tokia doktrina: **Šventoji Dvasia moko tiesos**.)
- Kaip galime atpažinti, kada Šventoji Dvasia moko mus tiesos? (Taip pat galite atkreipti mokinių dėmesį į Doktrinos ir Sandorų 8:2–3.)

Pakvieskite kurį nors mokinį garsiai perskaityti Doktrinos ir Sandorų 50:13–14. Likusiųjų paprašykite sekti skaitomą tekstą ir išsiaiškinti, koks yra Evangelijos mokytojo vaidmuo. Prieš tai paaiškinkite, kad šios eilutės buvo duotos pirmiesiems Bažnyčios nariams, kurie buvo išventinti mokytis Evangelijos.

- Koks yra Evangelijos mokytojo vaidmuo? (Taip pat žr. DS 42:14.)

Pakvieskite vieną mokinį garsiai perskaityti 2 Nefio 33:1. Likusių mokinių paprašykite sekti skaitomą tekstą ir surasti, ką Šventoji Dvasia daro dėl mūsų, kai jos galia esame mokomi tiesos.

- Ką, pasak šios eilutės, dėl mūsų daro Šventoji Dvasia?

Kad padėtumėte mokiniams suprasti, kaip pakviesti Šventąją Dvasią, kad Ji neštų tiesą į jų širdis, vieno mokinio paprašykite garsiai perskaityti Doktrinos ir Sandorų 88:118. Paprašykite, kad kiti mokiniai sektų skaitomą tekstą ir ieškotų, kaip turėtume siekti mokytojo.

- Kaip turėtume siekti mokytojo? (Mokymusi ir tikėjimu.)

Pakvieskite vieną mokinį garsiai perskaityti vyresniojo Deivido A. Bednario iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo teiginį. Paprašykite likusių mokinių klausytis, kas gali nutikti, kai sieksime mokytis tikėjimu:

„Mokytojas gali aiškinti, demonstruoti, įtikinėti ir liudyti – visa tai daryti veiksmingai, su didžia dvasine galia. Tačiau galiausiai tos žinios turinys ir Šventosios Dvasios liudijimas į širdį prasiskverbia tik tada, kai gavėjas juos įsileidžia. Mokymasis tikėjimu atveria kelią į *pačią širdį*“ (“Seek Learning by Faith,” *Ensign*, Sept. 2007, 61).

- Kokio principo, remiantis šiuo teiginiu, galime išmokti apie tai, kas gali nutikti mokantis tikėjimu? (Padėkite mokiniams atpažinti tokį principą: **Jei sieksime mokytojo tikėjimu, pakviesime Šventąją Dvasią į savo širdis, kad liudytų ir mokytojo tiesos.** Galite šią tiesą užrašyti lentoje.)

Pabrėžkite, kad tikėjimas nėra tiesiog pasyvus įsitikinimas. Savo tikėjimą išreiškiame veiksmais.

- Ką, jūsų manymu, reiškia mokytis tikėjimu?

Kad pailiustruotumėte, ką reiškia mokytis tikėjimu, pakvieskite savanorį, niekad nežaidusį futbolą. (Galite pritaikyti šią veiklą įtraukdami mokinį, kuris nėra žaidęs krepšinio, grojęs muzikos instrumentu, žongliravęs, užsirišęs kaklaraiščio ir pan.) Pasakykite savanoriui, kad jūs ketinate išmokyti jį ar ją žaisti futbolą taip gerai, kad galėtų pretenduoti į rinktinę. Paklauskite savanorio, ar jis tiki jūsų sugebėjimu išmokyti, o taip pat ar tiki savo sugebėjimu išmokti. Tada paaiškinkite ir parodykite, kaip varytis futbolo kamuolį, bet neleiskite savanoriui pabandyti. Paaiškinkite, kaip perduoti futbolo kamuolį. Tada parodykite perduodami kamuolį savanoriui, bet užuot leidę savanoriui pabandyti perduoti kamuolį jums, pats paimkite kamuolį. Tą patį padarykite su kamuolio išmetimu į aikštę, kai jis išlekia į užribį. Tada savanorio paklauskite:

- Ar jis jaučiasi tinkamai pasiruošęs tapti futbolo rinktinės nariu? Kodėl?
- Nors mokymasis apie futbolą ir žaidžiančiųjų futbolą stebėjimas gali padėti, tačiau, ką turėtumėte daryti, norėdami išsiugdyti reikiamus įgūdžius?
- Kaip tai galėtų būti susiję su mokymusi tikėjimu? (Vien tikėjimo ir pasitikėjimo, kad Dvasia gali mus mokyti, neužtenka. Kad įgytume pažinimą apie Dievo tiesas, privalome stengtis išmokti ir pritaikyti tai, ką išmokstame.)

Pakvieskite vieną mokinį garsiai perskaityti šį vyresniojo Bednario teiginį. Klasės paprašykite išsiklausti, ko jis moko apie mokymąsi tikėjimu (galite padaryti šio teiginio kopijas mokiniams ir pasiūlyti jose pasižymėti, ką randa):

„Besimokantysis, laisva valia veikdamas pagal teisingus principus, atveria savo širdį Šventajai Dvasiai ir pakviečia Jos mokačią, liudijančią galią ir patvirtinančią liudijimą. Mokymasis tikėjimu reikalauja dvasinių, protinių ir fizinių pastangų, o ne vien pasyvaus klausymosi. Savo pasiryžimą mokyti ir priimti Šventosios Dvasios mokymą Dangiškajam Tėvui ir Jo Sūnui Jėzui Kristui išreiškiame tikėjimo įkvėptais nuoširdžiais ir nuosekliais veiksmais. [...]

[...] Mokymosi tikėjimu mokytojas negali perduoti mokiniui per paskaitą, vaizdinėmis priemonėmis ar praktiniais pratimais; mokinys turi vadovautis tikėjimu ir veikti, kad pats įgytų pažinimą“ (“Seek Learning by Faith,” 64).

- Kokių dvasinių, protinių ar fizinių pastangų galime įdėti, kad pakviestume Dvasią liudyti ir mokyti mus tiesos?

Pastaba. Dabar tiktų paskaityti Doktrinos ir Sandorų 88:122 ir aptarti tvarkos ir pagarbos pamokoje svarbą.

- Koks nusistatymas arba elgesys gali neleisti Dvasiai mokyti mus tiesos seminarijos klasėje?
- Kuo skirtąsi patirtis mokinio, kuris siekia mokymosi tikėjimu, nuo patirties to, kuris to nesiekia?

Paprašykite mokinių atsiversti Mato 4. Paaškindite, kad apaštalo Petro patirtis rodo mums pavyzdį, kaip siekdami mokymosi tikėjimu galime pakviesti Šventąją Dvasią į savo širdį, kad liudytų ir mokytų tiesos. Pakvieskite kurį nors mokinį garsiai perskaityti Mato 4:18–20. Likusiųjų paprašykite sekti skaitomą tekstą ir surasti Gelbėtojo kvietimą Petriui ir Andriejui.

- Ką padaryti Gelbėtojas kvietė Petrą ir Andriejų?
- Kodėl jų atsakymas yra mokymosi tikėjimu pavyzdys?

Pabrėžkite, kad Petro veiksmai sekant Jėzumi Kristumi leido jam būti su Gelbėtoju visą Jo mirtingosios tarnystės laiką. Išsiklausęs į Gelbėtojo kvietimą sekti Juo, Petras turėjo privilegiją išgirsti Gelbėtojo mokymus, susijusius su kasdieniais dalykais, ir būti daugelio stebuklų liudytoju. Gelbėtojo pakviestas Petras net ėjo vandeniu (žr. Mato 14:28–29).

Paaiškinkite, kad vieną kartą Jėzus uždavė savo mokiniams klausimą. Pakvieskite kurį nors mokinį garsiai perskaityti Mato 16:13–14. Kitų mokinių paprašykite sekti skaitomą tekstą ir išsiaiškinti, ko paklausė Viešpats.

- Ko Gelbėtojas paklausė savo mokinių?
- Koks buvo jų atsakymas?

Pakvieskite kurį nors mokinį garsiai perskaityti Mato 16:15–17. Likusiųjų paprašykite sekti skaitomą tekstą ir surasti, kaip Petras atsakė į kitą Gelbėtojo klausimą.

- Koks buvo Petro atsakymas į Gelbėtojo klausimą?
- Ką Gelbėtojas aiškino apie tai, iš kur Petras gavo savo žinojimą?
- Kokiu būdu Petro patyrimas iliustruoja tiesas, su kuriomis susipažinome šioje pamokoje?

Paprašykite mokinių užsirašyti atsakymus į toliau pateikiamus klausimus savo sąsiuvinuose ar Raštų studijavimo žurnaluose (galite tuos klausimus užrašyti lentoje):

- Kada esate siekę mokytis tikėjimu? Kaip Šventoji Dvasia atliko savo vaidmenį Evangelijos mokymosi procese, kai stengėtės tai daryti? (Galite pasiūlyti mokiniams apmąstyti, ką patyrė anksčiau, kai mokėsi stengdamiesi daugiau sužinoti apie Jėzų Kristų.)

Jei mokiniai gerai jaučiasi atviraudami, pakvieskite keletą iš jų apibūdinti patyrimus, kuriuos jie užsirašė. Jūs taip pat galite pasidalyti savo patirtimi ir liudijimu apie aptartas tiesas.

Paprašykite mokinių pagalvoti apie vieną ar du dalykus, kuriuos jie darys, kad mokytųsi tikėjimu ir kad pakviestų Šventąją Dvasią į savo širdis, idant ši liudytų ir mokytų tiesos. Pasiūlykite mokiniams užsirašyti, ką jie planuoja daryti.

Pamoką užbaikite pasidalindami šiuo prezidento Tomo S. Monsono teiginiu:

„Jaunuoliai, prašau jūsų dalyvauti seminarijoje. Kasdien studijuokite Raštus. Atidžiai klausykite savo mokytojų. Pamaldžiai taikykite tai, ko išmokote“
 (“Participate in Seminary,” Aug. 12, 2011, seminary.lds.org).

4 PAMOKA

Raštų studijavimas

Įvadas

Ši pamoka padės mokiniams suprasti, kaip svarbu kasdien studijuoti Raštus ir perskaityti visą Naująjį Testamentą, kaip

šio mokymosi kurso dalį. Mokiniai taip pat galės išmolti, kaip pagerinti savo Raštų studijavimą.

Pasiūlymai, kaip mokyti

Kodėl svarbu kasdien studijuoti Raštus

Paraginkite mokinius kasdien studijuoti Raštus

Nedaug kas iš to, ką daro mokytojai, mokinių gyvenime turės galingesnę ir ilgiau trunkantį poveikį nei pagalba mokytis iš Raštų, juos mylėti ir kasdien studijuoti. Mokytojai gali rodyti kasdienio Raštų studijavimo pavyzdį. Jie taip pat gali padėti mokiniams sekti savo kasdienes studijas, pateikdami tinkamą skaitymo stebėjimo sistemą, kuri parodytų tų studijų nuoseklumą ir pažangą.

Kiekvienam mokiniui duokite po kopiją toliau pateiktos anketos. Paprašykite mokinių apmąstyti teiginius ir pasižymėti labiausiai tinkantį atsakymą. Patikinkite mokinius, kad neprašysite jų atsiskaityti už atsakymus.

	Nesutinku	Iš dalies nesutinku	Iš dalies sutinku	Sutinku
1. Raštai man yra labai vertingi.	-----			
2. Kelias paskutines savaites Raštus studijavau kasdien.	-----			
3. Jaučiu, kad mano Raštų studijos yra reikšmingos.	-----			
4. Reguliariai pritaikau tai, ko išmokau iš savo Raštų studijų.	-----			

Mokiniams baigus pildyti anketą, paskatinkite juos per pamoką pamąstyti, kaip jie galėtų patobulinti savąjį Raštų studijavimą.

Pakvieskite kurį nors mokinį garsiai perskaityti šį vyresniojo Deivido A. Bednario iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo teiginį:

„Raštuose yra Kristaus žodžiai. Raštai yra gyvojo vandens rezervuaras, iš kurio bet kada galime gerti daug ir ilgai. [...]

Paprastai per kasdienę veiklą jūs ir aš prarandame didelį kiekį vandens, kuris sudaro didžiąją mūsų fizinių kūnų dalį. Troškulys yra kūno ląstelių vandens reikalavimas, o vanduo mūsų kūnuose turi būti papildomas kasdien. Atvirai kalbant, atrodo nelogiška tik retkarčiais prisipildyti vandens ir kęsti ilgus dehidratacijos laikotarpius tarp jų. Tas pats yra su dvasiniais dalykais. Dvasinis troškulys yra gyvojo vandens poreikis. Nuolatinė gyvojo vandens tėkmė yra pranašesnė už atsitiktinį vartojimą” („A Reservoir of Living Water” [Church Educational System fireside, Feb. 4, 2007], 1, 7, broadcast.lds.org).

- Kokio principo, paaiškinančio, ką galime gauti kasdien studijuodami Raštus, galime išmokti iš vyresniojo Bednario? (Mokiniai turėtų atpažinti principą, panašų į šį: **Kai Raštus studijuojame kasdien, gauname mums būtino „gyvojo vandens“**. Užrašykite šį principą lentoje.)

Šventųjų Raštų vertė mūsų dienomis

Kad padėtumėte mokiniams suprasti kasdienio Raštų studijavimo vertę ir svarbą mūsų dienomis, galite parodyti filmuką „The Blessings of Scripture“ (liet. „Raštų palaiminimai“) (3:04), kuris yra tinklalapyje LDS.org. Filmuke vyresnysis D. Todas Kristofersonas iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo pasakoja apie vieno vyro pasiaukojimą suteikiant galimybę daugeliui žmonių skaityti Bibliją. Jei rodysite šį filmuką, galite jį sustabdyti po vyresniojo Kristofersono klausimo: „Ką tokio suprato jie, ką turėtume suprasti ir mes?“ (tikslus laikas 1:56), kad galėtumėte paklausti mokinių, kaip jie atsakytų į jo klausimą. Tada toliau žiūrėkite filmuką. Pasibaigus filmukui, tęskite pamoką nuo pastraipos, kuri prasideda: „Baigus žiūrėti filmuką...“

Jei filmuko nerodysite, pakvieskite keturis mokinius ateiti į klasės priekį ir perskaityti toliau pateiktas vyresniojo Kristofersono pasisakymo ištraukas.

1. „1536 m. spalio 6 d. Belgijoje, netoli Briuselio, iš Vilvordės pilies požemių buvo išvesta pasigailėjimą kelianti žmogysta. Maždaug pusantros metų tas žmogus turėjo kęsti vienatvę tamsioje, drėgnoje kameroje. Už pilies sienų kalnys buvo pririštas prie kuolo. Jis tęsė savo paskutinę maldą: „Viešpatie! Atverk akis Anglijos karaliui“, ir buvo pasmaugtas. Jo kūnas prie to kuolo buvo nedelsiant sudegintas. Kas buvo tas žmogus, ir už kokį nusikaltimą [...] jį pasmerkė?“ („Raštų palaiminimas“, 2010 m. balandžio *visuotinės konferencijos medžiaga*.)

2. „Jo vardas buvo Viljamas Tyndeilas, o jo nusikaltimas buvo tai, kad jis išvertė ir išleido Bibliją anglų kalba.

[...] Karštai diskutuodamas su dvasininku, kuris pasisakė prieš Raštų atidavimą į paprastų žmonių rankas, Tyndeilas prisiekė: „Jeigu Dievas saugos mano gyvybę, aš pasistengsiu, kad lauką ariantis vaikas Raštus žinotų geriau nei tu!“ [...]

Viljamas Tyndeilas nebuvo nei pirmas, nei paskutinis iš tų, kurie daugelyje šalių ir kalbų aukojosi netgi iki mirties, kad išneštų Dievo žodį iš nežinios. [...] Ką jie žinojo apie Raštų svarbą, ką ir mums reiktų žinoti? Ką suprato šešioliktojo amžiaus Anglijos žmonės, kurie mokėjo didelius

pinigus ir labai rizikavo, kad gautų Bibliją, ką ir mes turėtumėme suprasti?“ („Raštų palaiminimas“).

Paklauskite mokinių:

- Kodėl, jūsų manymu, žmonės taip smarkiai aukojosi, kad turėtų Raštus?

Paprašykite trečio skaitančiojo tęsti vyresniojo Kristofersono teiginį.

3. „Tydeilo dienomis Raštų neišmanymas buvo plačiai paplitęs, nes žmonės negalėjo skaityti Biblijos suprantama kalba. Šiais laikais Biblija ir kiti Raštai yra pasiekiami ranka, tačiau Raštų neišmanymas auga, nes žmonės neatsiverčia tų knygų. Galiausiai jie pamiršta tai, ką žinojo jų seneliai“ („Raštų palaiminimas“).

Paklauskite mokinių:

- Kodėl, jūsų manymu, žmonės mūsų dienomis neskaito Raštų taip, kaip turėtų?

Paprašykite ketvirto skaitančiojo tęsti vyresniojo Kristofersono teiginį.

4. „Pagalvokite, koks didelis palaiminimas, kad turime šventą Bibliją ir maždaug 900 papildomų Raštų puslapių, įskaitant Mormono Knygą, Doktriną ir Sandoras bei Brangųjį Perlą. [...] Iš tiesų suteikdamas tokį palaiminimą Viešpats mums sako, kad nuolat naudotis Raštais mums reikia labiau nei bet kurio ankstesnio laikotarpio žmonėms“ („Raštų palaiminimas“).

Baigus žiūrėti filmuką (arba kai ketvirtas skaitantysis baigs skaityti vyresniojo Kristofersono teiginį), paprašykite mokinių paaiškinti, ką, jų įsitikinimu, vyresnysis Kristofersonas sako apie tai, kodėl mums svarbu ir būtina studijuoti Raštus. Mokiniams baigus atsakinėti, lentoje užrašykite tokią tiesą: **Raštai šiandien mums reikalingi labiau nei bet kada anksčiau.**

- Jūsų manymu, kodėl šiandien Raštai mums reikalingi labiau nei kada nors anksčiau?

Kad padėtumėte mokiniams suprasti, kuo gali būti naudingas Raštų studijavimas mūsų dienomis, paaiškinkite, kad apaštalas Paulius parašė laišką, kuriame apibūdino kai kurias pasaulio aplinkybes paskutinėmis dienomis. Pakvieskite vieną mokinį garsiai perskaityti 2 Timotiejui 3:1–5, 13. Likusių mokinių paprašykite sekti skaitomą tekstą ir rasti nuodėmes ir nuostatas, paplitusias mūsų dienomis. (Galite mokiniams trumpai paaiškinti sudėtingus žodžius ir frazes šiose eilutėse.)

- Kokių nuodėmių ir nuostatų, paminėtų šiose eilutėse, esate pastebėję mūsų dienų visuomenėje?

Pakvieskite mokinį garsiai perskaityti 2 Timotiejui 3:14–17. Paprašykite klasės surasti, kaip galime apsisaugoti šiais pavojingais laikais.

- Kaip galime apsisaugoti šiais pavojingais laikais?

Lentoje užrašykite šį nebaigtą teiginį: *Studijuodami Raštus, mes galime gauti...*

- Kokie palaiminimai, pagal 2 Timotiejui 3:15–17, yra mums paruošti, jei studijuosime Raštus ir gyvensime pagal jų mokymus? (Kai mokiniai atsakys, užbaikite lentoje užrašytą teiginį maždaug taip: **Studijuodami Raštus, galime gauti išminties, patikslinimų ir nurodymų, kurie nuves mus į išgelbėjimą.**)

Paaiškinkite, kad teiginys lentoje yra principo pavyzdys. Jėzaus Kristaus Evangelijos principai ir doktrinos – tai esminės, nekintančios tiesos, teikiančios kryptį mūsų gyvenime. Vienas iš svarbiausių Raštų tikslų yra mokyti Evangelijos doktrinų ir principų. Raštų studijavimą galime padaryti reikšmingesnį ieškodami doktrinų ir principų, apmąstydami jų reikšmę ir taikydami juos savo gyvenime.

Dar kartą atkreipkite mokinių dėmesį į lentoje užrašytą principą.

- Ka, jūsų manymu, reiškia, kad studijuodami Raštus galime gauti išminties, patikslinimų ir nurodymų?
- Ar esate kada pajutę, kad gavote išminties, patikslinimų ar nurodymų dėl to, kad studijavote Raštus? (Galite papasakoti atvejį ir iš savo patirties.)

Naujojo Testamento skaitymas kasdien

Paaiškinkite, kad vienas iš dalykų, kurių tikimasi iš mokinių, studijuojančių šį seminarijos kursą, yra tai, kad jie perskaitys visą Naująjį Testamentą. Tai yra reikalavimas norintiems gauti seminarijos diplomą.

Paraginkite mokinius perskaityti kursui skirtą tekstą

Patvirtinti Raštai yra įkvėpti raštai, kuriuose yra Evangelijos doktrinos ir principai. Jie moko apie Dievo reikalus su žmonija ir apie Jėzaus Kristaus Apmokėjimą. Kiekvienas tų dalykų yra svarbus, o kartu jie suteikia didesnį Evangelijos ir išgelbėjimo plano, kuriuos paruošė Dangiškas Tėvas, supratimą. Šiame kurse mokiniai ir mokytojai turėtų perskaityti ir išstudijuoti visą Naująjį Testamentą.

Paaiškinkite, kad norint perskaityti visą Naująjį Testamentą prireiks nuolatinio pasiryžimo, tačiau pastangos to vertos. Kad pailustruotumėte tai, parodykite dvi permatomas stiklines, pripiltas vandens (arba gazuoto gėrimo). Pakvieskite du mokinius atsistoti prie tų stiklinių. Vienam mokiniui duokite šiaudelį. Kitam mokiniui duokite septynių kartu suklijuotų šiaudelių ryšulėlį. Paprašykite jų, kad kaip galima greičiau išgertų visą vandenį per šiaudelį ar šiaudelius. (Mokinys, geriantis per vieną šiaudelį, turėtų lengvai gerti vandenį ir baigti pirmas, o kitam mokiniui turėtų būti sunku traukti vandenį per šiaudelius.) Paprašykite šių dviejų mokinių grįžti į savo vietas ir visų paklauskite:

- Kaip jūs susietumėte šią veiklą su mūsų tikslu perskaityti visą Naująjį Testamentą per šiuos studijų metus? (Mokinys su septyniais šiaudeliais yra panašus į tą, kuris bando perskaityti didelę Raštų dalį per vieną kartą. Mokinys su vienu šiaudeliu yra panašus į tą, kuris kasdien skaito po truputį.)

Kad padėtumėte mokiniams suprasti, kaip jie galėtų perskaityti visą Naująjį Testamentą nuosekliai po truputį, pakvieskite juos padalinti Naujojo Testamento puslapių skaičių (pvz.: 317 puslapių Č. Kavaliausko (NT) vertimo LBD ekumeniniame 1999 m. leidime) iš dienų iki kurso pabaigos skaičiaus. Pavyzdžiui, jei kursas trunka kaip ir mokslo metai – 280 dienų, mokiniams reiktų perskaityti 1,2 puslapio per dieną, kad Naująjį Testamentą pabaigtų skaityti iki kurso pabaigos.

Paliudykite apie palaimas, kurios ateis mokiniams, kai jie uoliai studijuos Naująjį Testamentą. Mokiniai gaus išminties, patikslinimų ir nurodymų iš Raštų ir bus palaiminti Šventosios Dvasios bendryste.

Dar kartą atkreipkite dėmesį į lentoje užrašytą principą ir paliudykite, kad studijuodami Raštus kasdien mokiniai patirs palaiminimų, kuriuos Paulius apibūdino 2 Timotiejui 3:15–17. Paraginkite mokinius užsibrėžti tikslus kasdien skirti laiko asmeniniam Raštų studijavimui ir viso Naujojo Testamento skaitymui. Pakvieskite mokinius užsirašyti savo tikslus į Raštų studijavimo žurnalus.

5 PAMOKA

Naujojo Testamento kontekstas ir apžvalga

Įvadas

Šioje pamokoje mokiniai susipažins su Naujojo Testamento istorijos ir kultūros kontekstu, o taip pat su aplinkybėmis, dėl

kurių žydai atmetė Jėzų kaip Mesiją ir Gelbėtoją. Jie taip pat susipažins su Naujojo Testamento struktūra.

Pasiūlymai, kaip mokyti

Naujojo Testamento kontekstas

Naudokite vaizdines priemones

Daiktai ir paveikslai, tarp jų žemėlapiai ir lentelės, gali būti efektyvios priemonės, padėsiančios mokiniams įsivaizduoti, analizuoti ir suprasti Raštus, ypač kai jos naudojamos diskusijai paskatinti. Mokiniais įeinant į klasę, matomoje vietoje padėtas daiktas ar paveikslėlis gali pagyventi mokymosi atmosferą ir sužadinti žingeidumo dvasią.

Parodykite paveikslą „Steponas mato Jėzų Dievo dešinėje“, popieriaus lapu ar kuo nors kitu uždenę didžiąją jo dalį ir palikę neuždengtą vietą, kurioje vaizduojamas Steponas (vyras su mėlynu raiščiu ant galvos) (*Evangelijos paveikslų knyga* [2009], 63 pav.; taip pat žr. internete adresu LDS.org).

Paprašykite mokinių apibūdinti, kas pavaizduota paveiksle. Paklauskite, kodėl, jų manymu, vyras yra ant žemės ir tiesia savo ranką. Mokiniais baigus atsakinėti, parodykite visą paveikslą.

- Kaip visas paveikslas padeda jums suprasti, kas vyksta?

Kad mokiniai suprastų, jog paveiksle pavaizduotas Jėzaus Kristaus mokinio Stepono nužudymas užmėtant akmenimis ir jam atsivėrusiame regėjime matomas Jėzus, stovintis Dievo dešinėje, paprašykite juos tyliai perskaityti Apaštalų darbų 7:56–59.

- Kaip paveikslo atidengimą galime palyginti su Raštų supratimu?

Paiškinkite, kad ši pamoka iliustruoja Raštų konteksto supratimo svarbą. Žodis *kontekstas* reiškia aplinkybes, paaiškinančias Raštų ištrauką, įvykį ar pasakojimą arba nurodančias jų kilmę. Paminėkite, kad mokiniai, susipažinę su istoriniu ir kultūriniu kontekstu, galės geriau suprasti ir pritaikyti Naujojo Testamento mokymus.

Žydų religiniai vadovai Gelbėtojo tarnystės metu

Pakvieskite vieną mokinį garsiai perskaityti 2 Nefio 10:3–5. Klasės paprašykite sekti skaitomą tekstą ir surasti frazes ar žodžius, kuriais pranašas Jokūbas apibūdina kai kurių žydų dvasinę būseną Gelbėtojo tarnystės metu.

- Kokiais žodžiais ar frazėmis Jokūbas apibūdina kai kurių žydų dvasinę būseną? (Paiškinkite, kad frazė *piktnaudžiavimas kunigavimu* 5 eilutėje reiškia pamokslavimą labiau siekiant „pasaulio gyr[iaus] ir peln[o]“ nei Dievo žmonių gerovės [2 Nefio 26:29]. Tie, kurie buvo kaltinami piktnaudžiavimu kunigavimu, daugiausia buvo žydų religiniai vadovai, nuklaidinantys žmones.)

Pakvieskite kurį nors mokinį garsiai perskaityti Mato 23:16, 24. Kitų mokinių paprašykite sekti skaitomą tekstą ir surasti, kaip Gelbėtojas apibūdino šiuos žydų religinius vadovus Savo tarnystės metu.

- Kaip Gelbėtojas apibūdino šiuos žydų religinius vadovus?
- Ko Gelbėtojas mokė apie šiuos vadovus, vadindamas juos aklaisiais vadais?

Mozės įstatymo papildymai ir kitos klaidingos filosofijos

Kad padėtumėte mokiniams dar geriau suprasti, kaip religiniai vadovai klaidino žmones, lentoje nupieškite apskritimą ir jo centre užrašykite *Mozės įstatymas*. Nupieškite dar vieną apskritimą ir pavadinkite jį *Žodinis įstatymas*.

Kadangi nebuvo pranašų, žydų mokytojai ir vadovai prie įstatymo pridėjo savo pačių taisyklių ir interpretacijų. Šios pridėtos taisyklės ir interpretacijos, dar žinomos kaip žodinis įstatymas, žodinė tradicija ar žydų vyresniųjų tradicijos, buvo skirtos Dievo įstatymo pažeidimo prevencijai. Kad parodytumėte vieną iš šių taisyklių, pakvieskite du mokinius ateiti į klasės priekį. Kiekvienam duokite po virvę su mazgu. Vieno mokinio paprašykite atrišti mazgą viena ranka, o kito – abiem rankomis. Po bandymų tai padaryti, liepkite jiems sugrįžti į savo vietas.

Paiškinkite, kad pagal žodinį įstatymą per šabą buvo draudžiama atrišti mazgą abiem rankomis. Tai buvo laikoma darbu ir todėl šabo dienos išniekinimu. Tačiau atrišti mazgą viena ranka buvo leidžiama.

- Koks pavojus kiltų Dievo įsakymams, jei būtų pridėtos žmogaus sukurtos taisyklės?

Pakvieskite vieną mokinį garsiai perskaityti vyresniojo Briuso R. Makonkio iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo teiginį apie kai kuriuos žydų religinius vadovus:

„Jie paėmė aiškius ir paprastus tyros religijos dalykus ir papildė juos daugybe savo pačių aiškinimų; jie pagražino juos papildomomis apeigomis ir ceremonijomis; laimingą ir džiugų garbinimą jie pavertė varžančia, ribojančia, slegiančia ritualų ir ceremonijų sistema. Gyvoji Viešpaties įstatymo dvasia jų rankose tapo negyva žydų ritualų raide“ (*The Mortal Messiah*, 4 vols. [1979–81], 1:238).

- Ką, pasak vyresniojo Makonkio, su Dievo įsakymu padarė žydų vadovai savo pridėtomis interpretacijomis?

Paminėkite, kad žydai Jėzaus dienomis buvo atsimetimo būsenos. Nors jie tebeturėjo Aarono kunigystės įgaliojimą ir šiuo įgaliojimu tebebuvo atliekamos apeigos, daugelis žydų atkrito nuo tikrosios religijos, kurią Mozei apreiškė Dievas (žr. DS 84:25–28). Vyresniųjų tradicija tapo svarbesnė už tyrą religiją ir užrašytą Dievo žodį.

Pakvieskite kurį nors mokinį garsiai perskaityti Mato 12:14. Klasės paprašykite sekti skaitomą tekstą ir išsiaiškinti, ką fariziejai norėjo padaryti Jėzui dėl to, kad Jis nepaisė jų autoriteto ir kai kurių žodinių tradicijų.

- Ką rengėsi padaryti Jėzui religiniai vadovai?

Paaškindite, kad ne tik atskalūniškos žydų tradicijos, bet ir kitos klaidingos filosofijos prisidėjo prie to, kad žmonės atmetė Jėzų Kristų po Jo prisikėlimo. Pavyzdžiui, graikų kultūros plitimas sąlygojo tai, kad daugelis žmonių atmetė fizinį prisikėlimo realumą (žr. 1 Korintiečiams 15:12). Taigi daugelis atmetė apaštalų liudijimus apie Gelbėtoją, prisikėlusį po nukryžiuavimo.

Svetimšalių vadovavimas ir Mesijo, išvaduosiančio Izraelį, laukimas

Lentoje užrašykite šiuos žodžius: *Babilonas, Persija, Makedonija (Graikija)* ir *Roma*.

- Ką bendro su žydais turėjo šios senovės imperijos? (Jos užkariavo ir valdė žydus.)

Mokinius suskirstykite į grupes ir kiekvienai grupei pateikite šią dalijamąją medžiagą:

Išskyrus vieną nepriklausomybės periodą, iki Naujojo Testamento laikų daugiau nei 500 metų žydai gyveno kaip pavergta tauta. Makabėjų, žydų patriotų šeimos, vadovaujamas sukilimas iškovojė nepriklausomybę apie 160 metus prieš Kristaus gimimą. Tačiau Roma užkariavo Izraelį dar prieš Kristui gimstant. Karalius Herodas (taip pat žinomas kaip Herodas Didysis), kuris prie Makabėjų šeimos prisijungė per santuoką, buvo Romos paskirtas valdyti Izraelyje. Žydai piktinosi Romos valdymu ir nekantriai laukė pažadėtojo Mesijo, kuris, kaip jie tikėjo, išvaduos juos nuo romėnų. Kadangi daugelis žydų tikėjosi Mesijo, kuris išvaduos juos nuo svetimšalių valdymo, jie atmetė Jėzų Kristų kaip Gelbėtoją.

Paprašykite mokinių, kad perskaitytų dalijamąją medžiagą ir aptartų šiuos klausimus grupelėmis (klausimus galite užrašyti lentoje):

- Ko dauguma žydų tikėjosi iš Mesijo atėjimo?
- Kodėl, jūsų manymu, šis klaidingas lūkestis sąlygojo tai, kad dauguma žydų atmetė Jėzų kaip Mesiją?

Paaiškinkite, kad nors dauguma žydų atmetė Kristų, tačiau kiti nuolankūs ir dvasiškai jautrūs atpažino Jį kaip Mesiją ir Gelbėtoją.

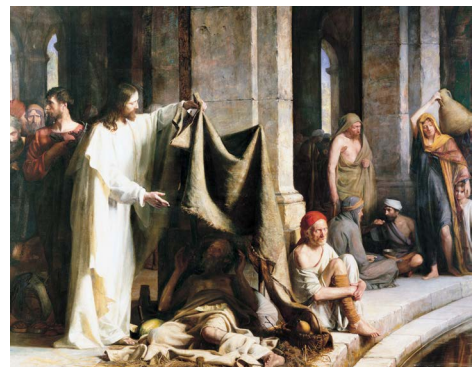
Pakvieskite kelis mokinius pakaitomis garsiai perskaityti Luko 2:25–33. Paprašykite mokinių sekti skaitomą tekstą ir surasti, ką padarė ir pasakė teisus vyras, vardu Simeonas, kai Juozapas ir Marija atnešė kūdikėlį Jėzų į šventyklą.

- Kodėl, anot 30–32 eilučių, Jėzus buvo atsiųstas į žemę? (Mokiniai gali atsakyti kitais žodžiais, tačiau jų atsakymuose turėtų atsispindėti tokia tiesa: **Jėzus Kristus buvo atsiųstas atnešti išgelbėjimo visiems žmonėms.**)
- Ką padarė Jėzus Kristus, kad visi žmonės būtų išgelbėti?

Vėl parodykite pamokos pradžioje rodytą Stepono paveikslą. Paraginkite mokinius prisiminti kultūrinį ir istorinį kontekstą, aptartą studijuojant Naująjį Testamentą. Tai darydami jie geriau supras Gelbėtojo ir Jo apaštalų mokymus. (Papildomos Naujojo Testamento istorinio ir kultūrinio konteksto informacijos ieškokite „The Intertestamental Period“ ir „The New Testament Setting“ vadovėlyje *New Testament Student Manual* ([Church Educational System manual, 2014], 1–3). Ši medžiaga glaustai apibūdina tokias grupes kaip samariečiai, fariziejai, sadukiejai, Rašto aiškintojai ar sinedrionas.

Trumpa Naujojo Testamento apžvalga

Pasakykite mokiniams, kad 10 sekundžių rodykite paveikslą ir tada paprašysite juos detaliai aprašyti, ką matė. Parodykite mokiniams paveikslą „Kristus išgydo ligonį Betezdoje“ (*Evangelijos paveikslų knyga* [2009], 42 pav.; taip pat žr. internete adresu LDS.org). Po 10 sekundžių padėkite paveikslą į šalį ir paprašykite mokinių parašyti apibūdinimą. Skirkite mokiniams pakankamai laiko, o tada keleto iš jų paprašykite perskaityti savo apibūdinimus klasei.

- Nors jūs visi matėte tą patį paveikslą, kodėl jūsų apibūdinimai skiriasi?
- Kodėl yra naudinga turėti daugiau negu vieną įvykio liudytoją?

Lentoje užrašykite keturių evangelijų autorių vardus: *Matas, Morkus, Lukas* ir *Jonas*. Paaiškinkite, kad kiekvienas iš šių Jėzaus Kristaus mokinių užrašė Gelbėtojo gyvenimo įvykius ir mokymus. Jų metraščiai vadinami evangelijomis. Žodis *evangelija* reiškia „geroji naujiena“. Pabrėžkite, kad Džozefo Smito Vertime

kiekvienos knygos pavadinime žodis „evangelija“ pakeistas žodžiu *liudijimas*, kaip antai „Šv. Mato liudijimas“.

- Kodėl naudinga turėti daugiau nei vieną evangeliją arba liudijimą apie Jėzaus Kristaus gyvenimą ir mokymus?

Paiškinkite, kad nors šios keturios evangelijos skiriasi kai kuriomis smulkmenomis ar požiūriais, jos visos pasakoja apie Gelbėtojo gyvenimo ir žemiškosios tarnystės tarp žydų įvykius. Visos keturios evangelijos liudija, kad Jėzus Kristus yra Dievo Sūnus ir pasaulio Gelbėtojas (žr. Raštų rodyklė, „Evangelijos“).

Galite pateikti mokiniams sutrumpintą lentelės „Jėzaus Kristaus žemiškojo gyvenimo santrauka“ versiją, esančią šios pamokos pabaigoje. Visa šios lentelės versija yra vadovėlio priede. Paprašykite mokinių šioje lentelėje surasti keletą svarbiausių Gelbėtojo žemiškosios tarnystės įvykių.

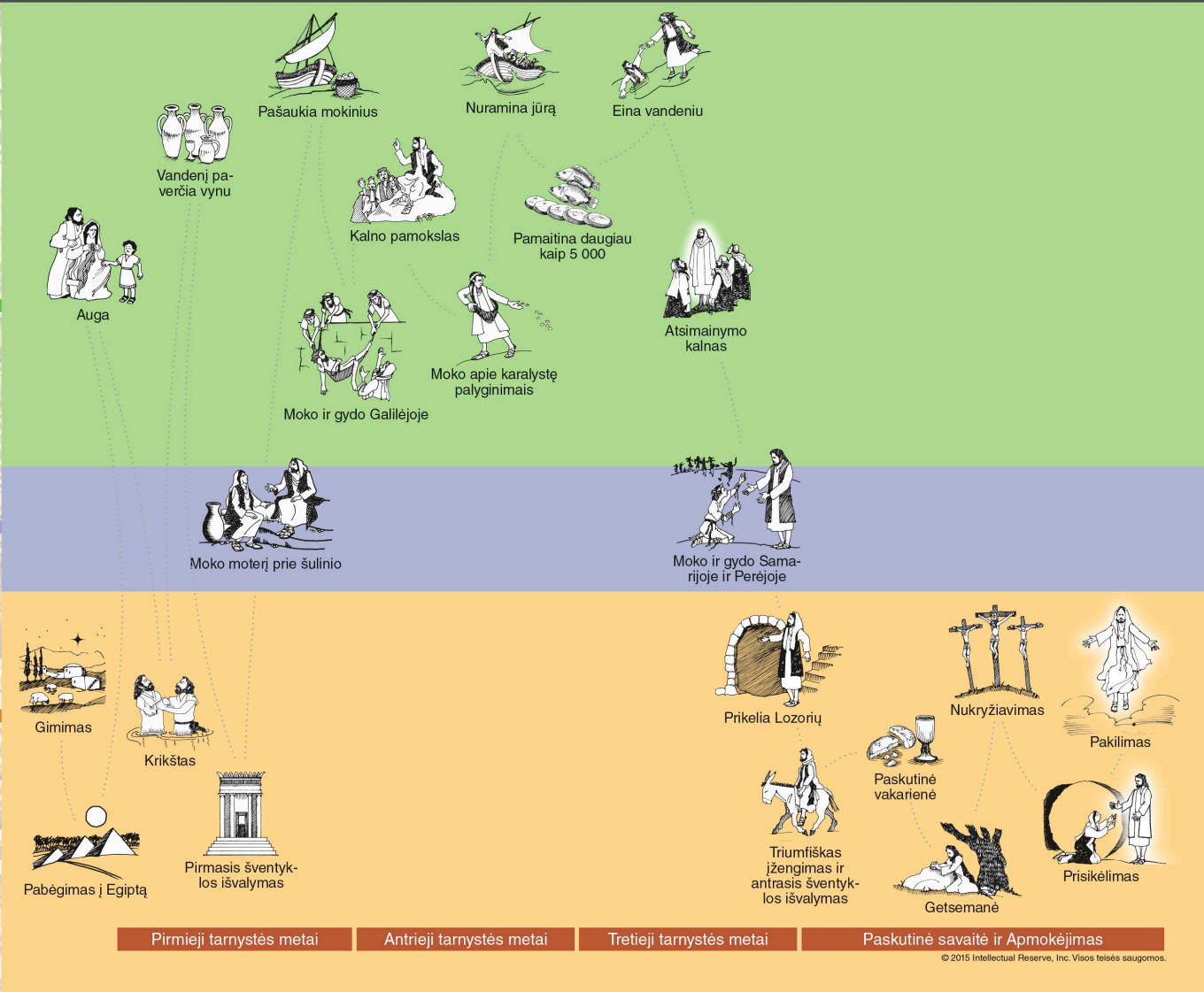
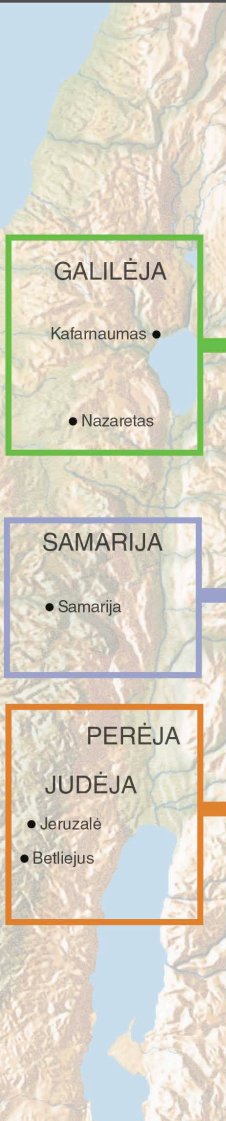
- Kiek, remiantis lentele, truko Gelbėtojo žemiškoji tarnystė?
- Kur Gelbėtojas buvo didžiąją savo tarnystės laiko dalį?

Paskatinkite mokinius naudotis šia lentele, kad studijuodami Naująjį Testamentą geriau suprastų visų keturių evangelijų kontekstą.

Paprašykite mokinių atsiversti Biblijos turinį. Paskatinkite, kad evangelijos pateikia Gelbėtojo tarnystės pasakojimą, o knygos nuo Apaštalų darbų iki Apreiškimo Jonui pasakoja apie Kristaus senovės apaštalų tarnystę po Jo nukryžiuavimo, prisikėlimo ir žengimo į dangų. Šie apaštalai keliavo po Izraelio žemę ir Romos imperiją skelbdami Evangeliją ir steigdami Bažnyčios skyrius. Studijuodami Apaštalų darbų knygą ir jų užrašus galime sustiprinti savo tikėjimą Gelbėtoju ir išmokti, kaip galime būti palaiminti per Jo Apmokėjimą. Taip pat galime pamatyti, kad Pastarųjų Dienų Šventųjų Jėzaus Kristaus Bažnyčia panaši į Jėzaus Kristaus bažnyčią senovėje.

Galite paliudyti apie tiesas, kurias radote studijuodami Naująjį Testamentą. Pakvieskite mokinius ieškoti tiesų, kurios palaimins juos studijuojant Naująjį Testamentą.

Jėzaus Kristaus mirtingojo gyvenimo apžvalga

Išgelbėjimo planas: Naujojo Testamento studijų įvadas ir kontekstas (1 dalis)

Pasiruošimo medžiaga studijų namuose mokytojui

Kasdienų studijų namuose pamokų santrauka

Tai įvykių, doktrinų ir principų, kurių mokiniai mokėsi, atlikdami keturių pirmos dalies studijavimo namuose pamokų užduotis, santrauka. Žinojimas, ką mokiniai studijavo, padės jums pasiruošti pamokai. Ši santrauka nėra pamokos dalis ir nėra skirta mokiniams. Kadangi jūsų dėstomoje pirmosios dalies pamokoje kalbama tik apie keletą doktrinų ir principų, paminėtų santraukoje, kartais, atsižvelgdami į Dvasios raginimus ir savo mokinių poreikius, galite pajusti įkvėpimą peržvelgti ar aptarti kitas doktrinas ir principus.

1 diena (Išgelbėjimo planas)

Studijuodami išgelbėjimo planą mokiniai išmoko, kad ikimirtingojo gyvenimo metu Jėzus Kristus buvo išrinktas būti žmonijos Išpirkėju ir kad vadovaujamas Dangiškojo Tėvo Jis sukūrė šią Žemę. Jie taip pat sužinojo tokias tiesas: Jėzus Kristus atėjo, kad išgelbėtų mus iš mūsų nuodėmių. Dėl Jėzaus Kristaus prisikėlimo visi žmonės bus prikelti. Jėzus Kristus teis visą žmoniją. Jei naudosime tikėjimą Jėzumi Kristumi ir gyvensime pagal Jo Evangeliją, galėsime gauti amžinąjį gyvenimą.

2 diena (Mokinio vaidmuo)

Mokiniai sužinojo, kad Šventoji Dvasia moko tiesos. Jie taip pat suprato, kad siekdami mokytojų tikėjimu pakviečiame Šventąją Dvasią į savo širdis, kad liudytų ir mokytų tiesos.

3 diena (Raštų studijavimas)

Mokiniai sužinojo, kaip svarbu perskaityti visą Naująjį Testamentą ir kasdien studijuoti Raštus. Be to, mokiniai suprato, kad šiais laikais Raštų mums reikia labiau nei bet kuriuo ankstesniu laikotarpiu ir kad studijuodami Raštus galime gauti išminties, šviesos, tiesos, patikslinimų ir nurodymų, kurie nuves mus į išgelbėjimą. Jie taip pat išmoko, kad kasdien studijuodami Raštus, gauname mums būtino „gyvojo vandens“ arba dvasinio maisto.

4 diena (Naujojo Testamento studijų įvadas ir kontekstas)

Mokiniai sužinojo, kad susipažinę su istoriniu ir kultūriniu Naujojo Testamento kontekstu, jie galės geriau suprasti ir pritaikyti jame esančius mokymus. Jie taip pat sužinojo, kad Jėzus Kristus buvo atsiųstas atnešti išgelbėjimo visiems žmonėms ir kad ateidami pas Jėzų Kristų, mes turėsime stipresnę troškimą kviešti kitus ateiti pas Jį.

Įvadas

Ši pamoka skirta paruošti ir paskatinti mokinius studijuoti Naująjį Testamentą supažindinant juos su pagrindine Jėzaus Kristaus ir Jo senovės apaštalų mokymų tema. Studijuodami Naująjį Testamentą mokiniai išmoks, kaip atsiliiepti į besikartojantį Gelbėtojo kvietimą ateiti pas Jį ir sulaukti Jo pagalbos bei vadovavimo savo gyvenime.

Pasiūlymai, kaip mokyti

Naujojo Testamento studijų įvadas

Naujasis Testamentas padeda mums ateiti pas Jėzų Kristų

Prieš pamoką lentoje užrašykite tokį klausimą: *Kokias sunkias naštas jaunimas neša šiandien?*

Atsineškite į klasę tuščią dėžę arba kuprinę ir sunkių daiktų, pavyzdžiui, akmenų ar knygų, kuriuos dėsime į tą dėžę ar kuprinę. Į klasės priekį pasikvieskite vieną mokinį ir paprašykite jo paimti tuščią dėžę arba užsidėti kuprinę. Likusių mokinių paprašykite atsakyti į lentoje užrašytą klausimą. Dar vieną mokinį pakvieskite užrašyti jų atsakymus lentoje. Po kiekvieno atsakymo į dėžę ar kuprinę dėkite po sunkų daiktą, kol dėžė ar kuprinė bus pilna.

- Kaip jaustumėtės, jei turėtumėte nešioti tokią naštą visą dieną?

Paprašykite mokinių paaiškinti, kokių iššūkių ar sunkumų gali sukelti lentoje išvardytos naštos.

Paaiškinkite, kad Naujasis Testamentas moko mus apie Jėzaus Kristaus tarnystę iki prisikėlimo ir po jo, įskaitant Jo mokymus, stebuklus, apmokančiąją auką ir apsilankymus pas ankstyvosios bažnyčios mokinius. Jo mokymuose ir bendravime su kitais yra besikartojanti tiesa, kuri gali palengvinti mūsų nešamas naštas.

Paaiškinkite, kad Mato 11 skyriuje yra pateiktas pagrindinės temos, kurią mokiniai dažnai pastebės studijuodami Naujajį Testamentą šiais metais, pavyzdys. Pakvieskite kurį nors mokinį garsiai perskaityti Mato 11:28. Likusiųjų paprašykite sekti skaitomą tekstą ir surasti Gelbėtojo kvietimą tiems, kurie neša sunkias naštas.

- Ką, jūsų nuomone, reiškia vargti ir būti prislėgtam?
- Ką, pasak Gelbėtojo, turime daryti, kad gautume Jo atgaivą? (Remdamiesi mokinių žodžiais, lentoje užrašykite tokį principą: **Kai su savo naštomis ateisime pas Jėzų Kristų, Jis suteiks mums atgaivą.**)
- Ką, jūsų manymu, reiškia ateiti pas Jėzų Kristų?

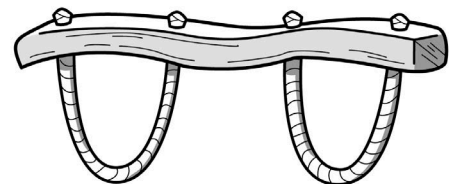
Kad padėtumėte mokiniams suprasti, ką reiškia ateiti pas Kristų, pakvieskite vieną mokinį garsiai perskaityti Mato 11:29–30. Likusiųjų paprašykite sekti skaitomą tekstą ir surasti Gelbėtojo nurodymus tiems, kurie trokšta ateiti pas Jį.

- Ką, anot šių eilučių, turime daryti, kad ateitume pas Kristų?

Lentoje nupieškite jaučių jungą arba parodykite jungo paveikslėlį.

Paaiškinkite, kad jungas yra medinis įtaisas, kuriuo įkinkomi du jaučiai ar kiti gyvuliai, kad galėtų traukti naštą kartu.

- Kokia yra jungo paskirtis ir nauda? (Nors jungas yra sunkumas, arba našta, jis leidžia sujungti abiejų gyvulių galią bei jėgą ir taip padidinti jų darbo našumą.)
- Ką, jūsų manymu, reiškia paimti ant savęs Gelbėtojo jungą?

Pakvieskite vieną mokinį garsiai perskaityti vyresniojo Deivido A. Bednario iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo teiginį. Paprašykite likusių mokinių klausytis, kaip galėtume paimti ant savęs Gelbėtojo jungą ir kokių palaiminimų už tai galime sulaukti.

„Jungas laiko gyvulius greta, kad jie galėtų dirbti kartu.

Pagalvokite apie Viešpaties unikaliai asmenišką kvietimą „imkite ant savo pečių mano jungą“. Sudarydami ir vykdydami šventas sandoras įsikinkome į Viešpaties jungą, kad trauktume jį kartu su Juo. Iš esmės Gelbėtojas kviečia mus pasitikėti Juo ir traukti jungą su Juo, nors mes, nepaisant visų mūsų pastangų, neprilygstame ir negalime prilygti Jam. Kai pasitikime Juo ir savo žemiškojoje kelionėje savo našta traukiame kartu su Juo, tikrai Jo jungas yra švelnus ir našta – lengva.

Nesame ir niekada neturime būti vieni. Kasdieniame gyvenime galime judėti pirmyn padedami dangaus. Dėl Gelbėtojo Apmokėjimo galime „Tavyje atrasti galios ir tarnaut Tavu vardu“ („Noriai Tavim seku“, *Giesmės*, 123) („Lengvai nešime savo naštas“, 2014 m. balandžio visuotinės konferencijos medžiaga).

- Kas įkinko mus į jungą su Gelbėtoju Jėzumi Kristumi?
- Kokie, pasak vyresniojo Bednario, yra nešančiųjų jungą su Gelbėtoju palaiminimai?

Pabrėžkite, kad Gelbėtojo „atilsio“ pažadas Mato 11:28–29 eilutėse nebūtinai reiškia, kad Jis pašalins mūsų problemas ir sunkumus. Dažnai Gelbėtojas suteiks mums ramybės ir stiprybės, kurios reikia, kad įveiktume ar ištvirtume mūsų išbandymus, taip palengvindamas mūsų naštas. Jei būsime ištikimi mirtingojo gyvenimo išbandymuose, galiausiai sulauksime atilsio, kas yra išaukštinimas su Dievu (žr. DS 84:23–24).

Paprašykite mokinių apmąstyti, kaip Gelbėtojas suteikė jiems ramybės, kai jie atėjo pas Jį. Pakvieskite kelis mokinius savo patyrimais pasidalinti su klase.

Paprašykite mokinių nusistatyti konkrečius tikslus, kaip jie galėtų ateiti pas Jėzų Kristų, studijuodami Naująjį Testamentą šiais metais. Paraginkite juos į tuos tikslus įtraukti ir tikslą kasdien studijuoti Raštus ir per šiuos metus perskaityti visą Naująjį Testamentą.

Trumpa Naujojo Testamento apžvalga

Naujojo Testamento knygos liudija, kad Jėzus Kristus yra Dievo Sūnus ir mūsų Gelbėtojas

Lentoje užrašykite keturių evangelijų autorių vardus: *Matas, Morkus, Lukas ir Jonas*. Paaiškinkite, kad kiekvienas iš šių Jėzaus Kristaus mokinių užrašė Gelbėtojo gyvenimo įvykius ir mokymus. Jų metraščiai vadinami evangelijomis. Žodis *evangelija* reiškia „geroji naujiena“. Pabrėžkite, kad Džozefo Smito Vertime kiekvienos knygos pavadinime žodis „evangelija“ yra pakeistas žodžiu *liudijimas*, kaip antai „Šv. Mato liudijimas“.

- Kodėl naudinga turėti daugiau nei vieną evangeliją arba liudijimą apie Jėzaus Kristaus gyvenimą ir mokymus?

Paaiškinkite, kad nors šios keturios evangelijos skiriasi kai kuriomis smulkmenomis ar požiūriais, jos visos pasakoja apie Gelbėtojo gyvenimo ir žemiškosios tarnystės tarp žydų įvykius. Visos keturios evangelijos liudija, kad Jėzus Kristus yra Dievo Sūnus ir pasaulio Gelbėtojas. Atkreipkite mokinių dėmesį į lentelę „Jėzaus Kristaus žemiškojo gyvenimo santrauka“, esančią pirmos dalies, 4 dienos pamokos pabaigoje. Paprašykite jų šioje lentelėje surasti keletą svarbiausių Gelbėtojo žemiškosios tarnystės įvykių.

- Kiek, remiantis lentele, truko Gelbėtojo žemiškoji tarnystė?
- Kur Gelbėtojas buvo didžiąją savo tarnystės laiko dalį?

Paskatinkite mokinius naudotis šia lentele, kad studijuodami Naująjį Testamentą geriau suprastų visų keturių evangelijų kontekstą.

Paprašykite mokinių atsiversti Biblijos turinį. Paaiškinkite, kad evangelijos pateikia Gelbėtojo tarnystės pasakojimą, o knygos nuo Apaštalų darbų iki Apreiškimo Jonui pasakoja apie Kristaus senovės apaštalų tarnystę po Jo nukryžiuavimo, prisikėlimo ir žengimo į dangų. Šie apaštalai keliavo po Izraelio žemę ir Romos imperiją skelbdami Evangeliją ir steigdami Bažnyčios skyrius. Studijuodami Apaštalų darbų knygą ir jų užrašus galime sustiprinti savo tikėjimą Gelbėtoju ir išmokti, kaip galime būti palaiminti per Jo Apmokėjimą. Taip pat galime pamatyti, kad Pastarųjų Dienų Šventųjų Jėzaus Kristaus Bažnyčia panaši į Jėzaus Kristaus bažnyčią senovėje.

Pasidalinkite savo liudijimu apie Naująjį Testamentą ir paskatinkite mokinius ieškoti tiesų, kurios palaimins juos studijuojant Jėzaus Kristaus ir Jo apaštalų gyvenimą bei mokymus Naujajame Testamente.

Kita dalis (Mato 1–5)

Paaiškinkite, kad kitoje dalyje mokiniai studijuos kai kurias Dievo Sūnaus gimimo aplinkybes. Jie taip pat studijuos Jėzaus Kristaus mokymus, kaip būti išties laimingam šiame gyvenime ir tapti tobulam kaip Dangiškasis Tėvas.

Evangelijos pagal Matą studijų įvadas

Kodėl reikia studijuoti šią knygą?

Evangelijoje pagal Matą randame labiausiai pamėgtą Biblijos pasakojimą, tarp jų Kalno pamokslą ir daugybę Jėzaus Kristaus palyginimų, mokymų ir stebuklų. Studijuodami šią knygą mokiniai gali geriau pažinti Jėzaus Kristaus žodžius bei tarnystę, stiprinti savo liudijimą, kad Jėzus Kristus yra pasaulio Gelbėtojas ir visų šventųjų pranašų minėtas Pažadėtasis Mesijas.

Kas parašė šią knygą?

Šios knygos autorius yra Matas, Alfajaus sūnus, dar vadinamas Leviu. Jis buvo muitininkas, arba mokesčių rinkėjas. Jo gyvenimas amžiams pasikeitė atsiliepus į Jėzaus Kristaus pakvietimą sekti paskui Jį. (Žr. Mato 9:9; Morkaus 2:14; Luko 5:27–28; Raštų rodyklę, skyrių „Matas“.) Atsivertęs Matas tapo vienu iš Gelbėtojo dvylikos apaštalų (žr. Mato 10:2–4). Būdamas apaštalas Matas pats matė daugelį savo aprašytų įvykių. Štai kodėl šios evangelijos pavadinimas Džozefo Smito Vertime skamba taip: „Šv. Mato liudijimas.“

Kada ir kur ji buvo parašyta?

Tiksliai nežinome, kada buvo parašyta Evangelija pagal Matą, tačiau greičiausiai ji buvo parašyta pirmojo mūsų eros amžiaus antroje pusėje. Nežinome, kur Matas parašė šią knygą.

Kam ši knyga parašyta ir kodėl?

Atrodo, kad Matas rašė žydams, norėdamas parodyti, kaip Jėzus Kristus išpildė Senojo Testamento pranašystes apie Mesiją (žr. Raštų rodyklę, skyrių „Matas“). Smulkiai pasakodamas apie Jėzaus Kristaus gyvenimą, žodžius ir darbus Matas dažnai minėdavo Senojo Testamento pranašystes ir vartojo žodžius „kad išsipildytų“ (pvz., žr. Mato 4:14; 8:17; 13:35; 21:4).

Savo evangelijoje Matas 12 kartų pavartojo terminą „Dovydo Sūnus“, taip paliudydamas, kad Jėzus Kristus buvo teisėtas karaliaus Dovydo sosto įpėdinis ir išpildė pranašystes apie Mesiją. Mato pateiktoje genealogijoje Jėzaus Kristaus giminytės linija siekia Dovydą, Judą ir Abraomą (žr. Mato 1:1–3) ir parodo Jėzaus teisę valdyti bei Jo vaidmenį išpildant Dievo pažadus Izraeliui.

Kokie yra išskirtiniai šios knygos bruožai?

Nors didelė Evangelijos pagal Matą medžiagos dalis taip pat randama Evangelijose pagal Morkų ir Luką, tačiau 42 procentai Evangelijos pagal Matą yra unikali medžiaga. Pagrindinė šios Mato knygos tema – Jėzus Kristus atėjo įkurti Savo karalystę žemėje. Matas daug kartų mini „dangaus karalystę“; jis vienintelis iš evangelistų įtraukė tuos Jėzaus mokymus, kuriuose minima Bažnyčia (žr. Mato 16:18; 18:17).

Evangelija pagal Matą taip pat padeda matyti ryšį tarp Mozės ir Jėzaus Kristaus tarnystės. Pavyzdžiui, abu kūdikystėje buvo apsaugoti nuo karaliaus bandymo juos nužudyti (žr. Išėjimo 2:1–10; Mato 2:13–18), abu sugrįžo iš Egipto, abu kalne paskelbė Dievo įsakymą (žr. Išėjimo 19–20; Mato 5–7) ir abu atėjo, kad išlaisvintų savo žmones.

Knygos planas

Mato 1–4 skyriuose Matas pateikia Jėzaus Kristaus genealogiją ir gimimą. Išminčiai ieško žydų karaliaus. Sapnų vedamas Juozapas išsiveda Mariją su kūdikiu Jėzumi į Egiptą, o vėliau į Nazaretą. Jonas Krikštytojas skelbia atgailos Evangeliją ir pakrikštija Jėzų Kristų. Gelbėtojas gundomas dykumoje. Mokydamas ir gydydamas Jis pradeda žemiškąją tarnystę.

Mato 5–7 skyriuose yra Jėzaus Kristaus pasakytas Kalno pamokslas.

Mato 8–12 skyriuose Gelbėtojas išgydo raupsuotąjį, nuramina audrą, išveja velnius, iš mirusių prikelia Jayro dukrą ir aklajam suteikia regėjimą. Jėzus Kristus dvylikai apaštalų suteikia įgaliojimą daryti tai, ką pats daro, ir išsiunčia skelbti Evangeliją. Jėzus pareiškia, kad Jonas Krikštytojas yra daugiau nei pranašas. Gelbėtojas gydo per šabą.

Mato 13–15 skyriuose Jėzus moko palyginimais. Jonui Krikštytojui nukertama galva. Po to, kai pamaitinami penki tūkstančiai žmonių, Jėzus ir Petras eina prie Galilėjos ežero. Rašto žinovai ir fariziejai klausinėja Jėzų.

Mato 16–18 skyriuose Petrui paliudijus, kad Jėzus yra Mesijas, Gelbėtojas pareiškia, kad Petrui ir dvylikai suteiks Dievo karalystės raktus. Jėzus Kristus atsimaino ant kalno, ant kurio Petras, Jokūbas ir Jonas gauna kunigystės raktus. Jėzus Savo mokiniams nurodo, kaip vadovauti Bažnyčiai, ir moko, kad Dievas neatleis, jei neatleisime kitiems.

Mato 19–23 skyriuose Gelbėtojas moko apie amžinąjį santuokos pobūdį. Jis įžengia į Jeruzalę ir išvalo šventyklą. Palyginimais Jėzus atskleidžia piktus jam besipriešinančių žydų vadovų ketinimus. Jis sielojasi dėl būsimo Jeruzalės sunaikinimo.

Mato 24–25; Džozefo Smito – Mato Jėzus Kristus išpranašauja Jeruzalės sunaikinimą. Jis moko, kaip Jo sekėjai gali pasiruošti Jo sugrįžimui.

Mato 26–27 skyriuose Jėzus su Savo mokiniais valgo Paschos vakarienę ir įsteigia sakramentą. Jis kenčia Getsemanės sode ir yra išduodamas, suimamas bei teisiamas priešais žydų ir Romos vadovus, galiausiai nukryžiuojamas. Jis miršta ir yra palaidojamas.

Mato 28 skyriuje prisikėlęs Gelbėtojas pasirodo Savo mokiniams. Jėzus paveda apaštalams skelbti Jo Evangeliją visoms tautoms.

6 PAMOKA

Mato 1–2

Išvadas

Matas pateikė Jėzaus Kristaus genealogiją, o angelas Juozapui paskelbė apie dievišką Jėzaus kilmę. Išminčiai iš Rytų keliavo, kad surastų ir pagarbintų mažąjį Jėzų. Juozapui

sapne buvo pasakyta išvesti savo šeimą į Egiptą, nes Betliejuje Herodas ims žudyti kūdikius.

Pasiūlymai, kaip mokyti

Vadovaukitės mokymo medžiaga

Ruošdamiesi pamokai kartu su nagrinėjama Raštų dalimi pamaldžiai peržvelkite mokymo medžiagą. Tokiu būdu Šventoji Dvasia galės jums padėti pamoką pritaikyti mokinių poreikiams. Galite panaudoti visus arba tik kai kuriuos pasiūlymus, kaip mokyti nagrinėjamos Raštų dalies, arba galite juos pritaikyti prie savo klasės poreikių ir sąlygų.

Mato 1:1–17

Jėzaus genealogija

Parodykite savo tėvų nuotrauką ir mokinių paklauskite, ar jie išvelgia jūsų kokius nors iš tėvų paveldėtus bruožus. Be to, galite keliems mokiniams pasiūlyti atsinešti savo tėvų nuotrauką ir paprašyti klasės atspėti, kieno tėvai jie yra. Paprašykite mokinių tarpusavyje pasikalbėti apie bruožus, kuriuos jie paveldėjo iš savo tėvų (pvz., akių arba plaukų spalvą, ūgį).

Kai mokiniai studijuos Mato 1–2 skyrius, pasiūlykite jiems ieškoti tiesų apie Gelbėtojo tėvus ir bruožų, kuriuos Jis iš jų paveldėjo. Šis pratimas paruoš mokinius suprasti tokias tiesas: Jėzus Kristus yra dieviškas Dangiškojo Tėvo ir Marijos sūnus; Jis yra Tėvo Viengimis kūne.

Paaškindite, kad Mato 1:1–17 vardijami Gelbėtojo protėviai. Atkreipkite dėmesį, kad 1-oje eilutėje minima, jog Jėzus Kristus buvo Dovydo ir Abraomo palikuonis.

Paaškindite, kad Senojo Testamento pranašystėse paskelbta, jog Mesijumi bus Dovydo palikuonis (žr. 2 Samuelio 7:12–13; Izaijo 9:6–7; Jeremijo 23:5–6) ir kad „visos tautos žemėje gaus palaiminimą per [Abraomo] palikuonis“ (žr. Pradžios 22:18; taip pat žr. Abraomo 2:11). Matas norėjo, kad skaitytojai žinotų, jog Jėzus išpildė Senojo Testamento pranašystes apie Mesiją (žr. Mato 1:22–23; 2:5, 15, 23; 26:55–56). Mato 1:1–17 pateikta genealogija parodo, kad Jėzus buvo žadėtasis Mesijas ir teisėtas Dovydo sosto įpėdinis.

Pakvieskite kurį nors mokinį garsiai perskaityti Mato 1:16. Paprašykite mokinių sekti skaitomą tekstą ir surasti Jėzui suteiktą titulą, o suradus jį pasakyti.

Paaškindite, kad žodis *Kristus* yra graikiška aramėjų kalbos žodžio *Mesijas* forma ir reiškia „pateptasis“.

- Ką ikižemiškajame gyvenime Jėzus Kristus buvo pateptas arba išrinktas daryti? (Dangiškasis Tėvas patepė Jį būti mūsų pranašu, kunigu, karaliumi ir

išvaduotoju [žr. Raštų rodyklę, skyrių „Mesijas“; taip pat žr. Raštų rodyklę, skyrių „Pateptasis“].)

Mato 1:18–25

Angelas Juozapui paskelbia apie dievišką Jėzaus tėvą

Atkreipkite dėmesį, kad Mato 1:16 taip pat paminėta, jog Marija buvo Juozapo žmona. O pasak Mato 1:18, Juozapas su Marija buvo *susižadėję*. Tai reiškia, kad jiedu buvo susižadėję, t. y. susisaistę pagal įstatymą, bet dar negyveno kartu kaip vyras ir žmona. Tačiau prieš vestuves Juozapas sužinojo apie Marijos nėštumą. Paprašykite kurio nors mokinio garsiai perskaityti Mato 1:19. Tegul klasė seka skaitomą tekstą ir suranda, ką Juozapas ketino daryti.

- Ką sužinojęs apie Marijos nėštumą ketino daryti Juozapas? (Paaiškinkite, kad „tylomis ją atleisti“ reiškia, jog Juozapas ketino sužadėtuves atšaukti to neviešindamas, t. y. Marija galėjo išvengti viešo pažeminimo arba net galimo užmėtymo akmenimis.)
- Ko šios eilutės mus pamoko apie Juozapo charakterį?

Pakvieskite kurį nors mokinį garsiai perskaityti Mato 1:20. Paprašykite klasės sekti skaitomą eilutę ir surasti, kas nutiko sužadėtuves su Marija svarsčiusiam nutraukti Juozapui.

- Kodėl angelas Juozapui pasakė nesibaiminti santuokos su Marija?

Kad padėtumėte mokiniams suprasti frazę „iš Šventosios Dvasios“ (Mato 1:18, 20), paprašykite vieno mokinio garsiai perskaityti šį vyresniojo Briuso R. Makonkio iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo teiginį:

„Kaip Jėzus yra tikras Marijos sūnus, lygiai taip jis yra tikras Dievo, Amžinojo Tėvo, palikuonis. [...] Mato teiginį „Šventosios Dvasios veikimu ji tapo nėščia“ tinkamiau būtų versti „Šventosios Dvasios galia ji tapo nėščia“ (plg. Mato 1:18 variantus įvairiuose Biblijos vertimuose lietuvių kalba). [...] Alma tobulai apibūdina, kaip buvo pradėtas ir gimė mūsų Viešpats, pranašaudamas: Kristus „gims iš Marijos, [...] ir ji bus mergelė, brangus ir išrinktas indas, kuris bus pridengtas šešėliu ir pradės Šventosios Dvasios galia, ir atves sūnų, taip, būtent *Dievo Sūnų*“ (Almos 7:10).“ (*Doctrinal New Testament Commentary*, 3 vols. [1965–1973], 1:82.)

- Ką iš šių mokymų sužinojome apie Jėzaus tėvus? (Nors mokiniai gali atsakyti kitais žodžiais, tačiau turėtų nurodyti tokią doktriną: **Jėzus Kristus yra dieviškas Dangiškojo Tėvo ir Marijos Sūnus**. Galite pasiūlyti mokiniams užsirašyti šią doktriną Raštų paraštėje šalia Mato 1:18–25.)

Vėl atkreipkite dėmesį į savo tėvų nuotrauką ir dar kartą priminkite, kokius bruožus iš jų paveldėjote. Paprašykite kurio nors mokinio garsiai perskaityti šį vyresniojo Džeimso E. Talmidžo iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo teiginį. Paprašykite mokinių paklausti, kodėl svarbu suprasti, kad Jėzus yra dieviškas Dangiškojo Tėvo ir Marijos Sūnus.

„Tas Marijai turėjęs gimti vaikelis buvo pradėtas Elohimu, Amžinojo Tėvo. [...] Jo prigimtyje Dievybės galios susijungė su mirtingojo gyvenimo pajėgomis ir galimybėmis. [...] Vaikelis Jėzus turėjo paveldėti fizines, protines ir dvasines savybes, polinkius ir galias, kurios buvo būdingos Jo gimdytojams – nemirtingam ir pašlovintam Dievui ir mirtingai moteriai“ (*Jesus the Christ*, 3rd ed. [1916], 81).

- Kokias savybes Jėzus paveldėjo iš Savo Tėvo? Kokias savybes Jis paveldėjo iš Savo mamos?

Paaiškinkite, kad dėl to, jog Jėzus buvo nemirtingo Tėvo ir mirtingos motinos Sūnus, Jis turėjo galimybę rinktis gyventi amžinai arba mirti. Dėl šios unikalios dieviškos savybės Jis galėjo kentėti už mūsų nuodėmes, mirti ant kryžiaus ir prisikelti.

Mato 2:1–12

Išminčiai nukreipiami pas Jėzų

Klasei parodykite tris dovanų dėžutes arba lentoje nupieškite piešinį su trimis dovanomis.

- Kas Jėzui po gimimo atnešė dovanų?

Paaiškinkite, kad tik Evangelijoje pagal Matą pasakojama apie išminčius. Išdalinkite lapelius su klausimais (arba klausimus prieš pamoką surašykite lentoje). Skirkite mokiniams kelias minutes perskaityti klausimus ir užrašyti atsakymus.

Ką žinote apie šiuos išminčius?

1. Kaip išminčiai sužinojo apie Mesijo gimimą?
2. Kodėl išminčiai norėjo surasti Mesiją?
3. Kaip vyriausieji kunigai ir Rašto žinovai sužinojo, kur gims Mesijas?
4. Ką Herodas norėjo, kad išminčiai padarytų radę Jėzų?
5. Kaip išminčiai pasielgė?

Skirkite pakankamai laiko pagalvoti, tada paprašykite mokinių tyliai perskaityti Mato 2:1–12 ir surasti atsakymus į klausimus, užrašytus padalintuose lapeliuose arba lentoje.

Pakvieskite kelis mokinius papasakoti, ką naujo jie sužinojo apie išminčius. Įvairių lietuviškų Biblijos vertimų 11 ir 16 eilutėse esančios detalės byloja, kad išminčiai pas šventąją šeimą turbūt atkeliavo praėjus dvejiems metams po Jėzaus gimimo (išminčiai Jėzų rado name, o ne tvartelyje; Jis jau buvo „mažas vaikas“, o ne kūdikis). Atkreipkite dėmesį, jog Herodas paprašė išminčių pranešti jam apie surastą Mesiją tam, kad jis galėtų Jį nužudyti (žr. Mato 2:13).

- Koku būdu išminčiai sužinojo, kur surasti Mesiją?
- Ko galime pasimokyti iš Gelbėtojo ieškojusių išminčių pavyzdžio? (Mokinių atsakymai gali skirtis, tačiau padėkite jiems nustatyti tokį principą: **Jeį Gelbėtojo ieškosime nuoširdžiai ir stropiai, tai būsime pas Jį nuvesti.**)
- Kaip galime stropiai ieškoti Gelbėtojo?
- Ką išminčiai padarė suradę Gelbėtoją? Kodėl? (Viena iš dovanų įteikimo Gelbėtojui priežasčių buvo Jo pagarbinimas.)
- Ko galime pasimokyti iš Gelbėtojui dovanas įteikusių išminčių pavyzdžio? (Mokiniai gali atsakyti įvairiai, tačiau turėtų nustatyti tokią tiesą: **Viešpatį galime pagarbinti Jam atnašaudami prasmingas dovanas.**)

Kad padėtumėte mokiniams suprasti, kaip galime Gelbėtojui atnašauti prasmingas dovanas, paprašykite kurio nors mokinio garsiai perskaityti šį vyresniojo D. Todo Kristofersono iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo teiginį:

„Senovėje žmonės, norėdami garbinti Viešpatį ir ieškodami Jo palaimų, dažnai atnešdavo Jam dovaną. [...]

Ar jumyse arba jūsų gyvenime yra kas nors netyro ar neverto? Kai to atsikratysite, tai bus dovana Gelbėtojui. Ar jūsų gyvenime trūksta gerų įpročių arba savybių? Įgydami juos ir keisdami savo charakterį, jūs dovanojate Viešpačiui dovaną.

Kartais tai daryti sunku, bet ar jūsų atgailos ir paklusnumo dovanos būtų vertingos, jei jums jos nieko nekainuotų?“ (“When Thou Art Converted,” *Ensign* arba *Liahona*, May 2004, 12.)

- Kokias prasmingas dovanas galėtume atnašauti Gelbėtojui?

Paprašykite mokinių apgalvoti vyresniojo Kristofersono teiginį ir pamąstyti, kokias dovanas jie turėtų atnašauti Gelbėtojui. Kad jie galėtų užsirašyti savo idėjas, padalinkite jiems popieriaus lapų. Paskatinkite juos suplanuoti, kaip tas dovanas jie įteiks Jėzui Kristui.

Mato 2:13–23

Juozapas, Marija ir Jėzus pabėga į Egiptą

Paaškindite, kad, pasak Mato 2:13–23, Herodas baisiai įniršo po to, kai nepasakė jam, kur yra Mesijas, išminčiai „pasuko į savo kraštą“ (Mato 2:12). Vildamasis

nužudyti Mesiją, jis įsakė išžudyti visus dvejų metų ir jaunesnius berniukus iš Betliejaus ir gretimų apylinkių.

Garsiai perskaitykite Mato 2:13–14. Paprašykite mokinių sekti skaitomas eilutes ir surasti, kaip Juozapas nusprendė apsaugoti savo šeimą. Po to paprašykite mokinių atsakyti.

- Kur Juozapas išsivedė Mariją ir Jėzų?

Mato 2:15–23 apibendrinkite paaiškindami, kad Juozapas, Marija ir Jėzus Egipte liko iki Herodo mirties. Dievas per sapnus Juozapui nurodė parvesti savo šeimą atgal į Izraelį, ir jie įsikūrė Nazareto mieste.

- Kaip Juozapo jautrumas dvasiniams dalykams palaimino kitų gyvenimus?
- Kokio principo galime pasimokyti iš Juozapo? (Nors mokiniai gali atsakyti įvairiai, tačiau turėtų įvardyti tokį principą: **Jei būsime jautrūs Dvasiai, tai gausime apreiškimą ir vadovavimą.**)

Paprašykite mokinių pamąstyti, ką jie galėtų daryti, kad būtų jautresni Dvasiai. Paskatinkite juos nusistatyti tikslą veikti pagal kiekvieną gaunamą paraginimą.

7 PAMOKA

Mato 3

Įvadas

Jonas Krikštytojas pamokslavo ir krikštijo Judėjoje. Iš Galilėjos Jėzus Kristus nukeliavo prie Jordano upės, ten jį

pakrikštijo Jonas. Dievas Tėvas paliudijo, jog Jėzus yra Jo Mylimasis Sūnus.

Pasiūlymai, kaip mokyti

Seminarijos tikslas

„Seminarijos tikslas – padėti jaunimui [...] suprasti Jėzaus Kristaus mokymus bei Apmokėjimą ir pasikliauti jais; išlikti vertiems šventyklos palaiminimų; pasiruošti patiems ir paruošti savo šeimas bei kitus amžinajam gyvenimui su savo Tėvu danguje“ („Seminarijų ir religijos institutų tikslas“ [2012], si.lids.org). Ruošdamiesi pamokoms pamaldžiai apsvarstykite, kaip galėtumėte kasdien siekti šio tikslo.

Mato 3:1–12

Jonas Krikštytojas pamokslauja Judėjoje

Paprašykite klasės įsivaizduoti, kaip jie jaustųsi, jei vienas iš klasės mokinių pradėtų savintis kitų mokinių daiktus. Tada paprašykite jų įsivaizduoti, kad kaskart paėmęs daiktą tas mokinys atsiprašo, bet toliau savinasi kitų mokinių daiktus. Paklauskite:

- Kaip vertintumėte šio mokinio atsiprašymus?
- Kuo šio mokinio veiksmai yra panašūs į bandymą atgailauti nenuoširdžiai?

Kai mokiniai studijuos Mato 3 skyrių, paskatinkite juos ieškoti tų tiesų, kurios padėtų mums suprasti, kaip atgailauti iš tikrųjų.

Pakvieskite kurį nors mokinį garsiai perskaityti Mato 3:1–4. Paprašykite klasės surasti, koks įvykis padėjo paruošti žmones Gelbėtojo tarnystei.

- Kas toks buvo Jonas Krikštytojas? (Jis buvo Zacharijaus ir Marijos giminaitis Elzbietos sūnus. Jis turėjo Aarono kunigystės raktus [žr. DS 13; 84:27–28].)
- Ką Jonas darė?
- Ką savo klausytojus Jonas ragino daryti?

Paaiškinkite, kad Jono misiją išpranašavo Izaijas (Esajas) ir kiti pranašai (žr. Izaijo 40:3; Malachijo 3:1; 1 Nefio 10:7–10). Jonas, skelbdamas atgailą ir krikštą vandeniu, turėjo paruošti kelią Mesijui (Jėzui Kristui).

- Kaip, jūsų manymu, atgailos skelbimas ir krikštas vandeniu, padėjo paruošti kelią Viešpačiui?

Pakvieskite kurį nors mokinį garsiai perskaityti Mato 3:5–6. Paprašykite klasės sekti skaitomą tekstą ir surasti, kaip žmonės reagavo į Jono žinią.

- Kaip žmonės reagavo į Jono žinią? (Jie išpažino savo nuodėmes ir pasikrikštijo. Paaiškinkite, kad ryžtas išpažinti savo nuodėmes Dangiškajam Tėvui ir, kai

būtina, paskirtam kunigijos vadovui yra būtina atgailos dalis [žr. *Ištikimi Tikėjimui. Evangelijos žinynas* (2004), p. 17–18].)

Pakvieskite kurį nors mokinį garsiai perskaityti Mato 3:7. Paprašykite klasės sekti skaitomą tekstą ir surasti, kam kalbėjo Jonas.

- Kam, pasak šios eilutės, kalbėjo Jonas?

Paaiškinkite, kad fariziejai buvo religinė žydų grupė, kurių pavadinimas reiškia „atskirtas“ arba „atskiras“. Jie didžiavosi griežtu Mozės įstatymo laikymusi ir tikėjo, kad žmogaus sugalvoti to įstatymo papildymai, dar vadinami žodiniu įstatymu, buvo tokie pat svarbūs, kaip ir pats Mozės įstatymas (žr. Raštų rodyklę, skyrių „Fariziejai“). Sadukiejai buvo nedidelė, tačiau politiškai galinga žydų grupė, tikėjusi paklusnumu Mozės įstatymo raidei. Jie netikėjo prisikėlimo ar amžinojo gyvenimo doktrina (žr. Raštų rodyklę, skyrių „Sadukiejai“).

- Kuo Jonas išvadino fariziejus ir sadukiejus?

Jei įmanoma, parodykite palestinietiškosios angies nuotrauką ir paaiškinkite, kad tai plačiausiai Izraelyje paplitusi nuodinga gyvatė. Angys suaktyvėja naktimis ir įprastai medžiodamos slepiasi ir pasalose tyko savo grobio. Pajutusios pavojų angys susirango, ima šnypšti ir puola savo priešą.

Palestinietiškoji angis
© taviphoto/Shutterstock.com

- Kodėl, jūsų manymu, Jonas fariziejus ir sadukiejus pavadino angimis? (Galite atkreipti dėmesį į tai, jog fariziejai ir sadukiejai jautė Jono grėsmę, nes jis atitraukė daug žmonių nuo jų piktų darbų ir neteisingų mokymų.)

Paaiškinkite, kad Džozefo Smito Vertime yra daugiau fariziejams ir sadukiejams Jono pasakytų žodžių. Paprašykite vieno mokinio garsiai perskaityti DžSV Mato 3:34–36: „Kodėl jūs nepriimate pamokslo to, kurį pasiuntė Dievas? Jei širdyse nepriimate jo, tai nepriimate ir manęs; o jei nepriimate manęs, tai nepriimate to, apie kurį esu pasiūstas liudyti; ir nedangstykite savo nuodėmių. Todėl atgailaukite ir duokite atsivertimą liudijančių vaisių; ir nemėginkite sau sakyti: „Juk mūsų tėvas – Abraomas ir tik mes galime duoti tikrų mūsų tėvo Abraomo palikuonių“; nes aš jums sakau, kad Dievas gali pažadinti Abraomui vaikų iš šitų akmenų.“

- Ką, pasak Jono, atmes fariziejai ir sadukiejai, jei pastarieji atmes jo pamokslavimą?
- Kaip apibendrintumėte Jono žinią jiems?

Lentoje užrašykite frazę *Duoti atgailos vertų vaisių*.

Kad padėtumėte mokiniams suprasti šią frazę, atkreipkite dėmesį, jog Raštuose žmonės kartais vaizduojami kaip gerus arba blogus vaisius duodantys medžiai. Parodykite arba nupieškite kokį nors vaisių ir paaiškinkite, jog jis simbolizuoja mūsų troškimus ir veiksmus.

Klasei priminkite apie pamokos pradžioje jų paprašytą įsivaizduoti atvejį (iš kitų mokinių daiktus besisavinantį mokinį, kuris atsiprašęs vis tiek toliau savinasi svetimus daiktus).

- Ar šis mokinys savo troškimais ir veiksmais tinkamai pademonstravo atgailos principą? Kodėl ne? (Nes mokinys ir toliau ėmė kitų mokinių daiktus po to, kai dėl to atsiprašė.)
- Kaip apibendrintumėte frazės „duoti atgailos vertų vaisių“ prasmę? (Žr. įvairius Mato 3:8 vertimus lietuviškuose Biblijos leidimuose.) (Mokiniai gali atsakyti įvairiai, tačiau turėtų išreikšti tokią tiesą: **Tikrąją atgailą Viešpačiui parodome tuomet, kai pakeitę savo troškimus ir veiksmus imame sekti Jo mokymais.**)
- Kokie troškimai ir veiksmai rodo, kad tikrai atgailavome už savo nuodėmes?

Kad padėtumėte mokiniams suprasti šią tiesą, lentoje surašykite tokius pavyzdžius: *nusirašinėti arba sukčiauti mokykloje, pyktis su broliais ir seserimis, įžeidinėti arba užgaulioti kitus mokinius, keiktis ir žiūrėti pornografiją*. Paklauskite mokinių, kaip už kurią nors vieną iš šių nuodėmių atgailavęs žmogus galėtų mąstyti ir elgtis.

Garsiai perskaitykite Mato 3:10. Paprašykite mokinių sekti skaitomą tekstą ir surasti, kas laukia tų, kurie netinkamai atgailauja. Tada paprašykite jų papasakoti, ką rado. Paaiškinkite, kad būti iškirstam ir įmestam į ugnį reiškia, jog nuo neatgailaujančių asmenų atsitraukia Dievo Dvasia ir jie galiausiai nebetenka celestialinės karalystės palaiminimų.

Paskatinkite mokinius pamąstyti, kokius troškimus ir veiksmus jie turėtų pakeisti, kad jų atgaila būtų tinkama. Paraginkite juos savo tikrąją atgailą pademonstruoti pakeičiant tuos troškimus ir veiksmus, kurie nesiderina su Dievo mokymais.

Paprašykite mokinių tyliai perskaityti Mato 3:11 ir surasti, ką, pasak Jono, darys Gelbėtojas.

- Ką, pasak 11 eilutės, padarys Jėzus, ko negalėjo daryti Jonas? (Jėzus krikštys „Šventąją Dvasia ir ugnimi“. Paaiškinkite, kad Jonas čia kalba apie Šventosios Dvasios priėmimą, antrąją krikšto sandoros ir apeigų dalį. Šventoji Dvasia pašventina ir išgrynina mūsų sielas lyg ugnimi [žr. 2 Nefio 31:13–14, 17].)

12 eilutę apibendrinkite paaiškindami, jog joje simboliškai pasakoma, kas nutiks Jėzų Kristų priėmusiems teisiesiems (kviečiams) ir Jį atmetusiems nelabiesiems (pelams).

Mato 3:13–17

Pakrikštijamas Jėzus Kristus, o Tėvas paskelbia Jį Savo Mylimuoju Sūnumi

Paprašykite pasikrikštijusių mokinių prisiminti savo krikštą. Paprašykite kelis iš jų papasakoti, ką jie prisiminė.

Paaiškinkite, kad Mato 3:13–17 pasakojama apie Gelbėtojo krikštą. Šias eilutes studijuojančius mokinius paskatinkite paieškoti panašumų tarp savo krikšto ir Gelbėtojo krikšto.

Lentoje užrašykite tokius klausimus:

Kas?

Kaip?

Kodėl?

Suskirstykite mokinius poromis. Paprašykite kiekvienos poros pakaitomis garsiai perskaityti Mato 3:13–17 ir paieškoti atsakymų į šiuos tris klausimus. Skirkite pakankamai laiko pagalvoti, tada paklauskite:

- Kas pakrikštijo Jėzų? (Lentoje šalia klausimo *Kas?* užrašykite *Jonas Krikštytojas*.)
- Kodėl Jėzus iš Galilėjos keliavo prie Jordano upės, kad būtų pakrikštytas Jono Krikštytojo? (Mokiniams priminkite, kad Jonas turėjo Aarono kunigystės raktus ir tuo metu buvo vienintelis vyras, turintis įgaliojimą atlikti krikšto apeigas. Lentoje šalia *Jonas Krikštytojas* užrašykite *Tinkamas įgaliojimas*.)
- Kokia 16 eilutės frazė nusako, kaip buvo pakrikštytas Jėzus? (Žiūrėkite, kad mokiniai suprastų, jog frazė „tuoj išbrido iš vandens“ reiškia krikštą panardinant, t. y. Jis buvo visiškai paniręs po vandeniu. Lentoje šalia klausimo *Kaip?* užrašykite *Panardinant*.)

Paprašykite mokinių įsivaizduoti, kad jie yra prie Jordano upės tuomet, kai ten krikštijasi Jėzus.

- Kodėl Jonas iš pradžių nedrįso krikštyti Gelbėtojo? (Jis žinojo, jog Jėzaus padėtis ir įgaliojimas buvo aukštesni nei jo.)
- Pasak 15 eilutės, kokią savo krikšto priežastį nurodė Jėzus? („Atlikti visa, kas reikalinga teisumui.“ Lentoje šalia klausimo *Kodėl?* užrašykite šią frazę.)
- Ką, jūsų manymu, reiškia ši frazė?

Paaiškinkite, kad „atlikti visa, kas reikalinga teisumui“ reiškia daryti viską, ko iš mūsų reikalauja Dangišskasis Tėvas tam, kad vėl galėtume gyventi su Juo. Tai apima išgelbėjimo apeigų priėmimą, kurio Dievas reikalauja iš visų Savo vaikų, įskaitant Jėzų. Pasikrikštydamas Jėzus mums parodė tobulą sektiną pavyzdį, pademonstravo nuolankumą, pakluso Savo Tėvo įsakymams ir priėmė amžinajam gyvenimui įgyti būtinas apeigas (žr. 2 Nefio 31:4–11).

Paprašykite mokinių remtis lentoje surašytais atsakymais į klausimus ir surasti Mato 3:13–17 esančią doktriną. (Nors mokiniai gali atsakyti kitais žodžiais, tačiau jie turėtų nurodyti tokią doktriną: **Įgaliojimą turinčio žmogaus atliekamas krikštas panardinant yra būtinas išgelbėjimui.**)

- Kaip savo krikštą palygintumėte su Gelbėtojo mums parodytu pavyzdžiu?

Paaiškinkite, kad Mato 3:16–17 mums taip pat padeda pasimokyti Dievybės doktrinos. Paprašykite mokinių tyliai dar kartą perskaityti šias eilutes ir surasti, ko jos moko apie Tėvą, Sūnų ir Šventąją Dvasią.

- Kur visi Dievybės nariai buvo per Gelbėtojo krikštą? (Jėzus Kristus buvo Jordano upėje, Šventoji Dvasia nužengė ant Jo it balandis, o Dangišskasis Tėvas prabilo iš dangaus. Galite paaiškinti, jog Šventoji Dvasia iš tikrųjų nepavirto į

balandį. Balandis tiesiog pažymėjo arba simbolizavo Šventosios Dvasios nužengimą ant Jėzaus.)

- Kokios doktrinos apie Dievybę moko šios eilutės? (Nors mokiniai gali atsakyti kitais žodžiais, tačiau turėtų pasakyti tokią doktriną: **Tėvas, Sūnus ir Šventoji Dvasia yra trys skirtingos ir atskiros esybės.**)

Atkreipkite dėmesį, jog daug žmonių neturi teisingo ar išsamaus Dievybės suvokimo. Kuo geriau suprantame tikrąją Dievybės esmę, tuo labiau Ją pamilstame ir geriau pasiruošiame kitiems apie Ją liudyti.

Kad padėtumėte mokiniams geriau suprasti kiekvieną Dievybės narį, suskirstykite juos grupelėmis po tris ir paprašykite Raštų rodyklėje perskaityti straipsnelį „Dievas“. Kiekvienos grupės kiekvienam mokiniui skirkite po vieną iš trijų Dievybės asmenų. Paprašykite mokinių persiskaityti straipsnelį ir paieškoti informacijos apie jiems paskirtą Dievybės narį. Skirkite pakankamai laiko užduočiai atlikti, tada paprašykite mokinių pamokyti kitus savo grupelės narius to, ką sužinojo, ir paaiškinti, kodėl mums svarbu šias tiesas žinoti.

Pamokos pabaigoje galite pakviesti mokinius paliudyti kitiems mokiniams klasėje apie Tėvą, Sūnų ir Šventąją Dvasią.

8 PAMOKA

Mato 4

Įvadas

Po krikšto Jėzus dykumoje 40 dienų pasninkavo ir buvo su Dangiškuoju Tėvu. Po to Jėzų gundė velnias. Kiekvienam gundymui Jėzus atsispyrė remdamasis Raštų ištraukomis.

Nuėjęs į Galilėją Gelbėtojas pasišaukė Petrą ir kitus sekti paskui Jį; po to Jis mokė, pamokslavo ir gydė.

Pasiūlymai, kaip mokyti

Pasirinkite tempą

Venkite per daug laiko skirti pirmajai pamokos daliai, o po to skubinti likusią dalį. Ruošdamiesi paskaičiuokite, kiek kiekvienos pamokos dalies laiko užims jūsų pasirinkti mokymo metodai. Kadangi beveik visada medžiagos turėsite daugiau, negu laiko jos mokyti, reikia nuspręsti, kurias nagrinėjamos Raštų dalies ištraukas pabrėžti, o kurias apibendrinti.

Mato 4:1–11

Jėzus atsispiria velnio gundymams

Pakvieskite vieną savanorį ateiti į klasės priekį. Mokiniui duokite užduotį sutelkti dėmesį į kurį nors daiktą klasėje ir neatitraukti nuo to daikto akių. Vos mokiniui pradėjęs tai daryti, bandykite jį visaip blaškyti, kad šis atitrauktų savo žvilgsnį nuo to daikto. Pavyzdžiui, galite rodyti kokius nors ryškiaspalvius daiktus, garsiai triukšmauti arba tam mokiniui siūlyti maisto. Po 30 sekundžių mokinio paklauskite:

- Kaip tau sekėsi? Kaip tau pavyko (arba kodėl nepavyko) išlaikyti dėmesį?
- Apie ką galvojai per tas 30 sekundžių?

Klasės paklauskite:

- Kuo šis pratimas yra panašus į mūsų pastangas išlaikyti dėmesį, sutelktą į Dangiškojo Tėvo įsakymų laikymąsi? Ką galėtų simbolizuoti pastangos blaškyti mokinio savanorio dėmesį? (Pastangas gundyti mus nusidėti.)
- Kodėl Šėtonas mus gundo nusidėti? (Žr. 2 Nefio 2:17–18, 27.)

Mokinių pasiteiraukite, kokiais būdais Šėtonas juos gundo nusidėti. Paprašykite, kad studijuodami Mato 4 skyrių paieškotų principo, kurio taikymas padės jiems atsispirti pagundoms.

Paaiškinkite, kad po krikšto Gelbėtojas patyrė tai, kas padėjo Jam pasiruošti Savo žemiškai tarnystei. Pakvieskite vieną mokinį garsiai perskaityti Mato 4:1–2 ir atkreipkite dėmesį į Džozefo Smito Vertime esančius šių eilučių taisymsus. Tegul klasė seka skaitomą tekstą ir paieško, ką dykumoje patyrė Jėzus. (Galite paaiškinti, kad šiame kontekste žodis *būti su Dievu* (žr. Džozefo Smito Vertimą) reiškia „būti su kuo nors“ arba artimai dvasiškai su kuo nors bendrauti.)

- Kaip pasninkas ir buvimas su Dangiškuoju Tėvu galėjo padėti Jėzui pasiruošti Savo žemiškai tarnystei?

- Ką Šėtonas stengėsi daryti po to, kai Jėzus kurį laiką praleido pasninkaudamas ir būdamas su Savo Tėvu?

Suskirstykite mokinius poromis. Kiekvienai porai padalinkite po tokią lentelę arba ją paprašykite ją persibraižyti į savo sąsiuvinius arba Raštų studijavimo žurnalus:

Mato 4:1–11

	Kaip Šėtonas gundė Jėzų	Kaip Jėzus reagavo į gundymą
Mato 4:3–4		
Mato 4:5–7		
Mato 4:8–11		

Nurodykite kiekvienai mokinių porai perskaityti paskirtas Raštų eilutes ir užpildyti lentelę. Prieš jiems pradėdant paaiškinkite, kad Džozefo Smito Vertime yra pataisyta Mato 4:5, 8 Raštų ištrauka: joje Dvasia, o ne velnias, veda Gelbėtoją į įvairias šioje ištraukoje minimas vietas (taip pat žr. DžSV Luko 4:5, 9).

Kai mokiniai baigs pildyti šią lentelę, paprašykite kelių porų perskaityti, ką jos užrašė kiekviename langelyje. Galite jiems užduoti šiuos klausimus:

- Į kokį troškimą Šėtonas bandė apeliuoti gundydamas pasninkavusį Jėzų akmenis paversti duona? (Jis bandė apeliuoti į troškimą patenkinti savo fizinį apetitą.)
- Kodėl Šėtonas melavo siūlydamas Jėzui šio pasaulio karalystes? (Šėtonas žadėjo apdovanoti tu, kas buvo ne jo ir ko jis negalėjo suteikti.)
- Ką dar apie Šėtono strategijas mus sugundyti nusidėti iliustruoja šis pasakojimas? (Šėtonas kėsina į mūsų silpniausias ir pažeidžiamiausias vietas ir gundo nuolatos.)

Atkreipkite dėmesį, kad Jėzus galiausiai patenkins Savo alkį ir netgi žemiškąją materiją pavers maistu (žr. Jono 2:1–11). Jis taip pat sulauks dieviško patvirtinimo ir pagalbos dėl Savo tarnystės (žr. Mato 17:1–5; Luko 22:41–44) bei vieną dieną ims valdyti pasaulį (Zacharijo 14:9; Apreiškimo 11:15). Tačiau jei visa tai Jėzus būtų įgijęs gundomas Šėtono, o ne sulaukęs tinkamo laiko ir tinkamu būdu, tai būtų savanaudiškas piktnaudžiavimas Gelbėtojo galia. Savo dievišką Dievo Sūnaus tapatybę Jėzus atskleidė Dangiškajam Tėvui priimtiniu būdu, o ne Šėtono liepiamas. (Žr. Džefris R. Holandas, „The Inconvenient Messiah“, *Ensign*, Feb. 1984, 68–73.)

- Kuo per kiekvieną gundymą Gelbėtojo reakcija buvo panaši? (Į kiekvieną Šėtono gundymą Gelbėtojas atsakė cituodamas Raštus.)

Paprašykite kiekvienos mokinių poros užrašyti po vieną principą, kurio galime pasimokyti iš Gelbėtojo pavyzdžio, kaip atsispirti velnio pagundoms. Paprašykite kelių mokinių lentoje užrašyti savo surastus principus. Mokiniais rašant rastus

principus, pabrėžkite šį principą: **Prisimindami ir pritaikydami Raštuose mokomas tiesas galime atsispirti velnio pagundoms.** Jei ši tiesa neatsispindi mokinių rastuose principuose, užrašykite ją lentoje šalia jau užrašytų principų.

Atkreipkite dėmesį, jog Gelbėtojas ne tik priminė tas Raštų eilutes, kurios paaiškina, kaip teisingai pasielgti esant konkrečiai pagundai, bet Jis taip pat pritaikė tose Raštų eilutėse mokomas tiesas.

- Kodėl svarbu, turint omenyje šį principą apie Raštuose mokomų tiesų prisiminimo ir taikymo galią, reguliariai studijuoti Raštus?

Kiekvienai mokinių porai padalinkite po popieriaus lapą ir paprašykite jų nubrėžti tris stulpelius. Nurodykite jiems pirmame stulpelyje užrašyti tris nuodėmes, kurias jų bendraamžiai gali būti gundomi padaryti. Antrame stulpelyje paprašykite jų užrašyti, kokiū būdu Šėtonas bando ką nors suvilioti padaryti kiekvieną iš pirmame stulpelyje užrašytų nuodėmių. Nurodykite mokiniams savo lapais susikeisti su kita pora. Tada nurodykite jiems surasti konkrečias Raštų ištraukas, kurių mokomas tiesas būtų galima prisiminti ir pritaikyti tuomet, kai kyla pagunda daryti kiekvieną gautuose lapuose išvardintą nuodėmę. (Mokinius galite paskatinti remtis Raštų įvaldymo eilutėmis, pvz., Pradžios 39:9; Jono 14:15 arba Doktrinos ir Sandorų 10:5.) Paprašykite mokinių trečiajame stulpelyje surašyti Raštų nuorodas.

Po kelių minučių vieno kiekvienos poros mokinio paprašykite perskaityti, kokią Raštų nuorodą, tinkančią gautame lape užrašyti kuriai nors vienai pagundai, jie surado. Pasiteiraukite jų, kaip toji Raštų ištrauka galėtų mums padėti, kai būsime gundomi.

- Ar kada nors esate jautę pastiprinimą ir sugebėjimą atsispirti pagundai dėl to, kad prisiminėte bei pritaikėte Raštuose mokomas tiesas? (Priminkite mokiniams, kad nesidalintų pernelyg asmeniškai ar privačia informacija.)

Paprašykite mokinių savo klasės užrašuose arba Raštų studijavimo žurnale užrašyti vieną Raštų nuorodą, kurią jie prisimins ir pritaikys kitą kartą, kai bus gundomi nusidėti. Paraginkite juos pasirinktą Raštų ištrauką išmokti mintinai.

Mato 4:12–17

Jėzus apsistoja Galilėjoje

Mato 4:12–15 apibendrinkite paaiškindami, kad po patyrimų dykumoje Gelbėtojas nukeliavo į Galilėją ir ten apsistojo Kapernaumo mieste. Matas pastebi, kad Gelbėtojo tarnystė Galilėjoje išpildė Izaijo pranašystę (žr. Izaijo 9:1–2). Paprašykite mokinių tyliai perskaityti Mato 4:16. Galite jiems pasiūlyti pasižymėti tai, kas, pasak Izaijo pranašystės, turėjo įvykti. Atkreipkite dėmesį, jog iš šios pranašystės sužinome, kad **Jėzus Kristus atneša šviesą tiems, kurie skendi tamsoje.** Paraginkite mokinius atkreipti dėmesį, kaip Gelbėtojas tai darė per visą Savo tarnystę.

Mato 4:17 apibendrinkite paaiškindami, jog Gelbėtojas apie atgailą pamokslauti pradėjo todėl, kad ruošėsi įkurti dangaus karalystę tarp žmonių.

Mato 4:18–22***Jėzus pašaukia Petrą ir kitus sekti Juo***

Parodykite paveikslėlį „Žvejų pašaukimas“ (*Evangelijos paveikslų knyga* [2009 m.], 37 pav.; taip pat žr. LDS.org). Atkreipkite dėmesį, kad valtys priekyje esantys du vyrai yra Petras ir jo brolis Andriejus.

- Ką jie veikia su tuo tinklu?

Paaiškinkite, kad nors kiti žmonės Petrą ir Andriejų laikė paprastais žvejais, Jėzus Kristus išvelgė didelį jų potencialą ir žinojo, kuo jie gali tapti.

- Kuo mes esame panašūs į Petrą ir Andriejų?

Mokiniamis toliau studijuojant Mato 4 skyrių, paskatinkite juos atkreipti dėmesį į tai, ką turime daryti, kad taptume tuo, kuo Viešpats nori, kad taptume.

Pakvieskite kelis mokinius pakaitomis garsiai perskaityti Mato 4:18–22. Klasės paprašykite sekti skaitomą tekstą ir atkreipti dėmesį į Gelbėtojo pokalbį su keliais žvejais.

- Ką Gelbėtojas pasiūkė Petrą, Andriejų, Jokūbą ir Joną daryti? Ką reiškia „žmonių žvejai“? (19 eilutė.)
- Ką turės paaukoti šie vyrai, kad galėtų sekti Gelbėtoju ir padėti Jo darbe? Kodėl jiems tai gali būti sunku?

Paprašykite mokinių pamąstyti, kaip būtų reagavę, jei tais vyrais būtų buvę jie patys.

- Ką pastebėjote šių vyrų atsakymuose? Ką apie jų būdą byloja greitas atsakas į Gelbėtojo pakvietimą?
- Ar tokie vyrai gyvenime daugiau gero nuveiks būdami paprasti žvejai, ar būdami „žmonių žvejai“? Kodėl?
- Kas, kaip iliustruojama šiame pasakojime, gali nutikti mums, jei į Gelbėtojo pakvietimą sekti Juo mes reaguosime greitai? (Mokiniai gali atsakyti kitais žodžiais, tačiau turėtų paminėti tokį principą: **Jei į Gelbėtojo pakvietimą sekti Juo mes reaguosime greitai, tai su mūsų gyvenimais Jis galės padaryti daugiau nei mes patys.**)

Kurį nors mokinį pakvieskite garsiai perskaityti šį prezidento Ezros Tafto Bensono teiginį. Paprašykite klasės pasiklausyti, kaip Viešpats su mūsų gyvenimais gali padaryti daugiau, jei tik seksime Juo.

„Vyrai ir moterys, kurie savo gyvenimą paskyrė Dievui, pamatys, kad Jis iš jų gyvenimo gali padaryti daug daugiau, nei jie patys pajęgtų. Jis padidins jų džiaugsmus, praplės viziją, atgaivins protą, sustiprins raumenis, pakylės dvasią, padaugins palaimas, suteiks daugiau galimybių, paguos jų sielas, užaugins draugų ir išlies ramybės. Kas tik praras savo gyvenimą tarnaudamas Dievui, ras amžinąjį gyvenimą“ („Jesus Christ—Gifts and Expectations," *Ensign*, Dec.

1988, 4).

- Ar kada nors jūs, ar jūsų pažįstamas žmogus, esate patyrę panašių palaiminimų dėl to, kad norėdami sekti Gelbėtoju palikote pasaulietiškus rūpesčius?
- Mąstant apie sekimo Gelbėtoju palaiminimus, kodėl, jūsų manymu, į Gelbėtojo pakvietimus sekti Juo svarbu reaguoti *greitai*?

Paprašykite mokinių savo sąsiuvinuose arba Raštų studijavimo žurnale užrašyti atsakymą į tokį klausimą:

- Kaip galite geriau reaguoti į Gelbėtojo pakvietimus sekti Juo?

Paraginkite mokinius taikyti tai, ką užsirašė.

Mato 4:23–25

Vaikščiodamas po Galilėją Jėzus moko, pamokslauja ir gydo

Paprašykite mokinių tyliai perskaityti Mato 4:23–25 ir surasti, ką veikė Gelbėtojas. Galite pasiūlyti mokiniams pasižymėti, ką jie randa. Paaiškinkite, kad konkretūs Gelbėtojo mokymo, pamokslavimo ir gydymo atvejai bus studijuojami visose evangelijose.

Baikite paliudydami apie šios pamokos metu mokinių surastas tiesas.

9 PAMOKA

Mato 5:1–16

Įvadas

Mato 5–7 skyriuose užrašytas pamokslas, kurį Gelbėtojas pasakė Savo tarnystės pradžioje. Ilgainiui jis tapo žinomas Kalno pamokslo pavadinimu. Mato 5:1–16 užrašyti jį laimę

vedantys Gelbėtojo mokymų principai. Be to, Savo mokiniams Gelbėtojas įsakė rodyti teismo pavyzdį.

Pasiūlymai, kaip mokyti

Evangelijos mokymo ir mokymosi pagrindai

Visos Raštai paremtos pamokos seminarijoje yra sutelktos į vieną Raštų ištraukų grupę, o ne į konkrečią sąvoką, doktriną ar principą. Nuosekliai studijuodami nagrinėjamą Raštų ištraukų grupę, mokytojai ir mokiniai sujungia daug Evangelijos mokymo ir mokymosi pagrindų, pvz., konteksto ir turinio supratimą; Evangelijos doktrinų ir principų nustatymą, supratimą ir jų teisingumo bei svarbos suvokimą; doktrinų bei principų taikymą.

Mato 5:1–12

Kalno pamokslą Gelbėtojas pradeda mokydamas apie palaimas

Lentoje užrašykite tokius klausimus: *Ar esate laimingi? Kodėl „taip“ arba „ne“?*

Pasiūlykite mokiniams pamąstyti (arba savo sąsiuvinuose ar Raštų studijavimo žurnaluose užrašyti), kaip jie atsakytų į šiuos klausimus. (Mokiniams galite pasakyti, kad užrašytų atsakymų jiems nereikės skaityti klasėje.)

Paprašykite kurio nors mokinio garsiai perskaityti tokį prezidento Dyterio F. Uchtdorfo iš Pirmosios Prezidentūros teiginį:

„Taip dažnai save pagauname manančius, kad laimė yra kažkas nepasiekiamo – geresnė padėtis šeimoje, geresnė finansinė padėtis ar sunkių išbandymų pabaiga.

[...] Mūsų laimę iš tikrųjų veikia ar nulemia ne išorinės aplinkybės.

[...] Mes nulemiame savo laimę“ („Apie apgailėstavimus ir apsisprendimus“, 2012 m. spalio visuotinės konferencijos medžiaga).

- Ką, jūsų manymu, reiškia frazė „mes nulemiame savo laimę“? Kodėl svarbu tai žinoti?

Paaiškinkite, kad Savo tarnystės pradžioje netoli Galilėjos ežero Gelbėtojas pasakė pamokslą. Šis pamokslas dažnai vadinamas Kalno pamokslu ir yra užrašytas Mato 5–7 skyriuose. Šiame pamoksle Gelbėtojas paaiškino, kaip bet kokiomis aplinkybėmis galime būti tikrai laimingi.

Paprašykite mokinių tyliai peržvelgti Mato 5:3–11 ir atkreipti dėmesį į kiekvienos eilutės pradžioje besikartojančius žodžius. Po to paprašykite mokinių papasakoti, ką rado.

Garsiai perskaitykite šį paaiškinimą (žr. Mato 5:3 a išnašą PDŠ anglų kalba išleistoje Biblijoje), o klasės paprašykite pasiklausyti, ką reiškia žodis *palaiminti*: žodis „palaiminti“ buvo išverstas iš lotyniškojo „*beatus*“, kuris turi bendrą šaknį su anglišku žodžiu „*beatitudo*“ ir išvertus reiškia „būti laimingam“, „būti palaimintam“.

- Ką reiškia žodis *palaiminti*?

Paaiškinkite, kad žodis *palaiminti* išverstas iš lotynų kalbos žodžio *beatus* reiškia būti laimingam arba linksmam.

Išdalinkite mokiniams toliau pateiktos lentelės kopijas. Atkreipkite dėmesį, kad lentelėje pateikti ne tik Mato 5 skyriuje išvardinti palaiminimai, bet ir pora 3 Nefio knygos nuorodų. Nurodytos eilutės yra iš Jėzaus Kristaus pamokslų, kurį Jis pasakė tarnystės tarp nefitų metu ir kuris yra panašus į Kalno pamokslą. Nurodytos 3 Nefio knygos eilutės leidžia geriau suprasti atitinkamas Mato 5 skyriaus eilu.

Palaiminimai

Mato 5:3; 3 Nefio 12:3	Būti vargšais dvasia reiškia būti nuolankiais žmonėmis ir „su dėkingumu pripažinti [savo] priklausomumą nuo Viešpaties – suprasti, kad [mums] nuolatos reikia Jo paramos. Nuolankumas yra pripažinimas, kad [mūsų] talentai ir sugebėjimai yra dovanos iš Dievo“ (<i>Ištikimi tikėjimui. Evangelijos žinynas</i> [2005 m.], p. 109).
Mato 5:4	Liūdėti reiškia jausti arba nevaržomai išreikšti sielvartą. Žmogus gali liūdėti dėl mirtingojo gyvenimo sunkumų ir išbandymų, įskaitant mylimų žmonių mirtis. Žmogus taip pat gali liūdėti dėl nuodėmės sukkelto sielvarto.
Mato 5:5	„Pagal Vebsterio žodyną būti [romiam] reiškia „rodyti kantrumą ir didelę kantrybę: pakelti skausmą be apmaudo“ [<i>Webster’s Third New International Dictionary</i> (1976) ‘meek,’ 1403]. [Romumas] nėra silpnumas. Tai krikščioniškos drąsos ženklelis“ (Robertas D. Heilsas, „Krikščioniška drąsa – mokinystės kaina“, 2008 m. spalio visuotinės konferencijos medžiaga).
Mato 5:6; 3 Nefio 12:6	Alkti arba trokšti teismo reiškia didelį troškimą pažinti ir vykdyti Dievo valią.
Mato 5:7	„Gailėstingumas – tai atjaučiantis elgesys su žmogumi, kai jam duodama daugiau nei nusipelnė“ („ <i>Mercy</i> “, Gospel Topics, lds.org/topics). Dangiškojo Tėvo malonę patiriame dėl Jėzaus Kristaus Apmokėjimo (žr. Almos 33:11).
Mato 5:8	„Tyraširdžiai yra tie, kurie myli Viešpatį, stengiasi Juo sekti ir laikytis Jo įsakymų, kurie siekia gyventi dorai ir ištikimai ištverti iki galo. Tyraširdžiai yra tie, kurie kontroliuoja savo mintis ir vengia amoralių fantazijų bei veiksmų“ (Sheldon F. Child, „ <i>Words of Jesus: Chastity</i> “, <i>Ensign</i> , Jan. 2003, 44).
Mato 5:9	„[Taikdarystė –] tai dovana, padedanti žmonėms atrasti bendrą pagrindą net tuomet, kai kiti mato skirtumus“ (Henris B. Airingas, „ <i>Mokymasis kunigystėje</i> “, 2011 m. balandžio visuotinės konferencijos medžiaga).
Mato 5:10–12	Būti „persekiojamiems dėl teismo“ reiškia būti pasiryžusiems paklusti ir ginti Jėzų Kristų ir Jo mokymus net tuomet, kai dėl to galime būti išjuokti arba nukentėti.

Suskirstykite mokinius į aštuonias grupes ir kiekvienai iš jų skirkite po vieną iš lentelėje išvardintų palaiminimų (jei nepakanka mokinių aštuonioms grupelėms sudaryti, galite kiekvienai grupei skirti daugiau nei vieną palaiminimą).

Paprašykite mokinių paruošti po trumpą pristatymą apie jiems paskirtą palaiminimą (-us). Mokinių pristatymas turėtų atrodyti taip (šiuos nurodymus galite užrašyti lentoje arba išdalinti surašytus lapeliuose):

1. *Paprašykite vieno bendramokslio garsiai perskaityti vieną ar kelias eilutes ir surasti, kokia palaima mums pažadėta už tai, kad gyvensime pagal tą teiginį.*
2. *Tegul bendramokslis, remdamasis eilute ir informacija lentelėje, paaiškina, ką turime daryti, kad gautume pažadėtąjį palaiminimą.*
3. *Paprašykite klasės pasiūlyti konkrečių būdų, kaip galėtume gyventi pagal tą teiginį.*
4. *Paaiškinkite, kaip gyvenimas pagal tą teiginį gali atnešti mums laimės. Taip pat galite pasidalinti savo mokytos tiesos pavyzdžiu ir liudijimu apie tą tiesą.*

Skirkite pakankamai laiko pasiruošti, tada paprašykite kiekvienos grupės klasei pristatyti paskirtą palaiminimą.

Mokiniamis parodyti pristatymus atkreipkite dėmesį, kad „Palaiminimuose“ mokoma apie Jėzaus Kristaus savybes, ir jei gyvensime pagal jas, galėsime tapti panašesni į Jį.

- Kas, pasak Mato 5 skyriuje jūsų sužinotų dalykų, nutiks su mumis, jei ugdysimės šias ir kitas Kristaus savybes? (Nors jie gali atsakyti kitais žodžiais, turėtų įvardyti tokį principą: **Ugdydamiesi Kristaus savybes būsime laimingesni.** Užrašykite šį principą lentoje.)

Galite paliudyti apie šį principą. Mokiniamis priminkite pamokos pradžioje jiems užduotą klausimą, ar jie yra laimingi. Paskatinkite mokinius siekti didesnės laimės pasirenkant vieną iš „Palaiminimuose“ išvardintų savybių ir nusistatant tikslą ugdyti tą savybę.

Mato 5:13–16

Jėzus Kristus Savo mokiniams nurodo rodyti teisumo pavyzdį

Paprašykite mokinių pagalvoti apie kokį nors žmogų, pvz., savo šeimos narį ar draugą, kuris būtų labiau palaimintas, jei artintųsi prie Dangiškojo Tėvo. Toliau studijuojant Mato 5 skyrių paprašykite mokinių paieškoti tam žmogui galinčių padėti principų.

Parodykite indelį su druska, tada nedidelį jos kiekį įpilkite į dubenėlį.

- Kuo druska gali būti naudinga?

Paprašykite vieno mokinio garsiai perskaityti toliau pateiktą vyresniojo Karloso E. Esai iš Septyniasdešimties teiginį. Tegul klasė pasiklauso, kaip galima vartoti druską:

„[Gera druska] ... yra švari, gryna, neužteršta ir naudinga. Tokia druska apsaugos, suteiks skonį, išgydys ir atliks kitas naudingas funkcijas“ („Salt of the Earth: Savor of Men and Saviors of Men,” *Ensign*, May 1980, 42).

Paprašykite mokinių tyliai perskaityti Mato 5:13 ir surasti, ką Gelbėtojas palygino su druska.

- Ką Gelbėtojas palygino su druska? (Savo mokinius.)
- Kokiais būdais Jėzaus Kristaus mokiniai parodo tas pačias savybes, kaip ir gera druska?
- Kas, pasak 13 eilutės, nutinka, kai druska praranda sūrumą?

Paiškinkite, kad žodis *sūrumas* reiškia ne tik druskos skonį, bet ir jos unikalias gydančias ir konservuojančias savybes.

- Dėl ko druska gali netekti sūrumo? (Druska sūrumo netenka susimaišiusi su kitomis medžiagomis ir užsiteršdama.)

Į dubenėlį pilkite kitos medžiagos, pavyzdžiui, žemės, ir viską sumaišykite.

- Kokia nauda iš druskos, jei ji susimaišo su kitomis medžiagomis?
- Dėl ko mes, Jėzaus Kristaus mokiniai, galime netekti savo „sūrumo“, arba Kristaus savybių, leidžiančių mums būti palaiminimu kitiems? (Mokiniai gali pasakyti kitaip, tačiau turėtų paminėti tokį principą: **Susiteršimas pasaulio nuodėmėmis gali mums trukdyti būti palaiminimu kitiems.** Užrašykite šį principą lentoje.)
- Kaip galime išlaikyti arba susigrąžinti savo sūrumą?

Parodykite žvakę (jos neuždekite). Paprašykite vieno mokinio garsiai perskaityti Mato 5:14–16. Tegul klasė seka skaitomas eilutes ir pasiklauso, kaip Gelbėtojas palygino Savo mokinius su žiburiu.

Mato 5:14–16 yra Raštų įvardymo eilutės. Raštų įvardymo eilučių studijavimas padės mokiniams praplėsti savo supratimą apie esmines doktrinas ir paruoš juos mokyti jų. Galite paraginti mokinius išskirtiniu būdu pasižymėti Raštų įvardymo eilutes, kad ateityje galėtų greičiau jas surasti. Kad padėtumėte mokiniams išmokyti šias eilutes, peržiūrėkite šios pamokos pabaigoje pateiktą mokymo idėją.

Šio vadovėlio priede rasite Raštų įvardymo ištraukų paaiškinimus ir sąrašą papildomų veiklų, kurios padės mokiniams jas įsisavinti.

- Ką daryti su savo šviesa yra prašomi Kristaus mokiniai?
- Ką reiškia „tešviečia jūsų šviesa“? (Žr. 3 Nefio 18:24.)
- Kaip mūsų geri darbai paveiks kitus?

Paaiškinkite, kad be kitų dalykų frazė „šlovinti savo Tėvą danguje“ (žr.16 eil.) reiškia žodžiais ir darbais šlovinti ir garbinti Dievą.

- Kokio principo galime pasimokyti iš 14–16 eilučių apie tai, kaip mūsų teismus pavyzdys gali paveikti kitus? (Mokiniai gali atsakyti kitais žodžiais, tačiau turėtų paminėti tokį principą: **Teismus mūsų pavyzdys gali paskatinti kitus artintis prie Dangiškojo Tėvo.** Užrašykite šį principą lentoje.)
- Ar kada nors kas nors rodydamas teismo pavyzdį padėjo jums artintis prie Dangiškojo Tėvo?

Paskatinkite mokinius pamąstyti, ką jie galėtų padaryti, kad būtų geresni pavyzdžiai savo šeimai ir draugams.

Peržiūrėkite per pamoką surastus ir lentoje surašytus principus. Lentoje užrašykite šiuos žodžius *Pradėti*, *Liautis* ir *Tęsti*. Paprašykite mokinių įvertinti savo gyvenimą ir pasirinkti vieną dalyką, kurį jie galėtų pradėti daryti; vieną dalyką, kurį galėtų liautis darę, ir vieną dalyką, kurį galėtų daryti toliau, kad savo gyvenime pritaikytų šiuos principus.

Raštų įvaldymo eilutės – Mato 5:14–16

Paaiškinkite, kad šiais mokslo metais mokiniai dėmesį sutelks į 25 Raštų įvaldymo eilutes, tarp jų Mato 5:14–16. Šios eilutės padės jiems suprasti ir paaiškinti pagrindines Evangelijos doktrinas. 25 Raštų įvaldymo eilutės yra surašytos seminarijos knygų skirtuko, skirto Naujajam Testamentui, vienoje pusėje. Paaiškinkite, kad Raštų eilučių įvaldymą apima gebėjimas jas surasti, suprasti, pritaikyti ir išmokti mintinai.

Kad padėtumėte mokiniams mintinai išmokti šias eilutes, paprašykite jų kelis kartus mintyse jas pakartoti, o po to garsiai pasakyti savo bendramokslui. Galite šias eilutes su klase mintinai kartoti kiekvienos ateinančios savaitės pamokos pradžioje arba pabaigoje.

10 PAMOKA

Mato 5:17–48

Ivadas

Tęsdamas Kalno pamokslą Galilėjoje Gelbėtojas paaiškino, kad Jis atėjo ne panaikinti Mozės įstatymo, o jį išpildyti. Be

to, Gelbėtojas Savo mokiniams davė įsakymų, kurių jiems reikėjo laikytis, kad taptų tobuli kaip Dangiškasis Tėvas.

Pasiūlymai, kaip mokyti

Supraskite kontekstą ir turinį

Vienas iš Evangelijos mokymo ir mokymosi principų yra suprasti Raštų kontekstą ir turinį. Kontekstas tai aplinkybės, paaiškinančios konkrečią Raštų ištrauką, įvykį ar pasakojimą arba nurodančios jų kilmę. Turinys – tai pasakojimo eiga, įvykiai, pamokslai ir įkvėpti paaiškinimai, sudarantys Raštų tekstą. Jei padėsite mokiniams suprasti Raštų kontekstą ir turinį, jie bus pasiruošę atpažinti esmines įkvėptų autorių žinias.

Mato 5:17–48

Jėzus Kristus Savo mokinius moko, kaip tapti tobuliems kaip Dangiškasis Tėvas

Prieš pamoką lentoje užrašykite tokį klausimą: „Kokio, jūsų manymu, įsakymo žmonėms sunkiausia laikytis?“ Pamokos pradžioje paprašykite mokinių atsakyti į šį klausimą. Lentoje surašykite jų atsakymus.

Paprašykite vieno mokinio garsiai perskaityti Mato 5:48. Tegul klasė pasiklauso, kokio įsakymo sunkiausia laikytis. Galite mokiniams perskaityti Džozefo Smito Vertimo Mato 5:48, kuri skamba taip: „Todėl jums įsakoma būti tobuliems, net kaip jūsų Tėvas, kuris yra danguje, yra tobulas.“

- Kaip jaučiatės sužinoję, kad jums įsakoma būti tobuliems?
- Ką, jūsų manymu, reiškia būti tobuliems?

Paaiškinkite, kad žodis *tobulus* buvo išverstas iš graikiško žodžio, reiškiančio „išbaigtumą“, „užbaigimą“ arba „visišką išsivystymą“. Klasės pasiteiraukite, kaip ši informacija padeda jiems geriau suvokti šią eilutę. Paaiškinkite, kad tapti išbaigtam arba visiškai išsivysčiusiam reiškia tapti panašiam į Dangiškąjį Tėvą.

Mokiniams toliau studijuojant Gelbėtojo pasakytą Kalno pamokslą iš Mato 5 skyriaus, paprašykite jų paieškoti principų, padėsiančių jiems tapti tobuliems kaip mūsų Dangiškasis Tėvas.

Mato 5:17–20 apibendrinkite paaiškindami, kad Gelbėtojas mokė, jog Jis atėjo išpildyti Mozės įstatymą, o ne sunaikinti ar panaikinti amžinųjų Mozės įstatymo tiesų. Jėzus Kristus sugrąžino Evangelijos pilnatvę, kuri buvo prarasta dėl nelabumo ir atsimitimo; Jis ištaisė neteisingus mokymus ir išpildė Senojo Testamento pranašų pranašystes. Sugrąžinant Evangelijos pilnatvę kai kurių Mozės įstatymo laikymosi išraiškų buvo atsisakyta, pvz., apipjaustymo ir gyvulių aukojimo.

Paaiškinkite, kad Mato 5:21–48 surašyti Gelbėtojo mokymai apie įvairius įstatymus ir tradicijas, kurias žydai įvedė arba pridėjo prie Mozės įstatymo. Aiškindamas tikrąją šių įstatymų prasmę Jėzus Kristus mokė aukštesniojo kelio į teisumą. Jo karalystės nariai turi gyventi pagal šį aukštesnįjį įstatymą. Šie aukštesnieji įstatymai padeda Jėzaus Kristaus mokiniams nelaužyti Dievo įsakymų.

Kad padėtumėte mokiniams studijuoti Gelbėtojo mokymus apie pyktį, paprašykite jų prisiminti, kada jie buvo ant ko nors supykę.

- Kodėl nekontroliuojamas mūsų pyktis gali būti pavojingas?

Paprašykite vieno mokinio garsiai perskaityti Mato 5:21–22. Tegul klasė pasiklausो, ko Mozės įstatymas mokė apie smurtą ir pyktį bei kokių papildomų aukštesniojo įstatymo tiesų Viešpats mokė apie pyktį.

- Ko Gelbėtojas mokė apie smurtą ir pyktį?
- Kas, pasak šių eilučių, nutiks, jei neišmoksime kontroliuoti savo pykčio?
- Kaip pykčio kontrolė padeda kelyje į tobulumą?

Lentoje užrašykite tokią frazę: „*Tad jei eisi pas mane arba jei trokši eiti pas mane ...*“

Paaiškinkite, kad Džozefo Smito Vertime 23 eilutės pradžioje yra įterpta frazė „tad jei eisi pas mane arba jei trokši eiti pas mane“, todėl visa eilutė yra tokia: „Tad jei eisi pas mane arba jei trokši eiti pas mane, arba jei neši dovaną prie aukuro ir ten prisiminsi, jog tavo brolis turi šį tą prieš tave“ (DŽSV Mato 5:25).

Paprašykite vieno mokinio garsiai perskaityti Mato 5:23–24 eilutes, taip pat ir papildomą frazę iš Džozefo Smito Vertimo. Tegul klasė pasiklausо, ką, pasak Gelbėtojo, mes turime daryti su savo pykčiu kitiems, jei trokštame eiti pas Jį.

- Ką reiškia frazė „palik savo atnašą tenai prie aukuro“? (Kad galėtų aukoti Viešpačiui, žmonės pirmiausia turėdavo susitaikyti su kitais žmonėmis.)
- Ką, pasak 24 eilutės, turime daryti, jei trokštame eiti pas Kristų? (Mokiniai gali atsakyti kitais žodžiais, tačiau įsitikinkite, kad jie suprato tokią tiesą: **Jei trokštame eiti pas Jėzų Kristų, pirmiausia turime susitaikyti su kitais žmonėmis.**)
- Ką reiškia susitaikyti su kažkuo? (Išspręsti ginčus arba santykius vėl padaryti darnius. Čia kalbama apie ant mūsų supykusius žmones ir apie mus, supykusius ant kitų žmonių.)
- Kaip, jūsų manymu, galėtume spręsti savo ginčus su kitais, kad galėtume eiti pas Kristų?

Paprašykite vieno mokinio garsiai perskaityti Mato 5:25–26. Tegul klasė pasiklausо, kaip, pasak Gelbėtojo, mes galime susitaikyti su kitais.

- Ką, jūsų manymu, reiškia „greitai susitarti su savo ieškovu“? Jei mokiniams reikia pagalbos, paaiškinkite, jog žodis „susitark“ yra išverstas iš graikiško žodžio, reiškiančio „nedelsdamas palankiai nusiteik kieno nors atžvilgiu arba galvok gerai apie ką nors“.
- Kaip pasirinkimas gerai galvoti apie kurį nors žmogų mums padeda spręsti ginčus arba atitaisyti su juo pablogėjusius santykius?

Paprašykite mokinių prisiminti, kaip jie išsprendė ginčą su kuriuo nors žmogumi ir dėl to galėjo priartėti prie Viešpaties. Galite pakviesti vieną ar porą mokinių pasidalinti savo patyrimais, jei jie nėra pernelyg asmeniški. Paskatinkite mokinius išspręsti savo ginčus su kitais žmonėmis, kad galėtų nekliudomai tobulėti, kol taps tokie tobuli, kaip mūsų Dangiškasis Tėvas.

Parodykite mokiniams kokią nors piktžolę (arba piktžolės paveikslėlį).

- Kas gali nutikti, jeigu darže nebus ravimos piktžolės?
- Kuo piktžolės gali būti panašios į nuodėmes?

Paprašykite vieno mokinio garsiai perskaityti Mato 5:27–28. Tegul klasė pasiklauso, dėl kokios nuodėmės įspėjo Gelbėtojas ir pagal kokį aukštesnį įstatymą Jis tikisi, kad Jo mokiniai gyvens.

- Ko Gelbėtojas mokė apie tuos, kurie turi geidulingų minčių ar troškimų? (Mokiniai gali atsakyti įvairiai, tačiau įsitikinkite, kad jiems aišku, jog **pasirinkti turėti geidulingų minčių ar troškimų, tai tas pats, kas svetimauti savo širdyje.**)

Paaiškinkite, kad nors ne visada galime užkirsti kelią netyrai minčiai ateiti į mūsų protus, tačiau galime neleisti jai juose likti.

Paprašykite vieno mokinio garsiai perskaityti Mato 5:29–30. Tegul klasė pasiklauso, kaip Gelbėtojas mokė atsikratyti netyrų minčių.

- Ką, pasak Gelbėtojo, mes turime daryti, kad atsikratytume netyrų minčių?
- Ką, jūsų manymu, šiose eilutėse reiškia išlupti akį ir nukirsti ranką?

Paaiškinkite, kad Džozefo Smito Vertimo Mato 5:30 pabaigoje yra pridėtas toks sakinytis: „Ir dabar tai sakau kaip palyginimą apie tavo nuodėmes; tad meski jas šalin, kad nebūtumei iškirstas ir įmestas ugnin.“ Klasės pasiteiraukite, kaip Džozefo Smito Vertimas padeda mums suprasti, ką šiose eilutėse reiškia išlupti akį ir nukirsti ranką. Paprašykite mokinių pasidalinti savo mintimis.

- Kas, pasak Viešpaties mokymų Mato 5:29–30, gali nutikti, jei iš savo gyvenimo nepašalinsime nuodėmių? (Mokiniams baigus atsakinėti, lentoje užrašykite tokį principą: **Jei pasirinksime iš savo gyvenimo nuodėmės nešalinti, būsime dvasiškai naikinami.**)
- Kaip iš savo gyvenimo galime pašalinti nuodėmes?
- Ką turime daryti, kad iš savo gyvenimo pašalintume nuodėmes ir užtikrintume, jog jų daugiau nebedarysime?

Paskatinkite mokinius pagalvoti, kokią nuodėmę jie norėtų pašalinti iš savo gyvenimo, o tada nusistatyti tikslą tai padaryti per atgailą ir keičiant nuodėmę teisiais veiksmais.

Mato 5:31–37 apibendrinkite paaiškindami, jog Viešpats šiose eilutėse mokė apie ištuoką, santuoką ir priesaikas.

Pasiūlykite mokiniams įsivaizduoti, kad vienas bendraamžis mokykloje apie juos kalba žiaurios ir negražius dalykus. Paklauskite mokinių, kaip jie į tai reaguotų.

Paprašykite vieno mokinio garsiai perskaityti Mato 5:38. Tegul klasė pasiklauso, kaip Mozės įstatymas mokė bausti nusidėjusius arba nusikaltusius žmones. Paprašykite jų pasakyti, ką išsiaiškino. Paaiškinkite, kad frazė „akis už akį ir dantis už dantį“ reiškia, jog pagal Mozės įstatymą bausmė turėjo prilygti prasižengimo rimtumui.

Mokinius suskirstykite poromis. Vieno iš poros paprašykite perskaityti Mato 5:39–42, o antro – Mato 5:43–47. Paprašykite jų surasti aukštesnįjį įstatymą. Skirkite pakankamai laiko užduočiai atlikti, tada paprašykite mokinių su savo porininkais aptarti tokius klausimus (šiuos klausimus galite surašyti lentoje arba išdalinti surašytus ant lapelių):

Koks, pasak Gelbėtojo, yra aukštesnis įstatymas?

Ko aukštesnis įstatymas moko apie tai, kaip turėtume elgtis su tais, kurie mums prasižengia?

Skirkite pakankamai laiko pagalvoti, tada paprašykite kelių mokinių papasakoti, ką surado.

Pakvieskite vieną mokinį garsiai perskaityti Mato 5:45. Tegul klasė pasiklauso, kas nutiks, jei mes mylėsime savo priešus ir darysime gera tiems, kurie mūsų nekenčia.

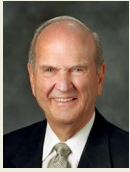
- Kas nutiks, jei mes mylėsime savo priešus ir darysime gera tiems, kurie mūsų nekenčia?
- Žinant, kad visi esame dvasiniai Dievo vaikai, ką jūsų manymu, pagal šią eilutę reiškia būti mūsų Dangiškojo Tėvo vaikais? (Reiškia būti kaip Jis ir tapti Jo karalystės paveldėtojais.)
- Kaip Gelbėtojas mylėjo Savo priešus ir darė gera kitiems?

Paprašykite mokinių pamąstyti, ko iš Mato 5 skyriaus jie išmoko apie tai, ką turime daryti, kad taptume tobuli kaip Dangiškasis Tėvas.

- Ką galėtume daryti, kad taptume tobuli kaip mūsų Dangiškasis Tėvas? (Nors mokiniai gali atsakyti skirtingai, tačiau jie turėtų išreikšti panašią į šią tiesą: **Jei seksime Gelbėtojo mokymais ir įsakymais, galėsime tapti tobuli kaip mūsų Dangiškasis Tėvas.**)

Mokiniams priminkite, kad mes galime būti išstobulinti tik per Jėzų Kristų ir Jo malonę (žr. Moronio 10:32).

Kad padėtumėte mokiniams suprasti tobulėjimo procesą, paprašykite vieno mokinio garsiai perskaityti šį vyresniojo Raselo M. Nelsono iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo teiginį:

„Nereikia nuleisti rankų, jei mūsų nuoširdžios pastangos tobulėti atrodo tokios sunkios ir nepabaigiamos. Tobulumas bus pasiektas. Jis gali būti visiškai pasiektas tik po prikėlimo ir tik per Viešpatį. Jis bus suteiktas visiems tiems, kurie myli Jį ir laikosi Jo įsakymų“ („Perfection Pending“, *Ensign*, Nov. 1995, 88).

- Kada, pasak vyresniojo Nelsono, pasieksime tobulumą?
- Kaip šis teiginys galėtų padėti tiems, kurie labai nerimauja dėl savo netobulumo?

Paraginkite mokinius ir toliau laikytis Dievo įsakymų, kad galiausiai galėtų tapti kaip mūsų Dangišskasis Tėvas.

Mato 1–5 (2 dalis)

Pasiruošimo medžiaga studijų namuose mokytojui

Kasdienių studijų namuose pamokų santrauka

Per pamoką nebūtina dėstyti toliau pateiktos įvykių, doktrinų ir principų, kurių mokiniai mokėsi studijuodami Mato 1–5 (2 dalį), santraukos. Savo pamokoje telkitės tik į keletą šių doktrinų ir principų. Atsižvelgdami į mokinių poreikius, vadovaukitės Šventosios Dvasios raginimais.

1 diena (Mato 1–2)

Studijuodami Gelbėtojo genealogiją, mokiniai sužinojo, kad Jėzus Kristus yra dieviškas Dangiškojo Tėvo ir Marijos Sūnus. Iš Jėzų aplankyti atvykusių išminčių pavyzdžio mokiniai pasimokė, kad jei Gelbėtojo ieškosime nuoširdžiai ir stropiai, būsimė pas Jį nuvesti. Skaitydami, kaip Juozapas gavo įkvėpimą kartu su savo šeima trauktis į Egiptą, kad būtų saugūs, mokiniai sužinojo, kad jei būsimė jautrūs Dvasiai, gausime apreiškimą ir vadovavimą.

2 diena (Mato 3)

Skaitydami apie Joną Krikštytoją ir Jėzaus Kristaus krikštą, mokiniai sužinojo tokias tiesas: tikrą atgailą Viešpačiui parodome tuomet, kai pakeitę savo troškimus ir veiksmus imame sekti Jo mokymais. Įgaliojimą turinčio žmogaus atliekamas krikštas panardinant yra būtinas išgelbėjimui. Tėvas, Sūnus ir Šventoji Dvasia yra trys skirtingos ir atskiros Esybės.

3 diena (Mato 4)

Skaitydami, kaip Gelbėtojas reagavo į velnio gundymus, mokiniai sužinojo, kad prisimindami ir pritaikydami Raštuose mokomas tiesas galime atsispirti velnio pagundoms. Jie taip pat sužinojo, kad Jėzus Kristus į tamsoje esančiųjų gyvenimus įneša šviesos. Skaitydami apie Petrą, Andriejų ir Jokūbą mokiniai sužinojo tokią tiesą: jei į Gelbėtojo pakvietimą sekti Juo mes reaguosime greitai, tai su mūsų gyvenimais Jis galės padaryti daugiau nei mes patys.

4 diena (Mato 5)

Šioje pamokoje mokiniai skaitė dalį Gelbėtojo Kalno pamokslo. Iš šio pamokslo mokiniai sužinojo tokias tiesas: ugdydamiesi Kristaus savybes būsimė laimingesni. Susiteršimas pasaulio nuodėmėmis gali mums trukdyti būti palaiminimu kitiems. Teisus mūsų pavyzdys gali paskatinti kitus artintis prie Dangiškojo Tėvo. Mokiniai taip pat sužinojo apie aukštesnįjį įstatymą, kurio Jėzus Kristus mokė Savo mokinius.

Įvadas

Ši pamoka gali padėti mokiniams suprasti, ką turime daryti, kad taptume tokie tobuli, koks yra mūsų Tėvas danguje. Taip pat, apžvelgdami tuos aukštesnius Viešpaties įstatymus, mokiniai gali pagalvoti, kaip geriau paklusti Viešpaties įsakymams.

Pasiūlymai, kaip mokyti

Mato 5:17–48

Jėzus Kristus Savo mokinius moko, kaip tapti tobuliems kaip Dangišskasis Tėvas

Prieš pamoką lentoje užrašykite tokį klausimą: „Kokio, jūsų manymu, įsakymo žmonėms sunkiausia laikytis?“ Pamokos pradžioje paprašykite mokinių atsakyti į šį klausimą. Lentoje surašykite jų atsakymus.

Paprašykite vieno mokinio garsiai perskaityti Mato 5:48. Tegul klasė pasiklauso, kokio įsakymo yra sunkiausia laikytis. Galite mokiniams pasakyti, kad Džozefo Smito Vertime Mato 5:48 skamba taip: „Todėl jums įsakoma būti tobuliems, net kaip jūsų Tėvas, kuris yra danguje, yra tobulas.“

- Kaip jaučiatės sužinoję, kad jums įsakoma būti tobuliems?
- Ką, jūsų manymu, reiškia būti tobuliems?

Paaiškinkite, kad žodis *tobulus* buvo išverstas iš graikiško žodžio, reiškiančio „išbaigtumą“, „užbaigimą“ arba „visišką išsivystymą“. Klasės pasiteiraukite, kodėl ši informacija padeda jiems geriau suvokti šią eilutę. Paaiškinkite, kad tapti išbaigtam arba visiškai išsivysčiusiam reiškia tapti panašiam į Dangiškąjį Tėvą.

Mokiniams toliau studijuojant Gelbėtojo pasakytą Kalno pamokslą Mato 5 skyriuje, paprašykite jų paieškoti principų, padėsiančių jiems tapti tobuliems kaip mūsų Dangišskasis Tėvas.

Mato 5:17–20 apibendrinkite paaiškindami, kad Gelbėtojas mokė, jog Jis atėjo išpildyti Mozės įstatymą, o ne sunaikinti ar panaikinti amžinąsias Mozės įstatymo tiesas. Jėzus Kristus sugrąžino tą Evangelijos pilnatvę, kuri buvo prarasta dėl nelabumo ir atsimitimo; Jis ištaisė neteisingus mokymus ir išpildė Senojo Testamento pranašų pranašystes. Sugrąžinant Evangelijos pilnatvę kai kurių Mozės įstatymų buvo liautasi laikytis, pvz., apipjaustymo ir gyvulių aukojimo.

Paaiškinkite, kad Mato 5:21–48 surašyti Gelbėtojo mokymai apie įvairius įstatymus ir tradicijas, kurias žydai įvedė arba pridėjo prie Mozės įstatymo. Aiškindamas apie tikrąją šių įstatymų prasmę Jėzus Kristus mokė aukštesniojo kelio į teisumą. Jo karalystės nariai turi gyventi pagal šį aukštesnįjį įstatymą. Šie aukštesnieji įstatymai padeda Jėzaus Kristaus mokiniams išvengti Dievo įsakymų laužymo.

Kad padėtumėte mokiniams iš studijų namuose pamokos prisiminti kai kuriuos dalykus apie aukštesnįjį įstatymą, galite lentoje surašyti tokius žodžius: *Nežudysi. Nesvetimausi.*

Paprašykite mokinių paaiškinti, ko Jėzus Kristus Savo mokinius mokė apie šiuos įstatymus? (Jei mokiniai neprisimins, paprašykite jų peržvelgti Mato 5:21–26 ir Mato 5:27–30.)

- Kuo gali būti pavojingas nekontroliuojamas mūsų pyktis?
- Kodėl svarbu kontroliuoti savo mintis?

Mato 5:31–37 apibendrinkite paaiškindami, jog Viešpats mokė apie ištuoką, santuoką ir priesaikas.

Paprašykite mokinių įsivaizduoti, kad vienas bendraamžis mokykloje apie juos kalba žiauriais ir negražius dalykus. Paklauskite mokinių, kaip jie į tai reaguotų.

Pakvieskite vieną mokinį garsiai perskaityti Mato 5:38. Tegul klasė pasiklauso, ko Mozės įstatymas mokė apie bausmes nusidėjusiems arba nusikaltusiems žmonėms. Paprašykite jų papasakoti, ką išsiaiškino. Paaiškinkite, jog frazė „akis už akį ir dantis už dantį“ reiškia, jog pagal Mozės įstatymą bausmė turėjo prilygti prasižengimui.

Mokinius suskirstykite poromis. Vieno iš poros paprašykite perskaityti Mato 5:39–42, o kito – Mato 5:43–47. Paprašykite jų paieškoti aukštesniojo įstatymo. Skirkite pakankamai laiko pagalvoti, tada paprašykite mokinių porų aptarti tokius klausimus (šiuos klausimus galite surašyti lentoje arba išdalinti surašytus ant lapelių):

Kas, pasak Gelbėtojo, yra aukštesnis įstatymas?

Ko aukštesnis įstatymas moko apie tai, kaip turėtume elgtis su tais, kurie mums prasižengia?

Skirkite pakankamai laiko aptarti, tada paprašykite kelių mokinių atsakyti.

Pakvieskite vieną mokinį garsiai perskaityti Mato 5:45. Tegul klasė pasiklauso, kas nutiks, jei mes mylėsime savo priešus ir darysime gera tiems, kurie mūsų nekenčia.

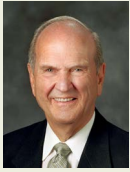
- Kas nutiks, jei mes mylėsime savo priešus ir darysime gera tiems, kurie mūsų nekenčia?
- Žinant, kad visi esame dvasiniai Dievo vaikai, ką jūsų manymu, pagal šią eilutę reiškia būti mūsų Dangiškojo Tėvo vaikais? (Reiškia būti kaip Jis ir tapti Jo karalystės paveldėtojais.)
- Kaip Gelbėtojas mylėjo Savo priešus ir darė gera kitiems?

Paskatinkite mokinius pamąstyti, ko iš Mato 5 skyriaus jie išmoko apie tai, ką turime daryti, kad taptume tobuli kaip Dangiškasis Tėvas.

- Ką galėtume daryti, kad taptume tobuli kaip mūsų Dangiškasis Tėvas? (Nors mokiniai gali atsakyti kitais žodžiais, tačiau jie turėtų išreikšti panašią į šią tiesą: **Jei seksime Gelbėtojo mokymais ir įsakymais, galėsime tapti tobuli kaip mūsų Dangiškasis Tėvas.**)

Mokiniams priminkite, kad mes galime būti išstobulinti tik per Jėzų Kristų ir Jo malonę (žr. Moronio 10:32).

Kad padėtumėte mokiniams suprasti tobulėjimo procesą, paprašykite vieno mokinio garsiai perskaityti šį vyresniojo Raselo M. Nelsono iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo teiginį:

„Nereikia nuleisti rankų, jei mūsų nuoširdžios pastangos tobulėti atrodo tokios sunkios ir nepabaigiamos. Tobulumas bus pasiektas. Jis gali būti visiškai pasiektas tik po prikėlimo ir tik per Viešpatį. Jis bus suteiktas visiems tiems, kurie myli Jį ir laikosi Jo įsakymų“ („Perfection Pending“, *Ensign*, Nov. 1995, 88).

- Kada, pasak vyresniojo Nelsono, pasieksime tobulumą?
- Kaip šis teiginys galėtų padėti tiems, kurie labai sielojasi dėl savo netobulumo?

Paraginkite mokinius ir toliau laikytis Dievo įsakymų, kad galiausiai galėtų tapti kaip mūsų Dangišskasis Tėvas.

Kita dalis (Mato 6:1–13:23)

Kad padėtumėte mokiniams pasiruošti studijuoti kitą dalį, paprašykite jų apmąstyti toliau parašytus klausimus. Kokia yra „auksinė taisyklė“? Ko Viešpats mokė apie kitų teisimą? Kas laukia tų, kurie tarnauja dviem šeimininkams? Ką turi daryti žmonės, kad būtų išgydyti Gelbėtojo? Paaiškinkite, kad kitoje dalyje mokiniai turės progą sužinoti atsakymus į šiuos klausimus, taip pat sužinos apie Gelbėtojo pavedimą Savo apaštalams.

11 PAMOKA

Mato 6

Įvadas

Jėzus tęsė Kalno pamokslą. Jis mokė, kad teisūs pasišventimo darbai turi būti daromi dėl teisingų priežasčių, ir pabrėžė, jog jie turi būti daromi norint įtikti mūsų Dangiškajam Tėvui. Be

to, Savo mokiniams Jis nurodė pirmiausia siekti statyti Dievo karalystę.

Pasiūlymai, kaip mokyti

Mato 6:1–18

Gelbėtojas Savo mokinius moko daryti teisius darbus

Į klasę atsineškite smulkių apdovanojimų (pvz., saldainių). Kai mokiniams renkantis į pamoką pamatysite kurį nors darant ką nors gero (pvz., išsitraukiant Raštus, maloniai pasisveikinant su kuo nors arba padedant suplanuoti dvasinę valandėlę), duokite jiems po prizą ir klasei pasakykite apie jų gerą darbą. Kai kurie mokiniai, norėdami gauti prizą, gali pakartoti savo bendraklasių darbus. Prizus dalinkite tol, kol prasidės pamoka.

Pamoką pradėkite pasiteiraudami mokinių, kodėl jie padarė gerus darbus, už kuriuos gavo po prizą. Paaiškinkite, kad Mato 6 skyriuje – Gelbėtojo Kalno pamokslo tęsinys, mokymas apie skirtingus teismo darbų motyvus. Mokiniams studijuojant Mato 6 skyrių paskatinkite juos ieškoti principų, padėsiančių jiems teismo darbus daryti dėl gerų motyvų.

Paprašykite vieno mokinio garsiai perskaityti Mato 6:1–2. Tegul klasė pasiklauso, kokie, pasak Gelbėtojo, yra netinkami teismo darbų motyvai. (Atkreipkite dėmesį, kad teismo darbai yra religinio pasišventimo darbai, pavyzdžiui, aukojimas stokojantiesiems.)

- Dėl ko, pasak šių eilučių, kai kurie žmonės atlieka teismo darbus?
- Kaip Gelbėtojas pavadino tokius žmones?
- Ką, jūsų manymu, reiškia frazė „jie jau atsiėmė užmokestį“?

Paprašykite vieno mokinio garsiai perskaityti Mato 6:3–4. Tegul klasė pasiklauso, ko Savo mokinius Gelbėtojas mokė apie tai, kaip turėtų būti daromi teismo darbai.

- Kodėl, jūsų manymu, Viešpats nori, kad Jo mokiniai tarnavimo darbus darytų „slaptoje“?
- Kas yra pasakoma apie tikruosius žmogaus teismo darbų motyvus, jei jis teismo darbus daro slaptoje? (Toks žmogus nori įtikti Dangiškajam Tėvui ir tarnauti kitiems, o ne siekia kitų dėmesio.)
- Ką Gelbėtojas pažadėjo tiems, kurie teismo darbus daro dėl tinkamų priežasčių?

Padėkite mokiniams išmokti atpažinti doktrinas ir principus

Vienas iš svarbiausių Raštų studijavimo tikslų yra mokyti Evangelijos doktrinų ir principų. Raštų doktrinų ir principų atpažinimas yra Evangelijos mokymo ir mokymosi esmė. Mokymasis juos atpažinti reikalauja sąmoningų pastangų ir pratybų. Kai padėsite mokiniams atpažinti doktrinas ir principus, nepamirškite jiems šias tiesas išsakyti aiškiai ir paprastai, kad jie tikrai jas suprastų.

- Kokio principo galime pasimokyti iš Gelbėtojo mokymų apie pasišventimo darbų darymą? (Padėkite mokiniams atpažinti šį principą: „**Jeį pasišventimo darbus darysime tam, kad įtiktume Dangiškajam Tėvui, o ne dėl kitų dėmesio, tai Jis mus atvirai apdovanos.**“ Užrašykite šį principą lentoje.)
- Ką jums reiškia, kad Dangiškasis Tėvas mus apdovanos atvirai?

Paskirkite mokiniams darbą poromis. Paprašykite vieną kiekvienos poros mokinių perskaityti Mato 6:5–6, o antrą – Mato 6:16–18. Tegul kiekvienas mokinyas paieško pavyzdžio, kaip Gelbėtojas iliustravo teismo darbų atlikimą norint įtikti Dangiškajam Tėvui. Paraginkite juos savo porininkui papasakoti, ką surado. Po to mokinių paklauskite:

- Kokius tikėjimo veiksmus, pasak šių dviejų ištraukų, Jėzus akcentavo daryti slaptoje?

Žiūrėkite, kad mokiniai suprastų, jog meldimasis viešumoje nėra blogas vien todėl, kad tai daroma ne slaptoje. Malda ir kiti tikėjimo veiksmai gali būti atliekami viešai, jei jie daromi nuoširdžiai ir su pasišventimu.

- Kodėl, pasak jūsų studijuotų eilučių, veidmainiai meldžiasi ir pasninkauja?

Galite paaiškinti, kad žodžiais „paniurę“ ir „perkreipia veidus“ 16 eilutėje nusakomi tie, kurie išoriškai parodo, kad pasninkauja, ir taip patraukia dėmesį į save.

Dar kartą atkreipkite dėmesį į principą lentoje. Paprašykite mokinių prisiminti, kokius pasišventimo darbus jie yra padarę tam, kad pamalonintų Dangiškąjį Tėvą, pvz., pasakę maldą arba pasninkavę. Tegul jie pagalvoja, kaip buvo palaiminti už savo nuoširdų garbinimą. Jei nesidrovės, galite kelių mokinių paprašyti papasakoti, kokių palaiminimų jie sulaukė.

Mato 6:7–15 apibendrinkite paaiškindami, kad Gelbėtojas mokė, kaip reikia tinkamai melstis. Jo maldos pavyzdys dar žinomas Viešpaties maldos pavadinimu. Paprašykite mokinių trumpai apžvelgti šias eilutes ir paieškoti, ko iš Viešpaties pavyzdžio galime pasimokyti apie maldą. Pakvieskite mokinius pasakyti, ką sužinojo. (Per šią diskusiją galite paaiškinti, jog Viešpaties įspėjimas „nedaugžodžiauti“ nebūtinai yra draudimas mums meldžiantis sakyti tuos pačius ar panašius žodžius. Viešpats įspėja nesimelsti mechaniškai, paviršutiniškai arba tuščiai. Mūsų maldos turi būti nuolankios, širdingos ir kupinos tikėjimo.)

Mato 6:19–24*Jėzus Kristus moko minią krauti lobius danguje*

Parodykite lobių skrynios paveikslėlį. Paaiškinkite, kad lobis yra tai, kas mums labai brangu.

- Ką jūs laikote lobiu?

Paprašykite kurio nors mokinio garsiai perskaityti Mato 6:19–21. Tegul klasė pasiklauso, ko Gelbėtojas mokė apie lobius.

- Kokių lobių Gelbėtojas mokė Savo mokinius ieškoti?
- Koks, pasak Gelbėtojo, yra skirtumas tarp žemėje sukrautų lobių ir danguje sukrautų lobių?

Lentoje užrašykite:

<i>Lobiai žemėje</i>	<i>Lobiai danguje</i>
----------------------	-----------------------

Pakvieskite mokinius ateiti prie lentos ir parašyti po pavyzdį lobio žemėje ir lobio danguje.

Paprašykite vieno mokinio garsiai perskaityti Mato 6:22–24, o klasė tepasiklauso, kas, pasak Gelbėtojo, galėtų mums padėti lobius krauti danguje.

- Kas, pasak Gelbėtojo mokymo 22–23 eilutėse, galėtų mums padėti lobius krauti danguje? (Atkreipkite dėmesį, kad Džozefo Smito Vertime 22 eilutė skamba taip: „Todėl, jei tavo akis pašvęsta vien Dievo šlovei.“ Mokiniai galėtų priminti, kad Dievo darbas ir šlovė yra „įgyvendinti žmogaus nemirtingumą ir amžinąjį gyvenimą“ [Mozės 1:39].)
- Kaip galime savo akis pašvęsti vien Dievo šlovei?
- Kokios tiesos, galinčios mums priminti, kad lobius krautumės danguje, Gelbėtojas pamokė 24 eilutės pabaigoje? (Mokiniai turėtų atpažinti tokią tiesą: **„Negalime vienu metu tarnauti Dievui ir mamonai.“** Paaiškinkite, kad žodis *mamona* simbolizuoja turtus.)
- Ką, jūsų manymu, reiškia „tarnauti“ mamonai? (Pasaulietiško dalyko geidimas tam tikru būdu toliau mus nuo Dievo.)

(Kad pailustruotumėte Mato 6:24 mokinių atrastą tiesą, lipnia juosta suklijuokite du gėrimams skirtų šiaudelių galiukus. Parodykite stiklinę, maždaug iki pusės pripiltą vandens, ir suklijuotus šiaudelius įdėkite taip, kad vienas šiaudelis būtų įmerktas stiklinėje, o kitas ne. Paprašykite vieno mokinio per šiaudelius atsigeriti

vandens. (Kad ši iliustracija veiktų, įsitikinkite, kad mokinys vandenį traukia per abu šiaudelius.) Paskui mokinio paklauskite:

- Kodėl buvo sunkoka atsigerti vandens?

Paklauskite mokinių:

- Jei šiaudeliai simbolizuotų mus, ką galėtų simbolizuoti vanduo? (Pastangas tarnauti Dievui.)
- Kodėl, jūsų manymu, vienu metu negalime tarnauti Dievui ir mamonai? (Taip pat žr. Jokūbo 1:8.)
- Ką turime daryti su šiaudeliais, kad išgertume vandenį? Kaip tai susiję su mūsų pastangomis tarnauti Dievui?

Paprašykite mokinių pamąstyti, kaip jie atsakytų į toliau pateiktą klausimą. Galite pasiūlyti mokiniams atsakymą užsirašyti savo sąsiuvinuose arba Raštų studijavimo žurnaluose.

- Pateikite pavyzdį iš savo gyvenimo, kaip pasaulietišku dalyku geidimas trukdė jums tarnauti Dievui ir krautis lobius danguje.

Mato 6:25–34

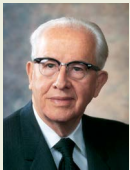
Gelbėtojas savo mokiniams nurodo pirmiausia siekti statyti Dievo karalystę

Mato 6:25–34 apibendrinkite paaiškindami, kad Gelbėtojas Savo mokiniams nurodė pernelyg nesirūpinti, kaip save išlaikyti. Mato 6:25–27 Džozefo Smito Vertimas padeda mums suprasti, kad Gelbėtojas konkrečiai kalbėjo apie Jo Evangeliją skelbti einančius žmones.

Paprašykite vieno mokinio garsiai perskaityti Mato 6:31–34. Tegul klasė pasiklauso, ko Gelbėtojas mokė Savo mokinius gyvenime siekti pirmiausia. (Atkreipkite dėmesį į 33 eilutės žodžių tvarką Džozefo Smito Vertime.)

- Ko Gelbėtojas mokė Savo mokinius gyvenime siekti pirmiausia?
- Ką Jėzus Kristus pažadėjo tiems, kurie siekia statyti Dievo karalystę (arba Jo Bažnyčią), o ne įgyti šio pasaulio dalykus? (Mokiniams baigus atsakinėti, lentoje užrašykite tokį principą: **Jei pirmiausia sieksime statyti Dievo karalystę, tai Jis palaimins mus tuo, ko, Jo žiniomis, mums reikia.**)

Kad padėtumėte mokiniams suprasti šį principą, paprašykite vieno mokinio garsiai perskaityti šį prezidento Ezros Tafto Bensonso teiginį:

„Savo gyvenime Dievą turime iškelti virš viso kito. [...]“

Kai statome Dievą į pirmą vietą, visi kiti dalykai arba atsistoja į savo vietas, arba iškrenta iš mūsų gyvenimo. Mūsų meilė Viešpačiui lems tai, kam mes skirsime savo meilę bei laiką, kokių interesų sieksime ir kokie bus mūsų prioritetai.

Savo gyvenime Dievą turime iškelti virš *viso kito* (“The Great Commandment—Love the Lord,” *Ensign*, May 1988, 4).

- Kada Dangiškasis Tėvas jus palaimino už tai, kad pirmiausia siekėte Jo?

Pagalvokite, ar nevertėtų paliudyti apie palaiminimus, gaunamus tuomet, kai savo gyvenime Dangiškąjį Tėvą iškeliamo į pirmą vietą.

Paprašykite mokinių dar kartą trumpai pagalvoti, kaip jie galėtų susigundyti geisti pasaulietišku dalyku. Paraginkite juos nusistatyti tikslą įveikti šią pagundą ir savo sąsiuvinuose arba Raštų studijavimo žurnaluose užrašyti vieną būdą, kuriuo jie savo Dangiškąjį Tėvą stengsis iškelti į pirmą vietą.

12 PAMOKA

Mato 7

Įvadas

Jėzus Kristus tęsia Kalno pamokslą ir moko Savo mokinius teisti teisiai. Jis taip pat moko apie asmeninio apreiškimo gavimą ir Dangiškojo Tėvo valios vykdymą.

Pasiūlymai, kaip mokyti

Mato 7:1–5

Kalno pamoksle Jėzus Kristus Savo mokinius moko teisti teisiai

Prieš pamoką lentoje užrašykite tokį klausimą: „Ar turėtume teisti kitus, ar neturėtume teisti kitų?“ Pamokai prasidėjus mokinių paprašykite atsakyti į šį klausimą.

Parodykite paveikslėlį Kalno pamokslas (*Evangelijos paveikslų knyga* [2009 m.], 39 pav.; taip pat žr. LDS.org).

Paaikškinkite, kad tęsdamas Kalno pamokslą Jėzus Savo mokinius mokė apie teisimą.

Paprašykite vieno mokinio garsiai perskaityti Mato 7:1. Tegul klasė pasiklauso, ko Gelbėtojas mokė apie teisimą. Atkreipkite dėmesį, kad dažnai neteisingai manoma, jog 1 eilutėje mums sakoma niekada neteisti.

Paprašykite vieno mokinio perskaityti Mato 7:1–2 iš Džozefo Smito Vertimo:

„Dabar, tai yra žodžiai, kurių Jėzus mokė savo mokinius, kad jie pasakytų žmonėms. Neteiskite neteisiam, kad nebūtumėte teisiam; bet teiskite teisiai.“

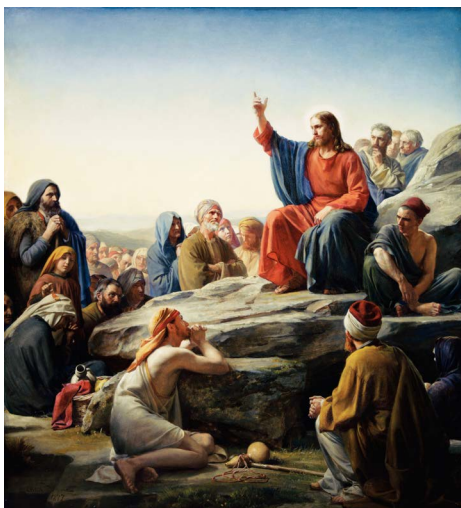
- Ko Gelbėtojas mokė apie teisimą?
- Ką, jūsų manymu, reiškia „teisti teisiai“?

Paprašykite vieno mokinio garsiai perskaityti Mato 7:2. Tegul klasė pasiklauso, kas nutiks mums priklausomai nuo to, kaip teisiame kitus. Paprašykite mokinių pasakyti, ką sužinojo.

- Kas nutiks mums, jei teisime teisiai? (Kai mokiniai baigs atsakinėti, padėkite jiems išsiaiškinti tokį principą: **Jei teisime teisiai, tai Dievas lygiai taip pat gailėstingai ir nešališkai elgsis su mumis.**)

Jei įmanoma, kiekvienam mokiniui padalinkite po šio teiginio iš *Ištikimi tikėjimui* kopiją. Paprašykite vieno mokinio garsiai jį perskaityti. Tegul

Kalno pamokslas, aut. Karlas Hainrikas Blokas. Spausdinama Frederiksborg Kestl nacionaliniame istorijos muziejui Hilerode, Danijoje, leidus. Nekopijuoti.

viena klasės pusė pasiklauso, kaip turėtume ir kaip neturėtume teisti. Kita klasės pusė tegul pasiklauso, kaip galime teisti teisiai.

„Kartais žmonės supranta, kad yra neteisinga teisti kitus bet koku būdu. Nors tai tiesa, jog neturite smerkti kitų ar neteisingai jų teisti, jums visą gyvenimą teks priiminėti sprendimus dėl idėjų, situacijų ir žmonių. [...]

Sprendimas yra svarbus jūsų valios laisvės panaudojimas ir reikalauja didelio atidumo, ypač kai sprendžiate apie kitus žmones. Visuose savo sprendimuose turite vadovautis teisiais standartais. Atminkite, kad tik Dievas, kuris pažįsta kiekvieno širdį, gali priimti galutinius sprendimus dėl žmonių (žr. Apreiškimo 20:12; 3 Nefio 27:14; DS 137:9). [...]

Kiek tik tai galite, daugiau spręskite apie žmonių situacijas, negu apie pačius žmones. Kai tik įmanoma, susilaikykite nuo sprendimo, kol neturėsite adekvačių žinių apie faktus. Visada jautriai įsiklausykite į Šventąją Dvasią, kuri gali vadovauti jūsų sprendimams“ (*Ištikimi tikėjimui. Evangelijos žinynas* [2005 m.], p. 155–156).

- Kaip galime teisti?
- Kaip galėtume teisti teisiai?

Parodykite nedidelę medžio atplaišą ir ilgą, storą medžio gabalą. Paaiškinkite, kad mokydamas Savo mokinius Gelbėtojas mažąją medžio atplaišą pavadino *krislu*, o storąjį medžio gabalą pavadino *raštu*. Paprašykite vieno mokinio garsiai perskaityti Mato 7:3, o klasė tegul pasiklauso, ko Gelbėtojas mokė apie teisimą.

- Ką šiame Gelbėtojo palyginime galėtų simbolizuoti krislas ir rąstas?
- Kaip 3 eilutėje pateiktą Gelbėtojo mokymą išreikštumėte savais žodžiais?

Pakvieskite du mokinius ateiti į klasės priekį. Vieno iš jų paprašykite pridėti rąstą prie savo akių. Kito paklauskite:

- Ar norėtum, kad tavo bendraklasis su rąstu išimtų krislelį iš tavo akies? Kodėl ne?

Mokinio su rąstu paklauskite:

- Ką turėtum padaryti, kad galėtum aiškiai pamatyti ir išimti krislą iš savo bendraklasio akies?

Paprašykite mokinio su rąstu perskaityti šį prezidento Dyterio F. Uchtdorfo iš Pirmosios Prezidentūros teiginį:

„Atrodo, kad visi šie reikalai su rąstais ir krisleliais yra artimai susiję su mūsų nesugebėjimu savęs aiškiai matyti. Nežinau, kodėl galime taip gerai diagnozuoti kitų žmonių bėdas ir rekomenduoti priemones nuo jų, kai tuo tarpu savųjų dažnai visai nematome“ („Nejaugi aš, Viešpatie?“, 2014 m. spalio visuotinės konferencijos medžiaga).

Paprašykite abu mokinius atsisėsti. Pakvieskite vieną mokinį garsiai perskaityti Mato 7:4–5, o klasės paprašykite pasiklaudyti, kieno ydomis, pasak Gelbėtojo, turėtume rūpintis.

- Ar turėtume rūpintis ir taisyti kitų, ar savo ydas? Kodėl?
- Kokio principo, padėsiančio mums vengti kitus teisti neteisiai, galėtume pasimokyti iš šių eilučių? (Nors mokiniai gali atsakyti kitais žodžiais, tačiau turėtų pasakyti tokį principą: **Jeį rūpinsimės, kaip pašalinti savo pačių nuodėmes ir silpnybes, būsime linkę rečiau kitus teisti neteisiai.**)
- Kaip šis principas galėtų mums padėti pamačius kokią nors kito žmogaus ydą?

Kad atsimintų šį principą, mokiniams galite padalinti po nedidelį medžio gabalėlį. Paprašykite mokinių pagalvoti, kokias nuodėmes ar silpnybes jie galėtų pašalinti iš savo gyvenimo. Paraginkite juos prašyti Viešpaties pagalbos šalinant savo pačių ydas ir vengiant kitus teisti neteisiai.

Mato 7:6–14

Gelbėtojas moko, kaip siekti asmeninio apreiškimo

Mato 7:6 apibendrinkite paaiškindami, kad šios eilutės Džozefo Smito Vertimas padeda mums suprasti, jog Jėzus Kristus Savo mokinius pašaukė eiti pamokslauti į pasaulį. Pamokslauti jie turėjo apie atgailą, o karalystės slėpinius pasilaikyti sau. Kitaip tariant, jie neturėjo apie šventus dalykus diskutuoti su tais žmonėmis, kurie nebuvo tam pasiruošę. (Žr. Džozefo Smito Vertimas, Mato 7:9–11 [Raštų rodyklėje].)

Paaškindite, kad pagal Džozefo Smito Vertimą Mato 7:7 prasideda sakiniu: „Sakykite jiems: Prašykite Dievą.“ Paprašykite vieno mokinio garsiai perskaityti šį sakinį ir 7 eilutę. Tegul klasė pasiklausos, ko Gelbėtojas liepė Savo mokiniams mokyti.

- Ką mokiniams buvo liepta sakyti žmonėms, norintiems gauti žinių iš Dievo?
- Koks pamokantis principas 7 eilutėje paaiškina, kaip suprasti šventas žinias iš Dievo? (Kai mokiniai baigs atsakinėti, padėkite jiems išsiaiškinti tokį principą: **Jeį ieškodami tiesos prašysime, ieškosime ir belsimės, tai Dangiškas Tėvas mums atsakys ir mus palaimins asmeniniu apreiškimu.**)
- Kai kalbame apie asmeninio apreiškimo gavimą, ką reiškia žodžiai *prašyti, ieškoti ir belstis*?

Paprašykite kelių mokinių papasakoti, kaip prašydami, ieškodami ir belsdamiesi jie sulaukė asmeninio apreiškimo.

Mato 7:9–11 apibendrinkite paaiškindami, kad Gelbėtojas mokė, jog kaip tėvas neduos akmens ar gyvatės sūnui, prašančiam duonos ar žuvies, taip ir Dangiškas Tėvas neatsakys suteikti asmeninio apreiškimo dovanos jos prašantiems Jo vaikams.

Paraginkite mokinius su tikėjimu prašyti, ieškoti ir belstis, kad gautų asmeninį apreiškimą ir Evangelijos supratimą. Paliudykite, kad jei jie tai darys su tikėjimu ir kantriai, Dangiškas Tėvas jiems atsakys.

Paprašykite vieno mokinio garsiai perskaityti Mato 7:12–14. Tegul klasė pasiklauso, kokių papildomų tiesų Gelbėtojas Savo mokiniams liepė mokyti. Pakvieskite mokinius pasakyti, ką sužinojo.

Mato 7:15–27

Gelbėtojas vykdančioms Tėvo valią pažada išgelbėjimą

Mokinių paprašykite lentoje išvardinti keletą idėjų, kurios yra priimtinos pasauliui, tačiau prieštarauja Dangiškojo Tėvo planui.

- Kodėl svarbu gebėti atskirti, ar asmens arba grupės populiarinama idėja prieštarauja Dangiškojo Tėvo planui?

Paprašykite vieno mokinio garsiai perskaityti Mato 7:15. Tada paklauskite:

- Dėl ko Viešpats įspėjo mokinius? Kaip, pasak jo, tokie netikri pranašai gali būti užsimaskavę?

Papaiškinkite, kad vyresnysis M. Raselas Balardas iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo įspėjo dėl netikrų šių laikų pranašų, „tiek vyrų, tiek moterų, pasiskyrusių Bažnyčios doktrinų skelbėjais“, ir dėl tų, „kurie kalba ir rašo priešingai nei tikrieji Dievo pranašai, ir aktyviai verbuoja žmones, visiškai nesirūpindami amžinąja gerove tų, kuriuos suvedžioja“ (“Beware of False Prophets and False Teachers,” *Ensign*, Nov. 1999, 63).

Paprašykite vieno mokinio garsiai perskaityti Mato 7:16–20. Tegul mokiniai pasiklauso, kaip galime atskirti, ar žmogus yra netikras pranašas arba netikras mokytojas.

- Koku būdu galime atskirti, ar žmogus yra netikras pranašas arba netikras mokytojas? (Mokiniams baigus atsakinėti, lentoje užrašykite tokią tiesą: **Netikrus pranašus galime atskirti pagal jų nešamus vaisius.**)

Suprasti doktrinų ir principų prasmę

Doktrinų ir principų Raštuose beieškančius mokinius galite įtraukti į diskusijas, padėsiانčias jiems analizuoti ir geriau suprasti šias tiesas. Mokiniai supranta Evangelijos doktriną arba principą tada, kai suvokia nustatytas tiesas, jų ryšį su kitais principais ir doktrinomis Viešpaties plane ir supranta, kokiomis aplinkybėmis tą principą taikyti savo gyvenime.

Parodykite mokiniams du skirtingus vaisius. Mokinių paklauskite, kokie augalai duoda tokius vaisius. Paaiškinkite, kad panašiai kaip augalo rūšį galime atpažinti iš jo duodamų vaisių, taip ir netikrus pranašus ir mokytojus galime atpažinti iš jų mokymų, poelgių ir idėjų.

- Kaip, remdamiesi šia tiesa, galime atpažinti, kokių asmenų ir grupių turėtume saugotis?
- Kaip lentoje išvardintos idėjos siejasi su šia tiesa?

Mato 7:21–23 apibendrinkite paaiškindami, kad ne kiekvienas deklaruojantis tikėjimą Jėzumi Kristumi įeis į Jo karalystę; į dangaus karalystę įeis tik tie, kurie vykdo Dangiškojo Tėvo valią ir siekia Jį pažinti.

Parodykite akmenį ir padėklą su smėliu. Mokinių paklauskite, ant ko jie statytųsi namą – ant uolos ar ant smėlio? Paprašykite jų pagrįsti savo atsakymą.

Pakvieskite vieną mokinį garsiai perskaityti Mato 7:24–27.

- Kokie veiksmai, pasak Gelbėtojo žodžių 24 eilutėje, būtų panašūs į ant uolos besistatančio išmintingo žmogaus veiksmus?
- Kokie veiksmai, pasak Gelbėtojo žodžių 26 eilutėje, būtų panašūs į ant smėlio besistatančio paiko žmogaus veiksmus?
- Ką, jūsų manymu, šiuose palyginimuose simbolizuoja lietūs, potvyniai ir vėjai (žr. 27 eilutę; taip pat žr. Helamano 5:12)?
- Kokių principų apie veikimą pagal Viešpaties mokymus galime pasimokyti iš šių palyginimų? (Nors mokiniai gali atsakyti kitais žodžiais, jie turėtų pasakyti tokius principus: **Jei klausysimės Viešpaties mokymų ir veiksime pagal juos, tai Jis sustiprins mus, kad išvertume išbandymus. Jei klausysimės Viešpaties mokymų, bet pagal juos neveiksime, tai atėjus išbandymams nesulauksime reikiamo palaikymo.**)

Paskatinkite mokinius apmąstyti Viešpaties mokymus Kalno pamoksle (žr. Mato 5–7 skyrius). Paskatinkite juos, kad stengtųsi būti panašūs į tą išmintingą žmogų ir nuspręstų veikti pagal Gelbėtojo mokytus principus. Galite skirti mokiniams laiko užsirašyti, kaip jie pritaikys vieną ar daugiau principų iš šios arba praeitų trijų pamokų.

13 PAMOKA

Mato 8–10

Įvadas

Keliaudamas po Galilėją Jėzus padarė daug stebuklų. Jis pašaukė dvylika apaštalų ir, suteikęs jiems galios ir nurodymų, išsiuntė tarnauti žmonėms.

Pasiūlymai, kaip mokyti

Mato 8:1–9:34

Jėzus daro daug stebuklų

Pamokos pradžioje paprašykite mokinių atsakyti į tokį klausimą:

- Jei sužinotumėte, kad į jūsų miestą ar miestelį šiandien atvyksta Gelbėtojas, ką pas Jį nuvestumėte išgydyti? Kodėl?

Lentoje surašykite šias Raštų nuorodas: *Mato 8:1–4; Mato 8:5–13; Mato 8:14–15; Mato 8:23–27; Mato 8:28–32; Mato 9:1–8; Mato 9:18–19, 23–26; Mato 9:20–22; Mato 9:27–31 ir Mato 9:32–33*. Kiekvienam mokiniui paskirkite po vieną nuorodą. (Jei klasė nedidelė, vienam mokiniui gali tekti perskaityti daugiau nei vieną ištrauką.)

Paprašykite mokinių perskaityti paskirtas Raštų ištraukas ir rasti, kokius stebuklus Jėzus darė. Skirkite pakankamai laiko užduočiai atlikti, tada paprašykite trumpai papasakoti, ką surado. (Pastaba. Mokiniai šiuos stebuklus detaliau studijuos nagrinėdami Morkaus 1–5 skyrius.)

Nuoseklus Raštų studijavimas

Matas, Morkus, Lukas ir Jonas Gelbėtojo gyvenimo įvykius ir detales aprašė savaip. Tačiau evangelijose pagal Matą, Morkų ir Luką yra aprašyta nemažai panašių dalykų. Todėl šiame vadovėlyje mokytojams įvairiose vietose pateikiamos pastabos, kur tam tikrų įvykių bus mokoma detaliau. Pavyzdžiui, Mato 8 ir 9 skyriuose aprašomi stebuklai bus daug išsamiau apžvelgiami pamokoje, kurioje nagrinėjami Morkaus 1–5 skyriai.

Pakvieskite vieną mokinį garsiai perskaityti Mato 8:16–17. Tegul klasė pasiklauso, kokią pranašystę, darydamas šiuos stebuklus, išpildė Jėzus Kristus. Paprašykite mokinių pasakyti, ką sužinojo.

- Kokią tiesą apie Jėzų Kristų galime sužinoti iš pasakojimų apie šiuos stebuklus? (Mokiniai gali atsakyti įvairiai, tačiau įsitikinkite, kad jie suprato tokią tiesą: **„Jėzus gali išgydyti mūsų negalias ir ligas.“** Galite paaiškinti, kad *negalia* reiškia ligą, netvirtumą arba silpnybę.)
- Kaip Gelbėtojas gali išgydyti mus arba sustiprinti mūsų silpnybes, jei Jis šiandien tarp mūsų nevaikšto? (Per Savo Apmokėjimą. Žr. Almos 7:11–13.)

Mato 9:35–10:8

Jėzus pasišaukia dvylika apaštalų

Parodykite nuotrauką, kurioje būtų vienas ar keli dabartiniai Bažnyčios apaštalai, įskaitant Pirmąją Prezidentūrą. (Tokias nuotraukas galima rasti LDS.org tinklalapyje [žr. Meet Today's Prophets and Apostles (liet. „Susipažinkite su dabartiniais pranašais ir apaštalais“)] ir žurnalų *Ensign* bei *Liahona* visuotinės konferencijos leidiniuose.)

- Kuo šie žmonės išsiskiria iš visų kitų žemėje šiuo metu gyvenančių žmonių?

Paprašykite mokinių pastudijuoti Mato 9–10 skyrius ir išsiaiškinti, kokį vaidmenį apaštalai atlieka ir kokių palaiminimų jie gali įnešti į mūsų gyvenimą.

Pakvieskite vieną mokinį garsiai perskaityti Mato 9:35. Tegul klasė pasiklauso, ką dar, be gydymo, darė Jėzus.

- Ką dar, be žmonių gydymo, Savo tarnystės metu darė Jėzus?

Paaiškinkite, kad Jėzui skelbiant Evangeliją ir darant stebuklus visoje Judėjoje, ėmė augti Jį sekusių ir Jo ieškančių žmonių būrys.

Paprašykite vieno mokinio garsiai perskaityti Mato 9:36–38. Tegul klasė pasiklauso, ko Gelbėtojiui reikėjo, kad padėtų Jam tarnauti Jį sekusiems žmonėms.

- Ko, pasak 37–38 eilučių, Jėzui reikėjo, kad padėtų Jam pasirūpinti Jį sekusiais žmonėmis?

Paprašykite vieno mokinio garsiai perskaityti Mato 10:1–4. Tegul klasė pasiklauso, ką padarė Jėzus, kad padėtų patenkinti tų žmonių poreikius.

- Ką padarė Jėzus, kad padėtų Jį sekusioms žmonių minioms?
- Kokios doktrinos galime pasimokyti iš šių eilučių apie vieną iš būdų, kuriuo Jėzus Kristus tarnauja žmonėms žemėje? (Mokiniai gali atsakyti įvairiai, tačiau turėtų paminėti tokią doktriną: „**Jėzus Kristus pasišaukia apaštalus ir jiems suteikia Savo įgaliojimą.**“ Galite pasiūlyti mokiniams užsirašyti šią doktriną šalia Mato 10:1–4.)

Paprašykite vieno mokinio garsiai perskaityti Mato 10:5–8. Tegul klasė pasiklauso, ką daryti Viešpats įsakė Savo apaštalams.

- Ką daryti Jėzus įsakė Savo apaštalams?

Paaiškinkite, kad žodis *apaštalas* yra kilęs iš graikų kalbos žodžio, reiškiančio „siųstasis“. Iš pradžių apaštalai buvo pasiųsti tik į Izraelio namus. Vėliau, prisikėlęs Gelbėtojas įsakė Evangeliją skelbti tarp kitataučių, arba tų, kurie yra ne iš Izraelio namų.

- Kokių panašumų pastebite tarp Jėzaus nuveiktų darbų ir tų darbų, kuriuos daryti Jis įsakė Savo apaštalams?
- Kokios tiesos galime pasimokyti iš šių eilučių apie tai, ką daryti Jėzus Kristus pasišaukia apaštalus? (Mokiniai turi surasti į šią panašią tiesą: „**Viešpats apaštalus pasišaukia skelbti Jo Evangeliją ir daryti Jo darbus.**“ Šią tiesą galite užrašyti lentoje.)

Vėl parodykite dabartinių apaštalų nuotraukas. Paprašykite mokinių pateikti pavyzdžių, kaip dabartiniai apaštalai pamokslauja ir tarnauja, lyg pats Jėzus Kristus būtų čia.

Padėkite mokiniams jausti doktrinų ir principų teisingumą ir svarbą

Kai mokiniai nustato ir supranta Raštuose užrašytus Evangelijos principus ir doktrinas, jie paprastai nepritaiko jų tol, kol per Dvasią nepajaučia jų teisingumo bei svarbos ir nesuvokia, kaip svarbu pritaikyti tuos principus savo gyvenime. Vienas iš efektyviausių būdų mokiniams padėti tai daryti yra raginti juos apmąstyti ir pasidalinti su tomis tiesomis susijusia asmenine patirtimi.

Kad padėtumėte mokiniams pajusti anksčiau surastos tiesos svarbą, perskaitykite arba parodykite ištrauką iš kurio nors šių dienų apaštalo paskutinės kalbos, kuri būtų reikšminga jaunimui. Kai baigsite skaityti ar rodyti filmuko ištrauką, paklauskite:

- Kaip supratimas, kad apaštalai yra pašaukiami Jėzaus Kristaus vykdyti Jo darbą, gali paveikti mūsų reakciją į tai, ko jie moko ir ką pataria daryti?
- Kaip šių dienų apaštalų tarnystė ir žinios paveikė jūsų gyvenimą?

Paskatinkite mokinius su tikėjimu ieškoti progų pasiklaudyti, pastudijuoti ir pritaikyti Viešpaties išsirinktų apaštalų žodžius.

Mato 10:9–42

Jėzus duoda nurodymus dvylikai apaštalų prieš šiems išeinant pamokslauti ir tarnauti

Mato 10:9–16 apibendrinkite paaiškindami, kad Viešpats apaštalams patarė pasikliauti, jog Dangišskasis Tėvas pasirūpins jų reikmėmis, kai jie keliaus skelbdami Evangeliją. Gelbėtojas taip pat nurodė palaiminti juos priimančius ir apgyvendinančius žmones.

Paprašykite mokinių prisiminti atvejį, kai ne jų tikėjimo žmogus uždavė jiems sunkų klausimą dėl Evangelijos arba paklausė dėl kokios nors prieštaringos informacijos apie Bažnyčią.

- Ar jautėtės gerai žiną, ką atsakyti tokioje situacijoje? Kodėl?

Paprašykite mokinių likusiuose Mato 10 skyriuje esančiuose Jėzaus mokymuose apaštalams paieškoti principo, galinčio mums padėti, kai reikia paaiškinti Evangeliją ar pasidalinti savo liudijimu.

Pakvieskite kelis mokinius pakaitomis garsiai perskaityti Mato 10:16–20. Tegul mokiniai pasiklauso, su kokiais iššūkiais, pasak Jėzaus, keliaudami ir pamokslaudami susidurs apaštalai.

- Su kokiais iššūkiais, pasak Jėzaus, iškeliaavę skelbti Evangelijos susidurs Jo apaštalai?
- Kaip, pasak 19–20 eilučių, apaštalai galėjo žinoti, ką sakyti tokiose sunkiose situacijose?
- Kokio principo galime pasimokyti iš šių eilučių apie tai, ką kalbėti žmonėms, jei atliekame tarnystę Viešpačiui? (Nors mokiniai gali atsakyti kitais žodžiais, jei

turėtų įvardyti tokį principą: **Jei atliekame tarnystę Viešpačiui, tai Jis įkvėps mus, kad žinotume, ką pasakyti esant reikalui.**)

- Ar kada nors esate pajutę Viešpaties įkvėptą žinojimą, ką pasakyti kitam žmogui? (Mokiniams galite skirti šiek tiek laiko pagalvoti, o po to paprašykite atsakyti į šį klausimą.)

Mato 10:21–42 apibendrinkite paaiškindami, kad Jėzus Kristus Savo apaštalams davė daugiau nurodymų, įspėjimų bei ramino juos dėl būsimų iššūkių. Kad padėtumėte mokiniams studijuoti Mato 10:37–39 užrašytus Gelbėtojo žodžius, suskirstykite juos į poras arba mažas grupes ir kiekvienai porai ar grupei padalinkite po čia parodytą, išdalinti skirtą lapelį. Paprašykite mokinių sekti lapelyje duotais nurodymais: kartu išstudijuoti paskirtas eilutes ir aptarti atsakymus į klausimus.

Mato 10:37–39

Poromis arba grupelėmis kartu išstudijuokite paskirtas eilutes ir aptarkite atsakymus į klausimus.

Perskaitykite Mato 10:37–38 ir suraskite, kaip turime būti pasiryžę aukotis būdami Jo mokiniai. Pagal šias eilutes žodžiai „vertas manęs“ reiškia, kad reikia būti vertu Viešpaties atstovu, nusipelnusiu Jo palaiminimų.

- Kodėl, jūsų manymu, Jėzaus Kristaus mokiniams būtina Jį mylėti labiau už visus kitus, net už savo šeimos narius?

38 eilutėje minimas kryžius – tai užuomina apie fizinį Jėzaus Kristaus neštą kryžių, ant kurio Jis buvo užkeltas todėl, kad būtų įvykdytas Jo Tėvo planas. Kalbant perkeltime prasme, Jėzus Kristus kvietė Savo pasekėjus panašiai „imti [savo] kryžių ir sekti [Juo]“ (Mato 16:24).

Raštų rodyklėje perskaitykite DžSV Mato 16:26 ir suraskite, ką mums reikėtų pasiimti savo kryžių ir sekti Jėzumi Kristumi.

Perskaitykite Mato 10:39 ir suraskite, kokio aukojimosi principo mokė Jėzus Kristus. Džozefo Smito Vertime šios eilutės pradžia yra aiškesnė: „Tas, kuris bando išsaugoti savo gyvybę [...]“ Šiame kontekste frazė „išsaugoti savo gyvybę“ reiškia gyventi savanaudiškai, o ne siekti tarnauti Dievui ir Jo vaikams.

- Kodėl, jūsų manymu, į savo valią ir savanaudiškus troškimus susitelkę žmonės galiausiai „praras“ savo gyvybes?

Remdamiesi tuo, ką skaitote, užbaikite šį principą:

„Jei bandysime išsaugoti savo gyvybes, tai _____.“

Galite 39 eilutėje pasižymėti, ką Gelbėtojas pažadėjo tiems, kurie dėl Jo praranda savo gyvybes. Prarasti savo gyvybę dėl Jo reiškia daugiau nei būti pasiryžusiam dėl Jo numirti. Tai reiškia, kad kasdien esame pasiryžę aukoti save tarnystei Jam ir mūsų aplinkiniams.

- Ką, jūsų manymu, reiškia, kad pradėję savo gyvybes dėl Jo, jas atrasime?

Remdamiesi tuo, ką skaitote, užbaikite šį principą:

„Jei savo gyvybes prarasime dėl Jėzaus Kristaus, tai _____.“

Perskaitykite prezidento Tomo S. Monsono teiginį ir tada aptarkite savo atsakymus į toliau pateiktus klausimus.

„Manau, Gelbėtojas mus moko, kad jei neprarasime savęs tarnaudami kitiems, mūsų gyvenime liks mažai prasmės. Tie, kurie gyvena tik dėl savęs, galiausiai sudžiūsta ir dvasine prasme praranda gyvybę, o tie, kurie praranda save tarnaudami kitiems, auga ir klesti, ir taip išsaugo savo gyvybę“ („Ką šiandien padariau dėl kito žmogaus?“, 2009 m. spalio visuotinės konferencijos medžiaga).

- Ar pažįstate ką nors, kas pasirinko dėl Jėzaus Kristaus prarasti savo gyvybę? Kaip toks sprendimas paveikė tą žmogų?

Mokiniam atlikus užduotis iš padalintų lapų, galite paprašyti, kad keli jų klasei apibendrintai pasakytų, ką sužinojo.

Galite paliudyti apie mokinių surastą gyvybės praradimo dėl Jėzaus Kristaus principą. Paprašykite mokinių savo sąsiuvinuose arba Raštų studijavimo žurnaluose išvardinti kelis būdus, kuriais šiandien arba artimiausiu metu jie praras savo gyvybę tarnaudami Jėzui Kristui ir kitiems. Paskatinkite juos nusistatyti tikslą ir jo siekti.

14 PAMOKA

Mato 11–12

Išvadas

Jėzus Kristus liudijo, kad Jonas Krikštytojas buvo pasiūstas paruošti Jam kelią. Visiems pas Jį ateinantiems Jis pažadėjo atilsį. Jėzus atsakė į fariziejų tvirtinimus esą Savo galią Jis

gavęs iš velnio. Jis perspėjo juos dėl melagingų kaltinimų, prašymų duoti ženklų, mokė palyginimo apie tuščius namus.

Pasiūlymai, kaip mokyti

Mato 11

Jėzus Kristus liudija, kad Jonas Krikštytojas buvo pasiūstas paruošti Jam kelią

Mokiniam parodykite paveikslukus su policininku, gydytoju ir Jėzumi Kristumi.

- Kodėl svarbu žinoti, kad šie žmonės yra tie, kuo dedasi esą? Iš kur jūs žinote, kad jie yra tie, kuo dedasi esą?

Paaiškinkite, kad Jėzaus Kristaus žemiškosios tarnystės metu daug žmonių siekė sužinoti, ar Jis yra Tas, kas atrodė esąs. Paprašykite mokinių studijuojant Mato 11 skyrių paieškoti tų tiesų, kurios padės jiems išsiugdyti savo pačių liudijimą, kas yra Jėzus Kristus.

Paaiškinkite, kad karalius Herodas suėmė ir įkalino Joną Krikštytoją. Pakvieskite vieną mokinį garsiai perskaityti Mato 11:2–3. Tegul klasė pasiklauso, ko paklausti Jėzaus Jonas pasiuntė savo mokinius.

- Ko paklausti, Jonas pasiuntė savo mokinius pas Jėzų?

Atkreipkite dėmesį, kad 3 eilutėje užrašytu klausimu Jono mokiniai Jėzaus teiravosi, ar Jis yra Mesijas. Mokiniam priminkite, kad Jonas Krikštytojas jau žinojo, jog Jėzus yra Mesijas (žr. Mato 3:11, 13–14; Jono 1:29–34).

- Kodėl, jūsų manymu, Jonas Krikštytojas pas Jėzų siuntė savo mokinius paklausti, ar Jis yra Mesijas, jei jau žinojo, kas toks Jėzus yra? (Jis norėjo, kad jo mokiniai gautų asmeninį liudijimą apie Jėzų Kristų.)

Paprašykite vieno mokinio garsiai perskaityti Mato 11:4–5. Tegul klasė pasiklauso, kaip į jų klausimą atsakė Jėzus.

- Ką daryti Jėzus pasiūlė Jono Krikštytojo mokiniams, nors galėjo paprasčiausiai patvirtinti esąs Mesijas?

Galite paaiškinti, kad Jėzus Jono mokiniams galėjo tiesiog pasakyti esąs Mesijas. Tačiau Jis paskatino juos „išgirsti ir pamatyti“ (žr. 4 eil.), arba apmąstyti Jo darbus, sugrįžti pas Joną Krikštytoją ir paliudyti apie tai, ką girdėjo ir matė Jėzų darant.

- Kaip toks Jėzaus atsakymas, o ne paprasčiausias Jo pasakymas kas esąs, galėjo padėti Jono mokiniams įgyti stipresnį liudijimą apie Gelbėtoją?
- Kokio principo iš šios ištraukos galime pasimokyti apie tai, kaip stiprinti savo liudijimus apie Gelbėtoją? (Nors mokiniai gali atsakyti savais žodžiais, tačiau jie

turėtų įvardyti tokią tiesą: **Savo liudijimą apie Jėzų Kristų stiprinsime siekdami mokytis ir liudyti apie Jį.**)

Paprašykite mokinių parašyti, kaip jie patys sužinojo Jėzų Kristų esant Dievo Sūnų. Galite pakviesti kelis mokinius klasei perskaityti, ką parašė.

Mato 11:7–27 apibendrinkite paaiškindami, kad abiem mokiniams išvykus Jėzus miniai pasakė, jog Jonas Krikštytojas yra pranašas, išrinktas paruošti kelią Mesijui. Jėzus pasmerkė tuos, kurie Jį ir Joną Krikštytoją atmetė nepaisydami matytų akivaizdžių Jėzaus dieviškumo įrodymų. (*Pastaba.* Šiose eilutėse užrašyti Jėzaus mokymai apie Joną Krikštytoją detaliau bus aptariami pamokoje, kurioje nagrinėjamas Luko 7:18–35).

Tada Jėzus kai ką pažadėjo tiems, kurie laikys Jį Mesijumi. Kad padėtumėte mokiniams apžvelgti pačioje pirmoje pamokoje jūsų pristatytas Mato 11:28–30 eilutes, paprašykite vieno mokinio jas garsiai perskaityti, o klasė tegul paklauso, ką Viešpats pakvietė mus daryti.

Mato 11:28–30 yra Raštų įvaldymo eilutės. Raštų įvaldymo eilučių studijavimas padės mokiniams geriau suprasti esmines doktrinas ir pasiruošti tų eilučių mokyti kitus. Galite pasiūlyti mokiniams Raštų įvaldymo eilutes pasižymėti išskirtiniu būdu, kad ateityje galėtų lengviau jas surasti. Kad padėtumėte mokiniams įvaldyti šias eilutes, peržiūrėkite pamokos pabaigoje pateiktą mokymo idėją.

Šio vadovėlio priede rasite Raštų įvaldymo ištraukų paaiškinimus ir sąrašą papildomų veiklų, kurios padės mokiniams jas įsisavinti.

- Ką Viešpats kviečia mus daryti? Ką Jis mums pažada mainais? (Kai mokiniai aptars šiuos klausimus, lentoje užrašykite tokią tiesą: **Jeigu ateisime pas Jėzų Kristų, tai Jis palengvins mūsų naštas ir suteiks mums atgaivą.**)
- Kaip šių Raštų įvaldymo eilučių tiesos galėtų jums padėti šiais metais?

Mato 12:1–42

Jėzus Kristus subara fariziejus dėl jų melagingų kaltinimų ir prašymų duoti ženklų

(*Pastaba.* Apie Mato 12:1–21 aprašomus įvykius bus daug išsamiau mokoma pamokoje, kurioje nagrinėjami Morkaus 2–3 skyriai.)

Mato 12:1–30 apibendrinkite paaiškindami, kad Jėzui šabo dieną išgydžius žmogų keli fariziejai ėmė kėsintis Jį pražudyti. Kai Jis išgydė velnio apsėstą žmogų, jie bandė diskredituoti Jį prieš visus žmones apkaltindami, kad šiuos darbus Jis daro velnio galia. Jėzus žinojo jų mintis ir pareiškė priešingai: išvarydamas velnius Jis rodė esąs Dievo karalystę kuriantis Mesijas. Paprašykite mokinių tyliai perskaityti Mato 12:30 ir surasti, ko Jėzus mokė apie tuos, kurie prie Jo neprisijungs. Paprašykite mokinių papasakoti, ką jie rado.

- Ką, pasak 30 eilutės, turime daryti, jei trokštame būti Dievo karalystės dalimi? (Žiūrėkite, kad mokiniams atsakinėjant būtų akcentuojama tokia tiesa: **Jeį trokštame būti Dievo karalystės dalimi, tai turime būti visiškai pasiaukoję Jėzui Kristui.**)

- Kokiais būdais galime parodyti savo visišką pasiaukojimą Jėzui Kristui?

Mato 12:31–42 apibendrinkite paaiškindami, kad Jėzus dar kartą pareiškė, jog geri Jo darbai liudijo Jį esant iš Dievo, o ne iš velnio. Fariziejus Jis įspėjo, kad Dievas laikys juos atsakingus už kaltinamus žodžius. Keli Rašto žinovai ir fariziejai tuomet paprašė duoti ženklą, tačiau Jėzus subarė juos dėl ženklų prašymo ir nematymo Jį esant didesnį už bet kurį buvusį pranašą ar karalių Izraelyje.

Mato 12:43–50

Jėzus moko palyginimo apie tuščius namus ir kad Jo Tėvo valią vykdantieji bus priskaičiuoti prie Jo šeimos

Paprašykite mokinių įsivaizduoti, kad vienas jų draugų paprašė patarimo, kaip nesugrįžti prie nuodėmės, kurios jis bando nedaryti.

- Ką patartumėte tokiam draugui, kad padėtumėte jam atsispirti pagundai?

Paaiškinkite, kad Mato 12:43–45 yra palyginimas apie iš žmogaus išvytą netyrą dvasią. Pasiūlykite mokiniams šiame palyginime paieškoti principo, padėsiančio jų draugui įveikti savo pagundą. Paprašykite vieno mokinio garsiai perskaityti Mato 12:43–44, o klasė tepasiklausu, ką išvyta iš žmogaus padarė netyra dvasia.

- Ką padarė netyra dvasia po to, kai niekur kitur nerado poilsio?
- Kokie žodžiai apibūdina „namų“, arba to žmogaus, būseną netyrai dvasiai sugrįžus?

Paprašykite kito mokinio garsiai perskaityti Mato 12:45, o klasė tepasiklausu, ką netyroji dvasia padarė po to, kai tuos „namus“, arba tą žmogų, rado tuščius. Paprašykite mokinių papasakoti, ką jie rado.

- Ko šis žmogus palyginime, išvaręs velnią, nepadarė ir todėl leido piktajai dvasiai sugrįžti? (Piktų minčių jis nepakeitė teisiomis mintimis, jausmais, žodžiais ir veiksmais.)
- Kaip šiame palyginime pavaizduoto žmogaus istorija simbolizuoja tuos, kurie atgailauja dėl nuodėmės ir bando atsispirti pagundai?

Mokiniams atsakius, paprašykite vieno mokinio garsiai perskaityti šį prezidento Spenserio V. Kimbolo teiginį:

„Palikdamas nuodėmę žmogus negali vien *pageidauti* geresnių sąlygų. Jis turi jas *susikurti*. [...]

To, kas jį domindavo, kas traukdavo jo dėmesį ir užimdavo mintis, nebėra, bet tuštuma dar neužpildyta geresniais pakaitalais. Tai proga Šetonui“ (*The Miracle of Forgiveness* [1969], 171–172; kursyvas pridėtas).

- Koks šio palyginimo principas galėtų mums padėti sužinoti, kaip atstumti blogio jėgas po to, kai jas pašaliname iš savo gyvenimo? (Nors mokiniai gali atsakyti kitais žodžiais, jie turėtų įvardyti tokį principą: **Po to, kai pašaliname iš savo gyvenimo, blogio įtakas galime įveikti pakeisdami jas teisumu.**)

Kad padėtumėte mokiniams suvokti šią tiesą, pakvieskite vieną jų garsiai perskaityti toliau pateiktą teiginį. Klasės paprašykite pasiklausyti, kodėl nepakanka vien pašalinti iš savo gyvenimo nuodėmę.

„Nepakanka vien tik stengtis atsispirti blogiui ar pašalinti iš savo gyvenimo nuodėmę. Jūs privalote pripildyti savo gyvenimą teisumo ir užsiimti veiklomis, kurios suteikia dvasinės jėgos. [...]

Visiškas paklusnumas atneša į jūsų gyvenimą visą Evangelijos galią, įskaitant didesnę stiprybę įveikti savo silpnybes. Į tokį paklusnumą įeina veiksmai, kurių pradžioje galite nelaikyti atgailos dalimi, pavyzdžiui, susirinkimų lankymas, dešimtinės mokėjimas, tarnavimas ir atleidimas kitiems“ (*Ištikimi tikėjimui. Evangelijos žinynas* [2005], p. 18).

- Kaip atgailaudami savo gyvenimą galime pripildyti teisumo, kad nebegrįžtume prie nuodėmės? (Galite pasikviesti vieną mokinį atsakymus surašyti lentoje.)
- Kaip šių dalykų darymas į mūsų gyvenimą gali įnešti didesnės dvasinės galios ir leisti nugalėti blogio jėgas?

Paliudykite, kad pripildydami savo gyvenimą teisumo įgysime didesnės galios atmesti blogį. Paraginkite mokinius pamąstyti, kaip savo gyvenimą jie gali pilniau užpildyti teisumu ir sekti per apmąstymą gautu įkvėpimu.

Likusią Mato 12 skyriaus dalį apibendrinkite paaiškindami, kad Jėzui mokant kažkas Jam pasakė, jog su Juo nori pasikalbėti keli Jo šeimos nariai. Viešpats tada pamokė, kad visi, vykdančys Tėvo valią, yra priskaičiuojami prie Jo šeimos.

Raštų įvaldymo eilutės – Mato 11:28–30

Kad padėtumėte mokiniams įsiminti Mato 11:28–30, paprašykite klasės sugalvoti veiksmus, reiškiančius tam tikrus kiekvienos eilutės žodžius ar frazes; tada pakartokite ištrauką rodydami tuos veiksmus. Paprašykite mokinių kelias dienas pamokos pradžioje taip daryti tol, kol galės šias eilutes pasakyti mintinai.

15 PAMOKA

Mato 13:1–23

Įvadas

Kol Gelbėtojas buvo Galilėjoje, pas Jį atėjo didelė minia. Gelbėtojas žmones mokė palyginimais, pradėdamas palyginimu apie sėjėją.

Pasiūlymai, kaip mokyti

Mato 13:1–17

Gelbėtojas pradeda mokyti palyginimais

Mokiniam parodykite nedidelį indelį su žeme.

- Kokios yra derlingos dirvos savybės? Kokios – nederlingos dirvos?

Paaiškinkite, kad Mato 13:1–23 skaitome, kaip Gelbėtojas skirtingas dirvas palygino su skirtingu žmonių širdžių atvirumu arba dvasiniu imlumu. Paskatinkite mokinius studijuojant šias eilutes pamąstyti, kokia dirva yra panašiausia į dabartinę jų širdžių būklę.

Paprašykite vieno mokinio garsiai perskaityti Mato 13:1–3. Tegul mokiniai pasiklauso, koku būdu Jėzus mokė minią Galilėjoje.

- Koku būdu Jėzus mokė minią? (Palyginimais.)

Paprašykite mokinių Raštų rodyklėje tyliai perskaityti straipsnelį „Palyginimas“.

- Kas yra palyginimas?

Paaiškinkite, kad palyginimas yra „paprastas pasakojimas, naudojamas norint iliustruoti dvasinę tiesą ar principą ir mokyti jų. Palyginimas pagrįstas paprasto dalyko ar įvykio palyginimu su tiesa“ (Raštų rodyklė, „Palyginimas“; scriptures.lds.org).

- Apie ką, pasak Mato 13:3, buvo Gelbėtojo palyginimas?

Pakvieskite kelis mokinius pakaitomis garsiai perskaityti Mato 13:4–9. Tegul klasė pasiklauso, į kokias keturias skirtingas dirvas nukrito sėjėjo grūdai.

- Į kokias dirvas nukrito sėjėjo sėklos?

Lentoje nupieškite keturias dirvas vaizduojančius piešinius ir paprašykite mokinių panašius piešinius nuspiešti savo sąsiuvinuose arba jūsų jiems išdalintuose popieriaus lapuose.

Paašškinkite, kad pakelė yra šalia laukų esantis takas, kuris žmonėms juo vaikstant sukietėja. Pakelės kietumas neleidžia sėkloms įsišaknyti dirvoje. Ant uolų – tai akmenuoti paviršiai, padengti plonu žemės sluoksniu. Nors sėklos gali išleisti negilias šaknis, po paviršiumi esantys akmenys neleidžia šaknims augti gilyn. Tarp erškėčių – tai derlinga dirva, bet erškėčiai užgožia augalus užstodami saulę, pasisavindami vandenį ir reikalingas maisto medžiagas. Gera žemė – tai derlinga dirva, kurioje augalams pakanka dirvožemio sveikoms šaknims išauginti.

Mato 13:10–13 apibendrinkite paašškindami, jog Gelbėtojo mokiniai pasiteiravo Jo, kodėl Jis moko palyginimais. Gelbėtojas paašškino, kad palyginimai atskleidžia dangaus karalystės slėpinius ir tiesas tiems, kurie pasiruošę juos priimti, o nuo dvasiškai nepasiruošusiųjų prasmę paslepia (žr. *New Testament Student Manual* [Church Educational System manual, 2014], 45).

Paprašykite vieno mokinio garsiai perskaityti Mato 13:14–15, o klasė tesiklausu, kas žmonėms kliudė suprasti Gelbėtojo mokomas tiesas.

- Kas, pasak Gelbėtojo, žmonėms kliudė pamatyti, išgirsti ir suprasti Jo mokomas tiesas? (Paašškinkite, kad frazė „šitos tautos širdis aptuko“ reiškia, jog žmonių širdys sukietėjo ir pasidarė nejautrios.)

Lentoje šalia pakelės žemės užrašykite tokį nebaigtą teiginį: „*Jei užkietinsime savo širdis, tai ...*“

- Kokių palaiminimų, anot 15 eilutės, galime netekti užkietindami savo širdis? (Mokiniams atsakius, lentoje užbaikite teiginį, perteikiantį tokį principą: **Jei užkietinsime savo širdis, tai nesuprasime Dievo žodžio, neatsiversime į Gelbėtoją ir nebūsime Jo išgydyti.**)

- Ką reiškia atsiversti į Gelbėtoją ir būti Jo išgydytiems? (Reiškia būti taip pakeistiems ir išvalytiems per Jo Apmokėjimą, kad mūsų įsitikinimai, širdis ir gyvenimas susiderintų su Dangiškojo Tėvo valia ir taptume laisvi nuo nuodėmės naštos.)

Mato 13:16–17 apibendrinkite paaiškindami, kad Jėzus Savo mokiniams pasakė, jog jie yra palaiminti, nes turi gėdingas akis ir gėdingas ausis.

Mato 13:18–23

Gelbėtojas paaiškina palyginimą apie sėją

Vėl parodykite į lentoje nupieštą pakelės žemę. Paprašykite vieno mokinio garsiai perskaityti Mato 13:18–19. Tegul klasė pasiklauso, su kuo Gelbėtojas palygino Mato 13:4 minimus grūdus, pakelę ir paukščius.

- Ką simbolizuoja sėkla? (Piešinį su sėkla pavadinkite *Dievo žodis*.)
- Kokią širdį simbolizuoja pakelė? (Pakelės piešinį pavadinkite *Nesuprantanti tiesos [užkietėjusi širdis]*.)
- Ką simbolizuoja paukščiai? Kas tas „piktasis“? (Piešinį su paukščiais pavadinkite *Šėtonas ir jo tarnai*.)
- Kaip Gelbėtojo mokymai apie pakelę gali padėti mums geriau suprasti principą, kad jei užkietinsime savo širdis, tai nesuprasime Dievo žodžio, neatsiversime į Gelbėtoją ir nebūsime Jo išgydyti?

Vėl parodykite į lentoje nupieštą uolėtą žemę.

Paprašykite kelių mokinių pakaitomis garsiai perskaityti Mato 13:20–21 ir Luko 8:13. Tegul klasė pasiklauso, kaip Gelbėtojas paaiškino, kas yra uolėta dirva.

- Ką simbolizuoja į uolėtą dirvą įaugę augalai? (Piešinį su ant uolų augančiais augalais pavadinkite *Negiliai įsišaknijęs liudijimas*.)
- Ką simbolizuoja saulės kaitra? (Virš negiliai įsišaknijusių augalų piešinio užrašykite *Negandos, persekiojimas ir pagundos*.)

Lentoje, šalia uolėtos dirvos piešinio, užrašykite tokį neužbaigtą teiginį: „*Jei nesistengsime, kad mūsų liudijimas giliai įsišaknytų ...*“

- Kaip, pagal iš Mato 13:20–21 ir Luko 8:13 sužinotus dalykus, užbaigtumėte šį teiginį? (Mokiniams atsakius, lentoje užbaikite teiginį, perteikiantį tokį principą: **Jei nesistengsime, kad mūsų liudijimas giliai įsišaknytų, tai mums gali pritrūkti stiprybės ištverti negandas, persekiojimus ir pagundas.**)

Vėl parodykite į lentoje nupieštą dirvą su erškėčiais. Paprašykite mokinių tyliai perskaityti Mato 13:22 ir surasti, ką simbolizuoja erškėčiai.

- Ką simbolizuoja erškėčiai? (Piešinį su erškėčiais pavadinkite *Pasaulio rūpesčiai*.)
- Kokių „pasaulio rūpesčių“ pavyzdžių žinote? (Pasaulietiškas, godumas arba kiti laikini dėmesį blaškantys dalykai, nutolinantys mus nuo Dievo.)
- Ko iš šios eilutės galėtume pasimokyti apie pasaulio rūpesčių poveikį mūsų tikėjimui ir liudijimui? (Mokiniams atsakius, lentoje, šalia dirvos su erškėčiais piešinio, užrašykite tokį principą: **Pasaulio rūpesčiai gali blaškyti mus,**

atitraukti mūsų dėmesį nuo Viešpaties ir slopinti mūsų tikėjimą bei liudijimą apie Dievo žodį.)

Parodykite į lentoje nupieštą gerąją dirvą. Paprašykite vieno mokinio garsiai perskaityti Mato 13:23 ir paaiškinkite, kad Džozefo Smito Vertime šios eilutės frazė „supranta žodį“ yra teisingiau išversta „supranta ir ištvėria žodį“. Tegul klasė pasiklauso, ką simbolizuoja gera dirva.

Kad padėtumėte mokiniams suprasti DžSV Mato 13:21 žodžio *ištveria* reikšmę, atkreipkite dėmesį į tai, jog augalai geroje dirvoje patyrė tokią pat saulės kaitrą (simbolizuojančią negandas, persekiojimą ir pagundas), kaip ir nudžiuvę augalai uolėtoje žemėje.

- Kaip apibendrinsite, ką simbolizuoja gera dirva? (Piešinį su gera dirva pavadinkite *Tie, kurie girdi ir supranta Dievo žodį, ir ištvėria negandas, persekiojimą ir pagundas.*)
- Ką, pasak Mato 13:15, galėtų simbolizuoti 23 eilutėje minimas derlius? (Atsivertimą į Jėzų Kristų.)
- Kokio principo galime pasimokyti iš Gelbėtojo mokymų apie gerąją dirvą? (Mokiniams atsakius, lentoje, šalia piešinio su gera dirva, užrašykite tokį principą: **Primdami Dievo žodį, jį suprasdami ir ištvėrdami negandas, persekiojimą bei pagundas, tampame atsivertę į Gelbėtoją.**)

Kad padėtumėte mokiniams geriau suprasti jų atrastus principus, paprašykite keturių iš jų perskaityti po vieną iš toliau pateiktų pavyzdžių. Vienam iš jų baigus skaityti, paprašykite, kad klasė paaiškintų, kurį principą perskaitytas pavyzdys iliustruoja:

1. Vaikinas beveik visą laiką leidžia mokymasis, kad galėtų įstoti į prestižinį universitetą. Kai nestudijuoja, jis uoliai dirba. Jis įtikinėja save, kad neturi laiko skaityti Raštų, melstis ir lankyti bažnyčios.
2. Merginai patikdavo sekmadieniais lankyti bažnyčią. Tačiau jai augant, kai kurios draugės ėmė šaipytis iš jos standartų. Ji pradėjo laužyti kai kuriuos įsakymus. Bažnyčioje ji nebesijaučia jaukiai ir prarado norą joje lankytis.
3. Vaikinas reguliariai lanko bažnyčią, tačiau retai joje aktyviai dalyvauja ir neatveria širdies Šventosios Dvasios įtakai. Internetu jis perskaitė informaciją, prieštaraujančią svarbioms Bažnyčios doktrinoms, tad ėmė abejoti, ar vis dar tiki Evangelijos tikrumu.
4. Mergina lanko bažnyčią ir tylomis meldžiasi, kad būtų imli Šventosios Dvasios raginimams. Pajutusi Dvasios raginimus, ji veikia pagal juos. Ji jaučiasi arti Viešpaties ir dėkinga už tai, kad yra įkvepiama atsispirti pagundoms.

Mokiniams paaiškinkite, kad širdį, kaip ir žemę, galima pakeisti ir pagerinti. Lentoje užrašykite toliau pateiktus klausimus arba juos, surašytus lapeliuose, išdalinkite mokiniams. Paprašykite mokinių poromis perskaityti ir aptarti šiuos klausimus:

Kaip būtų galima pakeisti ar prižiūrėti kiekvieną dirvą, kad ji būtų tinkama vieta sveikiems ir vaisingiems augalams auginti?

Kaip kiekvienos tokios dirvos gerinimą galėtume palyginti su savo inlumo Dievo žodžiui gerinimu?

Skirkite pakankamai laiko užduočiai atlikti, tada paprašykite kelių mokinių savo atsakymus pasakyti visai klasei.

- Kaip siekimas gauti ir suprasti Dievo žodį jums padėjo atsiversti į Gelbėtoją?

Prašykite mokinių atsakyti raštu

Prašymas raštu atsakyti į klausimą, prieš pasidalinant savo mintimis su klase, suteikia mokiniams laiko suformuluoti savo mintis ir gauti įkvėpimą iš Šventosios Dvasios. Mokiniai noriau dalinsis savo mintimis, jeigu jas pirmiau bus užsirašę; o jų mintys dažniausiai bus prasmingesnės.

Paprašykite mokinių pamąstyti, kuri dirva geriausiai parodo dabartinę jų širdžių būseną. Paskatinkite mokinius nusistatyti tikslą, kaip jie sieks geriau gauti ir suprasti Dievo žodį, ir išverti negandas, persekiojimą bei pagundas. Jei liks laiko, paprašykite mokinių savo tikslus užsirašyti į klasės užrašus arba Raštų studijavimo žurnalus.

PAMOKA STUDIJUOJANTIEMS NAMUOSE

Mato 6:1–13:23 (3 dalis)

Pasiruošimo medžiaga studijų namuose mokytojui

Kasdienių studijų namuose pamokų santrauka

Per pamoką nebūtina dėstyti toliau pateiktos įvykių, doktrinų ir principų, kurių mokiniai mokėsi studijuodami Mato 6:1–13:23 (3 dalį), santraukos. Savo pamokoje susitelkite tik į keletą šių doktrinų ir principų. Atsižvelgdami į mokinių poreikius, vadovaukitės Šventosios Dvasios raginimais.

1 diena (Mato 6–7)

Toliau studijuodami Kalno pamokslą, mokiniai sužinojo, kad jei pasišventimo darbus darysime norėdami įtikti Dangiškajam Tėvui, o ne siekdami kitų dėmesio, tai Jis mus atvirai apdovanos. Negalime vienu metu tarnauti Dievui ir mamonai. Jei ieškodami tiesos prašysime, ieškosime ir belsimės, tai Dangiškasis Tėvas mums atsakys ir mus palaimins asmeniniu apreiškimu. Netikrus pranašus galime atskirti iš jų vaisių.

2 diena (Mato 8–10)

Šioje pamokoje mokiniai sužinojo, kad Jėzus gali išgydyti mūsų negalias ir ligas ir kad Jis pasišaukia apaštalus ir jiems suteikia Savo įgaliojimą. Mokiniai taip pat išmoko, kad jei tarnaujame Viešpačiui, tai Jis įkvėps mums žinojimą, ką sakyti esant reikalui, ir jei savo gyvybes prarasime (skirsime savo laiko) dėl Jėzaus Kristaus, tai atrasime savo gyvenimo prasmę.

3 diena (Mato 11–12)

Mokiniai sužinojo, kad savo liudijimą apie Jėzų Kristų sustiprinsime tuomet, kai sieksime sužinoti apie Jį ir liudysime apie Jį, o jeigu ateisime pas Jėzų Kristų, tai Jis palengvins mūsų naštas ir suteiks mums atgaivą. Be to, mokiniai sužinojo apie visišką pasišventimą Dievui ir būtinybę blogą gyvenimo įtaką keisti gera įtaka.

4 diena (Mato 13:1–23)

Studijuodami palyginimą apie sėją, mokiniai sužinojo, kad pasaulio rūpesčiai gali blaškyti mus, atitraukti mūsų dėmesį nuo Viešpaties ir slopinti mūsų tikėjimą bei liudijimą apie Dievo žodį. Kad mums taip neatsitiktų ir atsiverstume į Gelbėtoją, turime priimti Dievo žodį ir stengtis stiprinti savo liudijimą.

Įvadas

Mato 7 skyriuje Jėzus Kristus tęsia Kalno pamokslą Savo mokinius mokydamas teisti teisiai. Jis taip pat mokė apie asmeninio apreiškimo gavimą ir Dangiškojo Tėvo valios vykdymą.

Pasiūlymai, kaip mokyti

Pastaba. 1 dalies 3-ioje studijų namuose pamokoje mokiniai šią savaitę studijavo Raštų įvaldymo eilutes, Mato 11:28–30. Galite skirti šiek tiek laiko ir apžvelgti šias eilutes.

Mato 7:1–5

Kalno pamoksle Jėzus Kristus Savo mokinius moko teisti teisiai

Prieš pamoką lentoje užrašykite tokį klausimą: *Turėtume ar neturėtume teisti kitus?* Pamokai prasidėjus mokinių paprašykite atsakyti į šį klausimą.

Parodykite paveikslėlį Kalno pamokslas (*Evangelijos paveikslų knyga* [2009 m.], 39 pav.; taip pat žr. LDS.org). Paaiškinkite, kad tęsdamas Kalno pamokslą Jėzus Savo mokinius mokė apie teisimą.

Paprašykite vieno mokinio garsiai perskaityti Mato 7:1. Tegul klasė pasiklauso, ko Gelbėtojas mokė apie teisimą. Atkreipkite dėmesį, kad dažnai neteisingai manoma, jog 1-oje eilutėje mums sakoma niekada neteisti. Paprašykite vieno mokinio perskaityti Mato 7:1–2 iš Džozefo Smito Vertimo: „Dabar, tai yra žodžiai, kurių Jėzus mokė savo mokinius, kad jie pasakytų žmonėms. Neteiskite neteisiam, kad nebūtumėte teisiami; bet teiskite teisiam.“

- Ko Gelbėtojas mokė apie teisimą?
- Ką, jūsų manymu, reiškia „teisti teisiam“?

Pakvieskite vieną mokinį garsiai perskaityti Mato 7:2. Tegul klasė pasiklauso, kas nutiks mums dėl to, kaip spręsimė apie kitus. Paprašykite mokinių atsakyti. (Galite paaiškinti, kad žodžiai „koku saiku seikite“ reiškia tai, kaip jūs matuojate arba teisiatė.)

- Kas nutiks mums, jei teisime teisiam? (Kai mokiniai baigs atsakinėti, padėkite jiems išsiaiškinti tokį principą: **Jei teisime teisiam, tai Dievas lygiai taip pat gailėstingai ir nešališkai elgsis su mumis.**)

Jei įmanoma, kiekvienam mokiniui padalinkite po šio teiginio iš *Ištikimi tikėjimui* kopiją. Paprašykite vieno mokinio garsiai jį perskaityti. Tegul klasė pasiklauso, kaip turėtume ir kaip neturėtume teisti, ir kaip galime teisti teisiam.

„Kartais žmonės supranta, kad neteisinga teisti kitus bet koku būdu. Nors tai tiesa, jog neturite smerkti kitų ar neteisingai jų teisti, jums visą gyvenimą teks priiminėti sprendimus dėl idėjų, situacijų ir žmonių. [...]

Sprendimas yra svarbus jūsų valios laisvės panaudojimas ir reikalauja didelio atidumo, ypač kai sprendžiate apie kitus žmones. Visuose savo sprendimuose turite vadovautis teisiamais standartais. Atminkite, kad tik Dievas, kuris pažįsta kiekvieno širdį, gali priimti galutinius sprendimus apie žmones (žr. Apriškimo 20:12; 3 Nefio 27:14; DS 137:9). [...]

Kiek tik tai galite, daugiau spęskite apie žmonių situacijas, negu apie pačius žmones. Kai tik įmanoma, susilaikykite nuo sprendimo, kol neturėsite adekvačių žinių apie faktus. Visada jautriai įsiklausykite į Šventąją Dvasią, kuri gali vadovauti jūsų sprendimams“ (*Ištikimi tikėjimui. Evangelijos žinynas* [2005 m.], p. 155–156).

- Kaip galime teisti?
- Kaip galėtume teisti teisiam?
- Kada, pavyzdžiui, žmogus turėtų teisti teisiam?

Parodykite nedidelę medžio atplaišą ir ilgą, storą medžio gabalą. Paaiškinkite, kad mokydamas Savo mokinius Gelbėtojas mažąją medžio atplaišą pavadino *krislu*, o storąją medžio gabalą pavadino *raštu*. Paprašykite vieno mokinio garsiai perskaityti Mato 7:3. Tegul klasė pasiklauso, ko Gelbėtojas mokė apie kitų teisimą.

- Ką šiame Gelbėtojo palyginime galėtų simbolizuoti krislas ir rąstas? (Galėtų simbolizuoti mažas ir dideles ydas, silpnybes arba nuodėmes.)

- Kaip 3 eilutėje pateiktą Gelbėtojo mokymą išreikštumėte savais žodžiais?

Pakvieskite du mokinius ateiti į klasės priekį. Vieno iš jų paprašykite pridėti rąstą prie savo akių. Kito paklauskite:

- Ar norėtum, kad tavo bendraklasis su rąstu išimtų krislelį iš tavo akies? Kodėl ne?

Mokinio su rąstu paklauskite:

- Ką turėtum padaryti, kad galėtum aiškiai pamatyti ir išimti krislį iš savo bendraklasio akies?

Paprašykite abiejų mokinių grįžti į savo vietas. Kurio nors mokinio paprašykite garsiai perskaityti Mato 7:4–5. Tegul klasė pasiklauso, kieno ydomis, pasak Gelbėtojo, turėtume rūpintis.

- Ar turėtume rūpintis ir taisyti kitų, ar savo ydas? Kodėl?
- Kokio principo, padėsiančio mums vengti kitus teisti neteisai, galėtume pasimokyti iš šių eilučių? (Nors mokiniai gali atsakyti kitais žodžiais, jie turėtų įvardyti tokį principą: „**Jei rūpinsimės, kaip pašalinti savo pačių nuodėmes ir silpnybes, būsimė linkę rečiau kitus teisti neteisai.**“ Užrašykite šį principą lentoje.)
- Kaip šis principas galėtų mums padėti, kai pamatome kito žmogaus kokią nors ydą?

Atminimui apie šį principą mokiniams galite padalinti po nedidelį medžio gabalėlį. Paprašykite mokinių pagalvoti, kokias nuodėmes ar silpnybes jie galėtų pašalinti iš savo gyvenimo. Paraginkite juos prašyti Viešpaties pagalbos šalinant savo pačių ydas ir vengiant kitus teisti neteisai.

Mato 7:24–27

Gelbėtojas vykdančioms Tėvo valią pažada išgelbėjimą

Parodykite akmenį ir padėklą su smėliu. Mokinių paklauskite: ant ko jie statytųsi namą – ant uolos ar ant smėlio? Paprašykite jų pagrįsti savo atsakymą.

Pakvieskite kurį nors mokinį garsiai perskaityti Mato 7:24–27. Tegul klasė pasiklauso, kas, pasak Jėzaus, yra panašu į namo statymą ant uolos, o kas yra panašu į namo statymą ant smėlio.

- Kokie veiksmai, pasak 24 eilutėje užrašytų Gelbėtojo žodžių, panašūs į ant uolos besistatančio išmintingo žmogaus veiksmus?
- Kokie veiksmai, pasak 26 eilutėje užrašytų Gelbėtojo žodžių, panašūs į ant smėlio besistatančio paiko žmogaus veiksmus?
- Ką, jūsų manymu, šiuose palyginimuose simbolizuoja lietūs, potvyniai ir vėjai (žr. 27 eilutę; taip pat žr. Helamano 5:12)?
- Kokių veikimo pagal Viešpaties mokymus principų galime pasimokyti iš šių palyginimų? (Nors mokiniai gali atsakyti kitais žodžiais, jie turėtų įvardyti tokius principus: **Jei klausysimės Viešpaties mokymų ir veiksime pagal juos, tai Jis sustiprins mus, kad ištvirtume išbandymus. Jei klausysimės**

Viešpaties mokymų, bet pagal juos neveiksime, tai atėjus išbandymams nesulauksime reikiamo palaikymo.)

Paskatinkite mokinius būti tuo išmintingu žmogumi ir nuspręsti veikti pagal Gelbėtojo mokytus principus. Galite skirti mokiniams laiko parašyti, kaip jie pritaikys vieną ar daugiau principų iš šios pamokos arba iš tolimesnių Gelbėtojo Kalno pamokslo studijų.

Kita dalis (Mato 13:24–17:27)

Mokiniais pasakykite, kad kitą savaitę jie skaitys apie piktą sąmokslą, kurio metu buvo nužudytas Jonas Krikštytojas. Jie taip pat sužinos atsakymus į šiuos klausimus: kodėl Herodas nužudė Joną? Kodėl Petras ėmė skęsti vandenyje, nors prieš tai sėkmingai juo ėjo? Paprašykite jų pamąstyti, kaip jie jaustųsi, jei mirtų vienas iš jų artimų draugų ar šeimos narių. Paskatinkite juos studijuojant kitą dalį stebėti, kaip Gelbėtojas reagavo į mylimo žmogaus mirtį ir kas atsitiko ant Atmainymo kalno.

16 PAMOKA.

Mato 13:24–58

Įvadas

Gelbėtojas palyginimais moko apie dangaus karalystę, Jo Bažnyčios atkūrimą ir augimą paskutinėmis dienomis, teisiųjų surinkimą ir nelabųjų sunaikinimą Jo antrojo atėjimo metu.

Pasiūlymai, kaip mokyti

Mato 13:24–30, 36–43

Gelbėtojas moko ir paaiškina palyginimą apie kviečius ir rauges

Prieš pamoką lentoje užrašykite tokius klausimus:

Ar jūs kada nors nerimavote ar liūdėjote dėl to, kad pasaulyje tiek daug blogio?

Kodėl Viešpats tiesiog nepašalina mus supančio blogio?

Kodėl turiu pasirinkti būti teišus, jei kai kurie aplinkiniai, rodos, nepatiria jokių neigiamų pasekmių dėl savo neteisių pasirinkimų?

Pamokos pradžioje paprašykite mokinių pamąstyti apie lentoje surašytus klausimus ir pasidalinti savo mintimis su klase. Kai mokiniai studijuos Mato 13:24–30, 36–43, paskatinkite juos ieškoti tų tiesų, kurios guos stengiantis gyventi teisiai nelabame pasaulyje.

Parodykite čia pavaizduotą paveikslėlį su kviečiais ir raugėmis arba nupieškite jį lentoje. Paaiškinkite, kad raugės – tai nuodingų piktžolių rūšis. Vos išdygę kviečiai ir raugės yra beveik tokie patys, bet juos galima atskirti, kai jie visiškai subręsta.

Paaiškinkite, kad Gelbėtojas mokė palyginimo apie kviečius ir rauges. Paprašykite kelių mokinių pakaitomis garsiai perskaityti Mato 13:24–30 ir DŽSV Mato 13:29 dalį, kurioje 30 eilutė

pakeista taip: „Pirmiau į mano kluoną sukraukite kviečius; o rauges suriškite į pėdus ir sudeginkite.“ Tegul klasė pasiklauso, kas nutiko kviečiams ir raugėms.

Padėkite mokiniams suprasti Raštų turinį

Užduokite tokius klausimus, kurie padėtų mokiniams analizuoti ir suprasti Raštų turinį.

Pavyzdžiui, galite užduoti klausimus, kurie padeda: 1) vieną Raštų eilutę išnagrinėti kitos eilutės

kontekste arba remiantis Evangelijos principu; 2) patikslinti žodžių arba frazių reikšmę; 3) ištirti įvykio detales, siekiant geriau jį suprasti. Atsakinėdami į tokius klausimus mokiniai bus pasiruošę ieškoti doktrinų ir principų.

- Kas nutiko kviečiams ir raugėms? (Jie buvo pasėti ir augo kartu. Tuomet kviečiai buvo sukrauti į kluoną, o raugės surištos į pėdus ir sudegintos.)
- Kodėl, jūsų manymu, geros sėklos sėjėjas savo tarnams liepė palikti „abejus augti iki pjūties“? (Jei pjovėjai mėgintų rauges rauti prieš joms bei kviečiams subręstant, kartu greičiausiai būtų sunaikinta ir daug kviečių.)
- Kas, pasak DžSV Mato 13:29, buvo surinkta pirmiau: kviečiai ar raugės?

Paaiškinkite, kad kai Gelbėtojas pasakė palyginimą apie kviečius ir rauges, Jo mokiniai paprašė šį palyginimą paaiškinti. Paprašykite kelių mokinių pakaitomis garsiai perskaityti Mato 13:36–43. Tegul klasė pasiklauso, kaip Gelbėtojas paaiškino šį palyginimą.

- Kas pasėjo gerąją sėklą? (Gelbėtojas.)
- Kas pasėjo rauges? (Velnias.)
- Ką simbolizuoja kviečiai ir raugės? (Teisiuosius ir nelabuosius. Paaiškinkite, kad nelabieji yra tie, kurie pasirenka neatgailauti [žr. Doktrinos ir Sandorų 29:17].)

Paaiškinkite, kad pagal Džozefo Smito Vertimą 39 eilutės žodžiai „pjūtis“ ir „pasaulio pabaiga“ reiškia nelabųjų sunaikinimą Gelbėtojo antrojo atėjimo metu. Džozefo Smito Vertimas mums taip pat padeda suprasti, jog paskutinėmis dienomis Viešpats pasiųs angelų ir pasiuntinių, kad padėtų atskirti teisiuosius nuo neteisiųjų (žr. DžSV Mato 13:39–44 [in the Bible Dictionary of the LDS English version of the Bible]).

- Kas, pasak šio palyginimo, paskutinėmis dienomis atsitiks teisiesiems ir nedorėliams? (Mokiniai gali vartoti kitus žodžius, tačiau įsitikinkite, kad jie suprato tokią tiesą: **Viešpats paskutinėmis dienomis surinks teisiuosius, o tada, per Savo atėjimą, sunaikins nedorėlius.** Šią tiesą lentoje užrašykite remdamiesi mokinių pavartotais žodžiais.)
- Kaip ši tiesa gali mus guosti gyvenant šiame blogio pasaulyje? (Viešpats iš žemės galiausiai pašalins nelabumą ir apdovanos ištikimuosius.)

Mokiniams paaiškinkite, kad turėdami valios laisvę savo pasirinkimais nulemsime, ar būsime surinkti kartu su teisiaisiais, ar kentėsime su nelabaisiais.

- Ką turime daryti, kad būtume surinkti Viešpaties?

Kad padėtumėte mokiniams suprasti, ką turime daryti, kad būtume surinkti Viešpaties, paprašykite vieno mokinio garsiai perskaityti šį vyresniojo Deivido A. Bednario iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo teiginį:

„Viešpats Savo žmones surenka tuomet, kai jie priima Jį ir laikosi Jo įsakymų. [...]

Viešpats surenka savo žmones, kad jie garbintų, statytų Bažnyčią, apsigintų ir gautų patarimų ir nurodymų. [...]

Pranašas Džozefas Smitas skelbė, kad visais amžiais dieviškas tokio surinkimo tikslas yra statyti šventyklas, kad Viešpaties vaikai galėtų priimti aukščiausiąsias apeigas ir per jas įgyti amžinąjį gyvenimą [žr. *Bažnyčios prezidentų mokymai. Džozefas Smitas* [2010], p. 400] (“The Spirit and Purposes of Gathering” [Brigham Young University–Idaho devotional, Oct. 31, 2006], byui.edu).

- Ką, pasak vyresniojo Bednario, turime daryti, kad mus surinktų Viešpats?
- Kokias palaimas patyrėte savo gyvenime dėl to, kad esate surenkami Viešpaties?

Parodykite paveikslėlius su misionieriais vyresniaisiais; misionierėmis seserimis ir Solt Leiko šventykla (*Evangelijos paveikslų knyga* [2009], 109, 110, 119 pav.; taip pat žr. LDS.org).

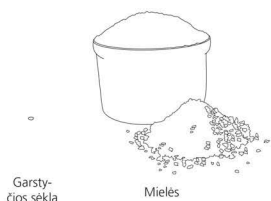
- Kaip galime padėti Gelbėtojui rinkti Dangiškojo Tėvo vaikus?
- Kokių palaiminimų esate gavę už tai, kad per misionierišką arba šventyklos darbą padėjote Viešpačiui rinkti teisiuosius?

Mokinius patikinkite, kad visi darome klaidų, todėl Gelbėtojas kviečia mus atgailauti. Tokiu būdu būsime surinkti kartu su teisiaisiais. Paprašykite mokinių pagalvoti, kaip jie galėtų patys, su savo šeimomis ir kitais susirinkti pas Gelbėtoją ir Jo Bažnyčioje. Paskatinkite juos veikti pagal kiekvieną Dvasios raginimą.

Mato 13:31–35, 44–52***Jėzus palyginimu moko apie dangaus karalystę***

Parodykite šių daiktų piešinius arba nupieškite juos lentoje: garstyčios grūdėlį, mieles (arba duoną – paaiškinkite, kad mielės yra naudojamos kepat: jų įmaišoma į duonos tešlą, kad prieš kepimą padėtų jai iškilti), perlą, nedidelę brangenybių skrynėlę ir tinklą.

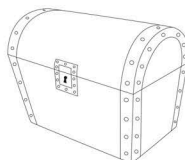

Garstyčios sėkla

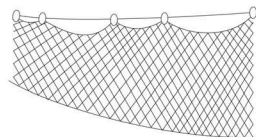
Mielės

Perlas

Lobio skrynja

Tinklas

Paaiškinkite, kad įvairiuose palyginimuose Gelbėtojas kiekvieną iš šių daiktų palygino su dangaus karalyste. Mokiniais priminkite, kad dangaus karalystė simbolizuoja Gelbėtojo Bažnyčią ir Evangeliją. Užrašykite lentoje šias Raštų nuorodas: *Mato 13:31–32; Mato 13:33; Mato 13:44; Mato 13:45–46; Mato 13:47–50*. Mokiniais suskirstykite poromis arba mažomis grupelėmis ir kiekvienai porai ar grupei paskirkite po vieną iš lentoje surašytų Raštų nuorodų. Paprašykite kiekvienos poros arba grupelės atlikti tokias užduotis (galite jas išdalinti surašytas ant lapelių):

1. *Kartu perskaitykite jums paskirtas eilutes.*
2. *Aptarkite, kokį daiktą (ar daiktus) Gelbėtojas palygino su Savo Bažnyčia ir Savo Evangelija.*
3. *Aptarkite, kokios, jūsų manymu, tiesos šiame palyginime Gelbėtojas pamokė apie Savo Bažnyčią ir Savo Evangeliją. Užsirašykite šią tiesą į savo sąsiuvinius arba Raštų studijavimo žurnalus.*

Skirkite pakankamai laiko užduotims atlikti, tada paprašykite vieno mokinio, kuriam buvo paskirtas palyginimas apie raugą, ir vieno mokinio, kuriam buvo paskirtas palyginimas apie garstyčios grūdėlį, garsiai klasei perskaityti jiems paskirtus palyginimus.

Kelių kitų mokinių paprašykite klasei perskaityti užsirašytas tiesas. (Nors mokiniai gali atsakyti savais žodžiais, tačiau jie turėtų išreikšti panašią į šią tiesą: **Atstatytoji Jėzaus Kristaus Bažnyčia išaugs iš kuklios pradžios ir pripildys visą žemę.** Šią tiesą užrašykite lentoje.)

Pakvieskite vieną mokinį perskaityti šį prezidento Džozefo F. Smito teiginį, kaip Jėzaus Kristaus pasekėjus galima palyginti su raugu:

„Nors yra sakoma, iš dalies teisingai, kad esame saujelė iš visų pasaulio žmonių, tačiau galime būti palyginti su Gelbėtojo minėtu raugu, kuris galiausiai užaugs visą pasaulį“ (*Gospel Doctrine*, 5th ed. [1939], 74).

- Kaip mes, pastarųjų dienų šventieji, galime padėti augti Gelbėtojo Bažnyčiai?

Paprašykite mokinių, kuriems paskirti palyginimai apie dirvoje paslėptą lobį, brangųjį perlą ir tinklą, klasei paeiliui perskaityti savuosius palyginimus. Kelių kitų mokinių paprašykite klasei perskaityti užsirašytas tiesas. (Nors mokiniai gali atsakyti savais žodžiais, tačiau jie turėtų išreikšti principą, panašų į šį: **Kadangi Evangelijos palaimos turi amžiną vertę, jos yra vertos visų aukų.** Šią tiesą lentoje užrašykite remdamiesi mokinių pavartotais žodžiais.)

Kad padėtumėte mokiniams suprasti šį principą, lentoje užrašykite tokias antraštes:

Evangelijos palaiminimai

Aukos palaiminimams gauti

Paprašykite mokinių išvardinti Evangelijos palaiminimus (pvz., pažinimas iš Raštų, gyvųjų pranašų vedimas, gelbstinčios apeigos ir amžinoji santuoka). Paprašykite mokinių paaiškinti, kokių aukų reikia kiekvienai išvardintai palaimai gauti. Mokinių atsakymus surašykite lentoje.

Paprašykite mokinių išsirinkti vieną lentoje užrašytą palaimą ir paaiškinti, kodėl šios palaimos siekimas vertas aukos.

- Kaip jūs ar jūsų pažįstamas žmogus aukojotės, kad gautumėte kokį nors Evangelijos palaiminimą?

Lentoje užrašykite šiuos klausimus ir paprašykite mokinių į juos atsakyti savo klasės užrašuose arba Raštų studijavimo žurnaluose:

Kokią Evangelijos palaimą trokštate gauti?

Kodėl trokštate ją gauti?

Ką galėtumėte dėl jos aukoti?

Mato 13:53–58

Jėzus moko Nazarete, bet yra atmetamas savo žmonių

Mato 13:53–58 apibendrinkite paaiškindami, kad Nazareto žmonės atmetė Gelbėtoją ir Jo mokymus. Dėl jų netikėjimo Gelbėtojas tarp jų neatliko daug stebuklų (taip pat žr. Moronio 7:37).

17 PAMOKA

Mato 14

Išvadas

Sužinojęs apie Jono Krikštytojo mirtį Jėzus norėjo pabūti vienas, tačiau Jį sekiojo žmonių minios. Jis jų pasigailėjo, išgydė jų ligonius ir stebuklingai pamaitino daugiau nei

penkis tūkstančius žmonių. Tą vakarą Jėzus jūros paviršiumi ėjo pas Savo mokinius, kovojusius su juos Galilėjos ežere ištikusia galinga audra.

Pasiūlymai, kaip mokyti

Mato 14:1–21

Jėzus nori pabūti vienas, po to pamaitina daugiau nei penkis tūkstančius žmonių

Paprašykite mokinių prisiminti metą, kada jie labai liūdėjo. Pakvieskite juos papasakoti, ką jie darė, kad tą liūdesį ištvirtų ir įveiktų.

- Kokiais būdais žmonės bando ištvirti ir įveikti liūdesį?

Kai mokiniai studijuos Mato 14 skyrių, paprašykite juos ieškoti būdų, kaip jie galėtų ištvirti ir įveikti liūdesį, išbandymus ir abejones.

Mato 14:1–11 apibendrinkite paaiškindami, kad spaudžiamas savo naujosios žmonos (Erodiados) karalius Herodas neteisėtai įkalino Joną Krikštytoją. Kai jo žmonos dukra (Salomė) pašoko jam, Herodas viešai pažadėjo „duoti jai, ko tik prašysianti“ (Mato 14:7). Dukra pasitarė su savo motina ir paprašė Jono Krikštytojo galvos, tad Herodas įsakė Joną nukirsdinti.

Mokiniams priminkite, kad Jonas Krikštytojas buvo Jėzaus Kristaus draugas ir giminaitis, Dievo išrinktas būti Mesijui kelią paruošiančiu pranašu.

- Įsivaizduokite, kad esate artimas Jono Krikštytojo draugas. Kaip reaguotumėte sužinoję apie jo neteisėną mirtį?

Paprašykite vieno mokinio garsiai perskaityti Mato 14:12–13, o klasė tepasiklauso, ką sužinojęs apie Jono mirtį padarė Jėzus.

- Ką padarė Jėzus, kai sužinojo apie Jono mirtį? (Galite paaiškinti, jog frazė „nuplaukė į dykvietę“ reiškia pasitraukimą į vienumą.)
- Kas nutiko Jėzui bandant pabūti vienam?
- Kaip jaustumėtės jūs, jei liūdėdami norėtumėte pabūti vieni, bet jūsų dėmesį bandytų patraukti kiti žmonės?

Paprašykite vieno mokinio garsiai perskaityti Mato 14:14. Tegul klasė pasiklauso, kaip Jėzus reagavo pamatęs, jog Jį seka minios žmonių.

Užduokite mokiniams klausimus, padėsiančius rasti doktrinas ir principus

Kai mokiniai pradeda suprasti Raštų kontekstą ir turinį, jie geriau pajėgia nustatyti juose esančius principus ir doktrinas. Analizės reikalaujantys klausimai gali padėti mokiniams daryti išvadas bei aiškiai reikšti studijuojamame tekste rastas doktrinas ir principus.

- Ką daryti, kai mus apima liūdesys, savo pavyzdžiu mokė Gelbėtojas? (Mokiniai gali atsakyti kitais žodžiais, tačiau įsitikinkite, kad jie suprato tokią tiesą: **Jei patys liūdėdami kitiems parodome gailestingumą, tai sekame Jėzaus Kristaus pavyzdžiu.**)
- Kodėl rodyti gailestingumą kitiems, kai patys kenčiame, gali būti sunku?
- Kaip gailestingumo rodymas kitiems gali mums padėti kančių metu?
- Ar kada nors jūs ar jūsų pažįstamas žmogus esate kitam žmogui parodę gailestingumą tuomet, kai patys išgyvenote didžiulį liūdesį? Kodėl padėjo tarnavimas kam nors kitam?

Paprašykite kelių mokinių pakaitomis garsiai perskaityti Mato 14:15–21. Tegul mokiniai pasiklauso, kaip Jėzus toliau rodė gailestingumą žmonių miniai. (*Pastaba.* Apie Mato 14:15–21 aprašomą stebuklą bus daug išsamiau mokoma pamokoje, kurioje nagrinėjamos Morkaus 6:35–44 eilutės.)

- Kaip Jėzus toliau rodė gailestingumą Jį sekusiems žmonėms?

Mato 14:22–36

Jėzus eina šėlstančiu ežeru

Kad padėtumėte mokiniams apmąstyti atvejus, kai sekdami Jėzumi Kristumi jie gali patirti abejonių ir baimių, paprašykite dviejų mokinių garsiai perskaityti tokius pavyzdžius:

1. Mergina jaučiasi bejėgė, matydama nuo mirtinos ligos kenčiančią mamą. Ji pradeda abejoti, ar Dangišskasis Tėvas mato jos šeimos kančią. Ji labai nori tikėti Dievu, tačiau ją pradeda apimti abejonės.
2. Vaikinas neseniai prisijungė prie Bažnyčios. Daug senų draugų atvirai kritikuoja jo sprendimą prisijungti prie Bažnyčios. Jis ima abejoti, ar turėtų likti aktyvus ir ištikimas Bažnyčios narys.

- Kokiais dar atvejais Jėzaus Kristaus pasekėjai gali patirti abejonių arba baimių?

Paprašykite mokinių studijuojant likusią Mato 14 skyriaus dalį paieškoti tokių tiesų, kurios galėtų padėti jiems įveikti baimes, abejones ir pesimizmą.

Mato 14:22 apibendrinkite paaiškindami, kad Gelbėtojas Savo mokiniams nurodė irtis į kitą Galilėjos ežero pusę, kol Jis atleisias minią. Vieno mokinio paprašykite garsiai perskaityti Mato 14:23. Tegul klasė pasiklauso, kur atleidęs minią nuėjo Jėzus. Paprašykite jų atsakyti.

Pakvieskite vieną mokinį garsiai perskaityti Mato 14:24–25, o klasė tepasiklauso, kas nutiko Galilėjos ežeru plaukusiems mokiniams.

- Kas nutiko Galilėjos ežeru plaukusiems mokiniams?
- Ką reiškia „pūtė priešingas vėjas“? (24 eilutė.) (Jis pūtė iš tos pusės, į kurią jie plaukė.)

Pasak 23 eilutės, kai Jėzus vienas užkopė į kalną, o mokiniai yrėsi Galilėjos ežeru, atėjo vakaras. Ežero plotis buvo apie aštuonis kilometrus, tad esant geram orui jį galima perplaukti per dvi ar tris valandas.

- Kada, pasak 25 eilutės, Gelbėtojas vandeniui ėjo pas mokinius? (Ketvirtoji nakties sargyba buvo nuo 3:00 iki 6:00 ryto.)
- Kiek apytiksliai laiko mokiniai grūmėsi su vėju ežere? (Apytiksliai 9–12 valandų.)

Paprašykite mokinių tyliai perskaityti Morkaus 6:47–48 ir paieškoti papildomos apie šį įvykį Morkaus suteiktos informacijos. Paprašykite mokinių papasakoti, ką rado.

- Ar Jėzus galėjo savo mokinius iš bėdos išvaduoti greičiau? Kodėl mokiniams kurį laiką buvo leista grumtis patiems ir tik po to jie buvo išvaduoti?
- Kokios tiesos apie savo pačių bėdas galime pasimokyti iš šių ežerą bandžiusių perplaukti mokinių nutikimų? (Mokiniai gali atsakyti savaip, tačiau savo atsakymuose jie turėtų perteikti tokią tiesą: **Nors Dievas ne visada išvaduos mus iš bėdų, tačiau Jis žino, ką mes išgyvename, ir Savo laiku ateis mums į pagalbą.**)
- Kodėl gali būti naudingiau kurį laiką pasigrumti su sunkumais, užuot iš karto išsivadavus iš jų su Viešpaties pagalba?
- Kaip žinojimas, kad Viešpats žino mūsų bėdas, gali sustiprinti mūsų tikėjimą Juo, net kai Jis iš karto iš tų bėdų mūsų neišvaduoja?

Padėkite mokiniams įsivaizduoti Raštų pasakojimus

Mokiniai įsivaizduoja, kai pasitelkę vaizduotę mintyse atkuria Raštų pasakojimus. Įsivaizdavimas gali padėti mokiniams paversti Raštų pasakojimą gyvesniu ir realesniu.

Paprašykite mokinių įsivaizduoti save vidury nakties plaukiančius žvejybine valtimi, daug valandų besigrumiančius su galingu vėju bei bangomis ir pamatančius kažką ateinant vandens paviršiumi.

- Ką, būdami tokioje situacijoje, pagalvotumėte ar pajautumėte?

Paprašykite vieno mokinio garsiai perskaityti Mato 14:26–27, o klasė tegul pasiklausos, kaip reagavo mokiniai pamatę Jėzų.

- Kaip reagavo mokiniai pamatę Jėzų?
- Kaip į jų išgąstį reagavo Jėzus?

Kito mokinio paprašykite garsiai perskaityti Mato 14:28, o klasė tepasiklausos, ką išgirdęs Viešpaties balsą, troško padaryti Petras.

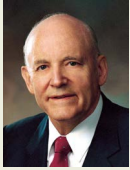
- Ką, išgirdęs Viešpaties balsą, troško padaryti Petras?

Klasei parodykite paveikslėlį su Jėzumi ir paprašykite, kad mokiniai įsivaizduotų save esant Petru valtyje. Paprašykite dviejų mokinių pakaitomis garsiai perskaityti Mato 14:29–30. Perskaičius kiekvieną eilutę, mokinių pasiteiraukite, ką jie galvotų ar jautų Petro vietoje.

- Kodėl Petras ėmė skęsti?
- Kaip perkeltine prasme šio pasakojimo vėjai ir bangos galėtų mūsų gyvenime sukelti baimę ar abejonę?

- Ko galėtume pasimokyti iš Petro apie tai, kaip nebūti nugalėtiems savo baimių ir abejonių? (Mokiniai gali atsakyti savaip, tačiau užtikrinkite, kad būtų aišku, jog **jei savo žvilgsnio nenukreipsime nuo Jėzaus Kristaus ir išlaikysime tikėjimą Juo, tai nebūsime nugalėti savo baimių ir abejonių.**)

Paprašykite kurio nors mokinio garsiai perskaityti šį prezidento Hovardo V. Hanterio teiginį, o klasės paprašykite pasiklausyti, kodėl pavojinga neišlaikyti tikėjimo Viešpačiu.

„Tvirtai tikiu, kad jei mes visi pavieniui, šeimomis, bendruomenėmis ir tautomis galėtume kaip Petras nenuleisti akių nuo Jėzaus, tai ir mes galėtume pergalingai žengti per „kylančias netikėjimo bangas“ ir „nesibaiminti stiprėjančių abejonės vėjų“. Bet jei tik nukreipsime savo akis nuo to, kuriuo turime tikėti, o tai visai nesunku ir pasaulis visai gundo tai daryti, jei imsime žvalgytis į mus supančių stichijų galią ir šėlsmą, o ne į tą, kuris mums gali padėti ir išgelbėti, tai neišvengiamai imsime grįžti į priešpriešos, širdgėlos ir nevilties jūrą“ (“The Beacon in the Harbor of Peace,” *Ensign*, Nov. 1992, 19).

- Kaip, jūsų manymu, galėtume „nenuleisti akių nuo Jėzaus“, kaip Petras darė iš pradžių?
- Ar esate matę tokį žmogaus tikėjimą Jėzumi Kristumi, kuris padėjo jam įveikti baimę ar abejonę?

Paliudykite, kad jei „nenuleisime akių“ nuo Jėzaus Kristaus ir išlaikysime tikėjimą Juo, tai surasime vilties ir drąsos pasitikti iššūkius. Paprašykite mokinių pagalvoti ir nusistatyti tikslą pakeisti savo gyvenimus taip, kad galėtų geriau susitelkti į savo tikėjimą Jėzumi Kristumi ir jį išlaikyti.

Paaškindite, kad mes, kaip ir Petras, neišlaikydami savo tikėjimo Jėzumi Kristumi kartais galime pasiduoti baimei, abejonei ar pesimizmui.

Parodykite paveikslėlį su vandeniu einančiu Jėzumi Kristumi (žr. *Evangelijos paveikslų knyga* [2009], 43 pav.; taip pat žr. internete adresu LDS.org).

Paprašykite vieno mokinio garsiai perskaityti Mato 14:30–32.

- Ką, pasak 30 eilutės, padarė Petras, kai suprato, jog skęsta?
- Ko galime pasimokyti iš šio pasakojimo apie tai, ką padarytų Viešpats, jei susilpnėjęs tikėjimui paprašytume Jo pagalbos? (Nors mokiniai atsakys savais žodžiais, jie turėtų įvardyti tokį principą: **Jeį susilpnėjęs tikėjimui paprašytume Dievo pagalbos, tai Jis galėtų ištraukti mus iš mūsų baimių ir abejonių.**)
- Kokiais būdais Dievas ištraukia mus iš mūsų baimių ir abejonių?

Paprašykite vieno mokinio garsiai perskaityti Mato 14:33, o klasė tepasiklausu, kaip valtyje buvę mokiniai reagavo po to, kai į valtį įlipo Jėzus su Petru.

Mato 14:33–36 apibendrinkite paaiškindami, kad po šio įvykio Jėzus su Savo mokiniais tęsė kelionę ir atvyko į tolimus Galilėjos krantus. Sužinoję apie atvykusį Jėzų, žmonės atvedė pas Jį visus sergančiuosius. Dauguma pagijo tiesiog palietę Jo apsiausto apvadą.

Baikite paragindami mokinius pritaikyti šioje pamokoje išmokus dalykus veikiant pagal kiekvieną jų gautą įkvėpimą.

Mato 15

Įvadas

Būdamas Galilėjoje Jėzus aiškino, kodėl Jo mokiniai nesilaiko tradicijos prieš valgj rituališkai nusimazgoti rankas. Po to jis nukeliavo prie Viduržemio jūros kranto ir ten išgydė

svetimšalės moters dukterį. Tada Jėzus sugrįžo į Galilėją, išgydė daug žmonių ir stebuklingai pamaitino daugiau nei keturis tūkstančius žmonių.

Pasiūlymai, kaip mokyti

Mato 15:1–20

Rašto žinovai ir fariziejai klausia, kodėl Jėzaus mokiniai prieš valgydami nesimazgoja rankų

Paprašykite trijų mokinių garsiai perskaityti duotus pavyzdžius. Klasės paprašykite pasiklausti, kas bendro yra tarp šių trijų pavyzdžių.

1. Merginą draugės ragina į šokius mokykloje apsilankyti nekilniems drabužiams. Mergina žino, kad tokia apranga neatitinka Viešpaties nustatytų kuklumo standartų, nors jos šalies kultūroje panaši apranga yra visiškai priimtina.
  2. Vaikinas gyvena pastarųjų dienų šventųjų šeimoje, kuriai patinka sporto renginiai. Kad galėtų stebėti per televiziją rodomus populiarius sporto renginius, šeima įprastai atideda šeimos maldas, Raštų studijavimą, šeimos namų vakarus ir sekmadieninius Bažnyčios susirinkimus.
  3. Jauna pora ruošiasi tuoktis. Jie gyvena šalyje, kurioje visuotinai priimtini ikivedybiniai lytiniai santykiai. Kai kurie žmonės porai aiškina, kad jie senamadiški ir keisti, nes lytinius santykius atideda iki santuokos.
- Ką bendro turi šie pavyzdžiai? (Kiekvienas iš pavyzdžių parodo priešpriešą tarp Dievo įsakymų laikymosi ir tradicijų ar papročių laikymosi.)

Papaiškinkite, kad tradicijos ar papročiai – tai tam tikros kultūros, bendruomenės, šeimos ar grupės draugų įsitikinimai ir elgesys.

Paprašykite mokinių išvardinti, kokios tradicijos ar papročiai galėtų trukdyti jiems paklusti Dievo įsakymams. Pasiūlykite mokiniams Mato 15 skyriuje paieškoti tokių tiesų, kurios galėtų jiems padėti renkant, ar paklusti Dievo įsakymams, ar laikytis tradicijų ir papročių.

Pakvieskite vieną mokinį garsiai perskaityti Mato 15:1–2. Tegul klasė pasiklauso, dėl kokios tradicijos Rašto žinovai ir fariziejai teiravosi Jėzaus.

- Kokios tradicijos nesilaikė Jėzaus mokiniai?

Papaiškinkite, kad Rašto žinovų ir fariziejų minimas rankų mazgojimas buvo apeiginis apsiprausimas dėl ritualinio tyrumo, o ne dėl higienos.

Paprašykite vieno mokinio garsiai perskaityti Mato 15:3, o klasė tegul pasiklauso, ką Jėzus atsakė į Rašto žinovų ir fariziejų klausimą.

- Ką, pasak Gelbėtojo, darė Rašto žinovai ir fariziejai laikydamiesi savo tradicijų?

Mato 15:4–6 apibendrinkite paaiškindami, jog Jėzus pateikė pavyzdį, kaip savo tradicijų besilaikantys Rašto žinovai ir fariziejai sulaužė Dievo įsakymą. Jie mokė, kad Dievui, arba *korbanui* (žr. Morkaus 7:10–12), pinigų paaudokojantys žmonės yra atleidžiami nuo rūpinimosi savo senstančiais tėvais (5–6 eilutė). Tačiau Jėzus mokė, kad taip darydami jie laužo įsakymą gerbti savo tėvą ir motiną.

Paprašykite vieno mokinio garsiai perskaityti Mato 15:7–9, o klasė tepasiklauso, kokių tradicijų Rašto žinovai ir fariziejai skatino žmones laikytis, kad pateisintų nepaklusnumą Dievo įsakymams.

- Ko Rašto žinovai ir fariziejai skatino žmones laikytis?
- Kokio principo dėl to, ką turime daryti, jei trokštame artintis prie Dievo, galime pasimokyti iš šių eilučių? (Mokiniai savais žodžiais turėtų išreikšti panašų į šį principą: **Jei trokštame artintis prie Dievo, tai Jo įsakymus turime iškelti aukščiau esamų tradicijų ir papročių.**)

Paprašykite mokinių dar kartą perskaityti pavyzdžius, duotus pamokos pradžioje. Perskaičius kiekvieną pavyzdį, paklauskite:

- Kaip žmogus iš šio pavyzdžio galėtų paklusti Dievo įsakymams?
- Kaip tai padėtų žmogui artėti prie Dievo?

Kai aptarsite kiekvieną pavyzdį, klasės paklauskite:

- Ar esate kada nors pasirinkę paklusti Dievo įsakymams, o ne laikytis visiems priimtinos tradicijos ar papročio? Kaip tai padėjo jums artėti prie Dangiškojo Tėvo? (Galite pasidalinti ir savo patirtimi.)

Paprašykite mokinių pagalvoti apie anksčiau jų paminėtas tradicijas ir papročius. Paraginkite juos pasirinkti paklusti Dievo įsakymams, o ne laikytis tų tradicijų ar papročių. Taip jie galės artintis prie Dievo.

Mokiniams priminkite, jog Rašto žinovai ir fariziejai tikėjo, kad valgymas neplautomis rankomis suteršia žmogų, arba padaro tokį žmogų dvasiškai nešvarų. Paprašykite vieno mokinio garsiai perskaityti Mato 15:10–11, o klasė tepasiklauso, kas, pasak Gelbėtojo mokymo, mus tikrai suteršia.

- Kas, pasak Gelbėtojo, mus suteršia?

Atkreipkite dėmesį, kad Gelbėtojas pasakė: „Kas išeina iš burnos, tai suteršia žmogų“ (11 eilutė). Savo mokiniams pasakęs nekreipti dėmesio į dėl Jo žodžių įsižeidusius fariziejus (žr. Mato 15:12–16), Jėzus toliau aiškino, kas mus tikrai teršia.

Paprašykite kelių mokinių pakaitomis garsiai perskaityti Mato 15:17–20. Tegul klasė pasiklauso, ką Gelbėtojas turėjo omenyje sakydamas, „kas išeina iš burnos, tai suteršia žmogų“ (11 eilutė).

- Ką turėjo omenyje Gelbėtojas sakydamas, „kas išeina iš burnos, tai suteršia žmogų“?

Atkreipkite dėmesį, kad Raštuose širdis dažniausiai simbolizuoja mūsų mintis ir troškimus. Lentoje užrašykite šį teiginį: „*Jei dažnai mąstysime apie blogus dalykus ir troškimus, tai ...*“

- Kaip užbaigtumėte šį principą pagal Gelbėtojo mokymus 19–20 eilutėse? (Remdamiesi mokinių žodžiais užrašykite principą, perteikiantį tokią tiesą: **Jei dažnai mąstysime apie blogus ar nederamus dalykus ir troškimus, tai tokios mintys ir troškimai mus suters.**)
- Kaip pasirinkimas dažnai mąstyti apie blogus ar nederamus dalykus ir troškimus gali mus sutepti arba padaryti dvasiškai netyrus?
- Kaip iš mūsų burnų išeinantys žodžiai, o taip pat ir veiksmai, atspindi mūsų širdžių mintis ir troškimus?

Galite paliudyti apie šį principą ir paskatinti mokinius pasirinkti išlaikyti tyras mintis ir troškimus.

Mato 15:21–28

Gelbėtojas išgydo svetimšalės moters dukterį

Paprašykite mokinių ateiti prie lentos ir užrašyti po vieną ar kelis turimus teisius troškimus.

Paskatinkite mokinius Mato 15 skyriuje paieškoti tų principų, kurie galėtų padėti jiems suprasti, ką reikia daryti, kad imtų trokšti teisių dalykų.

Paprašykite mokinių atsiversti 11 Biblijos žemėlapi „Šventoji Žemė Naujojo Testamento laikais“. Paprašykite jų žemėlapyje surasti Tyro ir Sidono miestus. Paaiškinkite, kad keliaudamas iš Galilėjos į Tyro ir Sidono pakrantes, Jėzus sutiko kanaanietę moterį. Kaip ir dauguma to regiono žmonių, ši moteris buvo svetimšalė, t. y. ne žydė. Tuo metu Jėzus ir Jo mokiniai Evangeliją skelbė tik žydams, bet kol kas neskelbė svetimšaliams (žr. Mato 10:5–6). Svetimšaliams durys gauti išgelbėjimo žinią bus atvertos kiek vėliau (žr. ApD 10).

Paprašykite kelių mokinių pakaitomis garsiai perskaityti Mato 15:21–27. Paprašykite jų paieškoti atsakymų į tokius klausimus (juos galite surašyti lentoje):

- Kokį teisių troškimą turėjo kanaanietė moteris?
- Ką darydama ir sakydama toji moteris rodė savo tikėjimą Jėzumi Kristumi?

Paprašykite mokinių atsakyti.

- Kaip šios moters reakcija į palyginimą vėl parodo jos tikėjimą Jėzumi Kristumi?

Paprašykite vieno mokinio garsiai perskaityti Mato 15:28, o klasė tepasiklausos, ką dėl šios moters padarė Gelbėtojas.

- Ką dėl šios moters padarė Gelbėtojas? Kodėl?
- Kokio principo galime pasimokyti iš šio pasakojimo apie tai, kas gali nutikti, jei parodysime savo tikėjimą Jėzumi Kristumi? (Mokiniai savais žodžiais turėtų išreikšti panašų į šį principą: **Jei parodysime tikėjimą Jėzumi Kristumi, tai galėsime gauti palaiminimų pagal savo teisius troškimus.**)
- Be to, kad ištikimai prašytume Viešpaties laiminti mus pagal mūsų teisius troškimus, ką dar galime daryti, kad parodytume tikėjimą Jėzumi Kristumi?

Užduokite mokiniams klausimus, padėsiančius suprasti doktrinas ir principus

Kad mokiniai galėtų prasmingai pritaikyti surastas doktrinas ir principus, pirmiausia jie turi juos suprasti. Kad padėtumėte mokiniams suprasti doktriną ar principą, užduokite klausimus, paaiškinančius ir padedančius suprasti jų prasmę, skatinančius mokinius apie juos galvoti šiuolaikiniame kontekste arba skatinančius paaiškinti, kaip jie patys juos supranta.

Kad padėtumėte mokiniams geriau suprasti, kaip dar jie gali parodyti tikėjimą Jėzumi Kristumi, paprašykite kurio nors mokinio garsiai perskaityti tokį vyresniojo Dalino H. Oukso iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo teiginį:

„Jei tikime Viešpačiu Jėzumi Kristumi, turime Juo pasikliauti. Pasikliauti taip, kad noriai priimtume Jo valią, žinodami, kad Jis žino, kas mums geriausia. [...]

Tikėjimas, koks stiprus jis bebūtų, negali atnešti tokio rezultato, kuris prieštarautų valiai to, kurio galia jis yra. [...] Nevisiškai pasitikėdami Viešpaties valia ir Viešpaties paskirtu laiku, negalime turėti tikro tikėjimo Viešpačiu“ (“Faith in the Lord Jesus Christ,” *Ensign*, May 1994, 99, 100).

- Kaip vyresniojo Oukso paaiškinimas, ką reiškia parodyti tikėjimą Jėzumi Kristumi, gali mums padėti, kai Viešpats neskuba mūsų laiminti pagal mūsų teisius troškimus?

Paprašykite mokinių peržiūrėti lentoje surašytus teisius troškimus ir paaiškinti, kaip jie parodys tikėjimą Jėzumi Kristumi, kad išpildytų tuos troškimus.

- Ar jūsų (ar jūsų pažįstamo žmogaus) teisius troškimas išsipildė (Viešpaties valia ir laiku), parodžius tikėjimą Jėzumi Kristumi?

Paprašykite mokinių savo sąsiuvinuose arba Raštų studijavimo žurnaluose parašyti, kaip jie parodys tikėjimą Jėzumi Kristumi, kad Jam padedant išsipildytų jų teisūs troškimai. Paskatinkite mokinius veikti pagal tai, ką užsirašė.

Mato 15:29–39

Septyniais kepalėliais ir keliomis žuvelėmis Jėzus pamaitina daugiau nei keturis tūkstančius pasekėjų

Mato 15:29–39 apibendrinkite paaiškindami, kad Jėzus sugrįžo į Galilėją. Jam ten būnant prie Jo susibūrė daugiau nei keturi tūkstančiai žmonių, su savimi atsivedusių įvairių fizinių negalavimų ir negalių kamuojamų žmonių. Gelbėtojas juos pagydė, o kai žmonės su Juo prabuvo tris dienas, Jis atliko dar vieną stebuklą, visus juos pamaitino tik septyniais kepalėliais duonos ir keliomis žuvelėmis. (*Pastaba.* Keturių tūkstančių žmonių pamaitinimo stebuklas detaliau bus nagrinėjamas pamokoje, per kurią mokiniai studijuos Morkaus 8 skyrių.)

Galite baigti pamoką paliudydami apie Mato 15 skyriuje mokinių atrastas tiesas ir principus.

Mato 16

Įvadas

Jėzus Kristus subarė fariziejus ir sadukiejus, pareikalavusius Jo dieviškumo ženklą. Petras paliudijo, kad Jėzus yra Kristus.

Jam buvo pažadėti karalystės raktai. Jėzus Savo mokinius mokė imti savo kryžių ir sekti Juo.

Pasiūlymai, kaip mokyti

Mato 16:1–12

Fariziejai ir sadukiejai iš Gelbėtojo reikalauja ženklą

Prieš pamoką lentoje užrašykite tokias frazes:

Per angelo pasirodymą

Per Šventąją Dvasią

Patikėjus draugo ar šeimos nario žodžiais

Per stebuklo regėjimą

Pamoką pradėkite paprašydami mokinių pasirinkti tą frazę lentoje, kuri geriausiai apibūdintų, kaip jie norėtų gauti liudijimą apie Evangeliją. Paprašykite kelių mokinių atsakyti, kurią frazę jie pasirinko, ir paaiškinti, kodėl ją pasirinko.

Paskatinkite mokinius studijuojant Mato 16 skyrių ieškoti tiesų apie tai, kaip Viešpats mums padeda įgyti ir stiprinti liudijimą apie Evangeliją.

Pakvieskite vieną mokinį garsiai perskaityti Mato 16:1. Paprašykite mokinių pasiklausyti, ko iš Jėzaus norėjo fariziejai ir sadukiejai.

- Ko iš Jėzaus norėjo fariziejai ir sadukiejai?
- Ką, jūsų manymu, reiškia tai, jog reikalaujami ženklą fariziejai ir sadukiejai Jėzų „mėgino“?

Pakvieskite kelis mokinius pakaitomis garsiai perskaityti Mato 16:2–4. Paprašykite klasės pasiklausyti, ką Gelbėtojas atsakė fariziejams ir sadukiejams.

- Kokį ženklą, Viešpats sakė galįs parodyti?

Paaiškinkite, kad Jėzus kalbėjo apie Senojo Testamento pranašą Joną, kurį buvo prarijusi „didžuvė“ (Jonos 2:1). Jonos „palaidojimas“ žuvies pilve ir išėjimas iš pilvo po trijų dienų simbolizavo Jėzaus Kristaus mirtį, palaidojimą ir prisikėlimą kape po trijų dienų.

- Ką Gelbėtojas veikė subaręs fariziejus ir sadukiejus?
- Ko šis nutikimas gali mus pamokyti apie tai, kaip nedera siekti dvasinių tiesų? (Mokiniai gali pavartoti kitus žodžius, tačiau žiūrėkite, kad jie išreikštų tokią tiesą: **Dvasinių tiesų nesiekiamo reikalaujami ženklų.**)

Mato 16:5–12 apibendrinkite paaiškindami, jog Gelbėtojas Savo mokinius įspėjo dėl fariziejų ir sadukiejų klaidingų mokymų. (*Pastaba.* Apie šį nutikimą bus daug detaliau mokoma pamokoje, kurioje nagrinėjamas Morkaus 8 skyrius.)

Mato 16:13–20

Petras liudija apie Jėzų Kristų ir jam pažadami karalystės raktai

Paiškinkite, kad subaręs fariziejus ir sadukiejus dėl ženklų reikalavimo, Jėzus Savo mokinius mokė, kaip gauti liudijimą apie tiesą. Paprašykite vieno mokinio garsiai perskaityti Mato 16:13–14. Tegul klasė pasiklauso, kokį klausimą uždavė Jėzus ir kaip į jį atsakė Jo mokiniai.

- Ko Gelbėtojas paklausė Savo mokinių? Ką jie atsakė?
- Ką jų atsakymai pasako apie tai, kaip žmonės suprato, kas toks tuo metu buvo Jėzus?

Paprašykite vieno mokinio garsiai perskaityti Mato 16:15–17. Tegul klasė pasiklauso, kokį antrą klausimą uždavė Gelbėtojas.

Mato 16:15–19 yra Raštų įvaldymo eilutės. Raštų įvaldymo eilučių studijavimas padės mokiniams geriau suprasti esmines doktrinas ir pasiruošti tų eilučių mokyti kitus. Galite pasiūlyti mokiniams Raštų įvaldymo eilutes pasižymėti išskirtiniu būdu, kad ateityje galėtų lengviau jas surasti. Kad padėtumėte mokiniams įvaldyti šias eilutes, peržiūrėkite šios pamokos pabaigoje pateiktą mokymo idėją.

- Kokį antrą klausimą uždavė Gelbėtojas? Kaip į jį atsakė Petras?
- Iš kur, pasak 17 eilutės, Petras žinojo, jog Jėzus Kristus yra Dievo Sūnus? (Atkreipkite dėmesį, kad Dangišskasis Tėvas šią tiesą jam atskleidė per Šventąją Dvasią.)
- Kokios tiesos galime pasimokyti iš šių eilučių apie tai, kaip įgyti liudijimą apie Jėzų Kristų? (Mokinių atsakymai turėtų atspindėti tokią tiesą: **liudijimą apie Jėzų Kristų įgyjame per apreiškimą iš Šventosios Dvasios.**)
- Kodėl, jūsų manymu, liudijimą mums svarbu gauti per apreiškimą iš Šventosios Dvasios, o ne koku nors kitu būdu?

Kad padėtumėte mokiniams geriau suprasti Šventosios Dvasios vaidmenį padedant mums įgyti liudijimą apie Gelbėtoją, paprašykite vieno mokinio garsiai perskaityti šį prezidento Džozefo Fildingio Smito teiginį:

„Dievo Dvasia, kalbėdama žmogaus dvasiai, turi galią perduoti tiesą veiksmingiau ir suprantamiau, nei tą tiesą per asmeninį kontaktą gali perduoti dangiškos esybės. Per Šventąją Dvasią tiesa tarsi įpinama į pačias kūno skaidulas ir sausgysles taip, kad jos negalima pamiršti“ (*Bažnyčios prezidentų mokymai. Džozefas Fildingas Smitas [2013], p. 180.*)

- Kaip galime ruoštis gauti apreiškimą per Šventąją Dvasią?

- Kaip jūs sužinojote, kad Jėzus Kristus yra Dievo Sūnus ir jūsų Gelbėtojas? Kaip jūs ruošėtės gauti šį Šventosios Dvasios liudijimą?

Pasiūlykite mokiniam apmąstyti savo liudijimą apie Gelbėtoją. Paraginkite juos savo sąsiuvinuose arba Raštų studijavimo žurnaluose užsirašyti, kaip jie galėtų stiprinti savo liudijimą arba ką turėtų daryti, kad gautų liudijimą per Šventąją Dvasią.

Pakvieskite porą mokinių ateiti į klasės priekį ir sudalyvauti vaidinime. Vienas mokinys vaidins save, o kitas mokinys vaidins draugą, kuris nėra Bažnyčios narys. Ne Bažnyčios narį vaidinančiam draugui duokite lapą su dviem toliau pateiktais klausimais. Paprašykite mokinio garsiai po vieną skaityti klausimus, o kito mokinio paprašykite po kiekvieno klausimo į jį atsakyti. (Klasę galite paraginti į klausimus atsakinėjančiam mokiniui siūlyti galimus atsakymus.)

1. Girdėjau, jog tavo bažnyčia skelbiasi esanti vienintelė tikroji Jėzaus Kristaus Bažnyčia. Ar tu tuo tiki?
2. Mano bažnyčia irgi tiki Jėzų Kristų, tad kodėl manote, jog tik jūsų bažnyčia yra vienintelė tikroji?

Padėkokite suvaidinusiems mokiniams ir paprašykite jų sugrįžti į savo vietas.

Pasiūlykite mokiniam toliau studijuojant Mato 16 skyrių ieškoti tų tiesų, kurios galėtų mums padėti suprasti ir kitiems paaiškinti, kas Pastarųjų Dienų Šventųjų Jėzaus Kristaus Bažnyčią išskiria kaip Viešpaties Bažnyčią žemėje.

Mokiniam priminkite, kad kai Jėzus Savo mokinių teiravosi, kuo jie Jį laiko, jie lankėsi Pilypo Cezarėjos regione (žr. Mato 16:13). Jei įmanoma, parodykite Pilypo Cezarėjos nuotrauką (žr. Biblijos nuotraukas, 26 nuotr., „Pilypo Cezarėja“). Paprašykite mokinių išsiaiškinti, kas šioje nuotraukoje yra už upės ir medžių. Paaiškinkite, kad dideli uolų dariniai Pilypo Cezarėjoje galėjo būti prasminga aplinka Gelbėtojui tęsti pokalbius su Savo mokiniais.

Paprašykite vieno mokinio garsiai perskaityti Mato 16:18–20. Tegul klasė pasiklauso, kaip apibūdindamas Savo Bažnyčios pamatus Gelbėtojas pavartojo uolos sąvoką.

- Ką, jūsų manymu, Gelbėtojas turėjo omenyje, sakydamas, kad Savo Bažnyčią Jis statys „ant tos uolos“? (18 eilutė.)

Pilypo Cezarėja

Kad padėtumėte mokiniam suprasti šią frazę, paprašykite vieno mokinio garsiai perskaityti šį pranašo Džozefo Smito teiginį:

„Jėzus mokė: „Ant šios uolos aš pastatysiu savo Bažnyčią ...“ [Mato 16:18.] Kokios uolos? Apreiškimo“ (*Bažnyčios prezidentų mokymai. Džozefas Smitas* [2010], p. 188).

„Pastarųjų Dienų Šventųjų Jėzaus Kristaus Bažnyčia buvo įkurta ant tiesioginio apreiškimo pagrindo – taip visada būdavo su tikrąja Dievo Bažnyčia, kaip sako Raštai (Amoso 3:7, ApD 1:2)“ (*Bažnyčios prezidentų mokymai. Džozefas Smitas* [2010], p. 188).

- Kaip apibendrintumėte 18 eilutėje užrašytą Gelbėtojo mokymą apie Savo Bažnyčią? (Mokiniai turėtų išreikšti maždaug tokį principą: **„Jėzus Kristus Bažnyčia yra pastatyta ant apreiškimo iš Dievo.“** Šią tiesą užrašykite lentoje.)
- Kaip žinojimas, kad Pastarųjų Dienų Šventųjų Jėzaus Kristaus Bažnyčia yra pastatyta ant apreiškimo iš Dievo, stiprina jūsų liudijimą apie Evangeliją?
- Ką, pasak 19 eilutės, Gelbėtojas pažadėjo Petriui?
- Kokios doktrinos galime pasimokyti iš Gelbėtojo pažado Petriui? (Žiūrėkite, jog mokiniai išreikštų tokią tiesą: **Savo karalystės raktus Jėzus Kristus patiki Savo išrinktiems pranašams ir apaštalams.**)
- Kas yra tie karalystės raktai? (Vadovavimo galia, teisė ir įgaliojimas, būtinas pirmininkavimui Dievo karalystėje žemėje, arba Jėzaus Kristaus Bažnyčioje.)

Kad padėtumėte mokiniams suprasti, kas yra kunigystės raktai, paprašykite vieno iš jų garsiai perskaityti šį vyresniojo Dalino H. Oukso iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo teiginį:

„Kunigystės raktai – tai [kunigijai] suteiktas Dievo įgaliojimas vadovauti, kontroliuoti ir prižiūrėti, kaip Jo kunigystė naudojama žemėje“ [*Handbook 2: Administering the Church* [2010], 2.1.1]. Visi darbai ir apeigos Bažnyčioje atliekami su tiesioginiu ar netiesioginiu įgaliojimu to, kas turi raktus tam veiksmui atlikti“ („Kunigystės raktai ir įgaliojimas“, 2014 m. balandžio visuotinės konferencijos medžiaga).

- Ką, pasak Jėzaus, Petras galės daryti su jam duosimais raktais?

Paiškinkite, kad tarp Gelbėtojo Petriui pažadėtų raktų buvo ir užantspaudavimo galios raktai. Dėl šios galios Bažnyčios vadovų įgaliojimu atliekamos apeigos galioja ir danguje. Ši galia taip pat naudojama surišti šeimas amžinybei. Mūsų laikais šią užantspaudavimo galią turi Pirmoji Prezidentūra ir Dvylikos Apaštalų kvorumas.

- Kaip apibendrintai paaiškintumėte, kodėl Viešpats kunigystės raktus duoda Savo pranašams ir apaštalams? (Mokiniai turi išreikšti šią panašią tiesą:

Kunigystės raktai yra būtini Viešpaties Bažnyčios žemėje reikalams tvarkyti.)

Paprašykite vieno mokinio perskaityti vaidinimo klausimus. Klasės paprašykite paaiškinti, kaip jie atsakytų į šiuos klausimus, remdamiesi Mato 16:18–19 rastomis tiesomis. Be to, galite mokinius paskatinti paliudyti apie šias tiesas.

Galite parodyti dabartinės Pirmosios Prezidentūros ir Dvylikos Apaštalų Kvorumo nuotrauką (žr. LDS.org [pavyzdžiui, Meet Today’s Prophets and Apostles] ir *Ensign* arba *Liahonos* leidinius, skirtus visuotinei konferencijai) ir paliudyti, jog šiandien gyvieji Viešpaties pranašai ir apaštalai naudoja tuos pačius raktus, kurie senovėje buvo duoti Petru ir kitiems apaštalams.

Mato 16:21–28

Jėzus moko, ką reiškia sekti Juo

Mato 16:21–28 apibendrinkite paaiškindami, kad Jėzus kalbėjo apie Savo apmokančiąją auką. Savo mokinius Jis taip pat mokė, kad jei jie nori džiugiai sekti Juo, jie turi būti pasiryžę išsižadėti prigimtinio žmogaus (žr. Mozijo 3:19), būti paklusnūs ir aukotis.

Raštų įvaldymo eilutės – Mato 16:15–19

Paraginkite mokinius savo šeimoms papasakoti, ką jie sužinojo iš Mato 16 skyriaus. Galite pasirinkti kurią nors Mato 16:15–19 dalį ir artimiausiomis dienomis su visa klase ją išmokti atmintinai. Idėjų, kaip mokyti atmintinai, galite rasti šio vadovėlio priede.

20 PAMOKA

Mato 17

Įvadas

Ant Atmainymo kalno Jėzus Kristus, Mozė ir Elijas perduoda kunigystės raktus Petru, Jokūbui ir Jonui. Nusileidęs nuo kalno Jėzus iš berniuko išvaro velnią. Kafarnaume Jėzus

stebuklingu būdu Sau ir Petru parūpina pinigų šventyklos mokesčiui.

Pasiūlymai, kaip mokyti

Mato 17:1–13

Petru, Jokūbui ir Jonui pasirodo Mozė ir Elijas

Parodykite vairuotojo pažymėjimą arba paprašykite tai padaryti kurio nors mokinio.

- Ką žmogui leidžia daryti vairuotojo pažymėjimas?

Parodykite automobilio raktus (arba raktų paveikslėlį).

- Kodėl svarbu turėti ir automobilio raktus, ne vien vairuotojo pažymėjimą?
- Kaip vairuotojo pažymėjimą ir automobilio raktus būtų galima palyginti su įgaliojimu ir kunigystės raktais, reikalingais vadovauti Dievo darbui? (Kaip turintys vairuotojo pažymėjimus turi įgaliojimą vairuoti, taip ir dauguma vyrų turi kunigystės įgaliojimą. Tačiau kaip automobilio raktai vairuotojui leidžia užvesti tik konkretų automobilį, taip ir kunigystės raktai žmogui leidžia Dievo darbui vadovauti tik konkrečioje sferoje. Bažnyčios prezidentas turimais kunigystės raktais naudojasi pirmininkaudamas ir vadovaudamas visam Viešpaties darbui žemėje.)

Mokiniam priminkite, kad Mato 16:19 skaitome, jog Viešpats Petru pažadėjo karalystės raktus, arba įgaliojimą vadovauti Dievo darbui žemėje. Tuo metu Petras ir visi kiti apaštalai jau turėjo kunigystės įgaliojimą, tačiau dar neturėjo karalystės raktų.

Paskatinkite mokinius šiandien, studijuojant Raštus, atkreipti dėmesį į tai, kaip Petras gavo karalystės raktus ir kaip tie patys raktai vėliau buvo perduoti Džozefui Smitui bei, mūsų dienomis, kitiems.

Paprašykite vieno mokinio garsiai perskaityti Mato 17:1–2. Tegul klasė pasiklauso, kur Gelbėtojas nusivedė Petrą, Jokūbą ir Joną, kad paruoštų juos gauti kunigystės raktus. Galite atkreipti dėmesį į tai, jog Petrą, Jokūbą ir Joną Gelbėtojas pasikvietė eiti su Savimi todėl, kad po Gelbėtojo prisikėlimo ir pakilimo dangun jie tarnaus pirmojoje Bažnyčios prezidentūroje (žr. Joseph Fielding Smith, *Doctrines of Salvation*, comp. Bruce R. McConkie, 3 vols. [1954–1956], 3:152).

- Kur Jėzus nusivedė Petrą, Jokūbą ir Joną?
- Kas ant kalno nutiko Gelbėtojui?
- Ką reiškia atmainyti?

Padėkite mokiniams suprasti, kad *atmainymo* metu asmenys laikinai pakeičia išorę ir esmę, tai yra pakyla į aukštesnį dvasinį lygį, kad galėtų išverti dangiškų esybių akivaizdą ir šlovę (žr. Raštų rodyklę, skyrių „Atmainymas“, scriptures.lds.org). Petras, Jokūbas ir Jonas tuo metu irgi buvo atmainyti (žr. DS 67:11–12).

Lentoje užrašykite tokią antraštę: *Ant Atmainymo kalno buvę asmenys*. Po antrašte parašykite *Jėzus Kristus, Petras, Jokūbas ir Jonas*.

Paprašykite vieno mokinio garsiai perskaityti Mato 17:3, o klasė tegul pasiklauso, kas ant to kalno pasirodė Jėzui ir apaštalams.

- Kas pasirodė ant to kalno? (Paiškinkite, kad *Elijas* yra Senojo Testamento pranašas Elija).

Į sąrašą lentoje įrašykite *Mozė* ir *Elija*.

Kad padėtumėte mokiniams suprasti, kodėl ant to kalno pasirodė Mozė ir Elija, paprašykite vieno mokinio garsiai perskaityti šį pranašo Džozefo Smito teiginį:

„Gelbėtojas, Mozė, Elijas [Elija] suteikė [kunigystės] raktus Petru, Jokūbui ir Jonui ant kalno, kai jie buvo atmainyti priešais Jį“ (*Bažnyčios prezidentų mokymai*. Džozefas Smitas [2010 m.], p. 101).

- Kodėl, pasak Džozefo Smito, ant kalno pasirodė Elija ir Mozė? (Kad Petru, Jokūbui ir Jonui perduotų kunigystės raktus. Galite pridurti, kad 1836 m. balandžio 3 dieną Mozė ir Elija pasirodė Kirtlando šventykloje ir sugrąžino kunigystės raktus: Mozė sugrąžino Izraelio surinkimo raktus [žr. DS 110:11], o Elija sugrąžino su užantspaudavimo galia susijusius raktus [žr. DS 110:13–16]. Šie pasirodymai Kirtlande padeda suprasti, kas įvyko ant Atmainymo kalno.)

Paiškinkite, kad Džozefo Smito Biblijos Vertimas išaiškina, jog ant kalno taip pat pasirodė Herodo nužudytasis Jonas Krikštytojas (žr. DŽSV Morkaus 9:3 Raštų rodyklėje; taip pat žr. Raštų rodyklę, skyrių „Elijas“). Į sąrašą lentoje įrašykite *Jonas Krikštytojas*.

Paprašykite kelių mokinių pakaitomis garsiai perskaityti Mato 17:4–9. Tegul klasė pasiklauso, kas dar buvo ant Atmainymo kalno.

- Kas dar buvo ant Atmainymo kalno? (Į sąrašą lentoje įrašykite *Dievas Tėvas*.)

Mokiniams trumpai priminkite, kad Evangelijos laikotarpis – tai laiko tarpas, per kurį Dangiškasis Tėvas per Savo įgaliotuosius tarnus žemėje žmonėms teikia kunigystės įgaliojimus, apeigas ir Savo išgelbėjimo plano pažinimą. Paprašykite vieno mokinio ateiti prie lentos ir nupiešti po žvaigždutę šalia kiekvieno asmens, mūsų Evangelijos laikotarpiu pasirodžiusio pranašui Džozefui Smitui. (Mokinys po žvaigždutę turėtų nupiešti šalia kiekvieno lentoje išvardinto asmens.)

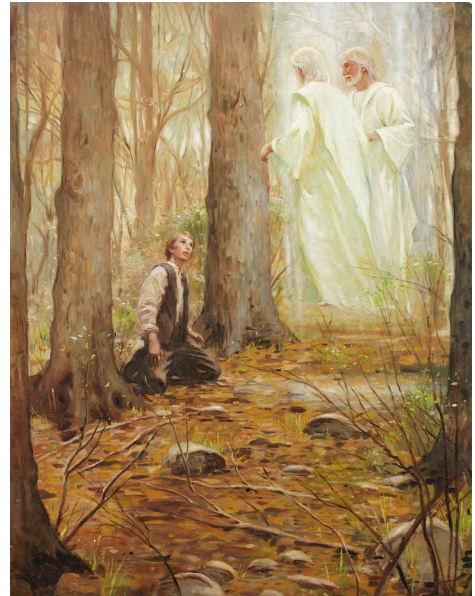
Tegul klasė paaiškina, kada įvyko kiekvienas iš šių apsilankymų ir kokių tikslu. (Mokiniais aiškinant galite parodyti tokius paveikslėlius: Pirmasis regėjimas; Jonas Krikštytojas suteikia Aaronui kunigystę; Melchizedeko kunigystės sugrąžinimas ir Kirtlando šventykloje apsireiškia Elija [*Evangelijos paveikslų knyga* (2009), 90, 93, 94, 95 pav.; taip pat žr. LDS.org].)

- Kokios tiesos galime pasimokyti iš šių įvykių apie kunigystės raktų perdavimą kiekviename Evangelijos laikotarpyje? (Mokiniai gali išsireikšti savaip, tačiau padėkite jiems surasti tokią tiesą:

Kiekviename Evangelijos laikotarpyje Dievas Savo išrinktiesiems tarnams suteikia kunigystės raktus vadovauti Jo darbui žemėje.)

- Kodėl svarbu žinoti, kad mūsų laikais pranašui Džozefui Smitui kunigystės raktai buvo suteikti tokia pat tvarka, kaip ir Jėzaus Kristaus laikais?
- Ar dabartiniai pranašai ir apaštalai turi tuos pačius raktus, kuriuos gavo Džozefas Smitas? (Taip.) Kaip jie gavo tuos raktus? (Tuos raktus Džozefas Smitas perdavė Brigamui Jangui, šis kitam pranašui ir t. t.)

Galite mokinių paprašyti paliudyti apie kunigystės įgaliojimą ir apie tai, kokius palaiminimus gauna dėl to, kad dabartiniame Evangelijos laikotarpyje yra tie patys raktai, kurie egzistavo Jėzaus Kristaus žemiškosios tarnystės metu.

Dangiškasis Tėvas ir Jėzus Kristus pasirodo Džozefui Smitui

Jonas Krikštytojas sugrąžina Aaronui kunigystę

Mato 17:14–23***Jėzus iš berniuko išvaro velnią***

Mato 17:14–23 apibendrinkite paaiškindami, kad vienas tėvas pas Gelbėtoją išgydyti atvedė savo sūnų. Išgydęs vaiką Jėzus Savo mokinius mokė, jog tam tikri palaiminimai ateina tik per maldą ir pasninką. Jis taip pat pranašavo apie Savo mirtį ir prisikėlimą. (*Pastaba.* Šie įvykiai detaliau bus aptariami papildomoje Morkaus 9:14–29 mokymo idėjoje).

Mato 17:24–27***Jėzus stebuklingu būdu Sau ir Petru parūpina pinigų šventyklos mokesčiui***

Paskatinkite Mato 17:24–27 studijuosiančius mokinius paieškoti tiesos, padėsiančios suprasti, kaip mūsų pavyzdys gali daryti įtaką kitiems.

Kad padėtumėte mokiniams suprasti šios ištraukos kontekstą, paaiškinkite, jog pagal Mozės įstatymą visi 20 metų ir vyresni izraelitai vyrai kasmet turėdavo mokėti šventyklos mokesį, dar vadinamą *didrachma* (žr. Išėjimo 30:13–16). Šie pinigai buvo skirti šventyklai išlaikyti. Kai kuriuos kunigus ir rabinus valdančioji taryba atleisdavo nuo šio mokesčio.

Paprašykite kurio nors mokinio garsiai perskaityti Mato 17:24–26. Tegul klasė pasiklausos, ko Jėzus ir didrachmų rinkėjai klausė Petrą.

- Ko didrachmų rinkėjai klausė Petrą? Ką Petras atsakė?
- Ko Jėzus klausė Petrą? Ką Petras atsakė?

Paaiškinkite, kad žodis *svetimieji* šiose eilutėse reiškia visus karalystės žmones, kurie nėra karaliaus vaikai. „Svetimieji“ turi mokėti mokesčius, o karaliaus vaikai nuo mokesčių atleidžiami. Jėzus Petrą mokė, kad Jis yra Dievo Sūnus, o šventykla yra Jo Tėvo namai (žr. Mato 17:25–26; Jono 2:16), todėl Jam nereikia mokėti šio mokesčio ir Jis gali rinktis to nedaryti. Tačiau didrachmų rinkėjai nesuprato, kas toks yra Jėzus, tad reikalavo sumokėti mokesį.

Petras, Jokūbas ir Jonas sugrąžina Melchizedeko kunigystę

Kirtlando šventykloje Elija sugrąžina užantspaudavimo raktus

Paprašykite mokinių tyliai perskaityti Mato 17:27 ir surasti, ką Jėzus nurodė daryti Petruui.

- Ką Jėzus nurodė daryti Petruui?
- Kodėl Jėzus pasakė, kad sumokės didrachmą?

Lentoje užrašykite žodį *piktinti* ir paaiškinkite, kad šiame kontekste sakiniu „kad jų nepiktintume“ greičiausiai pasakoma, jog Gelbėtojas nenorėjo daryti nieko, kas galėtų kitus suklypdyti dvasiškai. (Jei jis nebūtų sumokėjęs to mokesčio, tai kai kurie žydai galėjo imti nepasitikėti Juo ir Jo pasekėjais bei kreipti mažiau dėmesio į Evangelijos žinią.)

- Kokio principo galime pasimokyti iš Gelbėtojo pavyzdžio? (Nors mokiniai gali atsakyti savais žodžiais, tačiau jie turėtų įvardyti tokį principą: **Gelbėtojo pavyzdžiu seksime vengdami tokio elgesio, dėl kurio kiti klyptų dvasiškai.** Užrašykite šį principą lentoje.)
- Kokiais dar atvejais šis principas gali mums padėti pasirinkti teisingai?
- Kaip buvote palaiminti už tai, kad sekdami Gelbėtojo pavyzdžiu vengėte tokio elgesio, dėl kurio kiti klyptų dvasiškai?

Užduokite klausimus, sužadinančius jausmus ir liudijimą

Kai mokiniai įsisavina Raštuose mokomą doktriną ar principą, užduokite tokius klausimus, kurie padėtų mokiniams apmąstyti su ta doktrina ar principu susijusius savo dvasinius patyrimus. Šie klausimai gali mokiniams padėti savo gyvenime stipriau pajusti tos evangelinės tiesos svarbą ir teisingumą. Tokie jausmai dažnai paskatins trokšti ištikimiau laikytis kurio nors Evangelijos principo.

Baigdami pamoką paskatinkite mokinius savo sąsiuvinuose arba Raštų studijavimo žurnaluose užrašyti, kurio anksčiau įvardinto principo jie ims labiau laikytis.

Raštų įvaldymo eilučių apžvalga

Jei mokiniai gebės lengvai rasti Raštų įvaldymo eilutes, jie galės labiau pasitikėdami savimi studijuoti Evangeliją, savo gyvenime pritaikyti jos principus ir mokyti iš Raštų.

Šiame vadovėlyje Raštų įvaldymo eilučių apžvalgos veiklos pateikiamos tam, kad žinotumėte įvairių metodų, kaip padėti mokiniams reguliariai apžvelgti Raštų įvaldymo eilutes. Šio vadovėlio priede rasite daugiau tokių apžvalgų.

Testai gali padėti mokiniams atsiminti išmoktą medžiagą ir įvertinti savo mokymąsi. Paprašykite mokinių perskaityti tris Raštų įvaldymo eilučių ištraukas, kurios jau buvo pateiktos šiame vadovėlyje. Taip pat galite įtraukti kelias naujas ištraukas. (Galite mokiniams pasiūlyti šias ištraukas pasižymėti Raštuose.) Mokiniams perskaičius, patikrinkite jų žinias perskaitydami kurį nors svarbiausią ištraukos žodį arba kurią nors frazę iš seminarijos skirtuko. Tada paprašykite mokinių Raštuose surasti atitinkamą eilutę.

Mato 13:24–17:27 (4 dalis)

Pasiruošimo medžiaga studijų namuose mokytojui

Kasdienių studijų namuose pamokų santrauka

Per pamoką nebūtina dėstyti toliau pateiktos įvykių, doktrinų ir principų, kurių mokiniai mokėsi studijuodami Mato 13:24–17:27 (4 dalį), santraukos. Savo pamokoje susitelkite tik į keletą šių doktrinų ir principų. Atsižvelgdami į mokinių poreikius, vadovaukitės Šventosios Dvasios raginimais.

1 diena (Mato 13:24–58)

Iš palyginimo apie kviečius ir rauges mokiniai sužinojo, kad Viešpats paskutinėmis dienomis surinks teisiuosius, o tada, per Savo atėjimą, sunaikins nedorėlius. Iš kitų palyginimų jie sužinojo, kaip sugrąžintoji Jėzaus Kristaus Bažnyčia užpildys visą žemę ir kokie amžini palaiminimai laukia tų, kurie aukosis, kad gautų Jėzaus Kristaus Evangeliją.

2 diena (Mato 14)

Iš Mato 14 skyriaus mokiniai suprato, kad jei patys liūdėdami kitiems parodome gailestingumą, tai sekame Jėzaus Kristaus pavyzdžiu. Jie taip pat sužinojo, kad jei susilpnėjęs tikėjimui prašysime Dievo pagalbos, Jis išvaduos mus iš mūsų baimių ir abejonių.

3 diena (Mato 15)

Iš Gelbėtojo mokymų Rašto žinovams ir fariziejams mokiniai sužinojo, kad jei trokštame artintis prie Dievo, tai Jo įsakymus turime iškelti aukščiau visų esamų tradicijų ir papročių. Jie taip pat sužinojo, kad jei dažnai mąstysime apie blogus ar nederamus dalykus ir troškimus, tai tokios mintys ir troškimai mus suterš, bei jei vadovausimės tikėjimu Jėzumi Kristumi, tai galėsime gauti palaiminimus pagal savo teisius troškimus.

4 diena (Mato 16–17)

Studijuodami Mato 16–17 skyrius mokiniai sužinojo, kad Jėzaus Kristaus Bažnyčia yra pastatyta ant apreiškimo iš Dievo. Jie taip pat sužinojo apie kunigystės raktus, kuriuos suteikus senovės ir mūsų laikų Viešpaties tarnams buvo leidžiama vadovauti Jo Bažnyčiai žemėje.

Įvadas

Jėzus Kristus subarė fariziejus ir sadukiejus, pareikalavusius Jo dieviškumo ženkle. Petras paliudijo, kad Jėzus yra Kristus. Jam buvo pažadėti dangaus karalystės raktai. Toliau pateikiamos mokymo idėjos gali padėti mokiniams suprasti, kaip stiprinti savo liudijimą.

Pasiūlymai, kaip mokyti

Mato 16:1–12

Fariziejai ir sadukiejai iš Gelbėtojo reikalauja ženkle

Prieš pamoką lentoje užrašykite tokias frazes:

Per angelo pasirodymą

Per Šventąją Dvasią

Patikėjus draugo ar šeimos nario žodžiais

Per stebuklo regėjimą

Pamoką pradėkite mokinių paprašydami pasirinkti tą frazę lentoje, kuri geriausiai apibūdintų, kaip jie norėtų gauti liudijimą apie Evangeliją. Paprašykite kelių mokinių atsakyti, kurią ir kodėl tą frazę jie pasirinko.

Paskatinkite mokinius studijuojant Mato 16 skyrių ieškoti tiesų apie tai, kaip Viešpats mums padeda įgyti ir stiprinti liudijimą apie Evangeliją.

Pakvieskite vieną mokinį garsiai perskaityti Mato 16:1. Paprašykite mokinių pasiklausti, ko iš Jėzaus norėjo fariziejai ir sadukiejai.

- Ko iš Jėzaus norėjo fariziejai ir sadukiejai?

Pakvieskite kelis mokinius pakaitomis garsiai perskaityti Mato 16:2–4. Paprašykite klasės pasiklausti, ką Gelbėtojas atsakė fariziejams ir sadukiejams.

- Kokį ženklą, pasak Viešpaties, galėtų Jis parodyti?

Paaiškinkite, kad Jėzus kalbėjo apie Senojo Testamento pranašą Joną, kurį buvo prarijusi „didžuvė“ (Jonos 2:1). Jonos „palaidojimas“ žuvies pilve ir išėjimas iš pilvo po trijų dienų simbolizavo Jėzaus Kristaus mirtį, palaidojimą ir prisikėlimą kape po trijų dienų.

Vyresnysis Briusas R. Makonkis iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo paaiškino apie pranašo Jonos ženklą: „Jonos palaidojimas ir išėjimas iš „didžuvės“ (Jonos 1:15–17; 2) simbolizuoja Kristaus mirtį, palaidojimą ir prisikėlimą“ (*Mormon Doctrine*, 2nd ed. [1966], 711–712).

- Ką Gelbėtojas veikė subaręs fariziejus ir sadukiejus?
- Ko šis nutikimas gali mus pamokyti apie tai, kaip nedera siekti dvasinių tiesų? (Mokiniai gali atsakyti savais žodžiais, tačiau žiūrėkite, kad jie išreikštų tokią tiesą: **Dvasinių tiesų nesiekiamo per ženklų reikalavimą.**)

Mato 16:5–12 apibendrinkite paaiškindami, jog Gelbėtojas Savo mokinius įspėjo dėl fariziejų ir sadukiejų klaidingų mokymų.

Mato 16:13–20

Petras liudija apie Jėzų Kristų ir jam pažadami karalystės raktai

Paaiškinkite, kad subaręs fariziejus ir sadukiejus dėl ženklo reikalavimo, Jėzus Savo mokinius mokė, kaip gauti liudijimą apie tiesą. Paprašykite kurio nors mokinio garsiai perskaityti Mato 16:13–14. Tegul klasė pasiklauso, kokį klausimą uždavė Jėzus ir kaip į jį atsakė Jo mokiniai.

- Ko Gelbėtojas paklausė Savo mokinių? Ką jie atsakė?

- Ką jų atsakymai pasako apie tai, kiek teisingai žmonės suprato, kas toks tuo metu buvo Jėzus?

Pastaba. 4 dienos pamokoje mokiniai studijavo Raštų įvaldymo eilutes, Mato 16:15–19. Galite skirti keletą minučių šioms eilutėms apžvelgti.

Pakvieskite kurį nors mokinį garsiai perskaityti Mato 16:15–17. Tegul klasė pasiklauso, kokį antrą klausimą uždavė Gelbėtojas.

- Kokį antrą klausimą uždavė Gelbėtojas? Kaip į jį atsakė Petras?
- Iš kur, pasak 17 eilutės, Petras žinojo, jog Jėzus yra Dievo Sūnus? (Atkreipkite dėmesį į tai, kad Dangišskasis Tėvas šią tiesą jam atskleidė per Šventąją Dvasią.)
- Kokios tiesos galime pasimokyti iš šių eilučių apie tai, kaip galime įgyti liudijimą apie Jėzų Kristų? (Mokiniai gali atsakyti skirtingai, tačiau jų atsakymuose turėtų atsispindėti ši tiesa: **Liudijimą apie Jėzų Kristų įgyjame per apreiškimą iš Šventosios Dvasios.**)
- Kodėl, jūsų manymu, liudijimą mums svarbu gauti per apreiškimą iš Šventosios Dvasios, o ne koku nors kitu būdu?

Kad padėtumėte mokiniams geriau suprasti Šventosios Dvasios vaidmenį padedant mums įgyti liudijimą apie Gelbėtoją, paprašykite vieno mokinio garsiai perskaityti šį prezidento Džozefo Fildingio Smito teiginį:

„Dievo Dvasia, kalbėdama žmogaus dvasiai, turi galią perduoti tiesą veiksmingiau ir suprantamiau, nei tą tiesą per asmeninį kontaktą gali perduoti dangiškos esybės. Per Šventąją Dvasią tiesa tarsi įpinama į pačias kūno skaidulas ir sausgysles taip, kad jos negalima pamiršti“ (*Bažnyčios prezidentų mokymai. Džozefas Fildingas Smitas* [2013], p. 180).

- Kaip galime ruoštis gauti apreiškimą per Šventąją Dvasią?
- Kaip jūs sužinojote, kad Jėzus Kristus yra Dievo Sūnus ir jūsų Gelbėtojas? Kaip jūs ruošėtės gauti šį liudijimą iš Šventosios Dvasios?

Paprašykite mokinių apmąstyti, kaip jie galėtų stiprinti savo liudijimą arba ką turėtų daryti, kad gautų liudijimą per Šventąją Dvasią. Paskatinkite juos veikti pagal kiekvieną Dvasios raginimą.

Kita dalis (Mato 18:1–22:26)

Paprašykite mokinių prisiminti metą, kai jiems buvo sunku atleisti kitam žmogui. Paskatinkite juos apmąstyti tokius klausimus: kaip save pateisinote, kad neatleidžiate tam žmogui? Kodėl turime žmonėms atleisti jų nusižengimus, net jei turime pateisinamų priežasčių jiems neatleisti? Paprašykite mokinių ieškoti atsakymų į šiuos klausimus toliau studijuojant ateinančią savaitę.

21 PAMOKA

Mato 18

Įvadas

Jėzus Kristus Savo mokinius mokė principų, padėsiančių jiems vadovauti Jo Bažnyčiai po Jo pakilimo Dangun. Atsakydamas į Petro klausimą apie atlaidumą, Viešpats pasakė palyginimą apie beširdį tarną.

Pasiūlymai, kaip mokyti

Mato 18:1–20

Jėzus Kristus Savo mokinius moko principų, padėsiančių jiems vadovauti Jo Bažnyčiai

Lentoje užrašykite tokias skriaudas: *apgaulė; vagystė; draugo išdavystė*. Paprašykite mokinių tylomis kiekvieną iš šių skriaudų įvertinti skalėje nuo 1 iki 10, kai 1 – skriaudą lengviausia atleisti, o kai 10 – atleisti sunkiausia. Pakvieskite kelis mokinius atsakyti, kaip jie įvertino kiekvieną skriaudą.

Paprašykite mokinių pagalvoti, kodėl turėtume vieni kitiems atleisti net tada, kai tai sunku padaryti.

Kai mokiniai studijuos Mato 18 skyrių, paskatinkite juos ieškoti tų tiesų, kurios padėtų jiems suprasti, kodėl turėtume atleisti kitiems.

Mato 18:1–14 apibendrinkite paaiškindami, kad Jėzus Savo mokinius mokė nusizeminti ir tapti tokiems, kaip maži vaikai. Jis taip pat paaiškino, kad tie, kurie „papiktina“ mažus vaikus, veda juos iš kelio arba klupdo juos tikėjime, turės atsakyti priešais Dievo teismą (žr. 6–7 eilutes). Gelbėtojas tada patarė jiems iš savo gyvenimo pašalinti tuos dalykus, kurie galėtų juos papiktinti arba klupdyti (žr. 9 eil.). (*Pastaba*. Mato 18:1–14 aprašomi įvykiai bus daug išsamiau aptariami pamokose, kuriose nagrinėjami Morkaus 9 ir Luko 15 skyriai.)

Paaiškinkite, kad Gelbėtojas mokė Savo mokinius iš savo gyvenimo pašalinti tuos dalykus, kurie galėtų juos klupdyti; Jis jiems pasakė, ką turėtų daryti žmogus, jei kas nors jam prasižengia arba nusideda. Apaštalus jis taip pat mokė bažnytinės drausmės principų.

Paprašykite vieno mokinio garsiai perskaityti Mato 18:15, o klasė tepasiklauso, ką Gelbėtojas Savo mokiniams sakė daryti, jei kas nors jiems prasižengtų.

- Ką, pasak šių eilučių mokymų, turėtume daryti, kai kas nors mums prasižengia?

Mato 18:16–17 apibendrinkite paaiškindami, kad Gelbėtojas Savo apaštalus mokė, jog jei žmogus neprisipažįsta prasižengęs ir neišpažįsta savo nuodėmės, ir jei prieš jį paliudija du ar daugiau liudytojų, toks žmogus turi būti iškirstas iš Bažnyčios. Taip pat galite paaiškinti, kad mūsų dienomis pirmininkaujantieji Bažnyčios drausmės taryboms visada siekia Viešpaties valios priimdami sprendimus dėl žmogaus pašalinimo iš Bažnyčios arba ekskomunikavimo.

Paprašykite kurio nors mokinio garsiai perskaityti Mato 18:18–20. Tegul mokiniai pasiklauso, kokį įgaliojimą gavo apaštalai.

- Kokį įgaliojimą gavo apaštalai? (Papaiškinkite, kad Gelbėtojas apaštalams suteikė kunigystės raktus, kuriais, vadovaujant Petru, jie gavo įgaliojimą atlikti užantspaudavimo apeigas ir priimti privalomus bažnytinius nuosprendžius, įskaitant sprendimus dėl nusidėjėlio narystės statuso [žr. Mato 16:19].)
- Ką 19–20 eilutėse Viešpats pažadėjo Savo apaštalams? (Galite pasiūlyti mokiniams pasižymėti šį pažadą 20 eilutėje.)

Mato 18:21–35

Viešpats pasako palyginimą apie nedėkingą tarną

Paprašykite vieno mokinio garsiai perskaityti šį prezidento Tomo S. Monsono pasakojimą apie šeimą, kurioje mirė dviejų mėnesių kūdikis:

„Tėvas buvo stalius. Jis išgražino karstą savo brangaus vaiko kūneliui. Atspindėdama jų netekties liūdesį, laidotuvių diena buvo apsiniaukusi. Kai šeima pajudėjo link bažnyčios, tėvas nešė mažutį karstą, o juos supo maža draugų grupelė. Tačiau bažnyčios durys buvo užrakintos. Užsiėmęs vyskupas pamiršo apie laidotuves. Mėginimai su juo susisiekti buvo nesėkmingi. Nežinodamas, ką daryti, tėvas, laikydamas rankoje karstelį, kartu su šeima ėjo namo pliaupiant smarkiam lietuvi“ (“Hidden Wedges,” *Ensign*, May 2002, 19).

- Jei tos šeimos nariu būtumėte jūs, kaip jaustumėtės laidotuvėse nepasirodžius vyskupui?
- Kodėl būtų sunku atleisti tokiam vyskupui?

Papaiškinkite, kad Gelbėtojui baigus mokyti apaštalus, Petras Viešpačiui uždavė klausimą dėl atleidimo. Paprašykite vieno mokinio garsiai perskaityti Mato 18:21, o mokiniai tegul pasiklausos Petro klausimo.

- Ko Petras paklausė Gelbėtoją?

Papaiškinkite, kad kai kurie Petro laikų religiniai vadovai mokė, kad žmogui nereikia atleisti daugiau nei tris kartus. Klausdamas Viešpaties, ar turėtų kam nors atleisti septynis kartus, Petras turbūt galvojo esąs kilnus (žr. Bruce R. McConkie, *The Mortal Messiah*, 4 vols. [1979–1981], 3:91). Paprašykite mokinių tyliai perskaityti Mato 18:22 ir surasti, ką Gelbėtojas atsakė Petru.

- Kiek kartų, pasak Gelbėtojo, turime atleisti savo skriaudikams ir nusidėjėjams? (Papaiškinkite, kad „septyniasdešimt septyni kartai“ – tai posakis, reiškiantis, kad kitiems turime atleisti neribotą kiekį kartų.)
- Kokios tiesos galime pasimokyti iš Gelbėtojo apie atleidimą kitiems? (Mokiniai gali vartoti kitus žodžius, tačiau įsitikinkite, kad jie suprato tokią tiesą: **Viešpats mums yra įsakęs atleisti savo skriaudikams ir nusidėjėjams.**)
- Ką reiškia atleisti kitiems? (Papaiškinkite, kad atleisti kitiems reiškia elgtis su mus nuskriaudusiu ar įskaudinusiu žmogumi su meile ir neturėti jam blogų jausmų [žr. Raštų rodyklę, skyrių „Atleisti“, scriptures.lds.org; DS 64:9–11]. Atleisti nereiškia leisti kitiems mus skaudinti arba leisti skriaudėjui išvengti teisinės ar kitokios atsakomybės už savo elgesį.)

Paiškinkite, kad atsakę į Petro klausimą, Gelbėtojas Savo mokinius pamokė palyginimo, kuris galėtų padėti mums suprasti, kodėl reikia atleisti kitiems.

Suskirstykite mokinius poromis ir kiekvienos poros paprašykite kartu skaitant Mato 18:23–35 paieškoti, kodėl reikia atleisti kitiems. Skirkite pakankamai laiko užduočiai atlikti, tada pakvieskite mokinius papasakoti, ką rado.

Užuot skaitę Mato 18:23–35, mokiniams galite parodyti filmuką „Forgive Every One Their Trespasses: The Parable of the Unmerciful Servant“ (liet. „Atleiskite kiekvienam jų prasižengimus. Palyginimas apie beširdį tarną“) [6:06]. Paprašykite filmuką žiūrinčių mokinių stebėti, kodėl reikia atleisti kitiems. Paskui pakvieskite mokinius pasidalinti savo atsakymais. Filmuką galima rasti LDS.org.

Kad padėtumėte mokiniams geriau suprasti šį palyginimą, lentoje užrašykite tokius žodžius:

<i>Karalius</i>	<i>Tarnas</i>	<i>Tarnybos draugas</i>

- Kiek tarnas buvo skolingas karaliui? (Lentoje po užrašu *Tarnas* užrašykite *skolingas karaliui 10 000 talentų.*)

Paiškinkite, kad Jėzaus dienomis „10 000 talentų buvo lygu 100 000 000 denarų [romėnų valiuta]. Paprastas darbininkas per dieną įprastai uždirbdavo vieną denarą“ (Jay A. Parry and Donald W. Parry, *Understanding the Parables of Jesus Christ* [2006], 95). Paprašykite mokinių paskaičiuoti, kiek metų tarnui reikėtų, kad išmokėtų savo skolą: 100 000 000 denarų padalinti iš 365 dienų (100 000 000/365 = 273 973). Lentoje po užrašu *skolingas karaliui 10 000 talentų* užrašykite *273 973 metus.*

- Kiek tarnybos draugas buvo skolingas tarnui? (Lentoje po užrašu *Tarnybos draugas* užrašykite *skolingas tarnui 100 denarų.*)

Taigi, tarnybos draugas tarnui tebuvo skolingas maždaug 100 dienų darbo, arba beveik trečdalį metinio atlyginimo. Lentoje po užrašu *skolingas tarnui 100 denarų* užrašykite *100 dienų.*

- Kodėl, jūsų manymu, karalius savo tarnybos draugui neatleidusį tarną pavadino nedoru?

Mokinių pasiteiraukite, ką galėtų simbolizuoti kiekvienas žmogus iš šio palyginimo. Jiems atsakius, lentoje užrašykite tokius galimus simbolius: *Karalius* = *Dangiškasis Tėvas*, *Tarnas* = *mes*, *Tarnybos draugas* = *mūsų skriaudėjai*.

- Kokio principo, jūsų manymu, Gelbėtojas bandė pamokyti Savo mokinius apie tai, kodėl turėtume atleisti kitiems? (Mokiniai turėtų pasakyti maždaug tokį principą: „**Jei norime, kad mums atleistų Dievas, tai turime būti pasiryžę atleisti kitiems.**“ Užrašykite šį principą lentoje.)

- Ką gali daryti žmogus, kuriam yra nelengva kažkam atleisti?

Kad padėtumėte mokiniams suprasti, ką galėtumėte daryti, kad būtumėte labiau pasiryžę atleisti kitiems, paprašykite vieno mokinio perskaityti toliau pateiktą prezidento Džeimso E. Fausto iš Pirmosios Prezidentūros teiginį. Jeigu galite, padalinkite šio teiginio kopijas kiekvienam mokiniui.

„Turime atpažinti ir pripažinti piktus jausmus. Tam reikės nuolankumo, bet, jei atsiklaupsime ir paprašysime Dangiškaį Tėvą gebėjimo atleisti, Jis mums padės. Viešpats reikalauja, kad atleistume visiems žmonėms [žr. DS 64:10] savo pačių labui, nes neapykanta „stabdo dvasinį augimą“ [Orson F. Whitney, *Gospel Themes* (1914), 144]. Tik tuomet, kai atsikratome neapykantos ir pykčio, Viešpats į mūsų širdį gali įdėti paguodą. [...]

Ištikus tragedijai, neturėtume siekti patys atkeršyti, o atiduoti tai teisingumui ir pamiršti. Nelengva pamiršti graužiantį apmaudą ir išmesti jį iš širdies. Per Apmokėjimą Gelbėtojas visiems mums suteikė brangią ramybę, bet ją patirti galėsime tik tuomet, kai pasiryšime išmesti neigiamus pykčio, pagiežos ir keršto jausmus. Nes visiems mums, kurie „atleidžiame savo kaltininkams“ [DŽSV Mato 6:13], netgi padariusiems rimtų nusikaltimų, Apmokėjimas atneša daug ramybės ir paguodos“ (Džeimsas E. Faustas, „Gydanti atleidimo galia“, 2007 m. *balandžio visuotinės konferencijos medžiaga*).

- Ką, pasak prezidento Fausto, turėtumėte daryti, kad mums būtų lengviau atleisti kitiems?
- Kas, pasak prezidento Fausto, gali nutikti, jei atleidžiame kitiems?

Priminkite mokiniams prezidento Monsono pasakojimą, skaitytą pamokos pradžioje, ir paprašykite vieno mokinio perskaityti to pasakojimo pabaigą:

„Jei jie būtų buvę silpnescio charakterio, būtų galėję kaltinti vyskupą ir supykti. Vyskupas, sužinojęs apie tragediją, aplankė šeimą ir atsiprašė. Su vis dar matomu skausmu ir ašaromis akyse, tėvas priėmė atsiprašymą ir jiedu apsikabino supratimo dvasioje“ (“Hidden Wedges,” *Ensign*, May 2002, 19).

- Kaip Viešpats padėjo jums atleisti tiems, kurie jums nusidėjo ar jus nuskriaudė?
- Kas jums padeda atleisti kitiems? (Galite paprašyti mokinių atsakymą į šį klausimą užrašyti į savo sąsiuvinius arba Raštų studijavimo žurnalą.)

Užduokite tokius klausimus ir kvieskite daryti tai, kas skatina pritaikyti

Evangelijos mokymo tikslas yra padėti mokiniams pritaikyti Raštuose esančius principus ir doktrinas, atsiversti ir gauti tiems, kurie yra ištikimi ir paklusnūs, pažadėtus palaiminimus. Pritaikyti skatinantys klausimai ir pasiūlymai gali padėti mokiniams pamatyti, kaip šiuos principus ir doktrinas pritaikyti savo dabartinėje situacijoje arba ateityje.

Paprašykite mokinių pagalvoti, ar yra kas nors, kam jie negali atleisti. Paskatinkite juos melsti troškimo atleisti ir gebėjimo paleisti skaudulį ir pyktį, kad Jėzus Kristus per Savo Apmokėjimą galėtų padėti jiems pajusti ramybę ir paguodą.

22 PAMOKA

Mato 19–20

Ivadas

Jėzus Kristus mokė apie santuokos šventumą. Jis akcentavo, kad svarbu rinktis amžinąjį gyvenimą, o ne pasaulio turtus, ir mokė palyginimo apie vynuogyno darbininkus. Jėzus taip pat

išpranašavo Savo mirtį, o Savo mokinius mokė tarnauti kitiems.

Pasiūlymai, kaip mokyti

Mato 19:1–12

Jėzus Kristus moko apie santuokos šventumą

Parodykite paveikslėlių su laimingais jaunavedžiais po užantspaudavimo šventykloje. Atkreipkite dėmesį, kad Viešpaties doktrina apie santuoką ir ištuoką skiriasi nuo daugelio pasaulio pažiūrų.

- Kokių žinote pasaulio pažiūrų apie santuoką ir ištuoką? (*Perspėjimas.* Neapsistokite ilgam prie tokių temų kaip vienos lyties santuoka, nes jos gali atimti kitų svarbių šios dienos pamokos principų laiką.)

Paprašykite Mato 19:1–12 studijuosiančių mokinių paieškoti, ko Viešpats moko apie santuoką bei ištuoką, ir pagalvoti, kuo šie mokymai galėtų būti svarbūs jiems.

Atsižvelkite į kiekvieno mokinio poreikius ir jausmus

Aptarinėdami Gelbėtojo mokymus apie santuoką ir ištuoką, atsižvelkite į tuos mokinius, kurie galbūt patiria skausmą ar nerimą dėl savo tėvų ar kitų šeimos narių išsiskyrimo ar ištuokos. Ruošdamiesi ir mokydami pamaldžiai siekite Šventosios Dvasios vadovavimo. Nepamirškite atidžiai klausyti, kai mokiniai užduoda klausimus ar reiškia savo mintis ir jausmus.

Paprašykite vieno mokinio garsiai perskaityti Mato 19:1–3. Tegul klasė pasiklauso, kokį klausimą fariziejai uždavė Jėzui. Paprašykite mokinių pasakyti, ką jie sužinojo.

Paiškinkite, kad žodžiai „dėl kokios nors priežasties atleisti žmoną“ (Mato 19:3) nusako vyrą, kuris siekia ištuokos su žmona dėl kokios nors priežasties, net jei toji priežastis yra nereikšminga ar savanaudiška.

Pakvieskite vieną mokinį garsiai perskaityti Mato 19:4–6, o klasės paprašykite pasiklausyti, ko Gelbėtojas mokė apie santuoką ir ištuoką.

- Kokių tiesų sužinome iš Gelbėtojo atsakymo fariziejams? (Mokiniai gali pasakyti kelias tiesas, bet būtinai pabrėžkite, jog **santuoka tarp vyro ir moters yra šventas ryšys, sukurtas ir įsteigtas Dievo.**)

Paprašykite vieno mokinio garsiai perskaityti Mato 19:7, o kiti mokiniai tepasiklausो, kokį dar klausimą fariziejai uždavė Gelbėtojui.

- Ko fariziejai paklausė Gelbėtojo?

Pakvieskite vieną mokinį garsiai perskaityti Mato 19:8–9, o klasė tepasiklausо Gelbėtojo atsakymo.

- Kodėl Mozė, pasak Gelbėtojo, leido skyrybas tarp izraelitų? (Dėl žmonių širdžių kietumo.)

Kad padėtumėte mokiniams suprasti, kaip šis mokymas susijęs su mūsų laikais, pakvieskite vieną mokinį garsiai perskaityti tokį vyresniojo Dalino H. Oukso iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo teiginį:

„Siekiant išaukštinimui būtinos santuokos – amžinos pagal trukmę ir dieviškos pagal kokybę – ištuokos galimybės nederėtų nė svarstyti. Viešpaties šventyklose poros sutuokiamos visai amžinybei. Bet kai kurios santuokos neištobulėja iki to idealo. Dėl „[mūsų] širdžių kietumo“ [Mato 19:8] Viešpats šiuo metu neįgyvendina celestialinio standarto pasekmių. Jis leidžia išsituokusiems asmenims vėl susituokti neužsitraukiant amoralumo žymės, nurodytos aukštesniame įstatyme“ („Ištuoka“, 2007 m. balandžio visuotinės konferencijos medžiaga).

Galite mokinius pakviesti paliudyti, kad santuoką Dievas sukūrė ir įsteigė kaip šventą ryšį tarp vyro ir moters.

Mato 19:13–30; 20:1–16

Jėzus moko apie amžinąjį gyvenimą ir pasako palyginimą apie vynuogyno darbininkus

Pakvieskite vieną mokinį ateiti į klasės priekį. Pasakykite jam, kad jei jis padarys 10 atsispaudimų, gaus nedidelį atlygį (pvz., 10 saldainių). Kai mokinyas padarys 10 atsispaudimų, duokite jam atlygį ir pakvieskite kurį nors kitą savanorį. Antro mokinio paprašykite padaryti vieną atsispaudimą, o tada klasės paklauskite, kokio atlygio, jų nuomone, šis mokinyas yra vertas ir kodėl. Paprašykite, kad abu mokiniai sugrįžtų į savo vietas. Klasę informuokite, kad vėliau pamokoje antrasis mokinyas gaus tokį atlygį, apie kokį klasė sužinos iš Raštų.

Mato 19:13–27 apibendrinkite paaiškindami, kad Jėzus ragino Savo mokinius siekti amžinojo gyvenimo, o ne pasaulio turtų. Petras paklausė, ką mokiniai gaus už tai, kad atsisako pasaulio turtų ir seka Gelbėtoju. (*Pastaba.* Šiose eilutėse aptariamų įvykių bus daugiau mokoma pamokoje, kurioje nagrinėjamas Morkaus 10 skyrius.)

Paprašykite vieno mokinio garsiai perskaityti Mato 19:28–30. Tegul klasė pasiklausо, ką Gelbėtojas atsakė Petru.

- Ką, pasak 29 eilutės, paveldės tie, kurie atsisako visko tam, kad sektų Gelbėtoju?

Paaiškinkite, kad Gelbėtojas tuomet Savo mokinius pamokė palyginimo, nes norėjo jiems padėti suprasti Dangiškojo Tėvo troškimą visiems Savo vaikams suteikti galimybę gauti amžinąjį gyvenimą. Šiame palyginime vienas vyras skirtingu dienos metu pasamdo darbininkų dirbti jo vynuogyne. Įprasta darbo diena Naujojo Testamento laikais būdavo nuo 6 valandos ryto iki 6 valandos vakaro, su nežymiais nukrypimais skirtingais metų laikais.

Lentoje nubraižykite šią lentelę arba, išspausdinę ant popieriaus, paruoškite ją išdalinti:

<i>Darbininkai (darbo pradžia)</i>	<i>Sutartas atlygis</i>	<i>Išdirbta valandų</i>	<i>Sumokėtas atlygis</i>
<i>Anksti ryte (6:00)</i>			
<i>Trečią valandą (9:00)</i>			
<i>Šeštą valandą (12:00)</i>			
<i>Devintą valandą (15:00)</i>			
<i>Vienuoliktą valandą (17:00)</i>			

Paprašykite mokinių padirbėti grupelėmis. Paprašykite jų grupelėmis perskaityti Mato 20:1–7 ir surasti, kiek laiko išdirbo kiekviena grupelė darbininkų ir kokį atlygį jie sulugo. (Denaras buvo romėniška valiuta, o vienas denaras buvo apytikslis vienos darbininko dienos atlygis.)

Skirkite pakankamai laiko užduočiai atlikti, tada pakvieskite kelis mokinius ateiti prie lentos ir užpildyti pirmuosius du lentelės stulpelius (arba paprašykite juos tai padaryti jūsų išdalintuose lapuose).

- Kam, jūsų manymu, turėtų būti sumokėta daugiausia?

Pakvieskite vieną mokinį garsiai perskaityti Mato 20:8–10, o klasė tepasiklauso, kokį atlygį gavo kiekviena darbininkų grupelė.

- Kokį atlygį gavo kiekviena darbininkų grupelė? (Mokiniam atsakius, stulpelyje „Sumokėtas atlygis“ į kiekvieną langelį užrašykite *denaras*.)
- Jei jūs būtumėte vienas iš visą dieną dirbusių darbininkų, ką galvotumėte ar jaustumėte, jei gautumėte tą patį atlygį, kaip ir vieną valandą tedirbę darbininkai?

Paprašykite vieno mokinio garsiai perskaityti Mato 20:11–14. Tegul klasė pasiklauso, ką vynuogyno šeimininkui sakė dirbusieji visą dieną ir ką jis atsakė jiems.

- Kuo skundėsi dirbusieji visą dieną?

- Ką jiems atsakė vynuogyno šeimininkas?
- Kodėl vynuogyno šeimininkas su dirbusiais visą dieną pasielgė sąžiningai?

Kad padėtumėte mokiniams šiame palyginime surasti tiesą, paaiškinkite, kad vieno denaro atlygis gali simbolizuoti Mato 19:29 minimą nesibaigiantį arba amžiną gyvenimą. Lentoje užrašykite tokį nebaigtą teiginį: „*Dievas amžiną gyvenimą duoda visiems žmonėms, kurie ...*“

- Jei šiame palyginime atlygis simbolizuoja amžiną gyvenimą, ką tada galėtų simbolizuoti darbas? (Mokiniai gali atsakyti įvairiai, tačiau žiūrėkite, kad pabrėžtumėte, jog šiame palyginime darbas gali simbolizuoti šventų sandorų su Dievu sudarymą ir laikymąsi. Mokiniais baigus atsakinėti, lentoje užrašykite tokią tiesą: **Dievas amžiną gyvenimą duoda visiems žmonėms, kurie pasirenka su Juo sudaryti ir laikytis šventų sandorų.**)

Atkreipkite dėmesį, kad ši tiesa padeda mums suprasti Dangiškojo Tėvo gailestingumą tiems žmonėms, kurie sandorų nesudaro ir nesilaiko nuo pat vaikystės ir kurie tokią galimybę te gauna tik po savo mirties (žr. DS 137:7–8).

- Kodėl, jūsų manymu, mums svarbu žinoti, kad Dievas amžiną gyvenimą duoda visiems su Juo šventas sandoras sudariusiems ir jų besilaikantiems žmonėms, kad ir kada jie tai būtų padarę?

Mokiniais priminkite apie antrąjį vieną atsispaudimą tepadariusį mokinį ir paklauskite:

- Kokio atlygio, jūsų manymu, yra vertas šis mokinyš už tai, kad padarė vieną atsispaudimą? (Mokiniui duokite tokį patį atlygį, kaip ir 10 atsispaudimų padariusiam mokiniui.)

Paprašykite kurio nors mokinio garsiai perskaityti Mato 20:15–16. Mokiniai tepasiklauso, ką vynuogyno šeimininkas atsakė tiems, kurie skundėsi jo gerumu kitiems darbininkams.

- Ką, jūsų manymu, turėjo omenyje vynuogyno šeimininkas klausdamas: „Ar todėl šnairuoji, kad aš geras?“ (15 eilutė.)

Paaiškinkite, kad vyresnysis Džefris R. Holandas iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo šį klausimą taip perfrazavo: „Kodėl *pavydite*, jei aš pasirinkau būti geras?“ („Vynuogyno darbininkai“, 2012 m. balandžio visuotinės konferencijos medžiaga.)

- Ką 16 eilutėje reiškia frazė „daug yra pašauktų, bet mažai išrinktų“ (žr. D. Kundroto Biblijos vertimą)? (Būti *pašauktam* reiškia būti pakviestam dalyvauti Dangiškojo Tėvo darbe. Būti *išrinktam* reiškia gauti Jo palaiminimus, įskaitant amžinojo gyvenimo palaiminimą.)
- Kokio principo galime pasimokyti iš 16 eilutės? (Mokiniai gali pasakyti įvairių principų, įskaitant tokį: **Jei kitiems pavydėsime Dangiškojo Tėvo palaiminimų, tai patys neteksime tų palaiminimų, kuriuos Jis nori suteikti mums.**)

Garsiai perskaitykite vyresniojo Džefrio R. Holando teiginį ir paprašykite mokinių pamąstyti, kaip jie gali būti gundomi kitiems pavydėti Dangiškojo Tėvo palaiminimų:

„Mūsų gyvenime ateis metas, kai kažkas kitas gaus nelauktą palaimą ar kokį nors ypatingą pripažinimą. Norėčiau prašyti jūsų neužsigauti – ir jau tikrai nepavydėti, – kai sėkmė aplanko kitą žmogų. Mes negauname mažiau, kai kas nors kitas gauna daugiau. Mes nelenktyniaujame vieni su kitais, kad pamatytume, kas turtingiausias, kas talentingiausias, kas gražiausias arba netgi kas daugiausia palaimintas. Lenktynės, kuriose *iš tiesų* dalyvaujame, yra lenktynės prieš nuodėmę, ir, be abejo, pavydas yra viena iš labiausiai paplitusių nuodėmių. [...]

Pavydas, raukymasis ar nuotaikos kitiems gadinimas *nepagerina jūsų* padėties, lygiai kaip kurio nors kito žmogaus žeminimas nepagerina jūsų paties įvaizdžio. Taigi, būkite malonūs ir dėkingi, kad Dievas yra malonus. Tai būdas gyventi laimingai“ („Vynuogyno darbininkai“, ten pat).

Pasidalinkite liudijimu apie tiesas, kurias mokiniai surado studijuodami palyginimą apie vynuogyno darbininkus.

Užrašykite lentoje toliau pateiktą teiginį. Skirkite mokiniams šiek tiek laiko savo sąsiuvinuose arba Raštų studijavimo žurnaluose užsirašyti savo mintis apie šį teiginį: „*Kadangi iš šio palyginimo sužinojau ..., tai ...*“

Skirkite pakankamai laiko užduočiai atlikti, tada paprašykite kelių nesidrovinių atvirauti mokinių klasei paskaityti, ką užsirašė.

Mato 20:17–34

Jėzus išpranašavo Savo mirtį, o Savo mokinius mokė tarnauti kitiems

Mato 20:17–34 apibendrinkite paaiškindami, kad Gelbėtojas išpranašavo, jog tuomet, kai grįš į Jeruzalę, bus išduotas ir pasmerktas myriop. Savo mokinius Jis mokė ne varžytis dėl posto ar galių, bet sekti Jo pavyzdžiu ir tarnauti kitiems.

23 PAMOKA

Mato 21:1–16

Įvadas

Paskutinės Savo gyvenimo savaitės pradžioje Jėzus su triumfu įžengė į Jeruzalę. Ten Jis antrą kartą išvalė šventyklą ir pagydė pas Jį atėjusius akluosius ir luošuosius.

Pasiūlymai, kaip mokyti

Pastaba. Šios pamokos pabaigoje yra vieno puslapio apimties vaizdinė medžiaga, pavadinimu „Paskutinė Jėzaus Kristaus savaitė: Apmokėjimas ir Prisikėlimas“. Ši trumpa paskutinės Gelbėtojo žemiškojo gyvenimo savaitės apžvalga gali jums ir jūsų mokiniams padėti suprasti, kas vyko prieš pat Jėzaus Kristaus mirtį ir prisikėlimą. Šia apžvalga taip pat galėsite remtis mokydamiesi Morkaus, Luko ir Jono evangelijų.

Mato 21:1–11

Jėzus Kristus su triumfu įžengia į Jeruzalę

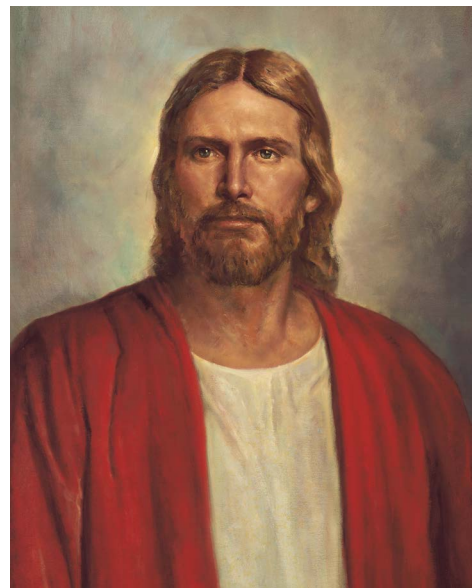
Parodykite kokį nors valgomą daiktą arba jį nupieškite lentoje. Paprašykite mokinių pakelti rankas, jei jie to valgomo daikto yra ragavę ir kitiems jį rekomenduotų. Pakvieskite tą valgomą daiktą rekomendavusį mokinį ateiti į klasės priekį. Paprašykite mokinio įsivaizduoti, kad to valgomo daikto niekas kitas nėra ragavęs. Tegul mokinys pademonstruoja, ką jis sakytų ar darytų, kad kas nors imtų trokšti paragauti to valgomo daikto. Kai baigs, paprašykite mokinio sugrįžti į savo vietą. Po to klasės paklauskite:

- Jei dar nesate ragavę šio valgomo daikto, ar dabar norėtumėte jo paragauti? Kodėl?

Parodykite paveikslėlį su Gelbėtoju. Paaiškinkite, kad daug žmonių mažai žino apie Jėzų Kristų, Jo Evangeliją ir kad turime atsakomybę padėti kitiems apie Jį sužinoti.

Mokinių paprašykite pamąstyti, ką jie galėtų padaryti, kad padėtų kam nors pajusti norą daugiau sužinoti apie Jėzų Kristų. Paskatinkite juos studijuojant Mato 21:1–11 paieškoti tokio principo, kuris padėtų jiems skatinti kitus norėti daugiau sužinoti apie Jėzų Kristų.

Paaiškinkite, kad Mato 21 skyriuje aprašomi įvykiai, įvykę likus penkioms dienoms iki Gelbėtojo nukryžiuavimo.

Mokiniam priminkite, kad iš Jericho į Jeruzalę keliavusius Jėzų ir Jo apaštalus sekė minia žmonių (žr. Mato 20:17–18, 29).

Paprašykite vieno mokinio garsiai perskaityti Mato 21:1–5. Tegul klasė pasiklauso, ką Jėzus nurodė daryti dviem Savo mokiniams.

- Ką Jėzus nurodė daryti tiems mokiniams?

Paaiškinkite, kad Mato 21:4–5 minima pranašystė yra užrašyta Zacharijo 9:9–10. (Galite mokiniams pasiūlyti šią nuorodą užsirašyti šalia 5 eilutės.) Ši pranašystė buvo apie pažadėtąjį Mesiją, arba pateptąjį pranašą, kunigą, karalių ir išvadotoją, kurio atėjimo žydai nekantriai laukė (žr. Raštų rodyklę, „Mesijas“). Atkreipkite dėmesį, kad bibliniais laikais asilas „buvo žydų kilmingumo simbolis. [...] Jojimas ant asilo [...] rodė, kad Jėzus atvyko kaip taikus ir kuklus Gelbėtojas, o ne kaip užkariautojas ant karo žirgo“ (*New Testament Student Manual* [Church Educational System manual, 2014], 64).

- Kokių žinote skirtingų kultūrų tradicijų, kuriomis būtų išreiškiamas kilmingumo pripažinimas?

Paprašykite vieno mokinio garsiai perskaityti Mato 21:6–8. Tegul klasė pasiklauso, ką „didžiausia minia“ (8 eil.) darė, kai Jėzus įėjo į Jeruzalę. (Galite atkreipti mokinių dėmesį, kad iš DžSV Mato 21:5 yra aišku, jog buvo vestasi ir jota tik ant vieno gyvūno.)

- Ką darė minia, kad Jėzų pagerbtų kaip Mesiją? (Galite atkreipti dėmesį, jog Evangelijoje pagal Joną sužinome, kad toji minia turėjo „palmių šakas“ [Jono 12:13]. Palmių šakos buvo žydų simbolis, reiškęs pergalę ir triumfą prieš priešus. Nuklojant kelią taip, kaip palmių šakomis ir savo rūbais nuklojo ta minia, parodoma pagarba kilmingiesiems arba nugalėtojams. Tai padarydama toji minia pripažino ir pasveikino Jėzų kaip savo Išvadotoją ir Karalių.)

Parodykite paveikslėlį „Triumfinis įžengimas“ (*Evangelijos paveikslų knyga* [2009], 50 pav.; taip pat žr. LDS.org). Paprašykite mokinių įsivaizduoti, kad jie – žmonės iš šio paveikslėlio. Garsiai perskaitykite pirmąją Mato 21:9 dalį, o tada pasiūlykite klasei garsiai ir vienbalsiai, lyg būnant toje minioje, perskaityti minios šūksnį iš antros eilutės dalies.

- Kokį žodį tie žmonės kartojė? (*Osana.*)

Paaiškinkite, kad žodis *osana* reiškia „prašom, išgelbėk mus“ (Raštų rodyklė, „Osana“). Galite pasiūlyti mokiniams užsirašyti šį paaiškinimą Raštuose šalia 9 eilutės.

Raštų žymėjimas ir komentavimas

Raštų žymėjimas ir komentavimas yra vienas iš pačių naudingiausių būdų mokiniams įsiminti mokomus dalykus. Mokiniai tai gali daryti pabraukdami, paryškindami arba apibraukdami svarbiausius žodžius ir sakinius. Jie taip pat gali Raštų paraštėse užsirašyti paaiškinimus, principus, pranašų komentarus arba asmenines įžvalgas bei įspūdžius.

Paaiškinkite, kad šis minios kartotas šūkis iš dalies išpildė Psalmyno 118:25–26 eilutėse užrašytą mesijišką pranašystę. Galite pasiūlyti mokiniams užsirašyti šią nuorodą šalia Mato 21:9. Paaiškinkite, kad karališkas ir mesijiškas titulas „Dovydo Sūnus“ (9 eil.) buvo skirtas tik Dovydo sosto paveldėtojams.

- Kuo šiuo šūkiu žmonės skelbė esant Jėzų?
- Jei tuo metu būtumėte gyvenę Jeruzalėje, kokias mintis ar jausmus jums galėtų sukelti triumfinio Jėzaus įžengimo stebėjimas?

Atkreipkite dėmesį, kad Jeruzalėje tuo metu buvo tūkstančiai kitų žmonių, šventusių Paschą. Paprašykite vieno mokinio garsiai perskaityti Mato 21:10–11. Tegul klasė pasiklauso, kaip į susirinkusią minią reagavo kiti žmonės Jeruzalėje.

- Ko tie kiti žmonės ėmė klausinėti susirinkusios minios?
- Kas gali nutikti, turint omenyje šį įvykį, jei viešai išpažinsime ir kalbėsime apie Jėzų Kristų? (Nors mokiniai gali atsakyti kitais žodžiais, jie turėtų įvardyti tokį principą: **Jei viešai išpažinsime ir kalbėsime apie Jėzų Kristų, tai paskatinsime kitus žmones susidomėti Juo.** Šį principą galite užrašyti lentoje.)
- Kur dar, išskyrus Bažnyčią, galime viešai išpažinti ir kalbėti apie Jėzų Kristų? (Padėkite mokiniams suprasti, kad kai tinka, tai daryti galime oficialioje aplinkoje, socialinėje žiniasklaidoje, šnekučiuodamiesi su draugais, šeimos nariais ir kaimynais.)
- Kaip reikia viešai išpažinti ir kalbėti apie Jėzų Kristų, kad kiti panorėtų apie Jį sužinoti daugiau?
- Ką jūs atsakytumėte, jei kas nors paklaustų, kas yra Jėzus Kristus?

Lentoje užrašykite šiuos klausimus ir paprašykite mokinių į kurį nors vieną iš jų atsakyti savo sąsiuvinuose arba Raštų studijavimo žurnale:

Ar kada buvo taip, kad kito žmogaus pastangos viešai išpažinti ir kalbėti apie Jėzų Kristų paskatino jus daugiau apie Jį sužinoti?

Ar jums (ar kuriam nors jūsų pažįstamam žmogui) buvo nutikę taip, kad dėl jūsų viešo išpažinimo ir kalbėjimo apie Jį, kažkas būtų susidomėjęs Jėzumi Kristumi?

Skirkite pakankamai laiko atsakyti, tada paprašykite kelių savanorių perskaityti, ką užsirašė.

Paraginkite mokinius ieškoti progų ir tinkamai išpažinti bei kalbėti apie Jėzų Kristų.

Mato 21:12–16

Jėzus išvalo šventyklą ir pagydo akluosius ir luošuosius

Parodykite artimiausios šventyklos paveikslėlį. Paprašykite mokinių prisiminti ir papasakoti, ką jie mąstė ir kaip jautėsi ten lankydamiesi paskutinį kartą. Jei mokiniai dar nėra buvę šventykloje, pasiteiraukite, kaip, jų manymu, jie jaustųsi šventyklos viduje.

- Kas vyksta šventykloje, kad patiriame tokius jausmus?

Parodykite paveikslėlį „Mano Tėvo namai“ (*Evangelijos paveikslų knyga* [2009], 52 pav.). Paaiškinkite, kad atvykęs į Jeruzalę, Jėzus nuėjo į šventyklos kiemą. Paprašykite vieno mokinio garsiai perskaityti Mato 21:12–13. Tegul klasė pasiklauso, ką darė kai kurie žmonės, kad taip įžeidė Dangiškąjį Tėvą ir Jėzų Kristų.

- Kaip kai kurie žmonės elgėsi Dievo namuose?

Paaiškinkite, kad į Jeruzalę Paschą švęsti atvykusiems žmonėms reikėdavo nusipirkti gyvulių, kuriuos galėtų paaukoti per apeigas šventykloje. Pinigų keitėjai romėniškus ir kitokius pinigus keisdavo į šventyklos pinigus, už kuriuos buvo galima nusipirkti gyvulių iš kitų jais prekiavusių prekeivių.

- Kodėl tokiu verslu netiko užsiiminėti šventyklos šventoriuje?

Galite atkreipti dėmesį į tai, kad nors šis verslas buvo būtinas ir tarnavo geram tikslui, tačiau vieta ir būdas, kaip prekeiviai tai darė, buvo labai nepagarbūs. 13 eilutė byloja, kad pinigų keitėjams ir kitiems prekeiviams labiau rūpėjo gauti pelną, o ne garbinti Dievą ir padėti kitiems tai daryti.

- Kokios tiesos apie šventyklą galime pasimokyti iš Gelbėtojo žodžių ir veiksmy? (Mokiniai gali vartoti kitus žodžius, tačiau įsitikinkite, kad jie suprato tokią tiesą: **Viešpaties namai yra šventa vieta ir Jis pageidauja, kad juose elgtumės pagarbiai.**)
- Kaip galime rodyti pagarbą Viešpaties namams?
- Kaip vertas šventyklos lankymas rodo pagarbą jai?

Paprašykite vieno mokinio garsiai perskaityti Mato 21:14. Tegul klasė pasiklauso, ką Gelbėtojas veikė šventykloje po to, kai ją išvalė.

- Ką Gelbėtojas padarė pas Jį į šventyklą atėjusiems akliesiems ir luošiesiems?
- Ko iš šio pasakojimo galime pasimokyti apie tai, ką su mumis gali padaryti Viešpats, jei lankysime šventyklą? (Žiūrėkite, kad mokiniai išreikštų tokią tiesą: **Jei lankysime šventyklą, tai Viešpats galės mus išgydyti.**)
- Neskaitant fizinių negalių, nuo kokių dar ligų ir iššūkių gali išgydyti Viešpats, jei lankysime šventyklą?

Paprašykite kurio nors mokinio garsiai perskaityti toliau pateiktą prezidento Džeimso E. Fausto iš Pirmosios Prezidentūros teiginį. Tegul klasė pasiklauso, ką prezidentas Faustas paliudijo apie jų išreikštą tiesą.

„Viešpats parūpino daugelį kelių, kaip pajusti [Jo] gydančią įtaką. Esu dėkingas, kad Viešpats į žemę grąžino šventyklos darbą. Tai svarbi išgelbėjimo darbo gyvųjų ir mirusiųjų labai dalis. Mūsų šventyklos – tai prieglobsčio vietos, kuriose galime pamiršti daugumą pasaulio rūpesčių. Mūsų šventyklos – ramybės ir tylos vietos. Šiose šventose prieglobsčio vietose Dievas „gydo sužeistas širdis ir aptvarsto jų žaizdas“ (Ps 147:3)“ („Spiritual Healing,“ *Ensign*, May 1992, 7).

- Kodėl garbinimas Viešpaties namuose padeda mums patirti Jo gydančią poveikį? Paaškindite, kad gydančią garbinimo šventykloje poveikį galima patirti arba iš karto, kaip tai nutiko šio pasakojimo akliesiems ir luošiesiems, arba tam gali prireikti daugiau laiko.
- Ar kada nors jūs ar jūsų pažįstamas garbindami šventykloje esate patyrę gydančią Viešpaties poveikį? (Jūs irgi galite pasidalinti asmeniniu patyrimu.)

Mato 21:15–16 apibendrinkite paaškindami, kad vyriausiems kunigams ir Rašto žinovams nepatiko Jėzaus poelgis šventykloje ir žmonių Jam skirti šūksniai „Osana“. Jėzus atkreipė dėmesį, kad žmonės, viešai pripažindami Jį tokiu būdu, išpildo pranašystę (žr. Ps 8:2).

Baikite paliudydami apie šioje pamokoje aptartas tiesas.

Paskutinė Jėzaus Kristaus savaitė, Apmokėjimas ir Prisikėlimas

 Triumfiškas įžengimas	 Moko apie našlės skatiką	 Pasiruošimas Velykoms	 Nukryžiuojamas ir mirs
 Išvalo šventyklą	 Papeikia Iariziejus ir moko šventykloje	 Paskutinė vakarienė	 Palaidojimas
 Penktoji diena prieš Velykas	 Ketvirtoji diena prieš Velykas	 Trečioji diena prieš Velykas	 Žyčių savaitė
(Antrosios dienos prieš Velykas įvykiai yra nežinomi.)		(Dienų žyčiai skaičiuojami nuo savaitės pakilimo iki nusileidimo. Tą naktį įvyko daugelis tos paros įvykių.)	

© 2015 Intellectual Reserve, Inc. Visos teisės saugomos.

24 PAMOKA

Mato 21:17–22:14

Ivadas

Pernakvojęs Betanijos kaimelyje, Jėzus sugrįžo į šventyklą. Pakeliui jis pasmerkė figmedį. Žydų vadovai atėjo pas Jį į šventyklą ir klausinėjo apie Jo įgaliojimą. Jėzus juos subarė ir

pamokė kelių palyginimų, iliustruojančių, kas nutinka tiems, kurie atmeta arba priima Jį ir Jo Evangeliją.

Pasiūlymai, kaip mokyti

Mato 21:17–32

Jėzus pasmerkia figmedį ir subara žydų vadovus

Prieš pamoką lentoje užrašykite tokį klausimą: „Ar kada esate supratę, kad kažkas nėra taip gerai, kaip atrodė esant?“

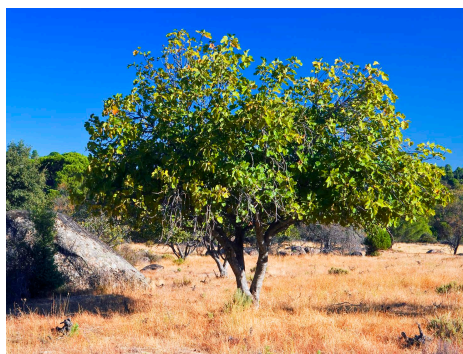
Pamoką pradėkite paprašydami vieno ar kelių mokinių atsakyti į lentoje užrašytą klausimą.

Paaiškinkite, kad Mato 21 skyriuje pasakojama, kad Jėzus Kristus suprato, jog kažkas nėra taip gerai, kaip atrodė esant. Paprašykite mokinių Mato 21 skyriuje paieškoti tokių tiesų, kurios galėtų padėti mums ne tik atrodyti teisiems kitų akyse, bet ir gyventi teisiai.

Kad paaiškintumėte Mato 21 skyriaus kontekstą, paaiškinkite, jog po Savo triumfinio įžengimo į Jeruzalę ir šventyklos išvalymo, Jėzus apsinakvojo Betanijoje, netoli Jeruzalės esančiame kaimelyje. Pakvieskite vieną mokinį garsiai perskaityti Mato 21:18–22. Tegul klasė pasiklauso, ką kitą dieną, keliaudamas iš Betanijos atgal į šventyklą, Jeruzalėje padarė Gelbėtojas.

- Ką Gelbėtojas padarė figmedžiui?

Parodykite paveikslėlį su lapuotu figmedžiu. Paaiškinkite, kad ant figmedžio esantys lapai įprastai reiškia, jog medis duoda vaisių. Pavasarį (kai Gelbėtojas priėjo prie bevaisio figmedžio) figmedžiai įprastai duodavo ankstyvų figų. Jei neduodavo, tai reiškėdavo, kad tais metais medis vaisių neduos. Šiame pasakojime aprašomas medis atrodė kaip vaisius duodantis medis, tačiau ant jo nebuvo jokio vaisiaus. Viena iš priežasčių, kodėl Gelbėtojas galėjo pasmerkti figmedį, buvo noras pamokyti Savo mokinius apie korumpuotus žydų religinius vadovus.

Figmedis

© Jose Ramiro Laguna/Shutterstock.com

- Kuo dauguma žydų religinių vadovų Gelbėtojo dienomis, pagal jūsų turimas žinias, buvo panašūs į šiame pasakojime minimą figmedį? (Iš išorės jie atrodė kaip Dievo pasekėjai, tačiau nedavė jokių teismo vaisių arba darbų.)

Mato 21:23–27 apibendrinkite paaiškindami, kad keli žydų vadovai šventykloje priėjo prie Gelbėtojo ir ėmė klausinėti apie įgaliojimą, kurį turėdamas Jis su triumfu įžengė į Jeruzalę ir išvalė šventyklą. Gelbėtojas atsakydamas jų paklausė, ar Jono Krikštytojo krikštas (arba tarnystė) buvo pavesta Dievo, ar žmogaus. Vadovai neatsakė į šį Gelbėtojo klausimą, nes baiminosi pasmerkti save arba užsitraukti žmonių, Joną laikiusių pranašu, nemalonę. Tada Gelbėtojas atsakė, kad irgi neatsakys į jų klausimus ir pasakė tris palyginimus, iliustruojančius korumpuotų žydų vadovų elgesį. Pirmajame palyginime pasakojama, kaip skirtingai du sūnūs atsakė savo tėvui.

Paprašykite vieno mokinio garsiai perskaityti Mato 21:28–30. Tegul klasė pasiklauso, kuris iš sūnų buvo panašesnis į žydų vadovus.

- Kuris iš sūnų buvo panašesnis į žydų vadovus? Kodėl?

Pakvieskite vieną mokinį garsiai perskaityti Mato 21:31–32. Tegul klasė pasiklauso, ko šiuo palyginimu Gelbėtojas mokė korumpuotus žydų vadovus. (Gali tekti paaiškinti, kad muitininkai buvo mokesčių rinkėjai, o ištvirkėlės – prostitutės. Žydų vadovai į abi šias žmonių grupes žiūrėjo su panieka ir laikė juos nusidėjėliais.)

- Kuo muitininkai ir ištvirkėlės buvo panašūs į pirmąjį sūnų?
- Kokios tiesos galime pasimokyti iš Gelbėtojo mokymų apie tuos, kurie įeis į Dievo karalystę? (Mokiniai savais žodžiais turėtų išreikšti panašų į šį principą: **Kad įeitume į Dievo karalystę mes turime paklusti Dangiškajam Tėvui ir atgailauti už savo nuodėmes, o ne vien sakyti ar apsimesti, kad Jam paklūstame.**)

Kad padėtumėte mokiniams suprasti šios tiesos svarbą, paprašykite vieno mokinio garsiai perskaityti tokį pavyzdį:

Vaikinas savo tėvams dažnai sako, kad eina į renginius Bažnyčioje, tačiau iš tikrųjų eina į draugo namus. Būdamas tarp Bažnyčios vadovų ir mokytojų jis kalba ir elgiasi lyg laikytųsi Dangiškojo Tėvo įsakymų, tačiau būdamas kitur jis daugelį jų sąmoningai laužo.

- Kaip šio vaikinio pasirinkimai gali sutrukdyti jam įžengti į Dievo karalystę?
- Jei jūs būtumėte to vaikinio draugas, ką pasakytumėte, norėdami padėti jam pasikeisti?

Paprašykite kito mokinio garsiai perskaityti tokį pavyzdį:

Mergina su draugėmis apkalbinėja kelias savo mokyklos merginas, tačiau būdama šalia jų apsimeta jų drauge. Ji reguliariai lanko bažnyčią ir priima sakramentą, tačiau per susirinkimus draugėms dažnai siuntinėja žinutes, kuriose kritikuoja aplinkinius.

- Kodėl ši mergina tik apsimetinėja besilaikanti Dangiškojo Tėvo įsakymų?
- Kaip dar, be pavyzdžiuose aprašytų būdų, galime būti gundomi apsimesti, kad paklūstame Dangiškajam Tėvui?

Paprašykite mokinių toliau studijuoti Mato 21 skyrių ir paieškoti, ką jie galėtų daryti, kad nebūtų kaip tas vaisių neduodantis figmedis.

Mato 21:33–22:14*Jėzus moko palyginimų apie ūkininkus žmogžudžius ir karalaičio vestuves*

Suskirstykite mokinius poromis. Jei įmanoma, kiekvienai porai padalinkite po toliau pateiktą lentelę. Paprašykite mokinių drauge su savo porininkais perskaityti Mato 21:33–41 ir lentelėje užrašyti, ką reiškia paskutiniai trys simboliai.

Palyginimas apie ūkininkus žmogžudžius

Mato 21:33–41	
Simbolis	Prasmė
Šeimininkas	Dangiškasis Tėvas
Ūkininkai	
Tarnai	
Šeimininko sūnus	

Kai mokiniai baigs pildyti šią lentelę, paprašykite kelių porų perskaityti, ką jos užrašė. Jei reikia, paaiškinkite, kad ūkininkai simbolizuoja korumpuotus Izraelio vadovus, tarnai simbolizuoja Dievo pranašus, o šeimininko sūnus simbolizuoja Jėzų Kristų.

- Ką šiuo palyginimu iliustruoja Jėzus? (Šimtmečiams bėgant, kai kurie Izraelio vadovai atmetė Senojo Testamento pranašus, o tuometiniai žydų vadovai ketino nužudyti Jėzų [žr. *New Testament Student Manual* (Church Educational System manual, 2014), 65]).

Paprašykite vieno mokinio garsiai perskaityti Mato 21:43. Tegul klasė pasiklauso, kam bus atiduota Dievo karalystė (t. y. Jėzaus Kristaus Bažnyčia ir Evangelijos palaiminimai) po to, kai jos atsisakys žydų vadovai.

- Kam bus atiduota Dievo karalystė?

Paaiškinkite, kad DžSV Mato 21:53 rašoma, jog Dievo karalystė bus atiduota kitataučiams. Galite paaiškinti, kad žodis *kitataučiai* kartais gali reikšti „žmones, kilusius ne iš Izraelio, o kartais – žmones, kilusius ne iš Judo“ (Raštų rodyklė, „Kitataučiai“, scriptures.lds.org) arba Dievo įgaliojimo, apeigų, įstatymų ir mokymų pilnatvės neturinčias tautas. Karalystės perkėlimas pas kitataučius prasidėjo tuomet, kai po Gelbėtojo prisikėlimo apaštalai Evangeliją pirmą kartą paskelbė kitataučiams (žr. ApD 10–11; taip pat žr. Mato 20:16). Tas perkėlimas tęsiasi iki pastarųjų dienų nuo Evangelijos sugrąžinimo per pranašą Džozefą Smitą, gyvenusį kitataučių šalyje. Kadangi esame Jėzaus Kristaus Bažnyčios nariai, esame iš tų, kuriems Dievas atidavė Savo karalystę.

- Kokią atsakomybę, pasak 43 eilutės, turime mes, Jėzaus Kristaus Bažnyčios nariai? (Žiūrėkite, jog mokiniai išreikštų maždaug tokią tiesą: **Būdami Jėzaus**

Kristaus Bažnyčios nariai turime atsakomybę duoti teisumo vaisių. Šį principą lentoje užrašykite remdamiesi mokinių pavartotais žodžiais.)

Pakvieskite mokinius ateiti prie lentos ir nupiešti ant figmedžio augančius vaisius. Paprašykite jų šalia vaisių parašyti žodžius, apibūdinančius teisius dalykus, kuriuos turėtume daryti būdami Jėzaus Kristaus Bažnyčios nariai. Mokinių paprašykite paaiškinti užrašytus žodžius paklausdami:

- Kodėl, jūsų manymu, mums yra svarbu duoti tokį vaisių?
- Kaip buvote palaiminti už tai, kad bandėte duoti vieną iš šių teisumo vaisių?

Dalinimasis mintimis, jausmais ir patyrimais

Dalinimasis įžvalgomis ir susijusiais patyrimais gali padėti mokiniams geriau suprasti doktrinas ir principus. Mokiniais besidalinant savo patyrimais, Šventoji Dvasia dažnai suteikia jiems gilesnį išsakomų minčių supratimą ir liudijimą. Per Šventosios Dvasios galią mokinių išsakomos mintys, jausmai ir patyrimai gali stipriai paveikti jų bendraamžių širdis ir protus.

Mato 21:45–46 apibendrinkite paaiškindami, kad vyriausieji kunigai ir fariziejai supyko supratę, kad palyginime minimi ūkininkai žmogžudžiai reiškė juos pačius. Tačiau jie vengė užsipulti Gelbėtoją, nes baiminosi žmonių reakcijos.

Paaškindite, kad Mato 22:1–10 skaitome, jog Jėzus Kristus pasakė kitą palyginimą, kuriame Evangelijos palaiminimus Jis palygino su vestuvių pokyliu, kurį karalius iškėlė savo sūnui. Į šį pokylį pakviesti pirmi žmonės (jie simbolizuoja daugumą žydų, įskaitant ir jų vadovus) atsisakė atvykti. Kiti pakviestieji (jie simbolizuoja kitataučius) pasirinko atvykti ir mėgautis pokyliu.

Paprašykite vieno mokinio garsiai perskaityti Mato 22:11–14. Tegul klasė pasiklauso, kas nutiko tame vestuvių pokilyje.

- Kodėl šis svečias buvo išmestas iš pokylio?

Paaškindite, kad vykdydamas senovinį paprotį karalius savo svečiams vilkėti vestuvėse davė švarių ir deramų drabužių. Tačiau šis žmogus nusprendė nevilkėti karaliaus duoto drabužio.

- Ką šiame palyginime galėtų simbolizuoti vestuvinis rūbas? (Galite paaiškinti, kad Raštuose švarūs rūbai ir apdarai dažnai simbolizuoja per Jėzaus Kristaus Apmokėjimą apvalytų žmonių teisumą ir tyrumą [žr. *New Testament Student Manual* (Church Educational System manual, 2014), 66; taip pat žr. 3 Nefio 27:19].)

Atkreipkite dėmesį, kad DŽSV Mato 22:14 dar parašyta, jog ne visi pokylio dalyviai vilkės vestuvinius rūbus. Kitaip tariant, ne visi išpažįstantieji Gelbėtoją, pašaukti ir priėmę pakvietimą būti karalystės dalimi bus pasiruošę ir verti kartu su Juo ir Dangiškuoju Tėvu gyventi amžinai. Kai kurie gausių palaiminimų išsižadės, nes nevilks teisumo apdarų.

- Kaip šis palyginimas papildo lentoje užrašytą principą?

Paliudykite, kaip svarbu gauti tuos amžinuosius palaiminimus, kuriuos gauti esame pakviesti. Paprašykite mokinių pamąstyti, ką jie šiuo metu daro, kad priimtų

Dangiškojo Tėvo pakvietimą gauti visus Evangelijos palaiminimus. Paraginkite juos sužinotus dalykus pritaikyti siekiant gauti tuos palaiminimus.

25 PAMOKA

Mato 22:15–46

Ivadas

Jėzui toliau mokant šventykloje, fariziejai ir sadukiejai bandė Jį sugauti užduodami painius klausimus. Jis sėkmingai atsakė į jų klausimus ir pamokė juos paklusti šalies įstatymams ir laikytis dviejų didžiųjų įsakymų.

Pasiūlymai, kaip mokyti

Veskite mokinius per mokymosi procesą

Vesdami mokinius per mokymosi procesą padėsite jiems geriau suprasti ir įsisavinti Evangelijos principus. Raginkite mokinius tyrinėti Raštus, kad juos suprastų, ir padėkite jiems savarankiškai atrasti Evangelijos tiesas. Be to, suteikite mokiniams galimybių savais žodžiais paaiškinti Evangeliją, pasakoti ir liudyti apie tai, ką jie žino ir jaučia. Tai mokiniams padės Evangeliją ne tik suprasti, bet ir širdimi pajusti jos tikrumą.

Mato 22:15–22

Fariziejai, klausdami Gelbėtojo, ar teisėta mokėti duoklę, bando paspėsti Jam pinkles

- Kokių svarbių valstybės įstatymų yra mūsų visuomenėje? Kodėl, jūsų manymu, jie yra svarbūs?

Paprašykite mokinių pagalvoti, ar yra įstatymų, kurių jie laikosi ne taip gerai, kaip turėtų. Tada Mato 22:15–22 studijuosiančių mokinių paprašykite paieškoti, ko Gelbėtojas mokė apie paklusnumą šalies įstatymams.

Mokiniams priminkite, kad paskutinę Savo gyvenimo savaitę Gelbėtojas kasdien mokė Jeruzalės šventykloje (žr. Luko 19:47; 22:53). Pakvieskite vieną mokinį garsiai perskaityti Mato 22:15, o klasė tepasiklauso, ką fariziejai ketino padaryti Gelbėtojui.

- Ką reiškia frazė „Jį sugauti kalboje“?

Paprašykite vieno mokinio garsiai perskaityti Mato 22:16–17, o klasė tepasiklauso, kaip fariziejai bandė sugauti Gelbėtoją kalboje. Paaiškinkite, kad cėsorius buvo Romos imperijos imperatorius, tuo metu valdęs Izraelį.

- Kaip jų užduotas klausimas potencialiai galėjo tapti pinklėmis Jėzui Kristui? (Jei Gelbėtojas būtų pasakęs, jog mokesčiai Romos imperijai yra teisėti, žydai būtų jį palaikę Romos šalininku ir nelojaliu Savo tautai. Jei Gelbėtojas jiems būtų atsakęs, kad mokesčių mokėjimas yra neteisėtas, fariziejai būtų galėję Jėzų apkaltinti išdavyste ir apie Jį pranešti Romos valdžiai.)

Paprašykite vieno mokinio garsiai perskaityti Mato 22:18–21, o klasė tepasiklauso, kaip Gelbėtojas atsakė į fariziejų klausimą. Paaiškinkite, kad 21 eilutės frazėje „atiduokite tad, kas cėsoriaus, cėsoriui“ kalbama apie mūsų pareigą paklusti civiliniams įstatymams, pvz., mokesčių įstatymui. Parodykite monetą ir paklauskite:

- Kodėl Gelbėtojo atsakymas yra tobulas atsakymas į fariziejų klausimą?

- Kokios tiesos galime pasimokyti iš Gelbėtojo mokymo, kad turėtume atiduoti „kas ciesaiaus, ciesauriu“? (Mokiniai gali atsakyti kitais žodžiais, tačiau įsitikinkite, kad jie surado tokią tiesą: **Viešpats tikisi, kad būsime geri piliečiai ir paklusime šalies įstatymams** [taip pat žr. Tikėjimo Teiginių 1:12]).
- Kodėl, jūsų manymu, mums, Jėzaus Kristaus mokiniams, yra svarbu būti gerais piliečiais ir paklusti šalies įstatymams? (Žr. DS 58:21.)

Paprašykite mokinių tyliai perskaityti Mato 22:22 ir surasti, kaip fariziejai reagavo į Gelbėtojo atsakymą. Paprašykite juos papasakoti, ką rado.

Mato 22:23–34

Gelbėtojas sadukiejus moko apie vedybas ir Priskėlimą

Paaiškinkite, kad šventykoje bemokantį Gelbėtoją kalboje bandė sugauti ne tik fariziejai, bet ir sadukiejai. Kad padėtumėte mokiniams suprasti sadukiejų įsitikinimus, paprašykite jų tyliai Raštų rodyklėje perskaityti skyrelį „Sadukiejai“. Paprašykite jų atkreipti dėmesį į tai, kuo sadukiejai tikėjo ir kuo netikėjo.

- Kokius įsitikinimus sadukiejai atmetė?

Pakvieskite vieną mokinį garsiai perskaityti Mato 22:23–28, o klasės paprašykite pasiklausti, kaip sadukiejai bandė prigauti Gelbėtoją.

- Kaip apibendrinsite sadukiejų Gelbėtojui užduotą klausimą?

Paaiškinkite, kad sadukiejai tyčia neteisingai pateikė šį Senojo Testamento paprotį, kuris buvo skirtas rūpintis našlėmis (žr. Paklšt 25:5–6). Jie pabandė išpūsti šį paprotį ir taip diskredituoti prikėlimo doktriną.

Paprašykite vieno mokinio garsiai perskaityti Mato 22:29–30, o klasė tepasiklauso, kaip Gelbėtojas atsakė į sadukiejų klausimą.

- Kaip Gelbėtojas atsakė į klausimą?

Kad padėtumėte mokiniams suprasti Gelbėtojo atsakymą, pakvieskite vieną iš jų perskaityti šį vyresniojo Briuso R. Makonkio iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo teiginį:

„[Jėzus Kristus] ne *neigia*, o *riboja* vyraujančią idėją, kad danguje bus vedama ir tekama. Jis sako, kad „jiems“ (sadukiejams) ir „jiems“ („šio pasaulio vaikams“) šeimos vienetas per prikėlimą nei tęsiasi, nei tęsis. [...]

„Todėl, kai jie [tie, kurie negyvens, negyvena ar negali gyventi pagal amžinosios santuokos įstatymą] nebe pasaulyje, jie nei veda, nei tekinamos“ [DS 132:16].

Tai yra, danguje nei veda, nei teka tie, kuriems Jėzus taip pasakė, tie, kurie net netiki prikėlimu, jau nekalbant apie visas kitas gelbstinčias tiesas“ (*Doctrinal New Testament Commentary*, 3 vols. [1965–1973], 1:606).

Kad padėtumėte mokiniams dar geriau suprasti Gelbėtojo žinią Mato 22:29–30, paaiškinkite, jog Viešpats pranašui Džozefui Smitui apreiškė daug svarbių tiesų apie amžinąją santuoką. Paprašykite vieno mokinio garsiai perskaityti Doktrinos ir Sandorų 132:15–17. Klasė tepasiklauso, ką apie santuoką Viešpats apreiškė Džozefui Smitui.

- Kas, pasak Viešpaties, neves ir nebus tekinamos per prikėlimą (16 eilutė)?
- Kokios tiesos Mato 22:30 ir Doktrinos ir Sandorų 132:15–17 Gelbėtojas moko apie santuoką ir pomirtinį gyvenimą? (Mokiniai gali atsakyti kitais žodžiais, tačiau įsitikinkite, kad jie surado tokią tiesą: **Tie, kurie šiame gyvenime su savo sutuoktiniais nėra užsiantspaudavę kunigystės įgaliojimu arba vikarinėmis apeigomis šventykloje, nebus susituokę būsimame gyvenime.**)

Paprašykite vieno mokinio garsiai perskaityti Mato 22:31–33, o klasė tepasiklauso, kokių dar tiesų apie prikėlimą Gelbėtojas mokė sadukiejus.

- Koks 32 eilutėje Gelbėtojo pasakytas dalykas rodo, kad prikėlimas yra realus?
- Kaip žmonės reagavo, išgirdę šias Gelbėtojo mokomas doktrinas?

Mato 22:34–40

Gelbėtojas moko apie du didžiausius įsakymus

Paprašykite mokinių savo sąsiuvinuose arba Raštų studijavimo žurnaluose per vieną minutę surašyti kuo daugiau įsakymų. Paklauskite, kiek įsakymų jie sugebėjo surašyti.

Paiškinkite, kad judaizmas moko, jog Mozės įstatyme yra 613 įsakymų. Pakvieskite vieną mokinį garsiai perskaityti Mato 22:35–36. Klasė tepasiklauso, kokį klausimą dėl šių įsakymų vienas iš fariziejų uždavė Gelbėtojui.

Mato 22:36–39 yra Raštų įvaldymo eilutės. Raštų įvaldymo eilučių studijavimas pagerins mokinių supratimą apie esmines doktrinas ir pasirošimą tų eilučių mokyti kitus. Galite pasiūlyti mokiniams Raštų įvaldymo eilutes pasižymėti išskirtiniu būdu, kad ateityje galėtų lengviau jas surasti. Kad padėtumėte mokiniams įvaldyti šias eilutes, peržiūrėkite šios pamokos pabaigoje pateiktą mokymo idėją.

- Kokį klausimą fariziejus uždavė Gelbėtojui?

Prieš mokiniams imant ieškoti Gelbėtojo atsakymo, paprašykite jų apibraukti tą savo sąrašo įsakymą, kuris, jų manymu, yra „didžiausias“ arba pats svarbiausias įsakymas. Pakvieskite kelis mokinius paaiškinti, kurį įsakymą jie apibraukė ir kodėl.

Paprašykite vieno mokinio garsiai perskaityti Mato 22:37–40. Tegul mokiniai pasiklauso, kaip Gelbėtojas atsakė į fariziejaus klausimą.

- Koks yra didžiausias įsakymas? Koks yra antras didžiausias įsakymas? (Paiškinkite, kad šie du įsakymai yra Mozės įstatyme [žr. PakĮst 6:5; Kunigų 19:18]. Taip pat paaiškinkite, kad Viešpaties nurodyme „mylėk savo artimą“ kalbama apie tai, kaip turime elgtis su kitais.)
- Kodėl, jūsų manymu, šie įsakymai yra laikomi didžiausiais įsakymais?
- Ką 40 eilutėje reiškia žodžiai „šitais dviem įsakymais remiasi visas Įstatymas ir Pranašai“? (Padėkite mokiniams suprasti, kad visi per Mozės įstatymą ir Senojo Testamento pranašus Dievo apreikšti įsakymai buvo skirti padėti žmonėms reikšti savo meilę Dievui ir artimui.)

- Jei kiekvienas įsakymas yra skirtas tam, kad mums padėtų laikytis dviejų didžiausiųjų įsakymų, kokio principo iš 40 eilutės galime pasimokyti apie visų Dievo įsakymų laikymosi svarbą? (Mokiniamis baigus atsakinėti, lentoje užrašykite tokį principą: **Jei tikrai mylime Dievą, o savo artimą mylime kaip save patį, tai stengsimės laikytis visų Dievo įsakymų.**)

Kad pailiuotumėte šį principą, pasiūlykite mokiniams pažvelgti į savo sąsiuvinuose ar Raštų studijavimo žurnale surašytą įsakymų sąrašą. Paprašykite jų šalia meilę Dievui skatinančių įsakymų uždėti žvaigždutę, o šalia meilę savo artimui skatinančių įsakymų uždėti kvadratėlį. (Prie kai kurių įsakymų galima uždėti ir žvaigždutę, ir kvadratėlį.) Paprašykite mokinių iš savo sąrašo išsirinkti vieną įsakymą ir paaiškinti, kaip to įsakymo laikymasis parodo meilę Dievui, meilę artimui arba abiem.

- Kaip jautėtės pasirinkę paklusti kokiam nors konkrečiam įsakymui, kad parodytumėte savo meilę Dievui arba kitam žmogui?

Paliudykite apie principą, kad jei tikrai norime mylėti Dievą ir savo artimą kaip save patį, tai turime laikytis visų Dievo įsakymų. Paprašykite mokinių pagalvoti, kokio įsakymo jie laikysis ištikimiau, norėdami parodyti savo meilę Dangiškajam Tėvui arba kitam žmogui, ir paraginkite juos nusistatyti tikslą jo laikytis. Paskatinkite juos sugalvotą tikslą užsirašyti į sąsiuvinius arba Raštų studijavimo žurnalus.

Mato 22:41–46

Gelbėtojas klausia fariziejų, ką jie mano apie Kristų

Paaškindinkite, kad sėkmingai atsakęs į fariziejų ir sadukiejų klausimus, Gelbėtojas fariziejams irgi uždavė kelis klausimus.

Paprašykite vieno mokinio garsiai perskaityti Mato 22:41–42, o klasė tepasiklausos, ko Gelbėtojas paklausė fariziejų.

- Kokius klausimus Jėzus Kristus uždavė fariziejams?
- Kaip atsakė fariziejai?

Paaškindinkite, kad dauguma žydų žinojo, jog Kristus, arba Mesijas, bus karaliaus Dovydo palikuonis. Fariziejai tikėjo, kad Mesijas bus karūnuotas Izraelio karalius, padės jiems nugalėti užsienio priešus (pvz., Romą) ir atgauti laisvę, kaip tai anksčiau buvo padaręs karalius Dovydas. Mato 22:43–46 apibendrinkite paaškindami, kad Jėzus fariziejus mokė, jog pagal jų pačių Raštą, Kristus turėjo būti *daugiau nei tik* Dovydo sūnus, Jis turėjo būti Dievo sūnus. Arba, kaip vėliau apreiškė Mylimasis Jonas, Kristus buvo „Dovydo atžala ir palikuonis“ (Apreiškimo 22:16); Jis buvo tiek Dovydo Viešpats, tiek jo palikuonis.

Paprašykite mokinių pagalvoti, kaip jie atsakytų į klausimą: „Ką jūs manote apie Kristų?“ Baikite paliudydami apie Gelbėtoją.

Raštų įvaldymo eilutės – Mato 22:36–39

Duokite mokiniams laiko ant kortelių ar lapelių perrašyti žodžius iš Mato 22:36–39. Kad atmintų laikytis pirmojo ir antrojo didžiausiųjų įsakymų, paskatinkite mokinius visą šią dieną korteles nešiotis su savimi ir jas periodiškai peržiūrėti.

PAMOKA STUDIJUOJANTIEMS NAMUOSE

Mato 18:1–22:26 (5 dalis)

Pasiruošimo medžiaga studijų namuose mokytojui

Kasdienių studijų namuose pamokų santrauka

Per pamoką nebūtina dėstyti toliau pateiktos įvykių, doktrinų ir principų, kurių mokiniai mokėsi studijuodami Mato 18:1–22:26 (5 dalį), santraukos. Savo pamokoje telkitės tik į keletą šių doktrinų ir principų. Atsižvelgdami į mokinių poreikius, vadovaukitės Šventosios Dvasios raginimais.

1 diena (Mato 18–20)

Iš palyginimo apie nedėkingą tarną mokiniai sužinojo, kad jei norime, jog mums atleistų Dievas, tai turime būti pasiryžę atleisti kitiems. Jie taip pat sužinojo apie santuokos šventumą.

2 diena (Mato 21:1–16)

Studijuodami apie triumfinį Gelbėtojo įžengimą į Jeruzalę, mokiniai sužinojo, kad jei viešai išpažinsime ir kalbėsime apie Jėzų Kristų, paskatinsime žmones Juo domėtis. Iš to, kad Gelbėtojas išvalė šventyklą, mokiniai sužinojo, kad Viešpaties namai yra šventa vieta ir Jis pageidauja, kad juose elgtumės pagarbiai. Jie taip pat sužinojo, kad jei lankysime šventyklą, Viešpats galės mus išgydyti.

3 diena (Mato 21:17–22:14)

Mokiniai studijavo apie tai, kaip Gelbėtojas pasmerkė figmedį, o tada, mokydamas šventykloje, pasakė kelis palyginimus. Jie sužinojo, kad jei norime jeiti į Dievo karalystę, turime paklusti Dangiškajam Tėvui ir atgailauti už savo nuodėmes, o ne vien sakyti ar apsimesti, kad Jam paklustame. Kita mokinių išmokta tiesa buvo ta, kad būdami Jėzaus Kristaus Bažnyčios nariai turime atsakomybę duoti teisumo vaisių.

4 diena (Mato 22:15–46)

Mokiniai sužinojo, kad Jėzus tęsė Savo mokymą šventykloje ir mokė žmones, kad Viešpats tikisi, jog būsime geri piliečiai ir paklusime šalies įstatymams. Gelbėtojas mokė, kad tie, kurie šiame gyvenime su savo sutuoktiniais nėra užsiantspaudavę kunigystės įgaliojimu arba vikarinėmis apeigomis šventykloje, nebus susituokę būsimame gyvenime. Mokiniai taip pat sužinojo, kad jei tikrai mylime Dievą, o savo artimą mylime kaip save patį, tai stengsimės laikytis visų Dievo įsakymų.

Įvadas

Ši pamoka gali padėti mokiniams suprasti šventų sandorų su Dievu sudarymo ir laikymosi svarbą. Jie taip pat gali sužinoti, kaip svarbu džiaugtis tuomet, kai kiti yra laiminami Dievo.

Pasiūlymai, kaip mokyti

Mato 19:28–20:16

Jėzus moko apie amžinąjį gyvenimą ir pasako palyginimą apie vynuogyno darbininkus

Pakvieskite vieną mokinį ateiti į klasės priekį. Pasakykite jam, kad jei jis padarys 10 atsispaudimų, tai gaus nedidelį apdovanojimą (pvz., 10 saldainių). Kai mokinys

padarys 10 atsispaudimų, duokite jam apdovanojimą ir pakvieskite kurį nors kitą savanorį. Antro mokinio paprašykite padaryti vieną atsispaudimą ir tada klasės paklauskite, kokio apdovanojimo, jų nuomone, šis mokinyš yra vertas ir kodėl. Paprašykite, kad abu mokiniai sugrįžtų į savo vietas. Klasę informuokite, kad vėliau pamokoje antrasis mokinyš gaus tokį apdovanojimą, apie kokį klasė sužinos iš Raštų.

Paaiškinkite, kad, kai Jėzus mokė Judėjos pakrantėje, Petras paklausė, ką mokiniai gaus už tai, kad atsisako pasaulio turtų ir seka Gelbėtoju.

Paprašykite vieno mokinio garsiai perskaityti Mato 19:28–30. Tegul klasė pasiklauso, ką Gelbėtojas atsakė Petriui.

- Ką, pasak 29 eilutės, pavaldės tie, kurie atsisako visko tam, kad sektų Gelbėtoju?

Paaiškinkite, kad Gelbėtojas tuomet Savo mokinius pamokė palyginimo, nes norėjo jiems padėti suprasti Dangiškojo Tėvo troškimą visiems Savo vaikams suteikti galimybę gauti amžinąjį gyvenimą. Šiame palyginime vienas vyras skirtingu dienos metu pasisamdo darbininkų dirbti jo vynuogyne. Galite paaiškinti, kad įprasta darbo diena Naujojo Testamento laikais būdavo nuo 6 valandos ryto iki 6 valandos vakaro, su nežymiais nukrypimais skirtingais metų laikais.

Lentoje nubraižykite šią lentelę arba, išspausdinę ant popieriaus, paruoškite ją išdalinti:

<i>Darbininkai (darbo pradžia)</i>	<i>Sutartas atlygis</i>	<i>Išdirbta valandų</i>	<i>Sumokėtas atlygis</i>
<i>Anksti ryte (6:00)</i>			
<i>Trečią valandą (9:00)</i>			
<i>Šeštą valandą (12:00)</i>			
<i>Devintą valandą (15:00)</i>			
<i>Vienuoliktą valandą (17:00)</i>			

Paprašykite mokinių padirbėti grupelėmis. Paprašykite jų grupelėmis perskaityti Mato 20:1–7 ir surasti, kiek laiko išdirbo kiekviena grupelė darbininkų ir kokį atlygį jie sutarė. (Paaiškinkite, kad denaras buvo romėnų valiuta – vienas denaras buvo apytikslis vienos darbininko dienos atlygis.)

Skirkite pakankamai laiko užduočiai atlikti, tada pakvieskite kelis mokinius prie lentos ir paprašykite užpildyti pirmuosius du lentelės stulpelius (arba paprašykite jų tai padaryti jūsų padalintuose lapuose).

- Kam, jūsų manymu, turėtų būti sumokėta daugiausia?

Paprašykite vieno mokinio garsiai perskaityti Mato 20:8–10. Tegul klasė pasiklauso, po kiek buvo sumokėta kiekvienam darbininkui.

- Kokį atlygį gavo kiekviena darbininkų grupelė? (Mokiniam atsakius, stulpelyje „Sumokėtas atlygis“ į kiekvieną langelį užrašykite *denaras*.)
- Jei jūs būtumėte vienas iš visą dieną dirbusių darbininkų, ką galvotumėte ar jaustumėte, jei gautumėte tą patį atlygį, kaip ir vieną valandą tedirbę darbininkai?

Paprašykite vieno mokinio garsiai perskaityti Mato 20:11–14. Tegul klasė pasiklauso, ką vynuogyno šeimininkui sakė dirbusieji visą dieną ir ką jis jiems pasakė.

- Kuo skundėsi dirbusieji visą dieną?
- Ką jiems atsakė vynuogyno šeimininkas?
- Kodėl vynuogyno šeimininkas su dirbusiais visą dieną pasielgė sąžiningai?

Kad padėtumėte mokiniams šiame palyginime surasti tiesą, paaiškinkite, kad vieno denaro atlygis gali simbolizuoti Mato 19:29 minimą nesibaigiantį arba amžinąjį gyvenimą. Lentoje užrašykite šį nebaigtą teiginį: „*Dievas amžinąjį gyvenimą duoda visiems žmonėms, kurie ...*“

- Jei šiame palyginime atlygis simbolizuoja amžinąjį gyvenimą, ką tada galėtų simbolizuoti darbas? (Mokiniai gali atsakyti įvairiai, tačiau žiūrėkite, kad pabrėžtumėte, jog šiame palyginime darbas gali simbolizuoti šventų sandorų su Dievu sudarymą ir laikymąsi. Mokiniam baigus atsakinėti, lentoje užrašykite tokią tiesą: **Dievas amžinąjį gyvenimą duoda visiems žmonėms, kurie pasirenka su Juo sudaryti ir laikytis šventų sandorų.**)

Atkreipkite dėmesį, kad ši tiesa padeda mums suprasti Dangiškojo Tėvo gailėstingumą tiems žmonėms, kurie sandorų nesudaro ir nesilaiko nuo pat vaikystės, ir tiems, kurie tokią galimybę tegauna tik po savo mirties (žr. DS 137:7–8).

- Kodėl, jūsų manymu, mums svarbu žinoti, kad Dievas amžinąjį gyvenimą duoda visiems su Juo šventas sandoras sudariusiems ir jų besilaikantiems žmonėms, kad ir kada jie tai būtų padarę?

Mokiniam priminkite apie antrąjį vieną atsispaudimą tepadariusį mokinį ir paklauskite:

- Kokio atlygio, jūsų manymu, yra vertas šis mokinys už tai, kad padarė vieną atsispaudimą? (Mokiniui duokite tokį patį prizą, kaip ir padariusiam 10 atsispaudimų.)

Paprašykite kurio nors mokinio garsiai perskaityti Mato 20:15–16. Mokiniai tepasiklauso, ką vynuogyno šeimininkas atsakė tiems, kurie skundėsi jo gerumu kitiems darbininkams.

- Ką, jūsų manymu, vynuogyno šeimininkas turėjo omenyje, klausdamas: „Ar todėl šnairuoji, kad aš geras?“ (15 eilutė.)

Paaiškinkite, kad vyresnysis Džefris R. Holandas iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo šį klausimą taip perfrazavo: „Kodėl *pavydite*, jei aš pasirinkau būti geras?“ („Vynuogyno darbininkai“, 2012 m. balandžio visuotinės konferencijos medžiaga).

- Ką 16 eilutėje reiškia frazė „daug yra pašauktų, bet mažai išrinktų“ (žr. D. Kundroto Biblijos vertimą)? (Būti *pašauktam* reiškia būti pakviestam dalyvauti Dangiškojo Tėvo darbe. Būti *išrinktam* reiškia gauti Jo palaiminimus, tarp jų amžinojo gyvenimo palaiminimą. Taip pat žr. DS 121:34–40.)
- Kokį principą sužinome iš 16 eilutės? (Mokiniai gali pasakyti įvairių principų, pavyzdžiui, tokį: **Jei kitiems pavydėsime Dangiškojo Tėvo palaiminimų, tai patys neteksime tų palaiminimų, kuriuos Jis nori suteikti mums.**)

Garsiai perskaitykite toliau pateiktą vyresniojo Džefrio R. Holando teiginį ir paprašykite mokinių pamąstyti, kaip jie gali būti gundomi pavydėti kitiems duotų Dangiškojo Tėvo palaiminimų:

„Mūsų gyvenime ateis metas, kai kažkas kitas gaus nelauktą palaimą ar kokį nors ypatingą pripažinimą. Norėčiau prašyti jūsų neužsigauti – ir jau tikrai nepavydėti, – kai sėkmė aplanko kitą žmogų. Mes negauname mažiau, kai kas nors kitas gauna daugiau. Mes nelenktyniaujame vieni su kitais, kad pamatytume, kas turtingiausias, kas talentingiausias, kas gražiausias arba netgi kas daugiausia palaimintas. Lenktynės, kuriose *iš tiesų* dalyvaujame, yra lenktynės su nuodėme. [...]

Pavydas, raukymasis ar nuotaikos kitiems gadinimas *nepagerina jūsų* padėties, lygiai kaip kurio nors kito žmogaus žeminimas nepagerina jūsų paties įvaizdžio. Taigi, būkite malonūs ir dėkingi, kad Dievas yra malonus. Tai būdas gyventi laimingai“ („Vynuogyno darbininkai“, ten pat).

Paliudykite apie tiesas, kurias mokiniai surado studijuodami palyginimą apie vynuogyno darbininkus.

Užrašykite lentoje toliau pateiktą teiginį. Skirkite mokiniams šiek tiek laiko savo sąsiuvinuose arba Raštų studijavimo žurnaluose užsirašyti, ką galvoja apie šį teiginį: „Kadangi iš šio palyginimo sužinojau ..., tai ...“

Skirkite pakankamai laiko užduočiai atlikti, tada paprašykite kelių nesidrovinčių mokinių klasei paskaityti, ką užsirašė.

Kita dalis (Mato 23:1–26:30)

Kad padėtumėte mokiniams pasiruošti studijuoti kitą dalį, paprašykite jų pagalvoti, kaip jie galėtų geriausiai pasiruošti antrajam Viešpaties atėjimui. Kokių tiesų buvo mokoma Jėzaus Kristaus palyginimuose apie dešimt mergelių, talentus ir apie avis ir ožius? Kokias Paschą pakeičiančias apeigas įsteigė Gelbėtojas? Paskatinkite mokinius atsakymų paieškoti studijuojant ateinančią savaitę.

26 PAMOKA

Mato 23

Įvadas

Savo paskutinę žemiškos tarnystės savaitę Gelbėtojas pasmerkė Rašto žinovų ir fariziejų veidmainiškumą ir

sielojosi, kad Jeruzalės žmonės nepriima Jo meilės ir apsaugos.

Pasiūlymai, kaip mokyti

Mato 23:1–12

Gelbėtojas pasmerkia Rašto žinovų ir fariziejų veidmainiškumą

Paprašykite, kad mokiniai vieni kitiems parodytų Raštus ir išsiaiškintų, kieno Raštų egzempliorius didžiausias.

- Kaip reaguotumėte, jei kas nors pasakytų, jog didžiausią Raštų egzempliorių turintis žmogus yra pats teisiausias?
- Kodėl tai nebūtų patikimas žmogaus teismo nustatymo būdas?
- Kas nutiktų, jei apie žmonių teisumą imtume spręsti pagal jų išvaizdą? (Be kitų problemų, tai skatintų kai kuriuos žmones veidmainiauti.)
- Kas yra veidmainiavimas? (Dažniausiai šis žodis reiškia apsimestinį religingumą [žr. Bible Dictionary, „Hypocrite“]. Tai tai pat reiškia žmogų, apsimetantį nereligingu, nors iš tikrųjų jis toks yra.)

Paaiškinkite, kad Savo paskutinę žemiškos tarnystės savaitę Jeruzalės šventykloje sakýdamas baigiamąją žinią Gelbėtojas pasmerkė Rašto žinovų ir fariziejų veidmainiškumą.

Paprašykite mokinių Mato 23 skyriuje paieškoti tų tiesų, kurios jiems padėtų žinoti, kaip reaguoti pamačius veidmainiaujančius žmones ir kaip jie patys galėtų neveidmainiauti.

Pakvieskite kelis mokinius pakaitomis garsiai perskaityti Mato 23:1–7. Tegul klasė pasiklauso, kodėl, pasak Gelbėtojo, veidmainiavo Rašto žinovai ir fariziejai. Paaiškinkite, kad posakis „į Mozės krasę atsisėdo“ (2 eil.) reiškia, jog Rašto žinovai ir fariziejai perėmė įgaliojimą mokyti doktrinos ir interpretuoti bei įgyvendinti Įstatymą. Šis posakis dar galėtų reikšti tam tikrą krėslą, stovėjusį kai kuriose senovės sinagogose, ant kurio sėdėdavo tik tie, kurie save laikydavo vertesniais už visus kitus sinagogoje.

- Kodėl veidmainiavo Rašto žinovai ir fariziejai?

Jei turite, parodykite paveikslėlį su *filakterijus* (dar vadinamus tefiliniais) prisirišusiu žmogumi. Paaiškinkite, kad žydai turėjo paprotį ryšėti filakterijus – prie savo galvos ir rankos prisirištas mažas odines dėžutes. Tų dėžučių viduje buvo mažyčiai pergamento ritinėliai su ištraukomis iš hebrajų šventraščių. Žydai filakterijus ryšėdavo, kad nepamirštų laikytis Dievo įsakymų (žr. PakĮst 6:4–9; 11:13–21; Išėjimo 13:5–10, 14–16). Viešpats nesmerkė ryšėjusių filakterijus, tačiau jis pasmerkė tuos, kurie juos ryšėjo veidmainiškai, arba tuos, kurie pasiplatindavo juos tam, kad kiti pastebėtų ir kad atrodytų svarbesni.

Filakterijus prisirišęs žydas

- Kodėl, pasak Mato 23:5, Rašto žinovai ir fariziejai platindavosi savo filakterijus ir didindavosi „apsiaustų spurgus“?
- Kaip dar jie stengėsi būti „žmonių matomi“ (5 eil.) ar garbinami pasaulio?
- Ką, pasak Viešpaties patarimo Savo mokiniams Mato 23:3, galime daryti išvydę žmonių veidmainiavimą arba apsimetinėjimą teisiais, nors jie tokie nėra? (Mokiniai savais žodžiais turėtų išreikšti panašią į šią tiesą: **Dievo įsakymams renkamės paklusti net tada, kai matome kitų veidmainiavimą.**)
- Kodėl šiais laikais yra svarbu laikytis šios tiesos?

Pakvieskite vieną mokinį garsiai perskaityti Mato 23:8, o klasė tepasiklauso, ko nedaryti Viešpats patarė žmonėms. Paprašykite mokinių atsakyti.

Atkreipkite dėmesį į žodžius „jūs visi esate broliai“ (8 eil.) ir paaiškinkite, jog Gelbėtojas mokė žmones nelaikyti savęs geresniais už kitus todėl, kad jie visi yra Dievo vaikai ir lygūs Jo akyse.

Mato 23:9–10 apibendrinkite paaiškindami, kad Gelbėtojas paliudijo, jog Dangišskasis Tėvas yra mūsų Kūrėjas ir kad Jis, Kristus, yra pasiųstas Tėvo ir yra mūsų tikrasis gyvastį teikiantis Mokytojas (žr. DžSV Mato 23:6).

Paaiškinkite, kad Rašto žinovai ir fariziejai manė, jog jų užimamos pareigos ir rangas daro juos didžius. Paprašykite vieno mokinio garsiai perskaityti Mato 23:11–12, o klasė tepasiklauso, kas, pasak Gelbėtojo, bus išaukštinti Dievo karalystėje.

- Kas, pasak 11 eilutės, bus išaukštinti Dievo karalystėje?
- Kas, pasak 12 eilutės, nutiks tiems, kurie, kaip ir fariziejai, stengiasi save „aukštinti“ (arba iškelti) virš kitų? (Kai mokiniai baigs atsakinėti, įsitikinkite,

kad jie suprato tokį principą: **Jei bandysime save iškelti aukščiau kitų, tai būsime pažeminti.**

- Kas, pasak 11–12 eilučių, nutiks, jei nusižeminsime ir tarnausime kitiems? (Nors mokiniai gali atsakyti savais žodžiais, jie turėtų įvardyti tokį principą: **Jei nusižeminsime ir tarnausime kitiems, tai Viešpats mus išaukštins.**)

Paaiškinkite, jog frazė „bus išaukštintas“ (12 eil.) reiškia, kad Viešpats mus pakylės ir padės mums tapti panašesniems į Jį.

- Iš to, ką sužinojote Mato 23 skyriuje, ką reiškia būti nuolankiam?

Lentoje nupieškite toliau parodytą kontinuumą. Paprašykite mokinių pagalvoti apie savo gerus darbus mokykloje, namuose ir bažnyčioje. Paklauskite, kur šiame kontinuume jie save pažymėtų atsižvelgdami į savo gerų darbų motyvus ir pastangas būti nuolankiems.

Paraginkite mokinius atsiminti, jog visi esame Dangiškojo Tėvo vaikai. Be to, galite juos paraginti nusistatyti tikslą visą kitą mėnesį kasdien kam nors tarnauti. Galite pasiūlyti tokius potyrius aprašyti savo dienoraščiuose.

Mato 23:13–36

Jėzus Kristus skelbia vargą Rašto žinovams ir fariziejams

Prieš pamoką paruoškite tris nepermatomus puodelius. Pirmojo puodelio išorę ir antrojo vidų ištepkite purvu arba riebalais, o trečiąjį puodelį palikite švarų. Parodykite mokiniams puodelius ir pasiteiraukite, iš kurio puodelio jie rinktųsi atsigerti. Paprašykite vieno mokinio apžiūrėti puodelių vidų ir paaiškinti, iš kurio puodelio rinktųsi gerti ir kodėl.

- Kuo purvini puodeliai panašūs į veidmainius?

Mato 23:13–36 eilutes apibendrinkite paaiškindami, kad Gelbėtojas pasmerkė Rašto žinovus ir fariziejus dėl jų veidmainiavimo. Paprašykite mokinių peržvelgti šias eilutes ir surasti, kokį žodį Gelbėtojas pakartojo kelių eilučių pradžioje. Paprašykite jų atsakyti, ką surado. Galite pasiūlyti mokiniams šiose eilutėse pasižymėti žodį *vargas*.

Lentoje užrašykite tokias Raštų eilučių nuorodas ir klausimus:

Mato 23:23–24

Mato 23:25–26

Mato 23:27–28

Mato 23:29–36

Kaip Rašto žinovai ir fariziejai veidmainiavo?

Kokių panašių veidmainiavimų matome šiomis dienomis?

Suskirstykite mokinius poromis. Paprašykite kiekvienos poros garsiai perskaityti visas lentoje surašytas Raštų eilučių nuorodas, o po to aptarti lentoje surašytus klausimus.

Padėkite mokiniams mokymosi procese atlikti savo vaidmenį

Dvasinis mokymasis reikalauja besimokančiojo pastangų ir valios laisvės panaudojimo. Daugeliui mokinių tokios pastangos mokytis iš Raštų gali atrodyti neįprastos ir gana sunkios. Tačiau jūs galite padėti jiems suprasti, priimti ir atlikti savo vaidmenį Evangelijos mokymosi procese. Aktyviai atlikdami savo Evangelijos mokymosi vaidmenį mokiniai atveria širdis Šventosios Dvasios įtakai.

Skirkite pakankamai laiko pagalvoti, tada mokinių paprašykite atsakyti.

Pakvieskite vieną mokinį garsiai perskaityti Mato 23:26, o klasė tepasiklauso, kaip Gelbėtojas patarė fariziejams įveikti savo veidmainiškumą.

- Ką daryti Gelbėtojas patarė fariziejams?
- Kas nutiks mums, remiantis Gelbėtojo mokymais fariziejams, jei stengsimės tapti dvasiškai švarūs? (Kai mokiniai baigs atsakinėti, įsitikinkite, kad jie suprato tokį principą: **Mūsų pastangos tapti dvasiškai švarems atspindės mūsų išoriniuose pasirinkimuose.**)
- Ką turime daryti, kad taptume dvasiškai švarūs?
- Kaip mūsų vidinį tešumą gali atspindėti mūsų išoriniai pasirinkimai?

Paprašykite mokinių pagalvoti, kuris puodelis geriausiai atspindi jų dvasinę būklę. Paliudykite apie ankstesnį principą ir paraginkite mokinius nusistatyti tikslą, padėsiantį tapti dvasiškai švarems.

Mato 23:37–39

Gelbėtojas sielojasi, kad Jeruzalės žmonės pas Jį neina

Parodykite arba nupieškite paveikslėlį su savo viščiukus saugančia višta.

- Kodėl višta po savo sparnais surenka viščiukus? (Kad apsaugotų juos nuo pavojaus. Atkreipkite dėmesį į tai, kad višta galėtų paaugoti savo gyvybę, kad tik apsaugotų viščiukus.)

Paprašykite vieno mokinio garsiai perskaityti Mato 23:37–39. Tegul klasė pasiklauso, kaip Gelbėtojas Save palygino su višta.

- Kuria prasme Gelbėtojas yra panašus į savo viščiukus surenkančią vištą?
- Ką reiškia būti surinktiems Gelbėtojo?

Atkreipkite dėmesį į frazę „jūsų namai bus jums palikti tušti“ (38 eil.). Kadangi žmonės nenorėjo būti surinkti Gelbėtojo, jie liko be apsaugos. Šia fraze gali būti apibūdinama dvasinė žmonių būklė Jėzaus laikais, o taip pat ateityje, kai Jeruzalė bus sunaikinta.

- Ko galime tikėtis, remdamiesi tuo, ko Jėzus mokė apie vištą ir viščiukus, jei leisimės surenkami Gelbėtojo? (Nors mokiniai gali atsakyti savais žodžiais, jie turėtų įvardyti tokį principą: **Jei leisimės surenkami Gelbėtojo, tai Jis mumis rūpinsis ir mus saugos.**)
- Kaip galime parodyti Viešpačiui, kad leidžiamės Jo surenkami? (Mokinių atsakymus surašykite lentoje.)

Kad padėtumėte mokiniams suprasti vieną iš būdų, kaip jie gali rinktis pas Gelbėtoją, paprašykite vieno mokinio garsiai perskaityti šį prezidento Henrio B. Airingo iš Pirmosios Prezidentūros teiginį:

„Daugiau nei kartą [Gelbėtojas] sakėsi surinksiąs mus pas Save lyg višta po savo sparnais surenka savo viščiukus. Jis sako, kad turime pasirinkti ateiti pas Jį. [...]

Vienas iš būdų tai padaryti yra rinktis su šventaisiais į Jo Bažnyčią. Lankykitės susirinkimuose, net jei tai sunku daryti. Jei būsite ryžtingi, Jis padės surasti stiprybės tai padaryti“ (“In the Strength of the Lord,” *Ensign* arba *Liahona*, May 2004, 18).

- Ką, pasak prezidento Airingo, galime daryti, kad parodytume savo ryžtą būti surinkti Gelbėtojo?

Paprašykite mokinių pažvelgti į lentoje surašytus būdus, kaip galime parodyti savo ryžtą būti surinkti Kristaus. Paprašykite jų pasakyti, kuriuo iš tų būdų jie buvo surinkti Gelbėtojo globon ir apsaugon.

Paskatinkite mokinius nuspręsti, ką jie darys, kad ir toliau rinktųsi būti Gelbėtojo globojami ir saugomi.

27 PAMOKA

Džozefas Smitas – Mato; Mato 24

Ivadas

Jėzus Kristus išpranašavo Jeruzalės ir šventyklos sunaikinimą.
Jis atskleidė Savo antrojo atėjimo ženklus ir ištikimiesiems nurodė būti budriems bei ruošti tai dienai.

Pasiūlymai, kaip mokyti

Mokytojo tobulinimasis

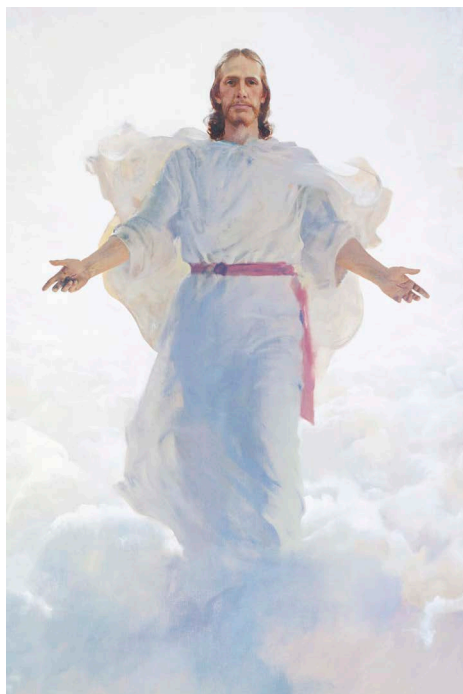
Jei troškite tobulėti ir nuolat stengsitės mokyti taip, kaip patinka Dangiškajam Tėvui, Jis įkvėps jus ruošiantis, sustiprins jūsų santykius su mokiniais, suteiks daugiau jėgų jums stengiantis ir palaimins jus Savo Dvasia, kad galėtumėte puikiai atlikti Jo darbą. Jis taip pat padės jums pamatyti, kokias savo savybes galite patobulinti, stengdamiesi mokyti taip, kad mokiniai suprastų ir pasitikėtų Jėzaus Kristaus mokymais ir Apmokėjimu.

Džozefas Smitas – Mato 1:1–20

Jėzus Kristus išpranašauja Jeruzalės ir šventyklos sunaikinimą

Parodykite paveikslėlį „Antrasis atėjimas“ (*Evangelijos paveikslų knyga* [2009], 66 pav.; taip pat žr. LDS.org). Paprašykite mokinių pamąstyti, ko norėtų paklausti apie antrąjį Jėzaus Kristaus atėjimą, ir tuos klausimus užsirašyti į savo sąsiuvinius arba Raštų studijavimo žurnalą. Į tuos klausimus kol kas neatsakinėkite. Paskatinkite mokinius atsakymų ieškoti studijuojant Biblijos ištrauką Džozefas Smitas – Mato.

Atkreipkite dėmesį, kad Džozefas Smitas – Mato yra Džozefo Smito išversta Mato 23:39 eilutė ir Mato 24 skyrius. Džozefo Smito – Mato 1:1–3 apibendrinkite paaiškindami, kad Jėzui Kristui mokant Jeruzalės šventykloje Jo mokiniai suprato, kad Jis sugrįš į žemę. Jėzui išėjus iš šventyklos, prie Jo atėjo Jo mokiniai, norintys daugiau sužinoti, kada bus sunaikinta šventykla.

Pakvieskite vieną mokinį garsiai perskaityti Džozefo Smito – Mato 1:4. Tegul klasė pasiklauso, kokius du klausimus Alyvų kalne mokiniai uždavė Jėzui. Paprašykite mokinių atsakyti, o po to lentoje užrašykite tokius klausimus:

1. *Kada bus sunaikinta Jeruzalė ir šventykla?*
2. *Koks yra Jėzaus Kristaus antrojo atėjimo ir nelabuųjų sunaikinimo ženklas?*

Paaškindite, kad pirmąjį klausimą Jėzus Kristus aptaria 5–21 eilutėse, o į antrąjį atsako 21–55 eilutėse. Suskirstykite mokinius poromis. Nurodykite jiems kartu su savo porininkais garsiai perskaityti Džozefo Smito – Mato 1:5–12 ir surasti su Jeruzalės ir šventyklos sunaikinimu susijusius ženklus. Paprašykite mokinių pasakyti rastus atsakymus.

- Nors Jėzus sakė, kad tuo metu Jo mokiniai kentės, ką Jis pasakė apie tuos, „kurie išliks tvirti ir nenugalėti“? (Žr. 11 eilutę.)
- Kokio principo galime išmokti iš 11 eilutės? (Nors mokiniai gali atsakyti savais žodžiais, tačiau jie turėtų įvardyti tokį principą: **Jei išliksime tvirti ir nenugalėti, būsime išgelbėti**. Šį principą lentoje užrašykite remdamiesi mokinių žodžiais.)
- Ką reiškia būti tvirtiems ir nenugalėtiems? (Būti *tvirtam* reiškia būti nepajudinamam, nepalaužiamam ir neįveikiamam.)

Kad padėtumėte mokiniams suprasti žodžio *išgelbėti* 11 eilutėje prasmę, paaiškinkite, kad būdami tvirti nebūtinai būsime apsaugoti nuo sunkumų, tačiau galiausiai būsime išgelbėti Dievo karalystėje.

Paprašykite vieno mokinio garsiai perskaityti toliau pateiktą pastraipą. Tegul klasė pasiklauso, kaip nuo sunaikinimo galėjo išsigelbėti tvirtai besilaikiusieji Gelbėtojo mokymų:

Iš Džozefo Smito – Mato 1:13–18 sužinome, kad Jėzus įspėjo Savo mokinius ruoštis bėgti į kalnus ir negrįžti namo, nes Jeruzalė bus užpulta ir sunaikinta. Jis išpranašavo, kad tų dienų negandos bus tokios baisios, kokių Izraelis dar nebuvo regėjęs. 70-aisiais mūsų eros metais, nuo šių Jėzaus ištartų žodžių praėjus maždaug 40-iai metų, romėnai apgulė Jeruzalę ir nužudė daugiau nei milijoną žydų. Šventykla buvo sugriauta taip, kad neliko akmens ant akmens – tiksliai taip, kaip pranašavo Gelbėtojas (žr. Mato 24:2). Tačiau paisiusieji Jėzaus įspėjimo sugebėjo saugiai pasitraukti į Pelą, už maždaug 80 kilometrų į šiaurės rytus nuo Jeruzalės esantį miestelį (žr. Bible Dictionary, “Pella”).

- Kodėl, atsižvelgiant į šią žydų patirtį, svarbu likti nepajudinamiems paklūstant Gelbėtojo žodžiams?
- Ar kada buvote palaiminti dėl to, kad likote nepajudinami paklusdami įsakymams?

Džozefo Smito – Mato 1:19–20 apibendrinkite paaiškindami, jog nors Jėzus ir pranašavo apie didžius žydų išmėginimus, tačiau žydai bus išsaugoti dėl Dievo sandoros su jais.

Džozefas Smitas – Mato 1:21–37

Jėzus išpranašauja Savo antrojo atėjimo ženklus

Paaiškinkite, kad Gelbėtojas Savo mokiniams paaiškino ne tik ženklus, įspėjančius apie Jeruzalės sunaikinimą, bet ir, atsakydamas į antrąjį jų klausimą, išpranašavo Savo antrojo atėjimo ženklus.

Paprašykite vieno mokinio garsiai perskaityti Džozefo Smito – Mato 1:21–23. Tegul klasė pasiklauso, kodėl Viešpats atskleidė Savo antrojo atėjimo ženklus.

- Kodėl Jėzaus Kristaus mokiniams naudinga žinoti ženklus, įspėjančius apie antrąjį atėjimą?

Paprašykite vieno mokinio garsiai perskaityti Džozefo Smito – Mato 1:24–26. Tegul klasė pasiklauso, kaip Gelbėtojas pasirodys Savo antrojo atėjimo metu.

- Kaip Gelbėtojas pasirodys Savo antrojo atėjimo metu?
- Kaip šitos žinios gali padėti išrinktiesiems išvengti apgaulės?

Paprašykite mokinių tyliai persiskaityti Džozefo Smito – Mato 1:27–31 ir surasti, kokie ženklai įvyks prieš antrąjį atėjimą.

- Su kokiais sunkumais prieš antrąjį atėjimą susidurs žmonės?
- Atsižvelgiant į 27 ir 31 eilutes, kokie viltį teikiantys ženklai išsipildys prieš antrąjį atėjimą? (Mokiniai gali atsakyti savais žodžiais, tačiau turėtų išreikšti tokią tiesą: **Prieš antrąjį Jėzaus Kristaus atėjimą bus surinkti Viešpaties išrinktieji, o Evangelija bus skelbiama visame pasaulyje.**)
- Ar matome, kaip ši pranašystė pildosi?

Paaiškinkite, kad Džozefo Smito – Mato 1:32–36 yra dar keli antrojo atėjimo ženklai.

Priminkite mokiniams Gelbėtojo įspėjimą, kad paskutinėmis dienomis netikri kristūs ir netikri pranašai bandys suklaidinti net išrinktuosius (žr. 22 eil.).

Paprašykite vieno mokinio garsiai perskaityti Džozefo Smito – Mato 1:37. Tegul klasė pasiklauso, kaip išrinktieji gali išvengti suklaidinimo.

- Kaip išrinktieji gali išvengti suklaidinimo?
- Kokio principo galime pasimokyti iš šios eilutės? (Nors mokiniai gali atsakyti savais žodžiais, tačiau jie turėtų įvardyti tokį principą: **Jei krausimės Viešpaties žodį, tai nebūsime suklaidinti.** Užrašykite šį principą lentoje.)

Kad padėtumėte mokiniams suprasti šį principą, paprašykite vieno mokinio garsiai perskaityti šį vyresniojo M. Raselo Balardo iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo teiginį:

„Vienas iš mano puikių misionierių, su manimi tarnavęs tuomet, kai buvau misijos prezidentu Toronte [Kanadoje], po kelerių metų aplankė mane. Pasiteiravau jo: „Vyresnysis, kuo galiu padėti?“

Jis atsakė: „Prezidente, manau, kad prarandu savo liudijimą.“

Negalėjau tuo patikėti. Paklausiau jo, kaip tai įmanoma.

Jis tarė: „Pirmą kartą gyvenime paskaičiau antimormoniškos literatūros. Man iškilo keli klausimai, į kuriuos niekas neatsako. Aš sutrikęs ir manau, kad prarandu savo liudijimą“ (“When Shall These Things Be?” *Ensign*, Dec. 1996, 60).

Mokinių pasiteiraukite, ar jie, o gal jų pažįstami, yra patyrę ką nors panašaus į tai, ką patyrė šis buvęs misionierius.

- Ką galėtumėte patarti į tokią situaciją papuolusiam žmogui? Kodėl?

Paprašykite mokinio toliau garsiai skaityti vyresniojo Balardo pasakojimą:

„Paklausiau jo, kokie tie klausimai, ir jis man pasakė. Tai buvo įprastos antimormoniškos temos, tačiau man reikėjo laiko surinkti medžiagą, kad galėčiau prasmingai atsakyti. Taigi, susitarėme susitikti po 10 dienų ir pažadėjau tada atsakyti į visus jo klausimus. Jam išeinant sustabdžiau jį.

„Vyresnysis, šiandien man uždavei kelis klausimus, – pasakiau. – O dabar paklausiu aš.“

„Taip, prezidentė?“

„Prieš kiek laiko skaitei Mormono Knygą?“ – paklausiau aš.

Jis nuleido akis. Kurį laiką žiūrėjo į grindis. Tada pažvelgė į mane. „Jau senokai, prezidentė“, – prisipažino jis.

„Ką gi, – pasakiau. – Davei man užduotį. Būtų teisinga, kad ir tu gautum užduotį. Noriu, kad pažadėtum, jog nuo šiandien iki mūsų kito susitikimo kasdien bent po valandą skaitysi Mormono Knygą.“ Jis sutiko.

Po dešimties dienų jis grįžo į mano biurą, aš buvau pasiruošęs. Išsitraukiau savo užrašus ir norėjau pradėti atsakinėti jį jo klausimus, bet jis mane sustabdė.

„Prezidentė, – tarė jis, – nebūtina to daryti.“ Tada paaiškino: „Žinau, kad Mormono Knyga yra tikra. Žinau, kad Džozefas Smitas yra Dievo pranašas.“

„Ką gi, nuostabu, – pasakiau. – Bet vis tiek atsakyti į tavo klausimus. Ilgai ruošiausi, tad sėskis ir klausyk.“

Atsakiau į visus jo klausimus ir paklausiau: „Vyresnysis, ko iš to pasimokei?“

Jis atsakė: „Nuolat skirk Viešpačiui laiko“ (“When Shall These Things Be?” 60).

- Kaip ši istorija iliustruoja 37 eilutėje rastą principą?
- Kaip esate laiminami už tai, kad kraunatės Viešpaties žodį?

Džozefas Smitas – Mato 1:38–55

Jėzus moko Savo mokinius, kaip pasiruošti Jo antrajam atėjimui

Paaiškinkite, kad Jėzus Savo mokinius palyginimais mokė, kaip krautis Jo žodį ir pasiruošti Jo antrajam atėjimui.

Suskirstykite mokinius poromis. Paprašykite vieno kiekvienos poros mokinio studijuoti Džozefo Smito – Mato 1:38–46, o antro mokinio – Džozefo Smito – Mato 1:47–54. Paskatinkite mokinius savo studijuojamose eilutėse surasti doktrinų ir principų ir juos užsirašyti.

Skirkite pakankamai laiko užduočiai atlikti, tada paprašykite, kad mokiniai vieni kitiems apibendrintų perskaitytus palyginimus ir aptartų šiuos klausimus:

- Kokių radote tiesų?
- Kaip Gelbėtojas šias tiesas iliustravo jūsų studijuotose eilutėse?

Paprašykite kelių mokinių perskaityti savo rastas tiesas, tarp kurių gali būti ir tokios: **Mūsų Dangiškasis Tėvas žino, kada įvyks antrasis Gelbėtojo atėjimas. Jei stebėsime ženklus ir paklusime Viešpaties įsakymams, tai būsime pasiruošę antrajam Gelbėtojo atėjimui.**

Apžvelkite Džozefo Smito – Mato eilutėse rastas tiesas ir paprašykite mokinių pagalvoti, kaip šios tiesos padeda atsakyti į klausimus, kuriuos jie užsirašė pamokos pradžioje. Paprašykite jų paliudyti apie sužinotas tiesas.

Pakvieskite vieną mokinį perskaityti tokį vyresniojo Dalino H. Oukso iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo teiginį (jei įmanoma, padalinkite mokiniams po šio teiginio kopiją):

„Kas būtų, jeigu Jo atėjimo diena būtų rytoj? Jeigu žinotume sutiksią Viešpatį rytoj – dėl pirmalaikės mirties arba dėl netikėto Jo atėjimo – ką darytume šiandien? Ką išpažintume? Ko daugiau nedarytume? Su kuo norėtume susitaikyti? Kam atleistume? Apie ką paliudytume?

Jei darytume tai tuomet, tai kodėl nepadarius to dabar?“ („Pasiruošimas antrajam atėjimui“, 2004 m. balandžio visuotinės konferencijos medžiaga).

Paprašykite mokinių raštu atsakyti į tokį klausimą: „Jei žinočiau, kad rytoj susitiksiu su Gelbėtoju, ką pakeisčiau jau šiandien?“ Paraginkite juos pritaikyti tai, ką užsirašė.

28 PAMOKA

Mato 25:1–13

Įvadas

Alyvų kalne nuošaliai mokydamas mokinius apie Savo antrąjį atėjimą, Jėzus Kristus mokė palyginimo apie dešimt mergelių.

Pasiūlymai, kaip mokyti

Mato 25:1–13

Jėzus Kristus moko palyginimo apie dešimt mergelių

Dėmesiui sutelkti ir supratimui gilinti naudokite pasakojimus

Pasakojimai gali sutelkti mokinių dėmesį ir padėti jiems suprasti Evangeliją per kitų žmonių patyrimus. Istorijos, iliustruojančios Evangelijos principus šių laikų kontekste ar papildydamos Raštų kontekstą, gali padėti mokiniams suprasti, kaip Evangelijos principai susiję su jų gyvenimu, ir padėti jiems jausti troškimą juos pritaikyti.

Pakvieskite vieną mokinį garsiai perskaityti vyresniojo Džefrio R. Holando iš Dvylikos Apaštalų Kворumo pasakojimą apie sugrįžusį misionierių, kuris viename liudijimų susirinkime pasidalino asmeniniu patyrimu. Paprašykite mokinių įsivaizduoti, kaip jie jaustųsi, jei būtų tuo vaikinui iš šio pasakojimo.

„Jis papasakojo, kaip netrukus po to, kai sulaukęs 18 metų buvo įšventintas į vyresniuosius, grįžo namo iš pasimatymo. Per tą pasimatymą įvyko kažkas, kuo jis nesididžiavo. Jis nepasakojo smulkmenų, nes ir neturėjo to daryti viešumoje. Iki šios dienos aš nežinau to incidento pobūdžio, bet jam tai buvo pakankamai svarbus dalykas, paveikęs jo dvasią ir savigarbą.

Kai jis sėdėjo automobilyje, šalia namo esančiame įvažiavime, apmąstydamas viską ir jausdamas nuoširdų gailėtį dėl to, kas atsitiko, jo mama, kuri nebuvo Bažnyčios narė, lyg paklaikusi atbėgo iš namų tiesiai prie jo mašinos. Ji skubotai papasakojo, kad jaunesnysis šio berniuko brolis ką tik parkrito, smarkiai susitrenkė galvą ir jam prasidėjo traukuliai. Tėvas, kuris taip pat nebuvo Bažnyčios narys, buvo ką tik iškvietęs greitąją pagalbą, bet teko laukti, kol ji atvyks.

„Eikš, daryk ką nors! – šaukė ji. – Juk yra kažkas, ką tokiais atvejais darote savo Bažnyčioje? Tu turi jų kunigystę! Eikš, daryk ką nors!“ [...]

Vis dėlto tą naktį, kai tam, kurį jis labai mylėjo, prireikė jo tikėjimo ir galios, šis vaikinai negalėjo padėti. Atsižvelgdamas į jausmus, su kuriais jam teko grumtis, ir į tai, kad jautėsi susikompromitavęs, – kokia bebūtų to priežastis – jis negalėjo stoti prieš Viešpatį ir prašyti reikiamo palaiminimo“ („Vertumo teikiamas pasitikėjimas“, *Liahona*, 2014 m. balandis, p. 58–59).

- Ką jūs pagalvotumėte, jei būtumėte to vaikinui vietoje? Kodėl taip svarbu būti visuomet pasiruošusiam?

Parodykite paveikslėlį Palyginimas apie dešimt mergelių (*Evangelijos paveikslų knyga* [2009], 53 pav.; taip pat žr. LDS.org). Mokiniais priminkite, kad būdamas Alyvų kalne su Savo mokiniais Jėzus Kristus mokė apie Savo antrąjį atėjimą (žr. Mato 24). Tada, iliustruodamas, kaip pasiruošti Jo antrajam atėjimui, jis pasakė palyginimą apie dešimt mergelių.

Paprašykite vieno mokinio garsiai perskaityti Mato 25:1–4. Klasė tepasiklauso, kokie yra pagrindiniai šio palyginimo simboliai. Paskatinkite juos pasidalinti tuo, ką rado. Lentoje užrašykite tokius žodžius:

Jaunikis

Protingos ir paikos mergelės

Žibintai ir alyva

Paaškindite, kad pagal vestuvinius žydų papročius, jaunikis su savo artimiausiais draugais vakare turėdavo eiti į nuotakos namuose rengiamą vestuvių ceremoniją. Po ceremonijos vestuvininkai turėdavo eiti atgal į jaunikio namuose rengiamą puotą. Prie procesijos prisijungę vestuvių svečiai turėdavo nešti savo žibintus ar deglus, taip parodydami, kad jie yra iš vestuvininkų grupės; be to, savo šviesomis jie prisidėdavo prie bendro šventės ryškumo ir grožio.

Paprašykite kelių mokinių pakaitomis garsiai perskaityti Mato 25:5–13. Tegul klasė pasiklauso, ką padarė penkios protingos mergelės ir ką padarė penkios paikos mergelės.

Galite neprašyti mokinių garsiai skaityti Mato 25:5–13, jei mokiniams parodysite dalį (nuo pradžios iki 5:46 min.) filmuko „They That Are Wise“ (liet. „Protingosios“), kuriame rodomas dešimties mergelių palyginimas. Filmuką rasite *Doctrine and Covenants and Church History Visual Resources DVDs* (liet. Doktrinos ir Sandorų bei Bažnyčios istorijos vaizdinės priemonės DVD) ir internete adresu LDS.org. Žiūrėdama filmuką klasė tegul atkreipia dėmesį į tai, ką padarė penkios protingos mergelės ir ką padarė penkios paikos mergelės.

- Ką padarė penkios protingos mergelės? Ką padarė penkios paikos mergelės?

Atkreipkite mokinių dėmesį į lentoje surašytus šio palyginimo simbolius. Klasės pasiteiraukite, ką galėtų reikšti kiekvienas simbolis.

Lentoje, šalia *Jaunikis*, užrašykite *Jėzus Kristus*. Paaškindite, kad žodžiai „jaunikiui vėluojant“ (5 eil.) ir „vidurnaktį pasigirdo balsai“ (6 eil.) reiškia antrąjį Jėzaus Kristaus atėjimą.

- Ką apie antrąjį Jėzaus Kristaus atėjimą galime sužinoti iš šių žodžių?

Paaiškinkite, kad į puotą pakviestos tiek protingosios, tiek paikosios mergelės simbolizuoja Bažnyčios narius (žr. Dallin H. Oaks, "Preparation for the Second Coming," *Ensign* arba *Liahona*, May 2004, 8). Lentoje, šalia *Protingos ir paikos mergelės*, užrašykite *Bažnyčios nariai*.

Paprašykite mokinių apžvelgti Mato 25:8–9 ir pamąstyti, kodėl protingosios mergelės nedavė savo alyvos paikoms mergelėms. Pakvieskite vieną mokinį garsiai perskaityti toliau pateiktą prezidento Spenserio V. Kimbolo teiginį. Tegul klasė pasiklauso, ką galėtų simbolizuoti alyva ir kodėl ja negalima dalintis.

„Tai nebuvo savanaudiška ar negeranoriška. Šios rūšies alyva, kuri reikalinga apšviesti kelią ir pasišviesti tamsoje, neįmanoma pasidalinti. Kaip pasidalinti paklusnumu dešimtinės principui, doru gyvenimu įgyta ramybe, sukaupta išmintimi? Kaip pasidalinti tikėjimu arba liudijimu? Kaip pasidalinti pasaulėjauta ar skastybe, arba tarnavimo misijoje patirtimi? Kaip pasidalinti šventyklos teikiamomis privilegijomis? Šios rūšies alyvos kiekvienas turi įsigyti pats sau. [...]

Palyginime alyvos galima nusipirkti turguje. Mūsų gyvenime pasirėngimo alyva įgyjama lašas po lašo doru gyvenimu. [...] Kiekvienas pasiaukojimo ir paklusnumo veiksmas mums prideda po lašelį alyvos“ (*Faith Precedes the Miracle* [1972], 255–256).

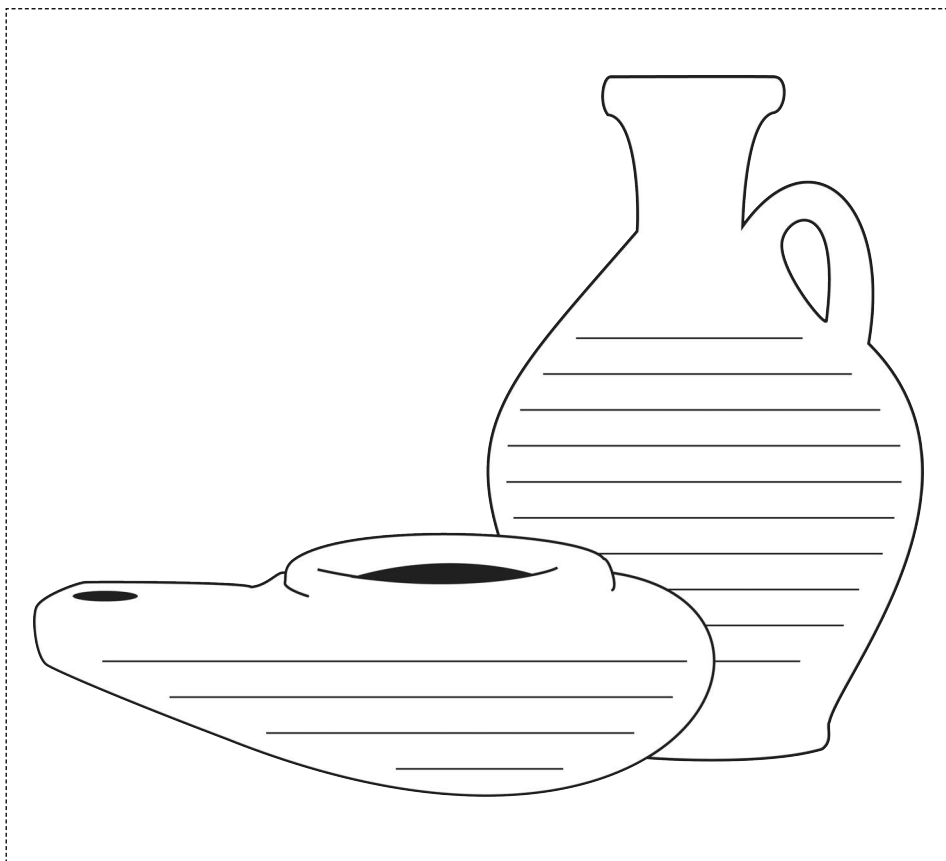
- Ką šiame palyginime simbolizuoja alyva? (Lentoje, šalia *Žibintai ir alyva*, surašykite mokinių atsakymus, pvz., *dvasinis pasiruošimas, liudijimas, tikėjimas, atsivertimas* ir *patirtis*. Jei norite dar plačiau aptarti alyvos simbolizmą, galite mokiniams pasiūlyti perskaityti Doktrinos ir Sandorų 45:56–57 ir nuorodomis susieti su Mato 25:8.)
- Kokios tiesos apie dvasinio pasiruošimo skolinimąsi galime pasimokyti iš šio palyginimo ir prezidento Kimbolo komentarų? (Mokiniams baigus atsakinėti, lentoje užrašykite tokią tiesą: **Dvasinio pasiruošimo iš kitų nepasiskolinsi.**)
- Kokią tiesą iš šio palyginimo sužinome apie tai, kaip pasiruošti antrajam atėjimui? (Mokiniai gali atsakyti savaip, tačiau žiūrėkite, kad jie išreikštų tokią tiesą: **Antrajam atėjimui ruošiamės stiprindami savo liudijimą ir atsivertimą per kasdieninį teisumą.** Užrašykite šią tiesą lentoje.)

Padalinkite mokiniams po toliau pateiktos dalijamosios medžiagos kopiją. Paprašykite mokinių joje parašyti būdus, kuriais jie galėtų įgyti dvasinio pasiruošimo „alyvos“.

Ruošimasis antrajam Viešpaties atėjimui

Kad pasiruoščiau antrajam Viešpaties atėjimui, į savo „žibintą“ „alyvos“ pilsiuosi taip:

Skirkite pakankamai laiko parašyti, tada kelių mokinių paprašykite, kad su klase jie pasidalintų keliomis užsirašytomis idėjomis.

Kad padėtumėte mokiniams suprasti, kaip dar per teisų gyvenimą galima lašas po lašo kaupti alyvą, galite baigti žiūrėti filmuką „They That Are Wise“ (liet. „Protingosios“) nuo 5:46 iki 8:44. Paskatinkite mokinius žiūrėti filmuką pildyti idėjų sąrašą.

Paprašykite vieno mokinio garsiai perskaityti Mato 25:10–12. Klasė tepasiklauso, ką jaunikis atsakė paikoms mergelėms. Paprašykite mokinių papasakoti, ką išgirdo.

Paaiškinkite, kad Džozefo Smito Vertime, Mato 25:12, paaiškinama, jog jaunikis pasakė: „Jūs manęs nepažįstate.“

- Ką teiginys „jūs manęs nepažįstate“ mums byloja apie tas penkias paikas mergeles? Kuo Viešpaties pažinimas skiriasi nuo įprasto žinojimo apie Jį?
- Kaip, pasak šios eilutės, mes privalome pasiruošti Viešpaties atėjimui? (Padėkite mokiniams atpažinti tokį principą: **Kad būtume pasiruošę Viešpaties atėjimui ir verti likti Jo akivaizdoje, turime Jį pažinti.**)
- Kokiais būdais pastaruoju metu stengėtės labiau pažinti Gelbėtoją?

Priminkite mokiniams pasakojimą pamokos pradžioje apie jauną kunigą, kuris reikiamu metu buvo nepasiruošęs. Paaiškinkite, kad tas vaikinys nuskubėjo į vyresnio vyro iš savo apylinkės namus, esančius netoli toje pačioje gatvėje. Tas vyras jaunesniajam broliui suteikė palaiminimą, stabilizavusį jo būklę iki atvažiavo greitoji

pagalba. Paprašykite vieno mokinio garsiai perskaityti šio vaikinio liudijimą, perpasakotą vyresniojo Holando žodžiais:

„Niekas, kas nepatyrė to, ką tą naktį patyriau aš, nežino, kokią gėdą jaučiau ir kokį liūdesį išgyvenau nesijausdamas vertas panaudoti turimą kunigystę. Šis prisiminimas yra dar skausmingesnis dėl to, kad tada mano mažam broliukui reikėjo mano pagalbos, o mano mylimi tėvai, kurie nebuvo Bažnyčios nariai, buvo persigandę ir turėjo teisę iš manęs tikėtis daugiau. Bet šiandien stovėdamas prieš jus galiu pažadėti štai ką, – pasakė jis. – Esu netobulus, bet nuo to vakaro aš niekada nedariau nieko, kas prireikus neleistų man stoti prieš Viešpatį ir su pasitikėjimu prašyti Jo pagalbos. Asmeninis vertumas – tai kova šiame pasaulyje, kuriame gyvename, – pripažino jis, – bet tai kova, kurią aš laimiu. Kartą gyvenime jaučiau smerkiantį pirštą, rodantį į mane, ir neketinu to pajusti dar kartą, jei tik galiu kažką dėl to padaryti. Ir, be abejo, – tęsė jis, – dėl to aš galiu daryti *viską*, ką reikia“ („Vertumo teikiamas pasitikėjimas“, p. 59).

Paprašykite mokinių pamąstyti, ko jiems reikia, kad būtų dvasiškai pasiruošę Viešpaties atėjimui ir likti Jo akivaizdoje. Galite juos paraginti apsibraukti vieną ar du iš jų dalijamojoje medžiagoje surašytų dalykų ir nusistatyti tikslą elgtis taip, kad stiprėtų jų dvasinis pasiruošimas. Paprašykite jų dalijamąją medžiagą neštis namo, kad ji galėtų jiems priminti jų tikslus.

29 PAMOKA

Mato 25:14–46

Įvadas

Alyvų kalne mokydamas mokinius apie Savo antrąjį atėjimą, Jėzus Kristus pasakė palyginimą apie talentus. Jis taip pat

paaiškino, kad kai Jis vėl ateis, atskirs teisiuosius nuo nelabųjų.

Pasiūlymai, kaip mokyti

Mato 25:14–30

Jėzus Kristus moko Savo mokinius palyginimo apie talentus

Prieš pamoką vienoje klasės pusėje padėkite penkias monetas, kitoje – dvi. Aštuonias monetas įsidėkite į savo kišenę.

Pamoką pradėkite pakviesdami tris mokinius ateiti į klasės priekį ir padėti jums suvaidinti palyginimą, kurį Jėzus Kristus pasakė Savo mokiniams, mokydamas juos apie Savo antrąjį atėjimą.

Paprašykite vieno mokinio garsiai perskaityti Mato 25:14–18. Tegul klasė pasiklauso, ką gavo kiekvienas tarnas ir ką kiekvienas iš jų padarė su tuo, ką gavo.

- Ką šeimininkas davė kiekvienam tarnui? (Paaiškinkite, kad šiame palyginime talentai yra pinigų sumos. Iš kišenės išsitraukite aštuonias monetas, penkias jų duokite vienam mokiniui, dvi – antram, o vieną trečiam.)
- Ką su duotais pinigais padarė kiekvienas iš tarnų?

Paprašykite mokinio su penkiomis monetomis iš vienos klasės pusės paimti kitas penkias monetas. Mokinio su dviem monetomis paprašykite iš kitos klasės pusės paimti kitas dvi monetas. Mokiniui, turinčiam vieną monetą, pasiūlykite ją paslėpti arba suvaidinti, kad užkasa.

Paprašykite mokinių atiduoti jums monetas ir sugrįžti į savo vietas. Lentoje surašykite šiuos palyginimo simbolius (be paaiškinimų skliausteliuose):

Tarnų šeimininkas (Viešpats Jėzus Kristus)

Tarnai (Viešpaties mokiniai)

Talentai (dovanos ir gebėjimai, kuriuos Savo mokiniams suteikia Viešpats)

- Ką jie galėtų simbolizuoti? (Paaiškinkite, kad kai kurios mūsų žemiškosios donanos ir gebėjimai buvo gauti ir išvystyti dar mūsų ikimirtingajame gyvenime. Žemiškajame gyvenime galime rinktis, ar ir toliau vystysime tas ir kitas donanas.)
- Kodėl, pasak Mato 25:15, šeimininkas kiekvienam tarnui davė skirtingą pinigų sumą? (Mokiniams baigus atsakinėti, atkreipkite dėmesį į tai, jog žodžiai „pagal

jo gabumus“ parodo, kad Dievas kiekvienam iš mūsų duoda tokias dovanas ir gebėjimus, kurių mums reikia pagal mūsų aplinkybes.)

Garsiai perskaitykite šiuos klausimus ir paskatinkite mokinius juos apmąstyti:

- Kaip manote, kuris tarnas yra panašiausias į jus: turintis penkis talentus, du talentus ar vieną talentą? Kodėl?

Paprašykite vieno mokinio garsiai perskaityti Mato 25:19–21. Tegul klasė pasiklauso, ką šeimininkas pasakė penkis talentus gavusiam tarnui.

- Ką šeimininkas pasakė pirmajam tarnui?

Paaiškinkite, kad „didelių dalykų pavedimas“ ir „įėjimas į savo šeimininko džiaugsmą“ Mato 25:21 reiškia savo dieviškojo potencialo įvykdymą bei amžinojo gyvenimo su Dangiškuoju Tėvu gavimą.

- Kokio principo galime pasimokyti iš pirmojo tarno patirties? (Mokiniai gali surasti tokį principą: **Jei ištikimai panaudosime Viešpaties mums duotas dovanas ir sugebėjimus, tai galėsime įvykdyti savo dieviškąjį potencialą ir įgyti amžinąjį gyvenimą.**)
- Kaip, pavyzdžiui, galėtume ištikimai panaudoti Viešpaties mums suteiktas dovanas ir sugebėjimus?

Atkreipkite dėmesį, kad antrasis tarnas galėjo imti skųstis, kai pamatė, jog pirmasis tarnas gavo penkis talentus, o jis pats tegavo du. Tačiau jis ištikimai panaudojo jam suteiktus talentus.

Paprašykite vieno mokinio garsiai perskaityti Mato 25:22–23. Tegul klasė pasiklauso, ką šeimininkas pasakė du talentus gavusiam tarnui.

- Ką šeimininkas pasakė du talentus gavusiam tarnui?
- Nors pirmiems dviem tarnams šeimininkas davė skirtingas pinigų sumas, kodėl, jūsų manymu, šeimininkas jiems atsakė vienodai?
- Kokio principo galime pasimokyti iš žmogaus, kuriam buvo duoti du talentai? (Nors mokiniai gali atsakyti savais žodžiais, tačiau turėtų įvardyti tokį principą: **Viešpats palaimins mus, jei ištikimai naudosime Jo mums duotas dovanas ir sugebėjimus, kad ir kiek jų turėtume, kad ir kokie jie būtų.** Šį principą lentoje užrašykite remdamiesi mokinių žodžiais.)

Paprašykite klasės pamąstyti, ar jie kada nors jautėsi taip, lyg kažkas kitas turėtų daugiau ar geresnių dovanų ir sugebėjimų nei jie patys. Parodykite į jūsų ką tik lentoje užrašytą principą.

- Kaip šio principo atsiminimas gali mums padėti, kai jaučiame, kad kažkas kitas gavo daugiau ar geresnių dovanų, nei gavome mes?

Paprašykite vieno mokinio garsiai perskaityti šį vyresniojo Kventino L. Kuko iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo teiginį:

„Asmeninio talento ugdymas geriausiai atspindi asmeninį tobulėjimą. [...] Palaiminimų lyginimas tikrai išvys džiugesį. Negalime tuo pat metu būti dėkingi ir pavydėti. Jei tikrai norime turėti Viešpaties Dvasią ir jausti džiaugsmą ir laimę, turime džiūgauti dėl savo palaiminimų ir būti dėkingi“ („Rejoice!“, *Ensign*, Nov. 1996, 29, 30).

- Kaip galime išsiaiškinti Viešpaties mums duotas dovanas ir gebėjimus?

Padalinkite mokiniams po popieriaus lapą ir paprašykite jų lapo viršuje užsirašyti savo vardą. Paprašykite jų savo lapą pasiųsti šalia sėdinčiam mokiniui. Paprašykite mokinių užrašyti po vieną dovaną ar gebėjimą, kurį, jų manymu, turi žmogus, kurio vardas užrašytas lape. Nurodykite jiems lapus pasiųsti toliau ir užrašyti jų pastebėtas dovanas ir gebėjimus.

Plėtoti mokymuisi palankią meilės, pagarbos ir tikslo siekimo aplinką

Jei mokiniai žino, kad mokytojas ir kiti mokiniai juos myli ir gerbia, yra didesnė tikimybė, kad jie ateis į klasę pasiruošę mokytis. Jaučiamas kitų žmonių palankumas ir meilė gali suminkštinti jų širdis, sumažinti baimę ir įskiepyti jiems troškimą ir pasitikėjimą, būtiną, kad galėtų pasidalinti savo mintimis, potyriais ir jausmais su kitais klasės nariais.

Po kelių minučių paprašykite mokinių lapus gražinti jų savininkams. Skirkite mokiniams laiko perskaityti, kokias jų dovanas ir gebėjimus mato kiti. Tada paprašykite jų savo lapuose užrašyti atsakymą į tokį klausimą:

- Koku vienu būdu savo dovanas galėtumėte panaudoti Dievo darbui plėtoti?

Atkreipkite dėmesį, kad palyginime apie talentus taip pat yra išpėjimai dėl mums duotų dovanų ir gebėjimų. Paprašykite kelių mokinių pakaitomis garsiai perskaityti Mato 25:24–30. Tegul klasė pasiklauso, ką šeimininkas pasakė savąjį talentą paslėpusiam tarnui.

- Kodėl paskutinis tarnas savo talentą paslėpė? Kaip šeimininkas reagavo į tokį tarno poelgį?
- Kodėl šio tarno veiksmai buvo netinkami, nors jis neprarado savo šeimininko pinigų?
- Kaip, jūsų manymu, būtų reagavęs šeimininkas, jei šis tarnas būtų atnešęs du talentus?
- Kas nutiko su tuo talentu, kurį šiam tarnui davė šeimininkas? (Talentas buvo paimtas ir atiduotas kitam.)

Paprašykite vieno mokinio perskaityti toliau pateiktą vyresniojo Sterlingo V. Silo iš Septyniiasdešimties teiginį. Tegul klasė pasiklauso, kodėl prarandame geram nepanaudojamas dovanas ir gebėjimus.

„[Trečiasis tarnas] nuostolį patyrė ne dėl to, kad padarė kažką blogai, bet dėl to, kad baimė neleido jam apskritai nieko daryti. Ir būtent tokiu būdu netenkame daugumos savo palaiminimų. [...]

Jei žmogus nenaudoja savo rankos raumens, ranka netenka stiprumo. [...] Jei nenaudojame savo sugebėjimų, tų sugebėjimų netenkame. Jei praeitais amžiais žmonės negerbė kunigystės, ji buvo iš jų paimta. [...] Nei dvasiniai, nei protiniai, nei fiziniai talentai nesivysto, jei jie būna užkasti žemėje“ (*The Law of the Harvest* [1963], 375).

- Kokių principų galime pasimokyti iš talentą paslėpusio tarno? (Nors mokiniai gali pasiūlyti įvairių principų, žiūrėkite, kad jie surastų tokias tiesas: **Baimė gali neleisti panaudoti Viešpaties mums duotų dovanų ir sugebėjimų. Jei savo dvasinių dovanų nevystysime darydami gera, tai jų neteksime.**)
- Kokiais būdais baimė gali mums neleisti daryti gera, panaudojant savo dovanas ir gebėjimus?

Paprašykite mokinių paliudyti apie jų aptartus principus. Paraginkite juos savo dovanas ir gebėjimus išnaudoti plėtojant Viešpaties darbą.

Mato 25:31–46

Gelbėtojas išpranašauja nelabųjų atskirimą nuo teisiųjų Savo antrojo atėjimo metu

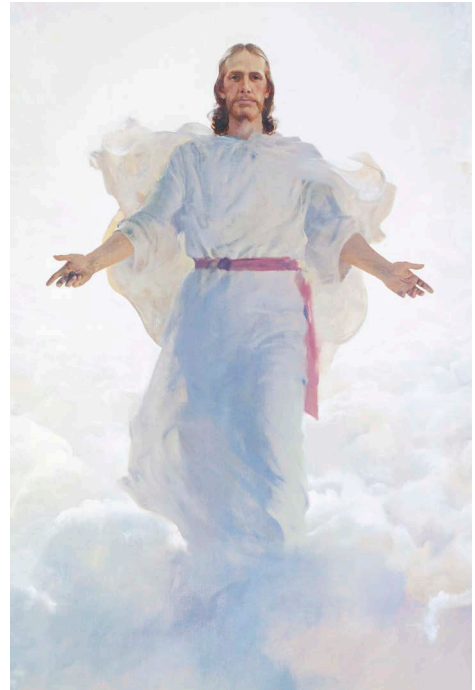
Parodykite paveikslėlį „Antrasis atėjimas“ (*Evangelijos paveikslų knyga* [2009], 66 pav.; taip pat žr. LDS.org). Paprašykite vieno mokinio garsiai perskaityti Mato 25:31–33. Tegul klasė pasiklauso, ką Viešpats padarys su žmonėmis žemėje po Savo antrojo atėjimo.

- Ką Viešpats padarys su žmonėmis žemėje po Savo antrojo atėjimo?
- Kokius gyvulius Viešpats panaudojo nelabiesiems pavaizduoti? Kokius teisiesiems pavaizduoti?

Suskirstykite mokinius poromis.

Paprašykite pusės porų kartu garsiai perskaityti Mato 25:34–40 ir surasti, pagal ką Viešpats vienus priskirs prie „avių“ (Mato 25:32–33). Kitos pusės porų paprašykite kartu garsiai perskaityti Mato 25:41–46 ir surasti, pagal ką Viešpats kitus priskirs prie „ožių“ (Mato 25:32–33).

Skirkite pakankamai laiko, tada paprašykite skirtingas eilutes skaičių porų susėsti kartu. Paprašykite kiekvienos porų grupės mokinių tarpusavyje apibendrinti ką perskaitė ir aptarti tokius klausimus:

- Kaip Viešpats Jį mylinčius žmones (avis) atskiria nuo nemylinčių (ožių)?
- Kokio principo galime pasimokyti iš šių eilučių?

Pakvieskite po vieną mokinį iš kiekvienos grupės lentoje užrašyti vieną kartu su grupe surastą principą. Mokiniai turėtų rasti maždaug tokius principus: **Mylėdami ir tarnaudami kitiems, parodome savo meilę Viešpačiui. Ignoruodami kitų poreikius, ignoruojame Viešpatį.**

Kad padėtumėte mokiniams suprasti šiuos principus, užduokite klausimus, panašius į šiuos:

- Kaip Viešpaties dešinėje esantis žmogus pasielgtų su savo mažąja sesute, prašančia padėti paruošti namų darbus?
- Kaip Viešpaties kairėje esantis žmogus pasielgtų su savo mokyklos moksleiviu, kuriam koridoriuje iš rankų iškrenta knygos?
- Kaip šių principų supratimas gali mums padėti gerinti savo santykius su kitais?

Paprašykite mokinių pagalvoti, kaip per pastarąsias 24 valandas jie elgėsi su kitais. Tada paprašykite jų pamąstyti, ar jie rinktųsi elgtis kitaip, jei ateityje pakliūtų į panašią situaciją. Paraginkite mokinius sugalvoti būdų, kaip jie galėtų dažniau mylėti kitus ir jiems tarnauti, ir paprašykite juos veikti pagal savo planą. Kai kitą kartą su jais susitiksime, galite jų paprašyti papasakoti apie teigiamus patyrimus.

30 PAMOKA

Mato 26:1–30

Įvadas

Iki Paschos likus porai dienų, Judas susimokė su Jėzų nužudyti norėjusiais žydų vadovais. Paschos vakarą Jėzus įsteigė sakramentą.

Pasiūlymai, kaip mokyti

Ruošdamiesi kiekvienai pamokai galvokite apie mokinius

Ruošdamiesi mokyti pagalvokite, kaip norėtumėte, kad mokiniai taikytų pamokoje dėstomas doktrinas ir principus. Prezidentas Tomas S. Monsonas Evangelijos mokytojams priminė: „Evangelijos mokymo tikslas [...] ne „pažerti informaciją“ į mokinių galvas. [...] Tikslas yra įkvėpti žmogų mąstyti apie gyvenimą pagal Evangelijos principus, norėti pagal juos gyventi, o tada ką nors daryti, kad pagal juos gyventų“ (Iš Conference Report, Oct. 1970, p. 107).

Mato 26:1–16

Judas susimoko su Jėzų nužudyti norinčiais žydų vadovais

Prieš prasidedant pamokai paruoškite stalą: uždenkite jį staltiese ir padėkite ant jos kelis paplotėlius duonos (arba traškučius) ir puodelį. Po dvasinės minties paaiškinkite, kad Kristaus laikais šių, kaip ir kitų daiktų, buvo galima rasti ant žydų stalo per Paschą.

- Kokia buvo Paschos šventės prasmė? (Pascha buvo įsteigta Mozės laikais kaip priminimas Izraelio vaikams apie naikinantį angelą, kuris Egipte apėjo jų namus ir išžudė egiptiečių pirmagimius [žr. Išėjimo 12:21–28; 13:14–15]. Per Paschą izraelitai aukodavo avinėlį, o jo krauju apšlakstydavo savo namų durų staktas. Tas avinėlis simbolizavo atėjimą Mesijo, kurio apmokančioji auka išgelbės žmoniją nuo mirties ir nuodėmės [žr. Raštų rodyklę, skyrių „Pascha“, scriptures.lds.org].)

Paprašykite vieno mokinio garsiai perskaityti Mato 26:1–2. Tegul klasė pasiklauso, kas, pasak Jėzaus, atsitiks po Paschos.

- Kas, pasak Jėzaus, turėjo atsitikti po Paschos?

Paprašykite vieno mokinio garsiai perskaityti Mato 26:3–5. Tegul klasė pasiklauso, kas tuo metu ruošė planą nužudyti Jėzų.

- Kodėl Rašto žinovai ir vyriausieji kunigai nusprendė Jėzų nužudyti ne iš karto, bet po Paschos?

Mato 26:6–13 apibendrinkite paaiškindami, kad Jėzui viešint Betanijoje, pas Jį atėjo viena moteris ir Jį patepė brangiu kvapniu aliejumi, taip patvirtindama artėjančią Jo mirtį ir palaidojimą. Kai kurie Jo mokiniai, tarp jų Judas, vienas iš dvylikos apaštalų ir grupės išdininkas, pasiskundė, kad tas aliejus galėjo būti parduotas, o gauti pinigai paskirti vargšams sušelpiti. Tačiau Judui nerūpėjo vargšai, nes jis buvo vagis

ir tuos pinigus norėjo pasiimti sau (žr. Jono 12:4–6). (*Pastaba.* Įvykis su kvapiuoju aliejumi bei Betanijoje viešiniu Jėzumi plačiau aptariamasis pamokoje, kurioje nagrinėjami Morkaus 11–14 skyriai.)

Paprašykite vieno mokinio garsiai perskaityti Mato 26:14–16. Tegul klasė pasiklauso, ką Judas padarė po to, kai Gelbėtojas jį subarė dėl nusiskundimo.

- Ką padarė Judas? (Jis susimokė su vyriausiais kunigais, kad padėtų jiems surasti ir suimti Jėzų.)
- Kiek vyriausieji kunigai sumokėjo Judui, kad šis padėtų pas juos atvesti Jėzų?

Paaškindite, kad „pagal Mozės įstatymą, mirus vergui, jo netekęs šeimininkas gaudavo trisdešimties sidabrinių kompensaciją (žr. Išėjimo 21:32). [...] Ši išdavystės kaina atspindi žemą Judo ir vyriausiųjų kunigų požiūrį į Gelbėtoją“ (*New Testament Student Manual* [Church Educational System manual, 2014], 81). Tai taip pat išpildė Senojo Testamento pranašystę apie Gelbėtoją išduosiantį Judą (žr. Zacharijo 11:12).

Mato 26:17–25

Jėzus ir Jo mokiniai valgo Paschos vakarienę

Parodykite veidrodį ir paklauskite:

- Kuo mums gali būti naudingi veidrodžiai?

Paprašykite vieno mokinio garsiai perskaityti šį prezidento Dyterio F. Uchtdorfo iš Pirmosios Prezidentūros teiginį:

„Dažnai mėginame vengti pažvelgti gilyn į savo sielą ir susidurti su savo silpnybėmis, trūkumais ir baimėmis. [...]

Tačiau mūsų dvasiniam augimui ir gerovei yra būtinas gebėjimas save aiškiai matyti. [...]

Norėčiau pasakyti, kad Šventieji Raštai ir visuotinėje konferencijoje pasakytos kalbos yra veiksmingas veidrodis, kurį galime naudoti tirdami save“ („Nejaugi aš, Viešpatie?“, 2014 m. spalio visuotinės konferencijos medžiaga).

- Kodėl Raštai ir visuotinių konferencijų pasisakymai gali būti lyg veidrodis?

Mokiniams studijuojant Mato 26:17–25 paprašykite jų paieškoti principo, padėsiančio jiems atpažinti savo silpnybes ir imtis jas įveikti.

Mato 26:17–19 apibendrinkite paaiškindami, kad Jėzus Savo mokiniams nurodė Jeruzalėje surasti vietą Paschos vakarienei.

Paprašykite vieno mokinio garsiai perskaityti Mato 26:20–21. Tegul klasė pasiklauso, ką per Paschos vakarienę Jėzus pasakė Savo apaštalams.

- Ką Savo apaštalams pasakė Jėzus?
- Jei jūs būtumėte vienas iš apaštalų, ką tą akimirką pagalvotumėte?

Paprašykite vieno mokinio garsiai perskaityti Mato 26:22. Tegul klasė pasiklauso, kaip apaštalai reagavo į Jėzaus žodžius.

- Ko apaštalai klausinėjo?
- Ko klausimas „nejaugi aš, Viešpatie?“ mus pamoko apie šiuos vienuolika ištikimų apaštalų?
- Kokio principo, remdamiesi šiuo pasakojimu, galime pasimokyti apie tai, kaip Jėzaus Kristaus mokiniai turėtų elgtis išgirdę Viešpaties žodį? (Mokiniams baigus atsakinėti, lentoje užrašykite tokį principą: **Išgirdę Viešpaties žodį Jėzaus Kristaus mokiniai ištiria savo gyvenimą, kad suprastų, kaip tas žodis taikomas jiems.**)

Paprašykite vieno mokinio garsiai perskaityti tokį prezidento Uchtdorfo teiginį:

„Mokiniai neabejojo, kad [Jėzus] pasakė tiesą. Jie nesizvalgė aplinkui rodydami į kitą ir klausdami: „Ar tai jis?“

Užuot tai darę, „jie labai nuliūdo ir ėmė vienas po kito klausinėti: „*Nejaugi aš, Viešpatie?*“ [Mato 26:22.]

[domu, kaip elgtumės mes. [...] Ar žvalgytumės į esančiuosius aplink mus ir širdyje sakytumė: „Tikriausiai Jis kalba apie brolių Jonaitį. Visada abejoju juo“ arba „Gerai, kad brolis Petraitis čia. Jam tikrai reikia išgirsti šią žinią“. O gal kaip tie senovės mokiniai pažvelgtume sau į širdį ir užduotume tą skvarbų klausimą: „Nejaugi aš?“ („Nejaugi aš, Viešpatie?“, 2014 m. spalio visuotinės konferencijos medžiaga.)

- Kaip, pavyzdžiui, galime būti gundomi ignoruoti Viešpaties žodį ir manyti, kad jis skirtas kam nors kitam?

Paprašykite kito mokinio garsiai perskaityti toliau pateiktą prezidento Uchtdorfo teiginį, o klasė tepasiklauso, ką prezidentas Uchtdorfas kviečia mus daryti, kai išgirstame Viešpaties žodį:

„Šiuose paprastuose žodžiuose „*nejaugi aš, Viešpatie?*“ glūdi išminties pradžia ir kelias į asmeninį atsivertimą bei ilgalaikį pasikeitimą. [...]

Turime mesti šalin savo išdidumą, žvelgti toliau savo tuštybės ir nuolankiai klausti: „*Nejaugi aš, Viešpatie?*“

Ir jei taip atsitiktų, kad Viešpaties atsakymas būtų: „Taip, sūnau [arba dukra], yra kai kas, ką privalai patobulinti, kai kas, ką aš padėsiu tau įveikti“, meldžiu, kad priimtume tokį atsakymą, nuolankiai pripažintume savo nuodėmes ir ydas, o tada keistumės tapdami geresni“ („Nejaugi aš, Viešpatie?“, 2014 m. spalio visuotinės konferencijos medžiaga).

- Kaip buvote palaiminti už tai, kad taikėte Viešpaties žodį ir pagal jį keitėte savo gyvenimą?

Paliudykite apie mokinių prieš tai surastus principus. Paprašykite mokinių ištirti savo gyvenimą, kai klausosi ar skaito Viešpaties žodį, ir nedelsiant veikti pagal gautus raginimus.

Pakvieskite vieną mokinį garsiai perskaityti Mato 26:23–25. Tegul klasė pasiklauso Gelbėtojo atsakymų į apaštalų klausimus.

Paaškindite, kad Jėzui vos pasakius, kad Judas Jį išduos, Judas išėjo (žr. Jono 13:30).

Mato 26:26–30

Per Paschą Jėzus Kristus įsteigia sakramentą

Parodykite paveikslėlį „Paskutinė vakarienė“ (*Evangelijos paveikslų knyga* [2009], 54 pav.; taip pat žr. LDS.org). Mokiniai informuokite, kad kartu su Savo apaštalais valgydamas Paschos vakarienę Gelbėtojas įsteigė sakramento apeigas.

Pasiūlykite mokiniams savo sąsiuvinuose arba Raštų studijavimo žurnale užrašyti atsakymus į tokius klausimus (juos prieš pamoką galite surašyti lentoje):

Ką veikėte, kai paskutinį kartą priėmėte sakramentą? Apie ką galvojote? Ką jautėte?

Paimkite ant stalo padėtą puodelį ir duonos riekelę. Paprašykite vieno mokinio garsiai perskaityti Mato 26:26–29. Tegul klasė pasiklauso, ką Viešpats padarė su duona ir taurės turiniu.

- Ką Viešpats padarė su duona ir taurės turiniu?
- Ką, pasak šių eilučių, simbolizuoja sakramento vanduo ir duona? (Mokiniai turėtų įvardyti šią doktriną: **Sakramento duona ir vanduo simbolizuoja Jėzaus Kristaus kūną ir kraują, kurį Jis paaukojo už mus.**)

Mokiniams paaiškinkite, kad Džozefo Smito Vertimas suteikia papildomų šių eilučių įžvalgų. Paprašykite mokinių tyliai perskaityti ištrauką iš DžSV Mato 26:22. Taip pat paprašykite jų perskaityti DžSV Mato 26:24–25 (Raštų rodyklėje). Paprašykite mokinių paieškoti, kokių įkvėptų pakeitimų, galinčių padėti suprasti sakramento paskirties svarbą, yra šiose eilutėse.

- Kodėl Jėzus Kristus įsteigė sakramentą? (Mokiniams baigus atsakinėti, lentoje užrašykite tokį principą: **Jėzus Kristus sakramentą įsteigė tam, kad atmintume Jį ir Jo Apmokėjimą už mūsų nuodėmes.**)
- Ką galime daryti, kad sakramentas tikrai mums padėtų atminti Jėzų Kristų ir Jo Apmokėjimą už mūsų nuodėmes?
- Kaip pastangos atminti Gelbėtoją ir Jo Apmokėjimą veikia jūsų jausmus ir potyrius priimant sakramentą?

Kad padėtumėte mokiniams surasti dar vieną principą, paklauskite:

- Ką, pasak 27–28 eilučių, Kristaus kraujo praliejimas leidžia mums gauti priimant sakramentą? (Nuodėmių atleidimą.)

Atkreipkite dėmesį į tai, kad vien duonos valgymas ir vandens gėrimas per sakramentą savaime mūsų nedaro vertų gauti nuodėmių atleidimą. Turime parodyti tikėjimą Jėzumi Kristumi, atgailauti ir su tikru ketinimu priimti sakramentą, visuomet Jį atmindami ir stengdamiesi laikytis Jo įsakymų. Vertai priimdami sakramentą atnaujiname savo krikšto sandoras. Lentoje užrašykite šią tiesą: **Atgailaudami ir su tikru ketinimu priimdami sakramentą, galime gauti savo nuodėmių atleidimą.**

Paprašykite mokinių savo klasės užrašuose arba Raštų studijavimo žurnale užrašyti, kaip jie taikys Mato 26 skyriuje rastas tiesas apie sakramentą. Paskatinkite kelis drąsesnius mokinius savo atsakymais pasidalinti su klase.

Pakvieskite vieną mokinį garsiai dar kartą perskaityti Mato 26:29. Tegul klasė pasiklauso, kada Gelbėtojas vėl priims sakramentą. Paprašykite mokinių papasakoti, ką rado.

Paašškinkite, kad „sakramentas ne tik simbolizuoja Gelbėtojo Apmokėjimą, bet ir padeda žvelgti į ateitį laukiant tos dienos, kai Jis šlovingai grįš į žemę (žr. 1 Korintiečiams 11:26)“ (*New Testament Student Manual*, 83). Jei laikysimės savo sandorų ir ištersime iki galo, galėsime būti kartu su tais, kurie ateityje kartu su Gelbėtoju priims sakramentą (žr. DS 27:4–14).

Pamoką užbaikite paliudydami apie šios dienos pamokoje rastas tiesas.

Mato 23:1–26:30 (6 dalis)

Pasiruošimo medžiaga studijų namuose mokytojui

Kasdienių studijų namuose pamokų santrauka

Per pamoką nebūtina dėstyti toliau pateiktos įvykių, doktrinų ir principų, kurių mokiniai mokėsi studijuodami Mato 23:1–26:30 (6 dalį), santraukos. Savo pamokoje susitelkite tik į keletą šių doktrinų ir principų. Atsižvelgdami į mokinių poreikius, vadovaukitės Šventosios Dvasios raginimais.

1 diena (Mato 23)

Mokiniai studijavo, kaip Jėzus subarė žydų vadovus, ir sužinojo, kad Dievo įsakymams renkamės paklusti net tada, kai matome kitų veidmainiavimą. Jie sužinojo, kad jei bandysime save iškelti aukščiau kitų, būsimе pažeminti. Jie taip pat sužinojo, kad jei nusižeminsime ir tarnausime kitiems, Viešpatys mus išaukštins. Be to, jie sužinojo, kad mūsų pastangos tapti dvasiškai švariems atsispindės mūsų išoriniuose pasirinkimuose, ir jei leisimės surenkami Gelbėtojo, tai Jis mumis rūpinsis ir mus saugos.

2 diena (Mato 24)

Iš Gelbėtojo mokymų apie Savo antrąjį atėjimą mokiniai sužinojo, Jei išliksime tvirti ir nenugalėti, būsimе išgelbėti. Prieš antrąjį Jėzaus Kristaus atėjimą bus surinkti Viešpaties išrinktieji, o Evangelija bus skelbiama visame pasaulyje. Jei krausimės Viešpaties žodį, nebūsimе suklaidinti. Mūsų Dangiškas Tėvas žino, kad įvyks antrasis Gelbėtojo atėjimas. Jei stebėsime ženklus ir paklusimе Viešpaties įsakymams, būsimе pasiruošę antrajam Gelbėtojo atėjimui.

3 diena (Mato 25)

Studijuodami palyginimą apie dešimt mergelių mokiniai sužinojo, kad dvasinio pasiruošimo iš kitų nepasiskolinsi ir kad antrajam atėjimui ruošiamės stiprindami savo liudijimą ir atsivertimą per kasdieninį teisumą. Jie taip pat sužinojo, kad būtume pasiruošę Viešpaties atėjimui ir verti likti Jo akivaizdoje, turime Jį pažinti. Mokiniai trumpai studijavo palyginimą apie talentus ir sužinojo, kad baimė gali neleisti panaudoti Viešpaties mums duotų dovanų ir sugebėjimų ir jei savo dvasinių dovanų nevystysime darydami gera, tai jų neteksime.

4 diena (Mato 26:1–30)

Studijuodami apie paskutines Jėzaus Kristaus žemiškosios tarnystės dienas, mokiniai sužinojo, kad išgirdę Viešpaties žodį Jėzaus Kristaus mokiniai ištiria savo gyvenimą, kad suprastų, kaip tas žodis taikomas jiems. Jie sužinojo, kad sakramento duona ir vanduo simbolizuoja Jėzaus Kristaus kūną ir kraują, kurį Jis paaukojo už mus, ir kad Jėzus Kristus sakramentą įsteigė tam, kad atmintume Jį ir Jo Apmokėjimą už mūsų nuodėmes. Jie taip pat sužinojo, kad kai atgailaujame ir sakramentą priimame su tikru ketinimu, mes gauname savo nuodėmių atleidimą.

Įvadas

Alyvų kalne mokydamas mokinius apie Savo antrąjį atėjimą, Jėzus Kristus pasakė palyginimą apie talentus.

Pasiūlymai, kaip mokyti

Mato 25:14–30

Jėzus Kristus moko Savo mokinius palyginimo apie talentus

Prieš pamoką vienoje klasės pusėje padėkite penkias monetas, kitoje – dvi. Kitas aštuonias monetas įsidėkite į kišenę.

Pamoką pradėkite pakviesdami tris mokinius ateiti į klasės priekį ir padėti jums suvaidinti palyginimą, kurį Jėzus Kristus pasakė mokiniams, mokydamas juos apie Savo antrąjį atėjimą.

Paprašykite vieno mokinio garsiai perskaityti Mato 25:14–18. Tegul klasė pasiklauso, ką gavo kiekvienas tarnas ir ką kiekvienas iš jų padarė su tuo, ką gavo.

- Ką šeimininkas davė kiekvienam tarnui? (Paaiškinkite, kad šiame palyginime talentai yra pinigų sumos. Iš kišenės išsitraukite aštuonias monetas, penkias jų duokite vienam mokiniui, dvi – antram, o vieną trečiam.)
- Ką su duotais pinigais padarė kiekvienas iš tarnų?

Paprašykite mokinio, turinčio penkias monetas, iš vienos klasės pusės paimti kitas penkias monetas. Mokinio, turinčio dvi monetas, paprašykite iš kitos klasės pusės paimti kitas dvi monetas. Mokinio, turinčio vieną monetą, paprašykite ją paslėpti arba apsimesti, kad užkasa.

Paprašykite mokinių atiduoti jums monetas ir sugrįžti į savo vietas. Lentoje surašykite šiuos palyginimo simbolius (be paaiškinimų skliausteliuose):

Tarnų šeimininkas (Viešpats Jėzus Kristus)

Tarnai (Viešpaties mokiniai)

Talentai (Dovanos ir gebėjimai, kuriuos Savo mokiniams suteikia Viešpats)

- Ką reiškia šie palyginimo simboliai? (Jei reikia, padėkite mokiniams išsiaiškinti šių simbolių reikšmę. Lentoje, šalia simbolių, užrašykite jų reikšmes. Paaiškinkite, kad kai kurios mūsų žemiškosios dovanos ir gebėjimai buvo gauti ir išvystyti dar mūsų ikimirtingajame gyvenime. Žemiškajame gyvenime galime rinktis, ar ir toliau vystysime tas ir kitas dovanas.)
- Kodėl, pasak Mato 25:15, šeimininkas kiekvienam tarnui davė skirtingą pinigų sumą? (Mokiniams baigus atsakinėti, atkreipkite dėmesį į tai, jog žodžiai „pagal jo gabumus“ parodo, kad Dievas kiekvienam iš mūsų duoda tokias dovanas ir gebėjimus, kurių mums reikia pagal mūsų aplinkybes. Visiems buvo duota dvasinių Dievo dovanų [žr. DS 46:11]. Paaiškinkite, kad mums duotų talentų skaičius neparodo mūsų dvasinės vertės.)

Garsiai perskaitykite šiuos klausimus ir paprašykite mokinių juos apmąstyti:

- Kaip manote, kuris tarnas yra panašiausias į jus: turintis penkis talentus, du talentus ar vieną talentą? Kodėl?

Pakvieskite vieną mokinį garsiai perskaityti Mato 25:19–21. Tegul klasė pasiklauso, ką šeimininkas pasakė penkis talentus gavusiam tarnui.

- Ką šeimininkas pasakė pirmajam tarnui?

Paašškinkite, kad „didelių dalykų pavedimas“ ir „įėjimas į savo šeimininko džiaugsmą“ (Mato 25:21) reiškia savo dieviškojo potencialo įvykdymą bei amžinojo gyvenimo su Dangiškuoju Tėvu gavimą.

- Kokio principo galime pasimokyti iš pirmojo tarno patirties? (Mokiniai gali surasti tokį principą: **Jeį ištikimai panaudosime Viešpaties mums duotas dovanas ir sugebėjimus, tai galėsime įvykdyti savo dieviškąjį potencialą ir įgyti amžinąjį gyvenimą.**)
- Kaip, pavyzdžiui, galėtume ištikimai panaudoti Viešpaties mums suteiktas dovanas ir sugebėjimus?

Atkreipkite dėmesį, jog antrasis tarnas galėjo imti skųstis, kai pamatė, jog pirmasis tarnas gavo penkis talentus, o jis pats tegavo du. Tačiau jis ištikimai panaudojo jam suteiktus talentus.

Paprašykite vieno mokinio garsiai perskaityti Mato 25:22–23. Tegul klasė pasiklauso, ką šeimininkas pasakė du talentus gavusiam tarnui.

- Ką šeimininkas pasakė du talentus gavusiam tarnui?
- Nors pirmiems dviem tarnams šeimininkas davė skirtingas pinigų sumas, kodėl, jūsų manymu, šeimininkas abiem pasakė tą patį?
- Kokio principo galime pasimokyti iš žmogaus, kuriam buvo duoti du talentai? (Nors mokiniai gali atsakyti kitais žodžiais, jie turėtų įvardyti tokį principą: **Viešpats palaimins mus, jei ištikimai naudosime Jo mums duotas dovanas ir sugebėjimus, kad ir kiek jų turėtume, kad ir kokie jie būtų.** Šį principą lentoje užrašykite remdamiesi mokinių atsakymais.)

Paprašykite klasės pamąstyti, ar jie kada nors jautėsi taip, lyg kažkas kitas turėtų daugiau ar geresnių dovanų ir sugebėjimų nei jie patys. Parodykite į jūsų ką tik lentoje užrašytą principą.

- Kaip šio principo atsiminimas gali mums padėti, kai jaučiame, kad kažkas kitas gavo daugiau ar geresnių dovanų nei mes?

Paprašykite vieno mokinio garsiai perskaityti šį vyresniojo Kventino L. Kuko iš Dvylikos Apaštalo Kvorumo teiginį:

„Asmeninio talento ugdymas geriausiai atspindi asmeninį tobulėjimą. [...] Palaiminimų lyginimas tikrai išvys džiugesį. Negalime tuo pačiu metu būti dėkingi ir pavydėti. Jei tikrai norime turėti Viešpaties Dvasią ir jausti džiaugsmą ir laimę, turime džiūgauti dėl savo palaiminimų ir būti dėkingi“ („Rejoice!“ *Ensign*, Nov. 1996, 29, 30).

- Kaip galime išsiaiškinti Viešpaties mums duotas dovanas ir gebėjimus?

Padalinkite mokiniams po popieriaus lapą ir paprašykite jų lapo viršuje užsirašyti savo vardą. Tada paprašykite jų savo lapą pasiųsti šalia sėdinčiam mokiniui.

Paprašykite mokinių užrašyti po vieną dovaną ar gebėjimą, kurį, jų manymu, turi

žmogus, kurio vardas užrašytas lape. Nurodykite jiems lapus pasiųsti toliau ir užrašyti jų pastebėtas dovanas ir gebėjimus.

Po kelių minučių paprašykite mokinių lapus gražinti jų savininkams. Skirkite mokiniams laiko perskaityti, kokias jų dovanas ir gebėjimus pastebi kiti. Tada paprašykite jų savo lapuose užrašyti atsakymą į tokį klausimą:

- Koku vienu būdu savo dovanas galėtumėte panaudoti Dievo darbui plėtoti?

Atkreipkite dėmesį, kad palyginime apie talentus taip pat yra įspėjimų dėl mums duotų dovanų ir gebėjimų. Paprašykite kelių mokinių pakaitomis garsiai perskaityti Mato 25:24–30. Tegul klasė pasiklauso, ką šeimininkas pasakė savąjį talentą paslėpusiam tarnui.

- Kodėl paskutinis tarnas savo talentą paslėpė? Kaip šeimininkas reagavo į tokį tarno poelgį?
- Kodėl šio tarno veiksmai buvo netinkami, nors jis neprarado savo šeimininko pinigų?
- Kaip, jūsų manymu, būtų reagavęs šeimininkas, jei šis tarnas būtų atnešęs du talentus?

Paprašykite mokinių paliudyti apie jų aptartus principus. Paraginkite juos savo dovanas ir gebėjimus išnaudoti Viešpaties darbui plėtoti.

Kita dalis (Mato 26:31–Morkaus 3)

Paaiškinkite, kad kitą savaitę mokiniai detaliau studijuos Jėzaus Kristaus Apmokėjimą, kuris prasidėjo nuo Jo kentėjimo Getsemanės sode ir tęsėsi per neteisėtus teismus, pajuokas, mušimus, Jo mirtį ant kryžiaus ir galiausiai baigėsi Jo šlovingu Prisikėlimu.

Mato 26:31–75

Įvadas

Getsemanės sode Jėzus Kristus pradėjo ant Savęs imti visų žmonių nuodėmes, kad įvykdytų Apmokėjimą. Judas Jėzų įdavė žydų vadovams. Jėzus po to buvo neteisėtai teisiamas priešais Kajafą, aukštąjį kunigą, ten Jam buvo pareikšti

melagingi kaltinimai. Tuo tarpu Petras, kai jį atpažino kaip vieną iš Jėzaus Kristaus mokinių, tris kartus išsigynė pažįstąs Gelbėtoją.

Pasiūlymai, kaip mokyti

Mato 26:31–46

Jėzus Kristus kenčia Getsemanės sode

Paprašykite mokinių apmąstyti toliau pateikiamą pavyzdį. Vaikinui nuo pat vaikystės buvo sakoma, kad jo pareiga yra tarnauti nuolatinėje misijoje. Būdamas paauglys jis vis dar žino, kad turės tarnauti misijoje, tačiau jam sunku įsipareigoti vykti į ją. Jam įdomesnė kita veikla ir jis nerimauja, kad misija sutrukdyt jam užsiimti ta veikla.

- Kaip dar gali skirtis įvairių vaikų ir merginų troškimai nuo to, ko iš mūsų nori Dangiškas Tėvas? (Mokinių atsakymus užrašykite lentoje.)
- Kodėl kartais sunku daryti tai, ko iš mūsų nori Dangiškas Tėvas?

Paprašykite mokinių Mato 26:31–46 paieškoti tų principų, kurie galėtų jiems padėti, kai sunku paklusti Dangiškojo Tėvo valiai.

Mokiniams priminkite, jog Mato 26:1–30 rašoma, kad Viešpats kartu su Savo apaštalais valgė Paschos vakarienę ir įsteigė sakramentą.

Paprašykite kelių mokinių pakaitomis garsiai perskaityti Mato 26:31–35. Tegul klasė pasiklauso, kas, pasak Jėzaus pranašystės, atsitiks Jo apaštalams.

- Kas, pasak Jėzaus, tą naktį turės nutikti apaštalams?

Paaiškinkite, kad šiame kontekste žodis *pasipiktinsite* reiškia atsimesti arba nusigręžti, arba apleisti.

- Kaip Petras ir kiti apaštalai reagavo į Gelbėtojo žodžius?

Paprašykite vieno mokinio garsiai perskaityti Mato 26:36–38. Tegul klasė pasiklauso, kur po Paschos vakarienės nuėjo Jėzus ir apaštalai. Pakvieskite mokinius papasakoti, ką sužinojo.

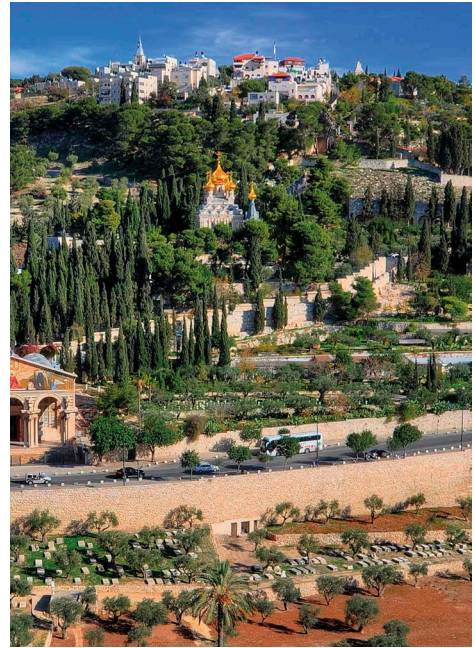
Paprašykite mokinių Biblijos nuotraukose (žr. Raštų rodyklę) surasti 11 nuotrauką „Alyvų kalnas“ ir 12 nuotrauką „Getsemanės sodas“. Paaiškinkite, kad Getsemanė buvo alyvmedžių sodas Alyvų kalne, esančiame netoli Jeruzalės sienų, o pavadinimas *Getsemanė* reiškia „alyvos spaudykla“.

- Kokie žodžiai 36–38 eilutėse nusako Jėzaus savijautą Jam įžengus į Getsemanę?

Paprašykite vieno mokinio garsiai perskaityti Mato 26:39, o klasė tepasiklauso, ką „kiek toliau paėjęs“ veikė Jėzus.

- Kokiais žodžiais ar frazėmis 37–39 eilutėse apibūdinama Jėzų prislėgusi sunki našta?
- Ko Jėzus paprašė Tėvo?

Parodykite taurę. Paaiškinkite, kad Gelbėtojo minėtoji taurė simbolizavo Jo karčią kančią per Apmokėjimą. Getsemanėje Jėzus pradėjo imti ant Savęs visų žmonių nuodėmes ir kančias, kad įvykdytų Savo didžiąją apmokančiąją auką.

Alyvų kalnas

Getsemanės sodas

Kaip mokyti apie Jėzaus Kristaus kentėjimą Getsemanėje

Apie įvykius Getsemanėje yra trys pasakojimai. Šio vadovėlio Mato 26 skyriaus pamokoje dėmesys skiriamas Gelbėtojo atsidavimui Tėvo valiai. Pamokoje, kurioje nagrinėjamas Morkaus 14 skyrius, aptariama, ką Jėzus iškentė Getsemanėje. Luko 22 skyriaus pamokoje pabrėžiamas Jo kentėjimo nepaprastumas. Mokinių mokymas apie šiuos unikalius Apmokėjimo aspektus gali suteikti jiems išskirtinių patyrimų, pavyzdžiui, jiems studijuojant kiekvieną iš šių pasakojimų.

Paprašykite vieno mokinio garsiai perskaityti šį vyresniojo Džefrio R. Holando iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo teiginį, kuriame jis paaiškina, ko Jėzus meldė Tėvo prašydamas, kad Jį aplenkėtų toji taurė:

„Viešpats iš esmės sakė: „Jei yra kitas kelias, norėčiau juo eiti. Jei yra kitas kelias – koks nors kitas kelias – su džiaugsmu eičiau juo.“ [...] Tačiau toji taurė galiausiai neaplenkė“ (“Teaching, Preaching, Healing,” *Ensign*, Jan. 2003, 41).

Galite mokiniams pasiūlyti pasižymėti frazę „tačiau ne kaip aš noriu, bet kaip tu!“ (39 eil.)

- Nors Jėzus ir prašė kito būdo įgyvendinti Tėvo tikslus, tačiau ką Jis padarė, kad įvykdytų Apmokėjimą? (Mokiniai turėtų išreikšti į šią panašią tiesą: **Kad įvykdytų Apmokėjimą, Jėzus Kristus Savo valią atidavė Tėvo valiai.**)
- Ko galime išmokti apie Jėzų iš Jo pasiryžimo atsiduoti Dangiškojo Tėvo valiai, nors tai reiškė, kad Jis turėjo iškęsti didelį skausmą ir galiausiai mirti?

Lentoje užrašykite šį nebaigtą teiginį: „*Sekame Jėzaus Kristaus pavyzdžiu, kai ...*“

- Kaip užbaigtumėte teiginį lentoje remdamiesi tuo, ko išmokote iš Mato 26:39? (Remdamiesi mokinių žodžiais baikite rašyti teiginį, kuris turėtų perteikti maždaug tokią tiesą: **Sekame Jėzaus Kristaus pavyzdžiu, kai pasirenkame savo valią atiduoti Dangiškojo Tėvo valiai.**)

Mokiniams priminkite pavyzdį apie misijoje neapsisprendžiantį tarnauti vaikina, o taip pat ir kitas lentoje surašytas situacijas.

- Kaip Gelbėtojo pavyzdys gali mus sustiprinti šiose situacijose?

Pasiūlykite mokiniams prisiminti metą, kai jų troškimai skyrėsi nuo Dangiškojo Tėvo valios, tačiau galiausiai jie pasirinko sekti Jo valia. Paprašykite kelių mokinių pasidalinti savo patyrimais ir paaiškinti, kodėl jie tai pasirinko ir kaip dėl to jautėsi.

Paraginkite mokinius surasti konkretų būdą, kaip jie seks Jėzaus Kristaus pavyzdžiu savo valią atiduodami Dangiškojo Tėvo valiai.

Paprašykite mokinių apžvelgti Mato 26:37–38 ir surasti, kokius nurodymus Gelbėtojas davė Petru, Jokūbui ir Jonui Getsemanėje.

- Kokius nurodymus Jėzus davė Petru, Jokūbui ir Jonui?
- Ką, jūsų manymu, reiškė nurodymas „pabudėkite kartu su manimi“? (38 eilutė.)

Kad padėtumėte mokiniams suprasti, kodėl Gelbėtojo mokiniams reikėjo nurodymo pabudėti kartu su Juo, paaiškinkite, jog atėję į tą sodą mokiniai „ėmė labai baimintis ir nerimauti, ir murmėti savo širdyse, svarstydami, ar šis yra Mesijas“ (DžSV Morkaus 14:36 [Raštų rodyklėje]). Nurodydamas Savo mokiniams pabudėti kartu su Juo, Jėzus įspėjo juos būti budrius, nes bus išbandytas jų tikėjimas Juo.

- Kodėl mokiniai svarstė, ar Jėzus tikrai yra Mesijas? (Dauguma žydų nesuprato, kodėl Mesijas turėtų kentėti ir numirti, užuot nuvertęs romėnus ir išlaisvinęs žydus.)

Pakvieskite vieną mokinį garsiai perskaityti Mato 26:40, o klasė tepasiklausio, ką Jėzus pamatė darant šiuos tris apaštalus po to, kai Jis pasimeldė. Paprašykite

mokinių papasakoti, ką išsiaiškino. Paaiškinkite, kad Džozefo Smito Vertimo Luko 22:45 rašoma, kad mokiniai užmigo, nes „buvo kupini širdgėlos“.

- Kodėl šie apaštalai galėjo būti kupini širdgėlos?
- Kaip jų vietoje, suvokę, kad ne budėjote su Gelbėtoju, o užmigote, jaustumėtės jūs?

Pakvieskite vieną mokinį garsiai perskaityti Mato 26:41, o klasė tepasiklauso, ką Jėzus liepė Savo mokiniams daryti. Paprašykite mokinių pasakyti, ką jie sužinojo.

- Kokio principo galime pasimokyti iš Gelbėtojo nurodymų šiems apaštalams? (Mokiniai turėtų pasakyti maždaug tokį principą: **Jeį be perstojo budėsime ir melsimės, tai turėsime stiprybės atsispirti pagundai.**)
- Ką, jūsų manymu, reiškia sakinyš „dvasia ryžtinga, bet kūnas silpnas“ (41 eilutė)? Kaip tai siejasi su atsispyrimu pagundai?
- Priminkite, kad „budėti“ reiškia nemiegoti, būti budriam ir akylam. Kaip dvasinis budėjimas ir meldimasis gali mums padėti įveikti savo silpnybes ir atsispirti pagundai?

Paskatinkite mokinius pamąstyti, ar jie, kaip ir apaštalai Getsemanėje, kada nors buvo pasidavę pagundai dėl to, kad nesimeldė ir nebudėjo. Paprašykite juos pagalvoti, kaip toks pasirinkimas juos paveikė. Paprašykite mokinių prisiminti, kada jie dėl maldos ir budėjimo atsispyrė pagundai.

- Kas jums padeda melstis ir būti reguliariai dvasiškai budintiems?

Paliudykite, kad pagundai atsispirti galime tuomet, kai be perstojo budime ir meldžiamės. Paprašykite mokinių popieriaus lape užsirašyti vieną dalyką, kurį jie darys tam, kad geriau be perstojo budėtų ir melstųsi. Paraginkite šį lapą nešiotis su savimi kaip priminimą apie savo tikslą.

Mato 26:42–46 apibendrinkite paaiškindami, kad Getsemanės sode Jėzus meldėsi tris kartus. Kiekvieną kartą Jis išreiškė ryžtą paklusti Tėvo valiai.

Mato 26:47–75

Jėzus Kristus suimamas ir teisiamas priešais Kajafą

Paprašykite vieno mokinio garsiai perskaityti šį vyresniojo Džeraldo N. Lando, vėliau tapusio Septyniasdešimties nariu, teiginį:

„Įsivaizduokite [Jėzų Kristų] Esybę, kurios galia, kurios šviesa, kurios šlove palaikoma visatos tvarka, Esybę, kuriai prabilus atsiranda saulės sistemos, galaktikos ir žvaigždės, stovinčią priešais nelabus žmones ir jų laikomą niekam tikusia ir nieko verta!“ (“Knowest Thou the Condescension of God?” in *Doctrines of the Book of Mormon: The 1991 Sperry Symposium*, ed. Bruce A. Van Orden and Brent L. Top [1992], 86).

Lentoje užrašykite *Mato 26:47–68*. Paprašykite mokinių šiose eilutėse paieškoti, kaip Jėzus Kristus ir toliau rodė paklusnumą Savo Tėvo valiai net tuomet, kai nelabi žmonės netinkamai su Juo elgėsi ir teisė. Atsižvelgdami į savo mokinių poreikius,

šias eilutes galite garsiai perskaityti su visa klase, galite suskirstyti mokinius poromis arba nurodyti jiems perskaityti tyliai.

Galite neskaityti Mato 26:47–68, o parodyti šiuos filmukus iš ciklo *The Life of Jesus Christ Bible Videos* (liet. „Biblijos filmukai apie Jėzaus Kristaus gyvenimą“): 1) „The Savior Suffers in Gethsemane“ (liet. „Gelbėtojas kenčia Getsemanėje“ (laikas nuo 5:53 iki 8:30), kuriame rodoma, kaip Jėzų Kristų išduoda Judas ir Jis suimamas, ir 2) „Jesus Is Tried by Caiaphas, Peter Denies Knowing Him“ (liet. „Jėzus teisiamas Kajafo, Petras neigia pažįstą Jį“) (laikas nuo pradžios iki 1:40), kuriame rodoma, kaip Jėzų teisia Kajafas, kaip Jį muša ir ant Jo spjaudoma. Šiuos filmukus galima rasti internete, adresu LDS.org.

Skirkite pakankamai laiko pagalvoti, po to paklauskite:

- Kaip Jėzus Kristus sugebėjo atsiduoti Dangiškojo Tėvo valiai net tuomet, kai su Juo buvo blogai elgiamasi ir Jį teisė nelabi žmonės?

Paprašykite vieno mokinio garsiai perskaityti Mato 26:53. Tegul klasė pasiklauso, ką galėjo padaryti Jėzus, kai visa tai vyko.

- Ką Gelbėtojas galėjo padaryti?
- Ką padarė Jėzus vietoj to, kad prašytų legionų angelų ar kokios nors kitos dangiškos galios Jį išlaisvinti?
- Ko tai moko apie Gelbėtojo ryžtą Dangiškojo Tėvo valią vykdyti nepaisant aplinkybių?

Nors Jėzus Kristus turėjo galią sunaikinti Jį mušusius ir į Jį spjaudančius žmones, tačiau noriai tai kentėjo ir ištvėrė (žr. 1 Nefio 19:9). Vadovai ir kareiviai nesuvokė, kad jei tai būtų buvusi Tėvo valia, Jėzus būtų galėjęs pasišaukti beribę galią.

Atkreipkite dėmesį, kad, pasak 56 eilutės, išsipildė Gelbėtojo pranašystė, jog apaštalai nusigręš nuo Jo. Tačiau šis nusigręžimas tebuvo laikinas.

Mato 26:69–75 apibendrinkite paaiškindami, kad kol Jėzų po suėmimo teisė, Petras tris kartus išsigynė Jį pažįstą. (*Pastaba.* Apie Petro išsigynimą plačiau bus mokomasi pamokoje, kurioje bus nagrinėjamas Luko 22 skyrius.)

Paliudykite apie šioje pamokoje rastas tiesas.

32 PAMOKA

Mato 27:1–50

Įvadas

Įgyvendindami sąmokslą nužudyti Jėzų Kristų, žydų vadovai Jėzų nuvedė pas Poncijų Pilotą, Romos valdytoją. Pilotas

paskelbė, kad Jėzus turi būti nuplaktas ir nukryžiuotas. Jėzus atsivadė kančiai ir mirčiai, kad įvykdytų Savo Tėvo valią.

Pasiūlymai, kaip mokyti

Mato 27:1–25

Jėzus nuvesdinamas pas Pilotą, kad būtų pasmerktas nukryžiuvimui

Paprašykite mokinių apmąstyti tokį klausimą:

- Jei galėtumėte būti kurio nors Raštuose aprašyto įvykio liudininku, kurį įvykį pasirinktumėte?

Pakvieskite kelis mokinius atsakyti. Paaiškinkite, kad per šią pamoką mokiniai studijuos vieną reikšmingiausių įvykių pasaulio istorijoje. Paprašykite mokinių įsivaizduoti save šių įvykių liudininkais.

Lentoje užrašykite šį nebaigtą teiginį: „Šiandien aš pamačiau ir pajutau ...“

Atkreipkite dėmesį į lentoje užrašytą nebaigtą teiginį ir paaiškinkite, kad mokiniai turės galimybę šį teiginį pamokos pabaigoje užbaigti remdamiesi tuo, ką jie patyrė studijuodami Mato 27:1–50.

Mokiniam priminkite, kad suėmus Jėzų „visi mokiniai paliko Viešpatį ir pabėgo“ (Mato 26:56). Aukštasis kunigas Kajafas ir sinedrionas apkaltino Jėzų piktžodžiu – nusikaltimu, kuris pagal žydų įstatymą buvo baudžiamas mirtimi; tačiau valdant romėnams žydai neturėjo galios ką nors užmušti dėl piktžodžiavimo. Todėl žydų vadovai stengėsi surasti tokį nusižengimą, kuriuo apkaltinus Jėzų būtų galima pagal Romos įstatymą nubausti mirtimi.

Mato 27:1–10 apibendrinkite paaiškindami, kad žydų vadovai nuvesdino Jėzų pas Poncijų Pilotą, Romos valdytoją Judėjoje. Tai pamatęs Judas ėmė gailėtis savo pasirinkimo išduoti Jėzų, norėjo grąžinti iš žydų vadovų gautus pinigus ir galiausiai nusižudė. Kadangi tie sidabriniai pinigai buvo „užmokestis už kraują“ (Mato 27:6) ir pagal įstatymą jų negalima dėti į išdą, žydų vadovai už juos nupirko puodžiaus dirvą ateiviams (arba svetimšaliams) laidoti. Matas šį įvykį aprašė parodydamas, kad buvo išpildyta pranašystė iš Zacharijo 11:12–13.

Raštus klasėje skaitykite kartu

Raštų skaitymas kartu klasėje gali padėti mokiniams susipažinti ir geriau suprasti studijuojamas eilutes, o taip pat gali padėti Raštus savarankiškai skaityti labiau pasitikint savimi. Raštų skaitymą skatinkite paprašydami mokinių pakaitomis garsiai paskaityti iš paskirtų ištraukų. Nesukelkite keblumų tiems mokiniams, kurie nelabai gerai skaito arba yra drovūs. Jei kurie nors mokiniai nenori skaityti garsiai, neverskite jų tai daryti.

Paprašykite kelių mokinių pakaitomis garsiai perskaityti Mato 27:11–14. Tegul klasė pasiklauso, kuo žydų vadovai priešais Pilotą apkaltino Jėzų.

- Kokį klausimą, pasak 11 eilutės, Pilotas uždavė Jėzui?

Paaškindite, kad žydų vadovai Jėzų kaltino išdavyste arba mėginimu nuversti Romos valdžią, be to, jie tvirtino, kad Jėzus skelbėsi karaliumi ir siekė įkurti Savo karalystę.

- Kodėl, pasak 14 eilutės, Pilotas be galo stebėjosi?

Paprašykite mokinių pagalvoti, kaip jie priešais Pilotą užtartų Gelbėtoją, jei turėtų galimybę tarti savo žodį. Pakvieskite kelis mokinius savo atsakymais pasidalinti su visa klase.

Mato 27:15–16 apibendrinkite paaiškindami, kad kiekvienais metais švenčiant Paschą Romos valdytojas pagal paprotį turėdavo į laisvę paleisti nuteistą nusikaltėlį. Žmonės galėdavo išsirinkti ir išlaisvinti vieną kalinį. Vienas garsus kalinys Jėzaus teismo metu buvo vyras, vardu Barabas, kuris buvo pripažintas vagimi, maištautoju priešais Romos valdžią ir žmogžudžiu.

Paprašykite kelių mokinių pakaitomis garsiai perskaityti Mato 27:17–25. Tegul klasė pasiklauso, ko Pilotas teiravosi prie jo rūmų susirinkusios žmonių minios.

- Ko, pasak 17 ir 21 eilučių, Pilotas teiravosi minios?
- Dėl kokių priežasčių Pilotas siūlė išlaisvinti Jėzų, o ne Barabą?
- Kodėl Pilotas galiausiai išlaisvino Barabą, o Jėzų atidavė nukryžiuoti?

Mato 27:26–50

Jėzus nuplakamas, iš Jo šaipomasi ir Jis nukryžiuojamas

Paprašykite vieno mokinio garsiai perskaityti Mato 27:26, o klasė tepasiklauso, kas buvo daroma su Jėzumi prieš pasiunčiant Jį nukryžiuoti.

- Ką reiškia būti nuplakdintam?

Galite parodyti kokį nors nedidelį aštriabriaunį ar dantytą akmenuką ir paaiškinti, kad į kelias plakant naudojamo rimbo vijas būdavo įpinami aštrūs akmenėliai, metalo ar kaulo gabalėliai. Tokia bausmė įprastai būdavo skiriama tarnams, o kilmingus žmones arba laisvus Romos piliečius mušdavo lazdomis. Daugelis žmonių nuplakdinimo neatlaikydavo, nes būdavo smarkiai fiziškai sužalojami.

Paprašykite kelių mokinių pakaitomis garsiai perskaityti Mato 27:27–32. Tegul klasė pasiklauso, kaip Romos kariai elgėsi su Jėzumi.

- Kaip Romos kariai šaipėsi iš Jėzaus?
- Kodėl, jūsų manymu, kariai surado žmogų Jėzaus kryžiui nešti? (Jėzus buvo fiziškai išsekęs, nes kentėdamas Getsemanėje ir plakamas iškentė neįsivaizduojamą skausmą ir neteko daug kraujo.)
- Žinodami, kad Jėzus yra Dievo Sūnus ir pasaulio Gelbėtojas, kaip pasijustumėte, jei turėtumėte nešti Jėzaus kryžių?

Paprašykite vieno mokinio garsiai perskaityti Mato 27:33–34, o klasė tepasiklauso, ką Jėzus atsisakė daryti prieš pat nukryžiuojimą.

- Ką Jėzus atsisakė daryti? (Gerti Jam siūlomą gėrimą.)

Šio gėrimo siūlymas buvo pranašystės, užrašytos Psalmyno 69:21, išsipildymas. Galite paaiškinti, kad su tulžimi sumaišyto vyno (žr. Mato 27:34), arba, kaip rašė Morkus, „mira atmiešto vyno“ (Morkaus 15:23), tradiciškai būdavo duodama mirštančiam žmogui kaip anestetiko kančioms palengvinti. Atsisakydamas gerti Jėzus sąmoningai pasirinko nemalšinti Savo pojūčių ir parodė ryžtą likti sąmoningas per visą likusią Savo apmokančią kančią.

Paprašykite kelių mokinių pakaitomis garsiai perskaityti Mato 27:35–45, o klase tepasiklauso, kaip dar žmonės šaipėsi ar gundė Jėzų.

- Kaip žmonės šaipėsi ar gundė Jėzų?
- Žinant, kad Jėzus turėjo galią išsilaisvinti, kodėl, jūsų manymu, Jis nenulipo nuo kryžiaus?

Paprašykite mokinių tyliai perskaityti Mato 27:46 ir surasti, ką būdamas ant kryžiaus pasakė Jėzus.

- Ką pasakė Jėzus? („Mano Dieve, mano Dieve, kodėl mane apleidai?!“)

Kad padėtumėte mokiniams suprasti, kas tuo metu nutiko, pakvieskite vieną mokinį garsiai perskaityti šį vyresniojo Džefrio R. Holando iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo teiginį:

„Su visu savo sielos įsitikinimu aš liudiju, kad [...] tobulas Tėvas *nepaliko* savo Sūnaus tą valandą. Iš tiesų, asmeniškai tikiu, kad per visą Kristaus žemiškąją tarnystę Tėvas niekada nebuvo arčiau savo Sūnaus, kaip tomis skausmingomis paskutinėmis kančios akimirkomis. Vis dėlto [...] Tėvas trumpam atitraukė nuo Jėzaus savo Dvasios paguodą, savo buvimo šalia teikiamą paramą“ („Nė vienas nebuvo su Juo“, 2009 m. balandžio visuotinės konferencijos medžiaga).

- Kodėl, jūsų manymu, tuo metu Dangišskasis Tėvas nuo Jėzaus atitraukė Savo Dvasią?

Kad padėtumėte mokiniams surasti tiesą, perskaitykite likusią vyresniojo Holando teiginio dalį:

„Taip reikėjo padaryti, iš tikrųjų tai buvo pagrindinė Apmokėjimo reikšmės dalis, kad šis tobulas Sūnus, niekada nekalbėjęs neteisai, nepadaręs nieko nedoro, nepalietęs nieko nešvaraus, turėjo pažinti, kaip jaučiasi likusioji žmonija – mes, visi mes, – padariusi tokias nuodėmes. Tam, kad Jo Apmokėjimas būtų beribis ir amžinas, Jis turėjo pajusti, ką reiškia mirti ne tik fiziškai, bet ir dvasiškai, pajusti, ką reiškia, kai dieviška dvasia išeina, palikdama žmogų jaustis visiškai ir beviltiškai vienišą“ („Nė vienas nebuvo su Juo“).

- Kaip, atsižvelgdami į Mato 27:46 ir vyresniojo Holando teiginį, apibendrinumėte Apmokėjimą vykdančio Gelbėtojo patyrimus? (Mokiniai gali vartoti kitus žodžius, tačiau įsitikinkite, kad jie suprato tokią tiesą: **Vykdydamas Apmokėjimą Jėzus Kristus jautė, kad Dangiškojo Tėvo Dvasia atitraukė.**)

- Kodėl, pasak vyresniojo Holando, Jėzus Kristus patyrė Dvasios atsitraukimą?
(Kad pajustų, ką reiškia mirti dvasiškai.)

Paiškinkite, kad dvasiškai mirštame, arba nuo mūsų atsitraukia Dangiškojo Tėvo Dvasia, tuomet, kai padarome nuodėmę. Paliudykite, kad dėl to, jog Jėzus Kristus Getsemanės sode ir ant kryžiaus patyrė dvasinę mirtį, Jis gali mums padėti tuomet, kai dėl mūsų prastų pasirinkimų nuo mūsų atsitraukia Dangiškojo Tėvo Dvasia. Jis taip pat gali mums padėti, kai jaučiamės vieniši.

Paprašykite mokinių tyliai perskaityti Mato 27:50 ir DžSV Mato 27:54 ištrauką, kuri pakeista taip: „Jėzus, dar kartą skardžiu balsu sušukęs: „Tėve, baigiau. Tavoji valia įvykdyta!“, atidavė dvasią.“

- Kodėl, pasak šios eilutės Džozefo Smito Vertimo, Jėzus visa tai iškentėjo?
(Mokiniai turėtų įvardyti šią tiesą: **Jėzus Kristus kentėjo tam, kad įvykdytų Dangiškojo Tėvo valią.**)

Mokiniams priminkite praeitą pamoką, kurioje jie studijavo Mato 26 skyrių ir sužinojo apie Gelbėtojo kentėjimą Getsemanėje ir Jo ryžtą Savo valią perduoti Tėvo valiai. Galite mokiniams pasiūlyti Raštuose šalia Mato 27:50 užsirašyti kryžminę nuorodą į Mato 26:39, kuri padės jiems atminti, jog Jėzus įvykdė tai, ką pasižadėjo.

- Kodėl Tėvas norėjo, kad Jėzus patirtų visas kančias, pradedant Getsemane ir baigiant kryžiumi?

Kad apžvelgtumėte ir padėtumėte mokiniams pajusti Mato 27 skyriuje jų išmuktų įvykių, doktrinų ir principų tiesą ir svarbą, galite parodyti *Mormon Messages* (liet. „Mormonų žinutės“) filmuką „None Were with Him“ (liet. „Jis buvo visai vienas“) (4:25). Šiame filmuke vaizduojamas Gelbėtojo nukryžiuojimas ir prisikėlimas bei rodoma vyresniojo Džefrio R. Holando iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo 2009 m. balandžio visuotinėje konferencijoje pasakytos kalbos „Nė vieno nebuvo su Juo“ ištrauka (2009 m. balandžio visuotinės konferencijos medžiaga). Filmuką galima rasti internete adresu LDS.org.

Paiškinkite, kad vienas geriausių būdų parodyti dėkingumą Viešpačiui už tai, ką Jis dėl mūsų iškentė, yra gyventi teisiai. Vėl atkreipkite dėmesį į prieš pamoką lentoje užrašytą neužbaigtą teiginį: „Šiandien aš pamačiau ir pajutau ...“ Paprašykite mokinių šį teiginį užbaigti savo klasės užrašuose arba Raštų studijavimo žurnale. Skirkite pakankamai laiko, tada galite pakviesti kelis mokinius perskaityti, ką parašė.

33 PAMOKA

Mato 27:51–28:20

Įvadas

Jėzui Kristui mirus perpus perplyšo šventyklos uždanga. Žydų vadovai kreipėsi į Pilotą su prašymu prie Jėzaus kapo pastatyti sargybą. Jėzus Kristus prisikėlė ir pasirodė daugeliui

žmonių ir Savo apaštalams. Savo apaštalams Jis įsakė nešti Evangeliją visam pasauliui.

Pasiūlymai, kaip mokyti

Mato 27:51–56

Jėzui Kristui mirus perplyšta šventyklos uždanga ir sudreba žemė

Mokinių paklauskite, ar yra miręs jiems ar jų draugui artimas žmogus. Po to klasės paklauskite:

- Kodėl taip sunku, kai netenkame mylimo žmogaus?

Paprašykite mokinių studijuojant Mato 27:51–28:20 paieškoti tų tiesų, kurios galėtų juos paguosti mirus mylimam žmogui. Kad mokiniai suprastų šios dienos pamokos kontekstą, galite paprašyti jų trumpai apibendrinti, kas nutiko Jėzui Kristui nuo Jo suėmimo iki nukryžiuavimo.

Pakvieskite vieną mokinį garsiai perskaityti Mato 27:51. Tegul klasė pasiklauso, kas mirus Jėzui nutiko šventykloje.

- Kas nutiko mirus Jėzui?

Galite lentoje perbraižyti čia pridėtą šventyklos vidaus schemą.

Paiškinkite, kad Jėzaus laikais šventykloje buvo du kambariai: šventa vieta ir šventų švenčiausioji. Šventų švenčiausioji simbolizavo Dievo akivaizdą. Šiuos du kambarius skyrė uždanga, arba užuolaida. Vieną kartą metuose, Apmokėjimo dieną, aukštasis kunigas praeidavo per šventyklos uždangą ir įžengdavo į šventų švenčiausiąją, kur pašlakstydavo aukos už nuodėmes krauju, kad apmokėtų visų izraelitų nuodėmes (žr. Kunigų 16). Po Jėzaus mirties pusiau plyšusi šventyklos uždanga simbolizavo, kad Jėzus Kristus, Didysis Aukštasis Kunigas, praėjo per mirties uždangą ir netrukus įžengs Dievo Tėvo akivaizdon.

Kad padėtumėte mokiniams geriau suprasti uždangos plyšimo reikšmę, paprašykite vieno iš jų garsiai perskaityti šį vyresniojo Briuso R. Makonkio iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo teiginį:

„Šventų švenčiausioji dabar atvira visiems, ir visi, per apmokantįjį Avinelio kraują, gali įžengti į aukščiausiąją ir švenčiausiąją vietą – į tą karalystę, kur yra amžinasis gyvenimas. [...] Senovės šventykloje per uždangą atliekamos apeigos vaizdavo tai, ką Kristus turėjo padaryti, o kai Jis tai padarė, visi žmonės įgijo teisę per uždangą įžengti Viešpaties akivaizdon ir paveldėti visą išaukštinimą“
(*Doctrinal New Testament Commentary*, 3 vols. [1965–1973], 1:830).

- Kokią svarbią tiesą iš uždangos plyšimo galime sužinoti apie Jėzaus Kristaus Apmokėjimą? (Mokiniams baigus atsakinėti, lentoje užrašykite tokią tiesą: **Dėl Jėzaus Kristaus Apmokėjimo visi galime įžengti Dievo akivaizdon, jei atgailausime ir laikysimės savo sandorų.**)
- Kaip Jėzaus Kristaus Apmokėjimas mums suteikia galimybę sugrįžti į Dievo akivaizdą?

Atkreipkite dėmesį, kad nors Jėzaus Kristaus Apmokėjimas mums suteikia galimybę sugrįžti į Dievo akivaizdą, mes turime atlikti savo dalį, kad būtume verti per amžius gyventi kartu su savo Dangiškuoju Tėvu.

- Ką *mes* turime daryti, kad būtume verti per amžius gyventi kartu su Dangiškuoju Tėvu?

Mato 27:52–56 apibendrinkite paaiškindami, kad po Jėzaus Kristaus Prisikėlimo taip pat buvo prikelta daug mirusių teisių žmonių ir jie pasirodė daugeliui žmonių Jeruzalėje. Šiose eilutėse taip pat minima, kad Jėzaus mirtį regėjo ne tik vienas iš Romos šimtininkų, bet ir daug moterų.

Paprašykite vieno mokinio garsiai perskaityti Mato 27:54. Tegul klasė pasiklauso, kaip Romos šimtininkas ir su juo buvusieji reagavo pamatę, kas nutiko po Gelbėtojo nukryžiuavimo.

- Kaip reagavo šimtininkas ir su juo buvusieji?
- Ką tokio jie pamatė, kad net pareiškė: „Tikrai [Jėzus] buvo Dievo Sūnus“?

Mato 27:57–66

Žydų vadovai su Pilotu susimoko prie Jėzaus kapo pastatyti sargybą

Mato 27:57–61 apibendrinkite paaiškindami, kad po Jėzaus mirties vienas turtingas mokinys, vardu Juozapas iš Arimatėjos, „prašė Jėzaus kūno“ (58 eil.). Jis suvyniojo Jėzaus kūną į švarų audeklą, paguldė jam priklausančio kapo rūsyje ir ant įėjimo užrėdė didelį akmenį.

Paprašykite kelių mokinių pakaitomis garsiai perskaityti Mato 27:62–66. Tegul klasė pasiklauso, ko vyriausieji kunigai ir fariziejai prašė Piloto.

- Ko vyriausieji kunigai ir fariziejai prašė Piloto?
- Kodėl jie to norėjo?

Mato 28:1–20

Jėzus Kristus prisikelia ir pasirodo daugeliui žmonių

Paaiškinkite, kad ankstyvą pirmosios savaitės dienos rytą, t. y. sekmadienį, Marija Magdalietė ir kita moteris, taip pat vardu Marija, atėjo prie kapo rūsio, kad pateptų Jėzaus kūną ir taip išreikštų savo meilę ir pagarbą. Paprašykite kelių mokinių pakaitomis garsiai perskaityti Mato 28:1–6.

- Ką tos moterys rado, kai prisiartinė prie kapo rūsio? (Paaiškinkite, kad Džozefo Smito Vertime paaiškinama, jog šios moterys išvydo du angelus, o ne vieną.)
- Kaip jūs reaguotumėte išvydę du angelus? Kaip reagavo sargybiniai?
- Ką, pasak 5–6 eilučių, angelai pasakė atėjusioms moterims?
- Kokios tiesos galime pasimokyti iš šių žodžių? (Mokiniams baigus atsakinėti, lentoje užrašykite tokią tiesą: **Jėzus Kristus prisikėlė iš numirusių.**)

Kad padėtumėte mokiniams suprasti Prisikėlimo doktriną, suskirstykite juos į grupes po du ar tris ir paprašykite, kad kiekviena grupelė užpildytų šį lapą:

„Jis prisikėlė“ (Mato 28:6)

Išstudijuokite Raštų rodyklės straipsnį „Prikelimas“. Tada aptarkite toliau surašytus klausimus ir tam skirtose vietose parašykite savo atsakymus.

Koks skirtumas tarp mirusiųjų atgaivinimo ir mirusiųjų prikėlimo?	
Kas nutiks su visa žmonija dėl Jėzaus Kristaus Priskėlimo?	
Kaip Priskėlimo doktrinos supratimas gali paguosti tuos, kurie neteko mylimų žmonių?	

Paprašykite kelių mokinių pasidalinti tuo, ką sužinojo pildydami lapą.

Pakvieskite vieną mokinį garsiai perskaityti šį prezidento Gordono B. Hinklio teiginį:

„Stebuklas tą prisikėlimo rytą, tą Velykų sekmadienį, yra stebuklas visai žmonijai. Tai stebuklas galios Dievo, kurio Mylimasis Sūnus atidavė Savo gyvybę kaip auką už visų nuodėmes, kaip meilės atnašą kiekvienam Dievo sūnui ir dukrai. Tai padaręs Jis sulaužė mirties antspaudus. [...]

Kaip Jis prikėlė Savo kūną ir išėjo iš kapo, taip ir mes visi savo pačių prikėlimo dieną mėgausimės kūno ir dvasios sujungimu ir tapimu gyvomis sielomis.

Tad mes džiūgaujame, kaip ir dauguma žmonių, kaip turėtų džiūgauti ir visa žmonija, atmindami šį patį šlovingiausią, labiausiai guodžiantį, labiausiai nuraminantį įvykį žmonijos istorijoje – pergalę prieš mirtį“ (“The Victory over Death,” *Ensign*, Apr. 1997, 4).

Paprašykite vieno mokinio garsiai perskaityti Mato 28:7–10.

- Ką, pasak 7 eilutės, angelai įsakė daryti moterims?
- Kodėl, jūsų manymu, tos moterys nuėjo „apimtos išgąščio ir didelio džiaugsmo“?
- Kas atsitiko moterims, einančioms apie viską papasakoti mokiniams?

Mato 28:11–15 apibendrinkite paaiškindami, kad kol moterys skubėjo mokiniams pranešti apie Jėzaus prisikėlimą, vyriausieji kunigai iš kapą sergėjusių karių sužinojo, kas nutiko. Žydų vadovai išsigando, kad žmonės sužinos tiesą, tad jie užmokėjo sargams, kad šie meluotų, neva sargams miegant Gelbėtojo mokiniai pagrobė Jo kūną iš kapo.

Paprašykite vieno mokinio garsiai perskaityti Mato 28:16–18. Tegul klasė pasiklauso, kaip buvo palaiminti vienuolika apaštalų už tai, kad pakluso moterų žodžiams vykti į Galilėją.

- Kaip buvo palaiminti vienuolika apaštalų už tai, kad pakluso moterų žodžiams?

Paprašykite vieno mokinio garsiai perskaityti Mato 28:19–20. Tegul klasė pasiklauso, ką Gelbėtojas įsakė daryti Savo apaštalams po to, kai jie Jį pamatė.

Mato 28:19–20 yra Raštų įvaldymo eilutės. Raštų įvaldymo eilučių studijavimas padės mokiniams geriau suprasti pagrindines doktrinas ir pasiruošti mokyti kitus. Galite pasiūlyti mokiniams pasižymėti Raštų įvaldymo eilutes, kad ateityje galėtų greičiau surasti. Kad padėtumėte mokiniams įvaldyti šias eilutes, peržiūrėkite šios pamokos pabaigoje pateiktą mokymo idėją.

Šio vadovėlio priede rasite Raštų įvaldymo ištraukų paaiškinimus ir sąrašą papildomų veiklų, kurios padės mokiniams jas įsisavinti.

- Ką daryti buvo įsakyta apaštalams po to, kai jie pamatė Gelbėtoją?
- Kai įgyjame liudijimą apie Jėzų Kristų, ko apie savo pareigą galime pasimokyti iš jų patyrimo? (Mokiniams baigus atsakinėti, lentoje užrašykite tokį principą: **Kai įgyjame liudijimą apie Jėzų Kristų, turime pareigą apie Jį liudyti kitiems.**)

Pakvieskite mokinius ateiti prie lentos ir išvardinti, kaip galėtume kitiems paliudyti apie Jėzų Kristų. Galite jų paprašyti paaiškinti arba duoti lentoje jų užrašytą idėjų pavyzdžių. Tada užduokite šiuos klausimus:

- Kokį pažadą, pasak 20 eilutės, Gelbėtojas davė Savo apaštalams?
- Kokiais būdais Viešpats „buvo su jumis“ arba jums padėjo, kai dalinotės Evangelija?

Paraginkite mokinius su kitais pasidalinti savo liudijimu apie Jėzų Kristų. Kad padėtumėte mokiniams, paprašykite jų pasinaudoti viena iš lentoje užrašytų idėjų ir nusistatyti asmeninę tikslą paliudyti apie Jėzų Kristų ir Jo Evangeliją šeimos nariams, draugams ir kitiems. Paprašykite mokinių savo tikslą užsirašyti į sąsiuvinius arba Raštų studijavimo žurnalą.

Raštų įvaldymas – Mato 28:19–20

Kad padėtumėte mokiniams įsiminti šias Raštų įvaldymo eilutes, suskirstykite juos poromis ir vieno poros nario paprašykite ant popieriaus lapo užrašyti abi Raštų įvaldymo eilutes. Tada paprašykite popieriaus lapą sukarpyti į juosteles, kad Raštų įvaldymo eilutės liktų aiškiai perskaitomos. Paprašykite mokinių popieriaus juosteles sumaišyti ir vėl sudėti tinkama tvarka (jei reikia, galima žvilgtelėti į Raštus). Pasiūlykite mokiniams tai daryti tol, kol jiems nebereikės Raštų. Paraginkite mokinius išimti vieną juostelę ir trūkstamus žodžius pasakyti atmintinai. Kai mokiniai įsimins vieną frazę, paraginkite juos išimti kitą frazę ir abi frazes pasakyti atmintinai. Leiskite jiems tai daryti tol, kol visą Raštų ištrauką galės pasakyti atmintinai.

Evangelijos pagal Morkų studijų įvadas

Kodėl verta studijuoti šią knygą?

Morkaus knyga Jėzaus Kristaus tarnystę, mirtį ir Prisikėlimą perteikia veiksmo kupinu pasakojimu, dažnai akcentuojančiu galingus Gelbėtojo veiksmus. Svarbiausias jos pasakojimas yra apie Apmokėjimą, kurį Morkus pabrėžė esant esmine Jėzaus, pažadėtojo Mesijo, misija. Studijuodami Morkaus pasakojimą ir liudijimą apie Gelbėtojo įvykdytą apmokančiąją misiją, mokiniai galės labiau atsiversti į Evangeliją ir rasti drąsos sekti Gelbėtoju.

Kas parašė šią knygą?

Šios knygos autorius yra Morkus (taip pat vadinamas Jonu Morkumi). Nors Morkus nebuvo vienu iš pirmųjų Jėzaus Kristaus mokinių, jis atsivertė ir tapo apaštalo Petro padėjėju, ir gali būti, kad šią evangeliją jis parašė remdamasis tuo, ką sužinojo iš Petro (žr. Raštų rodyklė, „Morkus“).

Morkus ir jo motina Marija gyveno Jeruzalėje; jų namuose rinkosi pirmieji krisčionys (žr. Apaštalų darbų 12:12). Morkus iš Jeruzalės išvyko padėti Barnabui ir Sauliui (Pauliui) jų pirmojoje misionieriškoje kelionėje (žr. Apaštalų darbų 12:25; 13:4–6, 42–48). Vėliau Paulius rašė, kad Morkus buvo su juo Romoje (žr. Kolosiečiams 4:10; Filemonui 1:24), ir gyrė Morkų kaip gerą bendražygį, kuris buvo „naudingas padėjėjas [tarnystėje]“ (2 Timotiejui 4:11). Petras jį pavadino „mano sūnus Morkus“ (1 Petro 5:13), taip užsimindamas apie jų santykių artumą.

Kada ir kur ji buvo parašyta?

Kada Morkaus evangelija buvo parašyta, tiksliai nežinome. Gali būti, kad šią evangeliją Morkus parašė Romoje tarp 64 m. po Kr. ir 70 m. po Kr., tikriausiai netrukus po apaštalo Petro nužudymo 64 m. po Kr.

Kam ji buvo rašoma ir kodėl?

Morkaus evangelijoje yra tokių detalių, kaip išverstos aramėjiškos citatos, lotyniški posakiai ir žydų papročių paaiškinimai, kurie, atrodo, skirti romėnams ir kitų pagoniškų šalių žmonėms, ko gero, Romoje ir Romos imperijoje atsivertusiesiems į krisčionybę. Daug kas mano, kad, ko gero, Morkus buvo su Petru Romoje tuo laikotarpiu, kuris pasižymėjo sunkiais tikėjimo išbandymais daugeliui Bažnyčios narių visoje Romos imperijoje.

Trečdalyje Morkaus evangelijos pasakojama apie Gelbėtojo mokymus ir paskutinės Jo gyvenimo savaitės įvykius. Morkus liudijo, kad kenčiantis Dievo Sūnus galiausiai triumfavo prieš blogį, nuodėmę ir mirtį. Tas liudijimas reiškė, kad Gelbėtojo pasekėjams nereikia baimintis. Susidūrę su persekiojimais, išbandymais ir net mirtimi, jie sekė savo Mokytoju. Jie gali tvirtai laikytis, žinodami, kad jų Viešpats padės jiems ir kad visi Jo pažadai galiausiai išsipildys.

Kokie šios knygos išskirtiniai bruožai?

Morkaus evangelija prasideda staiga ir dramatiškai ir tokia išlieka iki galo, greitai tempu pasakojanti apie įvykius. Morkus dažnai vartoja žodžius *tuojau* ir *netrukus*, suteikdamas greitai besivystančio veiksmo efektą.

Nors 90 procentų Evangelijoje pagal Morkų pateiktos informacijos yra pateikta ir Evangelijose pagal Matą ir Luką, Morkaus pasakojime dažnai įtraukiamos papildomos smulkmenos, padedančios mums labiau vertinti Gelbėtojo atjautą ir Jį supančių žmonių reakciją (Morkaus 9:14–27 palyginkite su Mato 17:14–18). Pavyzdžiui, Morkus pasakojo, su koku visuotiniu entuziazmu Gelbėtoją jo tarnystės pradžioje sutiko Galilėjos ir kitų vietovių gyventojai (žr. Morkaus 1:32–33, 45; 2:2; 3:7–9; 4:1). Morkus taip pat kruopščiai papasakojo apie neigiamą Rašto aiškintojų ir fariziejų reakciją ir sparčiai augantį jų priešinimąsi, kuris nuo skeptiškumo (žr. Morkaus 2:6–7) peraugo į sąmokslą nužudyti Jėzų (žr. Morkaus 3:6).

Viena iš svarbių Evangelijos pagal Morkų temų yra klausimai dėl to, kas Jėzus buvo, kas suprato Jo prigimtį bei mokinių, kurie privalo paimti kryžių ir sekti Jėzumi, vaidmenį (žr. Morkaus 8:34). Be to, tik Evangelijoje pagal Morkų aprašytas palyginimas apie savaime išaugusią sėklą (žr. Morkaus 4:26–27), kurčiojo išgydymas Dekapolio krašte (žr. Morkaus 7:31–37) ir palaišnis aklojo išgydymas Betsaidoje (žr. Morkaus 8:22–26).

Santrauka

Morkaus 1–4. Jonas Krikštytojas pakrikštija Jėzų, kuris pradeda pamokslauti, pašaukia mokinius ir daro stebuklus. Jis moko palyginimais, kai žmonės vis labiau ima Jam priešintis.

Morkaus 5–7. Demonstruodamas gailėstingumą kitiems, Gelbėtojas toliau daro stebuklus. Po Jono Krikštytojo nužudymo Jėzus pamaitina daugiau nei penkis tūkstančius ir eina vandeniu. Jėzus moko nesilaikyti klaidingų papročių.

Morkaus 8–10. Jėzus Kristus toliau daro stebuklus. Petras liudija, kad Jėzus yra Kristus. Tris kartus Gelbėtojas pranašauja apie savo kentėjimą, mirtį ir Prisikėlimą, bet Jo mokiniai nevisiškai supranta, ką Jis turi omenyje. Jis moko juos apie Jo mokiniams privalomą nuolankumą ir tarnystę.

Morkaus 11–16. Paskutinę savo gyvenimo savaitę Gelbėtojas atvyksta į Jeruzalę, moko Savo mokinius, kenčia Getsemanėje ir yra nukryžiuojamas. Jėzus Kristus prisikelia.

Morkaus 1

Įvadas

Jonas Krikštytojas skelbė atgailos „krikštą nuodėmėms atleisti“ (Morkaus 1:4). Kai buvo pakrikštytas Jono, Gelbėtojas dieviška galia ir įgaliojimu pradėjo skelbti

Evangeliją ir daryti stebuklus. Jis išvarė piktašias dvasias ir išgydė raupsuotąjį. Kalbos apie Jį pasklido po Galilėją.

Pasiūlymai, kaip mokyti

Morkaus 1:1–20

Jėzus pradeda savo tarnystę

Keletą dienų prieš pamoką dviejų mokinių paprašykite trumpai paliudyti apie Jėzų Kristų. Po dvasinės įžangos pakvieskite kelis mokinius paliudyti apie Gelbėtoją. Paskui paklauskite visų:

- Kodėl verta išgirsti ne vieno, bet kelių žmonių liudijimus?
- Kodėl, jūsų manymu, Morkaus liudijimą verta studijuoti po to, kai jau išstudijavote Mato liudijimą?

Pakvieskite mokinius tyliai peržvelgti Morkaus 1:1–4, 9–11 ir surasti, kokių įvykių Morkus pradeda savo pasakojimą apie Gelbėtojo gyvenimą.

- Kokiu įvykiu Morkus pradeda savo pasakojimą?

Paaiškinkite, kad Morkaus pasakojimas apie Gelbėtojo gyvenimą skiriasi nuo Mato pasakojimo. Šis prasideda staiga, veiksmas vystosi greitai, dėmesys sutelkiamas į Gelbėtojo dieviškumą pabrėžiant Jo darbus ir stebuklus. Tikėtina, kad Morkus šį pasakojimą užrašė remdamasis tuo, ką išgirdo iš apaštalo Petro.

Apibendrinkite Morkaus 1:12–20, paaiškindami, kad pasninkavęs 40 dienų, Jėzus buvo gundomas velnio. Taip pat jis skelbė atgailą Galilėjoje ir pašaukė mokinius sekti paskui Jį. (*Pastaba.* Detaliai šie įvykiai analizuojami pamokose, kuriose nagrinėjamas Mato 4 skyrius.)

Morkaus 1:21–39

Jėzus išvaro demonus ir išgydo ligonį

Lentoje užrašykite žodžius *Priešo teritorija* ir paklauskite mokinių, su kokiais pavojais karys gali susidurti prieš teritorijoje.

Pakvieskite kurį nors mokinį garsiai perskaityti prezidento Boido K. Parkerio iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo teiginį:

„Jūs, jaunieji žmonės, augate prieš teritorijoje.

Iš Raštų žinome, kad danguje vyko karas ir kad Liuciferis maištavo ir kartu su savo pasekėjais „buvo išmestas žemėn“ [Apreiškimo 12:9]. Jis pasiryžęs sužlugdyti mūsų Dangiškojo Tėvo planą ir siekia užvaldyti visų protus ir elgesį“ („Patarimas jaunimui“, 2011 m. spalio visuotinės konferencijos medžiaga).

- Kuo jūsų žemiškasis gyvenimas panašus į buvimą prieš teritorijoje?

Paprašykite, kad ranką pakeltų tie mokiniai, kurie kada nors jautėsi prislėgti dėl blogio įtakos ir juos supančių pagundų. Kai mokiniai studijuos Morkaus 1:21–39, paraginkite juos ieškoti tiesos, kuri padėtų susidūrus su blogio įtaka arba pagundomis.

Pakvieskite kurį nors mokinį garsiai perskaityti Morkaus 1:21–22. Likusių mokinių paprašykite sekti skaitomą tekstą ir surasti, ką Jėzus padarė Kafarnaume ir kaip į tai reagavo žydai.

- Kodėl žydus nustebino Gelbėtojo mokymai?
- Ką, jūsų manymu, reiškia, kad Jėzus mokė „kaip turintis galią“? (Morkaus 1:22.)

Paaiškinkite, kad Rašto aiškintojai buvo laikomi Mozės įstatymo žinovais. Pamokslaudami jie dažnai remdavosi buvusiais teisės autoritetais (žr. *New Testament Student Manual* [Church Educational System manual, 2014], 103). Kita vertus, Jėzus kalbėjo su galia ir Savo Tėvo įgaliojimu kaip didis Jehova, davęs Mozės įstatymą (Džozefo Smito vertimas, Mato 7:37 patikslina, kad „Jėzus mokė juos, kaip turintis Dievo, o ne Rašto aiškintojų įgaliojimą“).

Mokinių paprašykite tyliai perskaityti Morkaus 1:23–26 arba parodykite jiems filmuką „Jesus Heals a Possessed Man“ (liet. „Jėzus išgydo apsėstąjį“) (1:48) iš *The Life of Jesus Christ Bible Videos*, (liet. „Biblijos filmukai apie Jėzaus Kristaus gyvenimą“), kurį galima rasti internete adresu LDS.org. Pasiūlykite mokiniams surasti, kas nutiko Jėzui mokant sinagogoje. Paprašykite mokinių papasakoti, ką rado. Paaiškinkite, kad „netyroji dvasia“ reiškia piktąją dvasią.

- Ką apie Jėzų žinojo netyroji dvasia?
- Kodėl netyroji dvasia žinojo, kas yra Jėzus? (Žmonių kūnus užvaldyti siekiančios piktosios dvasios – tai Liuciferio pasekėjai. Prieš išvarant jas iš dangaus, jos gyveno Dangiškojo Tėvo ir Jėzaus Kristaus akivaizdoje.)
- Ką būtumėte pamanę apie Jėzų, jeigu tuo metu būtumėte buvę sinagogoje?

Pakvieskite kurį nors mokinį garsiai perskaityti Morkaus 1:27–28. Paprašykite klasės sekti skaitomą tekstą ir surasti, kaip reagavo žmonės, pamatę Jėzų iš žmogaus išvarant netyrąją dvasią.

- Kaip reagavo žmonės?
- Ko šis pasakojimas moko mus apie Gelbėtojo galią? (Mokiniai turėtų nurodyti tiesą, panašią į šią: **Gelbėtojas turi galią velniui ir jo pasekėjams.**)
- Kaip šios tiesos žinojimas padeda mums, kai esame prislėgti dėl blogio įtakos ir mus supančių pagundų?

Pakvieskite kurį nors mokinį perskaityti šį prezidento Džeimso E. Fausto iš Pirmosios Prezidentūros teiginį:

„Džozefas Smitas sakė: „Piktosios dvasios turi ribas, apribojimus ir dėsnius, kuriems jos turi paklusti“ [*History of the Church*, 4:576]. Taigi, Šėtonas ir jo angelai nėra visagaliai. [...]

Šėtono pastangas gali sugriauti visi, kurie ateina pas Kristų paklusdami Evangelijos sandoroms ir apeigoms“ (“*Serving the Lord and Resisting the Devil*,” *Ensign*, Sept. 1995, 6, 7).

- Ką, pasak prezidento Fausto, galime daryti, kad įgytume daugiau galios atsispirti velniui?
- Kas, anot 28 eilutės, įvyko Gelbėtoji išvarius piktąją dvasią?

Apibendrinkite Morkaus 1:29–39 paaiškindami, kad Gelbėtojas išgydė Simono Petro uošvę nuo karštinės, pagydė daug kitų sergančiųjų ir išvarė daugybę demonų. Pamokslavimą Gelbėtojas tęsė Galilėjoje.

Morkaus 1:40–45

Jėzus išgydo raupsuotąjį

Paprašykite mokinių tyliai peržvelgti Morkaus 1:40 ir surasti, kas atėjo pas Gelbėtoją Jam toliau mokant Galilėjoje. Paprašykite mokinių papasakoti, ką rado. Pakvieskite kurį nors mokinį išeiti prieš klasę. Paprašykite mokinių įsivaizduoti, kad prieš juos stovintis mokinys serga raupsais.

Paaiškinkite, kad raupsai tai lėtinė odą, nervus, akis, kaulus ir galūnes pažeidžianti liga. Negydoma ji veda prie skausmingos mirties. Senovėje buvo tikima, kad kiekvienas, prisilietęs prie raupsuotojo, apsikrės šia liga. Parodykite į prieš klasę stovintį mokinį ir paklauskite:

- Jei (mokinio vardas) būtų senovėje gyvenęs raupsuotasis, kaip su juo arba ja būtų elgiamasi?

Paaiškinkite, kad siekiant apsaugoti bendruomenės sveikatą ir gerovę, raupsuotieji buvo verčiami gyventi už miesto ribų. Įstatymas reikalavo, kad perspėdami besiartinančius jie šauktų: „Nešvarus!“ (žr. Raštų rodyklę, „Raupsai“; Kunigų 13:44–46). Paprašykite kelių mokinių suvaidinti šią situaciją – praeiti pro raupsuotąjį vaidinantį mokinį. Paprašykite, kad jiems praeinant šis sušuktų: „Nešvarus! Nešvarus!“ Pro šalį praeinančių mokinių paklauskite, kaip jie jaustųsi tokioje situacijoje. Tada leiskite mokiniams sugrįžti į savo vietas.

- Kaip jūsų gyvenimas pasikeistų susirgus raupsais?

Pasiūlykite mokiniams įsivaizduoti save esant raupsuotaisiais Kristaus laikais. Paklauskite, ką jie darytų, pamatę prieinančią Gelbėtoją.

- Ką, pagal Morkaus 1:40, padarė raupsuotasis, kai prie jo priėjo Viešpats?
- Kaip raupsuotasis parodė tikėjimą Jėzumi Kristumi? Kaip frazė „jei panorėsi“ parodo raupsuotojo tikėjimą?

Paprašykite mokinių tyliai perskaityti Morkaus 1:41–42 ir rasti, kaip Viešpats atsiliepė į šio žmogaus maldavimą.

- Kas Gelbėtojo atsakyme į šio žmogaus maldavimą paliko jums įspūdį?
- Jei būtumėte raupsuotasis, ką jums reikštų Gelbėtojo prisilietimas? Kodėl?
- Kaip pasikeistų jūsų gyvenimas, jeigu Jėzus Kristus išgydytų jus nuo raupsų?

Lentoje užrašykite šį teiginį: *Raupsus galima palyginti su nuodėme.*

Kad padėtumėte mokiniams suprasti, kaip raupsus galima palyginti su nuodėme (žr. Kunigų 14), pakvieskite vieną mokinį garsiai perskaityti šį vyresniojo Briuso R. Makonkio iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo teiginį:

„Biblijos laikais raupsai be naikinančio fizinio poveikio dar buvo laikomi nuodėmės ir nešvarumo simboliu, leidžiančiu suprasti, kad kaip ši pikta liga sunaikina fizinį kūną, taip nuodėmė sunaikina ir suteršia žmogaus dvasią“ (*The Mortal Messiah*, 4 vols. [1979–1981], 2:45).

- Kodėl raupsus galima palyginti su nuodėme? (Kalbėdami apie raupsų palyginimą su nuodėme įsitikinkite, jog mokiniai supranta, kad ligos nebūtinai yra nuodėmės pasekmė.)

Pakvieskite kurį nors mokinį garsiai perskaityti Morkaus 1:40–42 šį kartą žodį *raupsuotasis* pakeisdami žodžiu *nusidėjėlis*, o žodį *raupsai* – žodžiu *nuodėmė*. Kitų mokinių paprašykite sekti skaitomą tekstą ir ieškoti, kaip šio raupsuotojo išgydymą galime palyginti su apvalymu nuo nuodėmių.

Raštų pritaikymas sau

Pritaikyti Raštus sau reiškia palyginti juos su savo gyvenimu. Pastebėję panašumą tarp savo ir Raštuose užrašytų patyrimų, mokiniai galės lengviau nustatyti Evangelijos doktrinas ir principus. Mokiniais taip pat bus lengviau įsivaizduoti, kaip jie taikys šias doktrinas ir principus savo gyvenime.

- Kai šitaip skaitote šias eilutes, kokie žodžiai padeda suprasti, kad buvo atleista?
- Kaip tai, ką darė raupsuotasis, siekdamas apvalymo nuo raupsų, rodo mums, ką mes turime daryti, kad būtume apvalyti nuo nuodėmės?
- Kokį principą sužinome palygindami raupsuotojo išgydymą su apvalymu nuo nuodėmės? (Mokiniai gali atsakyti kitais žodžiais, tačiau turėtų paminėti tokį principą: **Kai parodysime tikėjimą ir ateisime pas Gelbėtoją, Jis mūsų pasigailės ir apvalys nuo nuodėmės.** Šį principą lentoje užrašykite remdamiesi mokinių žodžiais.)
- Kaip turime parodyti tikėjimą ir ateiti pas Gelbėtoją, kad Jis galėtų atleisti mums mūsų nuodėmes?

Pasiūlykite mokiniams pagalvoti, koks buvo raupsuotojo gyvenimas iki išgydymo ir po jo.

- Kaip pasikeistų žmogaus gyvenimas jam atėjus pas Jėzų Kristų, kad būtų apvalytas nuo nuodėmių?
- Ar matėte keičiantis kieno nors gyvenimą po apvalymo nuo nuodėmių per Kristaus Apmokėjimą? (Išpėkite mokinius, kad nederėtų minėti žmonių vardų arba vardinti savo praeities nuodėmių.)

Paprašykite mokinių pagalvoti, nuo kokių nuodėmių jie turi būti apvalyti. Kvieskite mokinius ateiti pas Gelbėtoją parodant tikėjimą Juo per maldą, atgailą ir paklusnumą, kad Jis galėtų padaryti juos švarius. Galite paliudyti apie apvalančiąją Gelbėtojo Apmokėjimo galią.

Pakvieskite kelis mokinius pakaitomis garsiai perskaityti Morkaus 1:43–45. Kitiems pasiūlykite surasti, kokį nurodymą Viešpats davė išgydytam raupsuotajam. Paprašykite mokinių papasakoti, ką rado.

Paaiškinkite, jog Mozės įstatymas reikalavo, kad išgijusieji nuo raupsų pasirodytų šventyklos kunigui ir atneštų auką.

- Ką tas vyras darė po to, kai Gelbėtojas liepė jam niekam apie tai nepasakoti?
- Kas nutiko dėl to, kad tas vyras paskleidė žinią apie savo išgijimą?

Pamoką galite pabaigti paklausdami mokinių, kuris iš Morkaus 1 skyriuje užrašytų Jėzaus Kristaus poelgių paliko didžiausią įspūdį.

Morkaus 2–3

Įvadas

Jėzus atleido suparalyžiuoto vyro nuodėmes, jį išgydė ir po to pašaukė Matą sekti paskui Jį. Rašto aiškintojus ir fariziejus Jis mokė apie šabo dieną. Viešpats toliau gydė daugybę žmonių,

pasiuntė Savo apaštalus skelbti Evangeliją ir perspėjo dėl piktžodžiavimo prieš Šventąją Dvasią.

Pasiūlymai, kaip mokyti

Morkaus 2:1–12

Jėzus atleidžia nuodėmes paralyžiuotajam ir jį išgydo

Pakvieskite mokinius įsivaizduoti, kad gyvybei pavojinga fizine liga serga jų artimas žmogus ir jam reikia ypatingo gydymo.

- Ko prašytumėte, kad padėtų jūsų artimam žmogui? Kodėl?
- Ką būtumėte pasiruošę padaryti, jeigu tebūtų vienas galintis padėti gydytojas, tačiau su juo būtų sunku susitikti?

Apibendrinkite Morkaus 2:1–4 papasakodami, kad Galilėjoje, Kapernaumo miestelyje, buvo „paralyžiuotas žmogus“ (3 eilutė). Keturi vyrai atnešė šį žmogų prie namo, kuriame buvo Jėzus. Pamatę, jog prie namo susigrūdę tiek žmonių, kad neįmanoma į jį įeiti, jie išardė dalį stogo ir nuleido paralyžiuotąjį prie Gelbėtojo.

Pakvieskite kurį nors mokinį garsiai perskaityti Morkaus 2:5, o likusių mokinių paprašykite rasti, ką Jėzus pasakė paralyžiuotajam. Paprašykite mokinių papasakoti, ką rado.

Pakvieskite kelis mokinius pakaitomis garsiai perskaityti Morkaus 2:6–12. Kitų mokinių paprašykite sekti skaitomą tekstą ir rasti, kas vyko toliau.

- Kaip, pasak 6–7 eilučių, „keletas Rašto aiškintojų“ reagavo į Gelbėtojo žodžius? (Juos supykėdė tai, kad Jis pareiškė atleidžiantis nuodėmes.)
- Ko Rašto aiškintojų paklausė Jėzus?
- Ką parodė ir ko pamokė Gelbėtojas, išgydydamas šį žmogų? (Mokiniams atsakius padėkite atpažinti šią tiesą: **Jėzus Kristus turi galią išgydyti mus dvasiškai ir fiziškai.**)

Atkreipkite mokinių dėmesį, kad Rašto aiškintojai, pamatę iš lovos pakilusį ir vaikščiojantį paralyžiuotąjį, gavo nepaneigiamą įrodymą, kad Jėzus Kristus turi galią išgydyti ligonius, ir girdėjo Jį liudijantį, kad Jis gali atleisti nuodėmes. Tačiau nėra jokių įrodymų, kad po to šie vyrai būtų kreipęsi į Jėzų ir prašę savo nuodėmių atleidimo.

(*Pastaba.* Morkaus 2:1–12 užrašyti įvykiai bus išsamiau aptariami pamokoje, kurioje nagrinėjamas Luko 5 skyrius.)

Morkaus 2:13–22

Jėzus kviečia Matą sekti paskui Jį ir valgo su muitininkais ir nusidėjėliais

Suskirstykite mokinius poromis ir kiekvienai porai duokite po lapelį. Pakvieskite mokinius su savo porininkais aptarti toliau pateiktus klausimus ir atsakymus surašyti į tuos lapelius.

- Dėl kokių priežasčių žmonės neprašo, kad Viešpats atleistų jų nuodėmes?

Atsakymai gali būti panašūs į šiuos: kai kurie žmonės nenori liautis darę nuodėmes, kai kurie dėl išdidumo ar gėdos nenori pripažinti darą nuodėmes, kiti galbūt tikisi, kad Viešpats jiems vis vien atleis, jeigu jie ir neatgailaus, o kiti galbūt tiki, kad Viešpats turi galią atleisti, bet jiems trūksta tikėjimo, kad Jis atleis kai kurias jų nuodėmes.

Paraginkite mokinius Morkaus 2:13–22 rasti principus, padrašinančius siekti Viešpaties atleidimo.

Pakvieskite kurį nors mokinį garsiai perskaityti Morkaus 2:13–15. Likusių mokinių paprašykite sekti skaitomą tekstą ir surasti, ką padarė Gelbėtojas, išgydęs paralyžiuotąjį.

- Ką padarė Gelbėtojas, išgydęs paralyžiuotąjį?
- Kaip į Gelbėtojo kvietimą reagavo Levis?

Paaiškinkite, kad Levis dar buvo vadinamas Matu ir tai tas pats Matas, kuris parašė Evangeliją pagal Matą. Frazė „sėdintis muitinėje“ (14 eilutė) reiškia, kad Matas buvo muitininkas, „tarnavęs mokesčių romėnams rinkėju Kafarnaume, tikriausiai buvo Herodo Antipo tarnautojas“ (Raštų rodyklė, „Matas“, scriptures.lds.org). Daugelis žydų nekentė muitininkų, nes į juos žiūrėjo kaip į išdavikus, iš saviškių renkančius pinigus romėnams.

- Ką, pasak 15 eilutės, Matas padarė, atėjęs Gelbėtojui ir jo mokiniams?
- Kas dar atėjo į puotą?

Paaiškinkite, kad Gelbėtojo laikais dalinimasis maistu reiškė daugiau nei vien valgymą ir gėrimą kartu. Tai rodė, kad susirinkusiuosius jungia draugiški ir taikūs ryšiai.

Pakvieskite kurį nors mokinį garsiai perskaityti Morkaus 2:16, o likusius mokinius paprašykite surasti, kaip reagavo Rašto aiškintojai ir fariziejai, pamatę Gelbėtoją valgant su muitininkais.

- Ką sakė Rašto aiškintojai ir fariziejai?
- Kodėl, jūsų manymu, jie kritikavo Jėzų už tai, kad Jis valgė kartu su muitininkais ir nusidėjėliais?

Pakvieskite kurį nors mokinį garsiai perskaityti Morkaus 2:17, o tada mokiniai tegul suranda, kaip Gelbėtojas atsakė į Rašto aiškintojų ir fariziejų kritiką.

- Koku žodžiu save apibūdino Gelbėtojas? (Atkreipkite mokinių dėmesį, kad žodžiu *gydytojas* Gelbėtojas patvirtino Savo galią išgydyti dvasiškai ir fiziškai.)
- Kaip Gelbėtojo atsakymas galėjo padėti Rašto aiškintojams ir fariziejams suprasti, kodėl Jis bendravo su muitininkais ir nusidėjėliais?

- Kokią tiesą iš 17 eilutės sužinome apie tai, kaip Viešpats reaguoja į mūsų nuodėmes? (Mokiniamis baigus atsakinėti, lentoje užrašykite tokią tiesą: **Gelbėtojas nori padėti mums atgailauti dėl savo nuodėmių ir būti išgydytiems.**)
- Kodėl svarbu tikėti, kad Jėzus trokšta padėti mums atgailauti ir išgyti?

Pakvieskite kurį nors mokinį garsiai perskaityti šį vyresniojo Kreigo A. Kardono iš Septyniiasdešimties teiginį:

„Viešpats mus myli ir nori, kad suprastume Jo norą atleisti. [...]

Visi mes, įskaitant kovojančius su tokiais priklausomybėmis kaip narkotikų vartojimas ar pornografija ir jų artimuosius, galime žinoti, kad Viešpats įvertins jų doras pastangas ir, kai atgaila bus užbaigta, su meile atleis“ („Gelbėtojas nori atleisti“, 2013 m. balandžio visuotinės konferencijos medžiaga).

- Kaip sužinoti, kad Viešpats nori padėti mums atgailauti ir gauti Jo atleidimą?

Paprašykite mokinių pagalvoti, ar jie panašūs į muitininkus ir nusidėjėlius (kurie suprato, kad jiems reikia Gelbėtojo, ir pas Jį atėjo), ar į Rašto aiškintojus ir fariziejus (kurie neatėjo pas Gelbėtoją prašyti atleidimo ir išgydymo Jo galia).

Paliudykite apie Gelbėtojo galią ir norą išgydyti mus ir pakvieskite mokinius, kai reikia, siekti Jo atleidimo.

Apibendrinkite Morkaus 2:18–22 paaiškindami, kad Jėzus mokė, kodėl Jo mokiniams nereikia pasninkauti, kol Jis yra su jais. Jis taip pat mokė, kodėl kai kuriems žmonėms sunku priimti Jo Evangeliją. (*Pastaba.* Šie mokymai bus išsamiau aptariami Luko 5 skyrių nagrinėjančioje pamokoje.)

Morkaus 2:23–3:6

Jėzus moko apie šabą

Paklauskite mokinių, ar kada nors jie buvo nutarę nedalyvauti veikloje stengdamiesi išlaikyti šabo dieną šventą. Paskatinkite keletą jų pasidalinti savo patirtimi.

Užrašykite šį klausimą lentoje ir paprašykite mokinių apsvarstyti jį toliau studijuojant Morkaus 2–3 skyrius: *Kaip žinoti, ar pasirinkta veikla tinka šabo dienai?*

Padalinkite mokinius į dvi grupes. Vieną grupę pakvieskite tyliai perskaityti Morkaus 2:23–28. (Galite paaiškinti, kad Džozefo Smito vertimas patikslina 27–28 eilutes: „Todėl šabas duotas žmogui kaip poilsio diena ir taip pat kad žmogus šlovintų Dievą, bet ne kad nevalgytų. Nes Žmogaus Sūnus sukūrė šabo dieną, todėl Žmogaus Sūnus taip pat yra šabo Viešpats“ [Džozefo Smito vertimas, Morkaus 2:26–27].) Kitą grupę paprašykite tyliai perskaityti Morkaus 3:1–6. Nurodykite mokiniams surasti, kokį Gelbėtojo ir Jo mokinių poelgį fariziejai laikė įsakymo švęsti šabo dieną pažeidimu.

Skirkite pakankamai laiko, tada užduokite šiuos klausimus:

- Kas, fariziejų manymu, buvo neleistina daryti Gelbėtojui ir Jo mokiniams šabo dieną? (Skabyti javus ir gydyti žmones.)

- Kodėl fariziejai manė, kad skinti javus arba gydyti žmones yra Dievo įstatymų pažeidimas?

Jei būtina, priminkite mokiniams, kad žydų mokytojai prie Mozės įstatymo pridėjo savo sugalvotas taisykles ir aiškinimus, vadinamus nerašytais įstatymais arba tradicijomis. Šiomis pridėtomis taisyklėmis buvo siekiama užkirsti kelią Dievo duoto įstatymo pažeidinėjimui, bet kartu jos trukdė kai kuriems žmonėms suprasti tikrąjį tam tikrų įsakymų, įskaitant ir įsakymo švęsti šabo dieną, tikslą.

Lentoje užrašykite šį nebaigtą teiginį: *Šabo dieną švęsti galime ...*

- Kaip, remdamiesi Morkaus 2–3 skyriuose užrašytais Gelbėtojo mokymais, užbaigtumėte šį teiginį? (Mokiniams atsakius, užbaikite lentoje užrašytą teiginį, kad jis perteiktų šią tiesą: **Šabo dieną švęsti galime šlovindami Dievą ir darydami gerus darbus.**)
- Kaip galime šlovinti Dievą Jo šventą dieną?
- Ar galite išvardinti keletą šabo dieną daromų gerų darbų pavyzdžių?

Užduokite klausimus, padedančius mokiniams suprasti doktrinas ir principus

Atpažinę doktrinas ir principus, prieš pradėdami juos taikyti, mokiniai turi juos suprasti. Užduokite klausimus, kurie padės geriau suprasti konkretų mokymą arba principą, arba paskatins apmąstyti tą principą šiuolaikiniame kontekste. Taip pat paprašykite mokinių paaiškinti, kaip jie suprato tą mokymą arba principą.

Norėdami padėti mokiniams suprasti, kaip nutarti, kokios veiklos dera šabo dieną, pakvieskite vieną iš jų garsiai perskaityti toliau pateikiamą prezidento Džeimso E. Fausto iš Pirmosios Prezidentūros teiginį:

„Kur yra riba tarp to, kas priimtina, ir to, kas nepriimtina per šabą? Vadovaudamasis nurodymais, kiekvienas iš mūsų turi pats rasti atsakymą į šį klausimą. Nors šie nurodymai yra pateikti Raštuose ir šiuolaikinių pranašų žodžiuose, jie taip pat turi būti įrašyti mūsų širdyje ir valdomi mūsų sąžinės. [...] Mažai tikėtina, kad rimtai pažeisime šabo šventimą, jei atėję pas Viešpatį, būdami nuolankūs, atversime jam visą savo širdį, sielą ir protą. (Žr. Mato 22:37.)

Kiekvienas, stengdamasis būti sąžiningas su Viešpačiu, turės pats nuspręsti, ką dera ir ko nedera daryti per šabo dieną. Šabo dieną garbinimo dvasioje turime daryti tai, kas būtina ir derama. Visi kiti užsiėmimai turėtų būti ribojami“ (“The Lord’s Day,” *Ensign*, Nov. 1991, 35).

- Kaip buvote palaiminti dėl to, kad šabo dieną stengėtės garbinti Dievą ir daryti gerus darbus?

Pakvieskite mokinius apmąstyti, kaip jie galėtų geriau švęsti šabo dieną, ir tikslą tai daryti užsirašyti savo sąsiuvinuose arba Raštų studijavimo žurnaluose.

Morkaus 3:7–35

Jėzus išgydo daugybę žmonių, pasiunčia Savo apaštalus skelbti žodį ir perspėja dėl piktžodžiavimo

Apibendrinkite Morkaus 3:7–35 paaiškindami, kad Jėzus nukeliavo prie Galilėjos jūros ir pagydė daugybę paskui Jį sekusių žmonių, taip pat ir kelis, turėjusius netyrųjų dvasių. Pasirinkęs dvylika apaštalų, Jėzus išventino juos ir pasiuntė skelbti žodį, gydyti ir išvaryti demonus. Tada jis perspėjo Rašto aiškintojus dėl piktžodžiavimo prieš Šventąją Dvasią ir mokė, kad jo šeima tai tie, kurie vykdo Dangiškojo Tėvo valią.

(Pastaba. Keli Morkaus 3:7–35 užrašyti įvykiai buvo išsamiau aptariami Mato 12:22–35 nagrinėjančioje pamokoje.)

Apibendrindami galite paliudyti apie pamokoje aptartas tiesas.

Mato 26:31–Morkaus 3:35 (7 dalis)

Pasiruošimo medžiaga studijų namuose mokytojui

Kasdienių studijų namuose pamokų santrauka

Toliau pateiktų doktrinų ir principų, kurių mokiniai mokėsi studijuodami Mato 26:31 – Morkaus 3 (7 dalį), santraukos nereikėtų įtraukti į šią pamoką. Pamokoje susitelkite tik į keletą iš šių doktrinų ir principų. Atsižvelgdami į mokinių poreikius, vadovaukitės Šventosios Dvasios raginimais.

1 diena (Mato 26:31–75)

Mokydamiesi apie Jėzaus kentėjimą Getsemanėje, mokiniai sužinojo, kad Jėzus, atlikdamas Apmokėjimą, savo valią pajungė Tėvo valiai ir kad mes sekame Jėzaus Kristaus pavyzdžiu, kai savo valią pajungiame Dangiškojo Tėvo valiai. Iš Viešpaties Getsemanėje apaštalams duotų nurodymų mokiniai sužinojo, kad, jei nuolat budėsime ir melsimės, turėsime jėgų atsisipirti pagundai.

2 diena (Mato 27–28)

Iš pasakojimo apie Gelbėtojo nukryžiuvimą mokiniai sužinojo, jog tai, kad Jėzus Kristus jautėsi paliktas Dangiškojo Tėvo Dvasios, buvo Apmokėjimo dalis. Jie taip pat sužinojo, kad Jėzus Kristus kentėjo vykdydamas Dangiškojo Tėvo valią, kaip buvo pažadėjęs (žr. Mato 26 skyrių). Skaitydami pasakojimą apie šventyklos uždangą, perplyšusią pusiau Gelbėtojui mirus, mokiniai sužinojo, kad, jei atgailausime ir laikysimės sandorų, dėl Jėzaus Kristaus Apmokėjimo visi galėsime įžengti Dievo akivaizdon.

3 diena (Morkaus 1)

Iš pasakojimo, kaip Jėzus išvaro netyrąją dvasią, mokiniai sužinojo, kad Gelbėtojas turi galią prieš velnią ir jo pasekėjus. Mokiniai taip pat sužinojo, kad taip, kaip Jėzus pasigailėjo ir išgydė raupsuotąjį, kai parodysime tikėjimą ir ateisime pas Jį, Jis mūsų pasigailės ir apvalys nuo nuodėmės.

4 diena (Morkaus 2–3)

Skaitydami apie atleidimą paralyžiuotam žmogui ir jo išgydymą, jie sužinojo, kad Jėzus Kristus turi galią išgydyti mus ir dvasiškai, ir fiziškai. Skaitydami apie Jėzaus vakarienę su muitininkais ir nusidėjėliais, mokiniai sužinojo, kad Gelbėtojas nori padėti mums atgailauti dėl savo nuodėmių ir pagyti. Skaitydami, kaip fariziejai kaltino Jėzų ir Jo mokinius laužant šabo dienos įsakymą, mokiniai sužinojo, kad galime švęsti šabo dieną šlovindami Dievą ir darydami gerus darbus.

Įvadas

Jėzus Kristus prisikėlė ir pasirodė daugybei žmonių, taip pat ir apaštalams. Savo apaštalams jis įsakė skelbti Evangeliją visoms tautoms.

Pasiūlymai, kaip mokyti

Mato 28

Jėzus Kristus prisikelia ir pasirodo daugybei žmonių

Paprašykite mokinių prisiminti, ar jie arba jų pažįstami yra netekę artimo žmogaus. Po to mokinių paklauskite:

- Kodėl mums sunku pakelti artimo žmogaus mirtį?

Paraginkite mokinius, studijuojant Mato 28 skyrių, rasti tiesas, padedančias rasti paguodą mirus artimam žmogui.

Paaiškinkite, kad anksti sekmadienį Marija Magdaliėtė su kita moterimi, vardu Marija, nuėjo prie kapo, kuriame buvo palaidotas Jėzaus kūnas.

Pakvieskite kelis mokinius pakaitomis garsiai perskaityti Mato 28:1–6. Likusių mokinių paprašykite sekti skaitomą tekstą ir ieškoti, ką pamatė moterys, priėjusios prie kapo.

- Ką pamatė moterys, priėjusios prie kapo? (Paaiškinkite, kad šių eilučių Džozefo Smito vertimas patikslina, kad moterys matė ne vieną, o *du* angelus [žr. Jono 20:12].)
- Kaip, jūsų manymu, reaguotumėte pamatę du angelus?
- Kaip, pasak 4 eilutės, reagavo sargybiniai?
- Ką, pagal 5–6 eilutes, moterims pasakė angelai?
- Kokią tiesą sužinome iš šių žodžių? (Mokiniams baigus atsakinėti, lentoje užrašykite tokią tiesą: **Jėzus Kristus prisikėlė iš mirusiųjų.**)

Kad padėtumėte mokiniams suprasti Prisikėlimo doktriną, suskirstykite juos į grupes po du ar tris mokinius ir paprašykite grupelių užpildyti lapelius, kuriuos jiems išdalinsite.

„Jis prisikėlė!“ (Mato 28:6)

Raštų rodyklėje perskaitykite visą temą „Prikėlimas“. Tada aptarkite toliau pateiktus klausimus ir paliktose vietose įrašykite atsakymus.

Kuo skiriasi laikinas prikėlimas iš mirusiųjų ir Prisikėlimas?	
Kas atsitiks žmonijai dėl Jėzaus Kristaus Prisikėlimo?	
Kaip doktrinos apie Prisikėlimą supratimas paguodžia tuos, kas yra praradę artimus žmones?	

Pakvieskite kelis mokinius papasakoti visiems, ko išmoko, atsakinėdami į lapeliuose pateiktus klausimus.

Pakvieskite vieną mokinį garsiai perskaityti šį prezidento Gordono B. Hinklio teiginį:

„To prisikėlimo ryto, to pirmojo Velykų sekmadienio stebuklas – tai visai žmonijai skirtas stebuklas. Tai stebuklas, parodantis galią Dievo, kurio Mylimasis Sūnus atidavė Savo gyvybę, kad kiekvienam Dievo sūnui ir dukrai skirta meilės auka apmokėtų visų nuodėmes. Taip Jis sutraukė mirties pančius. [...]

Ir kaip Jis susigrąžino savo kūną ir išėjo iš kapo, taip ir mes visi prisikėlimo dieną mėgausimės kūno ir dvasios susijungimu tapę gyvomis sielomis.

Mes, kaip ir daugelis, kaip turėtų ir visa žmonija, džiūgaujame prisimindami šlovingiausią, labiausiai paguodžiantį ir labiausiai džiuginantį įvykį žmonijos istorijoje – pergalę prieš mirtį“ (“The Victory over Death,” *Ensign*, April 1997, 4).

Pakvieskite kurį nors mokinį garsiai perskaityti Mato 28:7–10. Tegul klasė seka skaitomą tekstą ir suranda, ką prie Jėzaus kapo buvusioms moterims buvo nurodyta padaryti.

- Remdamiesi 7 eilute atsakykite, ką padaryti angelai liepė moterims?
- Kodėl, jūsų manymu, moterys nuėjo „apimtos išgąščio ir didelio džiaugsmo“? (Mato 28:8.)
- Kas nutiko moterims, kai jos nuėjo pas mokinius papasakoti, kas įvyko?

Mato 28:11–15 apibendrinkite, paaiškindami, kad tuo metu, kai moterys skubėjo pas mokinius su naujienomis apie Jėzaus Prisikėlimą, vyriausieji kunigai apie tai, kas nutiko, išgirdo iš kapą saugojusių kareivių. Žydu vadovai išsigando, kad žmonės sužinos tiesą, ir sumokėjo sargybiniams, kad šie paskleistų melą, jog Gelbėtojo mokiniai sargybai miegant pasiėmė Jo kūną.

Paprašykite kurio nors mokinio garsiai perskaityti Mato 28:16–18. Likusiems mokiniams pasiūlykite sekti skaitomą tekstą ir rasti, kokius palaiminimus gavo vienuolika apaštalų dėl to, kad pakluso moterų perduotai žinia ir nuvyko į Galilėją.

- Kokius palaiminimus gavo vienuolika apaštalų dėl to, kad pakluso žinia ir nuvyko į Galilėją? (Jie pamatė prisikėlusį Viešpatį.)

Pakvieskite mokinius atsistoti ir visiems kartu garsiai perskaityti Mato 28:19–20. Priminkite, kad tai viena iš Raštų įvaldymo eilučių.

Paprašykite mokinių peržvelgti 19–20 eilutes ir rasti, ką Jį pamačiusiems mokiniams liepė Viešpats.

- Kokį paliepinimą gavo apaštalai, kai pamatė Gelbėtoją?
- Ką iš jų patyrimo galime sužinoti apie atsakomybę, gaunamą su įgytu liudijimu? (Mokiniams baigus atsakinėti, lentoje užrašykite tokį principą: **Igiję liudijimą apie Jėzų Kristų, mes privalome liudyti apie Jį kitiems.**)

Priminkite mokiniams, kad namuose studijuodami Mato 27–28 skyrius, jie išvardijo būdus, kaip galėtų liudyti apie Jėzų Kristų kitiems (2 dienos pamokos 7 dalies 3 užduotis). Paprašykite mokinių perskaityti, ką jie parašė, paaiškinti ir pateikti jų idėjas patvirtinančių pavyzdžių. Jų idėjas galite surašyti lentoje.

- Kokius dalykus, pasak Mato 28:20, Gelbėtojas pažadėjo savo mokiniams?
- Kaip Viešpats buvo „su jumis“ arba kaip Jis padėjo, kai stengėtės dalintis Evangelija?

Galite pakviesti mokinius prieš visą klasę, grupelėmis ar poromis paliudyti apie Jėzų Kristų. Jūs taip pat galite mokiniams paliudyti apie Jėzų Kristų. Priminkite mokiniams, kad atlikdami Raštų studijavimo žurnalo užduotį jie užsirašė tikslą liudyti kitiems apie Jėzų Kristų. Pakvieskite kelis mokinius savo tikslais pasidalinti su visais.

Kita dalis (Morkaus 4–9)

Paiškinkite mokiniams, kad kitos dalies pamokose jie sužinos daugiau apie tokius Jėzaus Kristaus padarytus stebuklus, kaip ėjimas per vandenį, demonų išvaymas iš žmogaus ir mergaitės prikėlimas iš mirusiųjų. Paklauskite mokinių, ar jie kada nors buvo patekę į stiprią audrą ir kaip tada jautėsi? Paprašykite jų pagalvoti, ar jų gyvenime yra buvę stiprių asmeninių audrų arba didelių sunkumų. Paraginkite mokinius kitą savaitę studijuojant Morkaus 4–9 ieškoti būdų, kaip sunkiomis gyvenimo akimirkomis atrasti ramybę.

Morkaus 4–5

Įvadas

Galilėjos ežero pakrantėje Jėzus mokė savo mokinius palyginimais. Plaukiant per ežerą Gelbėtojas nuramino audrą. Jėzus parodė savo galią prieš velnius, išgindamas juos iš

žmogaus. Pamokslaudamas Kafarnaume Jis išgydė kraujoplūdžiu sergančią moterį ir prikėlė Jayro dukterį iš mirusiųjų.

Pasiūlymai, kaip mokyti

Morkaus 4

Mokydamas apie Dievo karalystę Jėzus pasitelkia palyginimus. Po to jis nuramina audrą

Paprašykite mokinių prisiminti didžiausią audrą, į kurią jie buvo patekę. Pakvieskite kelis mokinius trumpai papasakoti apie tai.

- Kuo gyvenimo sunkumai primena audras?

Lentoje užrašykite tokius žodžius (po kiekvienu žodžiu palikdami laisvos vietos):

Fizinės, Dvasinės, Psichinės, Socialinės. Užduokite šį klausimą, pritaikydami jį atskirai kiekvienam žodžiui:

- Kokių žinote fizinių (arba dvasinių, psichinių arba socialinių) audrų, kurias patiria jaunimas, pavyzdžių? (Mokinių atsakymus užrašykite lentoje po su jais susijusiais žodžiais.)

Paraginkite mokinius, studijuojant Morkaus 4–5 skyrius, ieškoti principų, kurie padės jiems įveikti gyvenimo audras.

Apibendrinkite Morkaus 4:1–34, paaiškindami, jog ant Galilėjos ežero kranto susirinkusius žmones Gelbėtojas mokė keleto palyginimų.

Pakvieskite kelis mokinius pakaitomis garsiai perskaityti Morkaus 4:35–38. Likusių mokinių paprašykite sekti skaitomą tekstą ir surasti, su koku išmėginimu susidūrė mokiniai, plaukdami per Galilėjos ežerą.

- Kokių keblumų iškilo Gelbėtojui ir Jo mokiniams plaukiant per Galilėjos ežerą?

Paaiškinkite, kad Galilėjos ežeru vadinamas 200 metrų žemiau jūros lygio esantis ežeras, kurį iš trijų pusių supa kalnai. Kartais šalti sausi vėjai prasiskverbia pro kalnus ir, virš Galilėjos ežero susidūrę su drėgnu šiltu oru, staigiai – kartais per kelias minutes – šiame sąlyginai nedideliame telkinyje sukelia staigias stiprias audras su didelėmis bangomis.

- Kaip audra paveikė laivą?
- Jei būtumėte laive tokiomis aplinkybėmis, apie ką galvotumėte ir ką jaustumėte?
- Į ką mokiniai kreipėsi pagalbos tuo bauginančiu momentu? Ko jie prašė Gelbėtojo?
- Kaip mūsų gyvenimo audros gundo mus pasielgti pagal Jėzaus mokinių pavyzdį?

Galilėjos ežeras ir Arbelio kalnas

Pakvieskite vieną mokinį garsiai perskaityti Morkaus 4:39. Paprašykite, kad klasė sektų skaitomą tekstą ir surastų, kaip Gelbėtojas atsiliepė į mokinių maldavimą padėti. Pakvieskite juos papasakoti, ką surado. Galite mokiniams pasiūlyti pasižymėti žodžius „nutilk“, „nurimk“ ir „visiškai ramu“ (39 eilutė).

- Jei, užėjus nerimui ar baimei, siekiame Viešpaties pagalbos, kaip Jis gali mums padėti? (Mokiniams baigus atsakinėti, lentoje užrašykite tokį principą: **Jei, užėjus nerimui ar baimei, siekiame Viešpaties pagalbos, Jis mums gali suteikti ramybę.**)
- Kaip, užėjus nerimui ar baimei, galime siekti Viešpaties pagalbos? (Galime melstis Dangiškajam Tėvui Jėzaus Kristaus vardu. Į mūsų maldas gali būti atsakyta kitaip, nei tikimės. Tačiau, siekdami Viešpaties pagalbos, būsime palaiminti ramybe.)

Pakvieskite kurį nors mokinį garsiai perskaityti Morkaus 4:40–41. Likusių mokinių paprašykite sekti skaitomą tekstą ir surasti, ko Jėzus paklausė mokinių.

- Jei būtumėte su mokiniiais, kaip atsakytumėte į tą 41 eilutėje užrašytą klausimą?
- Kaip, žinojimas „kas gi [Jėzus] toks“ (41 eilutė) stiprina mūsų tikėjimą ir skatina mus siekti Jo pagalbos, susidūrus su sunkumais ir baime?

Jei galite, pasiūlykite mokiniams perskaityti giesmės „Viešpatie, vėtra pakilo“ žodžius (*Giesmės*, 51). Pabrėžkite, kad Jėzus Kristus turi galią nuraminti ne tik fizines, bet ir asmenines audras mūsų širdyse.

Paprašykite keleto mokinių papasakoti atvejį, kai, gyvenime kilus audrai, jie kreipėsi į Viešpatį, prašydami ramybės, ir Jis išsklaidė jų baimes ir paguodė juos.

Galite mokinių paprašyti sąsiuvinuose arba Raštų studijavimo žurnaluose užsirašyti, ką jie galėtų padaryti, siekdami Viešpaties pagalbos sunkumų metu.

Morkaus 5:1–20

Jėzus išgydo vyrą išvarydamas iš jo demonus

Apibendrinkite Morkaus 5:1–18, paaiškindami, kad Viešpats išgydė vyrą, pilną „netyrųjų“, arba piktųjų, dvasių. Iš žmogaus išvarius netyrąsias dvasias, jos apniko kiaulių kaimenę, kuri metėsi nuo skardžio į ežerą. Tada šis vyras pasiprašė į laivą, kuriame buvo Jėzus.

Pasirinkite tempą

Venkite klaidos, kai per daug laiko skiriama pirmajai pamokos daliai, o po to tenka skubinti paskutinę dalį. Ruošdamiesi įvertinkite, kiek laiko užtruks kiekvienas pamokos etapas mokant jūsų pasirinktais metodais. Kadangi beveik visada medžiagos turėsite daugiau negu laiko jos mokyti, nuspręskite, kurias nagrinėjamos dalies ištraukas pabrėžti, o kurias apibendrinti.

Pakvieskite kurį nors mokinį garsiai perskaityti Morkaus 5:19–20. Likusių mokinių paprašykite sekti skaitomą tekstą ir rasti, ką tam vyrui nurodė Gelbėtojas.

- Ką tam vyrui nurodė Gelbėtojas?
- Kaip tas vyras reagavo?
- Kokį principą apie tai, ką galime daryti savo gyvenime patyrę Gelbėtojo galią, sužinome iš šios istorijos? (Padėkite mokiniams atpažinti šį principą: **Savo gyvenime patyrę Gelbėtojo galią, galime liudyti kitiems apie Jo palaiminimus ir užuojautą.**)

Pasiūlykite mokiniams apsvarstyti, kaip jie galėtų padėti kitiems, liudydami apie Viešpaties palaiminimus ir užuojautą.

Morkaus 5:21–43

Jėzus išgydo kraujoplūdžiu sergančią moterį ir prikelia iš mirusiųjų Jayro dukterį

Pakvieskite kurį nors vieną mokinį garsiai perskaityti vyresniojo Šeino M. Bouveno iš Septyniadešimties papasakotą istoriją:

„1990 m. vasario 4 d. gimė mūsų šeštasis vaikas, trečias sūnus. Pavadiname jį Taisonu. [...]

Būdamas aštuonių mėnesių, jis užspringo ant kilimo rastu kreidos gabalėliu. Kreidelė užstrigo Taisono gerklėje, ir jis nustojo kvėpuoti. Jo vyresnysis brolis užnešė Taisoną laiptais į viršų, klaikiai šaukdamas: „Kūdikis nekvėpuoja! Kūdikis nekvėpuoja!“ Pradėjome daryti dirbtinį kvėpavimą, iškvietėme greitąją pagalbą.

Atvyko medikai ir skubiai nuvežė Taisoną į ligoninę. Laukiamajame mes toliau karštai meldėmės maldaudami Dievą, kad įvyktų stebuklas. Praėjus, kaip atrodė, ištisam gyvenimui, į kambarį įėjo gydytoja ir pasakė: „Man labai gaila. Daugiau nieko nebegalime padaryti. Galite pabūti su juo tiek, kiek tik reikės.“ Tada ji išėjo („Nes aš gyvenu ir jūs gyvenate“, 2012 m. spalio visuotinės konferencijos medžiaga).

- Jei Taisonas būtų jūsų broliukas, ką tuo metu galvotumėte ir darytumėte?
- Kaip toks nutikimas veikia žmogaus tikėjimą?

Pakvieskite kurį nors mokinį garsiai perskaityti Morkaus 5:21–24. Likusiųjų paprašykite sekti skaitomą tekstą ir surasti, kaip sinagogos vyresnysis, vardu Jayras, atlaikė tokį tikėjimo išbandymą.

- Kodėl Jayras prašė Gelbėtojo pagalbos?

Pakvieskite mokinį garsiai perskaityti Morkaus 5:25–26, o klasės paprašykite surasti, kam dar reikėjo Gelbėtojo pagalbos.

Paaiškinkite, kad nors Naujajame Testamente nepaaiškinta, kiek sunkus buvo tos moters „kraujoplūdis“ (25 eilutė), žinome, kad ją tai vargino. Be to, pagal Mozės įstatymą, kraujoplūdžiu sergantis žmogus paprastai buvo laikomas nešvariu (žr. Kunigų 15:19–33). Tai galėtų reikšti, kad ši moteris visus dvylika negalios metų buvo atstumta. Tokioje padėtyje jaučiamą neviltį matome pagal tai, kad norėdama išgyti gydytojams ji „išlei[do] visa, ką turėjo“ (Morkaus 5:26).

Pakvieskite kelis mokinius pakaitomis garsiai perskaityti Morkaus 5:27–34. Paprašykite mokinių sekti skaitomą tekstą ir surasti, ką ši moteris padarė, kad sulauktų Gelbėtojo pagalbos.

- Koks šios moters poelgis rodo jos tikėjimą Jėzumi Kristumi? (Galite paaiškinti, kad [27 eilutėje esanti] frazė „prasiskverbė pro minią“ parodo jos pastangas pasiveržti pro Gelbėtoją supusių žmonių minią.)
- Ką ši istorija moko mus daryti siekiant išgyjimo? (Padėkite mokiniams atpažinti šį principą: **Jeį savo tikėjimą rodysime pastangomis artėti prie Jėzaus Kristaus, Jis gali mus išgydyti.**)

Atkreipkite mokinių dėmesį, kad išgyjimas nuo bet kokios negandos per tikėjimą Jėzumi Kristumi priklauso ne tik nuo mūsų pastangų artėti prie Jo, bet ir nuo Dievo planų ir tam paskirto laiko.

Paprašykite mokinių tyliai perskaityti Morkaus 5:35 ir rasti, kokią žinią gavo Jayras, kai Jėzus užsuko jam padėti.

- Kokią naujieną sužinojo Jayras?
- Ką galvotumėte ir kaip jaustumėtės tuo metu būdami Jayro vietoje?

Pakvieskite kurį nors mokinį garsiai perskaityti Morkaus 5:36, o likusių mokinių paprašykite surasti, ką Gelbėtojas pasakė Jayrui.

- Kokie Gelbėtojo žodžiai galėjo sustiprinti Jayro tikėjimą?

Pabrėždami tai, ko mus moko ši istorija, lentoje užrašykite tokią tiesą: **Vadovautis tikėjimu Jėzumi Kristumi reiškia Juo tikėti net apėmus abejonėms.**

- Kaip šį principą galime taikyti savo gyvenime?

Pakvieskite kelis mokinius pakaitomis garsiai perskaityti Morkaus 5:37–43. Kitų mokinių paprašykite sekti skaitomą tekstą ir rasti, kas nutiko Jayro dukrai.

- Kokį stebuklą padarė Gelbėtojas?

Galite paliudyti apie Gelbėtojo galią laiminti ir išgydyti mus. Pabrėžkite, kad kartais Gelbėtojas mūsų gyvenime nuramina audras, pašalindamas mūsų patiriamus sunkumus arba baimę. Kartais negandos Jis nepašalina, kaip matome iš vyresniojo Boueno pasakojimo apie savo sūnaus mirtį. Tačiau, jei vadovausimės tikėjimu Jėzumi Kristumi, iškilus sunkumams Jis suteiks mums ramybę.

Norėdami padėti mokiniams suprasti, kaip išlaikyti tikėjimą, nepriklausomai nuo to, kaip baigiasi mūsų asmeninės audros, perskaitykite čia pateikiamą vyresniojo Boueno liudijimą. Mokinių paprašykite pasiklausyti, kaip net po sūnaus mirties jam pavyko išlaikyti tikėjimą.

„Pajutęs, kad kaltės, pykčio ir savigailos jausmai mėgina mane praryti, meldžiausi prašydamas, kad mano širdis pasikeistų. Per labai šventus asmeninius potyrius Viešpats suteikė man naują širdį, ir mano požiūris pasikeitė, nors vis dar jaučiau vienišumą ir skausmą. Man buvo leista pažinti, kad aš nebuvo apiplėštas, bet kad ateityje manęs laukia didžiulė palaima, jeigu pasirodysiu esąs ištikimas. [...]

Liudiju, kad [...] „jei pasikliauname Jėzaus Kristaus Apmokėjimu, Jis padės mums išverti išbandymus, ligas ir skausmą. Mes galime būti kupini džiaugsmo, ramybės ir paguodos. Viskas, kas gyvenime yra neteisinga, gali būti ištaisyta per Jėzaus Kristaus Apmokėjimą“ [*Misionieriškos tarnystės vadovėlis. Skelbti mano evangeliją. (2012), p. 64*] („Nes aš gyvenu, ir jūs gyvensite“).

- Ar kada nors jums ar jūsų pažįstamiems, apėmus abejonėms, pavyko panašiai kaip Jayrui išlaikyti tikėjimą Jėzumi Kristumi? Kokius palaiminimus dėl to gavote?

Taip pat galite pakviesti mokinius paliudyti apie šioje pamokoje aptartas tiesas.

Morkaus 6

Įvadas

Jėzus buvo atmetas Savo gimtajame Nazareto mieste. Jis pasiuntė dvylika apaštalų skelbti Evangeliją. Herodo Antipo įsakymu buvo nužudytas Jonas Krikštytojas. Stebuklingu būdu

Jėzus pamaitino daugiau kaip penkių tūkstančių žmonių minią, ėjo per vandenį, nuramino audrą ir gydė ligonius.

Pasiūlymai, kaip mokyti

Morkaus 6:1–29

Jėzus atmetamas Nazarete ir siunčia dvylika apaštalų. Pasakojimas apie Jono Krikštytojo mirtį

Pamoką pradėkite paprašydami mokinių pagalvoti, kada paskutinį kartą jie buvo verčiami daryti kažką, kas, jų manymu, buvo neteisinga.

Lentoje užrašykite šį teiginį (iš „Making the Right Choices,” *Ensign*, Nov. 1994, 37):

„Žmonės, kurie elgiasi neteisčiai, nori, kad prisijungtumėte prie jų, nes jie jaučiasi gerai, kai ir kiti tai daro“ (Ričardas G. Skotas).

- Kokių žinote pavyzdžių, kai kiti verčia daryti tai, kas, jūsų manymu, yra neteisu?

Paraginkite mokinius studijuojant Morkaus 6 skyrių rasti principą, galintį padėti jiems išvengti negatyvaus bendraamžių spaudimo.

Apibendrinkite Morkaus 6:1–16, paaiškindami, kad Viešpats pamokslavo gimtajame Nazareto mieste. Tačiau dėl žmonių netikėjimo tarp jų Jis neparodė tiek daug stebuklų. Būdamas ten Jėzus pasiuntė dvylika apaštalų po du skelbti Evangeliją. Skelbdami Evangeliją jie taip pat išvarinėjo demonus ir gydė ligonius. Išgirdęs apie daugybę Jėzaus padarytų stebuklų, Herodas išsigando, pamanęs, ar tik ne Jonas Krikštytojas prisikėlė iš mirusiųjų ir daro stebuklus.

Paaiškinkite, kad Morkaus 6:17–29 pasakojama, kas nutiko Jonui Krikštytojui. Pakvieskite kurį nors mokinį garsiai perskaityti Morkaus 6:17–18. Paprašykite, kad mokiniai sektų skaitomą tekstą ir rastų, ką Herodas padarė Jonui Krikštytojui.

- Ką, pasak šių eilučių, Herodas padarė Jonui Krikštytojui ir kodėl?

Paaiškinkite, kad šiose eilutėse minimas Herodas – tai Galilėjos ir Perėjos kraštus po savo tėvo Herodo Didžiojo valdęs Herodas Antipas. Herodas Antipas išsiskyrė su žmona ir vedė brolio Pilypo žmoną Herodiją. Tai buvo grubus žydų įstatymo pažeidimas (žr. Kunigų 18:16) ir Jonas Krikštytojas jį viešai pasmerkė. Jono priešinimasis šiai santuokai supykė Herodiją, todėl, norėdamas jai įtikti, Herodas įkalino Joną.

Pakvieskite kurį nors mokinį garsiai perskaityti Morkaus 6:19–20. Tegul klasė seka skaitomą tekstą ir suranda, ką Herodija norėjo padaryti Jonui Krikštytojui.

- Ką Herodija norėjo padaryti Jonui Krikštytojui?
- Kodėl ji negalėjo jo nužudyti? (Kadangi Herodas bijojo Jono ir žinojo, kad tai Dievo žmogus.)

Pakvieskite kelis mokinius pakaitomis garsiai perskaityti Morkaus 6:21–29. Kitų mokinių paprašykite sekti skaitomą tekstą ir ieškoti, ką Jonui Krikštytojui padarė Herodas.

- Ką, pasak 26 eilutės, jautė Herodas, verčiamas nužudyti Joną Krikštytoją?
- Kodėl Herodas liepė nukirsdinti Jonui galvą, nors žinojo, kad tai neteisinga ir nenorėjo to daryti? (Galite mokiniams pasiūlyti pasibraukti frazę „dėl svečių“, kuri parodo, kad Herodui labiau rūpėjo, ką mano jo svečiai).
- Kokio principo galime išmokti iš Herodo pasirinkimo: kas nutinka mums bandant įtikti kitiems, o ne daryti tai, kas teisinga? (Mokiniai gali pavartoti kitus žodžius, tačiau turėtų paminėti tokį principą: **Pastangos įtikti kitiems, o ne daryti tai, kas, mūsų žiniomis, yra teisinga, gali privesti prie neteisingų sprendimų, širdgėlos ir apgailstavimo.**)

Norėdami padėti mokiniams geriau suprasti šį principą, suskirstykite juos į grupes iki keturių asmenų ir paprašykite pateikti kelis pavyzdžius, kaip jaunimas galėtų pasirinkti tarp pastangų įtikti kitiems ir teisingo elgesio. Skirkite pakankamai laiko, tada paprašykite kiekvieną grupelę papasakoti, kaip pavyko atlikti užduotį. Jiems tai darant, kelis atsakymus užrašykite lentoje.

- Kaip pasidavimas šiuose pavyzdžiuose parodytam spaudimui atneša širdgėlą ir apgailstavimą?
- Ar kada nors esate matę, kaip žmogus, užuot pataikavęs kitiems, pasirenka tai, kas teisinga?
- Kas gali mums padėti pasirinkti tai, kas, mūsų manymu, teisinga, užuot stengusis įtikti kitiems?

Pakvieskite mokinius pagalvoti apie kitą savaitę ir nuspėti situacijas, kuriose jiems gali tekti rinktis tarp pataikavimo kitiems ir teisingo elgesio. Paraginkite apsispręsti, kaip jie reaguos į galimą spaudimą, jei taip atsitiktų.

Morkaus 6:30–44

Jėzus stebuklingu būdu pamaitina daugiau negu penkis tūkstančius žmonių

Paprašykite mokinių apmąstyti tokį pavyzdį: neseniai pašauktas misionierius jaudinasi prieš išvykdamas į misiją. Šis žmogus nėra labai iškalbus ir nejaukiai jaučiasi viešumoje.

- Ką pasakytumėte šiam jaunam misionieriui?

Paraginkite mokinius studijuojant Morkaus 6:30–44 rasti principą, galintį padėti šiam jaunam misionieriui ir mums visiems, kai jaučiamės nepajėgūs atlikti tai, ko Viešpats mūsų prašo.

Apibendrinkite Morkaus 6:30–33, paaiškindami, kad apaštalai grįžo skelbę Evangeliją ir atsiskaitė Jėzui už tai, ką darė ir ko mokė. Jėzus ir dvylika apaštalų įlipo į valtį norėdami nuplaukti į nuošalią vietą, kad galėtų pabūti vieni ir atsipūsti.

Tačiau žmonės iš keleto aplinkinių kaimų atvyko ten, kur turėjo atplaukti Jėzus, ir laukė Jo atvykstant.

Pakvieskite kurį nors mokinį garsiai perskaityti Morkaus 6:34, o likusių mokinių paprašykite surasti, kaip į minią reagavo Gelbėtojas.

- Ką, jūsų manymu, reiškia frazė „jie buvo tarsi avys be piemens“?

Paaiškinkite, kad visą dieną mokėsi minią, Gelbėtojas padarė didelį stebuklą. Norėdami padėti mokiniams suprasti šį stebuklą, suskirstykite juos poromis ir kiekvienai porai duokite po lapelį su toliau pateikta dalijamąja medžiaga. Paprašykite visų porų tyliai perskaityti Morkaus 6:35–44 bei Mato 14:18 ir išdalintuose lapeliuose surašytus įvykius sunumeruoti chronologine tvarka.

Užuot skaitę šią Raštų istoriją, galite parodyti mokiniams filmuką „The Feeding of the 5,000“ (liet. „Penkių tūkstančių pamaitinimas“) (2:52) iš ciklo *The Life of Jesus Christ Bible Videos* (liet. „Biblijos filmukai apie Jėzaus Kristaus gyvenimą“) ir paprašyti mokinių išdalintuose lapeliuose surašytus įvykius sunumeruoti chronologine tvarka pagal filmuką. Šį filmuką galima rasti internete adresu LDS.org.

Penkių tūkstančių pamaitinimas

- ___ Gelbėtojas padaugino tai, ką atnešė mokiniai, taip jais pasirūpino ir viršijo jų poreikius.
- ___ Mokiniai pasakė turį penkis kepalus duonos ir dvi žuvis.
- ___ Mokiniai pasiūlė pasiūsti žmones nupirkti maisto.
- ___ Gelbėtojas paklausė, ką mokiniai galėtų pasiūlyti.
- ___ Gelbėtojas liepė mokiniams pamaitinti žmones.
- ___ Minia neturėjo ko valgyti.
- ___ Gelbėtojas paprašė mokinių atnešti Jam tai, ką jie turi.

Skirkite pakankamai laiko užbaigti šią užduotį, tada drauge su visais aptarkite atsakymus. (Teisinga atsakymų tvarka: 7, 5, 2, 4, 3, 1, 6.)

- Kiek žmonių buvo pamaitinta? (Paaiškinkite, kad iš graikiško Morkaus 6:44 teksto aišku, kad „penki tūkstančiai žmonių“ tai penki tūkstančiai suaugusių vyrų. Todėl pamaitintųjų, ko gero, buvo daugiau, turint omenyje, kad ten dalyvavo ir moterys, ir vaikai [taip pat žr. Mato 14:21]).

Atkreipkite mokinių dėmesį, kad prieš parodydamas šį stebuklą, Gelbėtojas iš pradžių paprašė, kad jo mokiniai viską, ką turėjo, – penkis kepalus ir dvi žuvis – atiduotų Jam.

- Kokį principą sužinome iš šio stebuklo apie tai, ką Gelbėtojas gali padaryti, kai Jam atiduodame viską, ką turime? (Mokiniai turėtų nurodyti principą, panašų į šį: **Kai Gelbėtojui atiduodame viską, ką turime, siekdamas Savo tikslų Jis gali išaukštinti mūsų aukas.** Užrašykite šį principą lentoje.)

Rašymas lentoje

Veiksmingai naudodamiesi lenta pamokoje galite paruošti mokinius mokyti ir paskatinti prasmingai dalyvauti, ypač tuos, kurie linkę mokyti regėjimu. Lentoje galite išdėstyti pagrindinius pamokos akcentus ar principus, nupiešti doktrinos diagramą, žemėlapius, struktūrines schemas, išdėlioti arba nupiešti Raštuose mokomų dalykų paveikslėlius arba atlikti daug kitų mokymąsi gerinančių veiklų.

Kad padėtumėte mokiniams suprasti šį principą, priminkite apie anksčiau minėtą besijaudinantį neseniai pašauktą misionierių.

- Ko, nepaisant šio vaikinio ar merginos silpnybių, Gelbėtojas gali iš jų pareikalauti Jam atiduoti? (Gelbėtojas kviečia visus, besistengiančius vykdyti Jo iškeltas užduotis, skirti Jam visus savo troškimus, sugebėjimus, talentus, stiprybes, dovanas ir pastangas [žr. Omnio 1:26; 2 Nefio 25:29].)
- Kas nutiktų, jeigu misionierius viską, ką turi, skirtų Gelbėtojui?
- Kokiose dar situacijose jauniems Bažnyčios nariams praverstų šio principo žinojimas?

Pakvieskite mokinius pagalvoti ir savo sąsiuvinuose ar Raštų studijavimo žurnaluose užrašyti, kaip Viešpats išaukštino jų pastangas. Kelių mokinių galite paprašyti perskaityti klasės draugams, ką užsirašė, jei dėl to jie nepasijaus nejaukiai.

Paliudykite, kad, kai Gelbėtojui atiduodame viską, ką turime, siekdamas Savo tikslų Jis gali išaukštinti mūsų aukas. Paraginkite mokinius taikyti šį principą savo gyvenime.

Morkaus 6:45–56

Jėzus eina per vandenį ir išgydo ligonį

Apibendrinkite Morkaus 6:45–56, paaiškindami, kad pamaitinęs penkis tūkstančius, Jėzus nurodė savo mokiniams lipti į valtį ir plaukti į kitą Galilėjos ežero krantą. Tada jis paleido minią. Naktį kilo audra, o Gelbėtojas stebėjo nuo kalno, kaip Jo mokiniams nesiseka plaukti. Tada Jis per vandenį atėjo pas juos, audra nurimo, ir jie saugiai pasiekė kitą Galilėjos ežero krantą.

- Kaip ši kartą Gelbėtojo galia padėjo Jo mokiniams atlikti tai, ką Jis buvo jiems nurodęs?

Šią pamoką galite baigti pakviesdami kelis savanorius išsakyti savo jausmus ir paliudyti apie šiandien aptartas tiesas.

38 PAMOKA

Morkaus 7–8

Įvadas

Jėzus papeikė fariziejus dėl neteisingų tradicijų laikymosi. Tada Jis gailėstingai išgydė velnio apsėstą vaiką ir kurčią vyrą, turintį kalbos negalią. Prie Galilėjos ežero Jis pamaitino

keturis tūkstančius žmonių ir nuvyko į Betsaidą, kur per kelis kartus išgydė neregį.

Pasiūlymai, kaip mokyti

Morkaus 7

Jėzus papeikia fariziejus, išgydo velnio apsėstą vaiką ir išgydo kurčiąjį

Prieš pamoką trims mokiniams duokite tokius nurodymus: 1 mokiniui: „Kai bus nurodyta, be švarko apeikite klasę vaizduodamas (-a), kad drebate iš šalčio.“

2 mokiniui: „Kai bus nurodyta, apeikite kambarį klausinėdami, ar niekas nematė pasimetusio jūsų naminio gyvūnelio.“ 3 mokiniui: „Kai bus nurodyta, atsisekite kuprinę taip, kad einant iš jos iškristų daiktai.“ (Šią užduotį galite pritaikyti ir paprašyti mokinių suvaidinti, kad jiems reikia kitokios pagalbos, bet pasistenkite neužimti per daug laiko.)

Prasidėjus pamokai, paskirkite mokiniams vienam po kito atlikti šias užduotis. Paprašykite mokinių surasti, kas bendra šioms situacijoms.

- Kas bendra šioms situacijoms? (Kiekvienoje parodoma, kad kam nors reikia pagalbos.)
- Kaip dažnai mums suteikiama galimybė padėti kitiems, papuolusiems į bėdą? Kokių progų padėti jums pasitaikė pastaruoju metu?

Paraginkite mokinius, studijuojant Morkaus 7–8 skyrius, ieškoti, ką daryti mus moko Gelbėtojas, kai matome, kad kam nors reikia pagalbos.

Apibendrinkite Morkaus 7:1–30, paaiškindami, kad Viešpats papeikė fariziejus dėl neteisingų tradicijų laikymosi. Jis taip pat išgydė velnio apsėstą moters graikės dukrą. Priminkite mokiniams, kad tuo metu Gelbėtojo misija buvo skirta Izraelio namams, ne kitataučiams, bet Jam pagailo šios Jį atkakliai maldavusios kitatautės.

Paprašykite mokinių Raštuose, Biblijos žemėlapių dalyje, 11 žemėlapyje „Šventoji žemė Naujojo Testamento laikais“, rasti Tyro ir Sidono miestus. Paaiškinkite, kad, išvykęs iš Tyro ir Sidono, Gelbėtojas nukeliavo prie rytinės Galilėjos jūros pakrantės į Dekapolio apylinkę.

Suskirstykite mokinius poromis. Paprašykite, kad jie kartu garsiai perskaitytų Morkaus 7:31–37 ir surastų, kaip Dekapolyje Viešpats parodė gailėstingumą vyrui. Skirkite pakankamai laiko, tada pakvieskite mokinius poromis aptarti šiuos klausimus:

- Nuo ko šis vyras norėjo pasveikti?
- Ką padarė Gelbėtojas prieš išgydydamas jį?

Kad padėtumėte mokiniams suprasti Gelbėtojo veiksmus, pakvieskite vieną mokinį garsiai perskaityti tokį vyresniojo Briuso R. Makonkio iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo teiginį:

„Viešpats bendravo su tikinčia siela, negalinčia girdėti Jo žodžių ir sklandžiai j juos atsakyti. Taigi, kas gali būti natūraliau, kaip pasitelkti kurčiųjų ir kalbos negalią turinčiųjų naudojamus ženklus, kad parodytų tai, ką Gelbėtojas galėjo ir ruošėsi padaryti [...]? (*Doctrinal New Testament Commentary*, 3 vols. [1965–1973], 1:373).

- Ko apie Gelbėtojo būdą moko Jo veiksmai?

Paašškinkite, kad nepaisant Gelbėtojo paliepimo tiems, kuriuos Jis išgydė, neskelbti apie Jo padarytus stebuklus, žmonės Dekapolio krašte vis vien išgirdo apie Gelbėtojo padarytus nuostabius dalykus, ir aplink Jį susirinko didelė minia (žr. Morkaus 7:36–37).

Morkaus 8:1–21

Jėzus pamaitina daugiau kaip keturis tūkstančius žmonių

Paprašykite mokinių Raštų studijavimo žurnaluose atsakyti į tokį klausimą:

- Ar kas nors kada nors pastebėjo, kad jums reikia pagalbos ir kaip nors jums padėjo?

Paašškinkite mokiniams, kad norintieji apie tai papasakoti, turės tokią galimybę vėliau šioje pamokoje.

Pakvieskite kurį nors mokinį garsiai perskaityti Morkaus 8:1–3. Mokinių paprašykite sekti skaitomą tekstą ir ieškoti, kokia problema iškilo dėl Jėzų sekusios minios.

- Kokia problema kilo miniai? Kas suprato minios poreikius?
- Kokie pavojai, galėję kilti žmonėms, jei jie bandytų grįžti namo prieš tai nepavalgę, kėlė nerimą Gelbėtojui?
- Ką, pasak 2 eilutės, Gelbėtojas jautė miniai? (Galite mokiniams pasiūlyti pasibraukti frazę „gaila man minios“, parodančią, kad Gelbėtojas jautė gailestį ir rūpinosi žmonėmis.)

Pakvieskite du mokinius pakaitomis garsiai perskaityti Morkaus 8:4–9. Likusių mokinių paprašykite sekti skaitomą tekstą ir surasti, kas įvyko dėl Gelbėtojo gailesčio.

- Ką Gelbėtojas padarė dėl minios?
- Kiek buvo pamaitinta žmonių?
- Ko galime pasimokyti iš šio pasakojimo pateikto Gelbėtojo pavyzdžio? (Padėkite mokiniams atpažinti šį principą: **Galime sekti Gelbėtojo pavyzdžiu įsiklausydami į kitų žmonių poreikius ir padėdami juos patenkinti.** Užrašykite šį principą lentoje.)

Norėdami padėti mokiniams suprasti šį principą, paaiškinkite, kad Paramos bendrijos visuotinė prezidentė sesuo Linda K. Burton mokė, jog norėdami sekti Gelbėtojo pavyzdžiu ir tarnauti Dievo vaikams, turime „pirma pastebėti, o tada tarnauti“ („Pastebėjime ir tarnaukime“, 2012 m. spalio visuotinės konferencijos medžiaga). Šią frazę užrašykite lentoje po anksčiau užrašytu principu.

- Kaip galime būti dėmesingesni kitų poreikiams? (Galite pažymėti, kad kai kurie poreikiai gali būti ne tokie akivaizdūs. Tačiau mes galime melstis ir prašyti pagalbos pastebėti kitų poreikius ir dėmesį sutelkti į kitus, o ne į save.)
- Kas gali mums sutrukdyti išvelgti kitų žmonių poreikius ir padėti juos patenkinti?

Pakvieskite kelis mokinius pasidalinti keliais savo įrašais apie tai, kaip kažkas pastebėjo jų poreikius ir padėjo juos patenkinti.

Dalinimasis žiniomis, jausmais ir patirtimi

Dalinimasis pastebėjimais ir su tema susijusia patirtimi gali padėti mokiniams suprasti doktrinas ir principus. Mokiniai dalinantis patirtimi, Šventoji Dvasia dažnai jiems padeda geriau suprasti ir paliudija apie jų išsakomas tiesas. Per Šventosios Dvasios galią mokinių mintys, jausmai ir patirtis, kuria jie dalinasi, gali stipriai paveikti jų bendraamžių širdis ir protus.

Pakvieskite kurį nors mokinį garsiai perskaityti tokį prezidento Tomo S. Monsono teiginį:

„Kiek kartų jūsų širdis buvo paliesta, matydama kito žmogaus bėdą? Kaip dažnai *norėjote* būti tuo, kuris padėtų? Tačiau kaip dažnai įsikišdavo kasdienis gyvenimas ir suteikti pagalbą jūs palikdavote kitiems, manydami, kad „tikrai kažkas pasirūpins ta bėda“.

Mes pernelyg įsitraukiame į savo gyvenimo reikalus. Tačiau jei atsitrauktume žingsnį atgal ir gerai įsižiūrėtume į tai, ką darome, pastebėtume, kad esame pasinėję į nereikšmingus dalykus. Kitais žodžiais tariant, per dažnai didesnę dalį laiko skiriame rūpinimuisi tuo, kas nėra svarbu didžiajame gyvenimo plane, ir apleidžiame daug svarbesnius dalykus“ („Ką šiandien padariau dėl kito žmogaus?“, 2009 m. spalio visuotinės konferencijos medžiaga).

Paprašykite mokinių įsivaizduoti jų eilinės dienos įvykius. Paprašykite jų pagalvoti apie žmones, su kuriais susitinka ir kuriems galbūt reikia pagalbos – tėvus, brolius ar seseris, bendraamžius. Paraginkite mokinius pasiryžti sekti Gelbėtojo pavyzdžiu ir pasiūlyti pagalbą, pastebėjus jos poreikį.

Apibendrinkite Morkaus 8:10–21, paaiškindami, kad stebuklingai pamaitinęs keturis tūkstančius, Jėzus su mokiniais nuplaukė į Dalmanuta vadinamą vietovę. Ten būnant fariziejai paprašė, kad Jis parodytų jiems ženklą. Jėzus nesutiko ir mokė mokinius saugotis į dvasinį aklumą vedančios fariziejų doktrinos.

Morkaus 8:22–26

Jėzus palaiapsniui išgydo neregį

Paaškindite, kad Jėzus su mokiniais paliko Dekapolio kraštą ir nuvyko į Betsaidą. Jiems ten atvykus, pas Gelbėtoją pagydyti buvo atvestas neregys.

Pakvieskite kelis mokinius pakaitomis garsiai perskaityti Morkaus 8:22–26. Likusių mokinių paprašykite sekti skaitomą tekstą ir surasti, kaip Gelbėtojas išgydė neregį.

- Kas atsitiko Gelbėtojui pirmą kartą uždėjęs rankas ant neregio? (Galite paaiškinti, kad sakiniai: „Regiu žmones. Lyg kokius medžius matau juos vaikščiojančius“ [24 eilutė], parodo, jog neregys jau galėjo matyti, bet dar neaiškiai.)
- Kas atsitiko Gelbėtojui antrą kartą uždėjęs rankas ant neregio?

Mokiniams duokite po kopiją teiginio, išsakyto vyresniojo Briuso R. Makonkio iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo, ir paprašykite kurio nors mokinio garsiai jį perskaityti. Likusiųjų paprašykite sekti skaitomą tekstą ir surasti galimas priežastis, dėl kurių Gelbėtojas neregį išgydė palaiapsniui, per kelis kartus.

„Tai unikalus stebuklas. Tai vienintelis užrašytas įvykis, kai Jėzus žmogų išgydė per kelis kartus. Gali būti, kad Gelbėtojas taip elgėsi stiprindamas silpną, bet augantį neregio tikėjimą. Akivaizdu, kad sėkmingas fizinis kontaktas su Jėzumi turėjo viltį, tikrumą ir tikėjimą neregiumi suteikiantį poveikį. Jėzus pats 1) už rankos nusivedė neregį už kaimo, 2) patepė savo seilėmis neregio akis, 3) atliko rankų uždėjimo apeigą ir 4) dar kartą Savo rankomis palietė to žmogaus akis.

Šis gydymo būdas neabejotinai moko, kad žmogus iš visų jėgų ir su visu tikėjimu turi siekti gydančiosios Viešpaties malonės, ir nors to užtenka tik iš dalies pagyti, tačiau po to jie dar gali įgyti papildomą patikinimą ir tikėjimą, kad visiškai išgis ir bus sveiki. Dažnai nuo dvasinių negalių žmonės išgyja palaiapsniui, žingsnis po žingsnio, kai gyvenimą suderina su Dievo planais ir tikslais“ (*Doctrinal New Testament Commentary*, 1:379–380).

- Kaip laipsniškas išgijimas stiprina žmogaus tikėjimą Jėzumi Kristumi?
- Kodėl svarbu suprasti, kad kai kurie palaiminimai, pavyzdžiui, liudijimo apie Evangeliją sustiprinimas arba fizinis bei dvasinis išgijimas, dažnai gaunami palaiapsniui arba per kelis kartus, o ne tuojau pat ar visi iš karto?

Morkaus 8:27–38

Petras liudija, kad Jėzus yra Kristus

Pakvieskite vieną mokinį garsiai perskaityti Morkaus 8:27. Kitų mokinių paprašykite sekti skaitomą tekstą ir ieškoti, kokius klausimus Gelbėtojas uždavė Savo mokiniams. Paprašykite mokinių pasakyti, ką rado. Paprašykite jų prisiminti, kaip, pasak Mato 16:16, į šį klausimą atsakė Petras (tai yra Raštų įvaldymo ištrauka). Jeigu jie neprisimena, paprašykite vieno kurio nors mokinio garsiai perskaityti Morkaus 8:29 (šioje eilutėje yra Petro atsakymas).

Apibendrinkite Morkaus 8:30–38, paaiškindami, kad Gelbėtojas įsakė savo mokiniams viešai neskelbti apie Jo kaip Kristaus, arba Mesijo, tapatybę. Jis taip pat pradėjo mokyti juos apie Savo artėjančią kančią ir mirtį.

Pamokos pabaigoje galite pakviesti mokinius paliudyti apie šiandien pamokos metu iš Raštų sužinotas tiesas.

Morkaus 9:1–29

Įvadas

Petro, Jokūbo ir Jono akivaizdoje Jėzus atsimainė. Po to Jis mokė juos apie Jono Krikštytojo, kaip Elijo, turėjusio paruošti kelią Mesijui, vaidmenį. Jėzui sugrįžus pas kitus mokinius,

vienas vyras iš minios maldavo išvaryti iš jo sūnaus piktąją dvasią. Jėzus išvarė piktąją dvasią ir mokė mokinius, kad reikia melstis ir pasninkauti.

Pasiūlymai, kaip mokyti

Venkite pamokos laiko švaistymo

Jei pamoka prasideda laiku ir mokiniai supranta, kad negali švaistyti laiko, jie studijuoja tikslingiau. Veiksminga pamokos pradžia gali padėti geriau mokyti iš Raštų.

Morkaus 9:1–13

Petro, Jokūbo ir Jono akivaizdoje Jėzus atsimaino ir moko apie Eliją

Pakvieskite kelis savanorius išeiti į klasės priekį ir trumpai suvaidinti kokią nors fizines jėgas stiprinančią veiklą.

- Kodėl žmonės nori arba jiems būtina sustiprėti fiziškai?
- Kuo fizinė jėga panaši į dvasinę jėgą, arba tikėjimą Jėzumi Kristumi?
- Kokiose situacijose mūsų tikėjimas Jėzumi Kristumi gali būti išmėginamas ir ypač reikalauja sustiprinimo? (Mokinių atsakymus užrašykite lentoje.)

Paraginkite mokinius, studijuojant Morkaus 9:1–29, ieškoti tiesų, galinčių sustiprinti jų tikėjimą.

Apibendrinkite Morkaus 9:1–13, paaiškindami, jog čia pasakojama apie Jėzaus atsimainymą ant Atmainymo kalno Petro, Jokūbo ir Jono akivaizdoje. Džozefo Smito Vertimas patikslina, jog Jėzus mokė šiuos apaštalus, kad Jonas Krikštytojas atliko išpranašautą Elijo, arba turėjusiojo paruošti kelią Gelbėtojo atėjimui, vaidmenį (žr. Džozefo Smito Vertimą, *Morkaus 9:10*).

Morkaus 9:14–29

Jėzus išvaro piktąją dvasią iš žmogaus sūnaus

Pakvieskite kurį nors mokinį garsiai perskaityti Morkaus 9:14–15. Likusių mokinių paprašykite sekti skaitomą tekstą ir surasti, į kokią situaciją pateko Gelbėtojas, nusileidęs nuo kalno pas kitus savo mokinius. Paprašykite mokinių papasakoti, ką rado.

Pakvieskite vieną kurį nors mokinį skaityti Morkaus 9:16–24 pasakojime užrašytus Gelbėtojo žodžius, o kitą – skaityti tėvo žodžius (šiuos vaidmenis galite paskirti prieš pamoką ir paprašyti, kad mokiniai pasiruoštų eilutes su žodžiais, kuriuos skaitys). Galite atlikti pasakotojo vaidmenį arba jį atlikti pakvieskite trečią mokinį. Paprašykite paskirtus mokinius garsiai perskaityti savo dalį iš Morkaus 9:16–18.

Likusių mokinių paprašykite sekti skaitomą tekstą ir surasti, ko tas tėvas prašė Gelbėtojo mokinių.

- Kokios pagalbos savo sūnui prašė tėvas? (Galite paaiškinti, kad sūnų buvo apsėdusi piktoji dvasia, dėl kurios šis prarado kalbą, apkurto [žr. Morkaus 9:17, 25] ir susilaukė kitų negandų. Kai tik piktoji dvasia užvaldydavo sūnų, jam verždavosi putos, jis grieždavo dantimis ir pastirdavo.)

Paprašykite mokinių įsivaizduoti save to tėvo vietoje ir pagalvoti, kaip jo tikėjimą Gelbėtoju ir Jo galia galėjo paveikti mokinių nesugebėjimas išgydyti jo sūnų.

Paprašykite paskirtų mokinių garsiai perskaityti savo dalį iš Morkaus 9:19–22.

Likusiųjų paprašykite sekti skaitomą tekstą ir įsivaizduoti, kaip kalbėdamasis su Viešpačiu jautėsi tas tėvas.

- Kaip, jūsų manymu, kalbėdamasis su Viešpačiu jautėsi tas tėvas?

Pakvieskite kurį nors mokinį garsiai perskaityti toliau pateiktą vyresniojo Džefrio R. Holando iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo teiginį. Mokinių paprašykite pasiklausti, ką apie šio tėvo jausmus ir maldas sako vyresnysis Holandas.

„Neturėdamas jokios kitos vilties, šis tėvas pareiškia turimą tikėjimą ir maldauja pasaulio Gelbėtojo: „Jei *Tu ką* gali padaryti, pasigailėk *mūsų* ir padėk *mums!*“ [Morkaus 9:22; kursyvas pridėtas.] Skaitydamas šiuos žodžius vos suvaldau ašaras. Įvardžio daugiskaita *mūsų*, matyt, pavartota sąmoningai. Iš esmės šis vyras sako: „Prašo visa mūsų šeima. Ši kova niekaip nesiliauja. Nebeturime jėgų. Mūsų sūnus metasi tai į vandenį, tai į ugnį. Jam nuolat gresia pavojus, ir mes nuolat bijome. Jau nebežinome, kur dar kreiptis. Ar *Tu* gali mums padėti? Būsime dėkingi už *bet ką* – dalinį pagydimą, kibirkštėlę vilties, bet kokį naštos, kurią kasdien neša šio berniuko motina, palengvinimą“ („Tikiu, Viešpatie“, 2013 m. balandžio visuotinės konferencijos medžiaga).

Pakvieskite vieną mokinį garsiai perskaityti paskirtus Gelbėtojo žodžius Morkaus 9:23. Likusiųjų paprašykite sekti skaitomą tekstą ir išsiaiškinti, ko Viešpats mokė šį tėvą.

- Kuo šis tėvas turėjo tikėti?
- Kokio principo šį tėvą pamokė Gelbėtojas? (Mokiniai gali vartoti kitus žodžius, tačiau įsitikinkite, kad jie suprato tokią tiesą: **Jeį tikime Jėzumi Kristumi, tai viskas mums įmanoma**. Mokiniam galite pasiūlyti 23 eilutėje pažymėti šio principo mokančius žodžius.)

Atkreipkite mokinių dėmesį, kad žodis „viskas“ yra susijęs su visais teisiais palaiminimais, kurie atitinka Dievo valią, tikslus ir skirtą laiką.

- Kaip tikėjimas šiuo principu gali padėti susiduriantiems su sunkumais, kurių, atrodo, neįmanoma įveikti?

Pakvieskite mokinį, kuriam skirtas tėvo vaidmuo, garsiai perskaityti Morkaus 9:24. Paprašykite mokinių sekti skaitomą tekstą ir rasti, kaip į Gelbėtojo mokomą principą reagavo tėvas.

- Apibūdinkite, koks tuo metu buvo šio tėvo tikėjimas?

Paprašykite mokinių atskirti dvi jo atsakymo dalis. Pakvieskite kurį nors mokinį garsiai perskaityti vyresniojo Džefrio R. Holando teiginį. Mokinių paprašykite pasiklausyti, ko tėvo atsakymas pamoko apie tai, ką mes galime daryti pradėjus svyruoti tikėjimui, apnikus dvejonėms ar baimei.

„Su tikėjimo išbandymu susidūręs tėvas pirma pareiškia apie savo stiprybę, o tik po to pripažįsta savo ribotumą. Pirmiausia jis patvirtinančiai ir nedelsdamas pareiškia: „Tikiu, Viešpatie!“ Visus, kurie norėtų stipriau tikėti, kviečiu prisiminti šį vyrą! Baimės, abejonės ar sunkumų akimirkomis išlaikykite tikėjimą, kurį jau turite, nors tas tikėjimas ir ribotas. Augimo, kurį visi turėsime pereiti mirtingajame gyvenime, metu visi susidursime su kažkuo, kas dvasiškai bus panašus į minėto berniuko ligą ar minėto tėvo neviltį. Kai tai išstiks ir pasireikš, o sprendimo nesimaty, *tvirtai laikykitės to, ką jau žinote, tvirtai stovėkite, kol ateis papildomas pažinimas*“ („Tikiu, Viešpatie“).

- Ką iš šio tėvo atsakymo sužinome apie tai, ką galime daryti tikėjimui pradėjus svyruoti? (Mokiniams atsakius, lentoje užrašykite tokį nebaigtą teiginį: *Jei laikomės įsitikinimų ...*)
- Kaip, anot 24 eilutėje pateiktos antrosios tėvo atsakymo dalies, reiktų elgtis pradėjus svyruoti tikėjimui? (Mokiniams atsakius, lentoje nebaigtą teiginį papildykite tokia fraze: *ir siekiame Viešpaties pagalbos ...*)

Pakvieskite kurį nors mokinį garsiai perskaityti Morkaus 9:25–27. Likusių mokinių paprašykite sekti skaitomą tekstą ir rasti, kaip Gelbėtojas atsiliepė į šio tėvo prašymą.

- Kaip Gelbėtojas atsiliepė į to tėvo prašymą?
- Kaip, remdamiesi šio pasakojimo pamokomis, pabaigtumėte lentoje užrašytą teiginį? (Mokiniams atsakius, užbaikite lentoje užrašytą teiginį, kad jis perteiktų tokį principą: **Jei laikomės įsitikinimų ir siekiame Viešpaties pagalbos, Jis padės mums sustiprinti savo tikėjimą.**)

Sugrįžkite prie lentoje surašytų situacijų, kurias aptarėte pamokos pradžioje.

- Kaip šiuo principu galite pasinaudoti panašiose situacijose?
- Ar jūs arba jūsų pažįstamas žmogus, tikėjimui pradėjus svyruoti, esate sulaukę Viešpaties pagalbos, kai laikėtės to, kuo tikite, ir siekėte Jo pagalbos? (Galite papasakoti atvejį ir iš savo patirties.)

Paraginkite mokinius, tikėjimui pradėjus svyruoti, taikyti šį principą.

Priminkite mokiniams, kad iš pradžių šis tėvas savo sūnų gydyti nuvedė pas Jėzaus mokinius. Paprašykite mokinių įsivaizduoti save tų Kristaus mokinių vietoje.

- Ką manytumėte ir kaip jaustumėtės po nesėkmingų bandymų iš berniuko išvaryti piktąją dvasią?

Pakvieskite kurį nors mokinį garsiai perskaityti Morkaus 9:28, o likusiųjų paprašykite surasti, ko mokiniai paklausė Jėzaus.

- Ko mokiniai paklausė Jėzaus?

Pasiūlykite mokiniams peržvelgti Morkaus 9:19 ir rasti, kaip Gelbėtojas apibūdino ten buvusius žmones, taip pat ir mokinius. (Jie buvo „netikintys“ [netikinti giminė].) Paaiškinkite, kad čia *netikintis* tai tas, kuriam trūksta tikėjimo Jėzumi Kristumi. Tikėjimas Jėzumi Kristumi būtinas, kad kunigystės palaiminimai veiktų.

Pakvieskite vieną mokinį garsiai perskaityti Morkaus 9:29. Kitiems pasiūlykite sekti skaitomą tekstą ir rasti, kaip Gelbėtojas atsakė į mokinių klausimą.

- Ko Gelbėtojas pamokė savo mokinius?
- Kaip malda ir pasninkas gali paveikti žmogaus tikėjimą? (Mokiniams atsakius, padėkite suprasti tokią tiesą: **Tikėjimą Jėzumi Kristumi galime sustiprinti melddamiesi ir pasninkaudami.**)

Pakvieskite vieną mokinį perskaityti teiginį iš knygelės *Ištikimi tikėjimui*. Likusiųjų paprašykite pasiklausyti apie skirtingas situacijas, kuriose atsispindi ši tiesa.

„Šis pasakojimas moko, kad malda ir pasninkas gali suteikti daugiau jėgų tiems, kurie teikia ir gauna kunigystės palaiminimus. Šį pasakojimą taipogi galima pritaikyti jūsų asmeninėms pastangoms gyventi pagal Evangeliją. Jei turite silpnybę ar nuodėmę, su kuria kovojate, jums gali reikėti pasninkauti ir melstis, kad gautumėte norimą pagalbą ar atleidimą. Kaip tas Kristaus išvartas demonas, jūsų sunkumas irgi gali būti toks, kuris išeis tik per maldą ir pasninką (*Ištikimi tikėjimui. Evangelijos žinynas* [2006], p. 119).

- Remdamiesi šiuo teiginiu pasakykite, kokioms situacijoms galima taikyti šią tiesą?
- Ar kada nors malda ir pasninkas padėjo jums sustiprinti savo tikėjimą Kristumi ir gauti trokštamus dorus palaiminimus?

Paprašykite mokinių paminėti, kokių palaiminimų, gaunamų per maldą ir pasninką sustiprinus tikėjimą Jėzumi Kristumi, jie trokšta sau ir kitiems. Paskatinkite juos užsirašyti tikslą melstis ir pasninkauti dėl šių palaiminimų kitą pasninko sekmadienį.

Raštų įvaldymo apžvalga

Galite iš anksto susirasti Raštų įvaldymo ištraukas, kurių mokiniai galbūt dar nežino. Paprašykite mokinių jas perskaityti ir pasižymėti. Kiekvienam mokiniui ar porai paskirkite po naują Raštų įvaldymo ištrauką ir paprašykite popieriaus lapelyje nupiešti joje mokomą principą. Pakvieskite mokinius klasei paaiškinti savo piešinius. Piešinius galite pakabinti, kad vėliau būtų galima prie jų sugrįžti.

(*Pastaba.* Jei turite laiko, šią veiklą galite atlikti bet kurios pamokos pradžioje arba pabaigoje.)

Morkaus 9:30–50

Įvadas

Jėzus papasakojo Savo mokiniams apie artėjančią mirtį ir prisikėlimą ir mokė juos, kas bus didžiausias Dievo karalystėje. Jis perspėjo, kokios pasekmės laukia vedančių jį

nuodėmę kitus, ir nurodė mokiniams šalintis į nuodėmę vedančių dalykų.

Pasiūlymai, kaip mokyti

Morkaus 9:30–37

Jėzus pranašauja apie Savo mirtį ir prisikėlimą ir moko, kas bus didžiausias Dievo karalystėje

Atsineškite į klasę mokiniams pažįstamą stiprų kvapą skleidžiantį daiktą (pavyzdžiui, ką tik perpjautą apelsiną arba svogūną, arba šviežios duonos). Prieš pamoką jį padėkite ten, kur jo nematys mokiniai.

Pradėkite pamoką paklausdami, ar užėję jie neužuodė klasėje naujo kvapo.

- Ar, atpažinus šį kvapą, jis sukėlė kokias nors mintis arba norą kažką daryti?

Pabrėžkite, kad kaip kvapas gali daryti įtaką mums, taip mes galime veikti kitų mintis ir elgesį. Paprašykite mokinių Morkaus 9:30–50 rasti tiesas, galinčias padėti suprasti, kaip jie veikia kitų pastangas sekti Gelbėtoju ir kaip kiti veikia juos pačius.

Paaškindite, kad, išvaręs iš vaikino piktąją dvasią (žr. Morkaus 9:17–29), Gelbėtojas su mokiniiais patraukė per Galilėją. Pakvieskite kurį nors mokinį garsiai perskaityti Morkaus 9:31–32. Paprašykite, kad likusieji, sekdami skaitomą tekstą, surastų, kokius įvykius išpranašavo Gelbėtojas.

- Kokius įvykius išpranašavo Gelbėtojas?

Apibendrinkite Morkaus 9:33–37, paaiškindami, kad, atėjęs į Kafarnaumą, Jėzus Savo mokinius mokė, kas bus didžiausias Dievo karalystėje. Jis taip pat nurodė jiems į Bažnyčią priimti tuos, kurie tampa nuolankūs kaip vaikai ir priima Jį (žr. Joseph Smith Translation, Mark 9:34–35). (*Pastaba.* Šie mokymai bus išsamiau aptariami pamokoje, kurioje nagrinėjamas Morkaus 10 skyrius.)

Morkaus 9:38–50

Jėzus perspėja nevesti kitų į nuodėmę ir šalintis į nuodėmę vedančių dalykų

Pakvieskite vieną mokinį garsiai perskaityti Morkaus 9:38. Likusių mokinių paprašykite sekti skaitomą tekstą ir surasti, apie kokią situaciją Gelbėtojui papasakojo apaštalas Jonas.

- Ką Gelbėtojui pranešė apaštalas Jonas?

Paaškindite, kad apaštalai uždraudė šiam vyrui išvarinėti demonus, nes jis nekeliavo su dvylika apaštalų. Tačiau Gelbėtojas liepė jiems nedrausti šiam vyrui (nurodydamas, kad tai buvo doras vyras, turintis tam įgaliojimą) ir mokė, kad padedantys Jo atstovams bus apdovanoti (žr. Morkaus 9:39–41).

Pakvieskite vieną mokinį garsiai perskaityti Morkaus 9:42. Kitiems pasiūlykite sekti skaitomą tekstą ir rasti Viešpaties perspėjimą. Paaiškinkite, kad šiame kontekste žodis *papiktinti* reiškia daryti klaidinančią įtaką, vesti į nuodėmę arba skatinti palikti tikėjimą.

- Kokią žmonių grupę Gelbėtojas perspėjo dėl vedimo į nuodėmę? (Gali tekti paaiškinti, kad „tikintieji [Jėzų] mažutėliai“ yra tie, kurie tik pradeda tikėti, pavyzdžiui, jaunimas ir naujai atsivertusieji, taip pat ir įvairaus amžiaus nuolankūs, patiklūs Kristaus mokiniai.)
- Kaip Jėzus perspėjo nevesti kitų į nuodėmę? (Jis nurodė, kad būtų geriau mirti, nei patirti dideles kančias ir atskyrimą nuo Dievo – tai, ką patirsime, jei vesime kitus į nuodėmę.)
- Kokį principą galime rasti 42 eilutėje užrašytame Gelbėtojo perspėjime? (Nors mokiniai gali atsakyti kitais žodžiais, jie turėtų įvardyti tokį principą: **Jei vesime tikinčiuosius Jėzų Kristų į nuodėmę, turėsime atsakyti prieš Dievą.**)
- Kaip kai kurie žmonės tikinčiuosius Jėzų Kristų veda į nuodėmę?

Priminkite mokiniams klasėje jaustą kvapą ir tą faktą, kad lygiai kaip tas kvapas mes galime kitiems daryti teigiamą arba neigiamą įtaką. Paprašykite mokinių pagalvoti, kaip jie veikia tikinčiuosius Jėzų Kristų.

Sužadinkite mokinių susidomėjimą ir išlaikykite jį

Kadangi kai kurie mokiniai negali ilgai išlaikyti dėmesio, ieškokite būdų, kaip per pamoką kelis kartus iš naujo įžiebtį jų susidomėjimą ir entuziazmą. Tai turi būti daroma taip, kad sutelktų mokinių dėmesį į studijuojamas Raštų ištraukas.

Kad padėtumėte mokiniams atpažinti dar vieną Gelbėtojo mokytą principą, pakvieskite į priekį išeiti savanorį, avintį batus su raišteliais. Paprašykite mokinio atrišti ir vėl užrišti vieno bato raištelius viena ranka. Mokiniui tai darant, paklauskite likusiųjų:

- Kokių sunkumų patirtumėte netekę vienos rankos?
- Ar dėl kokios nors priežasties būtų verta prarasti ranką?

Paaiškinkite, kad kurios nors kūno dalies pašalinimas vadinamas amputacija ir gali būti atliekamas, kai ta kūno dalis yra smarkiai sužeista, infekuota arba pažeista ligos. Nors amputacija ir rehabilitacija po jos gali būti skausminga ir traumuojanti, šis procesas gali apsaugoti nuo infekcijos išplitimo po visą kūną ir nuo didesnės žalos arba mirties.

Pakvieskite vieną mokinį garsiai perskaityti Morkaus 9:43. Likusių mokinių paprašykite sekti skaitomą tekstą ir rasti, ko mokė Gelbėtojas apie tai, kada būtų geriau prarasti ranką, nei likti su abiem.

- Koku atveju būtų geriau prarasti vieną ranką, nei ją išsaugoti?
- Ar manote, kad šį mokymą reikia priimti pažodžiui ir nusikirsti ranką, kuri „prasikalto“ arba vedė mus į nuodėmę? (Gali tekti paaiškinti, jog Gelbėtojas

neturėjo omenyje, kad žmonėms reikia tai priimti pažodžiui ir nusikirsti sau rankas. Jis kalbėjo perkeltine prasme, pabrėždamas savo mokymo svarbą.)

Pakvieskite kurį nors mokinį lentoje nupiešti žmogų. Mokiniui piešiant paaiškinkite, kad geriau suprasti šioje ištraukoje užrašytą Gelbėtojo mokymą gali padėti Džozefo Smito Vertimo Morkaus 9:43–48. Iš šių eilučių sužinome, jog Gelbėtojas pasitelkė rankas, kojas ir akies simbolius, kad pavaizduotų į nuodėmę mus vedančius dalykus. Lentoje piešiančiam mokiniui nurodykite savo piešinyje apibraukti ranką, koją ir akį. Tada leiskite mokiniui grįžti į savo vietą.

Pakvieskite kelis mokinius pakaitomis garsiai perskaityti Džozefo Smito Vertimo Morkaus 9:40–48 (Raštų rodyklėje). Likusiųjų paprašykite sekti skaitomas eilutes ir rasti, ką Viešpats palygino su ką nors „piktinančia“, arba į nuodėmę vedančia, ranka, koja ir akimi. (Gali tekti paaiškinti, kad Džozefo Smito Vertimo Morkaus 9:40–41, 43 vartojamas žodis *gyvenimas* reiškia amžinąjį gyvenimą.

- Ką, pasak šio vertimo, reiškia piktinanti ranka, koja ar akis? (Ranka reiškia šeimos narius ir draugus, koja reiškia žmones, į kuriuos žiūrime kaip į pavyzdžius, kaip reikia mąstyti ir elgtis, o akis reiškia mūsų vadovus.)

Lentoje, mokinio nupieštame piešinyje, ant pažymėtų vietų surašykite jų paaiškinimus.

- Ką Gelbėtojas mus mokė daryti su nedora ar į nuodėmę vedančia įtaka?
- Kuo nedoros įtakos šalinimasis panašus į amputaciją?
- Kas gali nutikti, jeigu nesišalinsime nedoros įtakos? Kodėl?
- Kokią tiesą galime sužinoti iš šiose eilutėse pateiktų Gelbėtojo mokymų? (Nors mokiniai gali atsakyti ir kitais žodžiais, jie turėtų išreikšti tokią tiesą: **Geriau šalintis nedoros įtakos, nei galiausiai būti atskirtam nuo Dievo.** Šią tiesą užrašykite lentoje remdamiesi mokinių pavartotais žodžiais.)

Pakvieskite kurį nors mokinį garsiai perskaityti vyresniojo Valterio F. Gonzaleso iš Septyniiasdešimties teiginį. Klasės paprašykite pasiklausyti, kokios dar įtakos turime šalintis.

„Iš to išplaukia, kad toks nukirtimas taikomas ne tik draugams, bet ir kiekvienai blogai įtakai, tokiai kaip netinkamos televizijos programos, interneto svetainės, kino filmai, literatūra, žaidimai ar muzika. Šio principo įsirašymas į savo širdį padės mums pasipriešinti pagundai pasiduoti bet kokiai blogai įtakai“ („Šiandien yra laikas“, 2007 m. spalio visuotinės konferencijos medžiaga).

- Su kokiais sunkumais galite susidurti šalindamiesi nedoros įtakos?
- Kaip sužinoti tinkamus būdus šalintis nedoros įtakos?

Paaškindite, kad šalintis nedoros įtakos nereiškia elgtis grubiai, smerkti kitus arba nebendrauti su tais, kurie nėra ištikimi Bažnyčios nariai. Žinoma, mes turime šalintis, arba vengti, artimai bendrauti su tais žmonėmis, kurie gali mus nuvesti į nuodėmę. Galbūt mums ir nepavyks pašalinti, arba išvengti, visos į nuodėmę vesti galinčios įtakos, bet Viešpats mus palaimins, kai stengsimės kaip galėdami šalintis

bet kokios nedoros įtakos, ugdydami savikontrolę, padedančią vengti tos įtakos, kurios visiškai pašalinti negalime.

Kad padėtumėte mokiniams suprasti šią tiesą, pakvieskite du mokinius ateiti prieš klasę. Kiekvienam mokiniui nurodykite garsiai perskaityti po vieną čia pateiktą pavyzdį ir užduoti likusiems mokiniams su juo susijusius klausimus. Paraginkite mokinius savo atsakymus pagrįsti Morkaus 9:43–48 užrašyta tiesa.

1 pavyzdys. Turiu draugų, kurie dažnai ragina mane dalyvauti Dievo įsakymus laužančiose veiklose. Tačiau manau, kad galiu padaryti jiems gerą įtaką, jei ir toliau leisiu laiką su jais.

- Ar prarasiu savo gebėjimą daryti įtaką šiems draugams, jei atsiribosiu nuo jų? Kokio pobūdžio turėtų būti mūsų santykiai?
- Ką turėčiau sakyti ir daryti, kad tinkamai atsiribočiau nuo tokių draugų?

2 pavyzdys. Jau keleri metai esu populiarios grupės gerbėjas. Neseniai savo išleistoje muzikoje ir interviu jie skatino elgesį ir idėjas, kurie prieštarauja Viešpaties standartams ir mokymams.

- Juk tai tėra muzika ir žodžiai, ar ne? Taigi, koks pavojus čia slypi, jei ir toliau klausysiuosi jų muzikos ir stebėsiu juos socialiniuose tinkluose?

Padėkokite savanoriams už pagalbą ir paprašykite sugrįžti į savo vietas. Paklauskite mokinių:

- Nors kartais ir sunku šalintis į nuodėmę vedančios įtakos, ką gausime už tokią auką? (Daugybę palaiminimų, taip pat ir amžinąjį gyvenimą.) Kodėl šis apdovanojimas vertas bet kokios aukos?
- Ar jums arba jūsų pažįstamiems yra pavykę atsiriboti nuo nedoros įtakos? (Mokiniams priminkite nesidalinti tokiais patyrimais, kurie yra pernelyg asmeniški.) Kodėl buvo sunku šalintis tos įtakos? Kokius palaiminimus dėl to gavote?

Paprašykite mokinių pagalvoti, ar gyvenime kas nors jiems daro tokią įtaką, kuri galėtų nuvesti į nuodėmę. Paraginkite mokinius savo sąsiuvinuose arba Raštų studijavimo žurnaluose užsirašyti, kaip jos šalinsis.

Apibendrinkite Morkaus 9:49–50 paaiškindami, kad Gelbėtojas nurodė savo mokiniams tarpusavyje sugyventi draugiškai.

Užbaikite skatindami mokinius veikti pagal pamokos metu pajautus Dvasios raginimus.

Morkaus 4–9 (8 dalis)

Pasiruošimo medžiaga studijų namuose mokytojui

Kasdienų studijų namuose pamokų santrauka

Toliau pateiktų doktrinų ir principų, kurių mokiniai mokėsi studijuodami Morkaus 4–9 (8 dalį), nereikėtų įtraukti į šią pamoką. Pamokoje susitelkite tik į keletą iš šių doktrinų ir principų. Atsižvelgdami į mokinių poreikius, vadovaukitės Šventosios Dvasios raginimais.

1 diena (Morkaus 4–5)

Mokiniai sužinojo, kad, jei užėjus nerimui ar baimei siekiame Viešpaties pagalbos, Jis mums gali suteikti ramybę. Jie taip pat sužinojo, kad savo gyvenime patyrę Gelbėtojo galią, galime liudyti kitiems apie Jo palaiminimus ir užuojautą. Iš istorijų apie Jayro dukrą ir kraujopliūdžio varginamą moterį mokiniai sužinojo, kad, jei savo pastangomis ateiti pas Jėzų Kristų rodome tikėjimą Juo, Jis gali mus išgydyti ir kad rodyti tikėjimą Jėzumi Kristumi reiškia tikėti Jį net apėmus abejonėms.

2 diena (Morkaus 6–8)

Iš istorijos apie daugiau negu penkių tūkstančių žmonių pamaitinimą mokiniai sužinojo, kad, kai Gelbėtojui atiduodame viską, ką turime, siekdamas Savo tikslo Jis gali išaukštinti mūsų aukas. Mokiniai taip pat sužinojo, kad galime sekti Gelbėtojo pavyzdžiu, įsiklausydami į kitų žmonių poreikius ir padėdami juos patenkinti.

3 diena (Morkaus 9:1–29)

Iš pasakojimo, kaip Jėzus iš berniuko išvaro netyrąją dvasią, mokiniai sužinojo, kad, jei tikime Jėzų Kristų, viskas mums įmanoma. Toje pamokoje buvo mokoma ir tokių principų: jei laikomės įsitikinimų ir siekiame Viešpaties pagalbos, Jis padės mums sustiprinti savo tikėjimą. Tikėjimą Jėzumi Kristumi galime sustiprinti melddamiesi ir pasninkaudami.

4 diena (Morkaus 9:30–50)

Studijuodami Morkaus 9:30–50, mokiniai išmoko, kad, jei tikinčiuosius Jėzų Kristų vesime į nuodėmę, turėsime atsakyti prieš Dievą. Iš šiose eilutėse pateiktų Gelbėtojo žodžių mokiniai sužinojo, kad geriau šalintis nedoros įtakos, nei galiausiai likti atskirtam nuo Dievo.

Įvadas

Ši pamoka gali padėti mokiniams suprasti, kad pastangos įtikti kitiems, o ne daryti tai, ką žinome esant teisinga, gali privesti prie neteisingų sprendimų, liūdesio ir apmaudo.

Pasiūlymai, kaip mokyti

Morkaus 6:1–29

Jėzus atstumiamas Nazarete ir išsiunčia dvylika apaštaly. Pasakojimas apie Jono Krikštytojo mirtį

Pamoką pradėkite paprašydami mokinių pagalvoti, kada paskutinį kartą jie buvo verčiami daryti ką nors, kas, jų manymu, buvo neteisinga.

Lentoje užrašykite šį teiginį (iš „Making the Right Choices,” *Ensign*, Nov. 1994, 37):

„Žmonės, kurie elgiasi neteisai, nori, kad prisijungtumėte prie jų, nes jie jaučiasi geriau, kai ir kiti tai daro“ (vyresnysis Ričardas G. Skotas).

- Kokių žinote pavyzdžių, kai kiti verčia daryti tai, kas, jūsų manymu, yra neteisu?

Paraginkite mokinius studijuojant Morkaus 6 skyrių rasti principą, galintį padėti jiems išvengti negatyvaus bendraamžių spaudimo.

Pakvieskite kurį nors mokinį garsiai perskaityti Morkaus 6:17–18. Paprašykite, kad mokiniai sektų skaitomą tekstą ir rastų, ką Herodas padarė Jonui Krikštytojui. Tegu mokiniai papasakoja, ką rado.

- Ką Herodas padarė Jonui Krikštytojui ir kodėl?

Herodas išsiskyrė su žmona ir vedė brolio Pilypo žmoną Herodiją. Tai buvo grubus žydų įstatymo pažeidimas (žr. Kunigų 18:16), ir Jonas Krikštytojas tai viešai pasmerkė. Jono priešinimasis šiai santuokai supykė Herodiją, todėl, norėdamas jai įtikti, Herodas įkalino Joną.

Pakvieskite kurį nors mokinį garsiai perskaityti Morkaus 6:19–20. Tegul klasė seka skaitomą tekstą ir suranda, ką Herodija norėjo padaryti Jonui Krikštytojui.

- Ką Herodija norėjo padaryti Jonui Krikštytojui?
- Kodėl ji negalėjo jo nužudyti? (Kadangi Herodas bijojo Jono ir žinojo, kad tai Dievo žmogus.)

Pakvieskite kelis mokinius pakaitomis garsiai perskaityti Morkaus 6:21–29. Kitų mokinių paprašykite sekti skaitomą tekstą ir ieškoti, ką Jonui Krikštytojui padarė Herodas.

- Ką, pasak 26 eilutės, jautė Herodas, verčiamas nužudyti Joną Krikštytoją?
- Kodėl Herodas liepė nukirsdinti Jonui galvą, nors žinojo, kad tai neteisinga, ir nenorėjo to daryti? (Herodui labiau rūpėjo, ką mano jo svečiai.)
- Kokio principo galime išmokti iš Herodo pasirinkimo: kas nutinka mums bandant įtikti kitiems, o ne daryti tai, kas teisinga? (Mokiniai gali atsakyti kitais žodžiais, tačiau turėtų paminėti tokį principą: **Pastangos įtikti kitiems, o ne daryti tai, kas, mūsų žiniomis, yra teisinga, gali privesti prie neteisingų sprendimų, širdgėlos ir apgailestavimo.**)

Norėdami padėti mokiniams geriau suprasti šį principą, suskirstykite juos į grupes iki keturių asmenų ir paprašykite pateikti kelis pavyzdžius, kaip jaunimas galėtų pasirinkti tarp pastangų įtikti kitiems ir teisingo elgesio. Skirkite pakankamai laiko, tada paprašykite kiekvieną grupelę papasakoti, kaip pavyko atlikti užduotį. Jiems tai darant, kelis atsakymus užrašykite lentoje.

- Kaip pasidavimas šiuose pavyzdžiuose aprašomam spaudimui atneša širdgėlą ir apgailestavimą?
- Ar kada nors esate matę, kaip žmogus, užuot pataikavęs kitiems, pasirenka tai, kas teisinga?

- Kas gali mums padėti pasirinkti tai, ką žinome esant teisinga, užuot stengusis įtikti kitiems?

Garsiai perskaitykite šį prezidento Spenserio V. Kimbolo teiginį apie teisingus sprendimus:

„Teisingus sprendimus lengviausia priimti, kai tai darome gerokai iš anksto [...]. Tai apsaugo nuo kankinimosi kryžkelėje [kai reikia apsispręsti], kai esame pavargę ir stipriai gundomi“ (*Teachings of Presidents of the Church: Spencer W. Kimball* [2006], 108).

Paprašykite mokinių pagalvoti apie kitą savaitę ir nuspėti situacijas, kuriose jiems gali tekti rinktis tarp pataikavimo kitiems ir teisingo elgesio. Paraginkite apsispręsti, kaip jie reaguos į galimą spaudimą, jei taip atsitiktų.

Paaškindite, kad Herodas, išgirdęs apie daugybę Galilėjoje Jėzaus padarytų stebuklų, išsigando, ar tik ne Jonas Krikštytojas prisikėlė iš mirusiųjų ir daro stebuklus (žr. Morkaus 6:14–16).

Morkaus 7–8

Jėzus Kristus išgydo du žmones ir moko Savo mokinius

Paaškindite, kad Morkaus 7–8 skyriuose aprašomi du atvejai, kai Gelbėtojas ką nors išgydo. Mokinius suskirstykite poromis. Paprašykite, kad vienas kiekvienos poros mokinys perskaitytų Morkaus 7:31–35, o kitas – Morkaus 8:22–25. Tada pakvieskite mokinius savo porininkams nupasakoti išgydymo stebuklus, apie kuriuos jie skaitė tose eilutėse.

Skirkite pakankamai laiko, tada pakvieskite mokinius paaiškinti, kaip Gelbėtojas gydė šiuos du žmones.

- Ko pasimokome iš to fakto, kad neregys nebuvo visiškai išgydytas per vieną kartą?

Pakvieskite vieną mokinį garsiai perskaityti šį vyresniojo Briuso R. Makonkio iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo teiginį. Likusiųjų paprašykite paklausti, kodėl Gelbėtojas neregį išgydė palaipsniui, per kelis kartus.

„Tai unikalus stebuklas. Tai vienintelis užrašytas įvykis, kai Jėzus žmogų išgydė per kelis kartus. Gali būti, kad Gelbėtojas taip elgėsi stiprindamas silpną, bet augantį neregio tikėjimą. Akivaizdu, kad sėkmingas fizinis kontaktas su Jėzumi turėjo viltį, tikrumą ir tikėjimą neregui suteikiantį poveikį. Jėzus pats 1) už rankos nusivedė neregį už kaimo, 2) patepė savo seilėmis neregio akis, 3) atliko rankų uždėjimo apeigą ir 4) dar kartą Savo rankomis palietė to žmogaus akis.

Šis gydymo būdas neabejotinai moko, kad žmogus iš visų jėgų ir su visu tikėjimu turi siekti gydančiosios Viešpaties malonės, ir nors to užtenka tik iš dalies pagyti, tačiau po to jie dar gali įgyti papildomą patikinimą ir tikėjimą, kad visiškai išgis ir bus sveiki. Dažnai nuo dvasinių negalių

žmonės išgyja palaipsniui, žingsnis po žingsnio, kai gyvenimą suderina su Dievo planais ir tikslais“ (*Doctrinal New Testament Commentary*, 3 vols. [1965–1973], 1:379–380).

- Kaip laipsniškas išgijimas stiprina žmogaus tikėjimą Jėzumi Kristumi?
- Kodėl svarbu suprasti, kad kai kurie palaiminimai, pavyzdžiui, liudijimo apie Evangeliją sustiprinimas arba fizinis bei dvasinis išgijimas, dažnai gaunami palaipsniui arba per kelis kartus, o ne tuojau pat ar visi iš karto?

Apibendrinkite Morkaus 8:27–22, paaiškindami, kad Jėzus paklausė Savo mokinių, kuo Jį laiko žmonės. Jie atsakė, kad kai kas Jį laiko Jonu Krikštytoju, kai kas kitu pranašu.

Pakvieskite vieną mokinį garsiai perskaityti Morkaus 8:29. Likusiųjų paprašykite sekti skaitomą tekstą ir surasti, ką apie Jėzų pareiškė Petras.

- Kas, pasak Petro, buvo Jėzus? (Graikų kalboje žodis *Kristus* yra žodžio *Mesijas* atitikmuo.)

Apibendrinkite Morkaus 8:30–31, paaiškindami, kad Jėzus mokė Savo mokinius, jog bus atstumtas žydų ir nužudytas. Pakvieskite kurį nors mokinį garsiai perskaityti Morkaus 8:32–33. Likusiųjų paprašykite sekti skaitomą tekstą ir išsiaiškinti, kaip į šias naujienas reagavo Petras.

Paaiškinkite: kadangi žydai tikėjosi sulaukti Mesijo nugalėtojo, Petru ir daugeliui kitų to meto žydų buvo sunku suvokti ir priimti idėją Mesijo, kuris kentės ir mirs.

- Kuo Petras buvo panašus į Morkaus 8:22–25 aprašytą neregį? (Tiesą Petras pradėjo „matyti“ palaipsniui. Jis tikėjo Gelbėtoją, bet jo supratimas apie Gelbėtojo misiją augo po mažą žingsnelį.)
- Kaip Viešpats padėjo jums, ar jūsų pažįstamam palaipsniui vis geriau matyti tiesą?

Užbaikite šios dienos pamoką paprašydami mokinių tyliai perskaityti Morkaus 8:34–38 ir apmąstyti, kaip šiandieninė pamoka gali padėti jiems pirmenybę gyvenime teikti Viešpačiui.

Kita dalis (Morkaus 10–Luko 4)

Paaiškinkite, kad jie baigs studijuoti Evangeliją pagal Morkų ir pradės studijuoti Luko raštus. Dar kartą paskatinkite juos, skaitant apie paskutinius Jėzaus Kristaus gyvenimo įvykius ir jo Apmokėjimą, ieškoti naujų detalių ir atkreipti dėmesį į paniekinančias replikas Jėzui, kai Jis buvo nukryžiuotas. Luko evangelijoje jie perskaitys vieną iš garsiausių Biblijos skyrių – Luko 2 skyrių – pasakojimą apie pažemintuosius, atstumtuosius ir nusidėjėlius.

Morkaus 10

Įvadas

Žemiškosios tarnystės pabaigoje Gelbėtojas tarnavo žmonėms Perėjoje. Būdamas ten Jis mokė santuokos doktrinos ir pakvietė mažutėlius ateiti pas Jį. Gelbėtojas taip pat kvietė turtingą jaunuolį parduoti visus savo turtais ir sekti

paskui Jį. Išvykęs iš Perėjos, Gelbėtojas paskutinį kartą mirtingajame gyvenime patraukė į Jeruzalę, išpranašavo Savo mirtį ir prisikėlimą ir mokė Savo apaštalus tarnauti kitiems. Jeriche Jis taip pat išgydė akląjį.

Pasiūlymai, kaip mokyti

Morkaus 10:1–16

Jėzus moko santuokos doktrinos ir kviečia mažutėlius ateiti pas Jį

Parodykite mokiniams kelis piešinius su mažais vaikais.

- Kokie jūsų jaunesniųjų broliukų, sesučių arba kitų jums pažįstamų vaikų bruožai ir savybės jus žavi? (Mokinių atsakymus užrašykite lentoje.)

Paraginkite mokinius, studijuojant Morkaus 10:1–16, rasti tiesą, mokančią, kodėl turime tapti kaip maži vaikai.

Paaiškinkite, kad artėjant Gelbėtojo tarnystės pabaigai, Jis išvyko iš Galilėjos ir patraukė į Perėjos kraštą. (Galite paprašyti mokinių brošiūroje „Jėzaus Kristaus žemiškojo gyvenimo santrauka“ [žr. 5 pamoką] arba Raštuose, Biblijos žemėlapių dalyje, 11 žemėlapyje „Šventoji žemė Naujojo Testamento laikais“, rasti Perėją.) Apibendrinkite Morkaus 10:1–12, paaiškindami, kad Perėjoje Viešpats mokė apie santuokos svarbą.

Pakvieskite kurį nors mokinį garsiai perskaityti Morkaus 10:13–14. Likusių mokinių paprašykite sekti skaitomą tekstą ir surasti, kas įvyko Gelbėtojui būnant Perėjoje.

- Kaip reagavo mokiniai, kai žmonės atvedė Gelbėtojui mažus vaikus? (Paaiškinkite, kad 13 eilutėje pavartotas žodis *draudė* rodo, jog mokiniai sakė žmonėms, kad atnešdami pas Gelbėtoją vaikus jie elgiasi neteisingai.)
- Ką mokiniams atsakė Gelbėtojas?

Pakvieskite kurį nors mokinį garsiai perskaityti Morkaus 10:15–16, o likusių paprašykite rasti, ko Gelbėtojas pamokė savo mokinius, prie Jo priėjus vaikams. Paaiškinkite, kad frazė „nepriima Dievo karalystės“ 15 eilutėje reiškia Evangelijos priėmimą.

- Ką, jūsų manymu, reiškia priimti Evangeliją „kaip kūdikiui“? (15 eilutė.) (Mokinių atsakymus surašykite lentoje ir palyginkite su tuo, kas jau joje užrašyta.)
- Koks principas šiose eilutėse paaiškina, kas atsitiks, jei priimsime Evangeliją kaip maži vaikai? (Mokiniai gali atpažinti įvairias tiesas, bet įsitikinkite, jog jie supranta, kad, **jei priimame Evangeliją kaip maži vaikai, būsime pasiruošę įžengti į Dievo karalystę.**)

- Kaip, priimdami Evangeliją kaip maži vaikai, būsime pasiruošę įžengti į Dievo karalystę? (Kad padėtumėte mokiniams atsakyti į šį klausimą, galite pakviesti juos perskaityti Mozijo 3:19.)

Morkaus 10:17–34

Gelbėtojas įspėjo turtingą jaunuolį parduoti visus savo turtus ir sekti paskui Jį

Pakvieskite mokinių garsiai perskaityti Morkaus 10:17–20, o likusiųjų paprašykite surasti, kas įvyko Gelbėtojui palaiminus vaikus.

- Kaip apibūdintumėte pas Jėzų atėjusį jaunuolį? Kodėl?
- Ko jis prašė Gelbėtojo? Ką atsakė Jėzus?

Paaiškinkite, kad Mato 19 skyriuje taip pat užrašytas pasakojimas apie šį pas Gelbėtoją atėjusį žmogų. Pakvieskite kurį nors mokinių garsiai perskaityti Mato 19:20, o likusių mokinių paprašykite paklausti, ką atsakė žmogus, Jėzui išvardijus kelis įsakymus.

- Ko jis paklausė Jėzaus, pripažinęs, kad laikosi visų įsakymų? (Galite pasiūlyti mokiniams pasižymėti šio jaunuolio klausimą.)

Lentoje užrašykite tokį klausimą: *Ko dar man trūksta?*

Paprašykite mokinių tyliai perskaityti Morkaus 10:21–21 ir rasti, kaip Viešpats atsakė į šio jaunuolio klausimą.

- Ko, pasak Gelbėtojo, trūko tam jaunuoliui?

Atkreipkite mokinių dėmesį į 21 eilutėje esančią frazę „Jėzus meiliai pažvelgė į jį ir pasakė“. Galite mokiniams pasiūlyti šią frazę pasižymėti Raštuose.

- Kodėl, jūsų manymu, svarbu žinoti, kad iš meilės šiam jaunuoliui Jėzus pasakė, ko jam trūksta?
- Kokių principų galime pasimokyti iš šio pasakojimo? (Mokiniai gali nurodyti skirtingus principus, tarp kurių gali būti tokie: **Kadangi Viešpats myli mus, Jis padeda sužinoti, ko mums dar trūksta, norint sekti Juo. Jeigu klausime Viešpaties, Jis pamokys mus, ką turime daryti, kad paveldėtume amžinąjį gyvenimą.**)

Paprašykite mokinių tyliai perskaityti Morkaus 10:22 ir rasti, kaip reagavo jaunuolis, kai Gelbėtojas patarė jam parduoti visą turimą turtą.

- Kaip reagavo jaunuolis?
- Kodėl, pasak 22 eilutės, jis taip pasielgė?

Atkreipkite mokinių dėmesį, kad nors mūsų, ko gero, neprašys atiduoti visų savo turtų, kad galėtume sekti paskui Viešpatį, Jis mūsų prašė aukoti kitus dalykus tarnaujant Jam ir laikytis Jo įsakymų.

- Kokios Viešpaties prašomos aukos mums gali būti sunkios?
- Kokius palaiminimus galime prarasti, nutarę ne visur sekti Viešpačiu?

Pakvieskite kurį nors mokinių garsiai perskaityti Morkaus 10:23–27. Taip pat paprašykite jo perskaityti šią ištrauką iš Džozefo Smito Vertimo Morkaus 10:26: „Tai

neįmanoma žmonėms, pasikliaunantiems turtais, bet nėra neįmanoma žmonėms, pasikliaunantiems Dievu ir visko dėl manęs atsisakantiems, nes tokiems įmanoma viskas.“ Paprašykite klasės sekti skaitomą tekstą ir rasti, ką Jėzus pasakė apie visko atsisakymą dėl Jo.

- Kaip manote, kodėl pasitikintiems turtais ir kitais pasaulio dalykais, taip sunku patekti į Dievo karalystę?
- Ką, jūsų manymu, reiškia, kad pasitikintiems Dievu viskas yra įmanoma?

Pakvieskite kurį nors mokinį garsiai perskaityti Morkaus 10:28–31. Taip pat paprašykite jo perskaityti šią ištrauką iš Džozefo Smito Vertimo Morkaus 10:30–31: „Bet daugel darančių save pirmais bus paskutiniai, o paskutinių – pirmi.“ Jis tai pasakė papeikdamas Petrą.“ Likusių mokinių paprašykite sekti skaitomą tekstą ir surasti, ką pasakė Petras po Gelbėtojo pamokymo noriai atiduoti viską, ko tik Jis pareikalauja.

- Remdamiesi 28 eilute pasakykite, ką pasakė Petras?
- Ką Gelbėtojas pažadėjo tiems, kurie sekdami Juo noriai atiduoda viską?
- Kokį principą, paaiškinantį, ką turime daryti, norėdami gauti amžinąjį gyvenimą, sužinome iš Gelbėtojo mokymų? (Mokiniai gali vartoti kitus žodžius, tačiau turėtų paminėti tokį principą: **Norėdami gauti amžinąjį gyvenimą, turime noriai atiduoti viską, ko tik iš mūsų reikalauja Viešpats.** Užrašykite šį principą lentoje.)
- Kodėl amžinasis gyvenimas vertas bet kokios aukos, kurios gali būti pareikalauta iš mūsų šiame gyvenime? (Galite priminti mokiniams, kad amžinasis gyvenimas tai gyvenimas amžinai Dievo akivaizdoje kartu su vertais šeimos nariais.)

Apibendrinkite Morkaus 10:32–34, paaiškindami, kad Viešpats pasakė Savo mokiniams, jog jiems atvykus į Jeruzalę iš Jo bus tyčiojamosi, spjaudoma, Jis bus nužudytas ir trečią dieną prisikels.

- Kaip Gelbėtojas parodė tobulą pavyzdį, noriai atiduodamas viską, ko pareikalavo Dievas?

Paliudykite apie tiesas, kurių mokėte šioje pamokoje. Paraginkite mokinius pamaldžiai apmąstyti klausimą „ko man dar trūksta“ ir paklusti visiems galimiems Dvasios raginimams dėl aukų, kurių Viešpats iš jų laukia.

Paliudykite

Pamokos pabaiga tai ne vienintelis metas liudijimui. Per pamoką pasinaudokite progomis paliudyti apie doktrinas ir principus tuo metu, kai juos atrandate ir aptariate. Skatinkite ir mokinius tai daryti. Pasidalijus liudijimais, Šventoji Dvasia mokinių širdyse ir mintyse gali patvirtinti liudijimų tikrumą.

Morkaus 10:35–52***Gelbėtojas išpranašauja Savo mirtį ir prisikėlimą ir moko apaštalus tarnauti kitiems***

Suskirstykite mokinius į nedideles grupes. Kiekvienai grupei parūpinkite po dalijamosios medžiagos lapelį ir paprašykite jį užpildyti.

Kas didžiausias?

Kartu su grupe užpildykite šį lapelį ir aptarkite savo atsakymus į klausimus.

Išvardinkite jūsų mėgstamus užsiėmimus: _____

- Išvardinkite žmones, kuriems labai gerai sekasi anksčiau išvardintuose užsiėmimuose. Kokie dalykai juos padaro didžius?

Toliau studijuodami Morkaus 10 skyriuje užrašytus Gelbėtojo žodžius, ieškokite, ko Jis mokė apie dalykus, darančius žmogų didį.

Perskaitykite Morkaus 10:35–37, ieškodami, ko, keliaujant link Jeruzalės, Gelbėtojo paklausė Jokūbas ir Jonas.

Jokūbo ir Jono prašymas sėdėti Gelbėtojo dešinėje ir kairėje reiškė, kad Dievo karalystėje jie norėjo gauti šlovės ir garbės daugiau už kitus apaštalus. Morkaus 10:38–40 užrašyta, kad Gelbėtojas paaiškino Jokūbui ir Jonu, kad šį palaiminimą gaus paruoštieji jį gauti.

Perskaitykite Morkaus 10:41 ir raskite kitų mokinių reakciją į Jokūbo ir Jono prašymą.

- Kodėl, jūsų manymu, kiti apaštalai supyko ant Jokūbo ir Jono?

Perskaitykite Morkaus 10:42–45, ieškodami, ko Gelbėtojas mokė Savo apaštalus apie buvimą didžiu.

Remdamiesi tuo, ką perskaitėte, užbaikite šį teiginį apie buvimą tikrai didžiu:

Norėdami būti tikrai didūs, turime _____.

45 eilutėje žodis *tarnauti* reiškia rūpintis, guosti, teikti pagalbą ir palaikyti kitus.

- Kodėl tarnaujantys kitiems (tokie, kaip Gelbėtojas) yra laikomi tikrai didžiais?
- Ar kada nors kas nors tarnavo jūsų šeimai arba ja pasirūpino? Kodėl šį žmogų galite laikyti tikrai didžiu?

Mokiniam užpildžius lapelį, paprašykite keleto iš jų papasakoti, kaip jie pabaigė Morkaus 10:42–45 eilutėmis paremtą teiginį. Nors mokiniai gali atsakyti kitais žodžiais, jie turėtų įvardyti tokį principą: **Norėdami būti tikrai didūs, tarnaudami kitiems turime sekti Gelbėtojo pavyzdžiu.**

Apibendrinkite Morkaus 10:46–52, paaiškindami, kad, Gelbėtojui su apaštalais išvykstant iš Jericho į Jeruzalę, aklas vyras, vardu Bartimiejus, pradėjo garsiai šaukti, kad Gelbėtojas jį išgydytų. Žmonės tildė Bartimiejų, bet šis šaukė dar garsiau. Gelbėtojas išgirdo jį šaukiant, pasigailėjo ir išgydė jį. (*Pastaba.* Bartimiejaus išgydymo istorija bus išsamiau aptariama Luko 18 skyrių nagrinėjančioje pamokoje.)

- Kaip pats Gelbėtojas yra tobulas principo apie tarnavimą kitiems, kurio mokė, pavyzdys?

Paliudykite, kad Gelbėtojas yra tikrai didis dėl to, koku būdu tarnavo Dangiškojo Tėvo vaikams. Paprašykite mokinių pagalvoti, kaip jie galėtų tarnauti aplinkiniams ir jais rūpintis. Paskatinkite juos nusistatyti tikslą, padėsiantį jiems tarnauti kitiems.

Morkaus 11–16

Įvadas

Žemiškosios tarnystės pabaigoje Gelbėtojas atkreipė dėmesį, kaip neturtinga našlė šventykloje įmeta du pinigėlius. Vėliau, per pietus Betanijoje, Marija patepė Jėzų, pažymėdama Jo būsimas laidotuves. Gelbėtojas kentėjo Getsemanėje. Jį teisė

ir pasmerkė mirti. Miręs ant kryžiaus ir prisikėlęs, Viešpats pasirodė Savo apaštalams ir pavedė jiems skelbti Evangeliją visam pasauliui.

Pasiūlymai, kaip mokyti

Mokymas apie Gelbėtojo kančią Getsemanėje

Apie tai, kas įvyko Getsemanėje, yra trys pasakojimai. Mato 26 skyrių nagrinėjančioje pamokoje akcentuojamas Gelbėtojo atsidavimas Tėvo valiai. Morkaus 14 skyrių nagrinėjančioje pamokoje aptariamas Jėzaus Kristaus kentėjimas Getsemanėje. O pamokoje, kurioje nagrinėjamas Luko 22 skyrius, pabrėžiama, kaip stipriai Jis kentėjo. Studijuodami šiuos tris pasakojimus apie Gelbėtojo kančią ir dėmesį sutelkdami į unikalius jų aspektus mokiniai gali įgyti įvairiapusės patirties.

Morkaus 11–13

Gelbėtojas moko šventykloje ir pamato, kaip našlė į šventyklos aukų skrynią įmeta du pinigėlius

Garsiai perskaitykite toliau pateiktus pavyzdžius ir paprašykite mokinių paklausti, kaip kiekviename jų buvo skirtingai aukojama Viešpačiui.

1. Moteris savo vyskupui kaip pasninko atnašą davė didelę sumą pinigų. Kita toje pačioje apylinkėje gyvenanti moteris paaukėjo labai nedidelę sumą pinigų.
2. Vyras tarnauja kuolo prezidentu. Kitas vyras tame pačiame kuole tarnauja pradinukų organizacijos mokytoju.
  - Kokius aukų skirtumus matote kiekviename pavyzdyje?
  - Kaip gali jaustis žmogus, jeigu jo auka Viešpačiui, palyginti su kitų aukomis, atrodo maža?

Paraginkite mokinius studijuojant Morkaus 11–14 skyrius rasti tiesas, kurios padės mokiniams sužinoti, ką Viešpats mano apie jų atnašas.

Parodykite paveikslėlį „Triumfinis įžengimas“ (*Evangelijos paveikslų knyga* [2009 m.], 50 pav.; taip pat žr. LDS.org).

Trumpai apibendrinkite Morkaus 11:1–12, 40, paaiškindami, kad artėjant Gelbėtojo žemiškos tarnystės pabaigai, Jis su triumfu įjojo į Jeruzalę, išvalė šventyklą ir mokė joje žmones.

Priminkite mokiniams, kad bandydami diskredituoti Gelbėtoją, kai Jis mokė šventykloje, fariziejai ir Rašto aiškintojai uždavė Jam sudėtingus klausimus. Atsakę į jų klausimus, Gelbėtojas pasmerkė fariziejų ir Rašto aiškintojų veidmainystę (žr. Mato 23).

Paaiškinkite, kad būdamas šventykloje Jėzus matė, kaip žmonės į ją neša pinigus kaip auką Dievui. Pakvieskite kurį nors mokinį garsiai perskaityti Morkaus 12:41–44, o likusių mokinių paprašykite rasti, ką Gelbėtojas matė lobyne.

- Ką Gelbėtojas matė lobyne?

Parodykite pačią mažiausią vertę turinčią savo šalies monetą ir paaiškinkite, kad smulkus *pinigėlis* buvo „mažiausios vertės žydų naudota bronzinė moneta“ (Bible Dictionary, „Money“).

- Kaip galėtų jaustis žmogus, galintis Dievui paaukoti vos du pinigėlius?
- Kaip, anot Gelbėtojo, našlės atnaša prilygsta kitų žmonių aukoms?
- Kodėl, jūsų manymu, jos auką Gelbėtojas laikė esant didesne nei kitų?
- Kokio principo apie aukojimą galime išmokti iš Viešpaties žodžių apie našlę? (Nors mokiniai gali atsakyti ir kitais žodžiais, jie turėtų išreikšti tokį principą: **Jei noriai aukosime Viešpačiui viską, ką turime, Jis priims mūsų auką, net jei ji atrodo maža, palyginus su kitų aukomis.**)

Apibendrinkite Morkaus 13 skyrių, paaiškindami, kad Gelbėtojas mokė Savo apaštalus apie antrąjį atėjimą. Priminkite mokiniams, kad šias tiesas jie nagrinėjo studijuodami Džozefo Smito Mato evangelijos vertimą.

Morkaus 14:1–9

Marija patepa Gelbėtoją

Paaiškinkite, kad, baigęs mokyti mokinius apie Savo antrojo atėjimo ženklus, Gelbėtojas išvyko iš Jeruzalės į Betaniją, į anksčiau raupsais sirgusio žmogaus, vardu Simonas, namus.

Vieno mokinio paprašykite garsiai perskaityti Morkaus 14:3, o kito – Jono 12:3. Kitiems pasiūlykite paklausti, kas atsitiko Gelbėtojui sėdus prie pietų stalo.

- Kas atsitiko Gelbėtojui Simono namuose sėdus prie pietų stalo? (Paaiškinkite, kad Jėzų patepusi moteris buvo Marija, Mortos ir Lozoriaus sesuo [žr. Jono 12:1–3].)
- Kaip Marija parodė Gelbėtojui savo meilę ir pasišventimą?

Paaškindite, kad Gelbėtojo galvos ir kojų patepimas labai brangiu nardo tepalu buvo tokio nuolankumo, kokio retai sulaukdavo karaliai, pavyzdys (žr. James E. Talmage, *Jesus the Christ*, 3rd ed. [1916], 512).

Pakvieskite kelis mokinius pakaitomis garsiai perskaityti Mato 14:4–9. Paprašykite likusių mokinių sekti skaitomą tekstą ir surasti, kaip į tai reagavo kai kurie kartu pietavę žmonės. Paaškindite, kad iš Jono 12:4–5 sužinome, jog Judas Iskarijotas buvo nepatenkintas Marijos poelgiu.

- Kaip Judas Iskarijotas reagavo į tai, kad Marija patepė Gelbėtoją brangiu tepalu?
- Kiek, pasak 5 eilutės, kainavo tas tepalas? (Paaškindite, kad trys šimtai denarų buvo suma beveik lygi vidutiniam metiniam darbininko užmokesčiui.)
- Ką Gelbėtojas atsakė į Judo kritiką dėl Marijos poelgio?

Atkreipkite mokinių dėmesį į 6 eilutėje esantį sakinį „ji man padarė gerą darbą“ ir paaškindite, kad tai rodo, jog Gelbėtojas buvo patenkintas tuo, ką padarė Marija. Taip pat atkreipkite dėmesį į 8 eilutėje užrašytą sakinį „ji padarė, ką galėjo“ ir paaškindite, kad tai reiškia, jog Marija atidavė viską, ką turėjo geriausio.

- Kokią tiesą sužinome iš šių eilučių apie tai, ką jaučia Viešpats, kai Jam atiduodame viską, ką turime geriausio? (Nors mokiniai gali atsakyti kitais žodžiais, jie turėtų įvardyti tokį principą: **Gelbėtojas yra patenkintas, kai Jam atiduodame viską, ką turime geriausio.**)

Priminkite du pamokos pradžioje pateiktus pavyzdžius. Paprašykite mokinių, kad remdamiesi Morkaus 12 ir Morkaus 14 skyriuose rastomis tiesomis paaškindytų, kaip abiejuose pavyzdžiuose aprašyti asmenys gali pasielgti, kad Viešpats būtų patenkintas.

- Kaip tikėjimas šiomis tiesomis gali padėti tam, kuris galbūt mano, kad negali daug duoti Viešpačiui?
- Ar teko matyti, kaip kažkas Viešpačiui atiduoda viską, ką turi geriausio?

Pakvieskite mokinius pagalvoti, ar jie mano, kad patys atiduoda Viešpačiui viską, ką turi geriausio. Paraginkite juos pasirinkti vieną savo gyvenimo sritį, kurioje jie galėtų tobulėti, ir užsibrėžti tikslą, padedantį atiduoti Viešpačiui viską, ką turi geriausio.

Morkaus 14:10–16:20

Jėzus pradeda Apmokėjimą kentėdamas Getsemanėje už mūsų nuodėmes, yra išduodamas Judo Iskarijoto ir atvedamas pas žydų vadovus

Paprašykite mokinių tyliai apmąstyti šiuos klausimus:

- Ar kada nors jautėte, kad niekas nesupranta jūsų arba jūsų išgyvenimų?
- Ar kada nors manėte, kad už praeities nuodėmes jums niekada nebus atleista?

Paraginkite mokinius studijuojant Morkaus 14 skyrių rasti tiesas, kurios galėtų padėti panašiai manantiems.

Apibendrinkite Morkaus 14:10–31, paaškindami, kad praėjus kelioms dienoms po to, kai Marija patepė Jėzų, Jis su mokiniais paminėjo Velykas. Po to Gelbėtojas nuėjo į Getsemanės sodą.

Pakvieskite kurį nors mokinį garsiai perskaityti Morkaus 14:32–34. Likusių mokinių paprašykite sekti skaitomą tekstą ir rasti, kaip Gelbėtojas jautėsi Getsemanės sode.

- Kaip Gelbėtojas jautėsi Getsemanės sode?

Mokiniams baigus atsakinėti, lentoje užrašykite tokius žodžius: *nuogąstavo, sielojosi, mirtinai nuliūdęs*.

Paaiškinkite, kad šios frazės apibūdina Jėzaus Kristaus patirtas kančias, kurios buvo Jo Apmokėjimo dalis.

- Ko šios frazės moko mus apie Jėzaus Kristaus Apmokėjimą? (Mokiniams baigus atsakinėti, lentoje užrašykite tokią tiesą: **Jėzaus Kristaus Apmokėjimo dalis buvo Jo kančia ir liūdesys Getsemanės sode.**)

Pakvieskite kelis mokinius pakaitomis garsiai perskaityti Morkaus 14:35–42. Likusių mokinių paprašykite sekti skaitomą tekstą ir rasti, ką smarkiai kentėdamas padarė Gelbėtojas.

- Ką smarkiai kentėdamas padarė Gelbėtojas? (Padėkite mokiniams suprasti, kad Jėzaus kančia buvo tokia sunki, jog Jis paklausė, ar neįmanoma jos išvengti.)

Lentoje užrašykite tokią frazę: *Jėzus Kristus iškentė... kad galėtų ...*

Paaiškinkite, kad kitos Raštų eilutės gali mums padėti suprasti Jėzaus Kristaus kančią ir kodėl Jis ryžosi už mus kentėti.

Lentoje užrašykite šias Raštų nuorodas: *Izaijo 53:3–5* ir *Almos 7:11–13*. Suskirstykite mokinius poromis ir paprašykite jų kartu perskaityti šias eilutes ir ieškoti, už ką ir kodėl Gelbėtojas kentėjo. Paraginkite mokinius savo sąsiuvinuose arba Raštų studijavimo žurnaluose užsirašyti lentoje esančią frazę ir užpildyti joje esančius tuščius laukelius remiantis tuo, ką sužinojo perskaitę *Izaijo 53:3–5* ir *Almos 7:11–13*.

Skyrę tam pakankamai laiko, pakvieskite kelis mokinius perskaityti, kaip jie užbaigė tą frazę. Jų atsakymai turėtų būti panašūs į šį: Jėzus Kristus iškentė mūsų kančias, suspaudimus, pagundas, ligas, silpnybes ir sielvartą, kad žinotų, kaip pagelbėti mums. Jėzus Kristus kentėjo už mūsų nuodėmes, kad galėtų pašalinti mūsų prasižengimus. Priminkite mokiniams, kad Gelbėtojo kentėjimas už žmonijos nuodėmes prasidėjo Getsemanėje ir tęsėsi, kol kulminaciją pasiekė per Jo nukryžiavimą.

Kad padėtumėte mokiniams suprasti, jog Jėzaus Kristaus Apmokėjimo dalis buvo kentėjimas ir sielvartas Getsemanės sode, galite parodyti filmuką „Special Witness—Elder Holland“ (liet. „Ypatingasis liudytojas. Vyresnysis Holandas“) (2:38), kuriame vyresnysis Džefris R. Holandas iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo liudija apie Gelbėtojo kentėjimą Getsemanėje. Šį filmuką galima rasti internete adresu LDS.org.

- Kaip žinojimas, ką iškentė Gelbėtojas ir dėl ko Jis kentėjo, padeda jums pereiti išmėginimus, skausmus ir negandas?
- Ar kada nors jautėte, kad išbandymo metu jums padėjo Viešpats?
- Kokius jausmus patyrėte atgailavę ir pajautę, kad jūsų nuodėmės pašalintos per Jėzaus Kristaus Apmokėjimą?

Apibendrinkite Morkaus 14:43–16:20, paaiškindami, kad Jėzus buvo neteisėtai teisiamas sindriono ir nuteistas myriop. Miręs ant kryžiaus ir prisikėlęs, Jis pasirodė Savo apaštalams ir pavedė jiems skelbti Evangeliją visam pasauliui.

Pamoką galite užbaigti paliudydami apie šiandien aptartas tiesas.

Evangelijos pagal Luką studijų įvadas

Kodėl verta studijuoti šią knygą?

Luko knyga papildomai liudija apie daugybę Mato ir Morkaus užrašytų tiesų. Joje yra ir unikalių dalykų. Luko evangelija gali pagilinti mokinių supratimą apie Jėzaus Kristaus mokymus ir padėti jiems geriau suprasti Jo meilę ir užuojautą visai žmonijai, parodytą Jo žemiškosios tarnystės metu ir per beribį Apmokėjimą.

Kas parašė šią knygą?

Lukas yra šios knygos autorius. Jis buvo gydytojas (žr. Kolosiečiams 4:14) ir „Jėzaus Kristaus pasiuntinys“ (Joseph Smith Translation, Luke 1:1). Lukas buvo vienas iš Pauliaus „bendradarbi[ų]“ (Filemonui 1:24) ir Pauliaus porininkas misionierius (žr. 2 Timotiejui 4:11). Lukas taip pat parašė Apaštalų darbų knygą (žr. Raštų rodyklė, „Lukas“).

Kada ir kur ji buvo parašyta?

Nors tiksliai nežinoma, kada Lukas parašė šią evangeliją, matyt, ji buvo parašyta antroje pirmojo amžiaus po Kr. pusėje. Lukas rėmėsi žmonėmis, kurie Gelbėtojo žemiškąją tarnystę ir prisikėlimą matė „nuo pradžios savo akimis“ (Luko 1:2). Nežinome, kur Luko evangelija buvo parašyta.

Kam ji buvo rašoma ir kodėl?

Lukas evangeliją skyrė visų pirma kitataučiams ir Gelbėtoją pristatė kaip žydų ir kitataučių Gelbėtoją. Šią evangeliją Lukas parašė konkrečiai Teofilui (žr. Luko 1:3), išvertus iš graikų kalbos „Dievo draugui“ arba „Dievo mylimajam“ (žr. Bible Dictionary, „Theophilus“). Akivaizdu, kad Teofilis jau buvo mokytas apie Jėzaus Kristaus gyvenimą ir mokymus (žr. Luko 1:4). Lukas tikėjosi jį pamokyti daugiau, pateikdamas sistemingą pasakojimą apie Gelbėtojo misiją ir tarnystę. Jis norėjo, kad skaitantieji šį liudijimą „įsitikintų tikrumu“ (Luko 1:4) pasakojimo apie Dievo Sūnų, Jo užuojautą žmonėms, Apmokėjimą ir Prisikėlimą.

Kokie šios knygos išskirtiniai bruožai?

Luko evangelija yra ilgiausia Naujojo Testamento knyga. Vienos iš žinomiausių krikščioniškų istorijų yra aprašytos Evangelijoje pagal Luką: Jono Krikštytojo gimimas ir jį lydėjusios aplinkybės (žr. Luko 1:5–25, 57–80); tradicinė Kalėdų istorija (žr. Luko 2:1–20); pasakojimas apie dvylikametį Jėzų šventykloje (žr. Luko 2:41–52); palyginimai apie gerąjį samarietį (žr. Luko 10:30–37), sūnų palaidūną (žr. Luko 15:11–32) bei turtuolį ir Lozarių (žr. Luko 16:19–31); pasakojimas apie dešimt raupsuotųjų (žr. Luko 17:11–19) ir pasakojimas apie prisikėlusį Viešpatį drauge su savo mokiniais kelyje į Emausą (žr. Luko 24:13–32).

Kiti tik Evangelijai pagal Luką priskiriami elementai – tai Jono Krikštytojo mokymai, kurių nerasime kitose evangelijose (žr. Luko 3:10–14); Jėzaus Kristaus pamaldumo akcentavimas (žr. Luko 3:21; 5:16; 9:18, 28–29; 11:1) ir

Septyniasdešimties pašaukimo, mokymo ir misionieriško darbo aprašymas (žr. Luko 10:1–22). Be to, Lukas vienintelis evangelijų autorius, paminėjęs, kad Gelbėtojas Getsemanėje praliejo kraują ir kad Jam tarnavo angelas (žr. Luko 22:43–44).

Kadangi Evangelijos pagal Luką pasakojimas prasideda ir baigiasi šventykloje, joje mokoma apie šventyklos, pagrindinės Dievo reikalų su žmonija vietos, svarbą (žr. Luko 1:9; 24:53).

Santrauka

Luko 1–3. Išpranašaujami Jono Krikštytojo ir Jėzaus Kristaus gimimas ir jų misija. Liudytojais sako, kad kūdikėlis Jėzus yra Mesijas. Būdamas 12 metų, Jėzus moko šventykloje. Jonas Krikštytojas skelbia atgailą ir pakrikštija Jėzų Kristų. Lukas užrašo Jėzaus Kristaus genealogiją.

Luko 4–8. Jėzus Kristus gundomas dykumoje. Nazarete Jis pasiskelbia esąs Mesijas, bet žmonės Jį atmeta. Jėzus Kristus pasirenka dvylika apaštalų ir moko Savo mokinius. Jis atleidžia nuodėmes ir padaro daug stebuklų.

Luko 9–14. Dvylika apaštalų siunčiami skelbti Evangeliją ir gydyti žmones. Jėzus Kristus pamaitina penkis tūkstančius ir atsimaino ant kalno. Jis pašaukia Septyniasdešimt ir pasiunčia juos skelbti Evangeliją. Jėzus Kristus moko apie mokinybę, veidmainiavimą ir teismą. Jis pasako palyginimą apie gerąjį samarietį.

Luko 15–17. Jėzus Kristus moko palyginimais. Jis moko apie įsižeidimus, tikėjimą ir atlaidumą. Jis išgydo dešimt raupsuotųjų ir moko apie Savo antrąjį atėjimą.

Luko 18–22. Jėzus Kristus toliau moko palyginimais. Jis išgydo neregį ir moko Zachiejų. Su triumfu įžengia į Jeruzalę, verkia dėl miesto ir išvalo šventyklą. Jėzus Kristus išpranašauja Jeruzalės sugriovimą ir kalba apie ženklus, kurie bus prieš Jo antrąjį atėjimą. Jis įsteigia sakramentą, moko savo apaštalus ir kenčia Getsemanėje. Yra išduodamas, suimamas, iš Jo tyčiojamas, Jis yra mušamas ir tardomas.

Luko 23–24. Pilotas ir Herodas teisia Jėzų Kristų, Jis nukryžiuojamas ir palaidojamas. Angelai prie kapo ir du mokiniai kelyje į Emausą liudija, kad Jėzus Kristus prisikėlė. Gelbėtojas pasirodo savo mokiniams Jeruzalėje, pažada apaštalams, kad jie gaus Dievo galią, ir pakyla į dangų.

43 PAMOKA

Luko 1

Įvadas

Angelas Gabriėlius apsireiškė Zacharijui ir pranešė jam ir jo žmonai Elzbietai, kad jie turės sūnų, kurį turi pavadinti Jonu. Po šešių mėnesių tas pats angelas pasirodė Marijai ir

pranešė, kad ji bus Dievo Sūnaus motina. Marija apsilankė pas Elzbietą ir jos džiūgavo dėl Gelbėtojo atėjimo. Po trijų mėnesių Elzbieta pagimdė Joną.

Pasiūlymai, kaip mokyti

Luko 1:1–4

Lukas paaiškina, kodėl parašė šią evangeliją

Parodykite šiuos paveikslėlius ir paprašykite mokinių paaiškinti, kas kiekviename iš jų vaizduojama: Juozapas ir Marija keliauja į Betliejų (*Evangelijos paveikslų knyga* [2009], 29 pav.; taip pat žr. LDS.org), Piemenims apsireiškia angelas (31 pav.), Simeonas pagarbina kūdikėlį Kristų (32 pav.), Berniukas Jėzus šventykloje (34 pav.), Gerasis samarietis (44 pav.), Marija ir Morta (45 pav.) ir Dešimt raupsuotųjų (46 pav.). Pabrėžkite, kad šie ir dar daug kitų Gelbėtojo tarnystės įvykių buvo užrašyti Luko, bet jų nėra Mato, Morkaus ir Jono evangelijose.

Trumpai pristatykite Luko evangeliją, paaiškindami, kad Lukas ją pradėjo kreipdamasis į žmogų vardu Teofilis (3 eilutė) ir paaiškino, kodėl rašo. *Teofilis* reiškia „Dievo draugas“ (Bible Dictionary, „Theophilus“). Pakvieskite kurį nors mokinių garsiai perskaityti Luko 1:1–4. Kitų mokinių paprašykite sekti skaitomą tekstą ir rasti, dėl kokių priežasčių rašė Lukas.

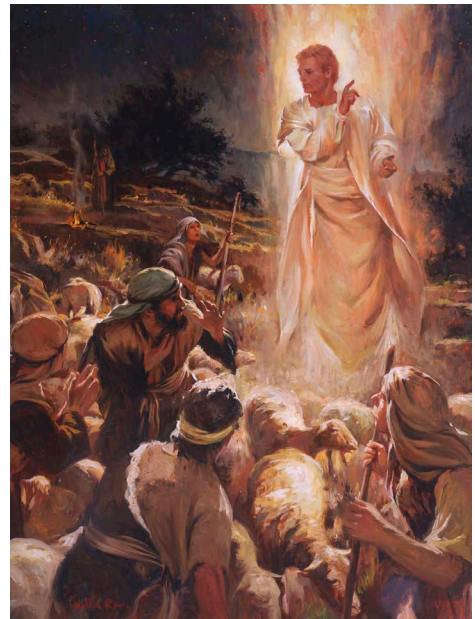

Autoriaus tikslas

Mokydami iš Raštų stenkitės išsiaiškinti, ką pranašas-rašytojas norėjo perteikti. Norėdami daugiau sužinoti apie Luko tikslus rašant šią evangeliją, perskaitykite prieš šią pamoką pateiktą „Evangelijos pagal Luką studijų įvadą“.

- Išvardinkite keletą priežasčių, kodėl Lukas užrašė šį pasakojimą?
- Kuo, anot Luko 1:4, mums naudingas Luko evangelijos studijavimas?

Patikinkite mokinius, kad studijuodami Luko evangeliją jie gali „įsitikinti tikrumu“ (4 eilutė) tų tiesų, kurių mokėsi apie Jėzų Kristų.

Kristus šventykloje, aut. Heinrichas Hofmanas, spausdinama C. Harrison Conroy Co. leidus.

Luko 1:5–25

Angelas Gabrielius praneša Zacharijui apie artėjantį Jono gimimą, ir Elzbieta pastoja

Paprašykite mokinių pagalvoti, kokio palaiminimo arba atsakymo jie laukia, arba viliasi, iš Dievo. Paraginkite mokinius studijuojant Luko 1 skyrių rasti tiesas, galinčias padėti jiems laukiant Dievo palaiminimo arba atsakymo.

Pakvieskite vieną mokinį garsiai perskaityti Luko 1:5–7, o klasę pakvieskite surasti, kas didžiąją savo gyvenimo dalį laukė palaiminimo.

- Ką iš šių eilučių sužinojote apie Zachariją ir Elzbietą?

Apibendrinkite Luko 1:8–10, paaiškindami, kad Zacharijas buvo paskirtas deginti smilkalus Jeruzalės šventykloje. Tai buvo garbė, kuri kunigui pasitaiko tik kartą gyvenime.

Paprašykite mokinių tyliai perskaityti Luko 1:11–13 ir rasti, kas atsitiko Zacharijui būnant šventykloje.

- Į kokią prašymą, anot 13 eilutės, bus atsakyta Zacharijui ir Elzbietai? (Atkreipkite mokinių dėmesį, kad, ko gero, daug metų Zacharijas ir Elzbieta meldėsi, kad susilauktų vaiko. Galite mokiniams pasiūlyti šioje eilutėje pasižymėti frazę „tavo prašymas išklaustas“.)
- Kaip galėjo jaustis Zacharijas, išgirdęs, kad juodu su Elzbieta susilauks sūnaus, nors ir buvo „sulaukę senyvo amžiaus“? (7 eilutė.)

Apibendrinkite Luko 1:14–17, paaiškindami, jog angelas Gabrielius pasakė Zacharijui, kad jiems su Elzbieta bus „džiaugsmas ir paguoda“ (14 eilutė) ir kad jų sūnus paruoš daugybę žmonių Viešpačiui.

© Providence Collection. Licencijuota GoodSalt.com

Pakvieskite kurį nors mokinį garsiai perskaityti Luko 1:18–20, o likusių mokinių paprašykite surasti, ką angelui atsakė Zacharijas. Paprašykite mokinių pasakyti, ką rado.

- Kas atsitiko Zacharijui nepatikėjus angelo žodžiais?
- Remdamiesi 20 eilute pasakykite, kas, pasak angelo, turėjo atsitikti su Zacharijui pasakytais žodžiais? (Mokiniai gali vartoti kitus žodžius, tačiau įsitikinkite, kad jie suprato tokią tiesą: **Viešpaties žodžiai, pasakyti per Jo tarnus, išsipildys savo metu**. Užrašykite šią tiesą lentoje.)
- Ką reiškia frazė „savo metu“? (Viešpaties skirtu laiku.)

Priminę lentoje užrašytą teiginį, paklauskite:

- Kaip šios Raštų eilutės žinėjimas veikia mūsų požiūrį į Viešpaties pažadus? (Mokiniams atsakius, perrašykite lentoje užrašytą sakinį, kad gautųsi toks teiginys: **Galime pasitikėti Viešpaties pažadais, nes Jo žodžiai išsipildys savo metu**.)
- Kaip ši tiesa gali padėti Dievo pažado išsipildymo laukiančiam žmogui?

Apibendrinkite Luko 1:21–24, paaiškindami, kad, išėjęs iš šventyklos, Zacharijas nebegalėjo kalbėti. Vėliau, kaip ir pranašavo angelas, Elzbieta pastojo.

Paprašykite vieno mokinio (pageidautina merginos) perskaityti Elzbietos žodžius iš Luko 1:25. Pakvieskite mokinius pagalvoti, kaip jautėsi Elzbieta, ruošdamasi kūdikio gimimui. Jums gali tekti paaiškinti, kad Elzbietos teigimas, jog Viešpats „teikėsi atimti [jos] pažeminimą žmonių akyse“, galimai reiškia gėdą, patirtą dėl senovės kultūrose paplitusio klaidingo požiūrio, kad negalėjimas turėti vaikų yra Dievo bausmė.

Luko 1:26–38

Angelas Gabrielius praneša Marijai apie artėjančią Jėzaus gimimą

Parodykite paveikslėlį Marijai apsirodo angelas Gabrielius ir praneša žinią (*Evangelijos paveikslų knyga*, 28 pav.; taip pat žr. LDS.org), tada paprašykite mokinių įsivaizduoti, kaip jie jaustųsi netikėtai pasirodžius angelui. Apibendrinkite Luko 1:26–27, paaiškindami, kad šeštą Elzbietos nėštumo mėnesį angelas Gabrielius buvo pasiųstas į Nazaretą pas Mariją.

Angelas Gabrielius pasirodo Marijai

Pakvieskite kurį nors mokinį garsiai perskaityti Luko 1:28–33. Likusių mokinių paprašykite sekti skaitomą tekstą ir ieškoti frazių, kurios galėjo padėti Marijai suprasti Dievo jai paskirtos užduoties svarbą.

- Kokios frazės galėjo padėti Marijai suprasti Dievo jai paskirtos užduoties svarbą?

- Ką reiškia frazė „Aukščiausiojo Sūnus“ (32 eilutė)? (Nors mokiniai gali atsakyti kitais žodžiais, jie turėtų įvardyti tokią doktriną: **Jėzus Kristus yra Dievo Tėvo Sūnus.**)

Paprašykite mokinių tyliai perskaityti Luko 1:34 ir surasti Marijos atsakymą. Pakvieskite juos papasakoti, ką rado. Paaiškinkite, kad Marijos posakis „aš nepažįstu vyro“ reiškia, kad ji buvo skaisti.

Pakvieskite mokinių garsiai perskaityti Luko 1:35–37, o likusiųjų paprašykite rasti angelo atsakymą į Marijos klausimą.

Paaiškinkite, kad be Raštų pasakojimų nėra kitos informacijos, kaip įvyko Jėzaus Kristaus pradėjimo stebuklas. Mums paprasčiausiai pasakyta, kad tai įvyko stebuklingu būdu ir kad gimti turėjęs vaikas bus Dievo Sūnus.

Venkite spėlionių

Nespėliokite šia šventa tema, kaip buvo pradėtas Gelbėtojas. Verčiau susitelkite į Raštuose užrašytus mokymus, turėdami omenyje jų liudijimą, kad Kristaus gimimas buvo stebuklas ir kad Marija „buvo vadinama mergele ir prieš, ir po gimdymo“ (Ezra Taft Benson, „Joy in Christ,“ *Ensign*, Mar. 1986, 4; taip pat žr. 1 Nefio 11:13–20; Almos 7:10).

- Remdamiesi Luko 1:37 pasakykite, kokią šį stebuklingą įvykį paaiškinti padedančią tiesą pasakė angelas? (Mokiniai turėtų įvardyti šią tiesą: **Dievui nėra negalimų dalykų.** Mokiniais galite pasiūlyti pasižymėti šią tiesą Raštuose.)
- Kaip manote, kaip Marija ir Elzbieta galėtų mus padrąsinti, kai manome, kad kažkas, ko tikimės, yra neįmanoma?
- Koks gyvenimo patyrimas sustiprino jūsų tikėjimą, kad Dievui nėra negalimų dalykų?

Paprašykite mokinių tyliai perskaityti Luko 1:38 ir rasti, ką angelui atsakė Marija.

- Kas šiose eilutėse rodo, jog Marija tikėjo angelo žodžiais?
- Kuo Marijos tikėjimas angelo žodžiais skiriasi nuo Zacharijo atsakymo į angelo žinią šventykloje?

Paskatinkite mokinius sekti Marijos ir Elzbietos pavyzdžiais ir tikėti, kad jų gyvenime viskas, ko jų prašo Viešpats, bus įmanoma su Jo pagalba.

Luko 1:39–56***Marija aplanko Elzbieta, ir abi jos liudija apie Gelbetoja***

Jei turite, parodykite paveikslėlį, kuriame pavaizduota, kaip Elzbietos nėštumo metu ją aplanko Marija. Paklauskite mokinių, ar jie gali atpažinti, kas jame pavaizduota ir kas vyksta.

Marija aplanko Elzbieta

- Nors gali atrodyti, kad Marija ir Elzbieta buvo paprastos moterys, bet kaip jos atliko pasaulį pakeitusius vaidmenis?

Pakvieskite kurį nors mokinį garsiai perskaityti Luko 1:41–45. Kitų mokinių paprašykite sekti skaitomą tekstą ir rasti Elzbietos liudijimą Marijai.

- Ką jau tuomet Marija žinojo apie Elzbieta?

Pakvieskite kurį nors mokinį garsiai perskaityti Luko 1:46–49. Likusiųjų paprašykite sekti skaitomą tekstą ir ieškoti, kaip Marija pašlovino Viešpatį.

- Kokiais 49 eilutėje užrašytais žodžiais Marija apibūdino tai, ką Viešpats jai padarė? („Didžių dalykų.“)

Pakvieskite mokinius tyliai perskaityti Luko 1:38, 45–46 ir rasti, kokiais savo veiksmais Marija leido Viešpačiui jai padaryti „didžių dalykų“.

- Kokiais savo veiksmais Marija leido Viešpačiui jai padaryti „didžių dalykų“?

Pabrėžkite, kad kaip Zacharijui, Elzbietai ir Marijai Dievo plane buvo paskirti vaidmenys, taip Viešpats mums irgi yra skyręs svarbius vaidmenis.

- Remdamiesi Marijos pavyzdžiu pasakykite, kas vyks mūsų gyvenime, jei su tikėjimu stengsimės atlikti Viešpaties mums skirtus vaidmenis? (Padėkite mokiniams atpažinti šį principą: **Jei su tikėjimu stengsimės atlikti Viešpaties mums skirtus vaidmenis, Jis mūsų gyvenime padarys didžių dalykų.**)
- Kokius vaidmenis Viešpats yra skyręs jums Savo plane?
- Kaip pasikeistų jūsų gyvenimas, jeigu Viešpačiui atsakytumėte taip, kaip atsakė Marija?

Luko 1:57–80***Gimsta Jonas Krikštytojas***

Apibendrinkite Luko 1:57–80, paaiškindami, kad Elzbietai pagimdžius Zacharijas pareiškė, kad vaikas bus pavadintas Jonu. Tai padaręs, jis kaip mat atgavo sugebėjimą kalbėti ir pranašavo apie Jėzaus Kristaus ir Jono misijas.

Paliudykite, kad, jei mes su tikėjimu atliksime Dievo mums skirtus vaidmenis taip, kaip Zacharijas, Elzbieta ir Marija, Viešpats mums ir per mus padarys didžių dalykų. Paraginkite mokinius savo gyvenime atlikti jiems skirtus vaidmenis Viešpaties plane.

44 PAMOKA

Luko 2

Įvadas

Juozapas ir Marija nuvyko į Betliejų, ten jiems gimė Jėzus. Piemenys pakluso angelo nurodymui ieškoti gimusio Jėzaus, o tada pranešė apie Jėzaus gimimą kitiems. Simeonas

šventykloje palaimino Jėzų, Ona paliudijo, kad gimė Išpirkėjas. Jėzus „augo išmintimi, metais ir malone Dievo ir žmonių akyse“ (Luko 2:52).

Pasiūlymai, kaip mokyti

Luko 2:1–20

Betliejuje gimsta Jėzus

Per dvasinę valandėlę su klase galite sugiedoti giesmę „Džiaukis, pasauli“ (*Giesmės*, 107) arba kitą kalėdinę giesmę.

Parodykite paveikslėlį „Juozapas ir Marija keliauja į Betliejų“ (*Evangelijos paveikslų knyga* [2009 m.], 29 pav.; taip pat žr. LDS.org). Pasiūlykite mokiniams pagalvoti, ką jie žino apie su Gelbėtojo gimimu susijusius įvykius.

Kad paruoštumėte mokinius studijuoti Luko 2:1–20, paprašykite jų atlikti šį testą, atsakant „tiesa“ arba „netiesa“. (Prieš pamoką kiekvienam mokiniui parūpinkite šio testo kopiją.)

Testas: tiesa ar netiesa? (Luko 2:1–20)

- ___ 1. Marija ir Juozapas vyko į Betliejų sumokėti mokesčių.
- ___ 2. Marijai ir Juozapui teko keliauti 44 kilometrus nuo Nazareto iki Betliejaus.
- ___ 3. Kadangi užėiga buvo pilna, Marija paguldė kūdikį ėdžiose.
- ___ 4. Piemenys sekė paskui žvaigždę iki pat prakartėlės, kurioje gulėjo Jėzus.
- ___ 5. Pagal turimus užrašus, be Marijos ir Juozapo, pirmieji Jėzų pamatę žmonės, buvo piemenys.
- ___ 6. Angelas piemenims liepė niekam nepasakoti, ką jie pamatė.

Paskatinkite mokinius testo atsakymų ieškoti studijuojant Luko 2 skyrių.

Pakvieskite kurį nors mokinį garsiai perskaityti Luko 2:1–5. Klasės paprašykite sekti skaitomą tekstą ir išsiaiškinti, kodėl Juozapas ir Marija keliavo į Betliejų.

- Kodėl Juozapas ir Marija keliavo į Betliejų? (Pabrėžkite, kad Cezaris norėjo suregistruoti, arba suskaičiuoti, žmones. Tai buvo daroma norint juos apmokestinti.)

Paprašykite mokinių Raštuose, Biblijos žemėlapių dalyje, atsiversti 11 žemėlapi „Šventoji žemė Naujojo Testamento laikais“. Tada paprašykite mokinių žemėlapyje surasti Nazaretą ir Betliejų ir, pasitelkus mastelį, apytiksliai suskaičiuoti, kokį atstumą nukeliavo Juozapas su Marija. Mokiniais atsakius, paaiškinkite, kad norint nueiti 135–145 kilometrus nuo Nazareto iki Betliejaus reikėjo bent keturių ar penkių dienų, Juozapui ir Marijai, atsižvelgiant į jos būklę, ko gero, kur kas daugiau.

Naudokite pagalbines Raštų studijavimo priemones

Bažnyčia paruošė daug Raštų studijavimo priemonių ir įtraukė jas į kai kuriomis kalbomis išleistas patvirtintų Raštų knygas. Tai tokios Raštų studijavimo priemonės kaip išnašos, abėcėlinės rodyklės, nuotraukos ir žemėlapiai. Jos yra vienos iš vertingiausių priemonių, kuriomis, studijuodami Raštus, gali naudotis mokytojai ir mokiniai. Paraginkite mokinius naudotis prieinamomis pagalbinėmis studijavimo priemonėmis studijuojant asmeniškai.

Paprašykite mokinių pagalvoti, kokia būtų derama aplinka Kūrėjui ir pasaulio Gelbėtojui gimti.

Pakvieskite kurį nors mokinį garsiai perskaityti Luko 2:6–7. Kitų paprašykite sekti skaitomą tekstą ir rasti, kokioje aplinkoje gimė Jėzus.

- Kokios buvo Jo gimimo aplinkybės, nepaisant išskirtinai svarbaus Jėzaus, kaip Viengimio Dievo Sūnaus pagal kūną, statuso?

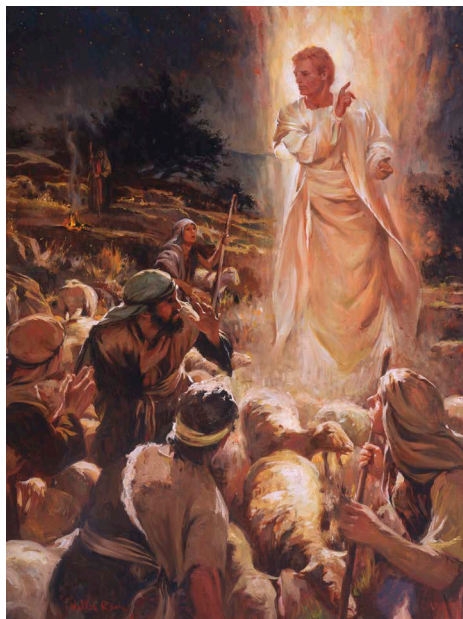
Pakvieskite kelis mokinius pakaitomis garsiai perskaityti Mato 2:8–14. Likusių mokinių paprašykite sekti skaitomą tekstą ir rasti, kaip buvo pranešta apie Gelbėtojo gimimą. Paprašykite mokinių pasakyti, ką rado. Parodykite paveikslą Piemenims apsireiškia angelas (*Evangelijos paveikslų knyga* [2009 m.], 31 pav.; taip pat žr. LDS.org).

- Perskaitytę 10 eilutę, pasakykite, kokius jausmus sukelia žinia, kad gimė Gelbėtojas? (Mokiniais baigus atsakinėti, lentoje užrašykite tokią tiesą: **Galime patirti didžiulį džiaugsmą dėl to, kad žemėje gimė Gelbėtojas.**)

Mokiniais studijuojant Luko 2 skyrių, paraginkite juos rasti, kokį džiaugsmą kitiems atnešė Gelbėtojo gimimas.

Pakvieskite kurį nors mokinį garsiai perskaityti Luko 2:15–20. Paprašykite mokinių sekti skaitomą tekstą ir surasti, ką darė piemenys, išgirdę angelo žinią.

- Kokie žodžiai parodo piemenų reakciją į angelo žinią? (Galite mokiniams pasiūlyti 15 ir 16 eilutėse pasižymėti žodžius „bėkime“ ir „nusiskubino“.)
- Kokį liudijimą gavo piemenys dėl to, kad įsiklausė į šią žinią?
- Ką padarė piemenys, įgiję liudijimą apie Jėzų Kristų?
- Kodėl, jūsų manymu, piemenys papasakojo kitiems, ką patyrė?
- Kokį principą, paaiškinantį, kas atsitinka įgijus asmeninį liudijimą apie Jėzų Kristų, sužinome iš šio pasakojimo? (Nors mokiniai gali atsakyti ir kitais žodžiais, jie turėtų nurodyti tokį principą: **Gavę asmeninį liudijimą apie Jėzų Kristų, trokštame juo dalintis su kitais.**)

Paprašykite mokinių prisiminti, kada jie jautė norą dalintis su kitais savo liudijimu apie Jėzų Kristų ir Jo Evangeliją. Paprašykite jų pagalvoti, iš kur atsirado toks noras. Pakvieskite kelis mokinius pasidalinti savo patirtimi.

Luko 2:21–39

Simeonas ir Ona pareiškia, kad Jėzus yra pasaulio Gelbėtojas

Apibendrinkite Luko 2:21–24, paaiškindami, kad, gimus Jėzui, pagal žydų įstatymą (žr. Išėjimo 13:2) jis buvo nuneštas į šventyklą. Tą dieną du asmenys šventykloje pripažino, kad kūdikėlis Jėzus yra Mesijas. Pamokoje dalyvaujančių vaikinių paprašykite tyliai perskaityti pasakojimą apie Simeoną iš Luko 2:25–32. (Jums gali tekti paaiškinti, kad frazė „laukiantis Izraelio paguodos“ 25 eilutėje reiškia Mesijo atėjimo laukimą.) Pamokoje dalyvaujančių merginų paprašykite perskaityti pasakojimą apie Oną Luko 2:36–38. Paprašykite, kad mokiniai tyliai perskaitytų paskirtas Raštų eilutes ir surastų atsakymus į šiuos klausimus:

- Kokį džiaugsmą šiam žmogui atnešė žinojimas apie Gelbėtojo gimimą?
- Kaip jis arba ji paliudijo apie Jėzų Kristų?

Skyrę pakankamai laiko, pakvieskite vieną vaikiną atsistoti, apibendrinti skaitytą pasakojimą ir garsiai atsakyti į duotus klausimus. Parodykite paveikslėlį Simeonas pagarbina kūdikėlį Kristų (*Evangelijos paveikslų knyga* [2009 m.], 32 pav.; taip pat žr. LDS.org).

Apibendrinkite Luko 2:33–35, paaiškindami, kad Simeonas taip pat palaimino Mariją ir Juozapą.

Paprašykite atsistoti vieną merginą, apibendrinti savo skaitytą pasakojimą ir garsiai atsakyti į duotus klausimus.

Mokinių paprašykite paaiškinti, kaip žinojimas, kad gimė Gelbėtojas, gali atnešti mums džiaugsmą. Pakvieskite norinčius paliudyti apie Jėzų Kristų.

Apibendrinkite Luko 2:39, paaiškindami, kad po minėtų įvykių Marija, Juozapas ir Jėzus grįžo į Nazaretą.

Luko 2:40–52

Berniukas Jėzus moko šventykloje

Paprašykite mokinių savo sąsiuvinuose arba Raštų studijavimo žurnaluose parašyti, kokioje srityje jie norėtų tobulėti. Pakvieskite kelis mokinius papasakoti, ką užsirašė. (Mokiniams priminkite, kad nesidalintų tokiais patyrimais, kurie pernelyg asmeniški.)

- Kaip jums, jaunimui, padeda informacija apie Jėzaus būdą jaunystėje?

Paaškindite, kad apie Jėzaus jaunystę yra nedaug informacijos, bet tai, kas užrašyta, gali būti tikras palaiminimas ir pavyzdys mums siekiant tobulėjimo. Mokiniams studijuojant likusias Luko 2 skyriaus eilutes, paraginkite juos ieškoti tiesų, padedančių rasti sritis, į kurias turime sutelkti dėmesį stengdamiesi tobulėti.

Parodykite paveikslėlį Jėzus meldžiasi su savo mama (*Evangelijos paveikslų knyga* [2009 m.], 33 pav.; taip pat žr. LDS.org). Pakvieskite kurį nors mokinį garsiai perskaityti Luko 2:40. Paprašykite, kad klasė sektų skaitomą tekstą ir ieškotų, kaip Lukas apibūdino Jėzaus vaikystę. Paprašykite mokinių pasakyti, ką rado.

Pakvieskite kelis mokinius pakaitomis garsiai perskaityti Luko 2:41–47. Likusių mokinių paprašykite sekti skaitomą tekstą ir surasti, ką padarė Jėzus, būdamas 12 metų.

- Kodėl Jėzus pasiliko šventykloje? Garsiai perskaitykite Džozefo Smito Vertimo Luko 2:46 ir paprašykite mokinių paklausti, kaip Džozefo Smito Vertime patikslinta, ką Jėzus veikė šventykloje, ir kaip prie Luko 2:47 aprašytų įvykių tinka šis patikslinimas: „Ir buvo taip, kad po trijų dienų jie rado jį šventykloje, sėdintį tarp mokytojų, ir šie klausėsi jo ir klausinėjo.“

Pakvieskite kurį nors mokinį garsiai perskaityti Luko 2:48–50. Mokinių paprašykite sekti skaitomą tekstą ir ieškoti, ką Jėzus pasakė Jį radusiems Marijai ir Juozapui.

Užuot prašę mokinių perskaityti Luko 2:48–50, galite jiems parodyti filmuką „Young Jesus Teaches in the Temple“ (liet. „Berniukas Jėzus moko šventykloje“ (2:30) iš *The Life of Jesus Christ Bible Videos*, (liet. „Biblijos filmukai apie Jėzaus Kristaus gyvenimą“), kurį galima rasti internete adresu LDS.org.

- Ką Jėzus pasakė Jį radusiems Marijai ir Juozapui?
- Ką šis pasakojimas parodo apie Jėzaus žinias, Jo tikrąją tapatybę ir apie Jo charakterį jaunystėje?

Pakvieskite kurį nors mokinį garsiai perskaityti Luko 2:51–52. Kitų paprašykite sekti skaitomą tekstą ir rasti, kaip augo Jėzus.

- Ką reiškia „augti išmintimi“? (Įgyti išminties.) Ką reiškia augti „metais“? (Augti fiziškai.) Ką reiškia augti „malone Dievo akyse“? (Augti dvasiškai.) Ką reiškia augti „malone žmonių akyse“? (Tobulėti socialiai.)
- Kaip, remdamiesi 52 eilute, suformuluotumėte principą, kviečiantį sekti Jėzaus pavyzdžiu? (Mokiniai turėtų nurodyti principą, panašų į šį: **Mes galime sekti Jėzaus pavyzdžiu įgydami išminties, augdami fiziškai ir dvasiškai ir tobulėdami socialiai.**)
- Kodėl mums svarbu tobulėti *visose* šiose keturiose srityse? (Kad mūsų gyvenimas būtų gerai subalansuotas.)
- Kaip buvote palaiminti stengdamiesi sekti Jėzaus pavyzdžiu ir tobulėti šiose srityse?

Lentoje užrašykite šias antraštes ir paskatinkite mokinius jas persirašyti į savo sąsiuvinius arba į Raštų studijavimo žurnalus: *Intelektualiai*, *Fiziškai*, *Dvasiškai* ir *Socialiai*. Paprašykite mokinių po kiekvieną iš jų parašyti asmeninio tobulėjimo tikslą. Paraginkite mokinius aktyviai siekti šių tikslų. Pamoką baikite paliudydami apie šios dienos pamokoje atrastus principus.

(Testo atsakymai: 1. Tiesa; 2. Netiesa; 3. Tiesa; 4. Netiesa; 5. Tiesa; 6. Netiesa.)

Raštų įvaldymo apžvalga

Kartojimas padeda mokiniams prisiminti, kur rasti Raštų įvaldymo ištraukas. Naudokite Raštų įvaldymo korteles arba paprašykite mokinių pasidaryti korteles, vienoje tuščių bloknoto lapų pusėje užrašant įsimintinus arba prasminius žodžius, o kitoje – Raštų ištraukas. Suskirstykite mokinius poromis. Paprašykite, kad, naudodamiesi kortelėmis, jie patikrintų vienas kitą. Paprašykite mokinių dažnai naudoti tas korteles tikrinant savo ir kitų žinias. Užuominas kortelėse galite panaudoti pamokos metu surengdami Raštų lenktynes (žr. „Raštų lenktynės“ šio vadovėlio priede).

45 PAMOKA

Luko 3–4

Ivadas

Jonas Krikštytojas skelbė atgailą ir liudijo apie Mesijo atėjimą. Jėzus Kristus buvo pakrikštytas Jono, o tada keturiasdešimt dienų pasninkavo dykumoje. Atvykęs į

Galilėją, Nazarete Jėzus pareiškė esąs Mesijas. Nazareto gyventojai Jį atstūmė ir Jis išėjo į Kafarnaumą, ten pagydė ligonį ir išvijó demonus.

Pasiūlymai, kaip mokyti

Luko 3:1–22

Jonas Krikštytojas liudija apie Jėzų Kristų

Prieš pamoką vieno kurio nors mokinio paprašykite išstudijuoti pasakojimą apie Eliją ir našlę iš Sarepto iš 1 Karalių 17:1–16, o kitą mokinį – pasakojimą apie Naamaną ir Eliziejų iš 2 Karalių 5:1–15. Paaiškinkite, kad pamokos metu jie turės trumpai apibendrinti šiuos pasakojimus. Paprašykite jų pabrėžti, kokiais veiksmais Naamanas ir našlė iš Sarepto pademonstravo savo tikėjimą, ir atkreipti dėmesį, kad jie abu buvo kitataučiai (ne iš Izraelio namų).

Pamokos pradžioje paprašykite mokinių ant popieriaus lapo aprašyti atvejį, kai jie jautėsi atskirti arba atstumti aplinkinių dėl to, kad gyvena pagal atkurtąją Jėzaus Kristaus Evangeliją (paprašykite mokinių ant lapų nerašyti savo vardų). Skyrę pakankamai laiko, paprašykite jų atiduoti lapus. Keletą jų perskaitykite garsiai.

Paraginkite mokinius studijuojant Luko 3:1–22 surasti tiesą, paaiškinančią, kodėl gyvenantieji pagal Evangeliją kartais jaučiasi atskirti nuo kitų.

Paaiškinkite, kad pagal Mozės įstatymą aukštasis kunigas buvo pirmininkaujantis Aarono kunigystės pareigūnas ir politinis Izraelio tautos vadovas. Tačiau Gelbėtojo tarnystės metu aukščiausiojo kunigo vieta tapo korumpuota. Aukštieji kunigai nebebuvo parenkami Dievo, bet juos pasirinkdavo tokie žmonės kaip Herodas ir kiti Romos pareigūnai (žr. Bible Dictionary, „High priest“).

Pakvieskite kurį nors mokinį garsiai perskaityti Luko 3:2–6. Likusių mokinių paprašykite sekti skaitomą tekstą ir surasti, su kuo vietoje aukštųjų kunigų kalbėjo Dievas.

- Kam vietoj aukštųjų kunigų atėjo Viešpaties žodis? („Zacharijo sūn[ui] Jon[ui]“, taip pat žinomam Jono Krikštytojo vardu.)
- Ko mokė Jonas Krikštytojas?

Paaiškinkite, kad Jono dienomis kai kurie žmonės tikėjo, kad, būdami Abraomo palikuonys, jie yra geresni, arba labiau mylimi Dievo, nei kitataučiai. Pakvieskite kurį nors mokinį garsiai perskaityti Luko 3:7–9, o likusių mokinių paprašykite rasti, ką, pagal Jono mokymą, žydams reikėjo daryti, kad įtiktų Dievui.

- Ką, pagal Jono mokymą, žydams reikėjo daryti, kad įtiktų Dievui? (Paaiškinkite, kad „vaisius“ tai mūsų pasirinkimų pasekmių simbolis.)

- Kas, pasak 9 eilutės, nutiks tiems, kurie neduos „gerų vaisių“, arba negyvens teisiai?

Apibendrinkite Luko 3:10–15, paaiškindami, kad tam tikras žydų grupes Jonas mokė, kaip nešti gerus vaisius. Jono tarnystė buvo įspūdinga, ir kai kas manė, kad jis galbūt ir yra Mesijas.

Pakvieskite vieną mokinį garsiai perskaityti Morkaus 3:16–17, o likusiųjų paprašykite surasti, ką, pasak Jono, darys atėjęs Mesijas.

- Ką, pasak Jono, darys atėjęs Mesijas?

Paaiškinkite, kad frazė „krikštys jus Šventąja Dvasia ir ugnimi“ (16 eilutė) nurodo apvalantį ir pašventinantį gautos Šventosios Dvasios poveikį.

Kad mokiniai geriau suprastų 17 eilutę, parodykite saujelę grūdų ar mažų akmenėlių ir šiek tiek pjuvenų arba mažų laikraščio skiautelių. Sumaišykite grūdus su pjuvenomis ir papilkite ant negilaus padėklo.

- Kaip atskirti grūdus nuo pjuvenų?

Paaiškinkite, kad nupjovus ir iškūlus kviečius (kad grūdai būtų atskirti nuo varpų liekanų) grūdus reikia vėtyti. Vėtymas – tai senovinis metodas kviečių grūdams atskirti nuo pelų (varpų nuokulų) ir luobelijų. Vėtytojas naudodavo didelį kastuvą arba medines šakes (Raštuose vartojamas žodis „vėtyklė“) iškultiems kviečiams išmesti į orą. Vėjas nunešdavo lengvus, nereikalingus pelus, o sunkesni kviečių grūdai sukrisdavo į krūvą vėtymo vietoje.

Šį veikimo principą pademonstruokite pasigaminę vėduoklę (iš storo popieriaus, kartono lapo arba, jei kitaip neįmanoma, išlankstykite iš paprasto popieriaus). Į klasės priekį pasikvieskite vieną mokinį ir paprašykite jo pamosuoti vėduokle virš grūdų ir pjuvenų. Mokiniui mojuojant vėduokle, švelniai prasijokite mišinį per pirštus, kad susidaręs vėjelis galėtų nupūsti pjuvenas, o grūdai nukristų atgal į padėklą. Paprašykite mokinį sėstis.

- Ką simbolizuoja kviečiai ir pelai? (Kviečiai simbolizuoja teisiuosius, o pelai – nedorėlius.)
- Kas, pasak 16–17 eilučių, atskiria teisiuosius nuo nedorėlių? (Mokiniams baigus atsakinėti, lentoje užrašykite tokią tiesą: **Jėzus Kristus atskiria teisiuosius nuo nedorėlių.**)
- Nors galutinis teisiųjų ir nedorėlių atskyrimas įvyks Teismo dieną, kaip sekimas Jėzumi Kristumi ir gyvenimas pagal Jo Evangeliją dabar atskiria Jo mokinius nuo kitų?
- Kodėl turime suprasti, kad pastangos sekti Jėzumi Kristumi ir gyventi pagal Jo Evangeliją gali mus atskirti nuo kitų arba sukelti tokį jausmą?

Apibendrinkite Luko 3:18–22, paaiškindami, kad Jėzus atėjo pasikrikštyti pas Joną Krikštytoją. Vėliau Herodas Joną Krikštytoją įkalino.

Luko 3:23–38

Pateikiama Jėzaus Kristaus giminės linija

Apibendrinkite Luko 3:23–38, paaiškindami, jog Lukas įtraukė Jėzaus genealogiją ir paliudijo, kad Juozapas buvo „laikomas“ (o ne buvo iš tikrųjų) Jėzaus, Dievo Sūnaus, tėvu.

Luko 4:1–13

Dykumoje Jėzų gundo Šėtonas

Paaiškinkite, kad Luko 4:1–13 užrašytas pasakojimas, kaip Jėzus 40 dienų pasninkavo dykumoje ir atstūmė Šėtono pagundas.

Luko 4:14–30

Jėzus praneša, kad Jis yra Mesijas

Lentoje užrašykite žodžius *prislėgtieji, belaisviai, vargdieniai* ir *aklieji*. Paprašykite mokinių prisiminti, ar buvo toks metas, kai vienu iš šių žodžių jie galėjo įvardinti savo savijautą. Pakvieskite juos studijuojant Luko 4:14–30 ieškoti būdo, kaip sulaukti paguodos, apėmus tokiems jausmams.

Apibendrinkite Luko 4:14–17, paaiškindami, kad, grįžęs iš dykumos, Jėzus pradėjo mokyti žmones Galilėjos sinagogose. Netrukus Jis grįžo į gimtąjį Nazareto miestą. Būdamas ten, sinagogoje Jis stoji skaityti iš Izaijo knygos.

Pakvieskite kurį nors mokinių garsiai perskaityti Luko 4:18–21, o likusių mokinių paprašykite surasti, ką apie dievišką Mesijo misiją mokė Izaijas.

- Apie ką gimtojo Nazareto miesto žmonėms liudijo Jėzus? (Mokiniai gali vartoti kitus žodžius, tačiau įsitikinkite, kad jie suprato tokią tiesą: **Jėzus yra Mesijas, pasiūstas gydyti vargdienių ir išlaisvinti žmones iš dvasinės nelaisvės.**)
- Kokie jūsų išgyvenimai parodė jums, kad Jėzus Kristus ir šiomis dienomis mus gydo ir gelbėja?

Pakvieskite kurį nors mokinių garsiai perskaityti Luko 4:22, o likusių mokinių paprašykite surasti, kaip Nazareto gyventojai reagavo į tvirtą Jėzaus pareiškimą, kad Jis yra tas seniai laukiamas Mesijas.

- Kaip žmonės reagavo į Jėzaus pareiškimą?
- Remdamiesi 22 eilute atsakykite, kodėl, jūsų manymu, Nazareto gyventojams buvo sunku patikėti, kad Jėzus yra Mesijas?

Apibendrinkite Luko 4:23, paaiškindami, kad Jėzus žinojo, jog Nazareto gyventojai norės, kad Jis įrodytų esąs Mesijas, pakartodamas stebuklus, kuriuos atliko Kafarnaume.

Paprašykite mokinių tyliai peržvelgti Luko 4:24–27 ir rasti du Senojo Testamento pasakojimus, apie kuriuos užsiminė Gelbėtojas, atsakydamas Nazareto gyventojams. Paprašykite mokinių pasakyti, ką rado.

Dviejų anksčiau šiuos pasakojimus išstudijuoti pakviestų mokinių paprašykite pateikti paruoštus apibendrinimus. Po to paaiškinkite, jog Jėzus mokė Nazareto

gyventojus, kad nors stebuklus patyrė izraelitai – našlės ir raupsuotieji, tarp jų buvo ir kitataučių.

- Kaip Naamanas ir našlė iš Sarepto parodė tikėjimą?
- Kuo našlės ir Naamano tikėjimas skyrėsi nuo Nazareto gyventojų tikėjimo?

Palyginkite ir sugretinkite

Raštų ištrauka tampa aiškesnė, kada ji palyginama, arba sugretinama, su kuo nors kitu. Padėdami mokiniams pastebėti panašumus arba skirtumus tarp mokymų, žmonių arba įvykių galite padėti jiems aiškiau matyti Evangelijos tiesas.

Atkreipkite mokinių dėmesį, kad Nazarete Jėzus parodė vos kelis stebuklus, nes daugumai žmonių ten trūko tikėjimo Juo (žr. Mato 13:54–58; Morkaus 6:1–6).

- Kokį principą apie tikėjimą sužinome sugretindami Nazareto gyventojus su našle ir Naamanu? (Padėkite mokiniams atrasti principą, panašų į šį: **Kai rodome savo tikėjimą Jėzumi Kristumi, galime pastebėti vykstant stebuklus.**)

Pakvieskite mokinius ateiti prie lentos ir sudaryti sąrašą būdų, kaip galime parodyti, jog tikime, kad Jėzus Kristus yra mūsų Gelbėtojas. Mokiniams sudarius sąrašą, paklauskite:

- Kokie palaiminimai arba stebuklai vyksta tik veiksmais parodžius tikėjimą?

Pakvieskite kurį nors mokinį garsiai perskaityti Luko 4:28–30, o likusių mokinių paprašykite surasti, kaip buvusieji sinagogoje atsakė Jėzui. Paprašykite mokinių pasakyti, ką rado.

- Kaip šis pasakojimas parodo, kaip Jėzus Kristus atskirs nedorėlius nuo teisiųjų? (Žr. Luko 3:17.)

Luko 4:31–44

Jėzus išvaro demonus ir išgydo ligoj

Suskirstykite mokinius poromis. Paprašykite jų su porininkais garsiai perskaityti Luko 4:31–44 ir surasti, kuo Kafarnaumo gyventojų gauti palaiminimai skyrėsi nuo tų, kuriuos gavo Nazareto gyventojai. Jiems baigus skaityti, paprašykite kartu su porininkais aptarti atsakymus į toliau pateiktus klausimus (siūlome šiuos klausimus užrašyti lentoje):

- Kuo Kafarnaumo gyventojų gauti palaiminimai skyrėsi nuo tų, kuriuos gavo Nazareto gyventojai?
- Kokius palaiminimus gavo Kafarnaumo gyventojai, lyginant su tais, kuriuos gavo Nazareto gyventojai?
- Kaip šie pasakojimai iliustruoja principą, paaiškinantį, kad, kai rodome savo tikėjimą Jėzumi Kristumi, galime pastebėti vykstant stebuklus?

Paskatinkite kelis mokinius savo atsakymais į paskutinius du klausimus pasidalinti su klase.

Pamokos pabaigoje paliudykite apie Jėzų Kristų ir palaiminimus, kuriuos gavote parodę tikėjimą Juo. Paprašykite mokinių sąsiuvinuose arba Raštų studijavimo žurnaluose aprašyti keletą būdų, kaip jie gali parodyti tikėjimą Jėzumi Kristumi. Paskatinkite juos užsibrėžti tikslą daryti tai, ką užsirašė.

Morkaus 10–Luko 4 (9 dalis)

Pasiruošimo medžiaga studijų namuose mokytojui

Kasdienių studijų namuose pamokų santrauka

Toliau pateiktų doktrinų ir principų, kurių mokiniai mokėsi studijuodami Morkaus 10–Luko 4 (9 dalį), santraukos nereikėtų įtraukti į šią pamoką. Pamokoje susitelkite tik į keletą iš šių doktrinų ir principų. Atsižvelgdami į mokinių poreikius, vadovaukitės Šventosios Dvasios raginimais.

1 diena (Morkaus 10–16)

Skaitydami apie Gelbėtojo kvietimą mažiems vaikams ateiti pas Jį, mokiniai sužinojo, kad, jei priimame Evangeliją kaip maži vaikai, būsimė pasiruošę įžengti į Dievo karalystę. Skaitydami, kaip Jėzus Kristus pamokė turtingą jaunuolį, jie sužinojo: kadangi Viešpats mus myli, Jis padeda sužinoti, ko mums dar trūksta, norint sekti Juo, ir jeigu klausime Viešpaties, Jis pamokys mus, ką turime daryti, kad paveldėtume amžinąjį gyvenimą. Pasakojimai apie našlę, atidavusią savo pinigėlius, ir apie Mariją, patepusią Gelbėtoją, padėjo mokiniams suprasti, kad, jei noriai aukosim Viešpačiui viską, ką turime, Jis priims mūsų auką, net jei ji atrodo maža, palyginti su kitų aukomis, ir kad Gelbėtojas yra patenkintas, kai Jam atiduodame viską, ką galime.

2 diena (Luko 1)

Šioje pamokoje mokiniai skaitė apie angelo Gabriėlius Zacharijui ir Elzbietai duotą pažadą, kad jie susilauks sūnaus. Jie taip pat sužinojo, kad Gabriėlius pasakė Marijai, jog ji bus Dievo Sūnaus motina. Iš šių eilučių mokiniai sužinojo tokias tiesas: Viešpaties žodžiai, pasakyti per Jo tarnus, išsipildys savo metu. Jėzus Kristus yra Dievo Tėvo Sūnus. Dievui nėra negalimų dalykų. Jei su tikėjimu stengsimės atlikti Viešpaties mums skirtus vaidmenis, Jis mūsų gyvenime padarys didžiųjų dalykų.

3 diena (Luko 2)

Mokydamiesi apie Jėzaus Kristaus gimimą, mokiniai sužinojo, jog dėl to, kad žemėje gimė Gelbėtojas, visi galime patirti didį džiaugsmą. Jie taip pat sužinojo, kad, įsiklausę į dangiškus nurodymus, galime įgyti asmeninį liudijimą apie Jėzų Kristų ir kad, gavę asmeninį liudijimą apie Jėzų Kristų, norėsime juo dalintis su kitais. Skaitydami apie Jėzaus vaikystę, mokiniai sužinojo, kad mes galime sekti Jėzaus pavyzdžiu įgydami išminties, augdami fiziškai ir dvasiškai ir tobulėdami socialiai.

4 diena (Luko 3–4)

Šioje pamokoje jie sužinojo apie Joną Krikštytoją ir Jėzaus Kristaus krikštą. Jie taip pat sužinojo, kad Nazarete Jėzus paskelbė esąs Mesijas. Iš šių pasakojimų mokiniai sužinojo tokias tiesas: Jėzus Kristus atskiria teisiuosius nuo nedorėlių. Jėzus yra Mesijas, pasiųstas gydyti vargdienių ir išlaisvinti žmonių iš dvasinės nelaisvės. Kai rodome savo tikėjimą Jėzumi Kristumi, galime pastebėti gyvenime atsirandančius stebuklus.

Įvadas

Ši pamoka gali padėti mokiniams suprasti dalį Jėzaus Kristaus patirtų kančių, kurios buvo Jo Apmokėjimo dalis. Be to, mokiniai supras kelias Gelbėtojo kančių dėl mūsų priežastis.

Pasiūlymai, kaip mokyti

Morkaus 14:10–16:20

Jėzus pradeda Savo Apmokėjimą kentėdamas Getsemanėje už mūsų nuodėmes, yra išduodamas Judo Iskarijoto ir atvedamas pas žydų vadovus

Paprašykite mokinių tyliai apmąstyti šiuos klausimus:

- Ar kada nors jautėte, kad niekas nesupranta jūsų arba jūsų išgyvenimų?
- Ar kada nors manėte, kad už praeities nuodėmes jums niekada nebus atleista?

Paraginkite mokinius studijuojant Morkaus 14 skyrių rasti tiesas, kurios galėtų padėti panašiai manantiems.

Pakvieskite kurį nors mokinį garsiai perskaityti Morkaus 14:32–34. Likusių mokinių paprašykite sekti skaitomą tekstą ir rasti, kaip Gelbėtojas jautėsi Getsemanės sode.

- Kaip Gelbėtojas jautėsi Getsemanės sode?

Mokiniams baigus atsakinėti, lentoje užrašykite tokias frazes: *nuogąstavo, sielojosi, mirtinai nuliūdęs*.

Paaiškinkite, kad šios frazės apibūdina Jėzaus Kristaus patirtas kančias, kurios buvo Jo Apmokėjimo dalis.

- Ko šios frazės moko mus apie Jėzaus Kristaus Apmokėjimą? (Mokiniams baigus atsakinėti, lentoje užrašykite tokią tiesą: **Jėzaus Kristaus Apmokėjimo dalis buvo Jo kančia ir liūdesys Getsemanės sode.**)

Kad padėtumėte mokiniams suprasti šią doktriną, pakvieskite vieną mokinį garsiai perskaityti vyresniojo Nylo A. Maksvelo iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo teiginį.

„Getsemanėje kenčiantis Jėzus ėmė „nuogąstauti“ (Morkaus 14:33) arba, pagal graikišką tekstą, buvo „apimtas baimės“ ir „apstulbintas“.

Įsivaizduokite Jėhovą, šio ir kitų pasaulių Kūrėją, esant „apstulbintą“! [...] Iki tol Jis nežinojo, kad Apmokėjimas bus toks skaudus ir tiek daug reikalaujantis. Taigi, kai agonija pasiekė aukščiausią laipsnį, ji buvo daug daug stipresnė, nei Jis, būdamas išskirtinio intelekto asmenybė, galėjo įsivaizduoti! Nenuostabu, kad Jį sustiprinti pasirodė angelas! (Žr. Luko 22:43.)

Bendra visų – praeities, dabarties ir ateities – mirtingųjų nuodėmių našta pradėjo slėgti tą tobulą, nekaltą ir jautrią sielą! Visos mūsų silpnybės ir ligos taip pat kažkoku būdu prisidėjo prie tos žiaurios Apmokėjimo aritmetikos. (Žr. Almos 7:11–12; Izaijo 53:3–5; Mato 8:17.) [...]

Ar tokiomis ekstremaliomis sąlygomis Jis tikėjosi tankmėje rasti nuo aukos išvaduojantį avinėlį? To aš nežinau. Jo kančios *baisumas* pasidaugino iš *begalybės* ir jau vėliau, ant kryžiaus, sukėlė Jo sielos šauksmą dėl to, kad buvo paliktas vienui vienas. (Žr. Mato 27:46.) [...]

Nuostabus ir šlovingas Apmokėjimas yra pagrindinis išgelbėjimo plano įvykis. Tai vyriai, ant kurių atsivėrė visa kita, kas yra svarbu. Bet tai atsivėrė dėl Jėzaus dvasinio pasišventimo!“ (“Willing to Submit,” *Ensign*, May 1985, 72–73).

Pakvieskite kelis mokinius pakaitomis garsiai perskaityti Morkaus 14:35–42. Likusių mokinių paprašykite sekti skaitomą tekstą ir rasti, ką smarkiai kentėdamas padarė Gelbėtojas.

- Ką smarkiai kentėdamas padarė Gelbėtojas? (Padėkite mokiniams suprasti, kad Jėzaus kančia buvo tokia sunki, jog Jis paklausė, ar neįmanoma jos išvengti.)

Lentoje užrašykite tokią frazę: *Jėzus Kristus iškentė... kad galėtų ...*

Paiškinkite, kad kitos Raštų eilutės gali mums padėti suprasti Jėzaus Kristaus kančią ir kodėl Jis ryžosi už mus kentėti.

Lentoje užrašykite šias Raštų nuorodas: *Izaijo 53:3–5* ir *Almos 7:11–13*. Suskirstykite mokinius poromis ir paprašykite jų kartu perskaityti šias eilutes ir ieškoti, už ką ir kodėl Gelbėtojas kentėjo. Paraginkite mokinius savo sąsiuvinuose arba Raštų studijavimo žurnaluose užsirašyti lentoje esančią frazę ir užpildyti joje esančius tuščius laukelius remiantis tuo, ką sužinojo perskaitę *Izaijo 53:3–5* ir *Almos 7:11–13*.

Skyrę tam pakankamai laiko, pakvieskite kelis mokinius perskaityti, kaip jie užbaigė tą frazę. Jų atsakymai turėtų būti panašūs į šį: Jėzus Kristus iškentė mūsų kančias, suspaudimus, pagundas, ligas, silpnybes ir sielvartą, kad žinotų, kaip pagelbėti mums. Jėzus Kristus kentėjo už mūsų nuodėmes, kad galėtų pašalinti mūsų prasižengimus. Priminkite mokiniams, kad Gelbėtojo kentėjimas už žmonijos nuodėmes prasidėjo Getsemanėje ir tęsėsi, kol kulminaciją pasiekė per Jo nukryžiuojimą.

Kad padėtumėte mokiniams suprasti, jog Jėzaus Kristaus Apmokėjimo dalis buvo kentėjimas ir sielvartas Getsemanės sode, galite parodyti filmuką „Special Witness—Elder Holland“ (liet. „Ypatingasis liudytojas. Vyresnysis Holandas“) (2:38), kuriame vyresnysis Džefris R. Holandas iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo liudija apie Gelbėtojo kentėjimą Getsemanėje. Šį filmuką galima rasti internete adresu LDS.org.

- Kaip žinojimas, ką iškentė Gelbėtojas ir dėl ko Jis kentėjo, padeda jums pereiti išmėginimus, skausmus ir negandas? (Žr. DS 45:3–5.)
- Ar kada nors jautėte, kad išbandymo metu jums padėjo Viešpats?
- Kokius jausmus patyrėte atgailavę ir pajautę, kad jūsų nuodėmės pašalintos per Jėzaus Kristaus Apmokėjimą?

Apibendrinkite Morkaus 14:43–16:20, paaiškindami, kad Jėzus buvo neteisėtai teisiamas sinedriono (žydų vadovų) ir nuteistas myriop. Miręs ant kryžiaus ir prisikėlęs, Jis pasirodė Savo apaštalamis ir siuntė juos skelbti Evangeliją, pažadėdamas, kad tikinčiuosius lydės ženklai. (*Pastaba.* Jėzaus Kristaus mirtis, palaidojimas ir prisikėlimas buvo apžvelgti anksčiau, studijuojant Mato 27–28 skyrius.)

Paprašykite kurio nors mokinio garsiai perskaityti Morkaus 16:15. Kitiems pasiūlykite sekti skaitomą tekstą ir surasti, ką daryti Viešpats kvietė Savo apaštalus.

- Kaip galite šiandien ar galėsite ateityje vykdyti pavedimą skelbti Evangeliją „visam pasauliui“?

Pamoką galite užbaigti paliudydami apie šiandien aptartas tiesas.

Kita dalis (Luko 5:1–10:37)

Paprašykite mokinių pagalvoti, ar jie kada nors svarstė, ar jų nuodėmės bus atleistos. Paaškindite, kad ateinančią savaitę, studijuodami Luko 5:1–10:37, jie

sužinos apie Gelbėtojo norą atleisti jų nuodėmes ir ką reikia daryti, kad jiems būtų atleista.

46 PAMOKA

Luko 5

Įvadas

Gelbėtojo padedami stebuklingai pagavę daugybę žuvų, Petras, Jokūbas ir Jonas atsisakė visko, nusekė paskui Gelbėtoją ir tapo žmonių žvejais. Jėzus išgydė raupsuotąjį ir

paralyžiuotą vyrą. Jis pašaukė Matą būti mokiniu ir mokė, kad atėjo šaukti nusidėjėlių į atgailą. Jėzus taip pat mokė palyginimo apie jauną vyną ir senus vynmaišius.

Pasiūlymai, kaip mokyti

Luko 5:1–11

Viešpats pašaukia Petrą, Jokūbą ir Joną būti žmonių žvejais

Lentoje užrašykite tokį klausimą: *Ar kada nors jūsų prašė kažką padaryti, nors nežinojote, kam to reikia?* Paprašykite mokinių apmąstyti šį klausimą ir pakvieskite juos į jį atsakyti.

- Kodėl kartais sunku vykdyti nurodymus nežinant, kam to reikia?
- Kokiems įsakymams arba Bažnyčios vadovų patarimams kartais sunku paklusti jaunimui, jeigu jie gerai nesupranta, kam to reikia? (Mokinių atsakymus galite surašyti lentoje.)

Paraginkite mokinius Luko 5:1–11 surasti principą, galintį jiems padėti, kai jie ne visai supranta, kodėl yra prašomi laikytis tų patarimų arba Viešpaties įsakymų.

Pakvieskite kelis mokinius pakaitomis garsiai perskaityti Luko 5:1–5. Likusių mokinių paprašykite sekti skaitomą tekstą ir surasti, ko, baigęs pamokslauti, Gelbėtojas paprašė Simono (Petro). Paprašykite mokinių papasakoti, ką rado. (Jei būtina, paaiškinkite, kad valksmas, tai vienu tinklo vilkimu sugautos žuvys.)

- Ką apie ankstesnius bandymus sugauti žuvies Gelbėtojui pasakė Simonas?
- Ką Simonui sakė jo, kaip žvejo, patirtis, kai Gelbėtojas liepė dar kartą užmesti tinklą?
- Kokie Simono žodžiai parodo, kad jis pasitikėjo Viešpačiu?

Pakvieskite vieną mokinį garsiai perskaityti Luko 5:6–9, o kitų mokinių paprašykite surasti, kas įvyko Simonui padarius tai, ko prašė Viešpats.

- Kas įvyko Simonui padarius tai, ko prašė Viešpats?
- Kokio principo mus moko Simono noras daryti tai, ko prašė Viešpats, net nesuprantant kodėl? (Mokiniai gali pavartoti kitus žodžius, tačiau turėtų paminėti tokį principą: **Jeigu darome tai, ko mūsų prašo Viešpats, netgi nesuprasdami kodėl, Jis gali suteikti palaimų, didesnių, negu galime tikėtis.** Šį principą lentoje užrašykite remdamiesi mokinių žodžiais.)

Padėkite mokiniams surasti numanomus principus

Daugelis principų Raštuose nepateikiami tiesiogiai, tačiau juos galima numanyti. Numanomus principus dažniausiai galime nustatyti paklausdami: „Koks šio pasakojimo moralas, arba prasmė?“ Padėkite mokiniams išanalizuoti Raštų veikėjų arba jų grupių veiksmus, ketinimus ir poelgius ir nustatyti iš to kilčius palaiminimus arba pasekmes. Toks Raštų istorijų nagrinėjimas gali padėti numanomus Evangelijos principus padaryti akivaizdesnius.

- Kodėl, gyvendami pagal šį principą, turime pasitikėti Jėzumi Kristumi?

Kad padėtumėte mokiniams suprasti šį principą, pakvieskite vieną mokinį garsiai perskaityti vyresniojo Ričardo G. Skoto iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo teiginį. Galite paruošti mokiniams po šio teiginio kopiją:

„Šitas gyvenimas – tai visiško pasitikėjimo patyrimas – pasitikėjimo Jėzumi Kristumi, pasitikėjimo Jo mokymais, pasitikėjimo savo sugebėjimais, kai Šventosios Dvasios esame vedami paklusti tiems mokymams, kad patirtume laimę dabar ir sulauktume prasmingo, be galo laimingo amžinojo būvio. Pasitikėti reiškia noriai paklusti iš pradžių nežinant, kuo tai baigsis (žr. Patarlių 3:5–7). Kad jūsų pasitikėjimas Viešpačiu duotų vaisių, jis turi būti galingesnis ir patvaresnis už jūsų pasitikėjimą savo pačių jausmais ir patirtimi“ (“Trust in the Lord,” *Ensign*, Nov. 1995, 17).

- Kaip išsiugdyti tokį pasitikėjimą Gelbėtoju?
- Ar jūs arba jūsų šeimos nariai esate gavę didesnių palaiminimų nei tikėjotės, nes sekėte Viešpaties nurodymais, net gerai nesuprasdami jų priežasties? (Tai gali būti patirtis, galiausiai padėjusi mokiniams suprasti, kodėl Viešpats davė tokius nurodymus.)

Pakvieskite mokinius ant popieriaus lapo, kurį po to galės pasiimti namo, užrašyti Viešpaties patarimą arba įsakymą, kurio jie galėtų laikytis dar stropiau, nors dabar gerai nesupranta, kodėl reikia jo laikytis. (Jei užteks laiko, galite pasiūlyti mokiniams idėjų pasisemti knygelėje *Jaunimo stiprybės vardan* [2011].)

Apibendrinkite Luko 5:10–11, paaiškindami, kad Petras, Jokūbas ir Jonas paliko savo žvejų valtį ir tinklus ir nusekė paskui Jėzų.

Luko 5:12–26

Jėzus išgydo raupsuotąjį ir paralyžiuotą vyrą

Mokiniams parodykite (arba nupieškite lentoje) šiuos daiktus: švirškštas, bintas, muilas ir maišelis su ledukais.

- Kaip šios priemonės gali padėti gydant žmonių ligas arba jų žaizdas?
- Nuo ko dar, be ligų ir fizinių sužalojimų, gali būti gydomi žmonės? (Užrašykite mokinių atsakymus lentoje. Atsakymai gali būti ir tokie: nuo nuodėmių, žalingų įpročių, nevilties ir pykčio.)

Paraginkite mokinius studijuojant Luko 5:12–25 surasti principus, mokančius mus, kaip reikia elgtis, kad padėtume sau patiems ir kitiems būti pagydytiems.

Lentoje nubraižykite toliau pateiktą lentelę ir paprašykite mokinių ją nusikopijuoti į savo sąsiuvinius arba Raštų studijavimo žurnalus:

<i>Panašumai</i>	<i>Skirtumai</i>

Lentoje užrašykite šias Raštų nuorodas: *Luko 5:12–15* ir *Luko 5:17–25*. Paaiškinkite, kad šios ištraukos pasakoja, kaip Gelbėtojas išgydė du vyrus. Vienas vyras sirgo raupsais, o kitas buvo paralyžiuotas. Suskirstykite mokinius poromis. Paprašykite jų kartu su porininkais perskaityti ir aptarti tokius klausimus:

- Kuo panašūs šie abu išgydymai? Kuo jie skiriasi?
- Kokį vaidmenį šiose istorijose atlieka tikėjimas?

Paprašykite mokinių savo lentelėse užrašyti, ką rado. Skyrę pakankamai laiko, paprašykite mokinių papasakoti, ką sužinojo. Galite mokiniams pasiūlyti 20 eilutėje pasižymėti frazę „matydamas jų tikėjimą“. Pasistenkite, kad mokiniai suprastų, jog paralyžiuotąjį atnešusių žmonių tikėjimas prisidėjo prie to žmogaus išgydymo.

- Kokius principus, kaip siekti išgydymo ir kaip padėti kitiems būti išgydytiems, sužinome iš šių pasakojimų? (Mokiniai gali pavartoti kitus žodžius, tačiau turėtų atpažinti tokius principus: **Kai parodome tikėjimą ir ateiname pas Gelbėtoją, jis gali mus išgydyti. Galime padėti kitiems žmonėms ateiti pas Gelbėtoją, kad ir jie būtų išgydyti.** Užrašykite tuos principus lentoje).
- Kokiais būdais galime būti išgydyti Gelbėtojo? (Padėkite mokiniams suprasti, kad Gelbėtojas gali pašalinti mūsų negalias arba suteikti drąsos, tikėjimo, paguodos ir ramybės, kurios mums reikia ištvėriant arba nugalint savo silpnybes.)

Paprašykite mokinių apsvarstyti lentoje surašytas negalias, kurias gali prireikti žmonėms išsigydyti.

- Ką galite daryti, kad padėtumėte atvesti žmones pas Gelbėtoją ir patirti Jo gydančią galią?
- Ar kada nors jūs arba jūsų pažįstamas buvote išgydyti dėl parodyto tikėjimo Gelbėtoju? (Priminkite mokiniams, kad nederėtų dalintis tokia patirtimi, kuri yra pernelyg asmeniška.)
- Ar yra tekę matyti, kaip žmogus atveda kitą pas Viešpatį, kad jis patirtų gydomąją Gelbėtojo galią?

Pasiūlykite mokiniams apsvarstyti, kaip jie galėtų labiau tikėti Jėzų Kristų, kad būtų išgydyti, gautų atleidimą arba būtų paguosti, ir kaip jie galėtų pas Gelbėtoją atvesti kitus. Paskatinkite juos veikti pagal kiekvieną Dvasios raginimą.

Luko 5:27–35

Rašto aiškintojai ir fariziejai klausia, kodėl Jėzus valgo su muitininkais ir nusidėjėliais

Pakvieskite kurį nors mokinių garsiai perskaityti Luko 5:27–28, o likusių mokinių paprašykite surasti Gelbėtojo pakvietimą Leviui. Paprašykite mokinių papasakoti, ką rado.

- Kokį įspūdį jums padarė Levio atsakas į Gelbėtojo pakvietimą?

Priminkite mokiniams, kad Levį taip pat vadino Matu (žr. Mato 9:9). Jis buvo muitininkas, o tai reiškė, kad jis rinko mokesčius Romos valdžiai iš saviškių žydų. Apskritai žydai nekentė muitininkų ir laikė juos atstumtaisiais, nusidėjėliais ir netgi Izraelio tautos išdavikais. Apibendrinkite Luko 5:29–35, paaiškindami, kad Jėzui valgant su Leviu ir kitais, Rašto aiškintojai ir fariziejai smerkė Jį, nes Jis valgė su nusidėjėliais. Jėzus mokė, kad atėjo šaukti į atgailą nusidėjėlių.

Luko 5:36–39

Jėzus pateikia palyginimą apie jauną vyną ir senus vynmaišius

Paaiškinkite, kad Viešpats Rašto aiškintojus ir fariziejus mokė palyginimais. Pakvieskite kelis mokinius pakaitomis garsiai perskaityti Luko 5:36–39. Kitų mokinių paprašykite sekti skaitomą tekstą ir surasti, apie kokius daiktus Viešpats kalbėjo šiame palyginime.

- Apie kokius daiktus Viešpats kalbėjo šiame palyginime?

Parodykite mokiniams naujos drobės skiautę ir skiautę prakiurusios senos drobės. Paaiškinkite, kad 36 eilutėje žodžiai „naujas drabužis“ nurodo dar nesusitraukusią drobę. Negalima seno drabužio lopyti naujos drobės lopu, nes traukdamasi nauja drobė tik padidins skylę. Panašiai ir Jėzaus Kristaus Evangelija ne lopė senus įsitikinimus ir papročius, bet visiškai atkūrė tiesą.

Paaiškinkite, kad 37 eilutėje žodis *vynmaišiai* reiškia odinius maišus vynui laikyti. Jei įmanoma, parodykite mokiniams senos ir naujos odos skiautes.

- Kuo nauja oda skiriasi nuo senos? (Nauja oda yra švelni ir lanksti. Sena oda yra kieta ir trapi.)

Paaiškinkite, kad jaunam vynui fermentuojantis odiniuose maišuose išsiskirdavo dujos ir įtempdavo odą. Kai tokiu būdu vynmaišis įsitempdavo, bandant dar kartą jame fermentuoti jauną vyną, jis galėjo sprogti.

Šiame palyginime jaunas vynas simbolizuoja Gelbėtojo mokymus ir amžinosios Evangelijos pilnatvę, o senas vynas – fariziejų įsitikinimus, tradicijas ir papročius laikantis Mozės įstatymo.

- Kuo „seni vynmaišiai“ panašūs į Rašto aiškintojus ir fariziejus? (Kaip seni vynmaišiai yra neelastingi ir nepajėgtų išlaikyti jauno vynu, taip Rašto aiškintojai ir fariziejai buvo užkietinę savo širdis ir nenorėjo keistis ir priimti Gelbėtojo ir Jo mokymų.)
- Ką galėjo simbolizuoti „nauji vynmaišiai“? (Nusižeminusius ir norinčius keistis ir priimti Gelbėtoją ir Jo mokymus.)

- Ką iš šito palyginimo sužinome apie tai, ką turime daryti, kad priimtume Gelbėtoją ir Jo Evangeliją? (Mokiniai turėtų nurodyti principą, panašų į šį: **Kad priimtume Gelbėtoją ir Jo Evangeliją, turime būti nuolankūs ir pasiryžę keistis.** Pasiūlykite mokiniams šį principą užsirašyti Raštų paraštėje, šalia Luko 5:36–39.)

Kad padėtumėte mokiniams suprasti šį principą, paprašykite jų peržvelgti Luko 5 skyrių ir surasti pavyzdžių, kokie užkietėję ir nusiteikę nepaklusti Gelbėtojui ir Jo mokymams buvo žmonės, taip pat pavyzdžių, kada žmonės buvo nuolankūs ir pasiryžę keistis. Paprašykite mokinių papasakoti, ką rado.

Baigdami pamoką paliudykite apie Luko 5 skyriuje aptartus principus.

47 PAMOKA

Luko 6:1–7, 18

Ivadas

Jėzus mokė apie pagalbos kitiems teikimo, net per šabą, svarbą. Meldėsis visą naktį, Jis pašaukė dvylika apaštalų ir

mokė juos bei minią žmonių. Jis taip pat išgydė šimtininko tarną ir iš mirusiųjų prikėlė našlės sūnų.

Pasiūlymai, kaip mokyti

Luko 6

Jėzus gydo per šabą, išsirenka dvylika apaštalų ir moko minią

(Pastaba. Nemaža Luko 6 skyriaus dalis buvo aptarta Mato 5–7; 10:1–4 ir Morkaus 3:1–6 nagrinėjančiose pamokose. Šioje pamokos dalyje dėmesys bus kreipiamas į Luko 6:31–38.)

Paprašykite mokinių įsivaizduoti, kad Bažnyčios susirinkimuose jie išgirsta pranešimą apie tarnavimo vienai netoliese gyvenančiai šeimai projektą. Po pranešimo jie nugirsta kelis komentarus. Pakvieskite kurį nors mokinių garsiai perskaityti šiuos galimus komentarus:

1. „Tai šeimai pastaruoju metu labai sunku. Mielai padėsiu jiems, kuo tik galėsiu.“
2. „Tikiuosi, kad po to bus vaisės, nes jei nebus, aš neisiu.“
3. „Tikrai nenoriu eiti, bet man kitą savaitę reiks pagalbos projekte, kurį rengiu, todėl, ko gero, turėčiau dabar padėti.“
4. „Eisiu, jei eis mano draugas.“

- Ką šie pavyzdžiai byloja apie priežastis, dėl kurių kartais žmonės tarnauja?

Paprašykite mokinių pagalvoti, kokias galimybes tarnauti jie turėjo ir kaip jautėsi tarnaudami. Paraginkite mokinius, studijuojant Luko 6–7 skyrius, surasti principus, galinčius padėti jiems tarnauti prasmingiau.

Apibendrinkite Luko 6 skyrių, paaiškindami, kad tarnystės pradžioje Galilėjoje Jėzus šabo dieną išgydė padžiūvusią žmogaus ranką, naktį praleido melddamasis ir pašaukė dvylika apaštalų. Tada Jėzus ėmėsi juos ir „didel[ę] daugyb[ę] žmonių“ (17 eilutė) mokyti, kaip gauti dangaus palaiminimus.

Pakvieskite mokinius tyliai perskaityti Luko 6:19 ir surasti, ką prieš pradėdamas mokyti Jėzus padarė dėl tų žmonių. Paprašykite mokinių papasakoti, ką rado.

Pakvieskite kelis mokinius pakaitomis garsiai perskaityti Luko 6:31–35. Likusių mokinių paprašykite sekti skaitomą tekstą ir surasti, kokį patarimą Jėzus davė Savo mokiniams.

- Kokį patarimą Jėzus davė Savo mokiniams?
- Ką, pasak 35 eilutės, turime tikėtis gauti, jei darome gera kitiems? (Mokiniams galite pasiūlyti pasižymėti žodžius „nieko nesitikėdami“.)
- Kokių žemiškų apdovanojimų žmonės tikisi tarnaudami?

- Ką mums pažada Viešpats, jei darome gera kitiems nesitikėdami nieko už tai gauti? (Mokiniai turėtų nurodyti principą, panašų į šį: **Jeį darome gera kitiems, nesitikėdami nieko už tai gauti, mūsų laukia didelis atlygis ir mes būsime Aukščiausiojo vaikai.**)

Paaiškinkite, kad nors visi esame Dievo vaikai, darantieji gera kitiems panaudoja savo dievišką potencialą tapti panašūs į Dangiškąjį Tėvą.

- Kodėl šis pažadas yra geriausias atlygis mylintiems ir darantiems gera kitiems?

Pakvieskite kurį nors mokinį garsiai perskaityti Luko 6:36–38. Kitiems pasiūlykite sekti skaitomą tekstą ir ieškoti Jėzaus duotų pavyzdžių, kaip galime daryti gera kitiems.

- Kokius, pasak 36–37 eilučių, pavyzdžius, kaip daryti gera kitiems, nurodė Jėzus? (Galite paaiškinti, kad tie, kurie darys gera sekdami šiais pavyzdžiais, susilauks Dievo malonės ir atleidimo.)

Kad padėtumėte mokiniams suprasti 38 eilutę, į pamoką atsineškite kibirelį, krepšį arba dėžę ir kelis kitus daiktus – drabužių, maisto ir butelių su vandeniu. Būtinai pasiimkite daugiau daiktų nei telpa į atsineštą tarą. Į klasės priekį pasikvieskite vieną mokinį ir paprašykite jo sutalpinti kuo daugiau daiktų. Mokiniui baigus, paklauskite jo arba jos:

- Kaip frazė „saikas geras, prikimštas, sukratytas ir su kaupu“ (38 eilutė) nusako jūsų pastangas sutalpinti daiktus? (Padėkokite mokiniui ir paprašykite sugrįžti į savo vietą.)
- Ką šios frazės sako apie tai, kaip Dangiškasis Tėvas mums atsilygina už tai, kad darome gera kitiems? (Mokiniai gali atsakyti skirtingai, tačiau jų atsakymuose turėtų atsispindėti ši tiesa: **Kai dosniai duodame kitiems, Dangiškasis Tėvas mus dosniai laimina.**)
- Kaip galite būti dosnūs kitiems?

Pakvieskite mokinius prisiminti, kada jie ar jų pažįstami buvo dosnūs kitiems. Parodykite mokiniams šiuos klausimus (arba padalinkite jų kopijas) ir paprašykite atsakyti į juos savo sąsiuvinuose arba Raštų studijavimo žurnaluose (arba jiems padalintuose lapuose).

- Kada jūs ar jūsų pažįstamas buvote palaiminti Viešpaties, nes buvote dosnūs kitiems?
- Ką darysite, kad būtumėte dar dosnesni kitiems?

Skyrę pakankamai laiko, galite pakviesti vieną ar kelis mokinius papasakoti, ką parašė. Padrąsinkite mokinius, kad, stengdamiesi būti dosnesni kitiems, melstų Viešpaties pagalbos.

Luko 7:1–10

Jėzus išgydo šimtininko tarną

Paaiškinkite, kad, baigęs mokyti žmones, Jėzus įėjo į miestą, vadinamą Kafarnaumu.

Pakvieskite kelis mokinius pakaitomis garsiai perskaityti Mato 7:2–5. Paprašykite, kad klasė sektų skaitomą tekstą ir surastų, kas prašė Jėzaus pagalbos, sužinojęs, kad Jis yra mieste.

- Kas prašė Jėzaus pagalbos?

Paašškinkite, kad šimtininkas buvo romėnų armijos karo vadas, atsakingas už 50–100 žmonių grupę.

- Dėl ko nerimavo šimtininkas?

Atkreipkite mokinių dėmesį, kad paprastai žydai nemėgo šimtininkų, nes jie atstovavo Romos politinę ir karinę valdžią žydams ir jų žemei (žr. *New Testament Student Manual* [Church Educational System manual, 2014], 153).

- Koks žmogus buvo tas šimtininkas?

Pakvieskite kurį nors mokinį garsiai perskaityti Luko 7:6–8. Likusių mokinių paprašykite sekti skaitomą tekstą ir ieškoti, kaip šis šimtininkas parodė didį tikėjimą Jėzumi Kristumi.

- Kaip šis šimtininkas parodė didį tikėjimą Jėzumi Kristumi?

Paprašykite kurio nors mokinio garsiai perskaityti Luko 7:9–10. Likusių mokinių paprašykite sekti skaitomą tekstą ir surasti, kaip pasireiškė šimtininko tikėjimas. Paprašykite mokinių papasakoti, ką rado.

- Kokių principų galime pasimokyti iš šio pasakojimo? (Mokiniai gali nurodyti skirtingus principus, tarp kurių gali būti tokie: **Rodydami tikėjimą Jėzumi Kristumi galime palaiminti kitų gyvenimus.**)

Luko 7:11–18

Jėzus iš mirusiųjų prikelia našlės sūnų

Paašškinkite, kad tą pačią dieną, kai išgydė šimtininko tarną, Jis atliko kitą stebuklą.

Pakvieskite kurį nors mokinį garsiai perskaityti Luko 7:11–12. Likusių mokinių paprašykite sekti skaitomą tekstą ir surasti, su kuo susidūrė Jėzus ir Jo mokiniai, priartėję prie miesto, vadinamo Nainu.

Užuot prašę garsiai perskaityti Luko 7:11–12, galite parodyti mokiniams filmuko „The Widow of Nain“ (liet. „Naino našlė“) (0:00–0:45) dalį iš *The Life of Jesus Christ Bible Videos* (liet. „Biblijos filmukai apie Jėzaus Kristaus gyvenimą“), kurį galima rasti internete adresu LDS.org.

Garso ir vaizdo medžiaga

Garso ir vaizdo medžiaga geriausiai talkina mokiniams mokytis ir taikyti Evangelijos principus, kai padeda geriau suprasti Raštuose užrašytus įvykius arba principus. Gali būti naudinga lentoje surašyti konkrečius dalykus, kurių mokiniai gali ieškoti, arba klausimus, kuriuos gali apmąstyti stebėdami pateikiamą medžiagą arba jos klausydami. Pateikdami mokomąją medžiagą galite daryti pauzes ir užduoti klausimus arba pabrėžti mokiniams galinčią padėti informaciją.

- Ką, prieję miesto vartus, pamatė Jėzus ir Jo mokiniai?

- Remdamiesi 12 eilute atsakykite, kodėl to jaunuolio mirtis moteriai buvo tokia didelė tragedija?

Atkreipkite mokinių dėmesį, kad ši moteris ne tik prarado vienturtį sūnų. Ji jau buvo praradusi savo vyrą. Be didžio sielvarto, kurį jautė, ji, ko gero, liko be finansinės paramos.

Kurio nors mokinio paprašykite garsiai perskaityti Luko 7:13–15 arba parodykite likusią filmuko dalį (0:45–2:23). Pakvieskite klasę ieškoti, ką padarė Gelbėtojas, pamatęs šios moters sielvartą.

- Ką Gelbėtojas padarė dėl šios moters?
- Kodėl, anot 13 eilutės, Jėzus išgydė šios moters sūnų? (Galite pabrėžti, kad našlė Jo neprašė išgydyti sūnaus, bet Jis matė, ko jai reikia, ir padėjo.)
- Kaip jaustumėtės tos našlės vietoje, pamatę, kaip Gelbėtojas prikelia iš mirusiųjų jūsų sūnų?
- Kokį būdą sekti Jėzaus Kristaus pavyzdžiu sužinome iš šio pasakojimo? (Mokiniai gali vartoti kitus žodžius, tačiau įsitikinkite, kad jie suprato tokią tiesą: **Sekti Jėzaus Kristaus pavyzdžiu galime užjausdami kitus ir rūpindamiesi jų neįvardytais poreikiais.**)
- Kaip galime išvelgti žmonių poreikius, kai jie mums jų neįvardija?

Paiškinkite, kad siekdami Šventosios Dvasios bendrystės mokiniai gali jausti Jos raginimą reaguoti į užslėptus kitų žmonių poreikius. Pakvieskite vieną mokinį perskaityti prezidento Henrio B. Airingo iš Pirmosios Prezidentūros teiginį: „Sutikęs žmones, elkis su jais taip, lyg jie turėtų didelę bėdą... ir dažniausiai būsi teisus“ („Viešpaties stiprybėje“, 2004 m. balandžio visuotinės konferencijos medžiaga).

Kad padėtumėte studentams pajusti, koks svarbus ir teisingas yra šis jų atrastas principas, pakvieskite kurį nors mokinį perskaityti prezidento Tomo S. Monsono teiginį:

„Nė vienas pasakojimas apie Mokytojo tarnystę manęs nepaliečia taip, kaip Jo atjautos pavyzdys, parodytas gedinčiai našlei Naino mieste. [...]

Kokią galią, kokią švelnumą, kokią atjautą parodė mūsų Mokytojas! Mes irgi galime laiminti kitus, jei tik seksime kilniu Jo pavyzdžiu. Progų galime rasti visur. Tereikia akių, kurios pastebėtų sunkią žmogaus padėtį, ausų, kurios išgirstų nebylius sudužusios širdies maldavimus. Taip, ir dar užuojautos kupinos sielos, kad galėtume bendrauti ne tik akis į akį ar ausį pasiekiančiu balsu, bet didingu Gelbėtojo būdu, širdis į širdį“ („Meeting Life’s Challenges,” *Ensign*, Nov. 1993, 71).

- Ar jūs arba kuris nors jūsų šeimos narys esate kada nors susilaukę kitų užuojautos ar patarnavimo, net kai to neprašėte?
- Kaip sekimas Kristaus pavyzdžiu padeda mums išsiugdyti sugebėjimą išvelgti kitų neįvardytus poreikius?

Jei nerodėte filmuko, pakvieskite kurį nors mokinį garsiai perskaityti Luko 7:16–17. Paprašykite mokinių sekti skaitomą tekstą ir surasti, kaip žmonės reagavo išvydę našlės sūnaus prikėlimo stebuklą.

- Kaip žmonės reagavo, Jėzui prikėlus našlės sūnų?

Paaiškinkite, kad, ko gero, dėl Naino našlės sūnaus išgydymo panašumo į Senojo Testamento pranašų Elijo ir Eliziejaus įvykdytą sūnų prikėlimą (žr. 1 Karalių 17:17–24; 2 Karalių 4:17–22, 32–37; *New Testament Student Manual*, 154) žmonės pareiškė: „Didis pranašas atsirado tarp mūsų“ (16 eilutė).

Užbaikite pakviesdami mokinius ieškoti progų pasirūpinti kitų neįvardytais poreikiais. Paskatinkite juos dosniai tarnauti nesitikint ką nors už tai gauti.

48 PAMOKA

Luko 7:18–50

Ivadas

Jėzus gyrė Joną Krikštytoją ir paliudijo, kad šis paruošė kelią Jo tarnystei. Jėzui valgant su fariziejumi Simonu, atgailaujanti moteris parodė tikėjimą ir meilę Gelbėtojiui.

Pasiūlymai, kaip mokyti

Luko 7:18–35

Jėzus giria Joną Krikštytoją ir liudija apie jo misiją

Suskirstykite mokinius dirbti poromis ir kiekvienai porai duokite po popieriaus lapą. Paprašykite mokinių per minutę atmintinai išvardyti tiek faktų apie Joną Krikštytoją, kiek tik gali. Praėjus minutei paprašykite mokinių suskaičiuoti lape surašytus faktus.

- Kiek faktų apie Joną Krikštytoją jums pavyko išvardyti?

Pakvieskite mokinius papasakoti klasei, kokius faktus jie paminėjo.

Jei įmanoma, parodykite mokiniams ilgą nendrės stiebą ir švelnų drabužį. Paašškinkite, kad Jėzus naudojo šiuos daiktus, mokydamas apie Jono Krikštytojo charakterio bruožus. Pakvieskite kurį nors mokinių garsiai perskaityti Luko 7:24–26. Likusių mokinių paprašykite sekti skaitomą tekstą ir surasti, ko Jėzus mokė apie Joną Krikštytoją užsimindamas apie nendrės ir drabužį.

- Kuo Jonas Krikštytojas skiriasi nuo nendrės arba žolės stiebo? (Skirtingai nuo nendrės, kurią plaiksto ir siūbuoja vėjas, Jonas Krikštytojas buvo nepajudinamas liudydamas ir atlikdamas misiją.)

Parodykite Jono Krikštytojo paveikslėlį ir paklauskite:

- Kuo Jonas Krikštytojas skiriasi nuo „švelniais drabužiais vilkinčio žmogaus“ ir nuo tų, kurie ištaigingai gyvena „karaliaus rūmuose“ (25 eilutė)? (Jonas Krikštytojas gyveno dykumoje ir vilkėjo labai šiurkščius kupranugario vilnos drabužius. Jonas Krikštytojas siekė ne laikinų patogumų, o vien tik vykdyti Dievo valią.)
- Ką 26 eilutėje Jėzus pasakė apie Joną Krikštytoją?

Jonas Krikštytojas pamokslauja

Kad padėtumėte mokiniams suprasti išskirtinį Jono Krikštytojo vaidmenį, paaiškinkite, kad Jėzus pacitavo prieš šimtus metų užrašytą pranašystę apie „pasiuntinį“, kuris „pareng[s] kelią [Mesijui]“ (Malachijo 3:1). Pakvieskite kurį nors mokinį garsiai perskaityti Luko 7:27–28, o likusių mokinių paprašykite sekti skaitomą tekstą ir surasti, kodėl Jonas Krikštytojas buvo išskirtinis tarp pranašų.

- Kokį ypatingą ir svarbų vaidmenį Jonui Krikštytojui buvo skirta atlikti? (Mokiniai gali atsakyti skirtingai, tačiau jų atsakymuose turėtų atsispindėti ši tiesa: **Jonui Krikštytojui buvo numatyta paruošti kelią Dievo Sūnui ir Jį pakrikštyti.**)
- Kaip Jonas Krikštytojas ruošė kelią Jėzaus Kristaus atėjimui?

Paiškinkite, kad pranašas Džozefas Smitas apie Luko 7:28 pasakė:

„Jėzus buvo laikomas mažiausiai vertu Dievo karalystės ir, [matyt], mažiausiai vertu jų pasitikėjimo kaip pranašas; tuo jis tarsi pasakė: „Tas, kuris tarp jūsų laikomas mažiausiu, yra didesnis už Joną – tai esu Aš“ (Bažnyčios prezidentų mokymai. Džozefas Smitas [2010], p. 80).

Apibendrinkite Luko 7:29–35, paaiškindami, kad daugelis tikėjo Jėzaus mokymais, bet ten buvę fariziejai ir įstatymo mokytojai atmetė Jo mokymus. Jėzus paaiškino, kad jie atmetė tiesą, nepriklausomai nuo to, kas jos mokė, Jis ar Jonas Krikštytojas.

Luko 7:36–50

Jėzui valgant su fariziejumi Simonu, moteris savo ašaromis nuplauna Jėzui kojas

Lentoje užrašykite tokį klausimą: *Ar galiu gauti nuodėmių atleidimą?*

Paprašykite mokinių pagalvoti apie tas savo gyvenimo akimirkas, kai nežinojo, ar gali gauti nuodėmių atleidimą. Pakvieskite juos ieškoti į šį klausimą atsakančios tiesos, kai toliau studijuos Luko 7 skyrių.

Norėdami padėti mokiniams suprasti Luko 7:36–50 kontekstą ir turinį, pakvieskite vieną iš jų garsiai perskaityti šį apibendrinimą ir paaiškinimą:

Fariziejus, vardu Simonas, pakvietė Jėzų į savo namuose surengtą puotą. Tokiose puotose svečiai sėdėdavo aplink žemą stalą, atsirėmę į pagalvėles, ištiesę kojas ne į stalo pusę, o nuo jo. To meto visuomenės papročiai leido nepritekliaujančioms gyvenantiems žmonėms susirinkti šių pokylių maisto likučius. Todėl buvo įprasta, kad puotos metu į namus užeidavo nekviesti žmonės (žr. James E. Talmage, *Jesus the Christ*, 3rd ed. [1916], 261).

Kad padėtumėte mokiniams geriau suprasti Luko 7:36–50 turinį, galite parodyti jiems filmuką „Come unto Me“ (liet. „Ateik pas mane“) (11:34), kurį galite rasti internete adresu LDS.org. Galite parodyti tą filmuko dalį, kurioje vaizduojamas su fariziejumi Simonu vakarieniaujantis Jėzus (nuo 4:17). Paprašykite mokinių Raštuose sekti skaitomą tekstą ir ieškoti, kas nutiko puotos metu nekviestam žmogui užėjus į Simono namus. Sustabdykite filmuką po Jėzaus žodžių „thou has rightly judged“ (liet. „teisingai nusprendei“) (Luko 7:43) (7:24).

- Kaip Luko 7:37 aprašytą moterį apibūdino Lukas?
- Kaip ši moteris parodė savo meilę Jėzui Kristui? (Galite paaiškinti, kad „alebastrin[is] ind[as] kvapaus tepalo“ buvo buteliukas su brangiu kvapniuotu aliejumi.)
- Ką pagalvojo Simonas, pamatęs, ką daro ši moteris?

Peržvelkite palyginimą, kurio mokė Jėzus, ir paprašykite vieno mokinio garsiai perskaityti Luko 7:40–43. Klasės paprašykite sekti skaitomą tekstą ir išsiaiškinti, ko Jėzus pamokė Simoną.

Lentoje nubraižykite toliau pateiktą lentelę.

Skolintojas = _____	
50 denarų skolingas skolininkas = _____	500 denarų skolingas skolininkas = _____

Paaiškinkite, kad skolintojas yra asmuo, kuris skolina pinigus. Asmuo, kuris skolinasi pinigus, yra skolininkas. Skolininkas sutinka gražinti pinigus arba eiti kalėjiman. Pakvieskite kurį nors mokinį savais žodžiais apibendrinti šį palyginimą.

- Ką simbolizuoja skolintojas? (Lentoje prie „Skolintojas“ parašykite *Jėzus Kristus*.)

- Kurį skolininką simbolizuoja moteris, o kurį simbolizuoja fariziejus Simonas? Kodėl? (Lentoje, šalia „50 denarų skolingas skolininkas“, užrašykite *fariziejus Simonas*, o šalia „500 denarų skolingas skolininkas“ užrašykite *moteris*.)

Paiškinkite, kad Jėzaus laikais buvo priimta šeiminkui ypatingus svečius pagerbti parodant išskirtinį dėmesį: pabučiuoti pasisveikinant, pateikti vandens kojoms nusiplauti, patepti galvą aliejumi (žr. James E. Talmage, *Jesus the Christ*, 261).

Tęskite filmuko rodymą nuo 7:25 min. ir sustabdykite, išgirdę Jėzaus žodžius „go in peace“ (liet. „eik rami“) (Luko 7:50) (8:52). Arba galite pakviesti kelis mokinius pakaitomis perskaityti Luko 7:44–47. Likusiųjų paprašykite surasti, kaip Simonas elgėsi su Jėzumi, lyginant su tuo, kaip su Juo elgėsi ta moteris, ir ką jie abu galimai manė apie Jėzų.

- Remdamiesi 44–47 eilutėmis pasakykite, kuo skyrėsi Simono ir moters elgesys ir ką jie abu galimai manė apie Jėzų? (Mokinių atsakymus surašykite į lentelę lentoje.)

Kai mokiniai baigs pasakoti, ką rado, lentelė turėtų būti panaši į šią:

<i>Skolintojas = Jėzus Kristus</i>	
<i>50 denarų skolingas skolininkas</i> <i>Fariziejus Simonas</i>	<i>500 denarų skolingas skolininkas</i> <i>Moteris</i>
<i>Nepadavė Jėzui vandens kojoms nusiplauti</i>	<i>Nuplovė Jam kojas savo ašaromis ir nušluostė savo plaukais</i>
<i>Nepabučiavo Jo</i>	<i>Pabučiavo Jam kojas</i>
<i>Nepatepė Jam galvos aliejumi</i>	<i>Patepė Jam kojas tepalu</i>
<i>Jo meilė Jam buvo silpna</i>	<i>Labai Jį mylėjo</i>

- Kokį Gelbėtojo palaiminimą gavo ši moteris?

Atkreipkite mokinių dėmesį, kad palygindamas Simoną su 50 denarų skolingiu skolininku, Gelbėtojas davė užuominą, kad ir Simonui reikia nuodėmių atleidimo.

Pakvieskite mokinius tyliai perskaityti Luko 7:47–50 ir surasti, dėl ko ši moteris gavo nuodėmių atleidimą.

- Kokių principų galime pasimokyti iš šio pasakojimo? (Remdamiesi mokinių žodžiais, lentoje užrašykite šį principą: **Parodydami savo tikėjimą, meilę bei pasišventimą Viešpačiui, galime gauti Jo atleidimą. Gavę Viešpaties atleidimą, dar labiau prisipildysime troškimo Jį mylėti ir Jam tarnauti.**)

Padėkite mokiniams atpažinti principus

Kartais doktrinas ir principus mokiniams parodysite jūs. Kitais atvejais turėsite nukreipti, skatinti ir leisti mokiniams tas doktrinas ir tiesas surasti patiems. Nurodant doktrinas ir principus svarbu juos aiškiai ir paprastai suformuluoti. Atpažintos doktrinos ar principo užrašymas ant lentos arba mokinių kvietimas tai užsirašyti ar pažymėti Raštuose gali padėti mokiniams geriau suvokti šias tiesas.

- Kodėl, gavus Gelbėtojo atleidimą, gali kilti troškimas dar labiau Jį mylėti ir Jam tarnauti?

Pakvieskite tris mokinius perskaityti po pastraipą iš vyresniojo Nylo L. Anderseno iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo teiginio:

„Yra daug asmeninio vertumo ir teismo laipsnių. Vis dėlto atgaila visiems mums yra palaima. Visiems mums reikia pajusti Gelbėtojo gailingumo rankas gaunant nuodėmių atleidimą.

Prieš keletą metų manęs paprašė susitikti su žmogumi, kuris prieš daug metų gyveno palaidą gyvenimą. Dėl neteisingų pasirinkimų jis neteko narystės Bažnyčioje. Nors jau seniai buvo grįžęs į Bažnyčią ir ištikimai laikėsi įsakymų, tačiau jo ankstesnieji poelgiai nedavė jam ramybės. Susitikęs su juo, jaučiau, kad jam gėda, kad jis nuoširdžiai gailisi, jog savo sandoras buvo atidėjęs į šalį. Po mūsų pokalbio uždėjau savo rankas jam ant galvos, kad suteikčiau kunigystės palaiminimą. Prieš išstardamas pirmąjį žodį pajutau viską nustelbiančią Gelbėtojo meilę ir atleidimą jam. Po palaiminimo mes apsikabinome, ir tas vyriškis atvirai raudėjo.

Aš stebiuosi atgailaujantįjį apglėbiančiomis Gelbėtojo gailingumo ir meilės rankomis, kad ir kokia bjauri buvo paliktoji nuodėmė. Liudiju, kad Gelbėtojas gali ir trokšta atleisti mūsų nuodėmes. Išskyrus nuodėmes nedaugelio tų, kurie, pažinę pilnatvę, pasirenka pražūtį, nėra nuodėmės, kuri negalėtų būti atleista. Kokia tai nuostabi privilegija kiekvienam iš mūsų – nusigręžti nuo savo nuodėmių ir ateiti pas Kristų. Dieviškasis atleidimas yra vienas iš saldžiausių Evangelijos vaisių. Jis pašalina iš mūsų širdžių kaltę bei skausmą, pakeisdamas juos džiaugsmu ir sąžinės ramybe“ („[Atgailaukite]... kad galėčiau jus išgydyti“, 2009 m. spalio visuotinės konferencijos medžiaga).

Pakvieskite mokinius prisiminti patirtą Viešpaties atleidimą. Paprašykite apsvarstyti, ką tuo metu galvojo apie Gelbėtoją ir ką jautė Jam.

Sugrįžkite prie lontoje užrašyto klausimo. Paprašykite mokinių paaiškinti, kaip jie atsakytų, jei kas nors jų paklaustų: „Ar man gali būti atleista?“

Pamoką užbaikite liudydami, kad Jėzus Kristus turi galią atleisti mums, jei parodome tikėjimą Juo ir atgailaujame dėl savo nuodėmių.

📖 Raštų įvaldymo apžvalga

Kad padėtumėte mokiniams prisiminti Raštų įvaldymo eilutes, kurias jie jau studijavo šiame kurse, galite jiems surengti trumpą apklausą. Pateikite jiems žodžius iš seminarijos Raštų įvaldymo skirtuko ir paprašykite užrašyti su jais susijusias Raštų nuorodas. Šio vadovėlio priede rasite daugiau pasiūlymų.

49 PAMOKA

Luko 8–9

Įvadas

Gelbėtojas tęsė tarnystę Galilėjoje, kur pranašavo apie Savo mirtį ir prisikėlimą. Išvykęs iš Galilėjos, Jėzus pasuko link Jeruzalės, kad užbaigtų savo žemiškąją misiją. Samarijoje Jokūbas ir Jonas panorė iššaukti ugnį iš dangaus, kad ši

sunaikintų Jėzų atstūmusį samariečių kaimą, bet Jis mokė Savo mokinius, kad atėjo gelbėti žmonių, o ne jų naikinti. Jėzus taip pat mokė apie tikrąją mokinystę.

Pasiūlymai, kaip mokyti

Luko 8:1–9:56

Gelbėtojas daro stebuklus, moko palyginimais ir keliauja į Jeruzalę

Lentoje užrašykite šiuos pavyzdžius arba kiekvieną užrašykite ant atskiro popieriaus lapo. Pakvieskite tris mokinius garsiai juos perskaityti.

1. Mandagiai paprašius brolio padėti sutvarkyti kambarį, jums grubiai atsakoma susitvarkyti pačiam (pačiai).
2. Planuojant mokyklos renginį keletas bendraklasių sukritikuoja jūsų pasiūlymą ir iš jo pasišaipo.
3. Papasakojus apie Evangeliją draugui, jis pasako, kad tikite keistais dalykais.
  - Kaip jaustumėtės kiekvienoje iš šių situacijų? Kokia būtų jūsų reakcija?

Paraginkite mokinius, studijuojant Luko 8–9 skyrius, rasti tiesas, galinčias padėti, kai juos įžeidžia kitų veiksmai arba žodžiai.

Paaiškinkite, kad Luko 8–9 skyriuose aprašomi anksčiau aptarti įvykiai. Kadangi jie buvo studijuojami nagrinėjant Mato ir Morkaus evangelijas, ši pamoka sutelkta į Luko 9:51–62.

Pakvieskite kurį nors mokinį garsiai perskaityti Luko 9:51, o likusiųjų paprašykite išsiaiškinti, kur eiti nutarė Jėzus. Paaiškinkite, kad žodžiai „būti paimtas“ reiškia artėjantį Gelbėtojo žengimą į dangų.

- Kur nutarė eiti Gelbėtojas?

Paaiškinkite, kad daryti ką nors ryžtingai reiškia daryti tai pasiryžus, nesvyruojant. Anksčiau Gelbėtojas mokiniams pranašavo, kad Jeruzalėje bus išduotas, plakamas ir nukryžiuotas (žr. Mato 20:17–19; Luko 9:44).

- Ką apie Gelbėtojo charakterį sako jo pasiryžimas eiti į Jeruzalę nepaisant šių išbandymų?

Atkreipkite mokinių dėmesį, kad pakeliui į Jeruzalę Jėzus su mokiniais priėjo samariečių kaimelį. Pakvieskite kelis mokinius pakaitomis garsiai perskaityti Luko 9:52–54 ir paprašykite likusių mokinių surasti, kokia buvo samariečių reakcija, sužinojus, kad Jėzus su mokiniais nori užėiti į jų kaimelį.

- Kaip pasielgė samariečiai, sužinoję, kad Jėzus su mokiniais nori užėiti į jų kaimelį?

- Kaip Jokūbas ir Jonas reagavo į samariečių nesvetingumą ir Gelbėtojo atmetimą?
- Kaip šiais laikais pasireiškia pernelyg jautri žmonių reakcija į įžeidinėjimus? (Grįžkite prie pamokos pradžioje aptartų pavyzdžių ir paprašykite mokinių pagalvoti, kaip tokiose situacijose atrodytų pernelyg jautri reakcija.)

Pakvieskite kurį nors mokinį garsiai perskaityti Luko 9:55–56. Kitiems pasiūlykite sekti skaitomą tekstą ir surasti, kaip Gelbėtojas atsakė Jokūbui ir Jonui. Paprašykite mokinių pasakyti, ką rado.

Paiškinkite, kad Gelbėtojo žodžiai „nežinote, kokios dvasios esate“ (55 eilutė) rodo, kad Jokūbo ir Jono prašymas nederėjo su Dievo Dvasia, bet labiau tiko žmonių širdyse pyktį sukeliančiai Šėtono dvasiai (žr. 3 Nefio 11:29–30).

- Kaip, samariečiams Jį atstūmus, Gelbėtojo reakcija skyrėsi nuo Jokūbo ir Jono reakcijos?
- Kokią tiesą, padedančią susidūrus su įžeidinėjimais, sužinome iš Gelbėtojo pavyzdžio? (Remdamiesi mokinių žodžiais lentoje užrašykite tiesą, panašią į šią: **Gelbėtojo pavyzdžiu sekame nutarę į įžeidimus reaguoti ramiai, su didžiu kantrumu.**)

Paprašykite mokinių prisiminti pamokos pradžioje aptartus pavyzdžius.

- Kodėl kiekviename iš šių pavyzdžių pavojinga rinktis įsižeidimą?
- Kaip kiekvienoje situacijoje galėtume pasekti Gelbėtojo pavyzdžiu?
- Kokius palaiminimus galime gauti nutarę į įžeidinėjimus reaguoti ramiai, su didžiu kantrumu?

Paprašykite mokinių pagalvoti apie kokį nors atvejį, kai jie nutarė įsižeisti dėl kito pasakytų žodžių. Paskatinkite juos sekti Gelbėtojo pavyzdžiu apsisprendžiant į įžeidimus reaguoti ramiai, su didžiu kantrumu.

Smurtas netoleruotinas

Kviesdami mokinius prisiminti jų patirtas skriaudas ir į jas reaguoti ramiai, su didžiu kantrumu, aiškiai pabrėžkite, kad jie neturi toleruoti jokio smurto. Jei prieš mokinį buvo panaudotas smurtas, jis arba ji turi iš karto kreiptis pagalbos į tėvus, kunigijos vadovus ir tinkamų institucijų pareigūnus.

Luko 9:57–62

Jėzus moko apie tikrąją mokinystę

Į klasės priekį pasikvieskite vieną mokinį ir paduokite jam arba jai 20–30 smulkių daiktų (pavyzdžiui, karoliukų). Paprašykite tyliai juos suskaičiuoti. Jam tai darant, paprašykite likusiųjų pamėginti jį suklaidinti blaškant jo dėmesį. Turite užtikrinti, kad, stengdamiesi nukreipti dėmesį, mokiniai netaptų nevaldomi. Nurodykite sėdėti savo vietose ir perspėkite, kad nieko nemėtytų ir nelieštų skaičiuojančio mokinio.

- Kuo daiktų skaičiavimas, kai bandoma išblaškyti tavo dėmesį, panašus į bandymą sekti Jėzumi Kristumi?

Padėkokite daiktus skaičiavusiam mokiniui ir paprašykite sugrįžti į savo vietą.

Paraginkite mokinius, toliau studijuojant Luko 9 skyrių, mąstyti apie tai, kaip įveikti pašalinį poveikį, galintį trukdyti ar net neleisti sekti Gelbėtoju.

Pakvieskite kurį nors mokinį garsiai perskaityti Luko 9:57. Kitiems pasiūlykite sekti skaitomą tekstą ir surasti, ką, Viešpačiui su mokiniais einant į Jeruzalę, pasakė vienas žmogus.

- Ką tas vyras pasakė Gelbėtojui apie savo norą?

Lentoje užrašykite tokią frazę: *Norėdami būti tikri Jėzaus Kristaus mokiniai ...*

Pakvieskite kurį nors mokinį garsiai perskaityti Luko 9:58, o likę mokiniai tegul suranda Gelbėtojo atsakymą sekti Juo panorusiam žmogui. Pakvieskite mokinius papasakoti, ką rado.

- Ką apie Gelbėtojo gyvenimo būdą sako frazė „Žmogaus Sūnus neturi kur galvos priglausti“? (Jėzus nuolat keliavo su mokiniais. Tarnystė nebuvo nei patogi, nei lengva.)

Paprašykite mokinių tyliai perskaityti Luko 9:59–60 ir surasti kito žmogaus atsakymą į Viešpaties kvietimą sekti Juo.

- Ką prieš nusekdamas paskui Gelbėtoją norėjo padaryti tas žmogus?
- Ką apie tą žmogų sako žodis *pirmiau* (59 eilutė)?

Paiškinkite, kad Jėzus nesakė, jog gedėti mirus artimajam ar apsilankyti laidotuvėse yra blogai (žr. DS 42:45). Jis pamokė svarbaus mokinystės principo.

- Ką apie tikro mokinio prioritetus sužinome iš 60 eilutėje užrašyto Gelbėtojo atsakymo?

Pakvieskite kurį nors mokinį garsiai perskaityti Luko 9:61–62. Likusių mokinių paprašykite sekti skaitomą tekstą ir surasti, ką prieš sekdamas paskui Gelbėtoją norėjo padaryti trečias žmogus.

- Ką prieš sekdamas paskui Gelbėtoją norėjo padaryti tas žmogus?
- Ką jam atsakė Gelbėtojas?

Norėdami padėti mokiniams suprasti palyginimą apie prie plūgo pridėtą ranką ir nesižvalgymą atgal, pakvieskite kurį nors mokinį garsiai perskaityti šį prezidento Hovardo V. Hanterio teiginį:

„Kad išartų tiesią vagą artojas turi žiūrėti tiesiai priešais save. Tai padeda jam eiti teisinga kryptimi. Tačiau, jeigu jis žvalgosi atgal, žiūrėdamas, kur buvo, tikimybė nuklysti padidėja. Dėl to vagos gaunasi vingiuotos ir nelygios. [...] Jei savo jėgas sutelkiame ne į tai, kas už mūsų, o į tai, kas priešaky – į amžinąjį gyvenimą ir išgelbėjimo džiaugsmą – tai tikrai juos ir pasieksime“ (“Am I a ‘Living’ Member?” *Ensign*, May 1987, 17).

- Kaip buvimas Jėzaus Kristaus mokiniu panašus į rankų uždėjimą ant arklo ir nesižvalgymą atgal?

- Kodėl Gelbėtojas yra 62 eilutėje užrašyto principo, kurio pats mokė, pavyzdys? (Jis „ryžtingai nukreipė savo žingsnius į Jeruzalę“ [Luko 9:51], siekdamas užbaigti Jam Dangiškojo Tėvo skirtą misiją, ir nesižvalgė.)

Sugrįžkite prie lentoje užrašyto nebaigto teiginio.

- Kaip, remdamiesi tuo, ką sužinojote iš Luko 9:57–62, apibendrintumėte Gelbėtojo mokytą tiesą apie tai, ko Jis reikalauja iš Savo mokinių? (Mokiniai gali atpažinti įvairiausių principus. Jiems atsakius, užbaikite lentoje užrašytą teiginį, kad jis perteiktų tokią tiesą: **Norėdami būti tikri Jėzaus Kristaus mokiniai, neturime leisti, kad kas nors būtų svarbiau už sekimą Juo.**)
- Kodėl kartais kitus dalykus padarome svarbesnius už mūsų, kaip Jėzaus Kristaus mokinių, pareigas?

Pakvieskite kurį nors mokinį garsiai perskaityti šį vyresniojo Ričardo G. Skoto iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo teiginį:

„Šėtonas turi galingą priemonę, kurią naudoja prieš gerus žmones. Ta priemonė – trukdžiai. Jis nori, kad geri žmonės savo gyvenimą užpildytų „gerais dalykais“, kad nebeliktų vietos būtiniausiems“ (“First Things First,” *Ensign*, May 2001, 7).

Kad padėtumėte mokiniams apsvarstyti, kas trukdo jiems sekti Jėzumi Kristumi, lentoje nubraižykite toliau pateiktą lentelę ir paprašykite mokinių ją nusikopijuoti į savo sąsiuvinius arba Raštų studijavimo žurnalus.

<i>Jėzaus Kristaus mokinio pareigos</i>	<i>Kiti prioritetai</i>

Suskirstykite mokinius poromis. Paprašykite drauge su porininkais į lenteles surašyti tikro Jėzaus Kristaus mokinio pareigas (tai gali būti sąžiningumas, tarnavimas kitiems, dalijimasis Evangelija, šeimos istorijos ir šventyklos darbas, rūpinimasis šeima). Paprašykite mokinių prie visų lentelėje surašytų pareigų išvardinti kitus prioritetus, kuriuos kai kas gali laikyti svarbesniais už tas pareigas.

Pakvieskite kelis mokinius perskaityti, ką išvardijo.

Paskatinkite mokinius papasakoti apie teigiamus buvimo Jėzaus Kristaus mokiniu pavyzdžius, paklausdami:

- Ar kada nors esate matę, kaip kas nors atideda į šalį kitus tikslus ir prioritetus, kad galėtų sekti Viešpačiu?

Paraginkite mokinius pagalvoti, kas būtų, jeigu kitiems dalykams jie teiktų daugiau reikšmės negu Jėzaus Kristaus mokymams. Paskatinkite juos savo Raštų studijavimo žurnaluose užsirašyti tikslą, kuris padės aukščiausią prioritetą teikti Gelbėtojui ir Jo Evangelijai.

Pamoką galite užbaigti sugiedodami giesmę „Noriai Tavim seku“ (*Giesmės*, 123) arba kitą giesmę apie sekimą Jėzumi Kristumi ir Jo mokymais.

Giesmių naudojimas

Muzika, ypač Bažnyčios giesmės, gali atlikti svarbų vaidmenį, padėdamos mokiniams jausti Šventosios Dvasios įtaką Evangelijos mokymosi procese. Norėdami suteikti daugiau įspūdžių, pamokos metu mokinius galite paprašyti sugiedoti vieną ar du tiesiogiai su pamoka susijusios giesmės posmus.

Luko 10:1–37

Įvadas

Jėzus pašaukė, mokė ir išsiuntė Septyniasdešimt. Jie skelbė Evangeliją, gydė ligonius, išvarinėjo demonus ir sugrįžo

papasakoti apie savo nuveiktus darbus. Jėzus Įstatymo mokytoją mokė palyginimo apie gerąjį samarietį.

Pasiūlymai, kaip mokyti**Luko 10:1–24***Viešpats pašaukia Septyniasdešimt, suteikia jiems galią ir nurodymus*

Atsineškite į pamoką dėžutę, pilną daiktų (pavyzdžiui, skirtingo dydžio kamuoliukų). Pakvieskite kurį nors mokinį išeiti prieš klasę. Paprašykite jo, kad išlaikytų visus tuos daiktus, kuriuos jam (arba jai) duosite, jų nepadėjęs ir neišmetęs. Duokite daiktus po vieną tol, kol jis (arba ji) nebegalės jų išlaikyti ir keletas nukris. Tada mokinių paklauskite:

- Ką būtų galima padaryti, kad daiktai nekristų?

Jei būtina, pasiūlykite mokiniui paprašyti kitų pamokos dalyvių pagalbos. Duokite mokiniui dar daugiau daiktų ir leiskite jam arba jai kelis daiktus perduoti kitiems. Tada leiskite mokiniams sugrįžti į savo vietas.

- Kaip šią veiklą palygintumėte su tuo, kaip Bažnyčios vadovai atlieka savo pareigas?

Mokiniams priminkite, kad Gelbėtojas pašaukė dvylika apaštalų ir pasiuntė juos padėti Jo darbe. Tačiau apaštalamis reikėjo kitų pagalbos mokant ir tarnaujant, kad Evangelijos palaiminimus būtų galima perduoti visiems žmonėms.

Pakvieskite kurį nors mokinį garsiai perskaityti Luko 10:1–2. Klasės paprašykite sekti skaitomą tekstą ir surasti, ką Viešpats paskyrė padėti apaštalamis vykdyti Jo darbą.

- Ką Viešpats paskyrė padėti Jam Jo darbe? Koks buvo jų vaidmuo?

Paašškinkite, kad Luko 10:1 žodis *septyniasdešimt* reiškia Melchizedeko kunigystės pareigybę. Ta pati pareigybė dabar egzistuoja atkurtoje Bažnyčioje. (Jei įmanoma, parodykite mokiniams puslapį „General Authorities and General Officers of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints“ (Pastarųjų Dienų Šventųjų Jėzaus Kristaus Bažnyčios visuotiniai įgaliotiniai ir pareigūnai) iš naujausio *Ensign* arba *Liahona* žurnalo.) Dabar yra keli Septyniasdešimčių kvorumai, bet tik pirmųjų dviejų kvorumų nariai yra vadinami visuotiniais įgaliotiniais. Kiekvienas kvorumas gali turėti iki 70 narių. Jų Evangelijos skelbimo ir pagalbos darbui valdant Bažnyčią vadovauja Dvylikos Apaštalų Kvorumas ir Septyniasdešimčių prezidentūra (žr. DS 107:25–26, 34; Raštų rodyklė, „Septyniasdešimties narys“; scriptures.lds.org).

- Remdamiesi 2 eilute pasakykite, ko, pasak Viešpaties, maža sielų pjūčiai?

- Kokią tiesą galime sužinoti iš šių eilučių apie Gelbėtojo darbą? (Mokiniai turėtų nurodyti tiesą, panašią į šią: **Be apaštalų, Viešpats pašaukia kitus darbininkus, kad atstovautų ir padėtų Jam Jo darbe.**)
- Kas dar, be apaštalų ir Septyniasdešimties narių, yra įpareigoti šiomis dienomis padėti Viešpačiui Jo darbe? (Visi Bažnyčios nariai.)

Paiškinkite, jog kaip Gelbėtojas pranešė, kad reikia daugiau darbininkų išgelbėjimo pjūčiai, taip ir šiuolaikiniai pranašai nuolat kviečia daugiau misionierių. Pakvieskite kurį nors mokinį garsiai perskaityti tokį prezidento Tomo S. Monsono teiginį:

„Kartoju tai, ko jau seniai moko pranašai, – kiekvienas vertas, pajėgus vaikinai turi ruošti tarnauti misijoje. Misionieriška tarnystė yra kunigijos pareiga – priedermė, kurios Viešpats tikisi iš mūsų, tiek daug gavusiųjų. Vaikinai, primenu jums ruošti tarnauti misijoje. [...]

Keletas žodžių jums, jaunosios seserys: nors jūs ir neturite tokios kunigijos prievolės tarnauti nuolatinėje misijoje, kokią turi vaikinai, jūsų, kaip misionierių, indėlis taip pat yra vertingas, ir mes laukiame jūsų tarnystės“ („Mes ir vėl susirinkome“, 2010 m. spalio visuotinės konferencijos medžiaga).

- Kaip dar, be tarnavimo nuolatinėje misijoje, galime padėti Viešpačiui Jo darbe?
- Kokiais patyrimais teko jums arba jūsų pažįstamiems mėgautis padedant Viešpačiui Jo darbe?

Apibendrinkite Luko 10:3–24 ir paaiškinkite, kad Viešpats nurodė Septyniasdešimčiai, kaip vykdyti savo pareigas. Taip pat Jis įvairiuose miestuose drausmino Jo pastangas atmetusius žmones. Vėliau Septyniasdešimt grįžo papasakoti Jėzui apie nuveiktus darbus, o Jis davė jiems tolesnius nurodymus ir džiaugėsi su jais.

Luko 10:25–37

Jėzus moko palyginimo apie gerąjį samarietį

Pakvieskite kurį nors mokinį garsiai perskaityti tokį prezidento Dyterio F. Uchtdorfo iš Pirmosios Prezidentūros teiginį:

„Mus supantys žmonės yra netobuli. Žmonės padaro tai, kas erzina, nuvilia ir piktina. Šiame mirtingame gyvenime visada bus taip“ („Gailėstingieji susilauks gailėstingumo“, 2012 m. balandžio visuotinės konferencijos medžiaga).

Pasiūlykite mokiniams pagalvoti, ar jie pažįsta tokį žmogų, kuris juos erzina, nuvilia arba piktina.

- Kodėl kartais sunku mylėti taip besielgiantį žmogų?

Paraginkite mokinius studijuojant Luko 10:25–37 rasti tiesas, galinčias padėti bendraujant su žmonėmis, kuriuos kartais sunku mylėti.

Pakvieskite kurį nors mokinį garsiai perskaityti Luko 10:25. Kitų mokinių paprašykite sekti skaitomą tekstą ir ieškoti, ko Gelbėtojo paklausė Įstatymo mokytojas.

- Ko Gelbėtojo paklausė Įstatymo mokytojas?

Pakvieskite kurį nors mokinį garsiai perskaityti Luko 10:26–28. Kitiems pasiūlykite sekti skaitomą tekstą ir ieškoti Viešpaties atsakymo. Tada paprašykite mokinių pasakyti, ką išsiaiškino.

- Kokio principo, paaiškinančio, ką turime daryti, norėdami gauti amžinąjį gyvenimą, galime išmokti iš šių eilučių? (Nors mokiniai gali atsakyti ir kitais žodžiais, jie turėtų išreikšti tokį principą: **Norėdami gauti amžinąjį gyvenimą, turime mylėti Dievą, o savo artimą mylėti kaip save patį.** Užrašykite šį principą lentoje.)
- Kaip, pasak 27 eilutės, mes galime mylėti Dievą?
- Ką reiškia mylėti Dievą visa siela, visomis jėgomis ir visu protu?

Parodykite lentoje užrašytus žodžius „savo artimą mylėti kaip save patį“. Kad padėtumėte mokiniams suprasti, ką reiškia savo artimą mylėti kaip save patį, pakvieskite juos lentoje išvardyti, ką jie paprastai veikia kiekvieną dieną. (Tai galėtų būti pasiruošimas naujai dienai, valgymas, miegas, namų darbų darymas ir kt.)

Lentoje sudarę sąrašą, paprašykite mokinių pagalvoti, kokia šių veiksmų dalis yra sutelkta į juos pačius.

- Ko galime pasimokyti iš šios užduoties?
- Ką reiktų daryti, kad dažniau susitelktumėte į kitų gerovę ir stengtumėtės mylėti juos taip, kaip mylite save?
- Kaip mes galime tai daryti, net ir užsiimdami savo reikalais? (Tai galėtų būti pietūs su kuo nors, kas jaučiasi vienišas, arba kito pagyrimas mokykloje.)
- Kaip meilė Dievui ir savo artimui taip, kaip sau pačiam, gali mums padėti artėti prie amžinojo gyvenimo?

Pakvieskite kurį nors mokinį garsiai perskaityti Luko 10:29. Likusiųjų paprašykite sekti skaitomą tekstą ir rasti, ko Įstatymo mokytojas paklausė Jėzaus.

- Koks buvo antras Įstatymo mokytojo klausimas?

Paruoškite kelis mokinius suvaidinti palyginimą apie gerąjį samarietį iš Luko 10:30–35. Vieną mokinį pakvieskite būti pasakotoju, o kitus suvaidinti sužeistą žydą, du vagis, kunigą, levitą ir samarietį. (Jei pamokoje dalyvauja tik keli mokiniai, jie gali vaidinti po kelis vaidmenis.) Galite jiems duoti kokius nors rekvizitus, pavyzdžiui kortelės su vardais, papildomus drabužius, kurie būtų „atimami“, du indus, simbolizuojančius aliejų ir vyną, kėdę su ratukais, kad atstotų gyvulį, ir dvi monetas, simbolizuojančias du denarus. (*Pastaba.* Kad vaidinimas pavyktų, būtų veiksmingas, tinkamas ir saugus, galite dar prieš pamoką išsirinkti dalyvius ir duoti jiems konkrečius nurodymus.)

Pakvieskite pasakotoją garsiai perskaityti Luko 10:30–35, o pakviestus dalyvius suvaidinti palyginimą. Likusių mokinių paprašykite sekti skaitomą tekstą ir surasti, kas, pagal Gelbėtojo mokymą, yra mūsų artimas. Po vaidinimo paprašykite mokinių sugrįžti į savo vietas.

- Kurie samariečio veiksmai padarė jums didžiausią įspūdį?

Kad padėtumėte mokiniams suprasti, ko buvo galima tikėtis iš kunigo, levito ir samariečio, pakvieskite kurį nors mokinį garsiai perskaityti šį paaiškinimą:

Kunigai ir levitai turėjo kunigystę ir buvo paskirti tarnauti Dievui ir artimui šventyklose kaip Dievo įstatymo mokytojai ir pavyzdžiai. Turintieji kunigystę gerai žinojo įsakymą „mylė[ti] savo artimą kaip save patį“ (Kunigų 19:18) ir rūpintis kitataučiais ir keliautojais (žr. Kunigų 19:34; 25:35). O „samariečiai buvo dalinai izraelitai ir dalinai kitataučiai. Jų religija buvo žydų ir pagonių tikėjimų bei papročių mišinys. [...] Žydai puoselėjo samariečiams [neapykanta] dėl to, kad samariečiai atsimetė nuo izraelitų religijos“ (Raštų rodyklė, „Samariečiai“; scriptures.lds.org). Žydai ir samariečiai vengdavo vieni kitų ir paprastai traukdavosi iš kelio vieni kitiems.

- Kodėl palyginime stebina kunigo, levito ir samariečio poelgiai?
- Dėl kokių priežasčių samarietis galėjo nepadėti sužeistam žydui?
- Remdamiesi 33 eilute pasakykite, kas paskatino samarietį veikti pamačius sužeistą žmogų?

Pabrėžkite, kad pasigailėti reiškia pastebėti kito bėdą ar sunkumus ir pajusti norą padėti jam, kaip tik įmanoma.

Pakvieskite kurį nors mokinį garsiai perskaityti Luko 10:36–37. Likusiųjų paprašykite sekti skaitomą tekstą ir išsiaiškinti, ko vėliau Viešpats mokė Įstatymo mokytoją.

- Kaip šis palyginimas atsako į 29 eilutėje užrašytą klausimą „o kas gi mano artimas?“

Padėkite mokiniams suprasti, kad tai, jog Gelbėtojas šiame palyginime paminėjo samarietį, reiškia, kad mūsų artimas yra ne tik tas, kuris gyvena netoliese, bet kiekvienas Dangiškojo Tėvo vaikas – taip pat ir tie, kuriuos mums sunkiausia mylėti.

Pakvieskite kurį nors mokinį garsiai perskaityti prezidento Hovardo V. Hanterio teiginį:

„Turime atminti, kad draugus galime rinktis, tačiau Dievas aplink mus apgyvendino artimus. Meilė turi būti beribė. [...] Kristus pasakė: „Jei mylite tik tuos, kurie jus myli, tai kokį atlygį gausite? Argi taip nesielgia ir muitininkai?!“ (Mato 5:46)“ (“The Lord’s Touchstone,” *Ensign*, Nov. 1986, 35).

- Remdamiesi 37 eilute pasakykite, ką Viešpats Gelbėtojas pamokė daryti Įstatymo mokytojus?

Paprašykite mokinių dar kartą prisiminti žmones, apie kuriuos anksčiau galvojo, kad juos sunku mylėti.

- Kaip mums mylėti ir užjausti tuos, kuriuos sunku mylėti?
- Pagalvokite apie atvejį, kai jūs ar jūsų pažįstami pasekė Gelbėtojo pamokymu „mylė[ti] [...] savo artimą kaip save patį“ (Luko 10:27). Koks buvo rezultatas?

Paliudykite apie šios dienos pamokoje mokytas tiesas. Lentoje užrašykite tokį nebaigtą teiginį ir paprašykite mokinių jį užbaigti savo sąsiuvinuose arba Raštų studijavimo žurnaluose: *Seksiu gerojo samariečio pavyzdžiu ...*

Užduokite praktinį taikymą skatinančius klausimus ir kvieskite tai daryti

Evangelijos mokymo tikslas yra padėti mokiniams pritaikyti Raštuose esančius principus ir doktrinas, atsiversti ir gauti palaiminimus, pažadėtus tiems, kurie yra ištikimi ir paklusnūs. Užduodami praktinį taikymą skatinančius klausimus ir kviesdami tai daryti, padėsite mokiniams pamatyti, kaip jie gali pritaikyti tuos principus savo dabartinėmis aplinkybėmis, ir pagalvoti, kaip gali pritaikyti juos ateityje.

Luko 5:1–10:37 (10 dalis)

Pasiruošimo medžiaga studijų namuose mokytojui

Kasdienių studijų namuose pamokų santrauka

Toliau pateiktų doktrinų ir principų, kurių mokiniai mokėsi studijuodami Luko 5:1–10:37 (10 dalį), neturėtumėte įtraukti į savo pamoką. Pamokoje susitelkite tik į keletą iš šių doktrinų ir principų. Atsižvelgdami į mokinių poreikius, vadovaukitės Šventosios Dvasios raginimais.

1 diena (Luko 5)

Iš pasakojimo apie tai, kaip Viešpats pašaukia Petrą, Jokūbą ir Joną būti žmonių žvejais, mokiniai sužinojo, kad jeigu darome tai, ko mūsų prašo Viešpats, netgi nesuprasdami kodėl, Jis gali suteikti didesnių palaimų, negu galime tikėtis. Iš pasakojimo apie daugiau kaip penkių tūkstančių žmonių pamaitinimą mokiniai sužinojo, kad, kai parodome tikėjimą ir ateiname pas Gelbėtoją, Jis gali mus išgydyti ir kad galime padėti kitiems žmonėms ateiti pas Gelbėtoją, idant ir jie būtų išgydyti. Mokiniai taip pat sužinojo, kad norėdami priimti Gelbėtoją ir Jo Evangeliją, turime būti nuolankūs ir pasiryžę keistis.

2 diena (Luko 6:1–7:17)

Mokiniai sužinojo, kad, jei darome gera kitiems nesitikėdami atlygio, mūsų laukia didelis atlygis ir mes būsime Aukščiausiojo vaikai, jei esame dosnūs kitiems sulaukiame Dangiškojo Tėvo dosnumo. Jie taip pat sužinojo tokias tiesas: jei rodysime tikėjimą Jėzumi Kristumi, galime palaiminti kitų gyvenimą. Sekti Jėzaus Kristaus pavyzdžiu galime užjausdami kitus ir rūpindamiesi jų neįvardytais poreikiais.

3 diena (Luko 7:18–50)

Per šią pamoką mokiniai sužinojo, kad Jonui Krikštytojui buvo numatyta paruošti kelią Dievo Sūnui ir Jį pakrikštyti. Iš pasakojimo apie moterį, savo ašaromis nuplovusią Jėzui kojas, mokiniai sužinojo tokias tiesas: parodydami savo tikėjimą, meilę bei pasišventimą Viešpačiui, galime gauti Jo atleidimą. Gavę Viešpaties atleidimą, dar labiau prisipildysime troškimo Jį mylėti ir Jam tarnauti.

4 diena (Luko 8:1–10:37)

Šią pamoką mokiniai buvo skatinami sekti Gelbėtojo pavyzdžiu apsisprendžiant į įžeidimus reaguoti ramiai, su didžiu kantrumu. Jie taip pat sužinojo, kad, jei norime būti tikri Jėzaus Kristaus mokiniai, niekas neturėtų būti svarbiau už sekimą Juo ir kad, norėdami gauti amžinąjį gyvenimą, turime mylėti Dievą ir savo artimą mylėti kaip save patį.

Įvadas

Vienas Įstatymo mokytojas kartą paklausė: „Gerasis mokytojau, ką turiu daryti, kad laimėčiau amžinąjį gyvenimą?“ (Luko 10:25.) Toliau pateikti mokymo pasiūlymai padės mokiniams sužinoti, ką reiškia mylėti Dievą ir savo artimą mylėti kaip save patį.

Pasiūlymai, kaip mokyti

Luko 10:25–37

Jėzus moko palyginimo apie gerąjį samarietį

Pakvieskite kurį nors mokinį garsiai perskaityti tokį prezidento Dyterio F. Uchtdorfo iš Pirmosios Prezidentūros teiginį:

„Mus supantys žmonės yra netobuli. Žmonės padaro tai, kas erzina, nuvilia ir piktina. Šiame mirtingame gyvenime visada bus taip“ („Gailėstingieji susilauks gailėstingumo“, 2012 m. balandžio visuotinės konferencijos medžiaga).

Pasiūlykite mokiniams pagalvoti, ar jie pažįsta tokį žmogų, kuris juos erzina, nuvilia arba piktina.

- Kodėl kartais sunku mylėti taip besielgiantį žmogų?

Paraginkite mokinius studijuojant Luko 10:25–37 rasti tiesas, galinčias padėti bendraujant su žmonėmis, kuriuos kartais sunku mylėti.

Priminkite mokiniams, kad, namie studijuodami Luko 10 skyrių, jie sužinojo apie įstatymo mokytoją, prašiusį Viešpaties pasakyti, kas laimės amžinąjį gyvenimą.

Pakvieskite kurį nors mokinį garsiai perskaityti Luko 10:26–28. Kitiems pasiūlykite sekti skaitomą tekstą ir ieškoti Viešpaties atsakymo. Tada paprašykite mokinių pasakyti, ką išsiaiškino.

- Kokio principo, paaiškinančio, ką turime daryti, norėdami gauti amžinąjį gyvenimą, galime išmokti iš šių eilučių? (Nors mokiniai gali atsakyti ir kitais žodžiais, jie turėtų išreikšti tokį principą: **Norėdami gauti amžinąjį gyvenimą, turime mylėti Dievą, o savo artimą mylėti kaip save patį.** Užrašykite šį principą lentoje.)
- Ką reiškia mylėti Dievą visa siela, visomis jėgomis ir visu protu?

Parodykite į lentoje užrašytus žodžius „savo artimą mylėti kaip save patį“. Kad padėtumėte mokiniams suprasti, ką reiškia savo artimą mylėti kaip save patį, pakvieskite juos lentoje užrašyti, ką jie paprastai veikia kiekvieną dieną. (Tai galėtų būti pasiruošimas naujai dienai, valgymas, miegas, namų darbų darymas ir kt.)

Lentoje sudarę sąrašą, pakvieskite mokinius pagalvoti, kokia šių veiksmų dalis yra sutelkta į juos pačius. (Galite paprašyti jų nurodyti, kam skirtas kiekvienas sąraše nurodytas užsiėmimas – jiems patiems, kitiems ar Dievui.)

- Ko galime pasimokyti iš šios užduoties?
- Ką reiktų daryti, kad dažniau susitelktumėte į kitų gerovę ir stengtumėtės mylėti juos taip, kaip mylite save?
- Kaip mes galime tai daryti, net ir užsiimdami savo reikalais? (Tai galėtų būti pietūs su kuo nors, kas jaučiasi vienišas, arba kito pagyrimas mokykloje.)

- Kaip meilė Dievui ir savo artimui taip, kaip sau pačiam, gali mums padėti artėti prie amžinojo gyvenimo?

Pakvieskite kurį nors mokinį garsiai perskaityti Luko 10:29. Likusiųjų paprašykite sekti skaitomą tekstą ir rasti, ko Įstatymo mokytojas paklausė Jėzaus.

- Koks buvo antras Įstatymo mokytojo klausimas?

Paruoškite kelis mokinius suvaidinti palyginimą apie gerąjį samarietį iš Luko 10:30–35. Vieno mokinio paprašykite būti pasakotoju, o kitų suvaidinti sužeistą žydą, du vagis, kunigą, levitą ir samarietį. (Jei pamokoje dalyvauja tik keli mokiniai, jie gali vaidinti po kelis vaidmenis.) Galite jiems duoti kokius nors rekvizitus, pavyzdžiui korteles su vardais, papildomus drabužius, kurie būtų „atimami“, du indus, simbolizuojančius aliejų ir vyną, kėdę su ratukais, kad atstotų gyvulį, ir dvi monetas, simbolizuojančias du denarus. (*Pastaba.* Kad vaidinimas pavyktų, būtų veiksmingas, tinkamas ir saugus, galite dar prieš pamoką išsirinkti dalyvius ir duoti jiems konkrečius nurodymus.)

Pakvieskite pasakotoją garsiai perskaityti Luko 10:30–35, o paprašytus dalyvius suvaidinti palyginimą. Likusių mokinių paprašykite sekti skaitomą tekstą ir surasti, kas, pagal Gelbėtojo mokymą, yra mūsų artimas. Po vaidinimo paprašykite mokinių sugrįžti į savo vietas.

- Kurie samariečio veiksmai padarė jums didžiausią įspūdį?

Kad padėtumėte mokiniams suprasti, ko buvo galima tikėtis iš kunigo, levito ir samariečio, pakvieskite kurį nors mokinį garsiai perskaityti šį paaiškinimą:

Rašytiniame Mozės įstatyme kunigams ir levitams buvo skirta (jie privalėjo) tarnauti Dievui ir artimui šventyklose, būdami Dievo įstatymo mokytojai ir pavyzdžiai. Turintieji kunigystę gerai žinojo įsakymą „mylėk savo artimą kaip save patį“ (Kunigų 19:18). Tiesą sakant, būtent levitai privalėjo šelpti keleivius ir kitaip jiems padėti (žr. Luko 25:35–36). O „samariečiai buvo dalinai izraelitai ir dalinai kitataučiai. Jų religija buvo žydų ir pagonių tikėjimų bei papročių mišinys. [...] Žydai puoselėjo samariečiams [neapykantą] dėl to, kad šie atsimetė nuo izraelitų religijos“ (Raštų rodyklė, „Samariečiai“; scriptures.lds.org). Žydai ir samariečiai vengdavo vieni kitų ir paprastai vieni kitiems traukdavosi iš kelio.

- Kodėl palyginime stebina kunigo, levito ir samariečio poelgiai?
- Dėl kokių priežasčių samarietis galėjo nepadėti sužeistam žydui?
- Remdamiesi Luko 10:33, pasakykite, kas paskatino samarietį veikti pamačius sužeistą žmogų?

Pabrėžkite, kad pasigailėti reiškia pastebėti kito bėdą ar sunkumus ir pajusti norą padėti jam, kaip tik įmanoma.

Pakvieskite kurį nors mokinį garsiai perskaityti Luko 10:36–37. Likusiųjų paprašykite sekti skaitomą tekstą ir išsiaiškinti, ko vėliau Viešpats mokė Įstatymo mokytoją.

- Kaip šis palyginimas atsako į 29 eilutėje užrašytą klausimą „o kas gi mano artimas?“

Padėkite mokiniams suprasti, kad tai, jog Gelbėtojas šiame palyginime paminėjo samarietį, reiškia, kad mūsų artimas yra ne tik tas, kuris gyvena netoliese, bet kiekvienas Dangiškojo Tėvo vaikas – taip pat ir tie, kuriuos mums sunkiausia mylėti.

Pakvieskite kurį nors mokinį garsiai perskaityti prezidento Hovardo V. Hanterio teiginį:

„Turime atminti, kad draugus galime rinktis, tačiau Dievas aplink mus apgyvendino artimus. Meilė turi būti beribė. [...] Kristus pasakė: „Jei mylite tik tuos, kurie jus myli, tai kokį atlygį gausite? Argi taip nesielgia ir muitininkai?!“ (Mato 5:46)“ (“The Lord’s Touchstone,” *Ensign*, Nov. 1986, 35.)

- Remdamiesi Luko 10:37, pasakykite, ką daryti Gelbėtojas pamokė įstatymo mokytojus?

Paprašykite mokinių dar kartą prisiminti žmones, apie kuriuos anksčiau galvojo, kad juos sunku mylėti.

- Kaip mylėti ir užjausti tuos, kuriuos mums sunku mylėti?
- Pagalvokite apie atvejį, kai jūs ar jūsų pažįstami pasekė Gelbėtojo pamokymu „mylė[ti] [...] savo artimą kaip save patį“ (Luko 10:27). Koks buvo rezultatas?

Paliudykite apie šios dienos pamokoje mokytas tiesas. Lentoje užrašykite tokį nebaigtą teiginį ir paprašykite mokinių jį užbaigti savo sąsiuvinuose arba Raštų studijavimo žurnaluose: *Seksiu gerojo samariečio pavyzdžiu ...*

Kita dalis (Luko 10:38–17:37)

Paaškindite mokiniams, kad kitoje dalyje jie skaitys, kaip Jėzus pakartotinai drausmino fariziejus, nes šie stengėsi atrodyti teisūs, bet viduje buvo savanaudžiai. Paprašykite jų pagalvoti, kaip jie galėtų būti mažiau panašūs į fariziejus ir labiau į nuolankius Kristaus pasekėjus. Jie taip pat nagrinės kelis kitus Jėzaus duotus palyginimus, taip pat ir palyginimą apie sūnų palaidūną. Paprašykite atkreipti dėmesį, kas nutiko turtuoliui, savo gyvenimą skyrusiam turtams įsigyti ir ignoravusiam vargšus.

51 PAMOKA.

Luko 10:38–Luko 12:59

Įvadas

Gelbėtojas Mortos namuose mokė Mariją ir Mortą. Netrukus po to Jis mokė savo mokinius daugybės tiesų apie maldą ir įspėjo dėl veidmainystės ir godumo.

Pasiūlymai, kaip mokyti

Raginkite mokinius pritaikyti išmoktas tiesas

Jei Evangelijos principas tik išmokstamas, bet nėra pritaikomas, tai toks mokymasis nėra užbaigtas. Pritaikymas vyksta tuomet, kai asmuo tam tikrą tiesą priima savo širdimi bei protu ir veikia pagal ją. Raginkite mokinius, kad, veikdami pagal gaunamus dvasinius raginimus, pritaikytų išmoktas Evangelijos tiesas.

Luko 10:38–42

Jėzus moko Mariją ir Mortą

Paprašykite mokinių pagalvoti apie vakarykščius pasirinkimus. Pasiūlykite jiems per minutę išvardinti kiek galima daugiau tų pasirinkimų savo sąsiuvinuose arba Raštų studijavimo žurnaluose. Kelių mokinių paprašykite apie keletą gerų savo pasirinkimų papasakoti visiems.

- Kokiose situacijose tenka rinktis tarp dviejų teisingų sprendimų?

Kai mokiniai studijuos Luko 10:38–42, paraginkite juos ieškoti, kokio principo, galinčio padėti darant sprendimus, ypač kai galima rinktis iš kelių gerų sprendimų, mokė Gelbėtojas.

Paaiškinkite, kad pamokęs palyginimo apie gerąjį samarietį, Gelbėtojas nukeliavo į Betaniją ir apsilankė moters, vardu Morta, namuose.

Pakvieskite kurį nors mokinių garsiai perskaityti Luko 10:38–40. Likusių mokinių paprašykite sekti skaitomą tekstą ir surasti, ką, Gelbėtojui būnant pas jas, nusprendė daryti Morta ir ką jos sesuo Marija.

- Ką Gelbėtojui besisvečiuojant darė Marija?
- Ką darė Morta?

Parodykite paveikslėlį „Marija ir Morta“ (*Evangelijos paveikslų knyga* [2009 m.], 45 pav.; taip pat žr. LDS.org).

Paiškinkite, kad Jėzaus dienomis svetingumas buvo labai svarbus. Morta darė tai, ko paprastai buvo tikimasi iš priimančios svečius. Ji buvo susitelkusi į žemiškus reikalus, tokius kaip maisto ruošimas ir pateikimas.

- Remdamiesi 40 eilute pasakykite, koks Gelbėtoji užduotas Mortos klausimas parodo, kad jai rūpėjo žemiški reikalai.

Pakvieskite kurį nors mokinį garsiai perskaityti Luko 10:41–42. Kitiems pasiūlykite sekti skaitomą tekstą ir ieškoti Gelbėtojo atsakymo Mortai.

- Ką Gelbėtojas turėjo omenyje, kai sakė: „Reikia tik vieno. Marija išsirinko geriausiąją dalį“?

Vieną mokinį pakvieskite garsiai perskaityti vyresniojo Dalino H. Oukso iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo teiginį:

„Pagirtina, kad Morta „rūpin[osi] ir sieloj[osi] daugeliu dalykų“ [41 eilutė], bet mokytis Evangelijos pas geriausią Mokytoją „reikia“ labiau“ („Geri, geresni ir geriausi dalykai“, 2007 m. spalio visuotinės konferencijos medžiaga).

- Ką Gelbėtojas turėjo omenyje, kai sakė, kad „geriausi[a] dal[is]“, kurią išsirinko Marija, „nebus iš jos atimta“ (Luko 10:42)? (Nusprendusi pasiklausyti Gelbėtojo ir nesusitelkti į žemiškus reikalus, Marija gaus dvasinius palaiminimus, kurie yra amžini.)
- Kokį principą sužinome iš Mortai pasakytų Gelbėtojo žodžių? (Nors mokiniai gali atsakyti kitais žodžiais, jie turėtų įvardyti tokį principą: **Jei nutariame pasišvęsti ne žemiškiems, o dvasiniams reikalams, gausime ilgalaikius palaiminimus.**)
- Kaip pasišvęsti dvasiniams reikalams, bet neapleisti ir mažiau svarbių dalykų, kurių „reikia“ (Luko 10:42)?

Pakvieskite kurį nors mokinį garsiai perskaityti šį vyresniojo Oukso teiginį:

„Svarstydami įvairius pasirinkimų variantus, turime atminti, jog nepakanka, kad kai kurie dalykai yra geri. Kiti pasirinkimai yra geresni ar net geriausi. [...]

Pasvarstykime, kaip naudojame savo laiką, pasirinkdami žiūrėti televizorių, žaisti kompiuterinius žaidimus, naršyti internete ar skaityti knygas bei žurnalus.

Žinoma, gerai žiūrėti padoriais pramogines laidas ar gauti įdomios informacijos.

Bet toli gražu ne visi šios rūšies dalykai verti tos mūsų gyvenimo dalies, kurią jiems skiriame. Yra geresnių dalykų ir yra geriausių“ („Geri, geresni ir geriausi dalykai“).

Paprašykite mokinių peržvelgti vakar dienos pasirinkimų sąrašą ir kiekvieną teigiamą pažymėti „geras“, „geresnis“ arba „geriausias“. Pakvieskite vieną ar du mokinius papasakoti, kaip jie buvo palaiminti dvasinius dalykus iškeldami aukščiau už žemiškus rūpesčius.

Luko 11

Jėzus moko Savo mokinius apie maldą

Paprašykite mokinių įsivaizduoti, kad jie yra nuolatiniai misionieriai, mokantys besidomintįjį, kuris keletą kartų bandė melstis ir mano, jog Dievas jam neatsako. Besidomintysis rengiasi nustoti melstis.

- Kaip, remdamiesi savo patirtimi, atsakytumėte į jo nuogąstavimus?

Mokiniams studijuojant likusias Luko 11 skyriaus eilutes, paraginkite juos rasti tiesas, galinčias padėti žmogui, manančiam, kad Dievas neatsako į jo maldas.

Apibendrinkite Luko 11:1–4, paaiškindami, kad, išgirdęs Gelbėtoją meldžiantis, vienas iš Jo mokinių paprašė ir juos pamokyti melstis, ir Gelbėtojas tai padarė.

Paiškinkite, kad pamokęs Savo mokinius, kaip melstis, Jis palyginimais apie maldą mokė kitų tiesų, taip pat ir apie Dievo norą atsakyti į maldas.

Paprašykite mokinius poromis išstudijuoti Luko 11:5–13 ir surasti, ko apie maldą mokė Viešpats. Paaiškinkite, kad Džozefo Smito Vertimo Luko 11:5–6 parašyta: „Jėzus dar kalbėjo jiems: Dangiškasis Tėvas tikrai duos, ko tik Jo paprašysite.“ Ir Jis pasakė jiems palyginimą, sakydamas: „Kas nors...“ Taip pat atkreipkite mokinių dėmesį, kad Džozefo Smito Vertimo Luko 11:14 parašyta: „Jei tad jūs, būdami nelabi, mokate savo vaikams duoti gerų daiktų, juo labiau jūsų Tėvas iš dangaus per savo Šventąją Dvasią duos gerų dovanų tiems, kurie jį prašo.“ Skyrę pakankamai laiko, paklauskite:

- Ko vienas draugas paprašė kito palyginime, kurį skaitėte 5–8 eilutėse? Kodėl?
- Kodėl, jūsų manymu, antrasis draugas atsiliepė į pirmojo prašymą? (Galite paaiškinti, kad žodis *bičiulystė* šiuo atveju reiškia to žmogaus atkaklumą prašant, kai draugas iš pradžių atsisakė padėti.)
- Jei prašantis žmogus simbolizuoja mus, o jo draugas – Dangiškąjį Tėvą, ką mums siūlo daryti Gelbėtojas ištikus bėdai?

Lentoje užrašykite šį nebaigtą teiginį: *Jei iškilus bėdai nepaliaujamai melsimės ir prašysime Dangiškojo Tėvo palaiminimų, ...*

- Ką, pasak 13 eilutės, Dangiškasis Tėvas duoda tiems, kurie nepaliaujamai meldžiasi ir prašo Jo palaiminimų?
- Kaip, remdamiesi Luko 11:5–13 užrašytais Gelbėtojo mokymais, užbaigtumėte teiginį lentoje? (Mokiniams atsakius, užbaikite lentoje užrašytą teiginį, kad jis perteiktų tokią tiesą: **Je iškilus bėdai nepaliaujamai melsimės ir prašysime Dangiškojo Tėvo palaiminimų, Jis atsakys į mūsų maldas mus labiausiai palaiminančiu būdu.**)

Galite paprašyti mokinių pateikti pavyzdžių, kaip jiems buvo atsakyta į maldas nepaliaujamai prašant Dangiškojo Tėvo palaiminimų.

Apibendrinkite Luko 11:14–54, paaiškindami, kad Jėzus išvaro demoną iš žmogaus, pataria žmonėms įsiklausyti į Dievo žodį ir sudrausmina fariziejus ir Rašto aiškintojus dėl jų dvasinio neišmanymo ir nedorybių.

Luko 12

Gelbėtojas perspėja dėl veidmainystės ir godumo

Visai klasei perskaitykite šiuos klausimus ir paprašykite mokinių tyliai pagalvoti, kaip jie į juos atsakytų:

- Ar kada nors kažko norėjote taip stipriai, kad apie tai nuolat galvojote?
- Kaip toks mąstymas galėtų mums pakenkti?

Apibendrinkite Luko 12:1–13, paaiškindami, kad, išėjęs prieš didelę minią, Gelbėtojas mokė Savo mokinius saugotis veidmainystės. Jis taip pat priminė jiems, kad tai, kas paslėpta, vieną dieną pasidarys žinoma ir kad Dievas pažįsta savo vaikus ir juos stebi. Tada vienas vyras paprašė Gelbėtojo pakalbėti su jo broliu, kad šis su juo pasidalytų palikimu.

Pakvieskite kurį nors mokinį garsiai perskaityti Luko 12:14–15. Kitiems pasiūlykite sekti skaitomą tekstą ir rasti, kaip Gelbėtojas atsakė į to vyro prašymą.

- Dėl ko Gelbėtojas perspėjo su Juo buvusius žmones?

Paaiškinkite, kad *godumas* reiškia perdėtą ko nors norėjimą. Lentoje užrašykite tokią tiesą: **Viešpats įsako negeisti pasaulio turtų.**

- Kodėl reikia vengti godumo? Kaip ši tiesa gali padėti būti laimingesniems gyvenime?

Paaiškinkite, kad, pamokęs Savo mokinius vengti godumo, Gelbėtojas pasakė šio įsakymo svarbą iliustruojantį palyginimą. Paprašykite mokinių tyliai perskaityti Luko 12:16–19 ir rasti, kiek kartų palyginime žmogus sako žodžius *aš*, *man*, *sau* ir *mano*. Paprašykite mokinių papasakoti, ką rado.

- Ką apie šio žmogaus susirūpinimą sako dažnas *savęs* minėjimas?
- Kaip mes esame gundomi elgtis panašiai kaip šis vyras?

Pakvieskite kurį nors mokinį garsiai perskaityti Luko 12:20–21. Likusių mokinių paprašykite sekti skaitomą tekstą ir surasti, ką apie šio vyro godumą pasakė Dievas. Paprašykite mokinių papasakoti, ką rado.

Perskaitykite šį vyresniojo M. Raselo Balardo iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo teiginį (iš „Svarbiausia tai, kas išlieka ilgiausiai“, 2005 m. spalio visuotinės konferencijos medžiaga):

„Svarbiausia tai, kas išlieka ilgiausiai“ (vyresnysis M. Raselas Balardas).

- Kaip palyginime turtuolis nesugebėjo susitelkti į tai, kas „svarbiausia“?
- Kodėl jo veiksmus galima pavadinti kvailyste?

Apibendrinkite Morkaus 12:22–30, paaiškindami, kad Gelbėtojas pabrėžė, jog Jo mokiniams nereikia per daug rūpintis materialiais poreikiais.

Pakvieskite kurį nors mokinį garsiai perskaityti Luko 12:31–34. (Galite paaiškinti, kad Džozefo Smito Vertimo Luko 12:34 prasideda žodžiais: „Todėl siekite statyti Dievo karalystę...“) Likusiųjų paprašykite sekti skaitomą tekstą ir surasti, ko ieškoti Viešpatys patarė Savo mokiniams, užuot susikoncentravus į savanaudiškus troškimus.

- Ko ieškoti Gelbėtojas patarė savo mokiniams?
- Kas buvo pažadėta statantiems Dievo karalystę?
- Kaip apibendrintumėte Gelbėtojo mokymus Luko 12:31–34? (Nors mokiniai gali atsakyti kitais žodžiais, jie turėtų įvardyti tokį principą: **Jei siekiame įtvirtinti Dievo karalystę ir Jo teismo, Jis padės mums pasirūpinti savo poreikiais ir paruoš mums vietą Savo karalystėje.**)
- Kokiais būdais mes galime siekti įtvirtinti Dievo karalystę? (Mokiniams atsakinėjant, galite priminti anksčiau įvardytą principą apie pasišventimą dvasiniams, o ne materialiesiems poreikiams.)

Paliudykite, kaip buvote palaiminti dvasiniams dalykams ir Dievo karalystės įtvirtinimui skyrę svarbesnę vietą nei materialiesiems rūpesčiams. Paraginkite mokinius pamąstyti, ar jie yra labiau susitelkę į dvasinius, ar į materialiuosius dalykus. Paprašykite jų savo sąsiuvinuose arba Raštų studijavimo žurnaluose parašyti, ką jie darys, siekdami dvasiniams dalykams ir Dievo karalystės įtvirtinimui skirti svarbesnę vietą negu materialiesiems dalykams.

Apibendrinkite Luko 12:35–59, paaiškindami, kad Gelbėtojas mokė Savo mokinius ruošti Jo antrajam atėjimui. Jis padėjo jiems suprasti, kad iš to, kuriam „daug duota, [...] bus daug pareikalauta“ (48 eilutė), ir paaiškino, kad Jo Evangelija tarp žmonių sukels didelę nesantarvę.

Luko 13–14

Įvadas

Jėzus gydė per šabą, mokė apie atgailą ir Dievo karalystę. Taip pat Jis palyginimais mokė apie nuolankumą ir mokinystės kainą.

Pasiūlymai, kaip mokyti

Luko 13:1–14:14

Jėzus gydo per šabą ir moko apie nuolankumą ir rūpinimąsi tais, kam prasčiau sekasi.

Garsiai perskaitykite pavyzdį. Pietaujate su keletu draugų ir jie pastebi skurdžiai apsirengusį mokinį, kuris sėdi vienas. Kažkas iš jūsų grupės negražiai pašmaikštuoja apie jo išvaizdą ir jūsų draugai nusijuokia.

Paprašykite mokinių pagalvoti, kaip jie jaustųsi tokioje situacijoje.

- Kokiais skirtingais būdais galima pasielgti šioje situacijoje?

Paprašykite mokinių Luko 13–14 skyriuose rasti, ko mokė Gelbėtojas apie santykius su tais, kam prasčiau sekasi.

Apibendrinkite Luko 13:1–14:6, paaiškindami, kad Gelbėtojas pasakė palyginimą apie figmedį, kuris bus nukirstas, jei neduos vaisių, mokantį, kad jei neatgailausime, prapulsime. Jis išgydė moterį šabo dieną ir mokė apie Dievo karalystę ir apie tuos, kuriems bus leista į ją įeiti. Jis taip pat liūdėjo dėl Jeruzalei gresiančio sugriovimo. Luko 14:1–6 skaitome, kad Gelbėtojas šabo dieną buvo pakviestas pietauti į vieno iš fariziejų vyresniųjų namus. Prieš valgį Gelbėtojas išgydė vyrą, sergantį vandenlige. Ja sergant kūnas ištinsta dėl skysčių pertekliaus.

Suskirstykite mokinius poromis. Vieno mokinio paprašykite tyliai perskaityti Luko 13:15–16, o kito – Luko 14:5–6. Paprašykite mokinių rasti Gelbėtojo atsakymus fariziejams, apkaltinusiems Jį laužant šabo dieną, nes tą dieną gydė žmones.

Paskatinkite mokinius parodyti savo porininkams, ką rado.

Skyrę pakankamai laiko, paklauskite:

- Kokios frazės parodo, ką fariziejai galėjo daryti dėl galvijų šabo dieną? (Atrišti juos ar ištraukti iš duobės.)
- Ką apie šabo dienos laikymąsi ir jos šventimą galime sužinoti iš Gelbėtojo pavyzdžio? (Šabo dieną dera tarnauti tiems, kam reikia pagalbos. Teisus Gelbėtojo pavyzdys skiriasi nuo nusistatymo kai kurių fariziejų, pateisindavusių pagalbą šabo dieną galvijams, bet ne žmonėms.)

Apibendrinkite Luko 14:7–11, paaiškindami, kad, išgydęs vandenlige sergantį vyrą, Gelbėtojas sudrausmino kitus pietaujančius svečius, nes šie stengėsi išaukštinti save sėdėdami pačiose garbingiausiose vietose arčiau šeimininko.

Pakvieskite kurį nors mokinį garsiai perskaityti Luko 14:12–14. Likusių mokinių paprašykite sekti skaitomą tekstą ir surasti, ko Gelbėtojas mokė pietų Jį pasikvietusį fariziejų.

- Kokį patarimą tam fariziejui davė Viešpats?
- Išvardinkite keletą priežasčių, dėl kurių žmonės pietų kviečiasi draugus ir turtingus kaimynus?

Paaiškinkite, kad Gelbėtojo laikais luošieji, raišieji ir neregiai sunkiai versdavosi ir dėl to gyveno varganai. Kai kurie fariziejai į tokius žiūrėjo iš aukšto (žr. Luko 16:14–31).

- Kodėl kartais ir dabar žmonės į kitus žiūri iš aukšto?
- Kokio principo apie pagalbą tiems, kuriems sekasi prasčiau nei mums, galime pasimokyti iš Luko 14:14? (Štai principas, kurį mokiniai gali įvardyti: **Jei stengiamės padėti žmonėms, kuriems sekasi prasčiau nei mums, Viešpats mums atlygins po prikėlimo.**)

Pabrėžkite, kad, jei stengsimės padėti tiems, kuriems sekasi prasčiau nei mums, atlygio sulauksime ne tik prisikėlę – Viešpats laimins mus ir šiame gyvenime.

- Kaip galime padėti tiems, kuriems sekasi prasčiau nei mums?
- Ar kada nors jūs ar jūsų pažįstamas buvote palaiminti, kad stengėtės padėti tiems, kuriems sekasi prasčiau?

Pasiūlykite mokiniams apsvarstyti, kokiais būdais jie galėtų padėti tiems, kuriems sekasi prasčiau. Paprašykite jų Raštų studijavimo žurnaluose arba sąsiuvinuose užsirašyti tikslą tarnauti tiems, kuriems sekasi prasčiau nei jiems.

Luko 14:15–35

Jėzus pateikia palyginimą apie didelę puotą ir mokinytės kainą

Paprašykite mokinių lentoje užrašyti kelis dalykus, kuriuos jie, kaip Jėzaus Kristaus mokiniai, buvo prašomi paaukoti arba jų atsisakyti.

- Kaip žmonės kartais gundomi pasiteisinti ir vengti tokių aukų?

Pakvieskite mokinius, toliau skaitant Luko 14 skyrių, ieškoti principų, mokančių, ko Jėzus Kristus reikalauja iš Savo mokinių.

Paaiškinkite, kad Gelbėtojui pamokius fariziejus į vaišes kviesti tuos, kuriems sekasi prasčiau, kažkas iš buvusiųjų kambaryje Jam pasakė: „Palaimintas, kas vaišinsis Dievo karalystės pokylyje!“ (Luko 14:15.) Atsakydamas į šį teiginį, Gelbėtojas pasakė palyginimą apie didelę puotą.

Pakvieskite mokinius kartu su anksčiau per pamoką paskirtais porininkais garsiai perskaityti Luko 14:16–24. Paprašykite, kad vienas kiekvienos poros mokinys surastų, kokį kvietimą tame palyginime gavo žmonės. Kito mokinio paprašykite rasti, kaip teisinosi pakvietimą atmetę žmonės. Skyrę pakankamai laiko, paklauskite:

- Kuo Jėzaus Kristaus Evangelija panaši į didelę puotą? (Atsakymai galėtų būti ir tokie: Evangelija tai mums paruošta dovana; ji gali pripildyti mus ir patenkinti

mūsų poreikius; esame pakviesti ja sotintis; galime priimti arba atmesti tą kvietimą.)

- Kaip pasiteisino nepriėmusieji kvietimo į didelę puotą?
- Ką šie pasiteisinimai sako apie jų prioritetus?

Remdamiesi 24 eilute pasakykite, kokios bus pasekmės kitus dalykus išskėlus aukščiau už Viešpatį ir Jo Evangeliją? (Mokiniai gali pasakyti tokį principą: **Jei kitus dalykus išskelsime aukščiau už Viešpatį ir Jo Evangeliją, prarasime palaiminimus, kuriuos galėtume gauti.**)

Paprašykite mokinių pažiūrėti į lentoje esantį dalykų, kuriuos jų, kaip Jėzaus Kristaus mokinių, gali būti prašoma paaukoti, sąrašą.

- Kokias palaimas galime prarasti, jei nenorime taip aukotis?

Paaiškinkite, kad pamokę šio palyginimo, Gelbėtojas miniai kalbėjo apie tai, ko Jis reikalauja iš savo mokinių. Pakvieskite kurį nors mokinį garsiai perskaityti Luko 14:25–27. Paaiškinkite, kad Džozefo Smito Vertimas patikslina Luko 14:25–27 pateiktus mokymus: „Kartu su Jėzumi ėjo gausios minios. Atsigręžęs jis tarė žmonėms: Jei kas ateina pas Mane ir nelaiko neapykantoje savo tėvo, motinos, žmonos, vaikų, brolių, seserų ar savo vyro ir net savo gyvybės, arba, kitaip tariant, bijo už mane atiduoti savo gyvybę, negali būti mano mokinys. Kas neneša savo kryžiaus ir neseka manimi, negali būti mano mokinys. Todėl įsidėkite sau į širdis daryti tai, ko Aš mokysiu ir ką liepsiu.“

Naudokite pagalbines Raštų studijavimo priemones

Bažnyčia paruošė daug Raštų studijavimo priemonių ir įtraukė jas į kai kuriomis kalbomis išleistas patvirtintų Raštų knygas. Tai tokios Raštų studijavimo priemonės kaip išnašos, abėcėlinė rodyklė, nuotraukos ir žemėlapiai. Tai vertingi šaltiniai, padedantys studijuojant Raštus. Paraginkite mokinius naudotis šiomis priemonėmis studijuojant Raštus asmeniškai.

- Ką, pasak Gelbėtojo, Jo mokiniai turi daryti noriai?

Paaiškinkite, kad viena iš graikiško žodžio, kuris išverstas kaip *laikyti neapykantoje*, reikšmių yra „mylėti mažiau“ (James Strong, *The Exhaustive Concordance of the Bible* [1890], „misēō,“ 48). Gelbėtojas aiškino, kad Jo mokiniams prisirišimas prie šeimos ir netgi savo gyvenimo neturėtų būti svarbesnis už prisirišimą prie Jo (taip pat žr. Mato 10:37). Kryžiaus prisiėmimas yra užuomina į nukryžiuvimą ir reiškia norą atiduoti savo gyvenimą už Kristų, kuris savo gyvenimą atidavė už mus (taip pat žr. Džozefo Smito Vertimo Mato 16:26 [Raštų rodyklėje]).

- Kokių tiesų apie buvimą Jėzaus Kristaus mokiniu sužinome iš šių eilučių? (Mokiniai gali paminėti skirtingas tiesas, tačiau įsitikinkite, kad jie įvardija tokią tiesą: **Jėzaus Kristaus mokiniai turi noriai aukoti viską, kad galėtų Juo sekti.** Galite mokinius pakviesti šį principą užsirašyti Raštų paraštėje, šalia Luko 14:25–27.)
- Kodėl, jūsų manymu, Jėzaus Kristaus mokiniai turėtų noriai suteikti pirmenybę Jam, o ne visam kitam, ir net ne šeimos nariams ir savo pačių gyvybei?

Lentoje užrašykite frazę *įsidėkite sau į širdis* (Džozefo Smito Vertimo Luko 14:27).

- Ką, jūsų manymu, reiškia frazė „įsidėkite sau į širdis“? (Paaiškinkite, kad šiame kontekste *įsidėti* reiškia tvirtai apsispręsti.)
- Ką, pagal Gelbėtojo norą, turime įsidėti į savo širdis?
- Kokio principo galime pasimokyti iš Džozefo Smito Vertimo Luko 14:27? (Mokiniai turėtų nurodyti principą, panašų į šį: **Kai į širdis įsidedame daryti tai, ko moko ir ką įsako Jėzus Kristus, tampame Jo mokiniais.**)

Kiekvienam mokiniui duokite vyresniojo Lario V. Gibonso iš Septyniadešimties teiginio kopiją. Pakvieskite vieną mokinį garsiai jį perskaityti. Klasės paprašykite sekti skaitomą tekstą ir išsiaiškinti, kaip reikia elgtis gyvenant pagal šį principą.

„Pradėdami nusistatyti gyvenimo prioritetus, atminkite: vienintelis tikras saugumas gyvenime – laikytis įsakymų. [...]

Kaip didinga kartą ir visiems laikams nuspręsti, ką darysite ir ko nedarysite gyvenime sąžiningumo, kuklumo, skaistumo, Išminties žodžio ir šventyklos santuokos klausimais.

Broliai ir seserys, pasilikite ankštame ir siaurame kelyje. Ne, pasilikite ankšto ir siauro kelio *viduryje*. Nedreifuokite, neklajokite, nebūkite nerūpestingi, būkite atsargūs.

[...] Gyvenimas pagal įsakymus atneš jums laimę, kurios tiek daug žmonių ieško kitose srityse“ („Taigi įsidėkite sau į širdis“, 2006 m. spalio visuotinės konferencijos medžiaga).

- Kokio įsakymo tvirtai apsisprendėte laikytis? Kaip buvote palaiminti, kai nutarėte paklusti šiam įsakymui?

Paskatinkite mokinius įsidėti į savo širdis, ką jie „dary[s] ir ko nedary[s] [...] sąžiningumo, kuklumo, skaistumo, Išminties žodžio ir šventyklos santuokos klausimais.“ Galite pasiūlyti mokiniams savo sprendimus užsirašyti sąsiuvinuose ar Raštų studijavimo žurnaluose.

Paaiškinkite, kad pamokęs šių mokinytės principų, Gelbėtojas pateikė du palyginimus. Paprašykite vieno mokinio garsiai perskaityti Luko 14:28–30, o kito – Luko 14:31–33. Likusių mokinių paprašykite sekti skaitomą tekstą ir pagalvoti, ką parodo šie du palyginimai.

- Ką, jūsų nuomone, parodo šie du palyginimai?

Paaiškinkite, kad abu palyginimai parodo, kaip svarbu, prieš imantis veiksmų, apskaičiuoti, arba išsiaiškinti, kokia bus jų kaina, kad būtų galima nuspręsti, ar pavyks juos užbaigti. Gelbėtojas norėjo, kad Jo pasekėjai nuodugniai apmąstytų, ar norėdami iki galo išlikti Jo mokiniais yra pasiruošę noriai aukoti viską, ko reikia. (Žr. Džozefo Smito Vertimo Luko 14:31.)

Paprašykite mokinių peržiūrėti lentoje esantį aukojamų dalykų sąrašą. Pakvieskite kelis iš jų paaiškinti, kodėl jie, kaip Jėzaus Kristaus mokiniai, nori tai aukoti.

Galite pasiūlyti mokiniams pasižymėti 33 eilutę, kurioje paprastai apibendrinami šiame skyriuje užrašyti Gelbėtojo mokymai. Paliudykite apie aptartas tiesas.

53 PAMOKA.

Luko 15

Įvadas

Fariziejai ir Rašto aiškintojai murmėjo dėl to, kad Gelbėtojas bendravo su muitininkais ir nusidėjėliais. Gelbėtojas į tai

atsakė palyginimais apie paklydusią avelę, pamestą monetą ir sūnų palaidūną.

Pasiūlymai, kaip mokyti

Luko 15:1–10

Jėzus pateikia palyginimą apie paklydusią avį ir pamestą monetą

Pamoką pradėkite paklausdami mokinių, ar jie kada nors buvo pametę jiems brangų daiktą.

- Ką buvote pasiryžę daryti, kad jį surastumėte? Kodėl?
- Ką, jūsų manymu, reiškia būti dvasiškai „prapuolusiam“? (Padėkite mokiniams suprasti, kad tai gali reikšti tuos, kurie dar nepriėmė atkurtosios Jėzaus Kristaus Evangelijos arba šiuo metu negyvena pagal Evangelijos mokymus.)

Pakvieskite mokinius pagalvoti apie kurį nors pažįstamą žmogų, kuris galimai yra dvasiškai pasiklydęs. Paprašykite mokinių pagalvoti, ką jie mano apie tokį žmogų.

Paiškinkite, kad Luko 15 skyriuje pateikti Gelbėtojo mokymai apie pasiklydusius dvasiškai. Pakvieskite mokinius Luko 15 skyriuje surasti teiginius, nusakančius, ką Dangiškas Tėvas mano apie dvasiškai pasiklydusius ir kokios mūsų pareigos jų atžvilgiu.

Paprašykite kurio nors mokinio garsiai perskaityti Luko 15:1–2. Kitiems pasiūlykite sekti skaitomą tekstą ir surasti, kas rinkdavosi pas Jėzų ir dėl ko skundėsi fariziejai ir Rašto aiškintojai.

- Kas rinkdavosi pas Gelbėtoją? Dėl ko skundėsi fariziejai ir Rašto aiškintojai?
- Ką tokie skundai pasako apie fariziejus ir Rašto aiškintojus?

Paiškinkite, kad Gelbėtojas atsakė pateikdamas tris palyginimus: apie paklydusią avį, pamestą monetą ir sūnų palaidūną. Šie palyginimai buvo skirti tam, kad suteiktų vilties nusidėjėliams ir pasmerktų Rašto aiškintojų ir fariziejų veidmainystę ir įsitikinimą savo pačių teisumu. Paraginkite mokinius atkreipti dėmesį, kodėl kiekviename palyginime kas nors buvo pamesta ir kaip tai buvo surasta.

Lentoje nubraižykite šią lentelę arba išdalinkite išspausdintą ant popieriaus. Sugrupuokite mokinius poromis ir vieną poros mokinį paskirkite išstudijuoti Luko 15:3–7, o kitą – Luko 15:8–10. Paprašykite mokinių perskaityti paskirtus palyginimus ir juose surasti atsakymus į klausimus, užrašytus kairiajame stulpelyje. (Trečiasis palyginimas pamokoje bus aptariamasis vėliau.)

Palyginimai apie paklydusią avį, monetą ir sūnų

	Luko 15:3–7	Luko 15:8–10	Luko 15:11–32
Kas buvo prarasta?			
Kodėl tai buvo prarasta?			
Kaip tai buvo surasta?			
Kokie žodžiai ir frazės nusako suradusiųjų reakciją?			

Skirkite pakankamai laiko, tada paprašykite mokinių paaiškinti jiems priskirtus palyginimus ir su savo porininkais atsakymus užsirašyti lentelėje šalia klausimų. Abiem visų porų mokiniams atlikus užduotį, keletą jų pakvieskite išeiti prie lentos ir lentelėje įrašyti savo atsakymus arba (jei lentoje nebraižėte lentelės) pasakyti savo atsakymus bendraklasiams.

- Kuo skiriasi avies ir monetos praradimo būdai? (Avis pasiklydo pati, o moneta buvo pamesta dėl jos savininkės neapdairumo arba nerūpestingumo [žr. David O. McKay, in Conference Report, Apr. 1945, 120, 121–122].)
- Remdamiesi 7 ir 10 eilutėmis pasakykite, ką simbolizuoja atrastos moneta ir avis? (Jos simbolizuoja atgailavusį ir pas Dievą sugrįžusį nusidėjėlį.)
- Kokia mūsų pareiga pasiklydusiųjų atžvilgiu, nepriklausomai nuo to, kaip jie pasiklydo?

Lentoje užrašykite šį nebaigtą teiginį: *Kai padedame kitiems įgyti troškimą atgailauti, ...*

- Kaip, remdamiesi radusiųjų tai, kas buvo prarasta, reakcija, užbaigtumėte lentoje užrašytą teiginį? (Mokiniai turėtų nurodyti principą, panašų į šį: **Kai padedame kitiems įgyti troškimą atgailauti, džiaugiamės mes ir džiūgauja dangūs.** Lentoje užbaikite rašyti šį principą. Galite paraginti mokinius užsirašyti šį principą Raštuose prie Luko 15:1–10.)
- Ar esate jūs ar jūsų pažįstami padėję dvasiškai pasimetusiam žmogui įgyti troškimą atgailauti ir priartėti prie Dangiškojo Tėvo? Ar kas nors yra padėjęs jums? (Priminkite mokiniams, kad jiems nederėtų dalintis tokia patirtimi, kuri yra pernelyg asmeniška.)

Luko 15:11–32

Jėzus pateikia palyginimą apie sūnų palaidūną

Paprašykite mokinių apmąstyti toliau aprašytą pavyzdį. Rimtą nuodėmę padariusi mergina liovėsi melstis ir vaikščioti į bažnyčią. Ji jaučia norą pradėti melstis ir gyventi pagal Viešpaties numatytus standartus, bet nuogaustauja, jog Jis nenori, kad ji sugrįžtų.

Mokinių pasiteiraukite, ar jie pažįsta ką nors, kas galėjo jaustis panašiai kaip apibūdinta mergina. Paaiškinkite, kad Luko 15 skyriuje pateiktas trečiasis palyginimas – tai istorija apie sūnų palaidūną (švaistūną), jo vyresnįjį brolių ir jų tėvą. Paraginkite mokinius studijuojant šį palyginimą surasti tiesas, galinčias padėti manantiems, kad pasiklydo be vilties sugrįžti.

Galite suskirstyti mokinius grupelėmis po tris. Kiekvienai grupei išdalinkite toliau parodyto lapelio kopijas. Paprašykite juos grupelėmis garsiai perskaityti Luko 15:11–32. Vieno mokinio paprašykite palyginimą apmąstyti iš sūnaus palaidūno pozicijos, antro apmąstyti jį iš tėvo pozicijos, o trečio – iš vyresniojo brolio pozicijos.

Užduotys nedidelėms grupelėms

Užduotis atlikdami nedidelėmis grupelėmis mokiniai gali pamiršti veiklos tikslą, imti kalbėtis asmeniniais klausimais arba nerimtai žiūrėti į mokymosi procesą. Aktyviai dalyvaukite vaikščiodamas nuo grupės prie grupės ir stebėdamas mokymosi veiklą, kad padėtumėte mokiniams susitelkti į užduotį ir gauti iš jos kuo daugiau naudos.

Kai mokiniai baigs skaityti, paprašykite jų aptarti išdalintuose lapeliuose užrašytus klausimus.

Užuot prašę perskaityti ir aptarti palyginimą, galite parodyti filmuką „The Prodigal Son“ (liet. „Sūnus palaidūnas“) (5:35) iš *The Life of Jesus Christ Bible Videos*. (liet. „Biblijos filmukai apie Jėzaus Kristaus gyvenimą“). Kiekvienam mokiniui duokite po šio lapelio kopiją ir paprašykite jų, kad žiūrėdami filmuką ieškotų atsakymų į klausimus. Šį filmuką galima rasti internete adresu LDS.org.

Palyginimas apie sūnų palaidūną

Sūnus palaidūnas

- Kas jums padėjo susiprasti, arba suvokti baisią savo padėtį?
- Kokios tėvo reakcijos tikėtės grįžęs?
- Ką manytumėte ir kaip jaustumėtės sulaukę tokio tėvo elgesio?

Tėvas

- Ką manytumėte ir kaip jaustumėtės išvykus jūsų jaunesniam sūnui?
- Kodėl jūs būtent taip sutiktumėte grįžusį sūnų palaidūną?
- Kaip savo veiksmus paaiškintumėte vyresniajam sūnui, pasipiktinusiame tokiu jaunesniojo priėmimu?

Vyresnysis brolis

- Ką manytumėte ir kaip jaustumėtės išvykus jūsų broliui?
- Kodėl jums būtų sunku džiaugtis broliui sugrįžus?
- Kokiais palaiminimais buvote palaimintas už ištikimybę tėvui?

Paklauskite mokinių, kaip jie užpildytų lentoje nubraižytos arba pirmame lapelyje pateiktos lentelės trečiąjį stulpelį (Luko 15:11–32). Mokinių atsakymus surašykite lentoje arba paprašykite mokinių surašyti juos išdalintuose lapeliuose.

- Kodėl sūnus palaidūnas paklydo? (Skirtingai nuo avies ir monetos, sūnus palaidūnas paklydo, nes pats maištavo.)
- Ką sužinome apie Dangiškojo Tėvo atsaką atgailaujantiems ir sugrįžantiems, suprasdami, kad šiame palyginime tėvas simbolizuoja Dangiškąjį Tėvą? (Mokiniai turėtų nurodyti principą, panašų į šį: **Jei atgailaudami ir siekdami Dangiškojo Tėvo atleidimo sugrįšime pas Jį, Jis džiūgaus ir priims mus išskėstomis rankomis.** Užrašykite šį principą lentoje.)
- Kaip šis principas gali padėti tiems, kurie pasiklydo dviasiškai?

Pakvieskite kurį nors mokinį garsiai perskaityti šį vyresniojo Džefrio R. Holando iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo teiginį:

„Mylintis tėvas, pamatęs suvargusį savo berniuką, atbėgo jo pasitikti, apibėrė bučiniiais – tai viena labiausiai jaudinančių Šventųjų Raštų scenų. Kiekvienam Dievo vaikui, ar jis būtų nuklydęs nuo tiesos, ar kitaip prasižengęs, ji sako, jog Dievas trokšta, kad šis sugrįžtų į Jo saugų glėbį“ („Kitas sūnus paklydėlis“, 2002 m. balandžio visuotinės konferencijos medžiaga).

Mokiniams priminkite apie vyresnįjį brolių iš to palyginimo.

- Kodėl, jūsų manymu, vyresnysis brolis supyko?

Paprašykite kurio nors mokinio garsiai perskaityti šį vyresniojo Holando teiginį, o likusiųjų – paklausti išvalgų apie vyresniojo brolio pyktį:

„Tasai brolis taip pyksta ne tiek dėl to, kad jo brolis parėjo, kiek dėl to, kad taip džiūgauja tėvai. Jausdamasis neįvertintas ir turbūt kažkiek savęs gailėdamas, šis pareigingas sūnus – o jis *ypač* pareigingas – tą akimirką užmiršta, kad jam niekad neteko patirti pažeminimo ir nevilties, baimės ir pasišlykštėjimo savimi. Tą akimirką jis užmiršta, kad kiekvienas veršis ūkyje jau yra jo, taip pat kaip ir drabužiai spintoje, ir kiekvienas žiedas stalčiuje. Tą akimirką jis užmiršta, kad už jo ištikimybę visada bus atlyginta. [...]

Jam dar reikia pajusti tą užuojautą ir gailėstingumą, mielaširdingą regėjimo perspektyvą, kuri padėtų suprasti, jog *sugrįžo ne konkurentas*. Tai jo brolis. [...]

Iš tikrųjų jaunesnysis brolis buvo kalinys – nuodėmės, kvailumo ir kiaulidės kalinys. Tačiau vyresnis brolis taip pat gyvena tam tikruose rėmuose. Jis negalėjo ir vis dar negali išsivaduoti iš savo kalėjimo pats. Jam neduoda ramybės žaliaakė pavydo pabaisa“ (žr. „Kitas sūnus paklydėlis“).

- Kodėl, pasak vyresniojo Holando, supyko vyresnysis brolis?
- Ką turėtume prisiminti matydami Dievo gailėstingumą ir palaiminimus atgailaujantiems ir sugrįžantiems pas Jį?

- Kokį principą apie tapimą panašiam į mūsų Dangiškąjį Tėvą sužinome iš šio palyginimo? (Mokiniai turėtų nurodyti principą, panašų į šį: **Tapti panašūs į Dangiškąjį Tėvą galime tada, kai į atgailaujančius reaguojame su atjauta ir džiaugsmu.**)

Peržvelkite principus, kuriuos mokiniai sužinojo studijuodami Luko 15 skyrių. Paprašykite mokinių paaiškinti, kaip jie pasinaudotų tais principais atsakydami fariziejams ir Rašto aiškintojams, kurie priekaištavo, kad Jėzus valgo su nusidėjėliais.

Priminkite mokiniams apie galimai dvasiškai pasiklydusį žmogų, apie kurį jie galvojo pamokos pradžioje. Paraginkite juos pamaldžiai apsvarstyti galimybes padėti jam atgailauti ir priartėti prie Dangiškojo Tėvo. Paprašykite mokinių atsakymą į toliau pateiktą klausimą užsirašyti sąsiuvinuose ar Raštų studijavimo žurnaluose:

- Kokį būdą pasirinksite, kad pasinaudotumėte šiandien įgytomis žiniomis?

54 PAMOKA.

Luko 16

Įvadas

Jėzus mokė palyginimo apie apsukrųjį prievaizdą. Fariziejai girdėjo Jėzaus mokymus ir išjuokė Jį. Tada Jėzus papeikė fariziejus ir mokė juos palyginimo apie turtuolį ir Lozorių.

Pasiūlymai, kaip mokyti

Luko 16:1–12

Jėzus moko palyginimo apie apsukrųjį prievaizdą

Į pamoką galite atsinešti žemiškus turtus ir valdžią simbolizuojančių daiktų, tokių kaip pinigai, elektronikos prietaisas, diplomai, žaislinė mašinėlė, namo nuotrauka.

Pamoką pradėkite paklausdami:

- Kokius žinote daiktus, kurių trokšta ir stengiasi įsigyti žmonės? (Jei į pamoką atsinešėte minėtus daiktus, parodykite juos, kai tik mokiniai paminės. Galite vieną mokinį pakviesti lentoje surašyti kitų paminėtus daiktus.)
- Kokie yra turtai, kurių Dangiškasis Tėvas nori, kad mes siektume? (Pakvieskite vieną mokinį lentoje surašyti bendraklasių atsakymus, tarp kurių galėtų būti šeima, ramybė, džiaugsmas ir celestialinė šlovė. Nurodykite mokiniui virš sąrašo užrašyti antraštę *Amžinieji turtai*.)

Pabrėžkite, kad kai kuriais iš šių amžinųjų turtų galime džiaugtis ir šiame gyvenime. Pakvieskite mokinius pagalvoti, kokie iš šių amžinųjų turtų jiems ypač svarbūs. Paraginkite mokinius studijuojant Luko 16 skyrių surasti tiesas, kurios gali padėti jiems gauti amžinuosius turtus.

Paaiškinkite, kad pamokę palyginimų apie paklydusią avį, pamestą monetą ir sūnų palaidūną, Gelbėtojas mokė palyginimo apie apsukrųjį prievaizdą. Galite paaiškinti, kad prievaizdas yra asmuo, kuris prižiūri žmogaus verslą, reikalus, finansus ir turtą.

Pakvieskite kurį nors mokinį garsiai perskaityti Luko 16:1–2. Kitiems pasiūlykite sekti skaitomą tekstą ir surasti, ką apie savo prievaizdą sužinojo šeimnininkas.

- Ką su turtuolio turtu darė prievaizdas?
- Kokios buvo prievaizdo išlaidumo pasekmės? (Jis galėjo prarasti darbą.)

Apibendrinkite Luko 16:3–7, paaiškindami, kad prievaizdas nerimavo, nežinodamas, ką darys praradęs darbą, nes manė nesugebėsiąs dirbti fizinio darbo, o elgetauti gėdijosi. Jis sumanė planą, kuris, jo manymu, turėjo suteikti galimybę gauti darbą kituose namuose. Jis aplankė du turtingo žmogaus skolininkus ir gerokai sumažino jų skolas, tikėdamasis, kad taip įgis jų palankumą.

Pakvieskite kurį nors mokinį garsiai perskaityti Luko 16:8. Paprašykite likusių mokinių sekti skaitomą tekstą ir surasti, kaip turtuolis reagavo, sužinojęs apie prievaizdo veiksmus. Paaiškinkite, kad „šio pasaulio vaikai“ yra pasaulio dalykais

susirūpinę žmonės, o „šviesos vaikai“ yra Dievo pasekėjai, arba dvasiškai mąstantys žmonės.

- Kaip reagavo turtuolis, sužinojęs apie prievaizdo veiksmus? Kaip reagavo turtuolis? (Turtingasis žmogus pagyrė prievaizdo gudrumą stengiantis įgyti jo skolininkų palankumą. Kokios buvo prievaizdo nesąžiningumo pasekmės?)

Išdalinkite mokiniams po Džeimso E. Talmidžo iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo teiginio kopiją. Kurio nors mokinio paprašykite garsiai perskaityti šį teiginį. Likusių mokinių paprašykite sekti skaitomą tekstą ir surasti, ko Gelbėtojas mokė palyginimu apie apsukrųjį prievaizdą.

„Mūsų Viešpats norėjo parodyti skirtumą tarp žmonių, užsiimančių finansiniais šio pasaulio reikalais, rūpestingumo, sumanumo bei pasišventimo ir daugumos žmonių, kurie dedasi siekią dvasinių turtų, abejingumo. [...]

Pasimokykite net ir iš negarbingai ir piktai besielgiančiųjų. Jeigu jie taip apdairiai rūpinasi ta vienintele ateitimi, kurią patys mato, kaip daug labiau jūs, tikintieji amžinuoju gyvenimu, turėtumėte juo rūpintis! [...] Pamėgdžiokite apsukrųjį prievaizdą ir mamonos mylėtojus – ne jų nesąžiningumą, godumą ir niekingą turtų, kurie yra tik laikini, kaupimą, bet jų uolumą, išvalgumą ir ruošimąsi ateičiai“ (*Jesus the Christ*, 3rd ed. [1916], 463, 464).

- Ko Gelbėtojas norėjo, kad Jo mokiniai išmoktų iš tokių pasaulio dalykais susirūpinusių žmonių kaip apsukrusis prievaizdas?

Lentoje užrašykite šį nebaigtą teiginį: *Jei išmintingai ruošiamės amžinajai ateičiai ...*

Pakvieskite kurį nors mokinį garsiai perskaityti Luko 16:10–12. Klasės paprašykite sekti skaitomą tekstą ir išsiaiškinti, ką, pasak Gelbėtojo, mes turime daryti, kad gautume amžinuosius turtus. Paaiškinkite, kad čia žodis *Mamona* reiškia žemiškuosius turtus – pinigus, nuosavybę ir ryšius.

- Ką, jūsų manymu, reiškia „patikimas smulkmenose“ (10 eilutė)? (Mokiniams atsakius, lentoje nebaigtą teiginį papildykite tokia fraze: *ir teisiai naudojame žemiškuosius turtus ...*)

Atkreipkite mokinių dėmesį į lentoje surašytą amžinųjų turtų sąrašą.

- Kas juos padaro „tikrosiomis gėrybėmis“ (11 eilutė)?

Paprašykite mokinių užbaigti lentoje užrašytą teiginį taip, kad būtų sukurtas principas apie amžinųjų turtų gavimą. (Mokiniai turėtų įvardyti tokį principą: **Jei išmintingai ruošiamės amžinajai ateičiai ir teisiai naudojames žemiškaisiais turtais, tai galime būti palaiminti amžiniaisiais turtais.**)

- Kodėl kartais sunku išmintingai ir stropiai ruoštis ateičiai amžinybėje?
- Kaip teisiai naudotis žemiškaisiais turtais?
- Kaip teisingai žemiškųjų turtų naudojimas rodo mūsų vertumą gauti amžinuosius turtus?

Teigiamai įvertinkite mokinių atsakymus

Būtinai koku nors būdu teigiamai įvertinkite mokinių atsakymus, galbūt padėkodami jiems arba pakomentuodami jų atsakymus. Tai padės mokiniams jausti, kad jų klausomasi, vertinami jų atsakymai, o tai gali padėti jiems ateityje drąsiau atsakinėti, dalintis mintimis ir patirtimi.

Luko 16:13–31

Jėzus papeikia fariziejus ir moko juos palyginimo apie turtuolį ir Lozorijų

Mokinių dėmesį sutelkite į lentoje užrašytą sąrašą (arba į pasaulio turtus simbolizuojančius daiktus, jeigu juos atsinešėte) ir paprašykite pamąstyti, kaip žemiškųjų turtų geidimas trukdo įgyti amžinuosius turtus. Paskatinkite mokinius vieno atsakymo į šį klausimą paieškoti studijuojant Luko 16:13–26.

Apibendrinkite Luko 16:13–14, paaiškindami, kad Gelbėtojas mokė, jog vienu metu „negali[me] tarnauti Dievui ir Mamonai“ (13 eilutė). Fariziejai girdėjo Jėzaus mokymus ir „šaipėsi“ (14 eilutė) iš Jo. Paprašykite mokinių Luko 16:14 rasti žodį, apibūdinantį fariziejus, ir paaiškinti, kodėl jie šaipėsi iš Gelbėtojo dėl Jo mokymų.

- Iš to, ką sužinojote apie fariziejus, pasakykite, ko jie geidė? (Žemiškų turtų ir valdžios [žr. Mato 23:2–6, 14].)
- Kodėl, jūsų manymu, fariziejų godumas skatino juos šaipytis iš Gelbėtojo?

Paaiškinkite, kad Džozefo Smito Vertimo Luko 16:16–23 (Raštų rodyklėje) suteikiama daugiau informacijos apie fariziejų ir Gelbėtojo pokalbį. Pakvieskite kurią nors mokinį garsiai perskaityti šio vertimo apibendrinimą:

Fariziejai tvirtino, kad Mozės įstatymas ir kiti pranašiški raštai (Senasis Testamentas) yra jų įstatymas, ir todėl Jėzų, kaip teisėją, jie atmetė. Jėzus paaiškino, kad Mozės įstatymas ir pranašai liudijo apie Jį. Jis klausė jų, kodėl šie neigia tai, kas parašyta, ir peikė juos, nes jie „iškreip[ia] teisingą kelią“ (Džozefo Smito Vertimo Luko 16:21). Norėdamas padėti fariziejams, kurių širdys buvo nukreiptos į žemiškus turtus ir valdžią, suprasti savo elgesį ir jo pasekmes, Gelbėtojas Luko 16:19–31 užrašytame palyginime palygino juos su turtuoliu.

Pakvieskite tris mokinius dalyvauti skaitovų teatre. Vienam savanoriui paskirkite skaityti Gelbėtojo žodžius (Luko 16:19–23), kitam savanoriui – turtuolio žodžius (Luko 16:24, 27, 28, 30), o trečiam – Abraomo žodžius (Luko 16:25, 26, 29, 31). Paprašykite šių mokinių iš Luko 16:19–26 perskaityti jiems paskirtus žodžius. Likusių mokinių paprašykite sekti skaitomą tekstą ir surasti, ką patyrė neturtingas žmogus, vardu Lozorius, ir turtuolis.

- Kuo skyrėsi žemiškasis turtuolio ir Lozorius gyvenimas?
- Kuo skyrėsi jų gyvenimas po mirties? (Jums gali tekti paaiškinti, kad „Abraomo prieglobstis“ [22 eilutė] reiškia dvasių pasaulį, o „kentė[jimas] mirusiųjų pasaulyje“ (pragaras) [23 eilutė] reiškia dvasių kalėjimą [žr. Bible Dictionary, „Abraham’s Bosom“, „Hell“].)
- Kokie turtuolio veiksmai naudojant žemiškus turtus buvo nedori?

Mokiniais priminkite, kad šiame palyginime turtuolis simbolizuoja godžius fariziejus.

- Ko galime pasimokyti iš šio palyginimo apie mūsų ateitį, jei būsime godūs ir savo žemiškųjų turtų nenaudosime teisiai? (Mokiniais baigus atsakinėti, lentoje užrašykite tokį principą: **Jei esame godūs ir savo žemiškųjų turtų nenaudojame teisiai, galiausiai kentėsime ir gailėsime** [taip pat žr. DS 104:18].)

Kad parengtumėte mokinius šiame palyginime atrasti dar vieną tiesą, paprašykite jų prisiminti kokį nors žmogų, kuris jiems rūpi, pasirinkusį nepaklusti Gelbėtojo mokymams.

- Kaip manote, kas galėtų jį arba ją įtikinti atgailauti ir pakeisti gyvenimo būdą?

Paskirtų mokinių paprašykite garsiai perskaityti savo dalį iš Luko 16:27–31. Kitiems pasiūlykite sekti skaitomą tekstą ir rasti turtuolio prašymą.

- Ką turtuolis norėjo padaryti dėl savo penkių brolių? Kodėl?
- Kas, turtuolio manymu, galėjo atsitikti, jei Lozorius pasirodytų turtuolio broliams?

Paaiškinkite, jog turtuolis manė, kad, jei Lozorius pasirodys jo broliams, šie atgailaus ir atsivers į tiesą. Atsivertimas yra „įsitikinimų, širdies ir gyvenimo pakeitimas, pasiryžus priimti Dievo valią ir paklusti jai“ (Raštų rodyklė, „Atsivertimas, atsivertusysis“, scriptures.lds.org).

- Kodėl, pagal palyginimą, Abraomas neišsiuntė Lozorius pas turtuolio brolius?

Atkreipkite dėmesį, kad, paminėdamas „Možę ir pranašus“ (Luko 16:29, 31), Gelbėtojas vėl užsimena apie Raštus, kuriais fariziejai dėjosi tikintys, bet iš tiesų juos atmetė. Paaiškinkite, kad vėliau vienas realus žmogus, vardu Lozorius, tapo tuo, kas „iš numirusiųjų prisik[ėlė]“ (31 eilutė), kai Gelbėtojas sugrąžino jam gyvybę (žr. Jono 11). Vėliau Jėzus prisikėlė iš numirusiųjų. Tačiau abiem atvejais fariziejai atmetė Gelbėtojo dieviškumo įrodymus ir nebuvo įtikinti atgailai.

- Kokią tiesą apie atsivertimą sužinome iš Abraomo pamokymo turtuoliui tame palyginime? (Mokinių atsakymai gali būti įvairūs, tačiau įsitikinkite, kad jie įvardija tokią tiesą: **Atsiverčiama patikėjus pranašų žodžiais ir jais sekant, o ne pamačius stebuklus ar angelus.**)
- Kodėl, jūsų manymu, atsiverčiama patikėjus pranašų žodžiais ir jais sekant, o ne pamačius stebuklus ar angelus?
- Kaip galėtume padėti žmonėms patikėti pranašų žodžiais ir jais sekti?
- Kokie konkretūs pranašų mokymai prisidėjo prie jūsų atsivertimo?

Paprašykite mokinių sąsiuvinuose arba Raštų studijavimo žurnaluose aprašyti keletą būdų, padedančių patikėti jų atsivertimą stiprinančiais konkrečiais pranašų žodžiais arba patarimais ir jais sekti. Raginkite mokinius taikyti tai, ką užsirašė.

55 PAMOKA.

Luko 17

Ivadas

Jėzus mokė Savo mokinius, kad reikia atleisti kitiems. Po to apaštalai paprašė Jėzaus sustiprinti jų tikėjimą. Atsakydamas Gelbėtojas mokė juos palyginimo apie nenaudingą tarną.

Vėliau Jėzus išgydė dešimt raupsuotųjų, bet Jam padėkoti sugrįžo tik vienas. Gelbėtojas susitiko su fariziejais ir mokė apie artėjančią Dievo karalystę.

Pasiūlymai, kaip mokyti

Padėkite mokiniams atlikti savo vaidmenį

Ruošdamiesi kiekvienai pamokai dėmesį išlaikykite sutelkę ne į tai, ką darysite pamokos metu, o į mokinių vaidmenį pamokoje. Užduot klausę: „Ką aš šiandien darysiu pamokos metu?“ arba „Ko aš mokysiu savo mokinius?“, ruoštis pamokai turite galvoti: „Ką mano mokiniai darys pamokoje šiandien?“ „Kaip padėsiu savo mokiniams atrasti tai, ką jie turi žinoti?“

Luko 17:1–10

Apaštalai paprašo Jėzaus sustiprinti jų tikėjimą

Paprašykite mokinių pagalvoti, kokiais konkrečiais atvejais jiems prireikia tikėjimo (pvz., prašant kunigystės palaiminimo, apsisprendžiant mokėti dešimtinę, pasisakant arba vedant pamoką Bažnyčioje). Paprašykite kelių mokinių papasakoti, apie ką jie pagalvojo, ir jų atsakymus surašykite lentoje.

Paprašykite mokinių tyliai apmąstyti šiuos klausimus:

- Ar kada nors norėjote, kad jūsų tikėjimas būtų tvirtesnis? Jei taip, kokie įvykiai paskatino tokį norą?

Paraginkite mokinius studijuojant Luko 17 skyrių rasti principus, galinčius padėti sustiprinti tikėjimą.

Apibendrinkite Luko 7:1–2, paaiškindami, kad Gelbėtojas perspėjo, jog tie, kurie nuklaidina kitus, arba veda juos nusidėti, turės už tai atsakyti.

Paprašykite mokinių tyliai perskaityti Luko 17:3–4 ir ieškoti, kokį tikėjimo reikalaujantį įsakymą Gelbėtojas davė Savo mokiniams.

- Ką, pasak 3 eilutės, Viešpats liepė daryti savo mokiniams, jei kas nors jiems nusikalsta?
- Kiek kartų, pasak 4 eilutės, mokiniai turi atleisti? (Galite paaiškinti, kad Gelbėtojo atsakymas – tai būdas pasakyti, kad atleisti turime tiek kartų, kiek bus mums nusikalstama, jei žmogus atgailauja.)
- Kodėl kartais sunku atleisti žmogui kuris kelis kartus mums nusikalto?

Pakvieskite kurį nors mokinį garsiai perskaityti Luko 17:5. Kitų mokinių paprašykite sekti skaitomą tekstą ir surasti, ko apaštalai paprašė Gelbėtojo po to, kai Jis liepė mokiniams atleisti juos skriaudžiantiems.

- Ko apaštalai prašė Gelbėtojo? (Galite paprašyti mokinių Raštuose pažymėti žodžius „sustiprink mūsų tikėjimą“.)
- Kaip stipresnio tikėjimo Viešpačiu siekimas galėjo padėti apaštalams paklusti įsakymui atleisti kitiems?

Apibendrinkite Luko 17:6 skyrių, paaiškindami, kad Gelbėtojas po to pamokė Savo apaštalus, jog garstyčios grūdelio dydžio tikėjimas gali daryti stebuklus. Tada, siekdamas padėti apaštalams sužinoti, kaip sustiprinti tikėjimą, Jėzus pateikė palyginimą apie šeimininko ir tarno santykius.

Lentoje užrašykite šį nebaigtą teiginį: *Mūsų tikėjimas stiprės, kai ...*

Pakvieskite kelis mokinius pakaitomis garsiai perskaityti Luko 17:7–10. Likusių mokinių paprašykite sekti skaitomą tekstą ir surasti, ko šeimininkas tikėjosi iš tarno.

- Ko šeimininkas tikėjosi iš tarno?

Paaškindite, kad Biblijos laikais, jei tarnas ištikimai vykdavo visas savo pareigas, šeimininkas aprūpindavo jį visais gyvenime būtiniais dalykais. Dėl to šeimininkas nebeturėjo rodyti tarnui ypatingos padėkos, ar jaustis skolingas už jo atliktas pareigas.

- Kuo Dangiškasis Tėvas panašus į šeimininką šiame palyginime? Ko Jis tikisi iš mūsų? („Atlik[ti] visa, kas buvo pavesta“ mums [10 eilutė].)

Papildykite lentoje užrašytą teiginį taip: *Mūsų tikėjimas stiprės, kai stengsimės daryti viską, ką mums paveda Dangiškasis Tėvas.*

Kad padėtumėte mokiniams suprasti, kas dar stiprina jų tikėjimą, paklauskite jų:

- Ką, pagal 10 eilutę, atlikę pavedimus turi sakyti tarnai?
- Ką reiškia būti „nenauding[ais] tarnai[s]“? (Tai reiškia, kad ir kaip žmonės stengtųsi laikytis įsakymų, jie visada skolingi Dievui.)
- Kodėl mes visada skolingi Dangiškajam Tėvui, net kai esame paklusnūs ir gyvename teisiai? (Kadangi Dangiškasis Tėvas visada mus laimina, mes nesugebėsime jam atmokėti [žr. Mozijo 2:20–26].)

Užbaikite lentoje užrašytą teiginį, kad jis perteiktų tokį principą: **Mūsų tikėjimas stiprės, kai stengsimės daryti viską, ką mums paveda Dangiškasis Tėvas, ir kai atminsime, kad visada esame Jam skolingi.** Galite paraginti mokinius užsirašyti šį principą Raštuose.

- Kaip mūsų tikėjimą stiprina pastangos daryti viską, ką galime, vykdant Dangiškojo Tėvo įsakymus?

Paprašykite mokinių prisiminti tą laiką, kai laikėsi įsakymų arba paklusniai vykdė pavedimus ir dėl to pajuto stiprėjant tikėjimą. Paskatinkite juos savo mintis užrašyti į sąsiuvinius arba į Raštų studijavimo žurnalus.

Skyrę pakankamai laiko, paprašykite mokinių vienu kitiems parodyti, ką užsirašė. Pakvieskite kelis mokinius savo atsakymais pasidalinti su visa klase.

Luko 17:11–19

Jėzus apvalo dešimt raupsuotųjų

Lentoje užrašykite šį nebaigtą teiginį: *Biblijos laikais sirgti raupsais buvo didelis išbandymas, nes ...*

Padėkite mokiniams įvertinti savo žinias apie raupsus, paprašydami jų pasakyti visai klasei, kaip užbaigtų šį teiginį. Pavyzdžiui, mokiniai gali paminėti, kad raupsai gali privesti prie kūno subjaurojimo ir mirties, kad, saugant kitų sveikatą, raupsuotieji buvo atskiriami nuo visuomenės ir kad, pamatę artėjant žmones, jie turėjo juos perspėti šaukdami: „Nešvarus!“ (žr. Bible Dictionary, “Leper”).

Pakvieskite kurį nors mokinį garsiai perskaityti Luko 17:11–12. Paprašykite mokinių atkreipti dėmesį, ką sutiko Jėzus, sustojęs viename kaime pakeliui į Jeruzalę. Pakvieskite mokinius papasakoti, ką rado.

- Kokie jausmai būtų jus apėmę pamačius Jėzų, jei būtumėte vienas iš tų raupsuotųjų?

Pakvieskite kurį nors mokinį garsiai perskaityti Luko 17:13–14. Likusiųjų paprašykite sekti skaitomas eilutes ir surasti, ką raupsuotieji pasakė Gelbėtojiui ir ką Jis jiems atsakė.

- Ko raupsuotieji prašė Jėzaus?
- Ką Jėzus nurodė jiems daryti?

Paaiškinkite, kad Mozės įstatymas skelbė, jog pasveikę raupsuotieji turi pasirodyti kunigams, kad vėl būtų priimti į visuomenę (žr. Kunigų 14).

- Kas nutiko raupsuotiesiems nuėjus?
- Ką iš 14 eilutės sužinome apie tai, ką turime daryti, norėdami gauti Viešpaties palaiminimus? (Mokiniai turėtų nurodyti tiesą, panašią į šią: **Jeigu darome, ką Viešpats mums nurodė, gauname Jo palaiminimus.**)

Pasiūlykite mokiniams pasvarstyti, ką jie manytų, jei būtų vienu iš išgydytų raupsuotųjų.

- Kaip manote, ką būtumėte padarę, supratę, kad esate apvalyti nuo raupsų?

Pakvieskite kelis mokinius pakaitomis garsiai perskaityti Luko 17:15–19. Likusiųjų paprašykite sekti skaitomą tekstą ir surasti, kaip, skirtingai nei kiti, pasielgė vienas iš raupsuotųjų.

- Koks samariečio raupsuotojo elgesys parodo jo dėkingumą Gelbėtojiui?
- Kodėl Lukas paminėjo, kad dėkingas raupsuotasis buvo samarietis – žmogus, į kurį dauguma žydų žiūrėtų iš aukšto? Kaip ši detalė padeda suprasti šiame pasakojime mokomas tiesas?
- Kokio principo galime išmokti iš raupsuotojo, kuris grįžo padėkoti Viešpačiui? (Mokiniai turėtų nurodyti tiesą, panašią į šią: **Svarbu rodyti dėkingumą Viešpačiui už gaunamus palaiminimus.**)
- Kodėl svarbu dėkoti Dievui už jo teikiamus palaiminimus?
- Kuo mes kartais panašūs į tuos devynis raupsuotuosius?

Pakvieskite kurį nors mokinį garsiai perskaityti tokį prezidento Tomo S. Monsono teiginį:

„Mano broliai ir seserys, ar mes neužmirštame dėkoti už gaunamus palaiminimus? Nuoširdus dėkojimas ne tik padeda mums suvokti savo palaiminimus, bet ir atrakina dangaus duris bei padeda jausti Dievo meilę“ („Dieviška dėkingumo dovana“, 2010 m. spalio visuotinės konferencijos medžiaga).

- Remdamiesi 19 eilute pasakykite, ką, pasak Gelbėtojo, gavo tas raupsuotasis dėl savo elgesio? (Jis buvo išgydytas.)
- Kaip dėkojimas Viešpačiui už palaiminimus gali padėti mums išgyti?

Paprašykite mokinių savo sąsiuvinuose ar Raštų studijavimo žurnaluose išvardinti konkrečias Dangiškojo Tėvo palaimas, už kurias jie yra dėkingi. Paprašykite mokinių parašyti, kaip jie galėtų gyventi dėkodami už palaiminimus.

Luko 17:20–37

Jėzus moko apie ateinančią Dievo karalystę

Apibendrinkite Luko 17:20–37, paaiškindami, kad Jėzus mokė apie Savo antrąjį atėjimą. (*Pastaba.* Panašūs mokymai buvo aptarti pamokoje apie Mato 24 skyrių ir Džozefo Smito Mato evangelijos vertimą.)

Pamoką galite užbaigti išsakydami savo liudijimą apie pamokos metu atrastas tiesas. Paraginkite mokinius taikyti šiuos principus savo gyvenime.

Raštų įvaldymo eilučių apžvalga

Šią veiklą galite pasitelkti mokydami mokinius įsiminti Raštų įvaldymo eilutę.

Suskirstykite mokinius į grupes po keturis arba penkis. Kiekvienai grupei duokite žaidimų kauliuką ir pieštuką. (Jei neturite žaidimų kauliukų, galite į voką arba dėžutę sudėti šešis lapelius, ant kiekvieno iš jų užrašę po vieną skaičių nuo vieno iki šešių.) Kiekvienam mokiniui taip pat prireiks tuščio popieriaus lapo. Paprašykite kiekvienos grupelės mokinių susėsti prie vieno stalo arba sustoti į ratą. Paprašykite jų atsiversti tą Raštų įvaldymo eilutę, kurios norite juos mokyti mintinai. Paaiškinkite, kad veiklos tikslas – pirmam grupėje parašyti visą eilutę. Tačiau mokiniai gali naudotis tik vienu grupei duotu pieštuku. Asmuo turi teisę rašyti pieštuku, jei išridena skaičių 1 (arba jei ištraukia popieriaus lapelį su užrašu 1). Tėgul kiekvienos grupelės mokiniai paeiliui ridena kauliuką (arba traukia lapelį ir jį ištraukę grąžina į vietą). Kai mokins išridena skaičių 1, tada paima pieštuką ir savo lape pradeda rašyti garsiai ištardamas kiekvieną rašomą žodį. Tuo metu jo grupelėje paeiliui kiekvienas ridena kauliuką, kad gautų pieštuką. Kai kitas mokins grupėje išridena skaičių 1, tada paima pieštuką iš prieš tai rašiusio mokinio ir savo lape pradeda rašyti garsiai sakdamas žodžius. Prieš tai rašęs mokins prisijungia prie likusių mokinių ir ridena kauliuką. Kai mokiniai, prieš tai jau parašę dalį eilutės, gauna pieštuką, tai prieš rašydami toliau jie turi garsiai perskaityti jau užrašytą

eilutės dalį. (Toku būdu jie kartos, ir tai padės jiems mintinai išmokti eilutę.) Veikla užbaigiama, kai nors vienas mokinys iš kiekvienos grupės parašys visą eilutę.

Po veiklos paprašykite mokinių pakartoti eilutę chorui.

Luko 10:38–17:37 (11 dalis)

Pasiruošimo medžiaga studijų namuose mokytojui

Kasdienių studijų namuose pamokų santrauka

Toliau pateiktų doktrinų ir principų, kurių mokiniai mokėsi studijuodami Luko 10:38–17:37 (11 dalį), neturėtumėte įtraukti į savo pamoką. Pamokoje susitelkite tik į keletą iš šių doktrinų ir principų. Atsižvelgdami į mokinių poreikius, vadovaukitės Šventosios Dvasios raginimais.

1 diena (Luko 10:38–12:59)

Iš Mortai pasakytų Gelbėtojo žodžių mokiniai sužinojo, kad, jei nutariame pasišvęsti ne žemiškiems, o dvasiniams reikalams, gausime ilgalaikius palaiminimus. Jėzus taip pat mokė, kad, jei iškilus bėdai atkakliai melsimės ir prašysime Dangiškojo Tėvo palaiminimų, Jis atsakys į mūsų maldas Savo laiku ir Savo būdu. Mokiniai sužinojo šias tiesas: Viešpats įsako negeisti pasaulio turtų. Jei siekiame Dievo karalystės statymo ir Jo teismo, Jis padės mums pasirūpinti savo poreikiais ir paruoš mums vietą Savo karalystėje.

2 diena (Luko 13–15)

Iš šių skyrių mokiniai sužinojo tokias tiesas: jei stengiamės padėti žmonėms, kuriems sekasi prasčiau nei mums, prisikeldami gausime atlygį iš Viešpaties. Jei kitus dalykus iškelsime aukščiau už Viešpatį ir Jo Evangeliją, prarasime Evangelijos palaiminimus, kuriuos galėtume gauti. Jėzaus Kristaus mokiniai turi noriai aukoti viską, kad galėtų Juo sekti. Kai padedame kitiems įgyti troškimą atgailauti, džiaugiamės mes ir džiūgauja dangūs.

3 diena (Luko 16)

Iš palyginimų apie apsukrųjį prievaizdą ir turtingą vyrą bei Lozorių, mokiniai sužinojo, kad, jei išmintingai ruošiamės amžinajai ateičiai ir teisiai naudojames žemiškaisiais turtais, galime būti palaiminti amžiniaisiais turtais. Jie taip pat sužinojo šiuos principus: jei esame godūs ir savo žemiškųjų turtų nenaudojame dorai, galiausiai kentėsime ir gailėsime; atsiverčiama patikėjus pranašų žodžiais ir jais sekant, o ne pamačius stebuklus ar angelus.

4 diena (Luko 17)

Luko 17 skyriuje rašoma, kad apaštalai paprašė Jėzaus sustiprinti jų tikėjimą. Mokiniai sužinojo, kad, mūsų tikėjimas stiprės, kai stengsimės daryti viską, ką mums pveda Dangiškasis Tėvas, ir kai atminsime, kad visada esame Jam skolingi. Mokiniai taip pat sužinojo, kad jeigu darome, ką Viešpats nurodė, gauname Jo palaiminimus ir kad svarbu rodyti dėkingumą Viešpačiui už gaunamus palaiminimus.

Įvadas

Gelbėtojas atsakė į fariziejų priekaištus dėl to, kad Jis bendrauja su muitininkais ir nusidėjėliais, pateikdamas palyginimus apie paklydusią avį, pamestą monetą ir sūnų palaidūną.

Pasiūlymai, kaip mokyti

Luko 15

Jėzus pateikia palyginimą apie paklydusią avį, pamestą monetą ir sūnų palaidūną

Pamoką pradėkite paklaUSDami mokinių, ar jie kada nors buvo pametę jiems brangų daiktą.

- Ką buvote pasiryžę daryti, kad jį surastumėte? Kodėl?
- Ką, jūsų manymu, reiškia būti dvasiškai „prapuolusiam“? (Padėkite mokiniams suprasti, kad tai gali reikšti tuos, kurie dar nepriėmė atkurtosios Jėzaus Kristaus Evangelijos arba šiuo metu negyvena pagal Evangelijos mokymus.)

Pakvieskite mokinius pagalvoti apie kurį nors pažįstamą žmogų, kuris galimai yra dvasiškai pasiklydęs. Paprašykite mokinių pagalvoti, ką jie mano apie tokį žmogų.

Paaiškinkite, kad Luko 15 skyriuje pateikti Gelbėtojo mokymai apie pasiklydusius dvasiškai. Pasiūlykite mokiniams Luko 15 skyriuje surasti teiginius, nusakančius, ką Dangišskasis Tėvas mano apie dvasiškai pasiklydusius ir kokios mūsų pareigos jų atžvilgiu.

Paprašykite kurio nors mokinio garsiai perskaityti Luko 15:1–2. Likusių mokinių paprašykite sekti skaitomą tekstą ir surasti, dėl ko skundėsi fariziejai ir Rašto aiškintojai.

- Dėl ko skundėsi fariziejai ir Rašto aiškintojai?
- Ką tokie skundai pasako apie fariziejus ir Rašto aiškintojus?

Paaiškinkite, kad Gelbėtojas atsakė pateikdamas tris palyginimus: apie paklydusią avį, pamestą monetą ir sūnų palaidūną. Paprašykite jų atkreipti dėmesį, kodėl kiekviename palyginime kas nors buvo pamesta ir koku būdu buvo surandama.

Paaiškinkite, kad palyginimuose apie pasiklydusią avį ir pamestą monetą Gelbėtojas nupasakojo, kaip piemuo ir monetą pametusi moteris stropiai ieškojo to, kas buvo prarasta, kol surado.

Pakvieskite kurį nors mokinį garsiai perskaityti Luko 15:4–6, 8–9. Paprašykite mokinių sekti skaitomą tekstą ir rasti, kaip jautėsi piemuo ir ta moteris, radę avį ir monetą.

- Kuo skiriasi avies ir monetos praradimo būdai? (Be abejonės, avis pasiklydo pati, elgdamasi, kaip jai buvo įprasta, o moneta buvo pamesta dėl jos savininkės neapdairumo arba nerūpestingumo [žr. David O. McKay, iš Conference Report, Apr. 1945, 120–122].)
- Kokiais žodžiais apibūdinami piemens ir moters jausmai?

Paprašykite mokinių tyliai perskaityti Luko 15:7, 10 ir surasti, su kuo Viešpats palygino piemens ir moters džiaugsmą. (Su džiaugsmu danguje dėl vieno atsivertusio nusidėjėlio.)

Paaiškinkite, kad Luko 15 skyriuje pateiktas trečias palyginimas – tai istorija apie sūnų palaidūną (švaistūną), jo vyresnįjį brolių ir jų tėvą.

Galite suskirstyti mokinius grupelėmis po tris. Kiekvienai grupei išdalinkite toliau parodyto lapelio kopijas. Paprašykite juos grupelėmis garsiai perskaityti Luko 15:11–32. Vieno mokinio paprašykite palyginimą apmąstyti iš sūnaus palaidūno pozicijos, antro apmąstyti jį iš tėvo pozicijos, o trečio – iš vyresniojo brolio pozicijos.

Kai mokiniai baigs skaityti, paprašykite jų aptarti išdalintuose lapeliuose užrašytus klausimus.

Užuoat prašę perskaityti ir aptarti palyginimą, galite parodyti filmuką „The Prodigal Son“ (liet. „Sūnus palaidūnas“) (5:35) iš *The Life of Jesus Christ Bible Videos*. (liet. „Biblijos filmukai apie Jėzaus Kristaus gyvenimą“). Kiekvienam mokiniui duokite po šio lapelio kopiją ir paprašykite jų, kad žiūrėdami filmuką ieškotų atsakymų į klausimus. Šį filmuką galima rasti internete adresu LDS.org.

Palyginimas apie sūnų palaidūną

Sūnus palaidūnas

- Kas jums padėjo susiprasti, arba suvokti baisią savo padėtį?
- Kokios tėvo reakcijos tikėtės grįžęs?
- Ką manytumėte ir kaip jaustumėtės sulaukę tokio tėvo elgesio?

Tėvas

- Ką manytumėte ir kaip jaustumėtės išvykus jūsų jaunesniam sūnui?
- Kodėl jūs būtent taip sutiktumėte grįžusį sūnų palaidūną?
- Kaip savo veiksmus paaiškintumėte vyresniajam sūnui, pasipiktinusiame tokiu jaunesniojo priėmimu?

Vyresnysis brolis

- Ką manytumėte ir kaip jaustumėtės išvykus jūsų broliui?
- Kodėl jums būtų sunku džiaugtis broliui sugrįžus?
- Kokiais palaiminimais buvote palaimintas už ištikimybę tėvui?

- Kodėl sūnus palaidūnas paklydo? (Skirtingai nuo avies ir monetos, sūnus palaidūnas paklydo, nes pats maištavo.)
- Ką sužinome apie Dangiškojo Tėvo atsaką atgailaujantiems ir sugrįžtantiems, suprasdami, kad šiame palyginime tėvas simbolizuoja Dangiškąjį Tėvą? (Mokiniai turėtų nurodyti principą, panašų į šį: **Jei atgailaudami ir siekdami Dangiškojo Tėvo atleidimo sugrįšime pas Jį, Jis džiūgaus ir priims mus išskėstomis rankomis.** Užrašykite šį principą lentoje.)
- Kaip šis principas gali padėti tiems, kurie pasiklydo dvasiškai?

Mokiniams priminkite apie vyresnįjį brolių iš to palyginimo.

- Kodėl, jūsų manymu, vyresnysis brolis supyko?

Kurio nors mokinio paprašykite garsiai perskaityti šį vyresniojo Džefrio R. Holando iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo teiginį, o likusiųjų – paklausti įžvalgų apie vyresniojo brolio pyktį:

„Jausdamasis neįvertintas ir turbūt kiek savęs gailėdamas, šis pareigingas sūnus – o jis *ypač* pareigingas – tą akimirką užmiršta, kad jam niekad neteko patirti pažeminimo ir nevilties, baimės ir pasišlykštėjimo savimi. Tą akimirką jis užmiršta, kad kiekvienas veršis ūkyje jau yra jo, taip pat kaip ir drabužiai spintoje, ir kiekvienas žiedas stalčiuje. Tą akimirką jis užmiršta, kad už jo ištikimybę visada bus atlyginta. [...]

Tam, kuris turi iš esmės viską ir užsitarnavo tai savo nuoširdžiu darbu, trūksta vieno, kad taptų tikru Viešpaties žmogumi, koku beveik jau yra. Jam dar reikia pajusti tą užuojautą ir gailestingumą, mielaširdingą regėjimo perspektyvą, kuri padėtų suprasti, jog *sugrįžo ne konkurentas*. Tai jo brolis. [...]

Iš tikrųjų jaunesnysis brolis buvo kalinys – nuodėmės, kvailumo ir kiaulidės kalinys. Tačiau vyresnis brolis taip pat gyvena tam tikruose rėmuose. Jis negalėjo ir vis dar negali išsivaduoti iš savo kalėjimo pats. Jam neduoda ramybės žaliaakė pavydo pabaissa. Jis jaučiasi neįvertintas tėvo ir apgautas brolio, nors taip nėra“ („Kitas sūnus paklydėlis“, 2002 m. *balandžio visuotinės konferencijos medžiaga*).

- Kodėl, pasak vyresniojo Holando, supyko vyresnysis brolis? Iš ko sprendžiame, kad ir vyresnis brolis pasiklydo?
- Ką turėtume prisiminti matydami Dievo gailestingumą ir palaiminimus atgailaujantiems ir sugrįžtantiems pas Jį?
- Kokį principą apie tapimą panašiam į mūsų Dangiškąjį Tėvą sužinome iš šio palyginimo? (Mokiniai turėtų nurodyti principą, panašų į šį: **Tapti panašūs į Dangiškąjį Tėvą galime tada, kai į atgailaujančius reaguojame su atjauta ir džiaugsmu.**)

Priminkite mokiniams apie galimai dvasiškai pasiklydusį žmogų, apie kurį jie galvojo pamokos pradžioje. Paraginkite juos pamaldžiai apsvarstyti galimybes padėti jam atgailauti ir priartėti prie Dangiškojo Tėvo. Paprašykite mokinių pagalvoti, kaip galbūt jie patys klysta ir galbūt turi atgailauti ir grįžti pas Gelbėtoją.

Kita dalis (Luko 18–Jono 1)

Paprašykite mokinių prisiminti, ar kada nors kas nors su jais pasielgė netinkamai ir kaip jie tada jautėsi. Paaiškinkite, kad kitoje dalyje jie mokysis apie tai, kokį būdą reaguoti į tuos, kurie su Juo elgėsi netinkamai, pasirinko Gelbėtojas. Paprašykite jų atkreipti dėmesį į papildomas detales Luko pasakojime apie Jėzaus kentėjimą Getsemanėje ir ką Jėzus valgė po Prisikėlimo.

56 PAMOKA.

Luko 18–21

Įvadas

Paskutinį kartą mirtingajame gyvenime keliaudamas į Jeruzalę Jėzus Kristus mokė Savo Evangelijos ir darė

stebuklus tarp žmonių. Jis su triumfu įžengė į Jeruzalę, vėl išvalė šventyklą ir mokė žmones.

Pasiūlymai, kaip mokyti

Luko 18–21

Gelbėtojas moko pakeliui į Jeruzalę

Paaiškinkite mokiniams, kad apie daugelį įvykių, užrašytų Luko 18–21 skyriuose, jie jau mokėsi studijuodami Mato ir Morkaus evangelijas. Norėdami peržiūrėti du iš tų įvykių, parodykite šiuos paveikslus: Kristus ir turtingas jaunuolis (*Evangelijos paveikslų knyga* [2009 m.], 48 pav.; taip pat žr. internete adresu LDS.org) ir Triumfinis įžengimas (*Evangelijos paveikslų knyga*, 50 pav.). Pakvieskite mokinius apibendrinti šias istorijas visai klasei ir paaiškinti, ką iš tų pasakojimų jie prisimena.

Jei mokiniams reikia pagalbos, galite pasitelkti toliau pateiktą Luko 18–21 skyrių apžvalgą. (*Pastaba.* Kad padėtumėte mokiniams suprasti Gelbėtojo žemiškojo gyvenimo chronologiją, galite jiems parodyti grafiką *Jėzaus Kristaus žemiškojo gyvenimo santrauka*, esantį šio vadovėlio priede.)

Paskutinį kartą mirtingajame gyvenime keliaudamas į Jeruzalę, Jėzus Kristus mokė kelių palyginimų ir išgydė daug žmonių. Jis pakvietė turtingą jauną didiką išdalinti vargšams visus savo turtus ir sekti paskui Jį. Po to Jis išgydė neregį. Nepaisydamas pašaipų Jis pietavo su vienu iš vyriausiųjų Jericho muitininkų.

Atvykęs į Jeruzalę, aidint gyriaus šūksniams, į miestą Jis įjojo ant asilaičio. Tada Jis vėl iš šventyklos išvarė pinigų keitėjus, mokė ten buvusius žmones ir atsakinėjo į vyriausiųjų kunigų ir

Rašto aiškintojų klausimus. Pagyrė našlę, šventyklos lobynui paaukojusią du pinigėlius. Taip pat Jis mokė mokinius apie Savo antrąjį atėjimą.

Paaiškinkite mokiniams, kad daugelis istorijų, kurias jie studijuos, yra tik Luko evangelijoje.

Kad paruoštumėte mokinius studijuoti šiuos pasakojimus, lentoje užrašykite tokį klausimą:

*Kokie žmogaus veiksmai rodo, kad jis nuoširdžiai trokšta artėti prie Viešpaties?
Koks elgesys rodo, kad jis arba ji tikrai nori gauti atleidimą arba trokšta Viešpaties pagalbos?*

Paprašykite mokinių atsakymus į šiuos klausimus apsvarstyti studijuojant Luko užrašytus pasakojimus?

Lentoje užrašykite šias Raštų nuorodas: *Luko 18:1–8; Luko 18:9–14; Luko 18:35–43; Luko 19:1–10*. Paaiškinkite, kad tose eilutėse yra palyginimai ir įvykiai iš Gelbėtojo kelionės į Jeruzalę, paskutinės Jo mirtingajame gyvenime.

Kiekvienam mokiniui paskirkite po vieną lentoje nurodytą Raštų ištrauką arba suskirstykite mokinius į keturias grupes ir kiekvienai grupei paskirkite po vieną iš nurodytų ištraukų. Pakvieskite kiekvieną mokinį arba grupę perskaityti jiems paskirtą Raštų ištrauką ir pasiruošti suvaidinti joje aprašomą įvykį arba palyginimą. (Jei nesuskirstėte mokinių į grupes, kiekvieną pasakojimą galite suvaidinti drauge visa klase. Jei nutarsite nevaidinti, galite paprašyti mokinių asmeniškai išstudijuoti jiems paskirtas Raštų ištraukas, pasitelkus toliau pateiktus klausimus, o po to vieniems kitus pamokyti to, ką sužinojo.) Paaiškinkite, kad vienas mokinyš klasėje arba kiekvienoje grupėje turėtų būti pasakotojas ir skaityti Raštuose pateiktą pasakojimą, kai visa klasė arba grupės nariai jį vaidins. Iš pagarbos Gelbėtojui, vaidindami Luko 18:35–43 ir Luko 19:1–10 nė vieno neprašykite vaidinti Jėzų Kristų. Nurodykite pasakotojui skaityti Jėzaus žodžius, o vaidinantiesiems – elgtis taip, tarsi Jis būtų scenoje.

Rodykite pagarbą Viešpačiui Jėzui Kristui

Bažnyčia, gerbdama Jėzaus Kristaus orumą, labai atidžiai renkasi Gelbėtojo vaidavimo menę ir teatre būdus. Pamokose mes taip pat turime rodyti pagarbą Jam. Venkite nepagarbiai vaiduoti Gelbėtoją. Skaitantieji Jo žodžius turėtų juos sakyti tik taip, kaip užrašyta Raštuose.

Grupėms ruošiantis, paprašykite jų drauge aptarti toliau pateiktus klausimus ir pasiruošti atsakyti į juos po vaidinimo. (Šiuos klausimus galite surašyti lentoje arba išdalinti išspausdintus lapeliuose.)

- Ko šiame pasakojime troško jo pagrindinis veikėjas (našlė, muitininkas, neregys ar Zachiejus)?

- Kokiais veiksmais pagrindinis veikėjas parodė, kad jo troškimas yra nuoširdus?
- Kas nutiko dėl pagrindinio veikėjo tikėjimo veiksmy?
- Kokius principus arba doktrinas randate šioje istorijoje?

Skirkite pakankamai laiko, tada pakvieskite visą klasę arba kiekvieną grupę, pasakotojui skaitant ištraukas, suvaidinti savo istoriją. Mokiniam stebinti arba skaitomą tekstą sekant Raštuose, paprašykite jų apsvarstyti, ko kiekvienas pasakojimas gali mus pamokyti apie tikėjimo Viešpačiu naudojimą. Po kiekvieno vaidinimo visų mokinių arba atskiros grupės paprašykite atsakyti į anksčiau pateiktus klausimus. Paprašykite lentoje išvardinti jų atrastas doktrinas arba principus.

Grupėms pasidalinus savo atsakymais, paklauskite:

- Kokių panašumų pastebėjote visų pagrindinių veikėjų poelgiuose? (Visi parodė atkaklumą arba nuoširdumą siekdami savo troškimų įgyvendinimo.)
- Ko tokie poelgiai mus moko apie tikėjimo Viešpačiu naudojimą?
- Kokių panašumų pastebėjote tarp to, ką kiekvienas pagrindinis veikėjas gavo dėl savo poelgių? (Kiekvienas susilaukė pagalbos arba malonės.)

Paprašykite mokinių, kad remdamiesi šių pasakojimų panašumais įvardytų bendrą principą. Mokiniai gali paminėti įvairius principus, tačiau nepamirškite pabrėžti, kad, **jei naudodami tikėjimą Viešpačiu esame nuoširdūs ir atkaklūs, galime susilaukti Jo malonės.** Užrašykite šį principą lentoje.

Pakvieskite vieną mokinį perskaityti toliau pateiktą vyresniojo Deivido A. Bednario iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo teiginį. Paprašykite klasės pasiklausyti, kas parodo, kad žmogus panaudojo tikėjimą Viešpačiu.

„Tikrasis tikėjimas yra sutelktas į Viešpatį Jėzų Kristų ir yra apie Jį ir visada veda į teisius poelgius“ („Prašykite tikėdami“, 2008 m. balandžio visuotinės konferencijos medžiaga).

Priminkite mokiniams pamokos pradžioje lentoje užrašytus klausimus. Paprašykite mokinių su šalia sėdinčiu draugu aptarti atsakymus į šiuos klausimus.

- Įvardinkite kelis būdus, kaip galime panaudoti savo tikėjimą šiandien.

Kurio nors mokinio paprašykite garsiai perskaityti šį vyresniojo Bednario teiginį, o likusiųjų – paklausyti, ką reiškia sulaukti Viešpaties malonės arba gailėstingumo:

„Viešpaties švelnūs gailestingumai yra labai asmeniškai ir individualizuoti palaiminimai, stiprybės, apsaugos, nuraminimo, vadovavimo, maloningumo, paguodos, palaikymo ir dvasinės dovanos, kurias gauname iš Viešpaties Jėzaus Kristaus, Jo dėka ir per Jį“ („Viešpaties švelnūs gailestingumai“, 2005 m. balandžio visuotinės konferencijos medžiaga).

Pakvieskite mokinius atsakyti į šiuos klausimus sąsiuvinuose ar Raštų studijavimo žurnaluose. (Šiuos klausimus galite surašyti lentoje.)

- Kaip jūs arba jūsų pažįstami naudojote tikėjimą Jėzumi Kristumi? Kokio gailestingumo dėl to susilaukėte?
- Pagalvokite, kokios Viešpaties pagalbos ar gailestingumo trokštate savo gyvenime. Kaip panaudosite tikėjimą Viešpačiu siekdami sulaukti Jo gailestingumo?

Pakvieskite kelis mokinius, kurie nesijaustų nepatogiai dalindamiesi, papasakoti, ką užsirašė. Priminkite jiems nesidalinti pernelyg asmeniškais dalykais. Jūs taip pat galite pasidalinti savo patirtimi, susijusia su tuo principu, bei paliudyti apie jo tikrumą.

57 PAMOKA.

Luko 22

Įvadas

Jo žemiškajai tarnystei artėjant prie pabaigos, Jėzus įsteigė sakramentą, mokė Savo mokinius tarnauti kitiems ir įsakė Petruį stiprinti brolius. Apmokančioji Gelbėtojo auka

prasidėjo Getsemanės sode. Jis buvo suimtas ir teisiamas Kajafo. Kai Gelbėtojas buvo teisiamas, Petras Jo išsižadėjo.

Pasiūlymai, kaip mokyti

Luko 22:1–38

Gelbėtojas įsteigia sakramentą ir moko Savo apaštalus

Mokinių paprašykite įsivaizduoti (arba galite pakviesti du mokinius tai suvaidinti), kad jis arba ji su šeimos nariu sėdi ant grindų. Šeimos narys nori atsistoti ir prašo jūsų pagalbos.

- Kaip galite padėti jiems, patys sėdėdami ant grindų?
- Kas pasikeistų, jei pirma atsistotumėte?

Paaškindite, kad toks palyginimas padeda mums suprasti, ką turime daryti, norėdami padėti kitiems dvasiškai.

Paraginkite mokinius studijuojant Luko 22 skyrių surasti tiesas, padedančias sužinoti, kaip padėti pakylėti kitus dvasiškai.

Apibendrinkite Luko 22:1–30, paaškindami mokiniams, kad, artėjant Jo žemiškosios tarnystės pabaigai, Gelbėtojas susitiko su apaštalais paminėti Velykų. Tada Gelbėtojas paskelbė, kad Jį išduos vienas iš Jo mokinių, įsteigė sakramento apeigą, įsakė, kad ji būtų atliekama Jam prisiminti, ir mokė Savo apaštalus, kad didžiausi yra tie, kurie tarnauja kitiems. Gelbėtojas taip pat pagyrė Savo apaštalus už buvimą su Juo ir pažadėjo jiems, kad vieną dieną jie sėdės sostuose ir teis dvylika Izraelio giminių.

Pakvieskite kurį nors mokinį garsiai perskaityti Luko 22:31–32. Likusių mokinių paprašykite sekti skaitomą tekstą ir surasti, ką Gelbėtojas pasakė Simonui Petruį. Paaškindite, kad Džozefo Smito Vertimo Luko 22:31 rašoma: „Ir Viešpats tarė: „Simonai, Simonai! Štai Šėtonas pareikalavo tavęs, kad galėtų persijoti karalystės vaikus tarsi kviečius.“

- Ko, pasak Gelbėtojo, pareikalavo Šėtonas? (Šėtonas norėjo Petrą ir šventuosius persijoti tarsi kviečius.)

Paaškindite, kad sijojant kviečius grūdai atskiriami nuo pelų.

- Ką tokio sužinojote apie Petrą, kas parodo, kad jis jau turėjo liudijimą? (Jei reikia, priminkite mokiniams, jog Petras paliudijo, kad Jėzus yra Kristus, Dievo sūnus [žr. Mato 16:13–17].)
- Remdamiesi 32 eilute pasakykite, ką dar Petruį reikėjo patirti prieš stiprinant brolius?

- Koks skirtumas tarp liudijimo apie Evangeliją turėjimo ir atsivertimo į Evangeliją? (Liudijimą turime, kai per Šventąją Dvasią esame gavę dvasinį patvirtinimą apie tiesą [žr. Raštų rodyklę, „Liudijimas“; scriptures.lds.org]. Atsivertimas į Evangeliją – tai „įsitikinimų, širdies ir gyvenimo pakeitimas, pasiryžus priimti Dievo valią ir paklusti jai (Apd 3:19)“ [Raštų rodyklė, „Atsivertimas, atsivertusysis“; scriptures.lds.org].
- Remdamiesi tuo, ką Viešpats pasakė Petru, pasakykite, ką turime daryti atsivertę į Evangeliją? (Mokiniai gali vartoti kitus žodžius, tačiau įsitikinkite, kad jie suprato tokią tiesą: **Atsivertę į Jėzaus Kristaus Evangeliją turime stiprinti kitus**. Galite mokiniams pasiūlyti 32 eilutėje pasižymėti šio principo mokančias frazes.)

Pakvieskite kurį nors mokinį garsiai perskaityti Luko 22:33–34. Klasės paprašykite sekti skaitomą tekstą ir išsiaiškinti, kaip į Gelbėtojo prašymą atsiversti ir stiprinti brolius atsiliepė Petras.

- Kaip į Gelbėtojo prašymą atsiliepė Petras?
- Kokius Petro poelgius išpranašavo Gelbėtojas?

Paaiškinkite, kad detalesnė šio pasakojimo versija užrašyta Mato 26 skyriuje. Pakvieskite kurį nors mokinį garsiai perskaityti Mato 26:35. Likusiųjų paprašykite sekti skaitomą tekstą ir surasti, ką, išgirdęs pranašystę, Gelbėtojui atsakė Petras.

- Ką, išgirdęs šią pranašystę, atsakė Petras?
- Ką iš Petro atsakymo sužinome apie tai, ką apie savo liudijimo stiprumą jis pats manė?

Luko 22:39–53

Gelbėtojas kenčia Getsemanėje, prakaituoja tiršto kraujo lašais ir yra išduodamas Judo

Mokymas apie Jėzaus Kristaus kančią Getsemanėje

Apie tai, kas įvyko Getsemanėje, yra trys pasakojimai. Šiame vadovėlyje Mato 26 skyrių nagrinėjančioje pamokoje akcentuojamas Gelbėtojo atsidavimas Tėvo valiai. Morkaus 14 skyrių nagrinėjančioje pamokoje aptariamas Jėzaus kentėjimas Getsemanėje. Luko 22 skyrių nagrinėjančioje pamokoje pabrėžiamas Jo kentėjimo sunkumas. Mokymas apie šiuos skirtingus Apmokėjimo aspektus gali mokiniams suteikti įvairiapusės patirties studijuojant šį pasakojimą.

Paaiškinkite, kad po Velykų Gelbėtojas su apaštalais nuėjo į Getsemanės sodą. Pakvieskite kelis mokinius pakaitomis garsiai perskaityti Luko 22:39–43. Likusių mokinių paprašykite sekti skaitomą tekstą ir surasti, ką Gelbėtojas darė atėjęs į Getsemanės sodą. Paprašykite mokinių pasakyti, ką rado.

- Remdamiesi 43 eilute pasakykite, kas sustiprino Gelbėtoją, kad Jis galėtų atlikti Dangiškojo Tėvo valią?
- Ką iš šitos istorijos sužinome apie tai, ką dėl mūsų padarys Dangiškasis Tėvas, jei stengsimės vykdyti Jo valią? (Mokiniai gali atpažinti įvairius principus, bet

įsitikinkite, jog jie supranta, kad, **jei stengsimės paklusti Dangiškojo Tėvo valiai, Jis mus sustiprins.**)

- Kaip Dangiškasis Tėvas gali mus sustiprinti?

Paašškinkite, kad dažniausiai pagalba, kurios sulauksime iš Dangiškojo Tėvo, ateis ne angelų pasirodymu, bet tais būdais, kurie, kaip Jis žino, bus geriausi mums. Paskatinkite mokinius prisiminti, kada jie buvo sustiprinti Dangiškojo Tėvo, kai stengėsi vykdyti Jo valią.

Paašškinkite, kad Luko pasakojime apie Gelbėtojo kentėjimą Getsemanės sode yra svarbi detalė, kurios nėra Mato ir Morkaus pasakojimuose. Pakvieskite kurį nors mokinį garsiai perskaityti Luko 22:44. Likusių mokinių paprašykite sekti skaitomą tekstą ir surasti, kaip Lukas apibūdino Gelbėtojo kentėjimą Getsemanėje.

- Kaip Lukas apibūdino Gelbėtojo kentėjimą Getsemanėje? (Galite pasiūlyti mokiniams 44 eilutėje pasižymėti žodžius, mokančius šios tiesos: **Jėzaus Kristaus kančia Getsemanės sode buvo tokia, kad Jo prakaitas pasidarė tarsi tiršto kraujo lašai.** Galite paašškinti, kad apie šį Gelbėtojo kančių aspektą buvo pranašaujama daugiau kaip prieš šimtmetį [žr. Mozijo 3:7].)

Kad padėtumėte mokiniams geriau suprasti, ką patyrė Gelbėtojas, paašškinkite, kad savo kančias Jis apibūdino pranašui Džozefui Smitui duotame apreiškime, užrašytame Doktrinos ir Sandorų 19 skyriuje. Galite mokiniams pasiūlyti Raštuose prie Luko 22:44 užsirašyti nuorodą į Doktrinos ir Sandorų 19:18. Paprašykite kurį nors mokinį garsiai perskaityti Doktrinos ir Sandorų 19:18. Klasės paprašykite sekti skaitomą tekstą ir surasti, kaip Gelbėtojas apibūdino savo kentėjimą.

- Kokių dar detalių apie Gelbėtojo kentėjimą sužinome iš 18 eilutėje Jo paties pateikto apibūdinimo? (Kentėjimas Jėzų Kristų vertė „drebėti iš skausmo ir kraujuoti iš kiekvienos poros, ir kentėti tiek kūnu, tiek ir dvasia“.)
- Kokios mintys kyla žinant, kad Jėzui Kristui teko tiek daug už jus kentėti?

Apibendrinkite Luko 22:45–48 paašškindami, kad po kančios Getsemanėje, Gelbėtojas buvo išduotas Judo Iskarijoto.

Pakvieskite kurį nors mokinį garsiai perskaityti Luko 22:49–51. Likusių mokinių paprašykite sekti skaitomą tekstą ir surasti, ką padarė Petras, kai vyriausieji kunigai ir kiti atėjo suimti Jėzaus (žr. Jono 18:10, tai vienintelis pasakojimas, kuriame nurodoma, kad tarno ausį nukirtęs apaštalas buvo Petras).

- Ką vyriausiojo kunigo tarnui padarė Petras?
- Ką nepaprasto padarė Gelbėtojas tam tarnui?

Apibendrinkite Luko 22:52–53, paašškindami, kad Gelbėtojas paklausė, kodėl vyriausieji kunigai ir kiti Jo suimti atėjo naktį, o ne dieną, kai Jis buvo šventykloje.

Luko 22:54–71

Jėzus teisiamas sinedriono, Petras išsižada Jo

Apibendrinkite Luko 22:54, paašškindami, kad Jėzų nuvedus teisti į vyriausiojo kunigo rūmus, Petras nusekė paskui.

Suskirstykite mokinius poromis. Kiekvienam mokiniui paruoškite po lapelį su toliau parodyta lentele (arba nubraižykite ją lentoje). Paprašykite mokinių perskaityti lentelėje nurodytas ištraukas ir kartu su porininku užpildyti lentelę.

Luko 22:54–60

	Kas nutiko Petriui?	Ką Petras pasakė?
Luko 22:55–57		
Luko 22:58		
Luko 22:59–60		

- Kaip manote, kodėl Petras buvo gundomas prieš visus šiuos žmones išsižadėti Jėzaus?

Pakvieskite kurį nors mokinį garsiai perskaityti Luko 22:61–62. Likusių mokinių paprašykite sekti skaitomą tekstą ir surasti, kas atsitiko Petriui išsižadėjus Gelbėtojo.

- Kas atsitiko Petriui išsižadėjus Gelbėtojo?

Jei galite, parodykite Karlo Heinricho Bloko paveikslą *Petro išsižadėjimas*. Šį paveikslą galima rasti internete adresu LDS.org.

- Kaip manote, ką galvotumėte ir kaip jaustumėtės tuo metu būdami Petro vietoje, kai į jus pasižiūrėtų Gelbėtojas? Kodėl?
- Kaip šis Petriui nutikęs įvykis parodo skirtumą tarp liudijimo apie Evangeliją ir atsivertimo į ją?

Paaškindite, kad nors Petras turėjo liudijimą apie Evangeliją, jis nebuvo visiškai atsivertęs. Tačiau jis pripažino savo silpnybes, visiškai atsivertė ir savo gyvenimą paskyrė tarnavimui Dievui ir Evangelijos skleidimui.

- Ko galime pasimokyti iš Petro patyrimo?

Apibendrinkite Luko 22:63–71, paaiškindami, kad Viešpatį mušė ir iš Jo tyčiojosi Jį saugantys vyrai.

Pamoką užbaikite pasiūlydami mokiniams sąsiuvinuose arba Raštų studijavimo žurnaluose užsirašyti, ką jie gali

Petro išsižadėjimas, aut. Karlas Heinrichas Blokas. Spausdinama Frederiksborg Kestl nacionaliniame istorijos muziejuje Hilerode, Danijoje, leidus. Nekopijuoti.

daryti siekdami tikrai atsiversti į Jėzaus Kristaus Evangeliją. Paprašykite, kad kažką iš sąrašo jie atliktų dar šiandien.

Luko 23

Įvadas

Gelbėtoją teisė Poncijus Pilotas ir Herodas Antipas. Nei vienas, nei kitas nematė Gelbėtojo kaltės dėl nusikaltimų, kuriais žydai jį kaltino, bet vis dėlto Pilotas atidavė jį

nukryžiuoti. Jėzus atleido jį nukryžiuoti Romos kareiviams ir kalbėjo su taip pat nukryžiuotu vagimi. Po Jėzaus mirties Juozapas iš Arimatėjos paguldė Jo kūną į kapą.

Pasiūlymai, kaip mokyti

Luko 23:1–25

Gelbėtoją teisia Pilotas ir Herodas

Prieš pamoką lentoje užrašykite tokius klausimus:

Ar kada nors manėte, kad kiti su jumis pasielgė netinkamai veiksmais arba žodžiais?

Kaip reagavote?

Pamoką pradėkite paprašydami mokinių apsvarstyti lentoje užrašytus klausimus.

Paraginkite mokinius studijuojant Luko 23 skyrių surasti tiesas, padedančias sužinoti, kaip reaguoti, kai kiti su jais elgiasi netinkamai.

Priminkite mokiniams, kad po Jo kančių Getsemanėje, vyriausieji kunigai suėmė Jėzų ir pasmerkė mirčiai. Paaiškinkite, kad nuo tada iki pat mirties Jėzus bendravo su šiais žmonėmis: Poncijumi Pilotu, Herodu Antipu, grupele ištikimų moterų, Romos kareiviais ir su dviem šalia Jo iš abiejų šonų nukryžiuotais vagimis. Poncijus Pilotas buvo Romos valdytojas Judėjos teritorijoje, apimančioje sostinę Jeruzalę. Herodas Antipas (tas, kuris liepė nužudyti Joną Krikštytoją) Romos prižiūrimas valdė Galilėjos ir Perėjos kraštus (žr. Luko 3:1).

Suskirstykite mokinius poromis ir visų porų paprašykite perskaityti Luko 23:1–11 ir ieškoti, kuo skyrėsi Gelbėtojo atsakymas Poncijui Pilotui ir atsakymas Herodui Antipui. Kad padėtumėte mokiniams geriau suprasti Gelbėtojo atsakymą Pilotui, paaiškinkite, jog Džozefo Smito Vertimo Morkaus 15:2 rašoma: „[...] Jis atsakė: „Esu, kaip tu ir pasakei.“

Pakvieskite mokinius kartu su savo porininkais aptarti atsakymus į šiuos klausimus:

- Kuo Jėzaus atsakymas Pilotui skiriasi nuo Jo atsakymo Herodui?
- Kuo Pilotą galėjo nustebinti Gelbėtojo atsakymas?
- Kodėl Jėzaus tylėjimas nuvylė Herodą?

Apibendrinkite Luko 23:12–25, paaiškindami, kad nei Pilotas, nei Herodas nerado Jėzaus kaltės, todėl Pilotas pasakė žmonėms, kad nubaus Jėzų ir paleis. Žmonės šaukė Pilotui, kad jis vietoje Jo paleistų Barabą, ir reikalavo Jėzaus nukryžiuavimo.

Pilotas paleido Barabą, o Jėzų atidavė nukryžiuoti. (*Pastaba.* Jėzaus teismo pas Pilotą istorija bus išsamiau aptariama Jono 18–19 skyrius nagrinėjančioje pamokoje.)

Luko 23:26–56

Jėzus nukryžiuojamas tarp dviejų vagių

Apibendrinkite Luko 23: 26–31, paaiškindami, kad daugybė ištikimų moterų, buvusių su Jėzumi nuo pat Jo tarnystės pradžios Galilėjoje, verkė sekdamas paskui Jėzų, kai Jis buvo vedamas į nukryžiovimo vietą. Jėzus liepė joms verkti ne dėl Jo, o dėl artėjančio Jeruzalės sugriovimo, nes žydai atmetė savo karalių.

Pakvieskite mokinį garsiai perskaityti Luko 23:32–34. Paskui paprašykite perskaityti Džozefo Smito Vertimo Luko 23:35 (*Raštų rodyklėje*). Likusių mokinių paprašykite sekti skaitomą tekstą ir surasti, ką Viešpats darė, kai buvo kalamas prie kryžiaus.

- Ką darė Viešpats, kai buvo kalamas prie kryžiaus? (Galite mokiniams pasiūlyti pasižymėti 34 eilutėje užrašytus Gelbėtojo žodžius.)
- Kuo nuostabi Gelbėtojo malda būtent tą akimirką?
- Kokį principą sužinome iš Gelbėtojo pavyzdžio apie tai, kaip turėtume elgtis, kai su mumis netinkamai elgiamasi? (Mokiniai gali pavartoti kitus žodžius, tačiau turėtų paminėti tokį principą: **Galime sekti Jėzaus Kristaus pavyzdžiu atleisdami tiems, kurie su mumis elgiasi netinkamai.**)
- Ką reiškia atleisti?

Galite paaiškinti, kad atleidimas kitiems nereiškia, jog mums nusidėję neturi atsakyti už savo veiksmus. Tai taip pat nereiškia, jog turime leisti, kad su mumis ir toliau būtų elgiamasi netinkamai. Priešingai, atleisti reiškia mylėti tuos, kurie su mumis netinkamai elgėsi ir nepykti ant jų (žr. Raštų rodyklę, „Atleisti“, scriptures.lds.org).

Paprašykite mokinių tyliai pagalvoti, ar yra kas nors, kam jie turėtų atleisti. Pripažinkite, kad kartais gali būti sunku atleisti kitam. Pakvieskite kurį nors mokinį garsiai perskaityti prezidento Gordon B. Hinklio teiginį. Likusių mokinių paprašykite pasiklausyti, ką jie gali daryti, jeigu jiems sunku kam nors atleisti.

„Meldžiu jūsų prašyti, kad Viešpats suteiktų jums stiprybės atleisti. [...] Tai padaryti galbūt nebus lengva, ir viskas gal neįvyks greitai, bet, jeigu to nuoširdžiai sieksite ir tai ugdysite, tai *pavyks* padaryti“ (“Of You It Is Required to Forgive,” *Ensign*, June 1991, 5).

- Ką prezidentas Hinklis patarė daryti, jeigu mums sunkiai sekasi atleisti kitiems?
- Kaip, jūsų manymu, stiprybės prašymas per maldą gali padėti mums atleisti?

Paprašykite mokinių prisiminti, kaip kam nors atleido. Pakvieskite kelis mokinius savo patirtimi pasidalinti su visa klase. (Paprašykite neminėti vardų ir priminkite nesidalinti pernelyg asmeniškais dalykais.)

Paraginkite mokinius sekti Jėzaus Kristaus pavyzdžiu ir atleisti tiems, kurie elgiasi su jais netinkamai. Pakvieskite juos melstis, kad gautų stiprybės ir sugebėjimų tai padaryti.

Apibendrinkite Luko 23:35–38, paaiškindami, kad žydų vadovai ir Romos kariai šaipėsi iš Jėzaus Jam kabant ant kryžiaus.

Parodykite paveikslėlį Nukryžiuojimas (*Evangelijos paveikslų knyga* [2009 m.], 57 pav.; taip pat žr. LDS.org).

Pakvieskite kurį nors mokinį garsiai perskaityti Luko 23:39–43, o likusių mokinių paprašykite sekti skaitomą tekstą ir surasti, kaip šalia Jėzaus nukryžiuoti vagys elgėsi su Juo.

- Kaip su Jėzumi pasielgė abu šalia Jo nukryžiuoti kaliniai?
- Ką turėjo omenyje vagis, sakydamas: „Mudu teisingai gavome, ko mūsų darbai verti“ (41 eilutė)?
- Ką šiam vagiui atsakė Gelbėtojas, kai šis paprašė prisiminti jį Dievo karalystėje?

Kad padėtumėte jiems geriau suprasti, ką Viešpats turėjo omenyje, sakydamas, kad vagis su Juo bus rojuje, pakvieskite kurį nors mokinį perskaityti šį teiginį:

Raštuose žodis *rojus* vartojamas skirtingomis prasmėmis. Pirma, jis reiškia ramybės ir laimės vietą pomirtiniame dvasių pasaulyje, laikomą tiems, kurie pasikrikštijo ir išliko ištikimi tikėjime (žr. Almos 40:12; Moronio 10:34). [...]

Luko pasakojime apie Gelbėtojo nukryžiuojimą žodis *rojus* vartojamas kita prasme. Pranašas Džozefas Smitas paaiškino, kad [...] iš tikrųjų Viešpats sakė, jog vagis bus su Juo dvasių pasaulyje“ (*Ištikimi tikėjimui. Evangelijos žinynas* [2006], p. 138; taip pat žr. *History of the Church*, 5:424–425.)

- Kur, pasak pranašo Džozefo Smito, po mirties eis vagis? (Į dvasių pasaulį [žr. Almos 40:11–14].)
- Ką sužinome iš Gelbėtojo pareiškimo, kad vagis bus su Juo rojuje (Luko 23:43)? (Mokiniai gali vartoti kitus žodžius, tačiau įsitikinkite, kad jie suprato tokią tiesą: **Po mirties visų žmonių dvasios įžengia į dvasių pasaulį.**)

Paaškindinkite, kad kitos Raštų eilutės padeda mums geriau suprasti, kas dvasių pasaulyje atsitiks vagiui ir visiems kitiems į jį panašiems. Mokiniais galite pasiūlyti Doktrinos ir Sandorų 138:28–32, 58–59 ir Luko 23:43 eilutes savo Raštų paraštėje sujungti tarpusavio nuorodomis.

Kryžminės nuorodos

Kryžminė nuoroda – tai papildoma Raštų nuoroda, pagal kurią galime rasti daugiau informacijos ir įžvalgų apie studijuojamą ištrauką. Kryžminių nuorodų rašymas, arba nuorodų susiejimas, tai tu

Raštų nuorodų, kurios padeda mokiniams suprasti tam tikrą Raštų ištrauką, sujungimas. Tos kryžminės nuorodos, kuriomis dalinatės pamokos metu, turėtų padėti mokiniams geriau suprasti Raštų eilutę, o ne vien tik perpasakoti atrastas tiesas.

Paiškinkite, kad Doktrinos ir Sandorų 138 skyriuje užrašytas pranašui Džozefui F. Smitui duotas apreiškimas, kuriame Gelbėtojas atskleidžia tiesas apie dvasių pasaulį. Šios tiesos gali mums padėti suprasti, ką turėjo omenyje Gelbėtojas, sakydamas „šiandien su manimi būsi rojuje“ (Luko 23:43).

Pakvieskite kelis mokinius pakaitomis garsiai perskaityti Doktrinos ir Sandorų 138:11, 16, 18, 28–32. Likusių mokinių paprašykite sekti skaitomą tekstą ir surasti, ką Gelbėtojas darė nuėjęs į dvasių pasaulį.

- Ką Gelbėtojas darė nuėjęs į dvasių pasaulį?
- Kur, pasak 29 eilutės, Gelbėtojas nėjo dvasių pasaulyje?
- Ką Viešpats norėjo, kad Jo teisūs pasiuntiniai darytų?
- Ko galime pasimokyti iš šių ištraukų? (Mokiniai gali atsakyti skirtingai, tačiau jų atsakymuose turėtų atsispindėti ši tiesa: **Vadovaujami Jėzaus Kristaus, teisieji pasiuntiniai moko Evangelijos esančiuosius dvasių kalėjime.**)

Pakvieskite kurį nors mokinį garsiai perskaityti buvusio Septyniadešimties nario brolio Alano A. Pešono teiginį. Paprašykite klasės paklausti apie galimą Gelbėtojo žodžių poveikį nukryžiuotam nusikaltėliui.

„Gelbėtojas kalbėjo maloningai ir suteikė jam vilties. Ko gero, šis nusikaltėlis nesuprato, kad dvasių pasaulyje jam bus skelbiama Evangelija arba kad jam bus suteikta galimybė gyventi dvasia kaip Dievas (žr. 1 Petro 4:6; DS 138:18–34). Jei Gelbėtojui rūpėjo šalia Jo nukryžiuotas vagis, tai Jam labai rūpi tie, kurie Jį myli ir stengiasi laikytis Jo įsakymų!“ (“Words of Jesus: On the Cross,” *Ensign*, June 2003, 34).

- Kokią viltį DS 138:29–32 užrašyti žodžiai suteikia mums dėl Evangelijos nepažinusių mirusiųjų?

Paiškinkite, kad nors Evangelija ir bus skelbiama šiam vagiui, tai nereiškia, kad jis savaime bus išgelbėtas Dievo karalystėje.

Paprašykite mokinio garsiai perskaityti Doktrinos ir Sandorų 138:58–59, o klasei pasiūlykite sekti skaitomą tekstą ir išsiaiškinti, ką teks padaryti tam vagiui ir kitiems, esantiems dvasių kalėjime, kad būtų išpirkti.

- Ką teks padaryti tam vagiui ir kitiems, esantiems dvasių kalėjime, kad būtų išpirkti?
- Kas įvyks su dvasiomis, kurios atgailaus ir priims už juos atliktas šventyklos apeigas? (Dvasios, „kuri[os] atgailaus, bus išpirkt[os] per paklusnumą [šventyklos] nuostatams“, bus apvalytos per Apmokėjimą ir gaus savo atlygį“ [DS 138:58–59].)

- Ką mes galime padaryti dėl tų dvasių, kurioms, kaip tam vagiui, reikia išpirkimo? (Galime vykdyti šeimos istorijos darbą ir dalyvauti šventyklos apeigose už mirusiuosius.)

Apibendrinkite Luko 23:44–56, paaiškindami, kad Gelbėtojas mirė ant kryžiaus pasakęs: „Tėve, į tavo rankas atiduodu savo dvasią“ (46 eilutė). Tada Juozapas iš Arimatėjos suvystė Gelbėtojo kūną į drobulę ir paguldė Jį į kapą.

Užbaikite paliudydami apie šioje pamokoje aptartas tiesas.

Luko 24

Įvadas

Trečią dieną atėjusioms moterims angelai pranešė apie Jo Prisikėlimą. Išgirdę moterų pasakojimus, kai kurie mokiniai dvejojo, ar Gelbėtojas galėjo prisikelti. Du mokiniai keliavo į Emausą ir pakeliui kalbėjosi su prisikėlusiu Gelbėtoju, patys

Jo neatpažindami. Vėliau Jėzus pasirodė Savo apaštalams ir kitiems mokiniams, parodė jog turi prisikėlusį kūną ir nurodė jiems skelbti atgailą ir liudyti apie Jį.

Pasiūlymai, kaip mokyti

Luko 24:1–12

Grupėlei moterų angelai praneša, kad Jėzus Kristus prisikėlė

Parodykite filmuko „Jesus Is Laid in a Tomb“ (liet. „Jėzus paguldomas į kapą“) iš *The Life of Jesus Christ Bible Videos* (liet. „Biblijos filmukai apie Jėzaus Kristaus gyvenimą“) ištrauką. Sustabdykite jį prieš angelų kalbą (0:00–2:27 min.). Filmuką galima rasti internete adresu LDS.org.

Jei negalite parodyti filmuko, pasiūlykite mokiniams įsivaizduoti, kad jie buvo prie kapo, kai Jėzus buvo ten paguldytas, ir matė ant angos užridenant akmenį. Paprašykite jų įsivaizduoti, ką jaustų ir ką galvotų. Pakvieskite kurį nors mokinį garsiai perskaityti Luko 24:1–4. Likusių mokinių paprašykite sekti skaitomą tekstą ir surasti, ką, po trijų dienų sugrįžusios prie kapo, pamatė moterys.

Parodę filmuką arba paskaitę 1–4 eilutes, paklauskite:

- Ką pamatė moterys prie kapo?
- Kaip reaguotumėte, pamatę prie atviro kapo stovinčius angelus?

Pakvieskite kurį nors mokinį garsiai perskaityti Luko 24:5–8. Likusių mokinių paprašykite sekti skaitomą tekstą ir surasti, ką tie angelai pasakė moterims. Paprašykite mokinių pasakyti, ką rado.

Apibendrinkite Luko 24:9–10 paaiškindami, kad moterys paliko kapą ir pranešė mokiniams, ką matė ir girdėjo.

Pakvieskite vieną mokinį garsiai perskaityti Luko 24:11 ir surasti, kaip į moterų žodžius reagavo apaštalai. Paprašykite mokinių pasakyti, ką rado.

Paaiškinkite, kad, išgirdę moterų žodžius, Petras su Jonu nubėgo prie kapo ir pamatė, kad Jėzaus kūno ten nebėra (žr. Luko 24:12; Jono 20:1–4).

Luko 24:13–32

Prisikėlęs Viešpats Emauso kelyje kalba su dviem mokiniams

Pakvieskite mokinius prisiminti, ar jų gyvenime buvo toks metas, kada jiems, kaip ir tiems mokiniams, pritrūko tikėjimo.

Paaiškinkite, kad Luko 24:13 sužinome, jog „tą pačią dieną“ du mokiniai išvyko iš Jeruzalės, keliavo apie 10–12 kilometrų „į kaimą [...], vadinamą Emausu“. Jų

patirties kelyje į Emausą studijavimas gali mums padėti sustiprinti liudijimus apie Jėzų Kristų ir Jo Evangeliją.

Pakvieskite vieną mokinį garsiai perskaityti Luko 24:14–17, o kitų mokinių paprašykite surasti, kas prisijungė prie šių keliaujančių mokinių.

- Kas prisijungė prie šių keliaujančių mokinių?
- Kodėl mokiniai Jo neatpažino?

Parodykite filmuką „Christ Appears on the Road to Emmaus“ (liet. „Jėzus pareiškia esąs Mesijas“) (3:32) iš *The Life of Jesus Christ Bible Videos* (liet. „Biblijos filmukai apie Jėzaus Kristaus gyvenimą“), kurį galite rasti internete adresu LDS.org. Paprašykite mokinių pažiūrėti, ko iš Jėzaus pasimokė mokiniai, keliaudami su Juo ir Jo neatpažinę. Prieš rodydami filmuką, paaiškinkite, kad jame parodytas dialogas yra paimtas iš Luko 24:17–33 ir mokiniai, jei nori, gali sekti jį Raštuose. (Jei negalite parodyti filmuko, pakvieskite mokinius paeiliui garsiai perskaityti šias eilutes.)

Pažymėkite, kad šiame filmuke mes negirdime, ko Jėzus mokė einančius mokinius. Pakvieskite vieną mokinį garsiai perskaityti Luko 24:27, o likusiųjų paprašykite surasti, ko Jėzus mokė Savo mokinius.

- Ko Jėzus mokė Savo mokinius? Kuo jis pasinaudojo mokydamas apie Save?
- Kaip, pasak Luko 24:32, Viešpaties mokymas iš Raštų paveikė šiuos du mokinius?
- Ką reiškia, kad jų „širdys [buvo] užsidegusios?“ (Šventoji Dvasia paliudijo, kad Raštuose esantys mokymai apie Jėzų yra tikri.)

Pakvieskite mokinius pamąstyti, ko Gelbėtojo mokiniai galėjo išmokti iš Jo, kai užuot tiesiog atskleidęs, kas esąs, Jis pasitelkė Raštus. Galite kelių mokinių paprašyti pasidalinti savo mintimis.

- Ką iš šių eilučių sužinome apie asmeninio Raštų studijavimo poveikį? (Mokiniams baigus atsakinėti, lentoje užrašykite tokį principą: **Studijuodami Raštus pasikviečiame Šventąją Dvasią, kad mokytų mus apie Jėzų Kristų.**)
- Apibūdinkite, ką dar, be degimo širdyje, galime jausti, kai Šventoji Dvasia liudija apie Jėzų Kristų.

Paprašykite jų nurodyti Raštų eilutę, padėjusią jiems pajusti, kad Šventoji Dvasia moko juos apie Jėzų Kristų. Pakvieskite juos pasidalinti tomis eilutėmis ir papasakoti, koks buvo jų poveikis. Jūs taip pat galite papasakoti, kokia Raštų ištrauka padėjo jums.

Priminkite mokiniams, kad nors ir svarbu Raštus studijuoti tam, kad gautų kreditų seminarijoje, bet dar svarbiau juos studijuoti tam, kad Šventoji Dvasia sustiprintų jų liudijimus apie Gelbėtoją.

Parūpinkite jiems po skirtuką su tokiu vyresniojo D. Todo Kristofersono iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo teiginiu (arba paprašykite jį užsirašyti ant tuščio skirtuko):

„Pagrindinis Raštų tikslas yra pripildyti mūsų sielas tikėjimo Dievu Tėvu ir Jo Sūnumi Jėzumi Kristumi. [...]“

Tikėjimas atsiranda, kai Šventoji Dvasia paliudija mūsų sielai, Dvasia dvasiai, kai girdime arba skaitome Dievo žodį. Ir tikėjimas bręsta, kai toliau sotinamės žodžiu. [...]

Atidžiai ir sąmoningai studijuokite Raštus. Apmąstykite juos ir melskitės. Raštai yra apreiškimas ir skatina papildomą apreiškimą“ (D. Todas Kristofersonas, „Raštų palaiminimas“, 2010 m. balandžio visuotinės konferencijos medžiaga).

Pakvieskite kurį nors mokinį garsiai perskaityti šį vyresniojo Kristofersono teiginį. Likusių mokinių paprašykite sekti skaitomą tekstą ir surasti patarimų, kaip pagerinti asmeninį Raštų studijavimą.

Pakvieskite mokinius savo sąsiuvinuose užsirašyti tikslą studijuoti Raštus taip, kad tai pakviestų Šventąją Dvasią, kuri sustiprintų tikėjimą ir žinias apie Jėzų Kristų. Galite pasiūlyti jiems šį tikslą užsirašyti kitoje skirtuko pusėje, kad tai būtų priminimas studijuojant Raštus.

Luko 24:33–53

Jėzus pasirodo mokiniams ir parodo jiems, kad turi prisikėlusį kūną

Paprašykite dviejų mokinių, kad pasiėmę Raštus ateitų į klasės priekį ir padėtų suvaidinti sceną, kurioje du misionieriai su kažkuo kalbasi prie durų. Paaiškinkite jiems, kad jie turi pasibelsti. Suvaidinkite, kad atidarote duris, ir pasisveikinkite su jais. Paprašykite jų prisistatyti. Jiems prisistačius, pasakykite ką nors panašaus į tai:

„Noriu paklausti. Daugelis mano pažįstamų netiki pomirtiniu gyvenimu. Kai kas sako, kad tiki Jėzų Kristų, bet netiki, kad Jis prisikėlė fiziniame kūne. Jie sako, kad Jis toliau gyvena kaip dvasia. Ką jūs tikite dėl Jėzaus Kristaus prisikėlimo?“

Duokite šiems dviem mokiniams pakankamai laiko apmąstyti klausimą.

Atkreipkite mokinių dėmesį, kad Luko 24:36–39 yra Raštų įvaldymo eilutės, ir jos gali padėti mokant apie Jėzaus Kristaus prisikėlimą tiesiogiai. Supažindinkite su šios ištraukos kontekstu, paaiškindami, kad su Jėzumi į Emausą kartu eję mokiniai skubiai grįžo į Jeruzalę ir apie šį nutikimą papasakojo apaštalams ir kitiems mokiniams (žr. Luko 24:33–35). Jiems kalbantis pasirodė Gelbėtojas (žr. 36 eilutę).

Luko 24:36–39 yra Raštų įvaldymo eilutės. Raštų įvaldymo eilučių studijavimas padės mokiniams pagerinti savo supratimą apie esmines doktrinas ir juos paruoš mokyti kitus. Galite paraginti mokinius išskirtiniu būdu pasižymėti Raštų įvaldymo eilutes, kad ateityje galėtų greičiau surasti. Kad padėtumėte mokiniams įvaldyti šią eilutę, perskaitykite šios pamokos pabaigoje pateiktą mokymo idėją.

Pakvieskite kurį nors mokinį garsiai perskaityti Luko 24:36–39. Paprašykite mokinių sekti skaitomą tekstą ir rasti įrodymų, kad Jėzus tiesiogine prasme prisikėlė ir turi kūną iš mėsos ir kaulų.

- Ką padaryti Jėzus pakvietė Savo mokinius, kad šie suprastų, kad Jis ne vien dvasia, bet turi fizinį kūną? (Galite parodyti paveikslą „Jėzus parodo savo žaizdas“ (*Evangelijos paveikslų knyga* [2009], 60 pav.; taip pat žr. LDS.org).
- Kaip jaustumėtės, jei būtumėte ten, kai Kristus pasirodė savo mokiniams?

Padėkokite vaidinime dalyvavusiems mokiniams ir paprašykite jų sėstis. Pakvieskite kurį nors mokinį garsiai perskaityti Luko 24:40–43. Likusių mokinių paprašykite sekti skaitomą tekstą ir surasti, kaip dar Jėzus pademonstravo, kad turi apčiuopiamą (arba fizinį) kūną.

- Kaip dar Gelbėtojas pademonstravo, kad turi prisikėlusį kūną?
- Kokių doktrinų galime išmokti iš šių eilučių? (Mokiniai gali paminėti įvairius principus, tačiau nepamirškite pabrėžti, kad **Jėzus Kristus turi prisikėlusį kūną iš mėsos ir kaulų**. Užrašykite šią doktriną lentoje.)
- Kodėl svarbu suprasti šią doktriną ir ja tikėti?

Pakvieskite kurį nors mokinį garsiai perskaityti šį teiginį:

„Per Jėzaus Kristaus apmokėjimą visi žmonės bus prikelti – išgelbėti iš fizinės mirties (žr. 1 Korintiečiams 15:22). Prisikėlimas yra dvasios susijungimas su kūnu į tobulą, nemirtingą būseną, kuri daugiau nebepavaldi nei ligoms, nei mirčiai (žr. Almos 11:42–45). [...]

Prisikėlimo supratimas ir liudijimas apie jį gali suteikti jums viltį ir perspektyvą, kai gyvenime patiriate sunkumus, išbandymus ar pergalės. Jūs galite rasti paguodą žinojime, kad Gelbėtojas gyvena ir kad per savo Apmokėjimą „jis nutraukia mirties pančius, tad kapas neturės pergalės ir mirties geluonis bus prarytas šlovės viltyse“ (Almos 22:14)“ (*Ištikimi tikėjimui. Evangelijos žinynas* [2006], p. 131, 132).

- Ar galite išvardyti išmėginimus, kuriuos išgyventi mums padeda prisikėlimo viltis?

Keletą mokinių pakvieskite paliudyti apie Gelbėtojo prisikėlimą ir paaiškinti, kodėl prisikėlimo doktrina jiems yra svarbi.

Pakvieskite kurį nors mokinį garsiai perskaityti Luko 24:44–53. Likusiųjų paprašykite paklausti Gelbėtojo žodžių taip, tarsi patys būtų toje su Juo buvusiu mokinių grupelėje, ir pagalvoti, kurių mokymų prasmė jiems aiškiausia. Pakvieskite kelis mokinius išsakyti savo mintis apie šiose eilutėse pateiktus mokymus.

Užbaikite paliudydami apie aptartas tiesas.

** Raštų įvaldymo eilutės – Luko 24:36–39**

Kad padėtumėte mokiniams įsiminti Luko 24:36–39, klasę padalinkite į dvi grupes. Kiekvienai grupei skirkite skirtingas šios ištraukos eilutes ir paprašykite mokinių drauge pasistengti įsiminti jiems skirtą eilutę. Po kelių minučių visų grupių paprašykite iš eilės mintinai pasakyti tas eilutes. Galite vėliau, per kelias ateinančias pamokas, prašyti mokinių dar kartą mintinai pasakyti jų išmoktas eilutes, kol jie gerai žinos visą ištrauką.

Evangelijos pagal Joną studijų įvadas

Kodėl reikia studijuoti šią knygą?

Apaštalas Jonas užrašė savo liudijimą apie Gelbėtoją tuomet, kai augo krikščionių persekiojimas, atsimetimas ir daugėjo ginčų dėl Jėzaus Kristaus prigimties. Jono evangelijos studijavimas padės mokiniams pažinti Dangiškąjį Tėvą per Jo Sūnaus Jėzaus Kristaus tarnystę. Jono pasakojimas moko, kad gyvenantys pagal Jėzaus Kristaus mokymus gali gauti didelių palaiminimų, įskaitant ir amžinąjį gyvenimą.

Kas parašė šią knygą?

Šią knygą parašė apaštalas Jonas. Visoje knygoje jis save vadina „mokiniu, kurį mylėjo Jėzus“ (žr. Jono 13:23; 19:26; 20:2; 21:7, 20).

Jonas ir jo brolis Jokūbas buvo žvejai (žr. Mato 4:21). Akivaizdu, kad, prieš tapdamas Jėzaus Kristaus mokiniu ir apaštalu, Jonas buvo Jono Krikštytojo pasekėjas (žr. Jono 1:35–40; Raštų rodyklę, skyrių „Jonas, Zebediejaus sūnus“, scriptures.lds.org).

Kada ir kur ji buvo parašyta?

Nėra žinoma, kada tiksliai Jonas parašė šią knygą. Numanoma jos parašymo data yra nuo 60-ųjų iki 100-ųjų mūsų eros metų. Ankstyvieji antrojo amžiaus mūsų eros krikščionių rašytojai teigė, kad Jonas šią knygą parašė Efeze, Mažojoje Azijoje (šiuolaikinėje Turkijoje).

Kam ji buvo parašyta ir kodėl?

Nors Jono raštai yra parašyti visiems, jo žinia taip pat yra skirta ir konkretesnei auditorijai. Vyresnysis Briusas R. Makonkis iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo rašė: „Jono evangelija yra pasakojimas šventiesiems; pirmiausia tai yra Evangelija Bažnyčiai“ (*Doctrinal New Testament Commentary*, 3 vols. [1965–1973], 1:65). Jonas nurodė, kad šios knygos rašymo tikslas buvo įtikinti kitus, „kad tikėtumėte, jog Jėzus yra Mesijas, Dievo Sūnus, ir tai tikėdami turėtumėte gyvenimą per jo vardą“ (Jono 20:31). „Jono aprašomos Jėzaus gyvenimo scenos yra kruopščiai parinktos ir sudėliotos laikantis šio tikslo“ (Bible Dictionary, „John, Gospel of“).

Kokie šios knygos išskirtiniai bruožai?

Maždaug 92 procentų Evangelijos pagal Joną medžiagos nėra kitų evangelijų aprašymuose. Tikriausiai taip yra todėl, kad Jono tikslinė publika – Bažnyčios nariai, kurie jau pažinojo Jėzų Kristų, – neabejotinai skyrėsi nuo Mato, Morkaus ir Luko tikslinių publikų. Iš septynių Jono aprašytų stebuklų, penki nėra minimi kitose evangelijose. Matas, Morkus ir Lukas išsamiai aprašė Jėzaus tarnystę Galilėjoje, o Jonas aprašė daugelį įvykių, vykusių Judėjoje. Jono evangelija yra turtinga savo doktrina, vienos pagrindinių jos temų yra Jėzaus Kristaus kaip Dievo Sūnaus dieviškumas, Kristaus apmokėjimas, amžinasis gyvenimas, Šventoji Dvasia, būtinybė užgimti iš naujo, svarba mylėti kitus ir tikėti Gelbėtoju.

Jonas pabrėžė Jėzaus kaip Dievo Sūnaus dieviškumą. Jonas užrašė daugiau nei 100 Jėzaus kreipimūsi į Savo Tėvą, kurių daugiau kaip 20 yra vien Jono 14 skyriuje. Vienas pagrindinių Jono indėlių yra Gelbėtojo mokymų Jo apaštalams paskutinėmis valandomis prieš Jo suėmimą aprašymas, taip pat didžioji užtarimo malda, pasakyta naktį Jam kenčiant Getsemanėje. Ši Jono aprašymo dalis (Jono 13–17) sudaro apie 18 procentų Jono evangelijos ir suteikia mums geresnę Gelbėtojo doktrinos supratimą bei paaiškina, ko Jis tikisi iš Savo apaštalų.

Knygos planas

Jono 1 skyriuje Jonas liudija apie Jėzaus Kristaus ikižemišką dieviškumą ir misiją suteikti išgelbėjimą visiems žmonėms. Jonas aprašo Jėzaus krikštą ir keletą Jo apaštalų pašaukimus.

Jono 2–4 skyriuose Jėzus Kristus vandenį paverčia vynu. Jis moko Nikodemą apie dvasišką atgimimą ir liudija moteriai prie šulinio, kad Jis yra Kristus. Jis išgydo valdininko sūnų.

Jono 5–7 skyriuose Gelbėtojas išgydo luošą žmogų prie Betzatos maudyklės ir skelbia Savo dievišką galią ir įgaliojimą. Ruošdamasis savo pamokslui apie gyvybės duoną Jis pamaitina penkis tūkstančius, paskelbia, kad Jis yra mesijas, ir Palapinių šventėje pareiškia, kad tik tie, kurie priims Jį, galės įgyti amžinąjį gyvenimą.

Jono 8–10 skyriuose esančiame pasakojime apie moterį, sugautą svetimaujant, Jėzus moko apie gailestingumą ir atgailą. Jis paskelbia Save Jehova, didžiuoju Aš Esu. Išgydo neregį gimusį vyrą ir pavadina Save Geruoju Ganytoju, kuris myli ir už Savo avis atiduoda gyvybę.

Jono 11–13 skyriuose Jėzus Kristus prikeltą Lozorių ir parodo savo galią įveikti mirtį. Jis su triumfu įžengia į Jeruzalę. Per paskutinę vakarienę Jėzus nuplauna Savo mokinių kojas ir moko juos mylėti vienam kitą.

Jono 14–16 skyriuose Jėzus moko Savo mokinius apie meilės ir paklusnumo ryšį. Jis pažada atsiųsti Guodėją (Šventąją Dvasią) ir asmeniškai tarnauti Savo apaštalams. Jis paskelbia, kad Jis yra Tikrasis Vynmedis ir kad Jis nugalėjo pasaulį.

Jono 17–19 skyriuose Jėzus dėl Savo apaštalų ir tų, kurie tikės jų pamokslavimu, kalba užtarimo maldą. Jis yra išduotas, suimtas ir apkaltintas. Išskentėjęs ant kryžiaus, Jis miršta ir yra palaidojamas.

Jono 20–21 skyriuose prisikėlęs Jėzus Kristus pasirodo Marijai Magdalietai prie kapo sode, o vėliau keletui Savo mokinių Jeruzalėje. Prie Galilėjos ežero jis pasirodo septyniems mokiniams ir paskiria Petrą vadovauti mokiniams tarnaujant kitiems.

Jono 1

Įvadas

Jonas Mylimasis užrašė svarbias doktrinas apie Jėzaus Kristaus vaidmenį ikimirtingojoje būtyje. Jonas Krikštytojas

taip pat liudijo apie Jėzų Kristų ir Jį pakrikštijo. Jėzus Kristus kvietė visus mokyti iš Jo.

Pasiūlymai, kaip mokyti

Jono 1:1–18; Džozefo Smito Vertimo Jono 1:1–19

Jonas liudija, kad Jėzus Kristus yra Dievo Sūnus

Suskirstykite mokinius poromis.

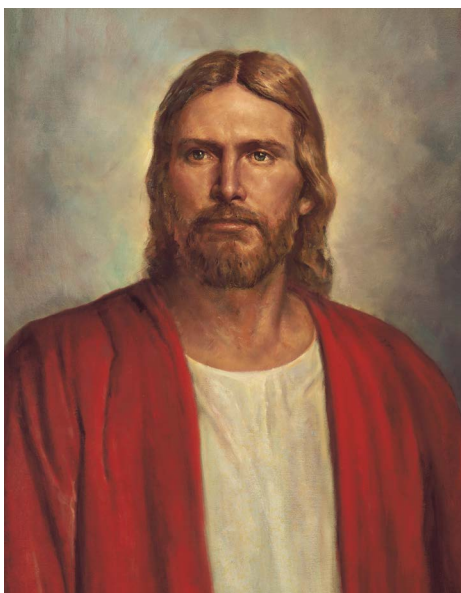
Parodykite paveikslą, kuriame vaizduojamas Jėzus Kristus. Paprašykite mokinių įsivaizduoti, kad jie kalbasi su žmogumi, kuris labai mažai žino apie Jėzų Kristų. Pakvieskite po vieną mokinį iš kiekvienos poros minutėlę pamokyti kitą mokinį apie Jėzų, tarsi tas kitas mokinys apie Jį labai mažai žinotų. Po šios užduoties paprašykite kelių mokinių, kurie buvo mokomi apie Kristų, papasakoti, ko jų draugai juos mokė.

Trumpai pristatykite Evangeliją pagal Joną, paaiškindami, kad apaštalas Jonas užrašė tai, ką jis norėjo, kad šventieji žinotų apie Jėzų Kristų. Jonas buvo daugelio įvykių, kuriuos jis aprašė, liudininkas. Dauguma Jono evangelijos pasakojimų nesutinkami Mato, Morkaus ir Luko evangelijose, kurios buvo rašomos norint padėti žydams ir kitataučiams įtikėti, kad Jėzus buvo Mesijas ir žmonijos Gelbėtojas. Tuo tarpu Jonas išskirtinai rašė tiems, kurie jau tikėjo, kad Jėzus buvo Kristus.

Paprašykite mokinių studijuoti Jono 1 skyrių ir ieškoti jų tikėjimą ir liudijimą Jėzumi Kristumi sustiprinsiančių tiesų apie Gelbėtoją.

Pakvieskite kurį nors mokinį garsiai perskaityti Džozefo Smito Vertimo Jono 1:1–2 (Raštų rodyklėje). Paprašykite likusių mokinių sekti skaitomą tekstą. Paprašykite jų ieškoti tiesų, kurių Jonas mokė apie Jėzų Kristų.

- Kokias tiesas iš šių eilučių sužinome apie Jėzų Kristų? (Viena tiesų, kurią mokiniai turėtų paminėti yra ta, kad **pradžioje Jėzus Kristus buvo su Dievu**. Šią tiesą užrašykite lentoje šalia Gelbėtojo paveikslo.)
- Ką reiškia, kad pradžioje Jėzus Kristus buvo su Dievu? (Paaiškinkite, kad žodis „pradžioje“ reiškia ikimirtingojoje būtyje. Jėzus Kristus yra Tėvo Pirmagimis dvasioje [žr. DS 93:21], tarp susirinkusių dvasių „prieš pasaulio buvimą“ Jis

stovėjo panašus į Dievą [Abraomo 3:22–24] ir buvo Tėvo išrinktasis nuo pradžios [žr. Mozės 4:2].)

Padėkite mokiniams suprasti pagrindines doktrinas

Pagrindines doktrinas mokiniai sužinos studijuodami ir aptardami Raštus, ir atmintinai išmokdami pagrindines Raštų ištraukas. Neturėtumėte nukrypti nuo nuoseklaus Raštų skaitymo, norėdami sutelkti dėmesį į pagrindines doktrinas. Būtų geriau, jei tas doktrinas paminėtumėte ir padėtumėte mokiniams jas suprasti tada, kai su jomis susiduriate studijuodami pagal planą. Pavyzdžiui, šioje pamokoje galite išskirti su Jono 1 skyriaus mokymais susijusias doktrinas apie Dievybę.

Pakvieskite vieną mokinį garsiai perskaityti Džozefo Smito Vertimo Jono 1:3 (Raštų rodyklėje), o likusių mokinių paprašykite ieškoti kitų tiesių, kurių Jonas mokė apie Jėzų Kristų.

- Ką dar Jonas mokė apie Jėzų Kristų? (Mokiniai turėtų atpažinti doktriną, panašią į šią: **Visa buvo sutverta per Jėzų Kristų.** Šią tiesą užrašykite lentoje šalia Gelbėtojo paveikslėlio.)

Paaiškinkite, kad, vadovaujamas Dangiškojo Tėvo, Jėzus Kristus sukūrė žemę ir dangų, ir nesuskaičiuojamus pasaulius (žr. Mozės 1:33). Tačiau Dangiškasis Tėvas priskyrė „du kūrybinius įvykius“ Sau: visų dvasių sukūrimą (taip pat ir Jėzaus Kristaus) bei Adomo ir Ievos fizinių kūnų sukūrimą (Bruce R. McConkie, *A New Witness for the Articles of Faith* [1985], 63; taip pat žr. Mozės 2:27).

Pakvieskite kurį nors mokinį garsiai perskaityti Džozefo Smito Vertimo Jono 1:4–5 (Raštų rodyklėje). Paprašykite mokinių surasti, kaip Jonas savo evangelijoje aprašė Jėzų.

- Kaip Jonas savo evangelijoje aprašė Jėzų?
- Ką reiškia „Jame buvo Evangelija“? (Jėzus Kristus buvo geroji naujiena, Evangelijos įsikūnijimas.)
- Ką, jūsų manymu, reiškia „ir šviesa šviečia pasaulyje, ir pasaulis jos nesuvokia“? (Džozefo Smito Vertimo Jono 1:5.)

Paaiškinkite, kad apaštalas Jonas dar mokė apie Joną Krikštytoją. Pakvieskite kurį nors mokinį garsiai perskaityti Džozefo Smito Vertimo Jono 1:6–10 (Raštų rodyklėje). Paprašykite mokinių išsiaiškinti, ką Jonas Krikštytojas skelbė apie Jėzų Kristų. Po to paprašykite mokinių pasakyti, ką sužinojo.

- Kokios doktrinos apie Jėzų apaštalas Jonas mokė 9–10 eilutėse? (Mokiniai turėtų atpažinti doktriną, panašią į šią: **Jėzus Kristus yra Pasaulio Šviesa.** Šią tiesą užrašykite lentoje šalia Gelbėtojo paveikslėlio.)
- Kodėl Jėzus Kristus yra Pasaulio Šviesa? (Žr. DS 88:5–13.)

Apibendrinkite Džozefo Smito Vertimo Jono 1:11–18 (Raštų rodyklėje) paaiškindami, kad Jonas Krikštytojas paliudijo, jog visi tie, kurie tiki Jėzumi Kristumi įgis nemirtingumą ir amžinąjį gyvenimą.

Atkreipkite mokinių dėmesį, kad Jonas 14 ir 16 eilutėse kreipėsi į Jėzų Kristų kaip į „Žodį“. Paaiškinkite, kad taip Jėzus Kristus vadinamas keliose Raštų vietose (žr. Jono 1:1, 14; 1 Jono 1:1; Apreiškimo 19:13; DS 93:8–10; Mozės 1:32).

Atkreipkite mokinių dėmesį, kad mes žodžiais bendraujame bei reiškiamo mintis, jausmus ir idėjas.

- Kodėl „Žodis“ yra tinkamas Jėzaus Kristaus vardas?

Taip pat paaiškinkite, kad be Džozefo Smito Vertimo Jono 1:18 gali būti neteisingai suprantamas teiginys, kad nė vienas nėra matęs Dievo Tėvo. Pakvieskite kurį nors mokinių garsiai perskaityti Džozefo Smito Vertimo Jono 1:19 (Raštų rodyklėje).

- Kaip Džozefo Smito Vertimo Jono 1:19 paaiškina Jono 1:18?

Suskirstykite mokinius į tas pačias poras kaip pamokos pradžioje. Paprašykite po vieną mokinių iš kiekvienos poros minutėlę pamokyti savo porininką apie Jėzų Kristų pagal doktrinas, kurias mokiniai atrado Džozefo Smito Vertimo Jono 1:1–19 (Raštų rodyklėje). Skirkite pakankamai laiko pamokyti, tada paklauskite:

- Kodėl mums svarbu žinoti šias doktrinas apie Jėzų Kristų?

Jono 1:19–34; Džozefo Smito Vertimo Jono 1:20–34

Jonas Krikštytojas liudija apie Jėzų Kristų ir Jį pakrikštija

Apibendrinkite Džozefo Smito Vertimo Jono 1:20–28 (Raštų rodyklėje) paaiškindami, kad žydai nusiuntė kunigus pas Joną Krikštytoją paklausti, ar jis buvo Mesijas. Jonas paaiškino, kad jo vaidmuo buvo paliudyti apie Mesiją, kuris krikštys ugnimi ir Šventąja Dvasia. Kitą dieną Jonas Krikštytojas pamatė Jėzų, kurį jis anksčiau pakrikštijo.

Vieno mokinio paprašykite atsistoti ir garsiai perskaityti Jono Krikštytojo žodžius Džozefo Smito Vertimo Jono 1:29–33 (Raštų rodyklėje) tarsi jis būtų Jonas Krikštytojas. Likusiųjų paprašykite sekti skaitomą tekstą ir surasti, ką Jonas Krikštytojas norėjo, kad žmonės sužinotų apie Jėzų Kristų.

Atkreipkite mokinių dėmesį į Jėzaus Kristaus paveikslą ir į tiesas, užrašytas lentoje, ir paklauskite:

- Kokias dar kitas tiesas ir Jėzaus Kristaus apibūdinimus galime rasti Džozefo Smito Vertimo Jono 1:29–33? (Mokinių atsakymus surašykite lentoje.)
- Kodėl, jūsų manymu, Jonas Krikštytojas Jėzų vadino „Dievo Avinėliu“?

Jono 1:35–51

Jėzus kviečia Savo pasekėjus daugiau sužinoti apie Jį

Paprašykite mokinių įsivaizduoti, kad paauglys dalyvaudamas pasninko ir liudijimų susirinkime išgirsta, kaip keli jo draugai liudija žinantys, kad Jėzus Kristus yra jų Gelbėtojas. Šis jaunuolis stebisi, iš kur draugai „žino“ tokius dalykus?

- Kaip jam atsakytumėte?

Mokiniams studijuojant Jono 1:35–51 paprašykite jų ieškoti, ką galime daryti, kad gautume (sustiprintume) mūsų asmeninį liudijimą apie Jėzų Kristų kaip Gelbėtoją.

Pakvieskite vieną mokinį garsiai perskaityti Jono 1:35–37, o likusių mokinių paprašykite ieškoti, ką Jonas Krikštytojas darė kitą dieną po to, kai pakrikštijo Jėzų.

- Ką, pamatęs Jėzų, padarė Jonas?

Pakvieskite mokinį garsiai perskaityti Jono 1:38–39. Paprašykite likusių mokinių sekti skaitomą tekstą ir surasti, ką Jėzus Kristus pasakė dviem mokiniams.

- Ko Jėzus paklausė dviejų mokinių?
- Ką jie atsakė?
- Ką Jėzus tiems dviem mokiniams pasakė daryti?

Pakvieskite vieną mokinį garsiai perskaityti Jono 1:40–42, o likusių mokinių paprašykite ieškoti, ką priėmęs Gelbėtojo kvietimą „ateiti ir pamatyti“ sužinojo Andriejus?

- Ką priėmęs Gelbėtojo kvietimą „ateiti ir pamatyti“ sužinojo Andriejus? (Kad Jėzus arba Kristus yra Mesijas. Taip pat galite pabrėžti, jog iš Džozefo Smito Vertimo Jono 1:42 sužinome, kad Petras bus vadinamas „Kefu“, kas išvertus reiškia „*regėtojas*“ arba „uola“ [Raštų rodyklėje], pažymint, kad Petras taps Bažnyčios regėtoju.)

Pakvieskite kurį nors mokinį garsiai perskaityti Jono 1:43–46, o likusių mokinių paprašykite ieškoti, ką Gelbėtojas pakvietė Pilypą daryti. Paprašykite mokinių papasakoti, ką rado.

- Kurie 45 eilutės žodžiai parodo, kad Pilypas, priėmęs Gelbėtojo kvietimą sekti Juo, įgijo liudijimą apie Jėzų Kristų?
- Ką po to Pilypas pakvietė Natanaelį padaryti?

Paprašykite trijų mokinių garsiai perskaityti Jono 1:47–51. Paskirkite vieną mokinį būti pasakotoju, kitą – perskaityti Jėzaus žodžius, o trečią – Natanaelio žodžius. Klasė tepaklauso, kas nutiko, kai Natanaelis priėmė kvietimą mokytis apie Jėzų.

- Kas įvyko po to, kai Natanaelis priėmė kvietimą mokytis apie Jėzų?
- Kokio principo galime išmokti iš šių nutikimų? (Mokiniai turėtų atpažinti principą, panašų į šį: **Priimdami kvietimą mokytis ir sekti Jėzumi Kristumi, mes įgysime asmeninį liudijimą apie Jį.**)

Paprašykite kurio nors mokinio garsiai perskaityti toliau pateiktą vyresniojo Džefrio R. Holando iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo teiginį.

„Atrodo, kad mūsų mirtingosios kelionės esmę ir atsakymus į svarbiausius gyvenimo klausimus, remiantis Gelbėtojo žemiškosios tarnystės pradžia, galima suformuluoti dviem labai glaustais sakiniais. Pirmasis sakiny – kiekvienam žemės gyventojui skirtas klausimas: „Ko ieškote? Ko norite?“ Antrasis – Jo atsakas į mūsų atsakymą, *nepriklausomai nuo to, ką atsakome*. Kad ir kas esame, kad ir ką atsakome, Jo atsakas *visuomet* tas pats: „Ateik, – meiliai sako Jis. – Ateik ir sek paskui mane!“ Nesvarbu, kur einate, pirmiausia ateikite ir pamatykite, ką Aš darau, pamatykite, kur ir kaip Aš leidžiu laiką. Mokykitės iš manęs, vaikščiokite su manimi, kalbėkite su manimi, tikėkite. Meldamiesi klausykite manęs. Palaipsniui gausite atsakymus į savo maldas. Dievas suteiks jūsų sieloms ramybę“ (“He Hath Filled the Hungry with Good Things,” *Ensign*, Nov.

1997, 65).

Paprašykite mokinių pamąstyti, kaip jie stengiasi mokytis iš Jėzaus Kristaus ir sekti Juo.

- Kaip jūsų liudijimas apie Jėzų Kristų išaugo, kai iš Jo mokėtės ir sekėte Juo?

Pasiūlykite mokiniams savo sąsiuvinuose ar Raštų studijavimo žurnaluose parašyti kelis sakinius, ką jie galėtų daryti, kad karščiau priimtų Gelbėtojo kvietimą ateiti ir pamatyti bei mokytis ir sekti Juo.

Baigdami pamoką paliudykite apie šioje pamokoje atpažintus principus.

Luko 18–Jono 1 (12 dalis)

Pasiruošimo medžiaga studijų namuose mokytojui

Kasdienių studijų namuose pamokų santrauka

Toliau pateiktos įvykių, doktrinų ir principų, kurių mokiniai mokėsi studijuodami Luko 18–Jono 1 (12 skyrių), santraukos nebūtina mokytis per pamoką. Savo pamokoje susitelkite tik į keletą šių doktrinų ir principų. Atsižvelgdami į mokinių poreikius, vadovaukitės Šventosios Dvasios raginimais.

1 diena (Luko 18–21)

Šioje pamokoje mokiniai studijavo palyginimus apie neteisų teisėją, fariziejų ir muitininką. Jie taip pat skaitė apie aklą vyrą, kuris ieškojo Viešpaties pagalbos, bei apie Zachiejų. Iš šių pasakojimų mokiniai sužinojo, kad jei rodydami tikėjimą Viešpačiu būsime nuoširdūs ir atkaklūs, įgysime Jo gailingumą.

2 diena (Luko 22)

Mokiniai, skaitydami Viešpaties patarimus Petriui, išmoko, kad atsigręždami į Jėzaus Kristaus Evangeliją, galime sustiprinti kitus. Taip pat mokiniai skaitydami apie Gelbėtojo kančias Getsemanėje išmoko štai tokių tiesų: jei būsime pasiruošę paklusti Dangiškajam Tėvui, Jis suteiks mums stiprybės vykdyti Jo valią; Jėzui Kristui kenčiant Getsemanės sode, jo dideli prakaito lašai buvo kruvini.

3 diena (Luko 23–24)

Šioje pamokoje mokiniai skaitė apie Jėzaus Kristaus nukryžiuojimą, laidojimą ir prisikėlimą. Jie sužinojo štai tokių tiesų: galime sekti Jėzaus Kristaus pavyzdžiu atleisdami savo skriaudėjams; visų mirusių žmonių dvasios įžengia į dvasių pasaulį; Jėzus Kristus turi prikeltą kūną iš mėsos ir kaulų.

4 diena (Jono 1)

Mokiniai, studijuodami Jono Mylimojo ir Jono Krikštytojo žodžius, išmoko, kad Jėzus Kristus pradžioje buvo su Dievu, kad visa per jį atsirado ir kad Jis yra pasaulio šviesa. Mokiniai, skaitydami, kaip kai kurie Kristaus mokiniai pažino Jėzų Kristų, išmoko, kad priimdami kvietimą mokytis ir sekti Jėzumi Kristumi mes įgysime liudijimą apie Jį.

Įvadas

Ši pamoka gali padėti mokiniams suprasti, kaip pakviesti Šventąją Dvasią, kad ji juos mokytų apie Jėzų Kristų. Taip pat jie išmoks, kad Jėzus Kristus yra prisikėlusis esybė iš mėsos ir kaulų.

Pasiūlymai, kaip mokyti

Luko 24:13–32

Prisikėlęs Viešpats kalbasi su dviem mokiniams, keliavusiais į Emausą

Paprašykite mokinių apmąstyti, ar jie kada nors abejojo, ar Evangelijos samprata yra teisinga.

Paaiškinkite, kad iš Luko 24:13 sužinome, jog du apaštalai paliko Jeruzalę tą pačią dieną, kai būrelis moterų rado Jėzaus kapą tuščią. Jie apie 10–12 kilometrų keliavo į „kaimą [...] vadinamą Emausu“. Jų patirties keliaujant į Emausą studijavimas gali

padėti mums sužinoti, kaip sustiprinti savo liudijimus apie Jėzų Kristų ir Jo Evangeliją.

Pakvieskite kurį nors mokinį garsiai perskaityti Luko 24:14–17. Likusių mokinių paprašykite sekti skaitomą tekstą ir ieškoti, kas prisijungė prie dviejų mokinių jiems keliaujant.

- Kas prisijungė prie mokinių jiems keliaujant į Emausą?
- Kodėl mokiniai neatpažino Jėzaus? (Paaiškinkite, kad posakis *lyg migla aptrauktos* Luko 24:16 reiškia nepajėgios ar uždengtos.)

Pakvieskite kelis mokinius pakaitomis garsiai perskaityti Luko 24:17–33. Likusių mokinių paprašykite sekti skaitomą tekstą ir ieškoti, ko iš Jėzaus išmoko mokiniai eidami kartu su Juo, bet Jo neatpažinę.

Jei yra vertimas į lietuvių kalbą, užuot skaitę Luko 24:17–33, galite parodyti filmuką „Kristus pasirodo kelyje į Emausą“ (3:32) iš ciklo *Jėzaus Kristaus gyvenimas. Biblijos filmai*, kurį galite rasti LDS.org. Paprašykite mokinių ieškoti, ko iš Jėzaus išmoko mokiniai eidami kartu su Juo, bet Jo neatpažinę. Prieš rodydami vaizdo įrašą, paaiškinkite, jog dialogas filmuke yra iš Luko 24:17–33, tam, kad norintys mokiniai galėtų sekti jį Raštuose.

Atkreipkite dėmesį, kad šiame filmuke neišgirsime, ko Jėzus mokė mokinius jiems kartu keliaujant. Pakvieskite kurį nors mokinį garsiai perskaityti Luko 24:27. Klasės paprašykite sekti skaitomą tekstą ir ieškoti, ko Viešpats mokė mokinius.

- Ko Viešpats mokė mokinius?
- Kokią priemonę Jis naudojo mokydamas apie Save? (Raštus)
- Ką 32 eilutėje reiškia, kad apaštalų širdys buvo užsidegusios? (Šventoji Dvasia paliudijo, kad mokymai apie Jėzų Kristų Raštuose buvo tiesa.)

Pakvieskite mokinius apmąstyti, ko mokiniai galėjo išmoksi iš to, kad Jėzus mokydamas juos pasitelkė Raštus, užuot paprasčiausiai jiems pasakęs, kas Jis yra. Galite kelių mokinių paprašyti pasidalinti savo mintimis.

- Kokio principo šios eilutės moko apie mūsų asmeninio Raštų studijavimo svarbą? (Mokiniams baigus atsakinėti, lentoje užrašykite tokį principą: **Studijuodami Raštus mes pakviečiame Šventąją Dvasią mokyti mus apie Jėzų Kristų.**)
- Apibūdinkite, ką dar, be užsidegusių širdžių, mes galime patirti, kai Šventoji Dvasia mums liudija apie Jėzų Kristų?

Paprašykite mokinių surasti Raštų eilutes, kurios padėjo jiems pajusti, kaip Šventoji Dvasia juos moko apie Jėzų Kristų. Paskatinkite juos pasidalinti rastomis Raštų eilutėmis ir savo jausmais. Taip pat galite papasakoti, kurios Raštų eilutės padėjo jums asmeniškai.

Priminkite mokiniams, kad nors svarbu skaityti Naująjį Testamentą norint gauti seminarijos įskaitą, dar svarbiau yra studijuoti Raštus ir pakviesti Šventąją Dvasią sustiprinti liudijimus apie Gelbėtoją.

Jei įmanoma, duokite skirtukus su vyresniojo D. Todo Kristofersono iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo teiginiu arba pasiūlykite mokiniams užsirašyti

tą teiginį ant švaraus popieriaus lapo ar kortelės, kurią būtų galima naudoti kaip skirtuką. (Ant atskiro lapo sumaketuotus skirtukus galima atsispausdinti, PDF formatu parsisiuntus iš šios pamokos internetinės versijos.)

„Pagrindinis Raštų tikslas yra pripildyti mūsų sielas tikėjimo į Dievą Tėvą ir Jo Sūnų Jėzų Kristų. [...]

Tikėjimas atsiranda, kai Šventoji Dvasia paliudija mūsų sielai – Dvasia dvasiai, – kai girdime arba skaitome Dievo žodį. Taip pat tikėjimas bręsta, kai toliau sotinamės žodžiu. [...]

Atidžiai ir sąmoningai studijuokite Raštus. Melskitės ir apmąstykite juos. Raštai yra apreiškimas, ir jie skatina papildomą apreiškimą“ („Raštų palaiminimas“, 2010 m. balandžio visuotinės konferencijos medžiaga).

Pakvieskite vieną mokinį garsiai perskaityti vyresniojo Kristofersono teiginį. Likusių mokinių paprašykite sekti skaitomą tekstą ir ieškoti būdų, kaip jie galėtų pagerinti savo asmeninį Raštų studijavimą.

Paskatinkite mokinius išsikelti tikslą studijuoti Raštus taip, kad pakviestų Šventąją Dvasią sustiprinti pažinimą ir tikėjimą Jėzumi Kristumi. Galite pasiūlyti mokiniams šį tikslą užsirašyti kitoje skirtuko pusėje, kad jis jiems studijuojant Raštus tarnautų kaip priminimas.

Luko 24:36–39

Jėzus pasirodo mokiniams parodydamas jiems Savo prikeltą kūną

Paaškindite, kad kartu su Jėzumi keliavę į Emausą mokiniai, tuoj pat sugrįžo į Jeruzalę ir papasakojo, kas atsitiko, apaštalams ir kitiems mokiniams (žr. Luko 24:33–35).

Paprašykite visų mokinių choru garsiai perskaityti Raštų įvaldymo ištrauką Luko 24:36–39 ir ieškoti, kas nutiko mokiniams, kai jie papasakojo savo patyrimą.

- Kas nutiko, kai mokiniai pasakojo savo patyrimą?

Parodykite paveikslėlį „Jėzus parodo savo žaizdas“ (*Evangelijos paveikslų knyga* [2010], 60 pav.; taip pat žr. LDS.org).

- Ką daryti Jėzus pakvietė mokinius, kad padėtų jiems suprasti, jog Jis nebuvo tik dvasia, bet taip pat turėjo fizinį kūną?
- Kokios doktrinos galime išmokti iš šių eilučių? (Mokiniai gali atpažinti įvairių doktrinų, tačiau pabrėžkite, kad **Jėzus Kristus yra prisikėlusis esybė iš mėsos ir kaulų**. Užrašykite šią doktriną lentoje; taip pat žr. DS 130:22.)

Paprašykite kelių mokinių pasidalinti savo liudijimu apie Gelbėtojo prisikėlimą ir paaiškinti, kodėl ši doktrina jiems yra svarbi, arba paprašykite jų perskaityti, ką užrašė savo Raštų studijavimo žurnaluose atlikdami 12 dalies 3 dienos pamokos 3 užduotį. Pamoką baikite paliudydami apie Jėzaus Kristaus prisikėlimo realumą.

Kitas skyrius (Jono 2–6)

Paaiškinkite mokiniams, kad studijuodami Jono 2–6 skyrius jie ras atsakymus į toliau pateiktus klausimus. Koks buvo pirmasis Kristaus viešas stebuklas? Kaip tai padėjo Jo motinai? Kodėl Jis apvalė šventyklą? Kas buvo pirmasis žmogus, kuriam Jėzus pareiškė, kad Jis yra Mesijas? Ką Jis pasakė moteriai apie jos gyvenimą, ką tik Jis vienas galėjo žinoti? Kodėl Gelbėtojas save vadino „gyvuoju vandeniui“ ir „gyvybės duona“? Mokiniai taip pat skaitys apie Jėzaus Kristaus tarnavimo didybę ir galią.

61 PAMOKA.

Jono 2

Įvadas

Gelbėtojas pirmąjį Savo žemiškos tarnystės stebuklą viešai atliko Kanoje, vandenį paversdamas į vyną. Jėzus Kristus

nuvyko į Jeruzalę švęsti Paschos. Išvorydamas prekeivius, išniekinusius Jo Tėvo namus, Jis išvalė šventyklą.

Pasiūlymai, kaip mokyti

Jono 2:1–11

Jėzus vandenį paverčia vynu

Paprašykite mokinių pamąstyti apie dalykus, pirmą kartą įvykusius jų gyvenime: pirmą dieną mokykloje, pirmąjį darbą, pirmąjį kartą, kurį jie atsimena, kai pajuto Šventąją Dvasią.

- Kodėl kartais mes šiuos ir panašius mūsų gyvenimo pirmuosius įvykius laikome svarbiais?

Paaiškinkite mokiniams, kad studijuodami Jono 2:1–11, jie sužinos apie pirmąjį aprašytą stebuklą, kurį Jėzus atliko Savo žemiškosios tarnystės metu. Paprašykite mokinių išsiaiškinti, kodėl šis pirmasis aprašytas stebuklas gali būti reikšmingas.

Paaiškinkite, kad netrukus po to, kai buvo pakrikštytas, Jėzus su Savo mokiniais dalyvavo vestuvių šventėje Kanoje, kaime, netoli Jėzaus gimtojo miesto Nazareto. Pakvieskite vieną mokinį garsiai perskaityti Jono 2:1–3, o kitų paprašykite ieškoti, kokia problema iškilo švenčiant vestuves.

- Kokia problema iškilo švenčiant vestuves?

Paaiškinkite, kad vynas buvo įprastas gėrimas švenčiant vestuves. Kartais vestuvių šventė tęsdavosi keletą dienų. Šventės šeimininkams būtų labai nesmagu prieš svečius, jei pritrūktų vyno. Marija taip pat turbūt jautė truputį atsakomybės už šventę, todėl pasibaigus vynu, ji kreipėsi į savo Sūnų ir paprašė Jo pagalbos, kad padėtų šventę organizavusiai šeimai išeiti iš keblios padėties. Jėzaus atsakymas parodo pagarbą motinai ir jos noro padėti vestuvininkams supratimą.

Perskaitykite Džozefo Smito Vertimo Jono 2:4, o mokinių paprašykite klausyti, ką Jėzus atsakė savo motinai: „Jėzus pasakė jai: Moterie, ką norėtum, kad dėl tavęs padaryčiau? Aš tai padarysiu, nors mano valanda dar neatėjo.“

- Ką atsakydamas Savo motinai pasakė Jėzus?
- Kaip Jėzaus atsakymas parodo Jo pagarbą savo motinai? (Jėzus ne tik paklausė Savo motinos, ką ji norėtų, kad Jis padarytų, bet Jis taip pat parodė norą tai padaryti. Galite paaiškinti, kad Jėzaus dienomis kreipinys „moterie“ buvo pagarbus kreipimasis į savo motiną.)
- Ką Jėzus turėjo omenyje sakydamas: „Mano valanda dar neatėjo“?

Pakvieskite vieną mokinį garsiai perskaityti Jono 2:5, o likusių mokinių paprašykite ieškoti, ką Marija pasakė tarnams. Po to paprašykite mokinių pasakyti, ką sužinojo.

- Ko Marijos nurodymai tarnams moko mus apie jos tikėjimą Jėzumi?

Pakvieskite vieną mokinį garsiai perskaityti Jono 2:6–7, o kitų mokinių paprašykite ieškoti, ką Jėzus nurodė daryti tarnams.

- Ką Jėzus nurodė daryti tarnams?

Paašškinkite, kad Jėzaus dienomis akmeniniai indai buvo naudojami ritualiniam apšivalymui religinių apeigų metu. Žydams buvo įprasta apšivalymo apeiga prieš valgant nusiplauti rankas vandeniu tuose akmeniniuose induose.

- Kaip tarnai pripildė akmeninius indus?

Kad padėtumėte mokiniams suprasti, koks vandens kiekis buvo induose, parodykite mokiniams neuždengtą indą, kuriame telpa vienas litras. Paašškinkite mokiniams, kad saikas prilygo 34 litrams, taigi šeši indai galėjo talpinti nuo 380 iki 600 litrų. Pripilkite indą vandens.

Klinčių stulpai iš Naujojo Testamento laikų Izraelyje.

Pakvieskite vieną mokinį garsiai perskaityti Jono 2:8, o kitų mokinių paprašykite ieškoti, ką vėliau Jėzus nurodė tarnams daryti. Paprašykite mokinių papasakoti, ką rado. Mokiniams atsakinėjant, pasemkite puodelį vandens iš indo ir laikykite jį iškėlę.

- Jei jūs būtumėte vienas iš tų tarnų, ką jūs pagalvotumėte ar jaustumėte nunešęs puodelį šventės prievaizdui ar vadovui?

Pakvieskite kurį nors mokinį garsiai perskaityti Jono 2:9–10, o likusiųjų paprašykite rasti, ką paragavęs jam atnešto gėrimo pasakė prievaizdas.

- Ką su vandeniu padarė Jėzus?
- Ką apie naująjį vyną pasakė prievaizdas? (Paašškinkite, kad geriausias vynas dažniausiai būdavo pateikiamas šventės pradžioje, o prastesnis vėliau.)

Taip pat paašškinkite, kad Jėzus niekada nepateikė konkrečios reikšmės ar simbolinio šio pirmojo aprašyto stebuklo aiškinimo mirtingosios tarnystės metu. Tačiau yra daug svarbių tiesų, kurių galime išmokti iš šio pasakojimo apie pirmąjį aprašytą Jėzaus stebuklą.

Suskirstykite mokinius grupelėmis po du ar tris. Paprašykite kiekvienos grupės ant popieriaus lapo išvardinti kaip įmanoma daugiau tiesų, kurių galime išmokti iš Jono 2:1–11. Skirkite pakankamai laiko užduočiai atlikti, tada pakvieskite po vieną mokinį iš kiekvienos grupelės visai klasei perskaityti, kokias tiesas jų grupelė surado. Pakvieskite vieną mokinį pabūti raštininku. Tegul jis lentoje užrašo kiekvieną naują paminėtą tiesą. Štai keletas tiesų, kurias gali atpažinti mokiniai: **Viešpats turi galią įsakyti fizinėms dalelėms. Gelbėtojas žinojo, kad turėjo įvykdyti dievišką misiją. Per stebuklus Mesijas parodė Savo dieviškąją galią. Dievo Sūnus mylėjo ir gerbė Savo motiną.**

Pakvieskite vieną mokinį garsiai perskaityti Jono 2:11, o kitų mokinių paprašykite ieškoti, kaip šis stebuklas paveikė Jėzaus mokinius.

- Kaip šis stebuklas paveikė Jėzaus mokinius?

Lentoje, mokinių išvardintų tiesų sąrašė, apibraukite štai tokią tiesą: **Viešpats turi galią įsakyti fizinėms dalelėms.** (*Pastaba.* Jei mokiniai šios tiesos nepaminėjo, užrašykite ją.)

- Kaip supratimas, kad Jėzus turi galią įsakyti fizinėms dalelėms, sustiprina jūsų tikėjimą Jėzumi Kristumi?
- Kurie kiti Naujojo Testamento įvykiai, kuriuos mes studijavome, taip pat parodo, kad Jėzus Kristus turi galią įsakyti fizinėms dalelėms? (Atsakymai galėtų būti: du stebuklai su duona ir žuvimi [penki tūkstančiai – Morkaus 6:33–44; keturi tūkstančiai – Morkaus 8:1–9], audros nuraminimas [Morkaus 4:35–41] arba ėjimas vandeniui [Mato 14:22–33].)

Jono 2:12–25

Jėzus išvalo šventyklą

Paprašykite mokinių išvardinti vaikystėje žaistus lauko žaidimus. Jiems išvardijus keletą žaidimų, paklauskite:

- Nors šie žaidimai yra geri ir smagūs, ar gerai jaustumėtės žaisdami juos šventyklos teritorijoje?

Suskirstykite mokinius grupelėmis po du. Pasiūlykite kiekvienai grupei perskaityti Jono 2:12–17. Kai jie skaitys, paprašykite grupelių ieškoti atsakymų į šiuos klausimus (klausimus užrašykite lentoje):

1. *Ką Jėzus rado šventykloje?*
2. *Kaip manote, kodėl Jėzus nuliūdo?*
3. *Kaip Jėzus išsprendė problemą?*

Skirkite pakankamai laiko užduočiai atlikti, tada parodykite paveikslą „Jėzus apvalo šventyklą“ (*Evangelijos paveikslų knyga* [2010], 51 pav.; taip pat žr. LDS.org) ir paprašykite kelias grupes išvardinti savo atsakymus. Galite paaiškinti, kad tūkstančiai lankytojų, atvykusių į Jeruzalę švęsti Paschą, kaip neatskiriamą šio garbinimo dalį, turėjo nusipirkti gyvulių atnašavimui šventykloje. Pinigų keitėjai keisdavo romėnų ir kitą valiutą į šventyklos pinigus, už kuriuos buvo galima nusipirkti atnašaujama gyvulių, o kiti prekeiviai tais gyvuliais prekiaavo. Nors prekyba buvo reikalinga, tačiau tai daryti šventykloje buvo netinkama ir nepagarbu.

- Kokią tiesą apie šventyklas mes galime sužinoti iš Jėzaus šventyklos apibūdinimo 16 eilutėje? (Mokiniai turėtų atpažinti tiesą, panašią į šią: **Šventykla yra Dievo namai.**)
- Kodėl šventyklos yra Dievo namai? (Nors atsakymai gali būti įvairūs, tačiau turėtų būti paminėta: šventyklos tai vietos, kur Dievas gali ateiti, kur galima

pajusti Jo buvimą ar Dvasią ir kur yra atliekamos apeigos, susijusios su Jo išgelbėjimo darbu. Šventyklos yra pačios švenčiausios garbinimo vietos žemėje.)

Padėkite mokiniams suprasti doktrinas ir principus

Padėkite mokiniams suprasti doktrinas ir principus, užduodami klausimus, kurie skatina apmąstyti jų prasmę arba pritaikyti juos šiandienos situacijoms. Doktrinų ir principų supratimas reiškia, kad mokiniai suvokia aptartas doktrinas ir principus ir žino, kokiomis aplinkybėmis juos galėtų pritaikyti asmeniniame gyvenime. Doktrinos ar principo supratimas yra būtinas norint pajusti jo tiesą ir svarbą ir suvokti, kaip jį galima būtų pritaikyti.

Pakvieskite kurį nors mokinį garsiai perskaityti prezidento Hovardo V. Hanterio teiginį. Mokinių paprašykite pasiklausyti, kaip Jėzaus supratimas apie šventyklų šventumą nulėmė Jo sprendimą išvaryti pinigų keitėjus ir prekeivius iš šventyklos.

„Šios audringos reakcijos priežastis glūdi trijuose žodžiuose: „Mano Tėvo namai.“ Tai nebuvo paprasti namai, tai buvo Dievo namai. Jie buvo pastatyti Dievui garbinti. Tai pagarbios širdies namai. Jie skirti būti paguodos vieta nerimaujantiems ir rūpesčių slegiamiems žmonėms, tai tikriausi vartai į dangų. ... [Jėzaus] pasišventimas Aukščiausiajam įžiebė jo sieloje ugnį ir suteikė jo žodžiams jėgos, kuri perskrodė pažeidėjus tarsi durklas“ (“Hallowed Be Thy Name,” *Ensign*, Nov. 1977, 53).

- Kaip Jėzaus veiksmai parodo pagarbą Jo Tėvo namams?

Lentoje užrašykite tokį nebaigtą teiginį: „*Mes parodome pagarbą šventyklai, kai ...*“

Suskirstykite mokinius grupelėmis po du ar tris. Pasiūlykite grupelėms ant popieriaus lapo užrašyti tiek sakinio pabaigų, kiek tik jie gali sugalvoti. Po kelių minučių paprašykite vienos grupelės perskaityti sąrašą klasei. Tuo metu, kai bus skaitomas sąrašas, kitų grupelių paprašykite padėti varnelės šalia tų sakinių, kurie yra jų sąrašuose. Po to pakvieskite kitą grupelę perskaityti tuos jų sąraše esančius sakinius, kurių pirmoji grupelė nepaminėjo. Tai kartokite tol, kol visos grupės pasakys savo atsakymus.

- Kaip galime parodyti mūsų pagarbą šventyklai netgi tuomet, kai nesame šventykloje?

Paskatinkite kiekvieną mokinį savo sąsiuvinyje arba Raštų studijavimo žurnale užrašyti, kodėl jie mano, kad svarbu daryti viską, ką jie gali, kad parodytų pagarbą šventyklai. Taip pat paprašykite mokinių užsirašyti vieną tikslą, kaip parodyti pagarbą šventyklai. Paraginkite juos siekti to tikslo.

Paliudykite apie principus, kurių buvo mokoma šioje pamokoje.

Raštų įvaldymo apžvalga

Šis pratimas gali būti atliekamas norint pristatyti arba peržiūrėti Raštų įvaldymo ištraukų rinkinį. Parinkite keletą Raštų įvaldymo kortelių ir būkite pasirengę išdalinti jas mokiniams. (Būtinai turėkite keletą kortelių rinkinių, kad keli mokiniai gautų vienodas Raštų įvaldymo ištraukas. Reiktų turėti pakankamai kortelių, kad

kiekvienas mokinys gautų dvi arba tris skirtingas ištraukas.) Padalinkite korteles mokiniams. Duokite mokiniams laiko išstudijuoti kiekvienos kortelės Raštų įvaldymo ištrauką, nuorodą, pagrindinius žodžius, konteksto teiginius, doktriną arba principą ir pritaikymo idėjas. Pasakykite užuominų iš kortelių (pvz., Raštų įvaldymo ištraukos pagrindinius arba kitus žodžius, kontekstą, doktriną, principą arba pritaikymo metodą). Mokiniai, kurie turi susijusią kortelę, turėtų atsistoti ir garsiai pasakyti Raštų įvaldymo ištraukos nuorodą.

Jono 3

Įvadas

Vieną naktį fariziejus, vardu Nikodemas, atėjo pas Jėzų ir kalbėjosi su Juo. Jėzus mokė Nikodemą, jog visi žmonės turi atgimti, kad įeitų į Dievo karalystę. Vėliau Jonas Krikštytojas

savo mokiniams aiškino, kad jo vaidmuo buvo paruošti kelią Jėzui Kristui.

Pasiūlymai, kaip mokyti

Jono 3:1–21

Jėzus moko Nikodemą dvasinių tiesų

Pasiūlykite mokiniams įsivaizduoti, kad vieną kartą jiems su draugais aptarinėjant religiją, vienas draugas pasako: „Jei būsiu geras žmogus, aš pateksiu į dangų.“

Paprašykite mokinių pamąstyti, ką jie savo draugui atsakytų.

Paraginkite mokinius Jono 3 skyriuje ieškoti, ką mes turime daryti, kad įžengtume į Dievo karalystę.

Paaiškinkite, kad Savo tarnystės pradžioje Gelbėtojas nuvyko į Jeruzalę švęsti Paschą. Daugelis žmonių Jeruzalėje įtikėjo Jėzumi po to, kai pamatė Jo atliktus stebuklus (žr. Jono 2:23–25).

Paprašykite kurio nors mokinio garsiai perskaityti Jono 3:1–2. Likusių mokinių paprašykite sekti skaitomą tekstą ir išsiaiškinti, kas nutiko Viešpačiui Jeruzalėje.

- Ką aplankė Jėzus?

Paaiškinkite, kad būdamas „žydų didžiūnas“ (Jono 3:1) Nikodemas buvo ir sinedriono narys. Sinedrionas buvo aukščiausiasis teismas, sudarytas iš fariziejų ir sadukiejų, sprendęs daugelį civilinių ir religinių žydų klausimų.

- Kaip manote, kodėl Nikodemas pas Jėzų atėjo naktį?
- Kuo, pagal 2 eilutę, Nikodemas pripažino esant Jėzų?

Paaškindite, jog Nikodemo pripažinimas, kad Jėzus yra „atėjęs nuo Dievo kaip Mokytojas“ (2 eilutė), rodo, kad Nikodemas norėjo mokytis iš Jėzaus. Paprašykite kurio nors mokinio garsiai perskaityti Jono 3:3–5. Likusių mokinių paprašykite sekti skaitomą tekstą ir išsiaiškinti, ko Viešpats mokė Nikodemą.

Nikodemas ateina pas Jėzų

Jono 3:5 yra Raštų įvaldymo eilutė. Raštų įvaldymo ištraukų studijavimas padės mokiniams praplėsti savo supratimą apie esmines doktrinas ir paruoš jų mokyti. Galite paraginti mokinius išskirtiniu būdu pasižymėti Raštų įvaldymo eilutes, kad ateityje galėtų jas greičiau surasti. Kad padėtumėte mokiniams išmolti šią eilutę, peržiūrėkite šios pamokos pabaigoje pateiktą mokymo idėją.

- Ko, pagal 3 eilutę, Gelbėtojas mokė Nikodemą?
- Ką, Nikodemo manymu, Gelbėtojas turėjo omenyje sakydamas „jei kas neatgims“ (3 eilutė)?

Paaškindite, kad gimti iš naujo reiškia leisti Viešpaties Dvasiai mūsų širdyje padaryti galingą permainą, tokią, kad žmogus nebetrokštų daryti bloga, o trokštų Dievo dalykų (Raštų rodyklė, „Užgimęs iš naujo, užgimęs iš Dievo“, scriptures.lds.org; taip pat žr. Mozijo 5:2; Almos 5:14–15; Mozės 6:59).

- Kokius du, pagal 5 eilutę, į Dievo karalystę įžengti būtinus dalykus Jėzus paminėjo Nikodemui? Ką, jūsų manymu, reiškia „gimti iš vandens ir Dvasios“?
- Kaip apibendrintumėte, ko šios eilutės moko apie tai, ką būtina padaryti norint dvasiškai užgimti ir įžengti į celestialinę karalystę. (Mokiniams baigus atsakinėti, lentoje, remdamiesi mokinių pasakytais žodžiais, užrašykite tokį principą: **Krikštas ir Šventosios Dvasios dovanos priėmimas yra būtini norint dvasiškai užgimti ir gauti išaukštinimą celestialinėje karalystėje.**)

Priminkite mokiniams pavyzdį apie draugą. Suskirstykite mokinius poromis. Pakvieskite po vieną mokinį iš kiekvienos poros suvaidinti draugą, kuris mano, kad viskas, ko reikia norint įžengti į Dievo karalystę, tai būti geru žmogumi. Kito kiekvienos poros mokinio paprašykite, kad pabandytų išaiškinti klaidingą supratimą remdamasis Jono 3:5.

Apibendrinkite Jono 3:6–12 paaiškindami, kad Nikodemas paklausė Jėzaus, kaip gali iš naujo atgimti žmogus? Jėzus atsakė paklausdamas Nikodemo, kaip jis gali būti Izraelio religinis vadovas ir mokytojas, jei nesupranta, kaip vyksta dvasinis atgimimas ir kad jis yra būtinas?

Jono 3:13–21 skaitome, kad Gelbėtojas paaiškino Nikodemui, kaip žmogus gali atgimti iš naujo. Pakvieskite kelis mokinius pakaitomis garsiai perskaityti Jono 3:13–15. Mokinių paprašykite sekti skaitomą tekstą ir ieškoti, kaip Jėzus atsakė į Nikodemo klausimą.

Užuot prašę mokinių garsiai perskaityti Jono 3:13–15, galite parodyti filmuko „Heavenly Things“ (liet. „Dangiški dalykai“) ištrauką (8:55) nuo 5:30 minutės iki pabaigos. Šis filmas vaizduoja Gelbėtoją, mokantį Nikodemą. Paprašykite mokinių Raštuose sekti pasakojimą ir ieškoti, kaip Jėzus atsakė į Nikodemo klausimą. Filmuką galima rasti internete adresu LDS.org.

- Ką Gelbėtojas pasakė apie Save Jono 3:13 eilutėje? (Jis paliudijo, kad yra Dievo Sūnus, kuris nužengė iš dangaus.)

Parodykite paveikslėlį „Mozė ir skaitvarinis žaltys“ (*Evangelijos paveikslų knyga* [2010], 16 pav.; taip pat žr. LDS.org). Paprašykite mokinių papasakoti Raštų pasakojimą, kurį iliustruoja paveikslėlis. Jei reikia, paaiškinkite, kad Mozės laikais Viešpats dėl izraelitų nepaklusnumo Dievi pasiuntė nuodingas gyvates. Izraelitai buvo apnuodyti, kai gyvatės jiems įgėlė. Viešpats nurodė Mozei ant lazdos iškelti varinį žaltį ir pažadėjo, kad izraelitai, kurie pažvelgs į varinį žaltį pasveiks. (Žr. Skaičių 21:4–9.)

- Remiantis Jono 3:14, ką, pasak Jėzaus, simbolizuoja varinis žaltys?

Parodykite paveikslėlį „Nukryžiuojimas“ (*Evangelijos paveikslų knyga* [2010], 57 pav.; taip pat žr. LDS.org).

- Kokį palaiminimą, pagal 15 eilutę, gaus tie, kurie žvelgs į Viešpatį?
- Kokios doktrinos iš šių eilučių galime pasimokyti apie Jėzaus Kristaus Apmokėjimą? (Mokiniai gali pasakyti kitais žodžiais, tačiau pabrėžkite tokią tiesą: **Žmonija gali gauti amžinąjį gyvenimą tik per Jėzaus Kristaus Apmokėjimą.** Užrašykite šį principą lentoje.)

Pakvieskite mokinį garsiai perskaityti Jono 3:16–17. Likusių mokinių paprašykite sekti skaitomą tekstą ir ieškoti doktrinos, iš kurios galime mokytis apie Dangiškąjį Tėvą.

- Ką atlikti Dangiškasis Tėvas pasiuntė Savo Sūnų?
- Kokios doktrinos apie Dangiškąjį Tėvą galime išmokti iš šių eilučių? (Mokiniai gali kitais žodžiais nurodyti tokią doktriną: **Dangiškasis Tėvas Savo vaikus taip stipriai myli, kad atsiuntė Savo Viengimį Sūnų kentėti už jų nuodėmes.** Lentoje užrašytą sąrašą papildykite dar ir šia doktrina.)
- Kaip Dangiškasis Tėvas pasiųsdamas į žemę Savo Sūnų Jėzų Kristų parodė Savo meilę kiekvienam iš mūsų?

Pakvieskite mokinį garsiai perskaityti šį vyresniojo Dalino H. Oukso iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo teiginį. Paprašykite mokinių pagalvoti, kokį jausmą jie patiria žinodami, kad Dangiškasis Tėvas juos myli.

„Nėra didesnio begalinės Dievo meilės galios ir tobulumo įrodymo už tai, ką pasakė apaštalas Jonas [Jono 3:16]. [...] Pagalvokite, kaip turėjo sielvartauti mūsų Dangiškasis Tėvas, siųsdamas savo Sūnų iškęsti nesuvokiamas kančias už mūsų nuodėmes. Tai yra didžiausias Jo meilės kiekvienam iš mūsų įrodymas!“ („Meilė ir įstatymas“, 2009 m. spalio visuotinės konferencijos medžiaga).

- Kaip jaučiatės žinodami, kad Dangiškasis Tėvas myli jus taip stipriai, kad pasiuntė Savo Viengimį Sūnų kentėti ir mirti už jus?
- Kaip, remiantis Jono 3:16–17, per Apmokėjimą galime būti išgelbėti? (Mokiniams baigus atsakinėti, lentoje užrašykite tokį principą: **Jei tikėsime Jėzumi Kristumi, tai yra atgailausime už savo nuodėmes ir paklusime Jo žodžiui, per Jo Apmokėjimą igysime amžinąjį gyvenimą.**)

Paprašykite mokinių peržvelgti tiesas, kurių Jėzus mokė Nikodemą ir kurios yra užrašytos lentoje.

- Kaip šios tiesos yra tarpusavyje susijusios?
- Pasakykite kelis būdus, kaip galime parodyti savo tikėjimą Jėzumi Kristumi.

Paliudykite, kad, per atgailą parodydami tikėjimą Jėzumi Kristumi ir sekdami Juo, per Apmokėjimą galime būti išgelbėti ir gauti amžinąjį gyvenimą.

Lentoje galite užrašyti tokią frazę: *Aš parodysiu tikėjimą Jėzumi Kristumi ...*

Paprašykite mokinių pabaigti šią frazę savo sąsiuvinuose arba Raštų studijavimo žurnaluose ir parašyti, ką jie darys, kad parodytų savo tikėjimą Jėzumi Kristumi.

Jono 3:22–36

Jonas Krikštytojas moko, kad Jėzus yra Mesijas

Parodykite skaidrų indą, pripiltą vandens. Į vandenį įlašinkite vieną–du lašus maistinių dažų.

- Kaip mūsų įtaką kitiems žmonėms galėtume palyginti su maistiniais dažais?

Pakvieskite kurį nors mokinį garsiai perskaityti prezidento Deivido O. Makėjaus teiginius. Likusių mokinių paprašykite pasiklaudyti, ko galime pasimokyti apie mūsų įtaką kitų žmonių gyvenimams.

„Kiekvienas šiame pasaulyje gyvenantis žmogus daro įtaką, gerą ar blogą“
(*Teachings of Presidents of the Church: David O. McKay* [2003], 227).

„Mūsų žodžių ir darbų įtaka šiame pasaulyje yra milžiniška. Kiekvieną gyvenimo akimirką jūs palaipsniui keičiate viso pasaulio gyvenimą“ (*Teachings: David O. McKay*, 227).

Paprašykite mokinių Jono 3:22–36 atrasti principą, kuris moko mus, kaip galime paveikti kitus rinktis gėrį.

Apibendrinkite Jono 3:22–26, paaiškindami, kad kai kurie Jono Krikštytojo mokiniai nerimavo, nes žmonės sekė Jėzumi, o ne Jonu Krikštytoju.

Pakvieskite mokinį garsiai perskaityti Jono 3:27–30. Likusių mokinių paprašykite sekti skaitomą tekstą ir išsiaiškinti, ką Jonas Krikštytojas suprato apie savo vaidmenį, susijusį su Jėzumi Kristumi.

- Ką Jonas Krikštytojas norėjo, kad jo mokiniai suprastų apie jo vaidmenį? (Jis buvo pasiūstas prieš Jėzų Kristų, kad paruoštų Jam žmones.)
- Kokį palyginimą Jonas Krikštytojas pateikia (29 eilutėje)?

Paaiškinkite, kad jaunikį simbolizuoja Jėzus, jaunąją gali simbolizuoti pas Kristų atėję žmonės, o jaunikio draugą simbolizuoja Jonas Krikštytojas.

- Kaip manote, ką Jonas Krikštytojas turėjo galvoje sakydamas: „Jam skirta augti, o man – mažėti“ (30 eilutė)? Ką tai pasako apie Jono Krikštytojo būdą?
- Ką galėjo duoti žmonėms Jėzus Kristus, ko negalėjo Jonas Krikštytojas?
- Ko galime pasimokyti iš Jono Krikštytojo pavyzdžio apie tai, kaip galime paveikti kitus rinktis gėrį? (Mokiniai gali atpažinti įvairius principus, bet įsitikinkite, jog jie supranta, kad **nukreipdami žmones pas Jėzų Kristų, mes galime paveikti juos rinktis gėrį.**)
- Kodėl taip svarbu, kad mes naudotume savo įtaką ir nukreiptume kitus pas Jėzų Kristų?
- Kada esate matę, kaip kas nors nukreipia kitus pas Gelbėtoją?

Paprašykite mokinių apmąstyti būdus, kaip jie gali žmones nukreipti pas Gelbėtoją? Paraginkite mokinius, kad stengdamiesi tai daryti siektų Šventosios Dvasios vadovavimo.

Apibendrinkite Jono 3:31–36 paaiškindami, kad Jonas Krikštytojas skelbė, jog Dievas pasiuntė Jėzų, kad visi, kurie Juo tiki, galėtų gauti amžinąjį gyvenimą.

** Raštų įvaldymas – Jono 3:5**

Kad padėtumėte mokiniams mintinai išmokti Jono 3:5, paprašykite jų Raštų studijavimo žurnaluose užrašyti kiekvieno eilutės žodžio pirmąją raidę. Paraginkite mokinius pabandyti garsiai pasakyti Raštų eilutę pagal žodžių pirmąsias raides, o jei reikia, pasinaudoti Raštais. Kai mokiniai geba pasakyti visą ištrauką pagal pirmąsias raides, paraginkite juos pabandyti mintinai pasakyti nežiūrint į pirmąsias raides. Galite pasiūlyti jiems keletą dienų bandyti mintinai pasakyti šias eilutes pamokos pradžioje arba pabaigoje.

63 PAMOKA.

Jono 4

Įvadas

Keliaudamas į Galilėją, Jėzus ėjo per Samariją ir prie šulinio mokė moterį. Moteris liudijo žmonėms, kad Jėzus yra Kristus. Vėliau Jėzus išgydė valdininko sūnų.

Pasiūlymai, kaip mokyti

Jono 4:1–42

Jėzus moko samarietę

Lentoje užrašykite tokį klausimą:

Koks pats vertingiausias gamtos išteklius žemėje?

Paprašykite mokinių atsakyti į lentoje užrašytą klausimą. Galite parodyti gamtos išteklių iliustracijas, pvz., žemės, geležies, anglies, naftos, aukso ar deimantų.

Pakvieskite kurį nors mokinį garsiai perskaityti šį vyresniojo Deivido A. Bednario iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo teiginį:

„Iš pradžių galime pamanyti, kad vertingiausi yra auksas, nafta ar deimantai. Tačiau iš visų žemėje ir ant jos randamų mineralų, metalų, brangakmenių ir skysčių pats vertingiausias yra vanduo“ („A Reservoir of Living Water“ [Church Educational System fireside for young adults, Feb. 4, 2007], 1, lds.org/broadcasts).

Parodykite skaidrią stiklinę, pripiltą švaraus vandens.

- Kodėl švarus vanduo yra toks vertingas? (Galite pakviesti vieną ar kelis mokinius pasidalinti patirtimi, padėjusia jiems suprasti vandens svarbą.)

Paprašykite mokinių studijuojant Jono 4 skyrių surasti, su kuo vandenį palygino Jėzus.

Apibendrinkite Jono 4:1–3 paaiškindami, kad Jėzus paliko Judėją ir išėjo į Galilėją.

Pakvieskite vieną mokinį garsiai perskaityti Jono 4:4, o kitų mokinių paprašykite ieškoti, per kokią vietovę Jėzui reikėjo pereiti einant į Galilėją. Paprašykite jų papasakoti, ką rado.

Tada mokinių paprašykite surasti Judėją, Samariją ir Galilėją schemoje „Jėzaus Kristaus žemiškojo gyvenimo apžvalga“ (žr. 5 pamoką) arba šias tris vietas paprašykite surasti 11 Biblijos žemėlapyje „Šventoji Žemė Naujojo Testamento laikais“.

- Kodėl svarbu tai, kad Jėzus keliavo *per* Samariją, o ne aplenkė ją? (Žydai dėl samariečių priešiško dažiausiai keliaudavo aplenkdami Samariją [žr. James E. Talmage, *Jesus the Christ*, 3rd ed. (1916), 172].)

Paprašykite kurio nors mokinio garsiai perskaityti Jono 4:6–9. Paraginkite klasę sekti skaitomą tekstą ir surasti, ko Jėzus, sustojęs Samarijoje, paprašė moters.

- Ko Jėzus paprašė moters?
- Kodėl ji nustebo, kai Jėzus paprašė jos atsigerti?

Parodykite paveikslėlį „Jėzus ir samarietė“ (*Evangelijos paveikslų knyga* [2010], 36 pav.; taip pat žr. LDS.org).

Paprašykite kurio nors mokinio garsiai perskaityti Jono 4:10–12. Likusių mokinių paprašykite sekti skaitomą tekstą ir rasti, ką moteriai atsakė Jėzus.

- Ką, pagal 10 eilutę, Jėzus pasiūlė moteriai? (Paaiškinkite, kad žodžiai „Dievo dovana“ reiškia Jėzų Kristų kaip pasaulio Atpirkėją.)
- Ko, pagal 11 eilutę, moteris paklausė Jėzaus?

Pakvieskite mokinį garsiai perskaityti Jono 4:13–14. Likusių mokinių paprašykite sekti skaitomą tekstą ir surasti, ką Jėzus pasakė apie Jo duodamą vandenį.

- Ką Jėzus pasakė apie Jo duodamą vandenį?

Paprašykite kurio nors mokinio garsiai perskaityti toliau pateiktą vyresniojo Deivido A. Bednario teiginį. Likusių mokinių paprašykite sekti skaitomą tekstą ir įsiklausyti, ką simbolizuoja gyvasis vanduo.

„Gyvasis vanduo, minimas šiame pasakojime, yra Viešpats Jėzus Kristus ir Jo Evangelija. Kaip vanduo yra būtinas palaikyti mūsų gyvybę fiziniame kūne, taip Gelbėtojas ir Jo doktrinos, principai bei apeigos yra būtinos amžinajam gyvenimui. Ir jums, ir man kasdien reikia pakankamo kiekio Jo gyvojo vandens, kad būtų palaikomas nuolatinis mūsų dvasinis augimas ir tobulėjimas“ (“A Reservoir of Living Water,” 2).

- Ką, pasak vyresniojo Bednario, simbolizuoja gyvybės vanduo?

Ant vandens stiklinės, kurią parodėte anksčiau, užklijuokite užrašą *Gelbėtojas ir Jo Evangelija*.

- Kodėl vanduo yra tinkamas Gelbėtojo ir Evangelijos simbolis?
- Kaip Viešpaties žodžius 14 eilutėje apibendrintumėte kaip principą? (Nors mokiniai gali atsakyti savais žodžiais, tačiau jie turėtų įvardyti tokį principą: **Jei ateisime pas Jėzų Kristų ir nuoširdžiai ragausime Jo Evangelijos, gausime amžinąjį gyvenimą.**)

Paprašykite kurio nors mokinio garsiai perskaityti Jono 4:15–18. Likusių mokinių paprašykite sekti skaitomą tekstą ir rasti, ko Jėzaus paprašė moteris ir ką atsakė Gelbėtojas.

- Ko, pagal 15 eilutę, moteris paprašė Jėzaus?

Paaiškinkite, kad Jėzaus atsakymas padėjo moteriai suprasti, kad jai reikia Jo duodamo gyvojo vandens.

- Ką, pagal 17–18 eilutes, Jėzus atskleidė apie šią moterį? (Pabrėžkite, kad Jėzaus atsakymas parodė, kad Jis žinojo, jog šiai moteriai sunkiai sekėsi surasti prasmingą ir ilgalaikį šeiminių gyvenimą, be to, gyvendama kartu su vyru, kuris nebuvo jos sutuoktinis, ji nesilaikė skaistybės įstatymo.)
- Ką tuo metu galvojo ir jautė ši moteris, kai Jėzus atskleidė jos gyvenimo detales, kurių eilinis nepažįstamasis negalėjo žinoti?
- Kaip Jėzaus žodžiai padėjo moteriai suprasti, kad jai reikia Jo duodamo gyvojo vandens?
- Kokią tiesą apie Gelbėtoją galime išmokti iš šių eilučių? (Mokiniams baigus atsakinėti, lentoje užrašykite tokią tiesą: **Jėzus Kristus žino mūsų nuodėmes ir duoda Savo Evangeliją, kad padėtų mums jas įveikti.**)
- Kodėl yra svarbu suvokti šią tiesą?

Pakvieskite mokinį garsiai perskaityti Jono 4:19–20. Likusiųjų paprašykite sekti skaitomą tekstą ir surasti, ką moteris pasakė Jėzui.

- Kokie moters žodžiai parodo, kad pasikeitė jos supratimas apie Jėzų?

Paaiškinkite, kad Samarijoje yra Gerizimo kalnas. Ant jo prieš šimtmečius iki Gelbėtojo mirtingosios tarnystės pradžios samariečiai, kaip garbinimo vietą, buvo pastatę šventyklą. Tačiau, skirtingai nei žydai, samariečiai neturėjo kunigystės įgaliojimo atlikti apeigas ir atmetė daug Dievo pranašų mokymų.

Pakvieskite kelis mokinius pakaitomis garsiai perskaityti Jono 4:21–23 ir Džozefo Smito Vertimo Jono 4:26 (Raštų rodyklėje). Likusiųjų paprašykite sekti skaitomas eilutes ir surasti, ko apie Dievo garbinimą moterį mokė Jėzus.

- Kaip tikri garbintojai garbina Dangiškąjį Tėvą?
- Remiantis Džozefo Smito Vertimu, kokį palaiminimą gauname garbindami Dievą „dvasia ir tiesa“?
- Kokio principo galime išmokti iš šių eilučių? (Nors mokiniai gali atsakyti kitais žodžiais, jie turėtų įvardyti tokį principą: **Jei garbinsime Tėvą dvasia ir tiesa, Jis laimins mus Savąja Dvasia.**)

Pakvieskite vieną mokinį garsiai perskaityti toliau pateiktą vyresniojo Briuso R. Makonkio iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo teiginį. Likusių mokinių paprašykite ieškoti ir pažymėti, ką reiškia garbinti Tėvą dvasia ir tiesa.

„Mūsų tikslas yra garbinti tikrąjį ir gyvąjį Dievą ir daryti tai Dvasios galia ir Jo nurodytu būdu. Patvirtintas tikrojo Dievo garbinimas veda į išgelbėjimą; atnašavimai netikriems dievams arba atsidavimas, kurio pagrindas nėra grįstas amžina tiesa, to neužtikrina.

Tiesos žinojimas yra tikrojo garbinimo pagrindas. [...]

Tikras ir tobulas garbinimas reiškia sekimą Dievo Sūnaus pavyzdžiu; įsakymų laikymąsi ir tokį paklusnumą Tėvo valiai, kad eitume iš malonės į malonę, kol būsime pašlovinti Kristuje, kaip Jis yra pašlovintas Tėve. Tai reiškia kur kas daugiau nei melstis, pamokslauti ar giedoti. Tai reiškia gyventi, daryti ir paklusti. Tai reiškia sekti didžiuoju Pavyzdžiu [Jėzumi Kristumi]“ (“How to Worship,” *Ensign*, Dec. 1971, 129, 130).

- Ką, pasak vyresniojo Makonkio, reiškia garbinti Dievą dvasia ir tiesa?
- Kada buvote palaiminti, kai stengėtės garbinti Tėvą dvasia ir tiesa?

Nebijokite tylos

Mokiniai gali ne iš karto atsakyti į klausimą, tačiau neturėtumėte nerimauti dėl tylos. Kartais mokiniams paprasčiausiai reikia galimybės apmąstyti klausimą ir savo atsakymą. Toks pamąstymas gali paskatinti mokymąsi iš Šventosios Dvasios.

Paprašykite mokinių apmąstyti, kaip jie galėtų geriau garbinti Tėvą dvasia ir tiesa?

- Paprašykite kurio nors mokinio garsiai perskaityti Jono 4:25–26. Likusių mokinių paprašykite sekti skaitomą tekstą ir ieškoti, ką Jėzus apreiškė apie Save moteriai.
- Ką Jėzus apreiškė apie Save moteriai?

Pakvieskite mokinį garsiai perskaityti Jono 4:27–30. Likusių mokinių paprašykite ieškoti, ką padarė moteris po pokalbio su Gelbėtoju.

- Ką padarė moteris po pokalbio su Gelbėtoju?
- Kurie Jo žodžiai parodo, kad ji gavo liudijimą apie Jėzų Kristų?
- Kokios tiesos galime pasimokyti iš šio pasakojimo apie tai, kas nutinka, kai mes gauname liudijimą apie Jėzų Kristų? (Mokiniai gali atsakyti kitais žodžiais, tačiau jie turėtų įvardyti tokią tiesą: **Kai įgyjame liudijimą apie Jėzų Kristų, esame pripildyti troškimo dalytis juo su kitais.**)

Apibendrinkite 31–37 eilutes paaiškindami, kad Kristaus mokiniai atnešė maisto. Kai jie ėmė Jį raginti valgyti, Jis mokė juos, kad Jis gyvas ne valgydamas maistą, bet vykdydamas Savo Tėvo valią. Taip Jis paskatino juos pamatyti gausias galimybes skelbti Evangeliją.

Pakvieskite vieną mokinį garsiai perskaityti Jono 4:39–42. Likusių mokinių paprašykite surasti, kaip moters liudijimas paveikė jos miesto žmones.

- Kaip moters liudijimas paveikė jos miesto žmones?
- Ką, pagal 42 eilutę, žmonės pasakė moteriai?

Paliudykite, kad tuomet, kai pažinsime Gelbėtoją ir gersime Jo gyvojo vandens, būsime pripildyti troškimo pasidalinti su kitais mūsų liudijimais apie Jį.

Jono 4:43–54

Jėzus išgydo valdininko sūnų

Apibendrinkite Jono 4:43–45 paaiškindami, kad, Jėzus pamokęs moterį Samarijoje, pasiekė Galilėją, kur buvo pagarbiai priimtas.

Mokiniam duokite po dalijamosios medžiagos kopiją. Paprašykite mokinių tyliai perskaityti Jono 4:46–54 ir atsakyti į dalijamojoje medžiagoje esančius klausimus.

Jono 4:46–54

1. Ką sutiko Jėzus ir kokio palaiminimo tas žmogus troško iš Gelbėtojo?
2. Remdamiesi tuo, ką pasakė Jėzus, atsakykite, kodėl Jis dėsė suteikti palaiminimą jo troškusiam vyrui?
3. Kaip šis vyras parodė, kad jam nereikalingi ženklai, kad patikėtų?
4. Kaip, pagal 51–53 eilutes, šis vyras gavo savo tikėjimo Jėzumi Kristumi patvirtinimą?
5. Kokio principo galime pasimokyti iš vyro patyrimo?

Skirkite pakankamai laiko užduočiai atlikti, tada paprašykite mokinių pasidalinti savo atsakymais. Jiems vardijant principus, kurių išmoko iš valdininko patyrimo, padėkite įvardyti šią tiesą: „**Jei mes tikėsime Jėzumi Kristumi neprašydami ženklų, Viešpats patvirtins mūsų tikėjimą.**“

- Kodėl yra svarbu tikėti Jėzumi Kristumi nereikalaujant ženklų?
- Įvardinkite keletą būdų, kaip Viešpats patvirtina mūsų tikėjimą, jei mes parodome tikėjimą Juo.

Pamoką baikite paliudydami, kad jei mes su tikėjimu ieškosime Viešpaties, Jis palaimins mus suteikdamas įrodymų mūsų tikėjimui išlaikyti.

64 PAMOKA.

Jono 5

Įvadas

Gelbėtojas dalyvavo šventėje (tikėtina Paschos) Jeruzalėje ir Betzatos maudyklėje pagydė nusilpusį vyrą. Jėzus Kristus mokė, kad jis atstovauja Dangiškajam Tėvui, ir paaiškino,

kodėl žmonės turi gerbti Dievo Sūnų. Jis taip pat nurodė kitus liudininkus, kurie paliudijo apie Jo dieviškumą.

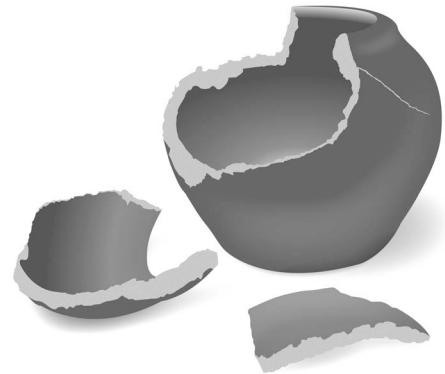
Pasiūlymai, kaip mokyti

Jono 5:1–30

Jėzus per šabą pagydo ilgai sirgusį vyrą ir moko apie Savo ryšį su Tėvu

Parodykite sudaužyto puodo ar indo šukių paveikslą (arba galite nupiešti sudaužytą indą lentoje).

Paprašykite mokinių pakelti ranką, jei kada nors jie yra sudaužę ką nors svarbaus ar vertingo. Paaiškinkite, kad mes, kaip Dangiškojo Tėvo vaikai, esame svarbūs ir labai vertingi. Tačiau dėl mūsų pasirinkimų ir iššūkių, su kuriais susiduriame, kartais galime pasijusti palaužti ar mažaverčiai.

- Pasakykite kelis pavyzdžius, kada kas nors galėtų jaustis palaužtas dvasiškai, fiziškai ar emociškai. (Mokinių atsakymus užrašykite lentoje.)

Paprašykite mokinių studijuoti Jono 5:1–9 ir surasti tiesą, kuri galėtų paguosti mus ir suteikti mums viltį, kai jaučiamės palaužti.

Apibendrinkite Jono 5:1 paaiškindami, kad Jėzus Kristus po tarnystės Galilėjoje nukeliavo į Jeruzalę stebėti žydų šventės, tikėtina Paschos. Būdamas Jeruzalėje, Jis nuėjo į prie šventyklos buvusią maudyklę.

Paprašykite kurį nors mokinį garsiai perskaityti Jono 5:2–4. Likusių mokinių paprašykite sekti skaitomą tekstą ir ieškoti, kas buvo susirinkę aplinkui maudyklę.

- Kokie žmonės buvo susirinkę aplink maudyklę? (Galite pabrėžti, kad žodžiai *ligoniai, aklieji, raišieji ir išsekusieji* [3 eilutė] apibūdina žmones, kurie sirgo, buvo paliegę ar neįgalūs.)
- Ko šitie kamuojami žmonės laukė? (Paaiškinkite, kad kartkartėmis maudyklėn plūstelėdavo vanduo ir vandens paviršius suraibuliudavo, o tai kažkiek palengvindavo tų žmonių negalavimus [žr. Bible Dictionary in the LDS English version of the Bible, „Bethesda“].)

Paprašykite kurio nors mokinio garsiai perskaityti šį vyresniojo Briuso R. Makonkio iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo teiginį:

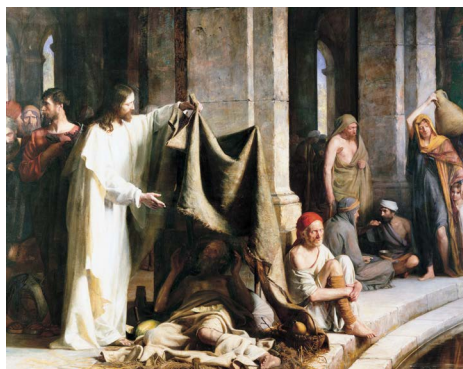

„Nėra abejonių, kad Betzata buvo mineralinio vandens šaltinis, turintis tam tikrų gydomųjų savybių. Tačiau pažiūra, kad tą vandenį sudrumsdavo nusileidęs angelas ir pirmasis į tokį vandenį įlipęs išgydavo, buvo grynas prietaras. Išgydymo stebuklai tokiais būdais nevyksta“ (*Doctrinal New Testament Commentary*, 3 vols. [1965–1973], 1:188).

- Ko vyresnysis Makonkis moko apie tikėjimą, jog angelas nulemdavo, kad vanduo išgydytų pirmą į jį įlipusį?
- Kaip, jūsų manymu, atrodė maudyklės, kuriose tiek daug žmonių tikėjosi pagyti, jei pirmieji įžengs į vandenį?

Pakvieskite kelis mokinius pakaitomis garsiai perskaityti Jono 5:5–7. Likusių mokinių paprašykite sekti skaitomą tekstą ir rasti, ką Gelbėtojas pamatė gulintį prie maudyklės.

Parodykite paveikslėlį „Kristus išgydo ligonį Betzatoje“ (*Evangelijos paveikslų knyga* [2010], 42 pav.; taip pat žr. LDS.org).

- Kaip šios eilutės apibūdina žmogų, kurį pamatė Gelbėtojas?

Paprašykite mokinių tyliai perskaityti Jono 5:8–9 ir surasti, ką žmogui pasakė Gelbėtojas. Tada paprašykite jų pasakyti, ką išsiaiškino. Pasiūlykite mokiniams pasižymėti frazę „žmogus bematant išgijo“ (9 eilutė).

Lentoje užrašykite žodį *Betzata*. Paaiškinkite, kad žodis *Betzata* gali būti verčiamas kaip „gailestingumo namai“ (Bible Dictionary in the LDS English version of the Bible, „Bethesda“). Lentoje šalia žodžio *Betzata* užrašykite šį žodžio paaiškinimą. Paaiškinkite, kad gailestis yra užuojauta arba maloningumas. Didžiausias kada nors atliktas gailestingumo aktas buvo Jėzaus Kristaus Apmokėjimas.

- Kodėl *Betzata* buvo tinkamas pavadinimas šiai vietai, ypač po to, kai Gelbėtojas išgydė šį vyrą?
- Kodėl mes visi esame tarsi tas vyras prie maudyklės krašto Betzatoje?
- Kokios tiesos galime pasimokyti iš to, kad Gelbėtojas išgydė šį vyrą? (Nors mokiniai gali atsakyti skirtingai, tačiau pabrėžkite, kad **dėl Jėzaus Kristaus galios ir malonės mes tapsime sveiki.**)

Kad padėtumėte mokiniams suprasti šią tiesą, pakvieskite vieną mokinį garsiai perskaityti vyresniojo Merilo Dž. Beitmeno teiginį, kurį jis pasakė tarnaudamas Pirmininkaujančiu Vyskupu. Paprašykite klasės išklausti tą teiginį ir išsiaiškinti, kaip Gelbėtojas gali mus išgydyti?

„Kaip luošam žmogui prie Betzatos maudyklės reikėjo už jį stipresnio pagalbos norint išgyti (žr. Jono 5:1–9), taip ir mums reikia Kristaus Apmokėjimo stebuklą, kad mūsų sielos būtų išgydytos nuo širdgėlos, sielvarto ir nuodėmės. [...] Kristus gydo sudužusias širdis ir nerimą bei liūdesį pakeičia ramybe“ („The Power to Heal from Within,“ *Ensign*, May 1995, 13).

- Kaip mes per Jėzaus Kristaus malonę ir Jo Apmokėjimą galime išgyti? (Galite paaiškinti, kad mes galime būti išgydyti šiame arba kitame gyvenime.)
- Ką turime daryti, kad gautume malonę ir išgydymą per Gelbėtojo Apmokėjimą?

Paprašykite mokinių pamąstyti, kada jie matė ar patyrė Jėzaus Kristaus galią, malonę ar užuojautą, padėjusią jiems ar kam nors kitam, kas jautėsi palūžęs dvasiškai, fiziškai ar emociškai. Lentoje užrašykite šį nebaigtą teiginį: „*Žinau, kad Viešpats gailėstingas ir atjaučiantis, nes...*“

Paklauskite mokinių, kaip jie jį pabaigtų. Paprašykite kelių mokinių atsakyti.

Apibendrinkite Jono 5:10–16 paaiškindami, kad Gelbėtojas vėliau sutiko tą vyrą šventykloje ir pasakė jam „nuodėmių nebedaryk“ (Jono 5:14). Kai žydų vadovai sužinojo, kad Jėzus išgydė vyrą per šabą, jie ėmė persekioti ir bandė nužudyti Gelbėtoją.

Pakvieskite mokinį garsiai perskaityti Jono 5:17–18. Likusių mokinių paprašykite sekti skaitomą tekstą ir rasti kitą priežastį, dėl kurios žydų vadovai pyko ant Jėzaus.

Paaiškinkite, kad, kaip aprašoma 17 eilutėje, Gelbėtojas mokė žydų vadovus, kad išgydydamas vyrą Jis darė Dangiškojo Tėvo darbą. Po to Gelbėtojas mokė apie Savo ryšį su Tėvu.

- Kokia 18 eilutėje minima kita priežastis, dėl kurios žydų vadovai pyko ant Jėzaus? (Jie manė, kad Jėzus piktžodžiauja, nes vadino Dievą Savuoju Tėvu ir taip Save prilygino Dievui.)

Lentoje užrašykite tokį klausimą: „*Ko Gelbėtojas mokė apie Savo ryšį su mūsų Dangiškuoju Tėvu?*“ Suskirstykite mokinius poromis. Paprašykite, kad kiekviena pora perskaitytų Jono 5:19–22, 26–27, 30. Tada paprašykite mokinių surasti atsakymus į šį klausimą.

Skirkite pakankamai laiko užduočiai atlikti, tada paprašykite mokinių papasakoti, ką rado. (Apibendrinkite mokinių atsakymus į klausimą, lentoje užrašydami tokią tiesą: **Darydamas visus Savo darbus Jėzus Kristus atstovauja Dangiškajam Tėvui ir stengiasi paklusti Jo valiai.** Paaiškinkite, kad Gelbėtojas kviečia mus daryti tą patį.)

- Kodėl svarbu suprasti, kad darydamas visus Savo darbus Jėzus Kristus tobulai atstovauja mūsų Dangiškajam Tėvui?

Jono 5:31–47

Jėzus mokė apie daugybę liudininkų, patvirtinančių Jo dieviškumą

Į pamoką atsineškite nedidelį riešutą, kuris būtų savo kevale (taip pat tinka žirniai ankštyje). Riešutą laikykite delne, kad mokiniai jo negalėtų pamatyti. Paaiškinkite,

kad jūs laikote kažką tokio, ko žmogaus akis dar nėra mačiusi. Paprašykite tų mokinių, kurie jums tiki, pakelti rankas. Pasiūlykite vienam mokiniui, kuris abejoja, ar tai tiesa, pasikviesti kelis bendraklasius kartu apžiūrėti daiktą. Tiems mokiniams parodykite riešutą ir paprašykite jų pasakyti klasei, ar jūs sakote tiesą.

- Kaip sustiprėja bet kurio teiginio tikrumas, kai yra daugiau nei vienas liudininkas?

Parodykite klasei riešutą ir paaiškinkite, kodėl jo vidaus žmogaus akis dar nėra mačiusi.

Pakvieskite kurį nors mokinį garsiai perskaityti Jono 5:31. Likusių mokinių paprašykite sekti skaitomą tekstą ir rasti, ką Gelbėtojas pasakė apie Save kaip Savo ryšio su Dangiškuoju Tėvu liudininką. Paprašykite mokinių papasakoti, ką rado.

Pabrėžkite, kad Džozefo Smito Vertimas paaiškina 31 ir 32 eilutes: „Jei aš pats apie save liudyčiau, vis tiek mano liudijimas būtų tikras. Nes aš nesu vienas“ (Džozefo Smito Vertimo Jono 5:32–33). Paaiškinkite, jog Gelbėtojas mokė žydus, kad be Jo jie turėjo ir kitų liudytojų.

Lentoje užrašykite šias Raštų nuorodas: *Jono 5:32–35; Jono 5:36; Jono 5:37–38; Jono 5:39; Jono 5:45–47*. Kiekvieną nuorodą priskirkite vienam ar keliems mokiniams. Paprašykite jų perskaityti tas eilutes ir ieškoti kitų Jėzaus dieviškumo liudytojų. Padėkite mokiniams sudaryti liudytojų sąrašą paprašydami jų tai, ką jie rado, užrašyti šalia jiems paskirtų eilučių lentoje.

Sudarykite sąrašus.

Sąrašas – tai susijusių idėjų arba nurodymų seka. Sąrašų ieškojimas Raštuose gali padėti jums ir jūsų mokiniams atpažinti Raštuose pabrėžiamus esminius dalykus.

Paaiškinkite, jog nepaisant to, kad žydų vadovai turėjo daug Jėzaus Kristaus liudininkų, jie netikėjo Jėzaus dieviškumu. Pabrėžkite, kad 39 eilutėje Jėzus kalbėdamas apie Raštus pasakė: „Jūs tyrinėjate Raštus, nes manote juose rasią amžinąjį gyvenimą.“

- Į kokį klaidingą įsitikinimą Jėzus atkreipė žydų dėmesį? (Paaiškinkite, kad Jėzaus dienomis daugelis žydų studijavo Raštus tikėdami, kad tokiu būdu įgis amžinąjį gyvenimą. Jie nepajėgė suprasti, kad Raštai skirti atvesti juos pas Jėzų Kristų. Trumpai tariant, Jis pasakė: „Jūs manote, kad įgijote amžinąjį gyvenimą, bet tyrinėkite Raštus, nes jie liudija apie mane.“)

Pakvieskite kurį nors mokinį garsiai perskaityti Jono 5:40. Paprašykite klasės sekti skaitomą tekstą ir išsiaiškinti, ką žydai turėjo daryti, kad įgytų amžinąjį gyvenimą.

- Ką žydai, net ir studijuodami Raštus, atsisakė daryti, nors tai jiems būtų padėję tapti vertiems įgyti amžinąjį gyvenimą?
- Ką, pagal 39 ir 40 eilutes, turime daryti, kad įgytume amžinąjį gyvenimą? (Padėkite mokiniams atpažinti principą, panašų į šį: **Tik ateidami pas Jėzų Kristų galime įgyti amžinąjį gyvenimą.** Užrašykite šį principą lentoje.)

Priminkite mokiniams, kad amžinasis gyvenimas – tai tapimas panašiam į mūsų Dangiškąjį Tėvą ir gyvenimas su vertais mūsų šeimos nariais amžinai Jo akivaizdoje.

- Ką reiškia ateiti pas Jėzų Kristų? (Ateiti pas Kristų reiškia parodyti tikėjimą Juo, atgailauti dėl savo nuodėmių ir paklusti Jo įsakymams.)
- Kodėl būtina ateiti pas Jėzų Kristų norint įgyti amžinąjį gyvenimą?

Paprašykite mokinių apmąstyti būdus, kaip lentoje išvardinti liudininkai gali padėti žmonėms ateiti pas Gelbėtoją.

- Ar kada nors vienas iš šių Jėzaus Kristaus liudininkų padėjo jums ateiti pas Jį?

Paprašykite mokinių pagalvoti, ką jie darys, kad visiškai ateitų pas Gelbėtoją ir įgytų amžinąjį gyvenimą?

Pamoką baikite paliudydami apie tiesas, kurių mokoma Jono 5 skyriuje.

Jono 6

Įvadas

Kitą dieną, po to kai stebuklingai pamaitino didesnę nei 5000 žmonių minią, Jėzus mokė, kad Jis yra gyvybės duona. Kai kurie Jo pasekėjai atmetė Jo mokymus ir nūsikus nuo Jo. O Petras liudijo, kad Jėzus mokė amžinojo gyvenimo tiesų ir buvo Dievo Sūnus.

Pasiūlymai, kaip mokyti

Jono 6:1–21

Jėzus stebuklingai pamaitina didesnę nei 5000 žmonių minią ir eina ežero paviršiumi

Paaškindite, kad paliudijęs Savo dieviškumą Jeruzalėje (žr. Jono 5) Gelbėtojas grįžo į Galilėją, ten kartu su apaštalais mokė Evangelijos ir išgydė daug žmonių (žr. Mato 5–13 skyrius). Po to Jėzus su Savo mokiniais persikėlė į kitą Galilėjos ežero krantą ir stebuklingai pamaitino didesnę nei 5000 žmonių minią (žr. Jono 6:1–13).

Parodykite kepalėlių duonos. Paprašykite vieno mokinio trumpai papasakoti, kaip Gelbėtojas su penkiaus kepalėliais duonos ir dviem mažomis žuvelėmis pamaitino didesnę nei 5000 žmonių minią.

- Ką jūs pagalvotumėte, jei būtumėte matę šį stebuklą ir sužinotumėte, kad Jėzus gali stebuklingai parūpinti maisto?

Paprašykite kurio nors mokinio garsiai perskaityti Jono 6:14–15. Likusių mokinių paprašykite sekti skaitomą tekstą ir ieškoti, ką žmonės norėjo daryti po to, kai Jėzus stebuklingai juos pamaitino.

- Ką žmonės ruošėsi daryti?

Paaškindite, kad Jėzaus laikais pagal tarp žydų gyvavusią tradiciją buvo manoma, kad atėjęs Mesijas, ar Izraelio karalius, pamaitins žmones duona iš dangaus.

- Ką, pagal 15 eilutę, padarė Jėzus, užuot leidęs Jį karūnuoti jų karaliumi?
- Kodėl Jėzus nenorėjo būti paskelbtas žydų karaliumi?

Apibendrinkite Jono 6:16–21 primindami mokiniams, kad Gelbėtojas pasiuntė savo mokinius persikelti į kitą Galilėjos ežero krantą ir sutemus, mokiniams sunkiai iriantis prieš bangas ir vėją, atėjo pas juos ežero paviršiumi. Pabrėžkite, kad Jonas aprašydamas šį įvykį atkreipia dėmesį į tai, kad, kai mokiniai „panoro“ pasiimti Jėzų į valtį, jie „iškart“ (21 eilutė) saugiai priartėjo prie savo tikslo. Paaškindite, kad, kai mes noriai priimame Gelbėtoją ir Jo mokymus, Jis gali mus saugiai pervesti per mirtingumo iššūkius.

Jono 6:22–59

Jėzus moko, kad Jis yra gyvybės duona

Paaškindite, kad Jono 6:22–25 rašoma, jog daug žmonių, kuriuos Jėzus stebuklingai pamaitino, keliavo į Kafarnaumą ieškodami Jo.

Pakvieskite vieną mokinį garsiai perskaityti Jono 6:26–27 bei Džozefo Smito Vertimą: „Jėzus atsakė jiems tardamas: Iš tiesų, iš tiesų sakau jums, jūs ieškote manęs ne todėl, kad norite laikytis mano žodžių, ir ne todėl, kad matėte stebuklus, bet tik dėl to, kad valgėte duoną ir buvote pasotinti.“ Likusių mokinių paprašykite sekti skaitomą tekstą ir surasti, ką žmonėms pasakė Jėzus.

- Kodėl, pasak Gelbėtojo, šie žmonės ieškojo Jo? (Gelbėtojo žodžiai paaiškina, kad jie sekė Jį norėdami gauti daugiau maisto.)
- Ko, pagal Gelbėtojo mokymą, jie turėtų siekti?

Paaškindite, kad maistas, išliekantis amžinajam gyvenimui (27 eilutė), gali reikšti Gelbėtojo Evangelijos amžinąsias tiesas.

- Kaip tos eilutės padeda mums suprasti, kodėl Jėzus neleido šiai žmonių grupei karūnuoti Jo savo karaliumi?

Pakvieskite kurį nors mokinį garsiai perskaityti Jono 6:28–31, o kitų mokinių paprašykite ieškoti, kaip dar žmonės norėjo, kad Jėzus jiems įrodytų, jog yra Mesijas.

- Ką žmonės norėjo, kad dėl jų padarytų Jėzus? (Paaškindite, kad mana buvo „duona iš dangaus“ [31 eilutė], kurią Dievas parūpino Izraelio vaikams, kai jie klaidžiojo tyruose.)
- Turint omenyje tai, ką Gelbėtojas padarė ankstesnę dieną, ką šis prašymas leidžia suprasti apie minią?
- Pasakykite kelis būdus, kaip mes, šiandieniniai Jėzaus Kristaus pasekėjai, galime susigundyti elgtis lyg ta minia?

Pakvieskite kelis mokinius pakaitomis garsiai perskaityti Jono 6:32–35, o kitų mokinių paprašykite ieškoti, ką Jėzus atsakė į žmonių prašymą parodyti kokį nors ženklą.

- Ko kalbėdamas apie maną, arba duoną iš dangaus, apie Save moko Jėzus?

Galite mokiniams pasiūlyti pasižymėti 35 eilutės sakinį: „Aš esu gyvybės duona!“

Paskatinkite mokinius žymėtis ir rašyti komentarus Raštuose

Skatindami juos tai daryti, padėsite mokiniams užfiksuoti ir išsaugoti tai, ką jie išmoko. Žymėti reiškia paženklinti, atskirti, apibraukti arba paryškinti. Tai galima padaryti pabraukiant, nuspalvinant arba apibraukiant svarbiausius žodžius arba pastraipas. Rašyti komentarus reiškia rašyti pastabas ir paaiškinimus. Leiskite mokiniams pasirinkti, kaip jie žymės ir komentuos Raštus.

- Kaip mes galime susieti Gelbėtoją ir Jo mokymus su duona?
- Ką, jūsų manymu, reiškia, kad tie, kurie ateis pas Jėzų Kristų, „niekuomet nebealks“? (35 eilutė.)
- Kokią tiesą galime sužinoti iš Gelbėtojo mokymų 35 eilutėje? (Nors mokiniai gali atsakyti ir kitais žodžiais, jie turėtų atpažinti principą, panašų į šį: **Jeigu ateisime pas Jėzų Kristų, Jis pamaitins mus dvasiškai.** Galite pasiūlyti mokiniams šį principą užsirašyti Raštų paraštėje prie Jono 6:35.)

Lentoje užrašykite tokius nebaigtus teiginius:

<i>Pas Jėzų Kristų ateiname ...</i>	<i>Jis pamaitins mus ...</i>
-------------------------------------	------------------------------

Suskirstykite mokinius poromis. Paprašykite jų drauge su porininku savo sąsiuvinyje arba Raštų studijavimo žurnale sudaryti sąrašą dalykų, kuriuos mes galime daryti, kad ateitume pas Jėzų Kristų, ir būdų, kaip Jis mus pamaitins dvasiškai. Pakvieskite kelis mokinius savo atsakymus pasakyti klasei.

Kad padėtumėte mokiniams pajusti šio principo, kurį jie atpažino 35 eilutėje, tiesą ir svarbą, paprašykite kelių mokinių papasakoti, kaip jie jautėsi, kai atėję pas Gelbėtoją buvo dvasiškai pamaitinti.

Apibendrinkite Jono 6:36–47 paaiškindami, kad kai kurie žmonės murmėjo prieš Gelbėtoją, nes Jis mokė, jog Jis yra duona, nužengusi iš dangaus.

Kad padėtumėte mokiniams nustatyti kitą principą, kurio mokė Gelbėtojas, pakvieskite du mokinius ateiti į klasės priekį ir duokite kiekvienam po gabalėlį duonos. Paprašykite jų pauostyti duoną ir įsivaizduoti, koks galėtų būti jos skonis.

- Ar pasisotinsite šia duona, jei ją tik pauostysite, įsivaizduosite jos skonį ir nešiositės su savimi visą dieną?
- Ką turite daryti, kad gautumėte visa tai, ką galėtų duoti ši duona?

Pakvieskite kelis mokinius pakaitomis garsiai perskaityti Jono 6:49–54. Likusių mokinių paprašykite sekti skaitomą tekstą ir surasti, kaip duonos uostymas ir galvojimas apie ją susijęs su tuo, ko šiose eilutėse mokė Gelbėtojas.

- Kuo gyvybės duona skiriasi nuo paprastos duonos? (Skirtingai nei duona, kuri mus gali pasotinti tik trumpam, Jėzaus Kristaus siūlomi palaiminimai tęsis per amžius.)

Atkreipkite mokinių dėmesį į 51 eilutės sakinį: „Duona, kurią aš duosiu, yra mano kūnas už pasaulio gyvybę.“

- Kaip Gelbėtojas atiduoda savo kūną ir kraują už pasaulio gyvybę?
- Ką, pagal 53–54 eilutes, Gelbėtojas mokė žmones daryti?

Paaiškinkite, kad Gelbėtojas žodžius *valgyti* ir *gerti* vartojo kaip simbolius. Kad padėtumėte mokiniams suvokti Gelbėtojo mokymus, pasiūlykite savanoriams iš klasės suvalgyti duoną. Po to paprašykite jų sugrįžti į savo vietas.

- Kas nutinka su duona ir joje esančiomis maistingomis medžiagomis, kai ją suvalgome? (Vitaminai ir maistingosios medžiagos tampa kūno dalimi, suteikia kūnui stiprybės ir geros sveikatos.)
- Ką, jūsų manymu, reiškia valgyti Jėzaus Kristaus kūną ir gerti Jo kraują? (Tai reiškia Jo mokymų ir Apmokėjimo įsisavinimą. Taip pat tai reiškia sakramento, kurį Gelbėtojas įsteigė vėliau, priėmimą.)

- Kokį palaiminimą pagal 54 eilutę mes galime gauti, jei įsisavinsime ar pritaikysime mokymus ir Jėzaus Kristaus Apmokėjimą? (Mokiniams baigus atsakinėti, lentoje užrašykite tokį principą: **Jei mes įsisavinsime ar pritaikysime mokymus ir Jėzaus Kristaus Apmokėjimą, galėsime gauti amžinąjį gyvenimą.**)

Paprašykite mokinių, kad apmąstyti toliau pateiktą klausimą, o tada pakvieskite kelis iš jų savo atsakymus pasakyti klasei.

- Kaip mes įsisaviname mokymus ir Jėzaus Kristaus Apmokėjimą? (Galimi tokie atsakymai: priimdami Jėzų Kristų kaip tikrąjį Dievo Sūnų, kiekvieną savaitę priimdami sakramentą, laikydamiesi įsakymų ir teisiai ištvėrdami iki galo [žr. Briusas R. Makonkis, *Doctrinal New Testament Commentary*, 3 vols. (1965–1973), 1:358].)

Paaiškinkite, kad amžinasis gyvenimas – tai gyvenimas amžinai su mūsų Dangiškuoju Tėvu ir tapimas panašiems į Jį ir Jo Sūnų Jėzų Kristų. Pakvieskite vieną mokinį garsiai perskaityti Jono 6:56–57, o kitų mokinių paprašykite ieškoti, kaip įsisavindami mokymus ir Jėzaus Kristaus Apmokėjimą, galime tapti tokie kaip Jie. Po to paprašykite mokinių pasakyti, ką sužinojo.

Paaiškinkite, kad Gelbėtojas mumyse fizine prasme negyvens, bet Jo dieviška įtaka pasiliks mumyse, kad padėtų mums tapti panašesniems į Jį ir Dangiškąjį Tėvą.

Paliudykite apie mokinių atpažintas tiesas. Pasiūlykite mokiniams savo sąsiuvinuose ar Raštų studijavimo žurnaluose užsirašyti tikslą, kaip geriau įsisavinti Gelbėtojo Apmokėjimą ar vieną iš Jo mokymų.

Jono 6:60–71

Petras liudija, kad Jėzus turi amžinojo gyvenimo žodžius

Lentoje užrašykite tokį klausimą: „*Tęsti ar mesti?*“

Pakvieskite mokinius prisiminti metą, kada jie turėjo ką nors sunkaus padaryti ir turėjo rinktis, tęsti tą darbą ar mesti? Galite pakviesti vieną ar porą mokinių pasidalinti savo patyrimais.

Paaiškinkite, kad Jėzui pasakius pamokslą, aprašytą Jono 6 skyriuje, Jo mokiniai turėjo priimti panašų sprendimą.

Paprašykite kurio nors mokinio garsiai perskaityti Jono 6:60, 66. Likusių mokinių paprašykite sekti skaitomą tekstą ir surasti, ką į Jėzaus mokymus atsakė daugelis Jo mokinių?

- Kodėl nemažai Jėzaus mokinių nusprendė daugiau Juo nesekti? (Paaiškinkite, kad posakis „kieti žodžiai“ [60 eilutė] reiškia, kad jie manė, jog bus per sunku sekti Jėzaus mokymais.)
- Kodėl kai kuriems žmonėms yra sunku laikytis Viešpaties įsakymų?

Pakvieskite vieną mokinį garsiai perskaityti Jono 6:67, o klasė teieško, kokį klausimą Jėzus Kristus uždavė apaštalams.

- Ko Gelbėtojas paklausė Savo apaštalų?

Pakvieskite vieną mokinį garsiai perskaityti Jono 6:68–69, o kitų mokinių paprašykite ieškoti, ką Gelbėtoju atsakė Simonas Petras. Paprašykite mokinių papasakoti, ką rado.

- Kokios tiesos, kuri padėtų mums išlikti ištikimais tokiomis akimirkomis, kai galbūt bus sunku sekti Gelbėtoju ar gyventi pagal Jo mokymus, galime pasimokyti iš Petro atsakymo? (Mokiniams baigus atsakinėti, lentoje užrašykite tokį principą: **Tvirtas liudijimas apie Jėzų Kristų padės mums išlikti ištikimais tokiomis akimirkomis, kada galbūt bus sunku sekti Gelbėtoją ar gyventi pagal Jo mokymus.**)
- Kaip tvirtas liudijimas apie Gelbėtoją padėjo jums ar jūsų pažįstamam žmogui išlikti ištikimam net tada, kai buvo sunku sekti Evangelijos mokymais?

Paraginkite mokinius kliautis jų liudijimais apie Jėzų Kristų, kai gali būti sunku gyventi pagal Evangelijos mokymus. Paskatinkite mokinius, kurie mano, kad jų liudijimas apie Jėzų Kristų nėra tvirtas, sustiprinti jį stengiantis įsisavinti Jo mokymus ir Apmokėjimą.

PAMOKA STUDIJUOJANTIEMS NAMUOSE.

Jono 2–6 (13 dalis)

Pasiruošimo medžiaga studijų namuose mokytojui

Kasdienių studijų namuose pamokų santrauka

Toliau pateiktos įvykių, doktrinų ir principų, kurių mokiniai mokėsi studijuodami Jono 2–6 (13 skyrių), santraukos per pamoką nebūtina dėstyti. Savo pamokoje telkitės tik į keletą šių doktrinų ir principų. Atsižvelgdami į mokinių poreikius, vadovaukitės Šventosios Dvasios raginimais.

1 diena (Jono 2)

Mokiniai, skaitydami apie Gelbėtojo pirmąjį vandens pavertimo į vyną stebuklą, išmoko, kad Jėzus Kristus turi galią įsakyti fiziniams dalelėms. Jie taip pat išmoko, kad Gelbėtojas mylėjo ir gerbė Savo motiną. Studijuodami pasakojimą, kad Jėzus apvalė šventyklą, mokiniai išmoko, jog šventykla yra Dievo namai.

2 diena (Jono 3)

Iš Gelbėtojo mokymų Nikodemui mokiniai išmoko štai tokias tiesas: krikštas ir Šventosios Dvasios dovanos priėmimas yra būtini norint dvasiškai užgimti ir gauti išaukštinimą celestialinėje karalystėje; Žmonija gali gauti amžinąjį gyvenimą tik per Jėzaus Kristaus Apmokėjimą. Dangiškasis Tėvas Savo vaikus taip stipriai myli, kad atsiuntė Savo Viengimį Sūnų kentėti už jų nuodėmes. Jei tikėsime Jėzumi Kristumi, atgailausime už savo nuodėmes, paklusime Jo žodžiui, tai per Jo Apmokėjimą įgysime amžinąjį gyvenimą. Iš Jono Krikštytojo pavyzdžio mokiniai išmoko, kad nukreipdami žmones pas Jėzų Kristų, mes galime paveikti juos rinktis gėrį.

3 diena (Jono 4)

Mokiniai skaitydami, kaip Gelbėtojas mokė samarietę prie šulinio, išmoko štai tokias tiesas: jei ateisime pas Jėzų Kristų ir nuoširdžiai priimsime Jo Evangeliją, gausime amžinąjį gyvenimą; Jėzus Kristus žino mūsų nuodėmes ir suteikia Savo Evangeliją, kad padėtų mums jas įveikti; jei garbinsime Tėvą dvasia ir tiesa, Jis laimins mus Savąja Dvasia; kai įgyjame liudijimą apie Jėzų Kristų, esame pripildyti troškimo dalytis juo su kitais.

4 diena (Jono 5–6)

Mokiniai skaitydami, kaip Gelbėtojas išgydė nusilpusį vyrą, išmoko, kad su Jėzaus Kristaus galia ir malone mes išgysime. Jie taip pat išmoko, kad tik ateidami pas Jėzų Kristų galime įgyti amžinąjį gyvenimą. Iš Gelbėtojo pamokslo apie gyvybės duoną mokiniai išmoko, kad tvirtas liudijimas apie Jėzų Kristų padės mums išlikti ištikimiems tomis akimirkomis, kai galbūt bus sunku sekti Gelbėtoju ar gyventi pagal Jo mokymus.

Įvadas

Kitą dieną, po to kai Jėzus stebuklingai pamaitino didesnę nei 5000 žmonių minią, Jėzus mokė, kad jis yra gyvybės duona.

Pasiūlymai, kaip mokyti

Jono 6:22–59

Jėzus moko, kad Jis yra gyvybės duona

Parodykite kepalėlį duonos. Paprašykite vieno mokinio trumpai papasakoti, kaip Gelbėtojas su penkiais kepalėliais duonos ir dviem mažomis žuvelėmis pamaitino didesnę nei 5000 žmonių minią.

- Ką jūs pagalvotumėte, jei būtumėte matę šį stebuklą ir sužinotumėte, kad Jėzus gali stebuklingai parūpinti maisto?

Paaiškinkite, kad Jono 6:22–25 rašoma, jog daug žmonių, kuriuos Jėzus stebuklingai pamaitino, keliavo į Kafarnaumą ieškodami Jo.

Pakvieskite vieną mokinį garsiai perskaityti Jono 6:26–27. Likusių mokinių paprašykite sekti skaitomą tekstą ir surasti, ką žmonėms pasakė Jėzus.

Paaiškinkite, kad Džozefo Smito Vertimo Jono 6:26 eilutė taip paaiškina: „Jėzus prabilo į juos: „Iš tiesų, iš tiesų sakau jums: jūs ieškote manęs ne dėl to, kad esate matę ženklų, bet kad prisivalgėte duonos ligi soties“ (Džozefo Smito Vertimo Jono 6:26).

- Kodėl, pasak Gelbėtojo, šie žmonės ieškojo Jo? (Gelbėtojo žodžiai paaiškina, kad jie sekė Jį norėdami gauti daugiau maisto.)
- Ko, pagal Gelbėtojo mokymą, jie turėtų siekti?

Paaiškinkite, kad „maistas, išliekantis amžinajam gyvenimui“ (Jono 6:27) gali reikšti Gelbėtojo Evangelijos amžinąsias tiesas.

Pakvieskite vieną mokinį garsiai perskaityti Jono 6:28–31. Likusių mokinių paprašykite sekti skaitomą tekstą ir ieškoti, kaip dar žmonės norėjo, kad Jėzus jiems įrodytų, jog yra Mesijas.

- Ką žmonės norėjo, kad dėl jų padarytų Jėzus? (Paaiškinkite, kad mana buvo „duona iš dangaus“ [Jono 6:31], kurią Dievas parūpino Izraelio vaikams, kai jie klaidžiojo tyruose; žr. Išėjimo 16:14–15, 35.)

Pakvieskite kelis mokinius pakaitomis garsiai perskaityti Jono 6:32–35. Likusių mokinių paprašykite sekti skaitomą tekstą ir rasti, ką Gelbėtojas atsakė į žmonių prašymą parodyti kokį nors ženklą.

- Ko kalbėdamas apie maną, arba duoną iš dangaus, apie Save moko Jėzus?

Galite mokiniams pasiūlyti pasižymėti sakinį Jono 6:35: „Aš esu gyvybės duona!“

- Kaip mes galime susieti Gelbėtoją ir Jo mokymus su duona?
- Ką, jūsų manymu, reiškia, kad tie, kurie ateis pas Jėzų Kristų, „niekuomet nebealks“? (Jono 6:35.) (Vienas galimų atsakymų – Jis maitins juos dvasiškai.)
- Kokią tiesą galime sužinoti iš Gelbėtojo mokymų 35 eilutėje? (Nors mokiniai gali atsakyti ir kitais žodžiais, jie turėtų atpažinti principą, panašų į šį: **Jeigu ateisime pas Jėzų Kristų, Jis pamaitins mus dvasiškai.** Užrašykite šį principą lentoje.

Lentoje užrašykite tokius nebaigtus teiginius:

Pas Jėzų Kristų ateiname ...	Jis pamaitins mus ...
------------------------------	-----------------------

Suskirstykite mokinius poromis. Paprašykite jų drauge su porininku savo sąsiuvinyje arba Raštų studijavimo žurnale sudaryti sąrašą dalykų, kuriuos mes galime daryti, kad ateitume pas Jėzų Kristų, ir būdų, kaip Jis mus pamaitins dvasiškai. Pakvieskite kelis mokinius savo atsakymus pasakyti klasei.

Galite paprašyti kelių mokinių papasakoti, kaip jie, atėję pas Gelbėtoją, buvo dvasiškai pamaitinti.

Kad padėtumėte mokiniams atpažinti kitą principą, kurio mokė Gelbėtojas, pakvieskite kelis mokinius ateiti į klasės priekį ir duokite kiekvienam po gabalėlį duonos. Paprašykite jų pauostyti duoną ir įsivaizduoti, koks galėtų būti jos skonis.

- Ar pasisotinsite šia duona, jei ją tik pauostysite, įsivaizduosite jos skonį ir nešiositės su savimi visą dieną?
- Ką turite daryti, kad gautumėte visa tai, ką galėtų duoti ši duona?

Pakvieskite kelis mokinius pakaitomis garsiai perskaityti Jono 6:49–54. Likusių mokinių paprašykite sekti skaitomą tekstą ir surasti, kaip duonos uostymas ir galvojimas apie ją susijęs su tuo, ko šiose eilutėse mokė Gelbėtojas.

- Kuo gyvybės duona skiriasi nuo paprastos duonos? (Skirtingai nei duona, kuri mus gali pasotinti tik trumpam, Jėzaus Kristaus siūlomi palaiminimai tęsis per amžius.)
- Ką, pagal 53–54 eilutes, Gelbėtojas mokė žmones daryti?

Paiškinkite, kad Gelbėtojas žodžius *valgyti* ir *gerti* vartojo kaip simbolius. Kad padėtumėte mokiniams suvokti Gelbėtojo mokymus, pasiūlykite savanoriams iš klasės suvalgyti duoną. Po to paprašykite jų sugrįžti į savo vietas.

- Kas nutinka su duona ir joje esančiomis maistingomis medžiagomis, kai ją suvalgome? (Vitaminai ir maistingosios medžiagos tampa kūno dalimi, suteikia kūnui stiprybės ir geros sveikatos.)
- Ką, jūsų manymu, reiškia valgyti Jėzaus Kristaus kūną ir gerti Jo kraują? (Tai reiškia Jo mokymų ir Apmokėjimo įsisavinimą. Tai taip pat reiškia sakramento, kurį Gelbėtojas įsteigė vėliau, priėmimą.)
- Kokį palaiminimą, pagal Jono 6:54, mes galime gauti, jei įsisavinsime ar pritaikysime Jėzaus Kristaus mokymus ir Apmokėjimą? (Mokiniams baigus atsakinėti, lentoje užrašykite tokį principą: **Jei mes įsisavinsime ar pritaikysime mokymus ir Jėzaus Kristaus Apmokėjimą, galėsime gauti amžinąjį gyvenimą.**)

Pakvieskite vieną mokinį garsiai perskaityti toliau pateiktą vyresniojo Briuso R. Makonkio iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo teiginį. Mokinių paprašykite sekti skaitomą tekstą ir ieškoti, kokius būdus, kaip mes galime įsisavinti mokymus ir Jėzaus Kristaus Apmokėjimą, jis paminėjo.

„Kad valgytumėte Dievo Sūnaus kūną ir gertumėte Jo kraują, pirmiausia priimkite jį tiesiogine prasme, be jokių išlygų, kaip asmeniniai Amžinojo Tėvo vaikai kūne; ir antra, laikykitės Sūnaus įsakymų priimdami jo Evangeliją, prisijungdami prie jo Bažnyčios ir paklusniai bei teisiai ištvėrdami iki galo. Taip valgantieji Jo kūną ir geriantieji Jo kraują turės amžinąjį gyvenimą, t. y. išaukštinimą aukščiausiam celestialinio pasaulio danguje“ (*Doctrinal New Testament Commentary*, 3 vols.

[1965–1973], 1:358).

- Kaip, pagal vyresnįjį Makonkį, mes įsisaviname Jėzaus Kristaus mokymus ir Apmokėjimą?

Paaiškinkite, kad amžinasis gyvenimas – tai gyvenimas amžinai su mūsų Dangiškuoju Tėvu ir tapimas panašiais į Jį ir Jo Sūnų Jėzų Kristų. Pakvieskite vieną mokinį garsiai perskaityti Jono 6:56–57. Likusių mokinių paprašykite sekti skaitomą tekstą ir ieškoti, kaip mes, įsisavindami mokymus ir Jėzaus Kristaus Apmokėjimą, galime tapti tokie kaip Jie. Paprašykite mokinių papasakoti, ką rado.

Paaiškinkite, kad Gelbėtojas mumyse fizine prasme negyvens, bet Jo dieviška įtaka pasiliks mumyse, kad padėtų mums tapti panašesniems į Jį ir Dangiškąjį Tėvą.

Apibendrinkite Jono 6:59–66 paaiškindami, kad kai kurie Jėzaus mokiniai atmetė Jo mokymus ir nusigręžė nuo Jo.

Paliudykite apie mokinių atpažintas tiesas. Pasiūlykite mokiniams savo sąsiuvinuose ar Raštų studijavimo žurnaluose užsirašyti tikslą, kaip geriau įsisavinti Gelbėtojo Apmokėjimą ar vieną iš Jo mokymų.

Kitas skyrius (Jono 7–10)

Pasakykite mokiniams, kad kitame skyriuje jie sužinos, kaip Jėzus Kristus pasielgė su moterimi, kuri buvo pagauta svetimaujant, ir ką Jis pasakė išsklaidydamas minią, norėjusią ją nužudyti. Galite paprašyti mokinių užmerkti akis ir įsivaizduoti, kaip jaustųsi būdami akli. Tada paklauskite, kaip jaustųsi, jei būtų išgydyti nuo aklumo ir pirmą kartą praregėtų. Mokiniai skaitys apie aklą vyrą, kuris ne tik gavo fizinį regėjimą, bet taip pat ir dvasinį regėjimą bei liudijimą, kad Jėzus yra Kristus, Dievo Sūnus. Jie taip pat išmoks, kodėl Gelbėtojas vadina Save Geruoju Ganytoju ir kokią galią Jis sakėsi gavęs iš Tėvo.

Jono 7

Įvadas

Jėzus lankėsi Palapinių šventėje Jeruzalėje. Jis nuėjo į šventyklą ir mokė žmones, kaip jie gali įgyti liudijimą, kad Jo mokymai buvo iš Dievo Tėvo. Kadangi žmonės ginčijosi, kas

buvo Jėzus, Jis vartojo vandens ir šviesos vaizdinius Savo dieviškumui paliudyti. Jis taip pat mokė apie Šventąją Dvasią.

Pasiūlymai, kaip mokyti

Jono 7:1–13

Jėzus lankosi Palapinių šventėje Jeruzalėje

Lentoje užrašykite tokį klausimą: „Ar Jėzus turėjo brolių ir seserų?“

Paprašykite mokinių atsakyti į klausimą. Jei reikia, papasakokite mokiniams, kad po Jėzaus Kristaus Juozapas ir Marija susilaukė vaikų, kurie užaugo tuose pačiuose namuose kartu su Kristumi. Tačiau Jėzus Kristus buvo tiesioginis Marijos ir Dievo Tėvo, o ne Juozapo sūnus, todėl šie žmonės buvo Jėzaus įbroliai ir įseserys (žr. Mato 13:55–56).

- Kaip manote, koks būtų gyvenimas kartu augant su Jėzumi?
- Ar manote, kad būtų lengviau įtikėti Juo, jei būtumėte kartu su juo užaugę? Kodėl taip arba ne?

Atkreipkite mokinių dėmesį, kad Jono 7 skyriuje mes sužinome, koks buvo kai kurių „brolių“ požiūris į Jį (Jono 7:3, 5). Žodžiu *broliai* tikriausiai vadinami Jėzaus įbroliai, nors juo taip pat gali būti vadinami kiti artimi giminaičiai.

Paprašykite kelių mokinių pakaitomis garsiai perskaityti Jono 7:1–5.

- Ką iš 5 eilutės sužinome apie Jėzaus brolius?

Paprašykite kurio nors mokinio garsiai perskaityti šį vyresniojo Briuso R. Makonkio iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo teiginį:

„Liudijimas apie Kristaus dieviškumą ir jo Evangelijos gelbstinčią galią neįgyjamas automatiškai per giminstės ryšius.

[...] Nors jie augo tuose pačiuose namuose, o juos augino geri bei rūpestingi Juozapas ir Marija, nors jie žinojo Jėzaus mokymus, tarnystę ir stebuklus, visgi šie artimi giminaičiai dar nebuvo priėmę Jo kaip Mesijo. Tačiau akivaizdu, kad visi jie atsivertė vėliau (Apaštalų darbų 1:14)“ (*Doctrinal New Testament Commentary*, 3 vols. [1965–1973], 1:437).

- Kaip įmanoma, kad kai kurie paties Jėzaus šeimos nariai vis dar netikėjo Juo, nors žinojo apie Jo mokymus ir stebuklus?

Atkreipkite mokinių dėmesį, kad Jono 7 skyrius aprašo įvykius tuo metu, kai Jeruzalėje vyko Palapinių šventė (žr. Jono 7:2). Per šią aštuonių dienų šventę,

laikomą didžiausia ir džiaugsmingiausia iš visų (žr. angliškoje Biblijoje, Bible Dictionary, “Feasts”), daug žydų vyko į Jeruzalę paminėti Dievo palaiminimų, suteiktų Izraelio vaikams, kai jie, išsigelbėję iš vergijos Egipte, keliavo per tyrus, gyveno laikinose pastogėse arba palapinėse (žr. Kunigų knygos 23:39–43). Žydai taip pat šventė ir dėkojo už kasmetinį vaisių ir grūdų derlių (žr. Išėjimo 23:16).

Suprasti kontekstą ir turinį

Vienas Evangelijos mokymo ir mokymosi pagrindų yra suprasti studijuojamos Raštų dalies turinį ir kontekstą. Kontekstas – konkrečios Raštų ištraukos, įvykio ar pasakojimo aplinkybės arba istorinė informacija. Turinys – tai pasakojimo eiga, žmonės, įvykiai, pamokslai ir įkvėpti paaiškinimai tekste. Jei padėsite savo mokiniams suprasti Raštų turinį ir kontekstą, jie bus pasiruošę atpažinti įkvėptų autorių žinias.

- Ką, pagal 3–4 eilutes, Jėzaus broliai norėjo, kad Jis padarytų?

Apibendrinkite Jono 7:6–10 paaiškindami, kad Jėzus nusprendė atidėti dalyvavimą šventėje, tačiau savo brolius Jis skatino vykti į ją. Šventei įpusėjus, Jėzus atėjo paslapčia – žinodamas, kad kai kurie žydų vadovai Jeruzalėje norėjo Jį nužudyti, bet Jo laikas mirti dar nebuvo atėjęs.

Paprašykite mokinio garsiai perskaityti Jono 7:11–13.

- Ką įvairūs žmonės Jeruzalėje kalbėjo apie Jėzų?

Atkreipkite mokinių dėmesį, kad Jėzaus dienomis, kaip ir mūsų dienomis, buvo įvairių nuomonių apie Jėzų Kristų. Buvo žmonių, kurie žinojo ir liudijo, kad Jis yra Dievo Sūnus ir žmonijos Gelbėtojas. Kiti tikėjo Juo ir vylėsi, kad Jo Evangelija yra tikra. Tačiau buvo ir tokių žmonių, kurie abejojo Jėzaus Kristaus dieviškumu ir Jo mokymų teisingumu. Paprašykite mokinių jiems toliau studijuojant Jono 7 skyrių ieškoti, kaip mes galėtume sužinoti, kad Jėzus Kristus yra mūsų Gelbėtojas ir kad Jo mokymai teisingi.

Jono 7:14–36

Jėzus moko žydus šventykloje

Pakvieskite mokinį garsiai perskaityti Jono 7:14–15. Likusių mokinių paprašykite sekti skaitomą tekstą ir surasti, ką Jėzus veikė šventykloje. Gali būti pravartu paaiškinti, kad šventykla buvo pagrindinė pamaldų, vykusių Palapinių šventės metu, vieta.

- Ką darė Jėzus?
- Kodėl žydai stebėjosi?

Pakvieskite mokinį garsiai perskaityti Jono 7:16–18. Likusių mokinių paprašykite sekti skaitomą tekstą ir surasti, ką Jėzus nurodė daryti žmonėms, kad jie sužinotų, ar Jo doktrina ir mokymai yra tikri.

- Iš ko, pagal 16 eilutę, Jėzus gavo doktriną, kurios mokė?
- Kaip galima sužinoti, kad doktrina, kurios mokė Jėzus, buvo tikrai iš Dievo?

- Kokį principą, kaip įgyti liudijimą apie Dangiškojo Tėvo mokymus, mes galime rasti? (Mokiniai turėtų savais žodžiais apibūdinti principą, panašų į šį: **Vykdydami Dangiškojo Tėvo valią, mes įgysime liudijimą apie Jo doktriną.** Galite paskatinti mokinius pasižymėti 17 eilutėje esančius žodžius, kurie moko šio principo.)

Norėdami padėti mokiniams suprasti, kaip šį principą galime pritaikyti savo gyvenime, paprašykite mokinio garsiai perskaityti toliau pateikiamą prezidento Džeimso E. Fausto iš Pirmosios Prezidentūros teiginį:

„Mes įgyjame liudijimą apie Evangelijos principus, kai paklusniai pagal juos gyvename. [...] Liudijimas apie maldos galingumą ateina, kai žmogus nuolankiai ir nuoširdžiai meldžiasi. Liudijimas apie dešimtinę ateina mokant dešimtinę“ („Tikiu! Padėk mano netikėjimui!“, 2003 m. spalio visuotinės konferencijos medžiaga).

Nors Jo paties broliai iš pradžių Juo netikėjo, vėliau jie įgijo liudijimą ir atsivertė (žr. Apaštalų darbų 1:14).

- Kaip Jono 7:17 aprašytas principas padėjo Jėzaus broliams įgyti liudijimą apie Jėzų Kristų ir Jo mokymus?

Paprašykite mokinių išsivaizduoti, kad jie turi draugą, kurio arba kurios liudijimas apie Evangeliją yra silpnas.

- Kaip padėsite draugui, pasitelkę principą, kurį mes atpažinome Jono 7:17?

Kad padėtumėte mokiniams paliudyti apie principą, kurį rado anksčiau, ir pajusti jo tiesą ir svarbą, užrašykite šį teiginį:

Žinau, kad _____ yra tiesa, nes gyvendamas pagal jį aš _____.

Paskatinkite mokinius pabaigti šį teiginį savo sąsiuvinuose arba Raštų studijavimo žurnaluose parašant apie Evangelijos įsakymą ar principą, kurį jie suprato esant tiesa, kai stengėsi pagal jį gyventi.

Pakvieskite kelis mokinius papasakoti visai klasei, ką jie užsirašė.

Paprašykite mokinių užrašyti Evangelijos tiesą, įsakymą ar mokymą, apie kurį jie norėtų įgyti stipresnį liudijimą. Taip pat paprašykite jų užrašyti, ką jie darys, kad įgytų stipresnį liudijimą apie šią tiesą, įsakymą ar mokymą, pritaikydami principą, kurį išmoko Jono 7:17.

Apibendrinkite Jono 7:19–36 paaiškindami, kad Jėzus barė žydų vadovus už tai, jog jie atmetė Jo mokymus ir stebuklus bei siekė Jį nužudyti. Daug žmonių dvejojo, ar Jis buvo Mesijas, o vyriausieji kunigai ir fariziejai nusiuntė pareigūnus Jį suimti.

Jono 7:37–53

Jėzus Kristus moko apie Šventosios Dvasios dovaną

Pakvieskite vieną mokinį – savanorį, kuris norėtų atsigerti vandens, ateiti į klasės priekį. Duokite mokiniui tuščią puodelį ir paklauskite jo arba jos:

- Ar tai numalšins tavo troškulį?
- Ko dar tau reikia?

Parodykite vandens šaltinį, pvz., butelį vandens arba pripildytą vandens ąsotį. Į puodelį įpilkite vandens ir pasiūlykite mokiniui atsigerti. Po to paprašykite mokinio grįžti į savo vietą.

Laikykite iškėlę ąsotį arba vandens butelį, iš kurio pripildėte mokinio puodelį. Paaiškinkite, kad kiekvieną dieną per aštuonių dienų Palapinių šventę paskirtas kunigas su auksiniu ąsočiu pasemdavo vandens iš Siloamo tvenkinio ir pildavo jį į sidabrinį dubenį prie šventyklos altoriaus. Paskutinę Palapinių šventės dieną, kai kunigas tai atliko, Jėzus atsistojo ir pakvietė žmones. (Bruce R. McConkie, *Doctrinal New Testament Commentary*, 3 vols. [1965–1973], 1:446.)

Pakvieskite kurį nors mokinį garsiai perskaityti Jono 7:37. Likusių mokinių paprašykite sekti skaitomą tekstą ir surasti, ką Gelbėtojas pakvietė žmones daryti po to, kai Jis šventykloje pasirodė aštuntąją, paskutinę šventės dieną.

- Ką Gelbėtojas kvietė žmones daryti?
- Turint omenyje, kad kunigas sėmė ir pylė vandenį tą šventės dieną, kodėl, jūsų manymu, Jėzus būtent tuo pačiu metu kvietė žmones?

Lentoje užrašykite šį nebaigtą teiginį: „*Jei ateisime pas Jėzų Kristų ir įtikėsime Jį, ...*“

Pakvieskite mokinį garsiai perskaityti Jono 7:38–39, po to paaiškinkite, kad Džozefo Smito Vertimo Jono 7:39 paaiškina paskutinę skaitytos eilutės dalį: „[...] nes Šventoji Dvasia buvo tikintiesiems pažadėta po to, kai Jėzus buvo pašlovintas.“ Paprašykite mokinių ieškoti, ką Jėzus pažadėjo tiems, kurie ateis pas Jį ir įtikės Juo.

Paaiškinkite, kad žodžiai „iš to vidaus“ reiškia, kad gyvasis vanduo bus ir tekės iš tikinčiojo, o ne iš išorinio šaltinio.

- Kokią reikšmę, pagal 39 eilutę, turi gyvasis vanduo, apie kurį kalbėjo Jėzus?

Paaiškinkite, kad „Raštuose nėra tiksliai nurodoma priežastis, kodėl Jėzaus mirtingosios kelionės metu Šventoji Dvasia veikė žydus ne visa galia (Jono 7:39; 16:7)“ (žr. anglišką Bibliją, Bible Dictionary, “Holy Ghost”). Nors Šventosios Dvasios *dovana* nebuvo suteikta tuo Evangelijos laikotarpiu, o tik po to, kai Gelbėtojas, atlikęs Savo mirtingąją misiją, buvo pašlovintas, Šventosios Dvasios *galia* galėjo padėti žmonėms gauti liudijimą apie tas tiesas, kurių mokė Gelbėtojas ir Jo mokiniai.

- Kaip, remdamiesi Gelbėtojo mokymais Jono 7:37–39, užbaigtumėte teiginį lentoje? (Nors mokiniai gali atsakyti kitais žodžiais, jie turėtų įvardyti tokį principą: **Jei ateisime pas Jėzų Kristų ir įtikėsime Juo, būsime pripildyti Šventosios Dvasios.**)

Paaiškinkite, kad tie, kurie yra pilni Šventosios Dvasios, gali paveikti kitus rinktis gerį. Paprašykite mokinių prisiminti, kada jie jautėsi kupini Šventosios Dvasios ir

dėl to paveikė kitus rinktis gerį. Pakvieskite kelis mokinius pasidalinti savo patirtimi.

Apibendrinkite Jono 7:40–53 paaiškindami, kad vyriausieji kunigai ir fariziejai vėl norėjo suimti Jėzų. Nikodemas, naktį pas Gelbėtoją atėjęs fariziejus, (žr. Jono 3:1–2) stojo ginti Gelbėtojo ir priminė savo draugams fariziejams ir vyriausiems kunigams, kad jų pačių įstatymas neleidžia pasmerkti žmogaus, kol jam pirma nėra suteikta galimybė būti išklausytam.

Pamoką baikite paliudydami apie tiesas, kurias mokiniai atpažino studijuodami Jono 7 skyrių.

Jono 8:1–30

Įvadas

Gelbėtojui būnant Palapinių šventėje Jeruzalėje, keli Rašto aiškintojai ir fariziejai atvedė pas Jį moterį, sugautą svetimaujant, ir paklausė, ar ji neturėtų būti užmėtyta

akmenimis. Jis sugėdino kaltintojus ir parodė gailestingumą moteriai. Jėzus taip pat mokė, kad apie Jį liudija Tėvas.

Pasiūlymai, kaip mokyti

Jono 8:1–11

Moteris, sugauta svetimaujant, atvedama pas Gelbėtoją

Paprašykite mokinių prisiminti, kada jiems buvo tekę susidurti ar turėti reikalų su žmonėmis, kurių išvaizda ar elgesys neatitiko Viešpaties reikalavimų.

- Su kokiais iššūkiais susiduriame, kai būname su žmonėmis, kurių išvaizda ar elgesys neatitinka Viešpaties reikalavimų? (Mokiniai gali atsakyti, kad mums gali kilti pagunda tokius žmones neteisiai nuteisti arba piktai su jais elgtis.)

Lentoje užrašykite tokį klausimą:

Kaip turėtume elgtis tais atvejais, kai esame su žmonėmis, kurių išvaizda ar elgesys neatitinka Viešpaties reikalavimų?

Paraginkite mokinius studijuojant Jono 8:1–11 ieškoti tiesų, kurios gali padėti atsakyti į šį klausimą.

Paaiškinkite, kad po Palapinių šventės Jėzus Kristus trumpam pasiliko Jeruzalėje ir mokė joje susirinkusius žmones (žr. Jono 8:1–2).

Paprašykite kurio nors mokinio garsiai perskaityti Jono 8:3–6. Likusių mokinių paprašykite sekti skaitomą tekstą ir surasti, kas nutiko, kai Jėzus mokė žmones.

- Kas nutiko, kai Jėzus mokė žmones?
- Kokį klausimą Rašto aiškintojai ir fariziejai uždavė Gelbėtojui?
- Koks, pasak 6 eilutės, buvo Rašto aiškintojų ir fariziejų tikslas? (Jie norėjo pažeminti Jėzų žmonių akyse ir įgyti priežastį apkaltinti Jį bei turėti pagrindą Jį suimti ir nužudyti [žr. Jono 7:1, 32].)

Paaiškinkite, kad jeigu Jėzus būtų liepęs užmėtyti moterį akmenimis, Jis būtų palaikęs bausmę, kuri buvo nemėgiama žydų ir draudžiama Romos įstatymų. Jei Jėzus būtų neleidęs moters užmėtyti akmenimis, Jis būtų apkaltintas Mozės įstatymo nepaisymu arba seniai nusistovėjusios tvarkos negerbimu. (Žr. Bruce R. McConkie, *Doctrinal New Testament Commentary*, 3 vols. [1965–1973], 1:450–451.)

Paprašykite kurio nors mokinio garsiai perskaityti Jono 8:7–8. Likusių mokinių paprašykite sekti skaitomą tekstą ir surasti, ką atsakė Viešpats.

- Ką, pasak 7 eilutės, atsakė Viešpats?
- Kaip manote, ką Gelbėtojas norėjo, kad tie žmonės suprastų, kai Jis pasakė: „Kas iš jūsų be nuodėmės, tegu pirmas sviedžia į ją akmenį“ (7 eilutė).

Paprašykite kurio nors mokinio garsiai perskaityti Jono 8:9. Likusių mokinių paprašykite sekti skaitomą tekstą ir surasti, kas nutiko, kai fariziejai ir Rašto aiškintojai apmąstė Gelbėtojo pasiūlymą.

- Ką šie vyrai pasitraukdami pripažino?
- Kokios tiesos galime pasimokyti iš šio pasakojimo apie tai, kaip išvengti kitų smerkimo? (Mokiniai gali atsakyti kitais žodžiais, tačiau turėtų atpažinti tokį principą: **Savo pačių netobulumo pripažinimas gali padėti mums išvengti kitų smerkimo.** Šį principą užrašykite lentoje po antruoju klausimu.)
- Kaip, jūsų nuomone, savo pačių netobulumo pripažinimas padeda mums išvengti polinkio smerkti kitus?

Priminkite mokiniams, kad ši moteris svetimavo, o tai yra ypač sunki nuodėmė (žr. Almos 39:3–5).

- Kaip, jūsų nuomone, galėjo jaustis ši moteris, kai jos nuodėmė buvo paviešinta Jėzui ir susirinkusiai žmonių miniai?

Paprašykite mokinio garsiai perskaityti Jono 8:10–11. Kito mokinio paprašykite garsiai perskaityti Džozefo Smito Vertimo 11 eilutę: „Ir nuo to laiko moteris šlovino Dievą ir įtikėjo jo vardą.“ Likusių mokinių paprašykite sekti skaitomą tekstą ir surasti, ką šiai moteriai pasakė Jėzus.

- Kaip Gelbėtojas parodė meilę ir gailestingumą šiai moteriai?
- Kokius nurodymus Viešpats davė moteriai?

Norėdami padėti mokiniams suprasti, kad Gelbėtojas nepateisino šios moters nuodėmės, paprašykite kurio nors mokinio garsiai perskaityti šį prezidento Spenserio V. Kimbolo teiginį:

„Jo nurodymas jai buvo: „Eik ir daugiau nuodėmių nebedaryk.“ Jis nusidėjusiai moteriai nurodė grįžti atgal, *apleisti savo nedorą būdą, daugiau nenusidėti ir pakeisti savo gyvenimą.* Jis jai sakė: eik, moterie, pradėk atgailauti; Jis nurodė jai pirmąjį žingsnį – *nebedaryti prasižengimų*“ (*The Miracle of Forgiveness* [1969], 165).

- Kokios tiesos galime pasimokyti apie Viešpatį iš 10–11 eilučių? (Mokiniai gali atsakyti kitais žodžiais, tačiau jie turėtų įvardyti tokią tiesą: **Gelbėtojas suteikdamas galimybes atgailauti parodo mums gailestingumą.** Užrašykite šią tiesą lentoje.)
- Kaip šios tiesos supratimas padeda mums, kai mes padarome nuodėmę?
- Kaip mūsų atpažintos dvi nuodėmės padeda mums elgtis situacijose, kai esame su žmonėmis, kurių išvaizda ar elgesys neatitinka Viešpaties įsakymų ir reikalavimų?

- Kaip, pagal Džozefo Smito Vertimo 11 eilutę, Gelbėtojo gailėstingumas paveikė moterį?

Pasiūlykite mokiniams savo sąsiuvinuose ar Raštų studijavimo žurnaluose užrašyti, ką jie jautė Gelbėtojui dėl Jo gailėstingumo ir noro suteikti mums galimybių atgailauti.

Jono 8:12–30

Jėzus mokė, kad apie Jį liudija Jo Tėvas

Paprašykite mokinių užsimerkti ir pabandyti nupiešti kokį nors konkretų daiktą. Po to paprašykite mokinių atsimerkti ir palyginti piešinį su jų bendraklasių piešiniais.

- Ką galime geriau padaryti šviesoje?

Pakvieskite kurį nors mokinį garsiai perskaityti Jono 8:12. Likusių mokinių paprašykite sekti skaitomą tekstą ir išsiaiškinti, ką apie Save pareiškė Jėzus.

- Kaip Save pavadino Jėzus? (Lentoje užrašykite tokią doktriną: **Jėzus Kristus yra pasaulio šviesa.**)

Priminkite mokiniams, kad Jėzus tai pareiškė Palapinių šventėje. Kiekvieną šios aštuonių dienų šventės vakarą didžiuliai žibintai, arba menoros, būdavo įžiebiami šventyklos kiemuose, kad apšviestų daugybę į Jeruzalę atvykusių žmonių.

- Kaip Jėzus Kristus apšvietė atvestą svetimaujančią moterį ir ją kaltinčius žmones?
- Kokio principo galime pasimokyti iš Gelbėtojo žodžių 12 eilutėje? (Mokiniai gali atsakyti kitais žodžiais, tačiau turėtų atpažinti tokį principą: **Sekdami Gelbėtoju išvengsime dvasinės tamsos ir būsime pripildyti Jo šviesos.**)
- Kaip jaučiatės žinodami, kad Gelbėtojas padeda jums išvengti vaikščiojimo dvasinėje tamsoje?

Paaiškinkite, jog keletas Senojo Testamento pranašysčių nurodo, kad Mesijas bus šviesa visoms tautoms (žr. Izaijo 49:6; 60:1–3). Todėl, skelbdamas Save pasaulio šviesa, Jėzus skelbė, kad yra Mesijas.

Pakvieskite kurį nors mokinį garsiai perskaityti Jono 8:13. Paprašykite mokinių sekti skaitomą tekstą ir surasti, kaip fariziejai reagavo į Gelbėtojo pareiškimą.

- Kaip fariziejai reagavo į Gelbėtojo pareiškimą?
- Kodėl jie teigė, kad Kristaus pareiškimas, arba liudijimas, buvo neteisingas? (Kadangi Jis pats apie Save paliudijo.)

Paaiškinkite, jog Jėzus priminė fariziejams, kad Mozės įstatymas reikalavo bent dviejų žmonių liudijimų, kad tiesa būtų įrodyta (žr. Jono 8:17; Pakartoto įstatymo 17:6). Pakvieskite kurį nors mokinį garsiai perskaityti Jono 8:18. Paprašykite mokinių sekti skaitomą tekstą ir surasti, kas dar liudijo, kad Jėzus buvo pažadėtasis Mesijas.

- Kas, pagal 18 eilutę, buvo antrasis Gelbėtojo dieviškumo liudininkas, apie kurį Jis skelbė? (Galite pabrėžti, jog šiuo teiginiu Jėzus patvirtino, kad Jis ir Jo Tėvas yra dvi atskiros Esybės.)

Pakvieskite kurį nors mokinį garsiai perskaityti Jono 8:19. Kitų mokinių paprašykite ieškoti, ko apie Jėzų ir Jo Tėvą nesuprato fariziejai.

- Kodėl, pagal 19 eilutę, fariziejai nežinojo apie Tėvą? (Fariziejai nežinojo apie Tėvą, kadangi jie nepažinojo Jėzaus ir nežinojo, kas Jis iš tiesų buvo.)
- Ką, vadovaudamiesi Gelbėtojo fariziejams pasakytais žodžiais, mes galime daryti, kad pažintume Dangiškąjį Tėvą? (Mokiniai gali atsakyti ir kitais žodžiais, bet įsitikinkite, jog jie supranta, kad **mokydamiesi apie Jėzų Kristų mes pažinsime Tėvą**. Šį principą lentoje užrašykite remdamiesi mokinių pasakytais žodžiais.)

Kad padėtumėte mokiniams suprasti šį principą, paprašykite vieno mokinio garsiai perskaityti vyresniojo Džefrio R. Holando iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo teiginį:

„Visu tuo, ką atėjo pasakyti ir padaryti, ypač Savo apmokančiąja kančia ir auka, Jėzus mums rodė, kas yra Dievas, mūsų Amžinasis Tėvas, koks Jis yra, kaip stipriai Jis atsidavęs Savo vaikams kiekviename amžiuje ir tautoje. Tiek žodžiais, tiek darbais Jėzus mėgino mums atskleisti ir įsmeinti tikrąjį Savo Tėvo, mūsų Dangiškojo Tėvo, būdą. [...]

Todėl maitindamas alkstančiuosius, gydydamas ligonius, papeikdamas veidmainystę, kviesdamas tikėti – taip Jėzus rodė mums būdą Tėvo, To, kuris „gailėstingas ir maloningas, lėtas pykti, kantrus ir kupinas gerumo“. Savo gyvenimu ir ypač Savo mirtimi Jėzus skelbė: „Tai *Dievo* užuojautą, taip pat ir savo, jums rodau“ („Dievo didybė“, 2003 m. spalio visuotinės konferencijos medžiaga).

- Ko, pasak vyresniojo Holando, mes, mokydamiesi apie Jėzų Kristų, išmokstame apie mūsų Dangiškąjį Tėvą?

Apibendrinkite Jono 8:21–24 paaiškindami, kad Gelbėtojas perspėjo fariziejus, jog jie mirs savo nuodėmėse, jei netikės Juo.

Pakvieskite mokinį garsiai perskaityti Jono 8:25–30. Paprašykite mokinių ieškoti kitų tiesų, kurių Jėzus mokė fariziejus apie Save ir Dangiškąjį Tėvą. Galite pasiūlyti mokiniams pasižymėti, ką rado.

- Kokių kitų tiesų Jėzus Kristus mokė apie Save ir Dangiškąjį Tėvą?
- Kaip Gelbėtojo mokymai šiose eilutėse padeda mums geriau suprasti ryšį tarp Gelbėtojo ir Dangiškojo Tėvo?

Paprašykite mokinių prisiminti ir kelias minutes apmąstyti Jėzaus Kristaus žodžius ir veiksmus iš Naujojo Testamento istorijų, kurias jie studijavo šiais metais (pavyzdžiui, pasakojimą apie svetimaujančią moterį). Galite parodyti Gelbėtojo mirtingos tarnystės įvykius vaizduojančius paveikslėlius iš *Evangelijos paveikslų knygos* ([2010]; taip pat žr. LDS.org). Pakvieskite kelis mokinius papasakoti įvyki, kurį jie prisiminė, ir paaiškinti likusiems mokiniams, ko tai moko apie Dangiškąjį Tėvą.

Baigdami pamoką paliudykite apie Dangiškąjį Tėvą ir Jėzų Kristų.

Jono 8:31–59

Įvadas

Pasibaigus Palapinių šventei Gelbėtojas tęsė Savo mokymus šventykloje. Jis mokė apie laisvę nuo nuodėmių. Kai Jėzus

Kristus paskelbė, kad Jis buvo didysis Jehova, žydai norėjo jį užmėtyti akmenimis.

Pasiūlymai, kaip mokyti

Mokymo metodus pritaikykite mokinių poreikiams

Mokymo metodai ir įgūdžiai yra tik priemonės padėti mokiniams mokytis, bet ne tikslai. Parinkite metodus, geriausiai padėsiančius mokiniams suprasti konkrečios nagrinėjamos Raštų dalies turinį, doktrinas ir principus ir pritaikyti juos gyvenime. Prisiminkite, kad be Dvasios veikimo netgi veiksmingiausi mokymo metodai nebus sėkmingi.

Jono 8:31–36

Jėzus moko apie laisvę nuo nuodėmių

Kad padėtumėte mokiniams prisiminti praeitoje pamokoje išmoktą medžiagą, atsineškite nedidelį akmenį. Paprašykite mokinių trumpai apibendrinti, ką atsakė Gelbėtojas, kai keletas Rašto aiškintojų ir fariziejų pas Jį atvedė moterį, sugautą svetimaujant, ir ko Jėzus mokė vėliau (žr. Jono 8:1–30). (Gelbėtojas nepasmerkė moters, bet pasakė jai: „Daugiau nuodėmių nebedaryk“ [11 eilutė]. Po to Jėzus mokė, kad Jis yra „pasaulio šviesa“ [12 eilutė] ir kad tikėdami Jį ir laikydamiesi Jo mokymų pažinsime Tėvą.)

- Kaip, pagal Jono 8:30, Jėzaus veiksmai ir žodžiai paveikė daugelį žydų?

Atkreipkite mokinių dėmesį, kad nors daugelis žydų tikėjo Jėzų, kai kurie iš jų nesiliovė bandyti Jį sukirsti, kai Jis mokė žmones apie tarnavimą, tiesą bei laisvės ir pančių skirtumą.

Lentoje nubraižykite tokią schemą:

Pakvieskite mokinį garsiai perskaityti Jono 8:31–32. Paprašykite klasės sekti skaitomą tekstą ir ieškoti, ką, pasak Jėzaus, turime daryti, kad taptume laisvi.

Pakvieskite mokinius ateiti prie lentos ir užpildyti praleistas vietas remiantis tuo, ką, pasak Jėzaus, turime daryti, kad taptume laisvi. Užpildyta schema turėtų atrodyti panaši į šią:

- Ką reiškia „laikytis [Kristaus] mokslo? (31 eilutė.)

- Kaip Jėzaus Kristaus mokymus, aprašytus 31–32 eilutėse, parašytumėte kaip vieną principą? (Mokiniai gali atsakyti ir kitais žodžiais, bet įsitikinkite, jog jie supranta, kad **jei seksime Jėzaus Kristaus žodžiais, tapsime Jo mokiniais ir žinosime tiesą, kuri mus išlaisvins**. Šį principą galite užrašyti lentoje. Taip pat galite atkreipti mokinių dėmesį į tai, kad Jono 8:36 pabrėžiama, jog Jėzaus Kristaus dėka mes galime būti išlaisvinti.)

Pakvieskite vieną mokinį garsiai perskaityti toliau pateiktą vyresniojo Briuso R. Makonkio iš Dvylikos Apaštalo Kvorumo teiginį. Mokinių paprašykite pasiklausyti, nuo ko galime būti laisvi, jei gyvename pagal Viešpaties žodį.

„Laisvi nuo pražūtingos klaidingos doktrinos galios, laisvi nuo godumo ir geidulių pančių; laisvi nuo nuodėmės pančių; laisvi nuo bet kokios blogos ir naikinančios įtakos, nuo nepaleidžiančios ir menkinančios jėgos; laisvi pasiekti neribotą laisvę, mėgautis jos pilnatve, kuri pasiekama tik išaukštintoms esybėms“ (*Doctrinal New Testament Commentary*, 3 vols. [1965–1973], 1:456–457).

Paprašykite kurio nors mokinio garsiai perskaityti Jono 8:33. Tegul klasė seka skaitomą tekstą ir suranda, kas, žydų manymu, juos išlaisvino.

- Kas, žydų manymu, galėjo juos išlaisvinti? (Jie klaidingai tikėjo, kad jiems dvasinę laisvę suteikė paprasčiausias buvimas Abraomo palikuoniais ir Abraomo sandoros įpėdiniais.)

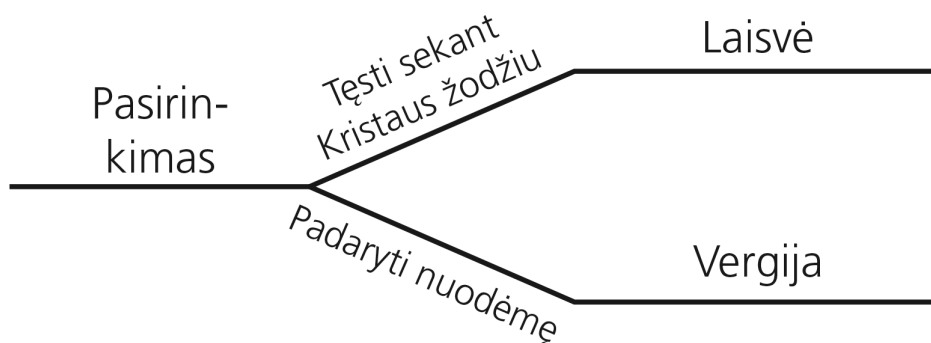
Pakvieskite mokinį garsiai perskaityti Jono 8:34–36. Likusių mokinių paprašykite sekti skaitomą tekstą ir surasti, ko, pasak Jėzaus, žmonėms reikia, kad taptų laisvi.

- Nuo ko, pasak Gelbėtojo, remiantis 34 eilute, reikėjo žmonėms išsivaduoti?

Atkreipkite mokinių dėmesį, kad 34 eilutėje iš graikų kalbos išverstas veiksmožodis „daro“ nurodo tolesnį nuodėmės darymą, o ne atgailą.

- Kokį principą sužinojome iš 34 eilutės? (Mokiniams baigus atsakinėti, lentoje užrašykite tokį principą: **Jeį padarę nuodėmę neatgailausime, tapsime nuodėmės tarnais**.)
- Ką reiškia būti „nuodėmės tarnu“? (Galite atkreipti mokinių dėmesį, kad žodis, išverstas kaip „tarnas“, taip pat gali būti suprantamas kaip „vergas“.)

Kad padėtumėte mokiniams pamatyti sąsajas tarp dviejų principų, kuriuos jie atpažino, lentoje nubraižykite tokią schemą:

- Kodėl mūsų laikais kai kurie žmonės painioja šias tiesas tikėdami, kad sekimas Gelbėtoju mus supančioja, o nuodėmės darymas išlaisvina?

Kad padėtumėte mokiniams geriau suprasti jų atpažintus du principus, paprašykite vieno mokinio garsiai perskaityti vyresniojo D. Todo Kristofersono iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo teiginį:

„Pasiduodant [Šėtono] gundymams pasirinkimų galimybės ima nykti, kol nelieka jokio pasirinkimo ir mes galiausiai būname bejėgiai atsispirti žalingiems įpročiams. [...]

Pasaulis žiūri per Korihoro prizmę manydamas, kad paklusnumas Dievo įsakymams ir apeigoms yra „vergija“ (Almos 30:24, 27). [...]

Ar kas nors abejoja tuo, kad Dievas, turėdamas visą šviesą ir tiesą, turi absoliučią laisvę būti ir veikti?

Taip pat augant Evangelijos doktrinos ir principų supratimui, plečiasi mūsų valios laisvė. Pirmiausia, turėdami daugiau įstatymų, kurių galime laikytis, turime daugiau galimybių rinktis, galime daugiau pasiekti ir gauti didesnius palaiminimus. [...] Antra, turėdami geresnį supratimą, galime išmintingiau rinktis, nes aiškiau matome ne tik alternatyvas, bet ir jų galimas pasekmes“ („Moral Agency,“ *Ensign*, June 2009, 49, 50–51).

Suskirstykite mokinius poromis. Pasiūlykite kiekvienai porai studijuoti paskirtą dalį iš *Jaunimo stiprybės vardan* (knygelė, 2012). Paprašykite mokinių nusibraižyti duotą lentelę savo sąsiuvinuose ar Raštų studijavimo žurnaluose (galite nubraižyti ją lentoje). Paprašykite visų porų perskaityti jiems paskirtą dalį iš *Jaunimo stiprybės vardan* ir užpildyti lentelę.

Pavyzdys, aprašytas knygelėje <i>Jaunimo stiprybės vardan</i> .	Kaip gyvenimas pagal šį pavyzdį suteiks laisvę?	Kaip negyvendami pagal šį pavyzdį pakliūsime į vergiją?

Skirkite pakankamai laiko užduočiai atlikti, tada paprašykite, kad vienos poros apsikeistų partneriais su kitomis poromis ir pamokyti to, ko jie išmoko apie studijuotą pavyzdį. Skirkite pakankamai laiko užduočiai atlikti, po to pakvieskite kelis mokinius papasakoti likusiems, ką jie sužinojo.

- Kokias knygelėje *Jaunimo stiprybės vardan* žadamas laisves patyrėte asmeniškai?

Paprašykite mokinių užrašyti, koku konkrečiu būdu jie sieks tapti laisvi gyvendami pagal Viešpaties žodį.

Jono 8:37–59

Jėzus liudija apie Savo dieviškumą

Paprašykite mokinių trumpai atsakyti į šį klausimą:

- Kuris iš jūsų pažįstamų yra labai panašus ar panaši į savo tėvą?

Pakvieskite kelis mokinius pakaitomis garsiai perskaityti Jono 8:37–40, 44–45. Likusių mokinių paprašykite sekti skaitomą tekstą ir surasti, kaip žydų vadovai, kurie prieštaravo Viešpačiui, skyrėsi nuo didžiojo Senojo Testamento pranašo Abraomo, kurį jie laikė savo tėvu.

- Ką, remiantis 39 eilute, pasak Gelbėtojo, jie darytų, jeigu būtų Abraomo vaikai?
- Ką, pagal 40 eilutę, jie norėjo padaryti, ko niekada nebūtų padaręs Abraomas?
- Kas, pasak Jėzaus, remiantis 44–45 eilutėmis, buvo jų tėvas? (Velnias.) Kaip jie tarnavo velniui?

Apibendrinkite Jono 8:46–50 paaiškindami, kad Gelbėtojas mokė, jog tie, kurie yra iš Dievo, gauna Jo žodį. Žydų vadovai bandė įžeisti Jėzų vadindami Jį samariečiu (tarp žydų buvo įprasta nekęsti samariečių) ir teigė, kad Jį buvo apsėdęs velnias.

Pakvieskite mokinį garsiai perskaityti Jono 8:51–53. Kitų mokinių paprašykite sekti skaitomą tekstą ir ieškoti, kokį klausimą Jėzui uždavė žydų vadovai.

- Kokį klausimą jie uždavė Jėzui? (Mokiniams 53 eilutėje galite pasiūlyti pasižymėti klausimą: „Argi tu didesnis už mūsų tėvą Abraomą?“)

Pakvieskite mokinį garsiai perskaityti Jono 8:56–58. Likusių mokinių paprašykite sekti skaitomą tekstą ir ieškoti, ką į žydų klausimą atsakė Jėzus?

- Ką į klausimą „argi tu didesnis už mūsų tėvą Abraomą“ atsakė Jėzus? (Galite pasiūlyti mokiniams 58 eilutėje pasižymėti sakinį: „Pirmiau, negu gimė Abraomas, Aš Esu!“)

Paaiškinkite, kad žodžiai „Aš Esu!“ 58 eilutėje nurodo Jehovą (žr. Išėjimo 3:14). Po to užduokite šiuos klausimus:

- Galite paaiškinti, kad Jehovos vardu žydai vadino Abraomo, Izaoko ir Jokūbo Dievą. Galite paraginti mokinius Raštuose užsirašyti tokią tiesą: **Jėzus Kristus yra Jehova – Senojo Testamento Dievas.**
- Koks, remiantis tuo, ką skaitėte 58 eilutėje, buvo Jėzaus atsakymas į klausimą, ar Jis didesnis už Abraomą?

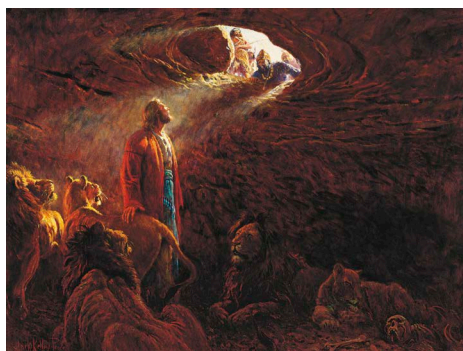
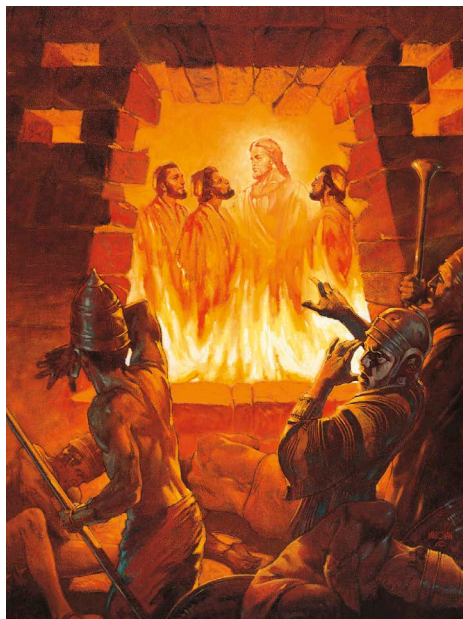
Parodykite keletą paveikslų iš *Evangelijos paveikslų knygos* ([2010]; taip pat žr. LDS.org), vaizduojančių Senajame Testamente aprašytus stebuklus (pavyzdžiui, paveikslus „Trys vyrai ugnimi plieskiančioje krosnyje“, 25 pav. arba „Danielius liūtų duobėje“, 26 pav.).

- Jei jūs būtumėte stovėję prieš Jėzų ir girdėję, kaip Jis paskelbė, kad Jis yra tas, kuris atliko stebuklus, aprašytus Senajame Testamente, kaip į Jį reaguotumėte?

Pakvieskite kurį nors mokinį garsiai perskaityti Jono 8:59. Paprašykite, kad likusieji mokiniai sektų skaitomą tekstą ir ieškotų, kaip žydų vadovai reagavo į Jėzaus pareiškimą, kad Jis yra Jehova. Po to paprašykite mokinių pasakyti, ką sužinojo.

- Kodėl, jūsų manymu, svarbu žinoti, kad Jėzus Kristus yra Jehova, Senojo Testamento Dievas?

Paprašykite kelių mokinių pasidalinti savo liudijimais apie Jėzų Kristų. Jei norite, pabaigoje jūs taip pat galite pasidalinti savo liudijimu.

Raštų įvaldymo apžvalga

Viktorinos ir testai suteikia mokiniams progą išbandyti, kaip jiems pavyksta atsiminti Raštų įvaldymo ištraukas. Galimos tokios užuominos: pagrindiniai žodžiai, Raštų nuorodos, ištraukų citatos arba pavyzdžiai, iliustruojantys tiesas, kurių mokoma ištraukose. Viktorinos ir testai gali būti atliekami žodžiu, lentoje arba popieriaus lape. Pravedę viktoriną arba atlikę testą, galite daugiausia taškų surinkusius mokinius suporuoti su mažiausiai taškų surinkusiais mokiniais. Daugiau taškų surinkęs mokinys gali, kaip ir mokytojas, padėti mažiau taškų surinkusiam mokiniui studijuoti ir daryti pažangą. (Jei taip darysite, įsitikinkite, kad tai darote taip, kad nesuglumintumėte mokinių, kuriems prasčiau sekasi.)

Jono 9

Įvadas

Jėzus išgydo nuo gimimo aklą žmogų. Fariziejai klausinėjo išgydytą vyrą ir išvarė jį iš sinagogos, nes jis atsisakė

apkaltinti Jėzų, gydžiusį per šabą, nuodėmiavimu. Gelbėtojas surado tą vyrą. Jis garbino Jėzų kaip Dievo Sūnų.

Pasiūlymai, kaip mokyti

Jono 9:1–7

Jėzus išgydo neregį gimusį vyrą

Į pamoką atsineškite leidinį, aprašantį ką nors, kas susidūrė su sunkumais. Trumpai atpasakokite straipsnį mokiniams arba užrašykite jo antraštę lentoje.

- Kokių pavyzdžių dar žinote, kada žmonės susiduria su sunkumais?

Pažymėkite, kad kai kurie žmonės stebisi, kodėl Dievas leidžia sunkumams taip stipriai paveikti jų gyvenimus.

Pasiūlykite mokiniams studijuoti Jono 9:1–5 ir surasti tiesą, kuri gali padėti mums geriau suprasti, kodėl Dievas leidžia sunkumams paveikti mūsų gyvenimus.

Paprašykite kurio nors mokinio garsiai perskaityti Jono 9:1–2. Paprašykite, kad likusieji, sekdami skaitomą tekstą, surastų, su kokiais sunkumais susidūrė aprašytas vyras. Pakvieskite mokinius papasakoti, ką rado.

- Ko, pagal 2 eilutę, mokiniai paklausė apie šio vyro sunkumų priežastį?

Paaiškinkite, kad Gelbėtojo dienomis daugelis žmonių, kaip ir kai kurie šiais laikais, tikėjo, kad sunkumai, su kuriais susiduria žmonės, yra pasekmės nuodėmių, kurias jie ar jų tėvai padarė. (Taip pat galite pabrėžti, kad mokinių klausimas parodo ikimirtingojo gyvenimo egzistavimą.)

- Ar, jūsų nuomone, šis įsitikinimas buvo teisingas? Kodėl taip arba ne?

Paprašykite kurio nors mokinio garsiai perskaityti Jono 9:3–5. Paprašykite mokinių sekti skaitomą tekstą ir ieškoti, ko Gelbėtojas moko apie šio vyro aklumą.

- Ką, jūsų manymu, reiškia „jame turi apsireikšti Dievo darbai“? (3 eilutė.)
- Kokią tiesą apie mūsų sunkumus galime sužinoti iš Gelbėtojo mokymų šiose eilutėse? (Nors mokiniai gali atsakyti ir kitais žodžiais, jie turėtų atpažinti tiesą, panašią į šią: **Dievas per mūsų sunkumus gali atskleisti Savo darbus ir galią.**)

Paaiškinkite, kad nors gali būti daug įvairių mūsų gyvenimo sunkumų priežasčių, Dievas gali panaudoti mūsų iššūkius Savo teisiems tikslams atlikti.

Pasiūlykite mokiniams pagalvoti apie buvusius ar esamus savo iššūkius. Mokiniams toliau studijuojant Jono 9 skyrių paprašykite jų apmąstyti, kaip dėl tų iššūkių Dievas per juos galėtų parodyti Savo darbus ir galią.

Paprašykite kurio nors mokinio garsiai perskaityti Jono 9:6–7. Paprašykite mokinių sekti skaitomą tekstą ir ieškoti, kaip Dievas per aklo žmogaus patyrimą apreiškė Savo darbus ir galią.

Taip pat galite parodyti filmuką „Jesus Heals a Man Born Blind“ (liet. „Jėzus išgydo nuo gimimo aklą žmogų“) [nuo pradžios iki 3:37] iš ciklo *Life of Jesus Christ Bible Videos* (liet. „Jėzaus Kristaus gyvenimas. Biblijos filmai“). Filmuką galima rasti internete adresu LDS.org.

- Kaip, jūsų manymu, jautėsi šis vyras pirmą kartą praregėjęs?
- Kaip šio žmogaus sunkumai leido kitiems tapti Dievo galios liudininkais?
- Šiame pasakojime vyrui, kad praregėtų, reikėjo nusiprausti Siloamo tvenkinyje. Ką jūs galbūt turėtumėte padaryti, kad Dievas galėtų parodyti Savo darbus ir galią jūsų gyvenime?

Jono 9:8–41

Gelbėtojas ieško vyro, kurį fariziejai išvarė lauk po to, kai Jis jį išgydė

Apibendrinkite Jono 9:8–15 paaiškindami, kad po to, kai akklasis buvo išgydytas, kai kurie žmonės ginčijosi, ar jis tikrai buvo tas pats nuo gimimo akklas vyras. Kiti stebėjosi tuo, kaip jis buvo išgydytas, ir atvedė jį pas fariziejus, kurie ėmė jį klausinėti.

Paskatinkite mokinius išsiaiškinti, žr. Jono 9:14, kokią dieną Gelbėtojas pagydė akląjį? Paprašykite vieno mokinio pasakyti, ką išsiaiškino.

- Kaip, jūsų manymu, reagavo fariziejai sužinoję, kad Jėzus vyrą išgydė per šabą?

Pakvieskite kelis mokinius pakaitomis garsiai perskaityti Jono 9:16–38. Klasės paprašykite sekti skaitomą tekstą ir išsiaiškinti, su kokiais dar sunkumais susidūrė pasveikęs vyras.

Užuot prašę mokinių skaityti, galite parodyti likusią filmuko „Jesus Heals a Man Born Blind“ (liet. „Jėzus išgydo nuo gimimo aklą žmogų“) dalį (tikslus laikas 3:37–7:47). Liepkite mokiniams išsiaiškinti, su kokiais dar sunkumais susidūrė pasveikęs vyras.

Padėkite mokiniams pasiruošti iš šio pasakojimo atpažinti principą, primindami, kad aklojo vyro tėvai buvo atvesti pas fariziejus ir tardomi.

- Kodėl, pagal 22 eilutę, aklojo vyro tėvai liepė kreiptis į jų sūnų, kad jis pats paaiškintų, kaip praregėjo?

Paaiškinkite, kad „sinagogos – tai religinis ir socialinis žydų bendruomenių centras. Sinagose buvo mokoma dvasinių dalykų ir garbinama, taip pat jos teikdavo švietimo ir bendravimo galimybes. Kadangi sinagoga buvo neatskiriama žydų visuomenės dalis, būti išvartam iš sinagogos [...] buvo didesnė bausmė nei pašalinimas iš bažnyčios ir narystės religinėje bendruomenėje praradimas. Tai reiškė ištrėmimą iš kultūrinio ir visuomeninio gyvenimo. Baimė, kad taip neatsitiktų, buvo per daug didelė, kad nuo gimimo aklo vyro tėvai norėtų geriau suprasti, kaip jų sūnus pasveiko“ (*New Testament Student Manual* [Church Educational System manual, 2014], 230).

- Kaip manote, su kokių spaudimu, pagal 24 eilutę, susidūrė pasveikęs vyras?

Paprašykite mokinių tyliai perskaityti 30–33 eilutes ir ieškoti, ką fariziejams atsakė vyras. Mokiniais paaiškinkite, kad Džozefo Smito Vertime Jono 9:32 yra papildyta fraze „tai galėjo padaryti tik Dievas“.

- Kokiais argumentais vyras gynė Jėzų? (Galite pasiūlyti mokiniams pasižymėti jo žodžius 33 eilutėje.)
- Ką šis žmogus žinojo apie Jėzų Kristų?

Pažymėkite, kad šis vyras buvo išmestas iš sinagogos už tai, kad drąsiai gynė žmogų, kuris jį išgydė (žr. 34 eilutę).

- Kaip manote, kodėl šis vyras liko ištikimas tam, ką jis žinojo apie Jėzų Kristų, nepaisant to, kad tai reiškė išvargimą iš sinagogos?

Priminkite mokiniams, kad po to, kai vyras buvo išvartas iš sinagogos, Gelbėtojas jį surado ir paklausė, ar jis tiki Dievo Sūnų (35 eilutė). Pakvieskite mokinių garsiai perskaityti Jono 9:36–38, o klasės paprašykite ieškoti, ką atsakė vyras.

- Kas nutiko su šio žmogaus liudijimu apie Jėzų Kristų? (Jis sužinojo, kad Jėzus Kristus yra Dievo Sūnus.)
- Kokio principo, kaip likti ištikimiems tam, ką mes žinome, galime pasimokyti iš šio vyro? (Mokiniai gali rasti įvairių principų, tačiau įsitikinkite, kad jie supranta šį principą: **Kai nepaisant priešpriešos išliekame ištikimi tam, ką žinome, mūsų liudijimai yra sustiprinami.** Užrašykite šį principą lentoje.)

Kad padėtumėte mokiniams geriau suprasti šį principą, pakvieskite mokinių garsiai perskaityti Etero 12:6. Likusių mokinių paprašykite sekti skaitomą tekstą ir ieškoti, kas nutinka, kai mes patirdami priešpriešą mūsų tikėjimui išliekame ištikimi Viešpačiui.

- Kaip manote, kodėl mūsų liudijimai yra sustiprinami, kai mes atlaikome priešpriešą arba mūsų tikėjimo išbandymus?
- Kaip jūsų liudijimas dėl priešpriešos sustiprėjo?

Padėkite mokiniams atpažinti kitą principą iš šio pasakojimo ir paklauskite, kas iš jų nešioja korekcinius lęšius (akinius arba kontaktinius lęšius)?

- Kaip šitie lęšiai padeda jiems matyti?
- Kaip pasikeitė šio žmogaus kūniškas regėjimas po to, kai Kristus jį išgydė?
- Kaip šio žmogaus dvasinis regėjimas, arba supratimas apie Gelbėtoją, buvo pakoreguotas arba pagerintas?

Paprašykite mokinių tyliai perskaityti Jono 9:11, 17, 33 ir rasti žodžius, apibūdinančius vyro regėjimą, arba supratimą, kas buvo Jėzus Kristus. Tada paprašykite jų pasakyti, ką išsiaiškino. (Tarp atsakymų turėtumėte išgirsti „žmogus, vardu Jėzus“, „pranašas“ ir „Dievo žmogus“. Užrašykite tuos žodžius lentoje ir pasiūlykite mokiniams juos pasižymėti Raštuose.)

- Kas, pasak tų frazių, nutiko vyro dvasiniam regėjimui? (Jis buvo pakoreguotas ir pagerintas. Šios frazės atspindi vyro dvasinės brandos augimą ir tikrosios Jėzaus tapatybės supratimą.)

- Kaip manote, kodėl jo regėjimas ir supratimas apie Gelbėtoją tapo aiškesnis? (Jis parodė tikėjimą išlikdamas ištikimas tam, ką žinojo.)

Paprašykite mokinių peržvelgti Jono 9:36–38 ir surasti, kaip šis vyras galiausiai išvydo Gelbėtoją.

- Ką galiausiai šis vyras suprato apie Gelbėtoją? (Jis suvokė, kad Jėzus Kristus yra Dievo Sūnus.)
- Kaip pagerėjo jo regėjimas?

Pakvieskite kurį nors mokinį garsiai perskaityti prezidento Hovardo V. Hanterio teiginį. Mokinių paprašykite pasiklausti, kas, pasak prezidento Hanterio, nutiko šiam vyrui.

„Šiuo atveju regėjimas buvo duotas *dukart*: vieną kartą, kad išgytų nuo įgimto trūkumo [fizinio defekto nuo gimimo], o kitą kartą, kad pamatytų Karalių Karalių prieš jam pakylant į Savo amžinąjį sostą. Jėzus atgaivino abu: fizinį ir dvasinį regėjimą“ (“The God That Doest Wonders,” *Ensign*, May 1989, 16–17).

- Kaip žmogaus pagijimas nuo fizinio aklumo gali turėti reikšmės jo pagijimui nuo dvasinio aklumo?
- Kokio principo galime išmokti iš šio pasakojimo apie tai, kas nutinka, kai mes vadovaujamės tikėjimu Jėzumi Kristumi? (Mokiniai gali atsakyti ir kitais žodžiais, bet turėtų atpažinti principą, panašų į šį: **Kai vadovaujamės tikėjimu Jėzumi Kristumi, mūsų dvasinis regėjimas ir supratimas tampa aiškesni.** Užrašykite šį principą lentoje.)
- Kodėl, jūsų manymu, vadovautis tikėjimu yra būtina, norint aiškiau matyti ir suprasti dvasinę tiesą?

Paaškindite, kad kai vyras praregėjo ir šlovino Jėzų kaip Dievo Sūnų, šalia buvo keletas fariziejų. Pakvieskite mokinį garsiai perskaityti Jono 9:39–41. Klasės paprašykite sekti skaitomą tekstą ir išsiaiškinti, ko Viešpats mokė apie aklumą.

- Kaip apibendrintumėte, ko Gelbėtojas mokė fariziejus?

Paaškindite, kad, atsakydamas į fariziejų klausimą: „Tai gal ir mes akli?“ (40 eilutė), „Gelbėtojas metaforiškai paaškinio, kad aklieji – nežinantys, kas Jis toks, – „netur[i] nuodėmės“ (Jono 9:41). Kita vertus, tie, kurie galėjo „matyti“ – tie, kurie gavo pakankamai liudijimų apie Gelbėtoją ir Jo dievišką misiją, kad galėtų žinoti, kas Jis buvo, – bus atsakingi už savo veiksmus. Fariziejai buvo vieni iš tų, kurie galėjo „matyti“, „taigi [jie] kalti“. Dvasiškai kalbant, jie pasirinko likti akli, nes atsisakė pripažinti Jėzų esant Dievo Sūnų, nors gavo daugybę liudijimų“ (*New Testament Student Manual*, 231).

Baigdami paskatinkite mokinius pažvelgti į du lentoje užrašytus principus ir pamąstyti, kurį, jų manymu, jie galėtų pritaikyti savo gyvenime (jie gali norėti pritaikyti abu principus). Duokite mokiniams laiko savo sąsiuvinuose ar Raštų

studijavimo žurnaluose parašyti, kaip jie šį principą pritaikys. Raginkite juos melsti vadovavimo, kaip tai padaryti.

Padėkite mokiniams pritaikyti doktrinas ir principus

Taikydami Evangelijos principus savo gyvenime, mokiniai gauna pažadėtus palaiminimus. Per pamoką skirkite mokiniams laiko apmąstyti arba aprašyti tai, ką jie suprato arba pajuto, ir pagalvoti, kokių konkrečių veiksmų jie turėtų imtis, kad pritaikytų principą savo gyvenime. Tuo metu mokytojai turėtų paskatinti mokinius prašyti Viešpaties vadovavimo.

Jono 10

Įvadas

Jėzus mokė, kad Jis yra Gerasis Ganytojas ir kad už Savo avis atiduos Savo gyvybę. Jis taip pat liudijo, kad Dangiškas Tėvas suteikė Jam galią įveikti mirtį. Kadangi Jėzus skelbė,

kad Jis yra Dievo Sūnus, buvo žmonių, kaltinančių jį piktžodžiu.

Pasiūlymai, kaip mokyti

Jono 10:1–24

Jėzus moko, kad Jis yra Gerasis Ganytojas ir kad už Savo žmones atiduos Savo gyvybę

Pakvieskite vieną mokinį ateiti į klasės priekį. Užriškite mokiniui akis, tada surinkite keletą Raštų egzempliorių, paimkite ir mokinio užrištomis akimis Raštus. Liepkite mokiniui užrištomis akimis apčiuopinėti kiekvieną Raštų egzempliorių ir surasti savąjį. Mokiniui pabandžius paklauskite:

- Kodėl galėjote (negalėjote) atpažinti, kuris Raštų egzempliorius yra jūsų?
- Jei paprašyčiau paliesti kiekvieno bendraklasio veidą, kaip manote, kiek jų teisingai galėtumėte atpažinti? (Neprašykite mokinio, kad tai iš tiesų atliktų.)

Paprašykite mokinio nusiimti raištį nuo akių ir sugrįžti į savo vietą. Papasakokite, kad vieną kartą ganytojo Vidurio Rytuose paklausė, kaip gerai jis pažįsta savo avis? Jis atsakė: „Jei užrištumėte man akis, atvestumėte kurią nors avį ir leistumėte paliesti rankomis jos snukutį, aš iš karto galėčiau pasakyti, ar ji mano ar ne mano“ (G. M. Mackie, *Bible Manners and Customs* [n.d.], 35).

- Jei būtumėte ganytojas, kaip manote, ko reikėtų, kad pažintumėte savo kaimenės avis taip gerai, kaip šis ganytojas?

Pakvieskite mokinius tyliai perskaityti Jono 10:14 ir ieškoti, kaip Save vadino Jėzus. Tada paprašykite jų pasakyti, ką išsiaiškino. Lentoje užrašykite šį teiginį: *Jėzus Kristus yra Gerasis Ganytojas.*

- Kodėl, jūsų manymu, „gerasis ganytojas“ yra tinkamas vardas Gelbėtojiui?

Paraginkite mokinius studijuojant Jono 10 skyrių ieškoti tiesų, mokančių mus, kodėl Gelbėtojas yra mūsų Gerasis Ganytojas.

Padėkite mokiniams suprasti kultūrinę aplinką Jono 10:1–5, paaiškindami, kad Gelbėtojo laikais ganytojai dienos metu savo kaimenes nuvesdavo prie maisto, vandens ir pastogės. Nakčiai keletas ganytojų suvarydavo savo kaimenes į vieną bendrą avidę. Avidė yra ola arba aptvaras, apjuostas akmeninėmis sienomis, ant kurių viršaus padedami aštrūs erškėčiai, saugantys, kad laukiniai gyvūnai nepatektų vidun.

Padėkite mokiniams suprasti kultūrinę aplinką

Nors Raštus rašė Šventosios Dvasios vadovaujami rašytojai, tačiau kiekvieno jų vartojamiems žodžiams ir vaizdiniams įtaką darė jų kultūra. Padėdami mokiniams suprasti tą kultūrą, paaiškinkite ir padėsite geriau suprasti Raštų vaizdinius, pasakojimus, doktrinas ir principus.

Suskirstykite mokinius poromis. Paprašykite kiekvienos poros kartu garsiai perskaityti Jono 10:1–5 ir ieškoti, ką daro gerasis ganytojas. Skirkite pakankamai laiko, tada pakvieskite kelis mokinius papasakoti, ką rado. Jų atsakymus užrašykite lentoje po *Jėzus Kristus yra Gerasis Ganytojas*. (Galimi atsakymai: Jis įeina pro vartus, Jis šaukia Savąsias avis vardais ir Jis eina Savo avių priešakyje.)

- Kaip, pagal 3 eilutę, ganytojas iš avidės išsiveda savo avis?
- Kodėl, pagal 4–5 eilutes, avys seks tik savo ganytoją?
- Kaip Gelbėtojas vadina tuos, kurie bando patekti į avidę ne pro vartus?

Paaiškinkite, kad fariziejai buvo vieni iš tų žmonių, apie kuriuos kalbėjo Jėzus (žr. Jono 9:41).

- Kodėl fariziejai buvo tarsi vagys, plėšikai ir nepažįstamieji avidėje?

Pasiūlykite mokiniams tyliai perskaityti Jono 10:6 ir surasti, kaip fariziejai reagavo į Gelbėtojo mokymus. Tada paprašykite jų pasakyti, ką išsiaiškino.

Paaiškinkite, kad, kaip aprašoma Jono 10:7–16, Gelbėtojas toliau mokė apie skirtumus tarp Jo ir fariziejų. Pakvieskite vieną mokinį garsiai perskaityti Jono 7–10 eilutes, po to perskaitykite šių eilučių Džozefo Smito vertimą: „Visi, kurie buvo prieš mane ir liudijo ne apie mane, yra vagys ir plėšikai: ir avys jų neklausė.“

- Kokią papildomą išvalgą apie vagis galime rasti Džozefo Smito Vertimo 8 eilutėje?
- Kaip manote, ką Gelbėtojas turėjo galvoje sakydamas: „Aš esu vartai“ (7, 9 eilutės)?

Paaiškinkite, kad Izraelyje „ganytojai stovėdavo prie avidės vartų ir patikrindavo kiekvieną įeinančią avį, o prireikus gydydavo sužalotąsias. Visoms avims suėjus nakčiai į avidę, ganytojas atsiguldavo miegoti prie įėjimo, kad apsaugotų jį nuo avims pakenkti galėjusių plėšrūnų ar vagių“ (*New Testament Student Manual* [Church Educational System manual, 2014], 231–232).

- Kodėl šių ganytojų veiksmai yra panašūs į tai, ką dėl mūsų daro Gelbėtojas?
- Kaip, jūsų manymu, Gelbėtojas suteikia gyvenimą tiems, kurie Juo seka, kad „apsčiai jo turėtų“ (Jono 10:10)?

Pakvieskite mokinį garsiai perskaityti Jono 10:11–15. Likusių mokinių paprašykite sekti skaitomą tekstą ir ieškoti, ką dar, pasak Gelbėtojo, daro gerieji ganytojai. Pažymėkite, kad samdinys dirba tik dėl pinigų.

Pakvieskite kelis mokinius ateiti prie lentos ir po antrašte *Jėzus Kristus yra Gerasis Ganytojas* užrašyti, ką dar jie rado apie Gerąjį Ganytoją. (Galimi atsakymai: už Savo avis Jis guldo Savo gyvybę, Jis pažįsta Savąsias avis ir Jo avys pažįsta Jį.)

- Ką ganytojas padarytų, o samdinys ne?
- Kokią tiesą iš šių eilučių galime sužinoti apie Gelbėtoją? (Mokiniai gali vartoti kitus žodžius, tačiau įsitinkite, kad jie suprato tokią tiesą: **Būdamas Gerasis Ganytojas Jėzus Kristus pažįsta kiekvieną iš mūsų ir atidavė Savo gyvybę už mus.** Užrašykite šią tiesą lentoje po sakiniu *Jėzus Kristus yra Gerasis Ganytojas.*)

Priminkite mokiniams apie Vidurio Rytų ganytoją, kuris pažinojo kiekvieną savo avį.

- Kaip manote, kaip gerai jus pažįsta Gelbėtojas?
- Kaip jūsų kasdieninį gyvenimą gali paveikti supratimas, kad Gelbėtojas pažįsta jus ir atidavė Savo gyvybę už jus?

Paašškinkite, kad po to, kai Gelbėtojas mokė, jog Savo gyvybę už mus atiduos, Jis nurodė, kad ruošiasi dar kažką padaryti. Pakvieskite vieną mokinį garsiai perskaityti Jono 10:16. Kitų mokinių paprašykite ieškoti, ką dar Gelbėtojas sakė padarysiąs dėl Savo avių (turėdamas galvoje Savo žmones).

- Ką Viešpats sakė padarysiąs dėl Savo avių?
- Kur, pagal šią eilutę, yra Jo avys?

Paašškinkite, kad Gelbėtojas Jeruzalėje mokė žydus, jog Jis aplankys Dievo vaikus kitose žemėse, mokys juos Savo Evangelijos ir atves juos į Savo avidę (Savo Bažnyčią). Pasakykite, kad Mormono Knyga paašškina šią eilutę.

Pakvieskite kelis mokinius pakaitomis garsiai perskaityti 3 Nefio 15:15–17, 21; 16:1–3. Galite pasiūlyti mokiniams šią nuorodą užsirašyti Raštų paraštėje prie Jono 10:16.

- Kaip šios eilutės padeda mums geriau suprasti Jono 10:16? („Kitos avys“ reiškia nefitus ir prapuolusias gentis, o ne kitataučius.)

Paprašykite mokinių tyliai perskaityti Jono 10:17–18 ir ieškoti doktrinos apie Gelbėtoją. Pakvieskite juos papasakoti, ką rado. (Nors mokiniai gali atsakyti kitais žodžiais, jie turėtų įvardyti tokią doktriną: **Jėzus Kristus, kaip tikrasis Dievo Sūnus, turėjo galią guldyti Savo gyvybę ir vėl ją paimti.** Paraginkite mokinius šiose eilutėse pasižymėti šios doktrinos mokačius žodžius.)

- Kodėl Gelbėtojas turėjo galią numirti ir galią numiręs prisikelti? (Iš Savo motinos Marijos, mirtingos moters, Jėzus paveldėjo žemiškąjį gyvenimą, taip pat ir galią numirti. Iš Savo Tėvo Elohimio Jis paveldėjo nemirtingumą, galią gyventi amžinai. Tokiu būdu Jis paveldėjo gebėjimą numirti ir vėl prisikelti, kuris Jėzui buvo būtinas Apmokėjimui atlikti. [Žr. pamoką, kurioje nagrinėjami Mato 1–2 skyriai.]

Apibendrinkite Jono 10:19–24 paašškindami, kad Gelbėtojui pamokius šių dalykų, žmonės susiskaldė, nes skirtingai mąstė apie tai, kas buvo Jėzus. Jie apsupo Jėzų šventykloje ir vertė Jį paskelbti, kas Jis, kaip Kristus, buvo iš tiesų.

Jono 10:25–42*Jėzus paskelbia, kad Jis yra Dievo Sūnus*

Pakvieskite vieną mokinį ateiti į klasės priekį. Užriškite vienam mokiniui akis, o kitų kelių mokinių paprašykite pakaitomis ištarti tam tikrą žodį (pvz., „ganytojas“). Paprašykite mokinio užrištomis akimis klausytis, kaip kiekvienas mokinytis taria žodį, ir nuspręsti, ar gali iš balso atpažinti, kuris mokinytis kalba.

- Kodėl vienus balsus atpažinti yra lengviau nei kitus?

Paprašykite mokinio nusiimti raištį nuo akių ir sugrįžti į savo vietą. Pakvieskite mokinį garsiai perskaityti Jono 10:25–30. Likusių mokinių paprašykite sekti skaitomą tekstą ir ieškoti, ką Gelbėtojas atsakė į žmonių prašymą pasakyti jiems, ar Jis buvo Kristus.

- Kaip Gelbėtojas apibūdina Savo avis? (Gelbėtojo avys girdi Jo balsą ir seka Juo.)
- Kas, pagal 28 eilutę, bus suteikta tiems, kurie girdės Gelbėtojo balsą ir seks Juo?
- Kokio principo galime išmokti iš šių eilučių? (Mokiniai gali rasti įvairių principų, tačiau pabrėžkite, kad **jei mes išmoksime pažinti Gerojo Ganytojo balsą ir seksime Juo, Jis nuves mus į amžinąjį gyvenimą**. Užrašykite šį principą lentoje po sakiniu *Jėzus Kristus yra Gerasis Ganytojas*. Galite pasiūlyti mokiniams užsirašyti šį principą Raštų paraštėje, šalia Jono 10:27–28.)

Priminkite mokiniams apie antrąjį mokinį užrištomis akimis ir jo gebėjimą atpažinti bendraklasių balsus.

- Ką mes turime daryti, kad atpažintume Gelbėtojo balsą? (Taip pat žr. DS 18:34–36.)
- Ką esate padarę, kad geriau atpažintumėte Gelbėtojo balsą?
- Kaip galime parodyti, kad sekame Gelbėtoju?

Skirkite mokiniams truputį laiko apmąstyti, kaip jie gali geriau išgirsti Gelbėtojo balsą ir sekti Juo? Paprašykite jų Raštų studijavimo žurnaluose parašyti (1) tikslą atidžiau klausyti Gelbėtojo balso ir konkrečius būdus, kaip jie tai darys, arba (2) tikslą paklusti Jo balsui ir būdus, kaip jie tai planuoja padaryti.

Apibendrinkite Jono 10:31–42 paaiškindami, kad po to, kai Gelbėtojas paliudijo, kad Jis ir Jo Tėvas yra viena, žydų vadovai norėjo Jį užmušti už piktžodžiavimą. Tačiau į jų kaltinimus Jis atsakė pacituodamas Psalmyno 82:6 eilutę, kurioje parašyta: „Esate dievai, – aš sakiau, – jūs visi Aukščiausiojo sūnūs.“ Po to Gelbėtojas paklausė žydų, kodėl Jam pasakius, kad Jis Dievo Sūnus, jie apkaltino Jį piktžodžiavimu, nors Raštai sako, kad mes esame Dievo vaikai ir galime tapti dievais.

Pamoką baikite paliudydami apie tiesas ir principus, kurių mokoma Jono 10 skyriuje, ir paraginkite mokinius pritaikyti juos.

Jono 7–10 (14 dalis)

Pasiruošimo medžiaga studijų namuose mokytojui

Kasdienių studijų namuose pamokų santrauka

Toliau pateiktos įvykių, doktrinų ir principų, kurių mokiniai mokėsi studijuodami Jono 7–10 (14 skyrių), santraukos per pamoką nebūtina dėstyti. Savo pamokoje susitelkite tik į keletą šių doktrinų ir principų. Atsižvelgdami į mokinių poreikius, vadovaukitės Šventosios Dvasios raginimais.

1 diena (Jono 7)

Iš Jėzaus mokymų Jeruzalėje Palapinių šventės metu mokiniai išmoko, kad, vykdydami Dangiškojo Tėvo valią, mes įgysime liudijimą apie Jo doktriną. Taip pat mokiniai atpažino principą, kad jei ateisime pas Jėzų Kristų ir tikėsime Jį, būsime pripildyti Šventosios Dvasios.

2 diena (Jono 8)

Iš pasakojimo apie svetimaujančią moterį mokiniai išmoko, kad savo pačių netobulumų pripažinimas padeda mums išvengti kitų smerkimo ir kad Gelbėtojas, suteikdamas mums galimybes atgailauti, parodo mums gailestingumą. Vėliau mokiniai išmoko, kad Jėzus Kristus yra pasaulio šviesa ir kad, sekdami Gelbėtoju, išvengsime dvasinės tamsos ir būsime pripildyti Jo šviesos. Jie taip pat išmoko šiuos principus: mokydamiesi apie Jėzų Kristų mes pažinsime Tėvą; jei seksime Jėzaus Kristaus žodžiais, tapsime Jo mokiniais ir žinosime tiesą, kuri mus išlaisvins; jei padarę nuodėmę neatgailausime, tapsime nuodėmės tarnais; Jėzus Kristus yra Jehova – Senojo Testamento Dievas.

3 diena (Jono 9)

Jono 9 skyriuje mokiniai skaitė, kaip Jėzus išgydė neregį gimusį vyrą. Iš šio įvykio jie išmoko tokias tiesas: Dievas per mūsų sunkumus gali atskleisti Savo darbus ir galią; Kai nepaisant priešpriešos išliekame ištikimi tam, ką žinome, mūsų liudijimai yra sustiprinami. Kai vadovaujamės tikėjimu Jėzumi Kristumi, mūsų dvasinis regėjimas ir supratimas tampa aiškesni.

4 diena (Jono 10)

Šioje pamokoje mokiniai išmoko, kad Jėzus Kristus būdamas Gerasis Ganytojas pažįsta kiekvieną iš mūsų ir atidavė Savo gyvybę už mus. Jėzus Kristus, kaip tikrasis Dievo Sūnus, turėjo galią guldyti Savo gyvybę ir vėl ją paimti. Mokiniai atpažino principą, kad jei mes išmoksime pažinti Gerojo Ganytojo balsą ir seksime Juo, Jis nuves mus į amžinąjį gyvenimą.

Įvadas

Gelbėtojui būnant Palapinių šventėje Jeruzalėje, keli Rašto aiškintojai ir fariziejai atvedė pas Jį moterį, sugautą svetimaujant, ir paklausė, ar ji neturėtų būti užmėtyta akmenimis. Jis sugėdino kaltintojus ir parodė gailestingumą moteriai.

Pasiūlymai, kaip mokyti

Jono 8:1–11

Moteris, sugauta svetimaujanč, atvedama pas Gelbėtoją

Paprašykite mokinių prisiminti, kada jiems buvo tekę susidurti ar turėti reikalų su žmonėmis, kurių išvaizda ar elgesys neatitiko Viešpaties reikalavimų.

- Su kokiais iššūkiais susiduriame, kai būname su žmonėmis, kurių išvaizda ar elgesys neatitinka Viešpaties reikalavimų? (Mokiniai gali atsakyti, kad mums gali kilti pagunda tokius žmones nuteisti arba netinkamai su jais elgtis.)

Lentoje užrašykite tokį klausimą:

Kaip turėtume elgtis tais atvejais, kai esame su žmonėmis, kurių išvaizda ar elgesys neatitinka Viešpaties reikalavimų?

Paraginkite mokinius studijuojant Jono 8:1–11 ieškoti tiesų, kurios gali padėti atsakyti į šį klausimą.

Paaiškinkite, kad po Palapinių šventės Jėzus Kristus pasiliko trumpam Jeruzalėje ir mokė joje susirinkusius žmones (žr. Jono 8:1–2).

Paprašykite kurio nors mokinio garsiai perskaityti Jono 8:3–6. Likusių mokinių paprašykite sekti skaitomą tekstą ir surasti, kas nutiko, kai Jėzus mokė žmones.

- Kas nutiko, kai Jėzus mokė žmones?
- Kokį klausimą Rašto aiškintojai ir fariziejai uždavė Gelbėtojui?
- Koks, pasak 6 eilutės, buvo Rašto aiškintojų ir fariziejų tikslas? (Jie norėjo sukompromituoti Jėzų prieš žmones, įgyti priežastį apkaltinti Jį ir turėti pagrindą Jį suimti ir nužudyti [žr. Jono 7:1, 32].)

Paaiškinkite, kad jeigu Jėzus būtų liepęs užmėtyti moterį akmenimis, Jis būtų palaikęs bausmę, kuri buvo nemėgiama žydų ir draudžiama Romos įstatymų. Jei Jėzus būtų neleidęs moters užmėtyti akmenimis, Jis būtų apkaltintas Mozės įstatymo nepaisymu arba seniai nusistovėjusios tvarkos negerbimu. (Žr. Bruce R. McConkie, *Doctrinal New Testament Commentary*, 3 vols. [1965–1973], 1:450–451.)

Paprašykite kurio nors mokinio garsiai perskaityti Jono 8:7–8. Likusių mokinių paprašykite sekti skaitomą tekstą ir surasti, ką atsakė Gelbėtojas.

- Ką, pasak 7 eilutės, atsakė Viešpats?
- Kaip manote, ką Gelbėtojas norėjo, kad tie žmonės suprastų, kai Jis pasakė: „Kas iš jūsų be nuodėmės, tegu pirmas sviedžia į ją akmenį.“ (Jono 8:7.)

Paprašykite kurio nors mokinio garsiai perskaityti Jono 8:9. Likusių mokinių paprašykite sekti skaitomą tekstą ir surasti, kas nutiko, kai fariziejai ir Rašto aiškintojai apmąstė Gelbėtojo pasiūlymą.

- Ką, jūsų manymu, reiškia frazė „savo sąžinės apkaltinti“?
- Ką šie vyrai pasitraukdami pripažino?

- Kokios tiesos galime pasimokyti iš šio pasakojimo apie tai, kaip išvengti kitų smerkimo? (Mokiniai gali atsakyti kitais žodžiais, tačiau turėtų atpažinti tokį principą: **Savo pačių netobulumo pripažinimas gali padėti mums išvengti kitų smerkimo.** Šį principą užrašykite lentoje po klausimu.)
- Kaip, jūsų nuomone, savo pačių netobulumo pripažinimas padeda mums išvengti polinkio smerkti kitus?

Priminkite mokiniam, kad ši moteris svetimavo, o tai yra ypač sunki nuodėmė (žr. Almos 39:3–5).

- Kaip, jūsų nuomone, galėjo jaustis ši moteris, kai jos nuodėmė buvo paviešinta Jėzui ir susirinkusiai žmonių miniai?

Paprašykite mokinio garsiai perskaityti Jono 8:10–11. Likusių mokinių paprašykite sekti skaitomą tekstą ir ieškoti, ką šiai moteriai pasakė Jėzus.

- Kaip Gelbėtojas parodė meilę ir gailestingumą šiai moteriai?
- Kokius nurodymus Viešpats davė moteriai?

Norėdami padėti mokiniam suprasti, kad Gelbėtojas nepateisino šios moters nuodėmės, paprašykite kurio nors mokinio garsiai perskaityti šį prezidento Spenserio V. Kimbolo teiginį:

„Jo nurodymas jai buvo: „Eik ir daugiau nuodėmių nebedaryk.“ Jis nuodėmingai moteriai nurodė grįžti atgal, *apleisti savo nedorą būdą, daugiau nenusidėti ir pakeisti savo gyvenimą.* Jis jai sakė: eik, moterie, pradėk atgailauti; Jis nurodė jai pirmąjį žingsnį – *nebedaryti prasižengimų*“ (*The Miracle of Forgiveness* [1969], 165).

- Kokios tiesos galime pasimokyti apie Gelbėtoją iš Jono 8:10–11? (Mokiniai gali atsakyti kitais žodžiais, tačiau jie turėtų įvardyti tokią tiesą: **Gelbėtojas suteikdamas galimybes atgailauti parodo mums gailestingumą.** Šią tiesą užrašykite po klausimu lentoje.)
- Kaip šios tiesos supratimas padeda mums, kai mes padarome nuodėmę?
- Kaip šioje pamokoje mūsų atpažintos dvi tiesos padeda mums elgtis tuomet, kai esame su žmonėmis, kurių išvaizda ar elgesys nedera su Viešpaties įsakymais ir standartais?

Pabaigoje pasidalinkite šia papildoma eilute iš Džozefo Smito Vertimo Jono 8:11: „Ir nuo to laiko moteris šlovino Dievą ir įtikėjo Jo vardą“ (Džozefo Smito Vertimo Jono 8:11).

- Remdamiesi Džozefo Smito Vertimo Jono 8:11 atsakykite, kaip Gelbėtojo gailestingumas paveikė moterį?

Pasiūlykite mokiniam savo sąsiuvinuose ar Raštų studijavimo žurnaluose užrašyti, ką jie jautė Gelbėtojui dėl Jo gailestingumo ir noro suteikti mums galimybių atgailauti. Galite mokiniam duoti laiko pasidalinti tuo, ką užrašė. Taip pat galite paliudyti apie šioje pamokoje aptartus principus.

Kita dalis (Jono 11–15)

Paskatinkite mokinius studijuojant Jono 11–15 skyrius ieškoti atsakymų į šiuos klausimus: kaip jaustumėtės pamatę ką nors prikeltą iš numirusių? Kodėl Raštuose rašoma, kad „Jėzus pravirko“ (Jono 11:35)? Ką Jėzus padarė Savo apaštalams, ką paprastai daro tarnai? Ką Gelbėtojas pažadėjo Savo mokiniams atsiųsti, kad juos paguostų Jam iškeliavus?

Jono 11

Įvadas

Marija ir Morta pasiuntė Jėzui žinią, kad jų brolis Lozorius serga. Jėzus atidėjo Savo kelionę ir nuvyko praėjus keturioms dienoms po Lozorius mirties. Su meile ir atjauta Jėzus prikėlė Lozorių iš mirusiųjų. Šis dramatiškas dieviškosios galios

parodymas patvirtina, kad Jėzus buvo išrinktasis Mesijas ir turėjo galią nugalėti mirtį. Sužinoję apie šį stebuklą, vyriausieji kunigai ir fariziejai kėsinosi nužudyti Jėzų ir Lozorių.

Pasiūlymai, kaip mokyti

Jono 11:1–46

Jėzus prikelia Lozorių iš mirusiųjų

Kiekvienam mokiniui duokite po popieriaus lapelį. Paprašykite mokinių ant popieriaus lapelio parašyti išbandymą, kurį jie arba kas nors iš jų pažįstamų patyrė. Mokiniams rašant, pasakykite jiems, kad ant lapelių nerašytų savo vardų, nes tai, ką jie parašys, bus anonimiškai perskaityta klasei. Surinkite lapelius ir garsiai perskaitykite keletą išbandymų. (Jei klasėje yra nedaug mokinių, kad išvengtumėte tikimybės, jog mokiniai gali būti atpažinti pagal išbandymus, paprašykite jų išvardinti kelis išbandymus, kuriuos jie matė kitus patiriant.)

- Kokiais būdais žmonių tikėjimas Jėzumi Kristumi gali būti veikiamas, kai jie patiria išbandymus?

Paprašykite mokinių studijuoti Jono 11 skyrių ir surasti tiesas, kurios gali padėti mums sustiprinti savo tikėjimą Jėzumi Kristumi, kai susiduriame su išbandymais.

Paprašykite kurio nors mokinio garsiai perskaityti Jono 11:1–3. Likusiųjų paprašykite sekti skaitomas eilutes ir surasti, kokį išbandymą patyrė Jėzaus Kristaus draugai.

Ilgų Raštų ištraukų skaitymas pamokoje

Prašydami mokinių skaityti ilgas Raštų ištraukas, pakvieskite vieną mokinį perskaityti vieną eilutę, po to paprašykite to mokinio išrinkti kitą mokinį, kad perskaitytų kitą eilutę. Tai galite daryti per visą pamoką. Būkite dėmesingi, kad nepastatytumėte į nepatogią padėtį tų, kuriems nesiseka gerai skaityti, arba tų, kurie labai droviasi. Nenorinčių garsiai skaityti mokinių nereikia versti tai daryti.

- Kokį išbandymą, pagal 1 eilutę, patyrė Lozorius? Kodėl tai taip pat galėjo būti išbandymas Marijai ir Mortai?
- Ką Marija ir Morta padarė Lozoriui susirgus? Ką jų elgesys atskleidžia apie jas?

Pažymėkite, kad tuo metu Jėzus buvo Betabaroje, Užjordanėje (žr. Jono 1:28; 10:40), kuri buvo maždaug už vienos dienos kelio nuo Betanijos. Todėl mažiausiai vienos dienos reikėjo atnešti šią žinią Jėzui ir dar vienos dienos Jėzui nueiti į Betaniją.

Paprašykite kurio nors mokinio garsiai perskaityti Jono 11:4–7. Likusiųjų paprašykite sekti skaitomas eilutes ir surasti, ką atsakė Jėzus, išgirdęs apie Lozorius ligą.

- Ko mokiniai, žinodami, kad Jėzus mylėjo Mortą, Mariją ir Lozorių, galėjo tikėtis iš Jėzaus, kai Jis išgirdo apie Lozorius ligą? (Kad Jėzus nedelsiant vyks į Betaniją ir išgydys Lozorių arba perduos žinią ir išgydys jį per atstumą, kaip išgydė valdininko sūnų [žr. Jono 4:46–53].)
- Ką vietoj to padarė Jėzus?
- Kas, pagal Jėzaus žodžius 4 eilutėje, bus atlikta per Lozorius ligą?

Priminkite mokiniams, kad Betanija buvo Judėjos žemėje, tik apie tris kilometrus nuo Jeruzalės (žr. Jono 11:18). Apibendrinkite Jono 11:8–10 paaiškindami, kad kai kurie mokiniai patarė Jėzui negrįžti į Judėją, nes vietiniai žydų vadovai kėsinosi jį nužudyti (žr. Jono 10:31–39 ir Džozefo Smito Jono 11:16 vertimą: „Tada į savo bendramokinius prabilo Tomas, vadinamas Dvyniu: Ir mes eikime, kad numirtume su juo; nes jie nebijojo žydų, kurie sugavę nužudys Jėzų, nes tada jie dar nesuprato Dievo galios.“ Jėzus atsakė pabrėždamas, kad likusį Savo gyvenimo laiką Jis darys Savo darbus be skubos.

Pakvieskite mokinį garsiai perskaityti Jono 11:11–15. Paprašykite likusių mokinių sekti skaitomą tekstą ir surasti, ką apie Lozorius būklę pasakė Jėzus.

- Ką mokiniai klaidingai suprato, kai Jėzus nusakė Lozorius būklę?
- Kodėl, pagal 15 eilutę, Jėzus džiaugėsi, kad Jo nebuvo vietoje, kad išgydytų Lozorių? (Paprašykite mokinių Raštuose pasižymėti teiginį „dėl jūsų, kad jūs įtikėtumėte“.)

Paminėkite, jog Gelbėtojas pažymėjo, kad tai, ką Jis padarys Betanijoje, padės Jo mokiniams sustiprinti savo tikėjimą Juo.

Apibendrinkite Jono 11:16 paaiškindami, kad apaštalas Tomas ragino savo bendražygius mokinius eiti kartu su Jėzumi į Judėją, net jeigu tai reikštų mirtį kartu su Juo.

Pasiūlykite mokiniams tyliai perskaityti Jono 11:17 ir ieškoti, kiek laiko Lozorius buvo miręs, kai Jėzus atėjo į Betaniją. Paprašykite mokinių pasakyti, ką išsiaiškino.

Pakvieskite vieną mokinį garsiai perskaityti toliau pateiktą vyresniojo Briuso R. Makonkio iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo teiginį. Mokinių paprašykite pasiklausyti, kodėl buvo svarbu, kad Lozorius buvo jau keturias dienas miręs.

„Jau seniai buvo prasidėjęs kūno irimas; nebebuvo jokios abejonės, kad ištiko mirtis. [...] Keturių dienų laikotarpis žydams turėjo ypatingą reikšmę; tarp jų buvo paplitęs tikėjimas, kad ketvirtą dieną dvasia visiškai ir negrįžtamai apleidžia kūną“ (*Doctrinal New Testament Commentary*, 3 vols. [1965–1973], 1:533).

- Kodėl žydams buvo svarbu tai, kad žmogus keturias dienas buvo miręs?

- Jei būtumėte Mortos arba Marijos vietoje, ką pagalvotumėte arba kaip jaustumėtės, jei Jėzus atvyktų praėjus keturioms dienoms po Lozorius mirties?

Pakvieskite kelis mokinius pakaitomis garsiai perskaityti Jono 11:18–27. Kitų mokinių paprašykite ieškoti, ką Morta pasakė Jėzui apie šį išbandymą.

Užuot prašę mokinių skaityti, galite jiems parodyti šio pokalbio tarp Gelbėtojo ir Mortos ekranizaciją filmuke „Lazarus Is Raised from the Dead“ (liet. „Lozorius prikeltas iš mirusiųjų“) iš *The Life of Jesus Christ Bible Videos* (liet. „Jėzaus Kristaus gyvenimas. Biblijos filmai“) [tikslus laikas 2:02–3:35]. Filmuką galima rasti internete adresu LDS.org.

- Kurie teiginiai 21–27 eilutėse parodo, kad Morta šio išbandymo metu pasirinko vadovautis tikėjimu Jėzumi Kristumi? (Parodę filmuką leiskite mokiniams minutę peržiūrėti tas eilutes.)
- Kuris Mortos teiginys jums padarė didžiausią įspūdį? Kodėl?
- Ko galime pasimokyti iš Mortos pavyzdžio apie tai, ką mes galime daryti mūsų išbandymų metu? (Mokiniai gali atpažinti principą, panašų į šį: **Mūsų išbandymų metu mes galime pasirinkti vadovautis tikėjimu Jėzumi Kristumi.**)

Atkreipkite mokinių dėmesį į Jono 11:25–26. Paaiškinkite, kad frazė „neragaus mirties per amžius“ (Jono 11:26) reiškia antrąją arba dvasinę mirtį, arba atskyrimą nuo Dievo akivaizdos ir karalystės.

- Kokių tiesų galime pasimokyti iš to, ką Gelbėtojas pasakė Mortai? (Mokiniai gali atpažinti tiesas, panašias į šią: **Jėzus Kristus yra Prisikėlimas ir Gyvenimas. Tikėdami Jėzumi Kristumi galime įgyti amžinąjį gyvenimą.**)

Pakvieskite kelis mokinius pakaitomis garsiai perskaityti Jono 11:28–36. Kitų mokinių paprašykite ieškoti, ką Marija pasakė Jėzui ir ką Jis atsakė. Galite paaiškinti, kad „susigraudinti“ šiose eilutėse reiškia liūdėti ar sielvartauti.

Užuot prašę mokinių perskaityti, galite parodyti šių eilučių ekranizaciją filmuke „Lazarus Is Raised from the Dead“ (liet. „Lozorius prikeltas iš mirusiųjų“) [tikslus laikas 3:36–4:50].

- Kaip Marijos žodžiai 32 eilutėje parodo jos tikėjimą Gelbėtoju?
- Kaip reagavo Jėzus, pamatęs raudančią Mariją ir kartu su ja buvusius žydus?
- Kaip manote, kodėl Jėzus pravirko?

Pasiūlykite mokiniams tyliai perskaityti Jono 11:37 ir ieškoti, kuo stebėjosi kai kurie žmonės mąstydami apie tai, ką galėjo padaryti Jėzus Lozoriui. Paprašykite mokinių papasakoti, ką rado.

Pakvieskite kelis mokinius pakaitomis garsiai perskaityti Jono 11:38–46. Paprašykite mokinių surasti, ką po to padarė Jėzus.

Užuot prašę mokinių perskaityti, galite parodyti šių eilučių ekranizaciją filmuke „Lazarus Is Raised from the Dead“ (liet. „Lozorius prikeltas iš mirusiųjų“) [tikslus laikas 4:51–7:51].

- Ką Jėzus, žr. 40 eilutę, priminė Mortai po to, kai ji suabejojo, ar verta nuristi akmenį nuo Lozorius kapo?
- Kaip šis pažadas buvo išpildytas? (Galite paaiškinti, kad Lozorius nebuvo prikeltas iš mirusiųjų ir nebuvo nemirtingas; jo dvasinis kūnas buvo sugrąžintas į jo fizinį kūną, o jo fizinis kūnas išliko mirtingas.)

Pakvieskite kurį nors mokinį garsiai perskaityti šį vyresniojo Briuso R. Makonkio teiginį. Mokinių paprašykite pasiklausyti, kokį svarbų tikslą Gelbėtojas pasiekė prikeldamas Lozorių iš mirusiųjų.

„Jis kūrė aplinkybes, visiems laikams padėsančias pabrėžti vieną iš svarbiausių jo mokymų, kad jis yra prisikėlimas ir gyvenimas, kad jis suteikė nemirtingumą ir amžinąjį gyvenimą ir kad tie, kurie tikės ir paklus jo žodžiams, niekada nemirs dvasiškai“ (*Doctrinal New Testament Commentary*, 3 vols. [1965–1973], 1:531).

- Kodėl šis stebuklas pranašauja Gelbėtojo prisikėlimą?
- Kaip šis stebuklas parodo Jo galią suteikti nemirtingumą ir amžinąjį gyvenimą?
- Kaip mes esame palaiminti dėl to, kad suprantame Gelbėtojo galią suteikti nemirtingumą ir amžinąjį gyvenimą?

Priminkite mokiniams, kad Morta ir Marija nuo pat pradžių parodė savo tikėjimą Jėzumi Kristumi kviesdamos Jį susirgus Lozoriui ir toliau tikėjo ir pasitikėjo Juo net Lozoriui mirus. Lentoje užrašykite šį nebaigtą teiginį: „*Jei mūsų išbandymų metu pasirinksi parodyti tikėjimą Jėzumi Kristumi, tai ...*“

- Kaip jūs užbaigtumėte lentoje užrašytą principą remdamiesi tuo, ko išmokote iš Jono 11 skyriaus? (Mokiniams atsakius, užbaikite lentoje užrašytą teiginį taip: **Jei mūsų išbandymų metu pasirinksi parodyti tikėjimą Jėzumi Kristumi, tai mūsų tikėjimas Juo bus patvirtintas ir sustiprintas.**)

Priminkite mokiniams, kad kai kurie žmonės stebėjosi, kodėl Jėzus nepadėjo Lozoriui išvengti mirties (žr. 37 eilutę), be to, Jėzus darsė atvykti į Betaniją, kol po Lozorius mirties nepraėjo keturios dienos (žr. 17 eilutę).

- Kaip Lozorius prikėlimas, po jo mirties praėjus keturioms dienoms, patvirtino ir sustiprino Jėzaus mokinių bei Mortos ir Marijos tikėjimą Jėzumi Kristumi? (Prikeldamas Lozorių po jo mirties praėjus keturioms dienoms, Jėzus parodė, kad Jis turi galią įveikti mirtį, tokiu būdu, kad žydai negalėtų to neigti ar iškraipyti.)
- Kada jūs išbandymų metu pasirinkote parodyti tikėjimą Jėzumi Kristumi, ir jūsų tikėjimas Juo buvo patvirtintas ir sustiprintas?

Paprašykite mokinių savo sąsiuvinuose arba Raštų studijavimo žurnaluose parašyti, kokių imsis veiksmų, padėsančių jiems pasirinkti parodyti tikėjimą Jėzumi Kristumi jų patiriamuose arba galimuose išbandymuose.

Jono 11:47–57***Vyriausieji kunigai ir fariziejai kartu tarėsi nužudyti Jėzų***

Pakvieskite mokinį garsiai perskaityti Jono 11:47–48. Likusiųjų paprašykite sekti skaitomas eilutes ir surasti, kaip vyriausieji kunigai ir fariziejai reagavo į žinią, kad Jėzus prikėlė Lozorių iš mirusių. Paprašykite juos papasakoti, ką rado.

Apibendrinkite Jono 11:49–57 paaiškindami, kad Kajafas, aukštasis kunigas, siūlė nužudyti Jėzų, kad apsaugotų žydų tautą nuo romėnų sunaikinimo. Jis taip pat neišmintingai pranašavo, kokias pasekmes Jėzaus mirtis atneš Dievo vaikams. Žydų vadovai nusprendė nužudyti Jėzų ir įsakė, kad žinantieji apie Jo buvimo vietą praneštų jiems, kad Jis galėtų būti atvesdintas.

Pamoką baikite paliudydami apie šioje pamokoje aptartas tiesas.

72 PAMOKA.

Jono 12

Įvadas

Marija iš Betanijos, Mortos ir Lozorius sesuo, patepė Jėzui kojas simboliškai paskelbdama artėjančias Jo laidotuves. Kitą dieną Jėzus su triumfu įžengė į Jeruzalę ir išpranašavo

mirtį. Nepaisant Jėzaus stebuklų, kai kurie žmonės Juo netikėjo. Jis mokė apie tikėjimo ir netikėjimo Juo pasekmes.

Pasiūlymai, kaip mokyti

Jono 12:1–19

Marija patepa Jėzaus kojas ir Jėzus su triumfu įžengia į Jeruzalę

Pakvieskite kelis mokinius lentoje nupiešti vieną iš Gelbėtojo stebuklų, aprašytų Naujajame Testamente. Kiekvienam mokiniui pabaigus piešinį, likusių mokinių paprašykite atspėti pavaizduotą stebuklą. Paprašykite jį nupiešusio mokinio paaiškinti, kodėl jis arba ji pasirinko būtent šį stebuklą.

Paprašykite mokinių apmąstyti, kaip buvimas vieno iš šių stebuklų liudininku galėtų paveikti jų tikėjimą Gelbėtoju. Pakvieskite mokinius studijuojant Jono 12 skyrių ieškoti, kaip įvairiai žmonės reagavo į Gelbėtojo stebuklus, bei ieškoti tiesų, kurios galėtų padėti mums suprasti jų reakciją.

Apibendrinkite Jono 12:1–9 paaiškindami, kad likus šešioms dienoms iki Paschos, Jėzus su keliais draugais vakarieniavo Betanijoje. Marija, Mortos ir Lozorius sesuo, brangiais tepalais patepė Jėzui kojas. Daug žmonių išgirdo, kad Jėzus buvo Betanijoje, ir atėjo pamatyti Jį ir Lozorių, kurį Jėzus buvo prikėlęs iš numirusių.

Pakvieskite mokinių garsiai perskaityti Jono 12:10–11. Paprašykite klasės sekti skaitomą tekstą ir surasti, ką vyriausieji kunigai norėjo padaryti Lozoriui. Galite pažymėti, jog Lozorius prikėlimas buvo nenuginčijamas įrodymas, kad Jėzus Kristus turėjo galią nugalėti mirtį.

- Ką vyriausieji kunigai norėjo padaryti Lozoriui? Kodėl?
- Kaip šios eilutės padeda suprasti vyriausiųjų kunigų ir fariziejų nelabumą? (Galite priminti mokiniams, kad šitie žydų vadovai taip pat norėjo nužudyti Gelbėtoją [žr. Jono 11:47–48, 53].)

Apibendrinkite Jono 12:12–16 paaiškindami, kad praėjus dienai po to, kai Marija patepė Jėzui kojas, Jis su triumfu įžengė į Jeruzalę. (Smulkiau apie triumfinį įžengimą yra pasakojama Mato 21:1–11.)

Pakvieskite mokinių garsiai perskaityti Jono 12:17–19. Likusių mokinių paprašykite sekti skaitomą tekstą ir surasti, ką Gelbėtojui su triumfu įžengus į Jeruzalę padarė tie, kurie buvo girdėję, kad Jėzus prikėlė Lozorių iš numirusių.

- Ką šie žmonės padarė Jėzui su triumfu įžengiant į Jeruzalę?
- Kaip, pagal 19 eilutę, fariziejai reagavo į tai, kas vyko?

Jono 12:20–36

Jėzus išpranašauja Savo mirtį

Apibendrinkite Jono 12:20–22 paaiškindami, kad „graikai“ (20 eilutėje) – tikėtina atsivertusieji į judaizmą – atvyko į Jeruzalę stebėti Paschos ir norėjo aplankyti Jėzų. Jėzus, sužinojęs jų prašymą, mokė apie Savo artėjančią kančią, mirtį ir prisikėlimą. Paprašykite mokinių tyliai perskaityti Jono 12:27–33 ir ieškoti, ko Jėzus mokė apie Savo Apmokėjimą. Galite pasiūlyti mokiniams pasižymėti, ką rado.

- Ką, pagal 27 eilutę, buvo pasiruošęs padaryti Jėzus, nors Jo „siela [buvo] sukręsta“? (Nežiūrint to, kad Jis jautė Savo artėjančios kančios našta, Jėzus pasiryžo toliau vykdyti Savo misiją.)
- Ko prašydamas, pagal 28 eilutę, meldėsi Jėzus? Ką atsakė Dangiškasis Tėvas? (Paaiškinkite, kad eilutė: „Aš jį [...] dar pašlovinsiu!“, atspindi Dangiškojo Tėvo visišką pasitikėjimą Savo Sūnumi, tuo, kad Jis atliks Apmokėjimą.)
- Kaip 32 eilutėje Jėzaus užrašyti žodžiai siejasi su Jo Apmokėjimu?

Paaiškinkite, kad išgirdę Jėzaus mokymus, žmonės sakė, jog jie žinojo iš Raštų, kad Mesijas niekada nemirs. Jie taip pat klausė, kas buvo „Žmogaus Sūnus“, kuris bus „iškeltas aukštyn“ (Jono 12:34).

Pakvieskite mokinį garsiai perskaityti Jono 12:35–36. Likusių mokinių paprašykite sekti skaitomą tekstą ir ieškoti, ką į jų klausimą atsakė Viešpats.

- Ką atsakydamas į žmonių klausimus pasakė Jėzus? (Gelbėtojas apibūdino Save kaip „šviesą“.)

Jono 12:37–50

Jėzus mokė apie tikėjimo ir netikėjimo Juo pasekmes

Atkreipkite mokinių dėmesį į lentoje Jėzaus stebuklus vaizduojančius piešinius. Pakvieskite vieną mokinį garsiai perskaityti Jono 12:11, o kitą – Jono 12:37. Likusių mokinių paprašykite sekti skaitomą tekstą ir ieškoti, kaip įvairiai žmonės reagavo į Jėzaus atliktus stebuklus.

- Kaip žmonės reagavo į Jėzaus mokymus?
- Kokios tiesos apie stebuklą ir tikėjimo Jėzumi Kristumi sąsają galime pasimokyti iš šių skirtingų reakcijų? (Mokiniai gali atsakyti ir kitais žodžiais, bet įsitikinkite, jog jie supranta, kad **vien tik stebuklą nepakanka, kad tikėtume Jėzų Kristų.**)
- Nors vien stebuklą nepakanka, kad įtikėtume Jėzų Kristų, tačiau kaip jie gali paveikti mūsų tikėjimą Juo?
- Kodėl, jūsų manymu, kai kurie žmonės įtiki Jėzų Kristų pamatę ar sužinoję apie Jo stebuklus, nors kiti netiki?

Apibendrinkite Jono 12:38–41 paaiškindami, kad kai kurie žmonės pasirinkę netikėti Jėzumi, išpildė pranašo Izaijo pranašystes (žr. Izaijo 6:9–10; 53:1–3). Nepaisant Gelbėtojo galingų darbų kai kurie žmonės pasirinko užmerkti akis ir užkietinti savo širdis prieš Jį.

Pakvieskite mokinį garsiai perskaityti Jono 12:42–43. Likusių mokinių paprašykite sekti skaitomą tekstą ir ieškoti, kodėl kai kurie žydų vadovai, kurie tikėjo Jėzumi, to neprisipažino (42 eilutė) ar „viešai jo neišpažino“.

- Kodėl kai kurie vyriausi vadovai viešai savo tikėjimo Jėzumi neišpažino?
- Ką reiškia „žmonių pagarbą [...] brangin[ti] labiau už Dievo garbę“? (43 eilutė.)
- Kokio principo galime išmokti iš šių eilučių? (Padėkite mokiniams atpažinti principą, panašų į šį: **Pastangos labiau patikti žmonėms nei Dievui, gali mums neleisti viešai išpažinti mūsų tikėjimo Jėzumi Kristumi ir Jo Evangelija.**)

Kad padėtumėte mokiniams suprasti šį principą, paklauskite:

- Kokių šių dienų šio principo pavyzdžių galite pateikti?
- Kokius žinote tinkamus būdus parodyti, kad mes tikime Jėzumi Kristumi ir Jo Evangelija?
- Kokių teigiamų pasekmių galime sulaukti, kai parodome, kad tikime Jėzumi Kristumi ir Jo Evangelija?

Kad padėtumėte mokiniams atpažinti principą, kurio mokoma Jono 12:44–46, paprašykite mokinių prisiminti atvejį, kai jie negalėjo matyti, nes aplink buvo tamsu (pavyzdžiui, kada jie buvo tamsiame kambaryje ar lauke naktį). Pakvieskite kelis mokinius pasidalinti savo patirtimi ir papasakoti, kaip jie jautėsi, ar jiems grėsė koks nors potencialus pavojus ir kaip šviesa jiems būtų padėjusi.

Jeigu galite, pritemdykite kambaryje šviesą, kad būtų vos šviesu. Atkreipkite dėmesį, jog fizinė tamsa gali mums padėti suprasti, kokia gali būti dvasinė tamsa.

- Kuo buvimas fizinėje tamsoje yra panašus į buvimą dvasinėje tamsoje?
- Kokie pavojai tyko gyvenant dvasinėje tamsoje?

Pakvieskite mokinį garsiai perskaityti Jono 12:44–46. Likusių mokinių paprašykite sekti skaitomą tekstą ir ieškoti, kaip tie, kurie tiki Jėzumi Kristumi, gali būti palaiminti.

- Kaip, pagal Jono 12:46, tie, kurie tiki Jėzumi Kristumi, gali būti palaiminti? (Mokiniams atsakius, įjunkite kambaryje šviesą, jei ją buvote anksčiau išjungę. Remdamiesi mokinių pavartotais žodžiais, lentoje užrašykite tokį principą: **Mums nereikės gyventi dvasinėje tamsoje, jei tikėsime Jėzų Kristų.**)
- Kodėl Jėzus Kristus yra šviesa? Kaip tikėjimas Juo gali pašalinti dvasinę tamsą iš žmogaus gyvenimo? (Taip pat žr. DS 50:23–25; 93:36–39.)

Kad padėtumėte mokiniams suprasti, kaip Jėzus Kristus suteikdamas šviesą (arba vadovavimą ir aiškumą) išsklaido dvasinę tamsą mūsų gyvenime, suskirstykite mokinius grupelėmis po du ar tris. Kiekvienai grupei duokite po toliau pateiktos citatos kopiją:

Jėzus Kristus suteikdamas šviesą išsklaido dvasinę tamsą

Kiekvieną temą aptarkite užduodami šiuos klausimus:

- Ką žmonės, būdami dvasinėje tamsoje, galvoja apie tai?
- Ką Jėzaus Kristaus ir Jo Evangelijos šviesa sako apie tai?

Temos:

- Mūsų fizinių kūnų paskirtis
- Pramogos ir žiniasklaida
- Ramybės ir laimės įgijimas
- Santuoka ir šeima
- Gyvenimas po mirties

Kartu su klase, remdamiesi duotais klausimais, aptarkite vieną iš dalijamojoje medžiagoje išvardintų temų. Po to paprašykite mokinių, kad remdamiesi šiais klausimais per keletą minučių aptartų likusias temas. (Kai kurias temas galite pakeisti į tokias, kurios svarbesnės jūsų mokiniams.)

Aptarimas nedidelėmis grupelėmis ir užduotys

Darbas nedidelėmis grupelėmis dažnai gali leisti didesniam mokinių skaičiui dalyvauti pamokoje ir sukurti saugią aplinką, kurioje mokiniai gali vieni su kitais pasidalinti savo jausmais, mintimis ir liudijimais. Mokiniai gali geriau pasiruošti atlikti kai kurias užduotis grupėmis, jei pirma jūs parodysite pavyzdį, kaip atlikti užduotį, kurią jie turės atlikti su savo grupe.

Skirkite pakankamai laiko užduočiai atlikti, tada paprašykite po vieną mokinį iš kiekvienos grupės pasirinkti vieną iš dalijamosios medžiagos temų ir apibendrinti grupės diskusiją ta tema. Paskui mokinių paklauskite:

- Kaip 46 eilutėje atpažintas principas gali mums padėti išsiaiškinti, kodėl mes kitaip nei kiti žmonės suprantame tam tikras temas ir dalykus.
- Kokiose situacijose Jėzaus Kristaus ir Jo Evangelijos suteikta šviesa padėjo jums?

Paprašykite kurio nors mokinio garsiai perskaityti šį vyresniojo Džerito V. Gongo iš Septyniiasdešimties teiginį, kuriame jis liudija apie palaiminimus, ateinančius, kai mes pasirenkame tikėti ir sekti Jėzumi Kristumi:

„Tikėjimas yra pasirinkimas [žr. Mozijo 4:9]. [...]“

Pasirinkę tikėti, mes viską suprantame ir matome kitaip. Taip matydami ir gyvendami esame laimingi ir patiriame džiaugsmą, kurį gali teikti tik Evangelija“ (“Choose Goodness and Joy,” *New Era*, Aug. 2011, 44).

Apibendrinkite Jono 12:47–50 paaiškindami, kad Jėzus mokė, jog tie, kurie netikės Jo žodžiais ir atstums Jį, bus teisiami pagal Jo išstartus žodžius, kuriuos Jam liepė pasakyti Dangiškasis Tėvas.

Paliudykite apie palaiminimus, kuriuos jūs patyrėte, kai pasirinkote tikėti Jėzumi Kristumi ir Jo Evangelija. Paprašykite mokinių savo sąsiuvinuose arba Raštų studijavimo žurnaluose parašyti, kaip jie pritaikys vieną iš išmuktų principų. Paraginkite mokinius pasirinkti tikėti Jėzų Kristų.

- Kaip Gelbėtojas patarnavo Savo mokiniams?

Paiškinkite, kad „Naujojo Testamento laikais žmonės avėjo atvirapirščiais sandalais, dažniausiai vaikščiojo purvinais žvėrių išmatomis priterštais keliais ir ne visuomet galėjo nusiprausti. Jų kojos būdavo labai purvinos, todėl plauti kito žmogaus kojas galėjo būti labai nemalonu. [...] Pagal šį svetingumo paprotį tai paprastai atlikdavo žemiausio sluoksnio tarnai“ (*New Testament Student Manual* [Church Educational System manual, 2014], 242). Per paskutinę vakarienę „Kristus tyliai pakilo nuo stalo, persijuosė rankšluosčiu kaip vergas ar tarnas ir atsiklaupė nuplauti apaštalų kojų“ (Jeffrey R. Holland, „He Loved Them unto the End,“ *Ensign*, Nov. 1989, 25).

Parodykite paveikslėlį „Jėzus plauna kojas apaštalam“ (*Evangelijos paveikslų knyga* [2010], 55 pav.; taip pat žr. LDS.org).

- Jeigu būtumėte buvę ten, kai Jėzus plovė Savo apaštalų kojas, kaip būtumėte reagavę, jei Jėzus būtų pradėjęs plauti jūsų kojas?
- Ką apaštalų kojų plovimas atskleidžia apie Jėzaus Kristaus būdą?

Pakvieskite kurį nors mokinį garsiai perskaityti Džozefo Smito Vertimo Jono 13:8 (Raštų rodyklėje). Paprašykite mokinių sekti skaitomą tekstą ir išsiaiškinti, ką pasakė Petras, kai Gelbėtojas pradėjo plauti jo kojas.

- Ką, pagal Džozefo Smito Vertimo Jono 13:8, pasakė Petras, kai Gelbėtojas pradėjo plauti jo kojas?

Pakvieskite kurį nors mokinį garsiai perskaityti Džozefo Smito Vertimo Jono 13:9–10 (Raštų rodyklėje). Likusių mokinių paprašykite sekti skaitomą tekstą ir ieškoti, ką atsakė Petras į tai, ką jam pasakė Viešpats.

- Ką mes sužinome apie Petrą iš jo atsakymo į tai, ką jam 9 eilutėje pasakė Viešpats? (Petras gerbė Viešpatį ir norėjo visiškai atsiduoti sekdamas Jį.)

Paiškinkite, kad nuplaudamas Savo apaštalų kojas Gelbėtojas atliko ne tik nuostabų tarnavimą, bet taip pat išpildė Mozės įstatymą ir įsteigė šventą apeigą (žr. Bruce R. McConkie, *Doctrinal New Testament Commentary*, 3 vols. [1965–1973], 1:708–709). Šį tarnavimą mūsų evangelijos laikotarpyje atkūrė pranašas Džozefas Smitas (žr. DS 88:74–75, 137–141).

Pakvieskite vieną mokinį garsiai perskaityti Jono 13:11, o klasės paprašykite sekti skaitomą tekstą ir ieškoti, kodėl Jėzus pasakė, kad apaštalai buvo „ne visi švarūs“.

- Apie ką kalbėjo Gelbėtojas apaštalam sakydamas „ne visi švarūs“? (Apie Jį netrukus išduosiantį Judą Iskarijotą.)

Pakvieskite kelis mokinius pakaitomis garsiai perskaityti Jono 13:12–17. Likusių mokinių paprašykite sekti skaitomą tekstą ir išsiaiškinti, ko Viešpats, nuplovęs Savo apaštalų kojas, vėliau juos mokė.

- Kokį pavyzdį, pagal 13–16 eilutes, parodė ir Savo apaštalus sekti pakvietė Gelbėtojas? (Gelbėtojas tarnavo kitiems nepaisant to, kad buvo „Mokytojas ir Viešpats“ [13 eilutė], ir didingiausias iš visų.)
- Kokį palaiminimą, remiantis Gelbėtojo pažadu Jo apaštalam, žr. 17 eilutę, mes gausime, jei seksime Jo pavyzdžiu tarnaudami kitiems? (Mokiniai turėtų savais žodžiais apibūdinti principą, panašų į šį: **Būsime laimingesni, jei seksime Gelbėtojo pavyzdžiu tarnaudami kitiems.**)
- Kaip manote, kodėl būsime laimingesni, jei tarnausime kitiems, kaip tai darė Gelbėtojas?

Paprašykite mokinių prisiminti laiką, kada jie buvo laimingesni, nes sekė Gelbėtojo pavyzdžiu tarnaudami kitiems. Pakvieskite kelis mokinius savo patyrimais pasidalinti su visa klase. Galite pasidalinti savo patirtimi.

Kad padėtumėte mokiniams suprasti, kaip jie gali šį principą pritaikyti, paprašykite vieno mokinio garsiai perskaityti vyresniojo M. Raselo Balardo iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo teiginį.

„Kiekvieną dieną per rytinę maldą prašykite Dangiškojo Tėvo padėti jums surasti progą tarnauti vienam iš Jo brangių vaikų. Tada tikėjimo ir meilės kupina širdimi per dieną ieškokite, kam padėti. Jei taip darysite, išaugs jūsų dvasinis jautrumas ir atrasite tokių progų tarnauti, kokių iki tol net neįsivaizdavote“ („Būkite uoliai užsiėmę“, 2012 m. spalio mėn. visuotinės konferencijos medžiaga).

- Kaip, pasak vyresniojo Balardo, mes galime surasti galimybes tarnauti kitiems?

Paraginkite mokinius sekti Gelbėtojo pavyzdžiu tarnaujant kitiems. Paprašykite mokinių prieš ateinančias dvi pamokas apgalvoti ir pasiruošti papasakoti apie savo patyrimus tarnaujant kitiems.

Jono 13:18–30

Jėzus nurodo Savo išdaviką

Apibendrinkite Jono 13:18–30 paaiškindami, kad po to, kai Jėzus mokė Savo apaštalus, kad jie bus laimingi, jei tarnaus kitiems, Jis pasakė, kad vienas iš jų Jį išduos. Kai Jonas paklausė Jėzaus, kas Jį išduos, Jėzus nurodė, kad Jį išduos vienas Jo apaštalų (Judas).

Jono 13:31–38

Jėzus moko Savo apaštalus mylėti vienam kitą

Paklauskite mokinių, ar jie kada buvo apkaltinti neva nesą krikščionys ar tikrieji Jėzaus Kristaus mokiniai dėl to, kad jie Pastarųjų Dienų Šventųjų Jėzaus Kristaus Bažnyčios nariai. Jei bus mokinių, pakėlusių ranką, paklauskite, kaip jie atsakė į kaltinimus, kad jie ne krikščionys. Jei tokių nebus, paklauskite:

- Ką atsakytumėte, jei kas nors pasakytų jums, kad nesate krikščionis?

Pakvieskite mokinį garsiai perskaityti Jono 13:34–35. Likusių mokinių paprašykite sekti skaitomą tekstą ir ieškoti, kokie Gelbėtojo žodžiai galėtų padėti kitiems atpažinti apaštalus kaip Jėzaus Kristaus mokinius.

- Kokį įsakymą, pagal 34 eilutę, Savo apaštalam davė Jėzus?
- Iš ko, pagal 35 eilutę, kiti žinos, kad apaštalai myli vieni kitus taip, kaip juos mylėjo Jėzus?
- Kokio principo galime pasimokyti iš Gelbėtojo mokymų Jo apaštalam? (Mokiniai turėtų savais žodžiais apibūdinti principą, panašų į šį: **Jei mylėsime vienas kitą taip, kaip Jėzus Kristus myli mus, kiti pažins mus kaip Jo mokinius.**)
- Remdamiesi tuo, ką studijavote šiais metais apie Jėzų Kristų, pasakykite, kokiais būdais Jis parodo, kad myli žmones?

Kad padėtumėte mokiniams pajusti šio principo, kurį ką tik atpažinote, tiesą ir svarbą, paprašykite kurio nors mokinio garsiai perskaityti su šia tema susijusį vyresniojo Paulo E. Kolikerio iš Septyniasdešimties pasakojimą:

„Du jauni misionieriai pasibeldė į duris, tikėdamiesi rasti ką nors, kas priims jų žinią. Durims atsidarius, juos nelabai draugišku tonu pasitiko gana aukštas vyras. „Maniau, kad pasakiau jums daugiau nesibelsti į mano duris. Anksčiau jus perspėjau, kad, jei kada grįšite, tai nebus maloni patirtis. Dabar palikite mane ramybėje.“ Jis greitai uždarė duris.

Misionieriams einant nuo namo, vyresnysis, labiau patyręs misionierius, uždėjo ranką ant jaunesniojo peties, kad paguostų ir padrąsintų jį. Jiems nežinant, tas vyras stebėjo juos pro langą, kad įsitikintų, jog jie suprato jo žodžius. Jis tikėjosi pamatyti, kaip jie juokiasi ir šaiposi iš jo atžagarios reakcijos į jų apsilankymą. Tačiau, kada pamatė švelnumo tarp tų dviejų misionierių išraišką, jo širdis staiga suminkštėjo. Jis vėl atidarė duris, paprašė misionierių užėiti ir pasidalinti su juo savo žinia.

Šitas tarpusavio meilės ir mūsų gebėjimo mąstant, kalbant ir elgiantis susitelkti į Kristų principas yra tapimo Kristaus mokiniais pagrindas ir Jo Evangelijos mokymo pagrindas“ („Jis išties mus myli“, 2012 m. balandžio visuotinės konferencijos medžiaga).

- Kaip šiame pasakojime aprašyti misionieriai seka Viešpaties nurodymu mylėti vienam kitą?

Paprašykite mokinių sugiedoti „Kaip jus mylėjau“ (*Giesmės*, 176) ir prisiminti pažįstamą žmogų, kurį, dėl jo (jos) rodomos meilės kitiems, lengva atpažinti kaip Jėzaus Kristaus mokinį. Kai sugiedosite giesmę, pasiūlykite mokiniams pasakyti vardus žmonių, kuriuos jie prisiminė, ir papasakoti, kokiais konkrečiais būdais tie žmonės rodo meilę kitiems. Galite mokiniams papasakoti apie savo prisimintą žmogų.

Paskatinkite mokinius savo sąsiuvinuose arba Raštų studijavimo žurnaluose užrašyti, ką jie darys, siekdami labiau mylėti kitus taip, kaip juos myli Gelbėtojas.

Apibendrinkite Jono 13:36–38 paaiškindami, kad po to, kai Petras pareiškė, jog už Jėzų Kristų guldys savo gyvybę, Jėzus pasakė Petriui, kad dar gaidžiui nepragybus jis tris kartus išsigins Jėzaus.

Raštų įvaldymo apžvalga

Skatinkite mokinius dalyvauti Raštų lenktynėse duodami užuominas, kurios padės jiems mokytis greitai surasti ištraukas Raštuose. Kaip užuominas galite pasakyti Raštų įvaldymo kortelių pagrindinius žodžius, konteksto teiginius, doktrinas, principus ir taikymo idėjas. Taip pat galite sugalvoti savo užuominų. Raštų lenktynių pratimai, kurių metu mokiniai lenktyniauja ieškodami ištraukų, gali padėti jiems aktyviai mokytis Raštų įvaldymo ištraukų. Raštų lenktynių pratimus atlikite taip, kad neužgautumėte kieno nors jausmų arba neįžeistumėte Dvasios. Padėkite mokiniams vengti nepagarbumo Raštams arba perdėto varžymosi tarpusavyje. Tegul mokiniai siekia konkretaus lygio, o ne lenktyniauja vienas su kitu. Pavyzdžiui, mokiniai gali lenktyniauti su mokytoju arba varžytis, kiek iš jų sugebės per tam tikrą laiką rasti konkrečią ištrauką.

74 PAMOKA.

Jono 14

Įvadas

Po paskutinės vakarienės Jėzus Savo apaštalus mokė, kaip sugrįžti pas Dangiškąjį Tėvą ir kaip parodyti meilę Gelbėtojui.

Tada Jėzus pažadėjo Savo apaštalams, kad atsiųs jiems kitą Guodėją.

Pasiūlymai, kaip mokyti

Jono 14:1–14

Gelbėtojas moko Savo apaštalus, kaip sugrįžti pas Dangiškąjį Tėvą

Jei turite, parodykite savo miesto žemėlapi ir paprašykite mokinių jame surasti vietą, kurioje šiuo metu esate. Žemėlapyje taip pat suraskite kitą vietą, kurią gerai žino mokiniai. Paprašykite jų ant popieriaus lapo aprašyti, kaip ten nuvykti nuo dabartinės jūsų buvimo vietos. Pakvieskite vieną – du mokinius perskaityti, ką jie parašė.

Lentoje parašykite *Celestialinė karalystė*. Paprašykite mokinių pagalvoti, kokias instrukcijas jie duotų žmogui, kuris nori žinoti, kaip pasiekti celestialinę karalystę.

Paprašykite mokinių studijuoti Jono 14 skyrių ir surasti tiesą, kuri galėtų padėti jiems sužinoti, kaip sugrįžti pas Dangiškąjį Tėvą ir įžengti į celestialinę karalystę.

Kad padėtumėte mokiniams suprasti Jono 14 skyriaus kontekstą, priminkite jiems, kad Gelbėtojas su Savo apaštalais šventė Paschą aukštutiniame kambaryje Jeruzalėje. Po Paschos vakarienės Jėzus pasakė Savo apaštalams, kad Jis greitai juos paliks (žr. Jono 13:33).

Pakvieskite kelis mokinius pakaitomis garsiai perskaityti Jono 14:1–5. Kitų mokinių paprašykite sekti skaitomą tekstą ir ieškoti, kas, pasak Jėzaus mokymų, paguos apaštalus.

- Ko Jėzus mokė Savo apaštalus apie tai, kas juos paguos?
- Kaip manote, ką 2 eilutėje reiškia sakiny: „Mano Tėvo namuose daug buveinių“?

Paprašykite kurio nors mokinio garsiai perskaityti toliau pateiktą prezidento Džozefo Smito teiginį.

„[Teiginys] „Mano Tėvo namuose daug buveinių“ [...] turėtų būti – „Mano Tėvo karalystėje yra daug karalysčių“, kad jūs galėtumėte būti Dievo įpėdiniai ir bendrapavaldėtojai kartu su manimi. [...] Yra buveinės tiems, kurie paklūsta celestialiniam įstatymui, ir yra buveinės tiems, kurie nesilaiko įstatymo, kiekvienam iš eilės“ (*Bažnyčios prezidentų mokymai*. Džozefas Smitas [2010], 211).

Galite mokiniams pasiūlyti Raštuose virš žodžių *namuose* ir *buveinių*, Jono 14:2, užrašyti žodžius *karalystėje* ir *karalysčių*.

- Kurie mokymai Jono 14:1–4 galėjo paguosti apaštalus?
- Kaip, pagal 5 eilutę, Tomas reagavo į Gelbėtojo mokymą, kad Jo apaštalai žino kelią į Dangiškojo Tėvo karalystę?

Paprašykite kurio nors mokinio garsiai perskaityti Jono 14:6, o likusių mokinių – surasti, ką Jėzus atsakė į Tomo klausimą.

Jono 14:6 yra Raštų įvaldymo eilutė. Raštų įvaldymo ištraukų studijavimas padės mokiniams praplėsti savo supratimą apie esmines doktrinas ir paruoš jų mokyti. Galite paraginti mokinius išskirtiniu būdu pasižymėti Raštų įvaldymo eilutes tam, kad ateityje galėtų jas greičiau surasti. Kad padėtumėte mokiniams įsisavinti šią eilutę, peržiūrėkite šios pamokos pabaigoje pateiktą mokymo idėją.

- Ką Jėzus atsakė į Tomo klausimą?

Lentoje nupieškite kelią. Viename kelio gale užrašykite *Mes*, o kitame *Dangiškojo Tėvo karalystė*. Po keliu užrašykite *Kelias* ir atkreipkite mokinių dėmesį į tai, kad šis žodis simbolizuoja kelią, vedantį iš vienos vietos į kitą.

- Kodėl Gelbėtojas yra Kelias? (Mokiniai gali atsakyti, kad Gelbėtojas parodo mums, kaip gyventi, kad taptume kaip Dievas, ir kaip tapti vertiems gyventi Dangiškojo Tėvo akivaizdoje.)

Lentoje po žodžiu „Kelias“ užrašykite *Tiesa* ir *Gyvenimas*.

- Kodėl Jėzus Kristus yra Tiesa? (Jis yra visos tiesos šaltinis ir tobulai įvykdė visą tiesą.)
- Kodėl Jėzus Kristus yra Gyvenimas? (Jo dėka mes galime įveikti fizinę mirtį ir būti prikelti su nemirtingais fiziniais kūnais bei įveikti dvasinę mirtį amžinajam gyvenimui gauti. Jis yra „šviesa, kuri yra visame kame, kuri teikia gyvybę viskam“ [DS 88:13].)

Po kelio piešiniu lentoje prieš žodį „Kelias“ užrašykite *Jėzus Kristus yra*.

- Kaip, remdamiesi tuo, apie ką šiandien diskutavote, apibendrintumėte Gelbėtojo teiginio „niekas nenuėina pas Tėvą kitaip, kaip tik per mane“ prasmę? (Jono 14:6.) (Nors mokiniai gali atsakyti ir kitais žodžiais, jie turėtų atpažinti tiesą, panašią į šią: **Tik per Jėzaus Kristaus Apmokėjimą ir sekdami Jo keliu mes galime įžengti į Dangiškojo Tėvo karalystę.**)
- Kas nutiks, jei mes bandysime eiti keliu, kuris nėra Gelbėtojo kelias?

Pakvieskite kurį nors mokinį garsiai perskaityti šį vyresniojo Lorenzo E. Korbridžo iš Septyniadešimties teiginį. Mokinių paprašykite pasiklausyti, kas nutiks, jei mes bandysime eiti keliu, kuris nėra Gelbėtojo kelias.

Yra tik vienas Kelias į laimę ir pasitenkinimą. Jis yra tas Kelias. Kiekvienas kitas kelias, bet koks kitas kelias, bet kuris kitas kelias yra kvailystė. [...]

Galime sekti Viešpačiu ir būti apdovanoti Jo galia bei mėgautis ramybe, šviesa, stiprybe, žinojimu, pasitikėjimu, vadovavimu, meile ir džiaugsmu arba galime eiti koku nors kitu keliu, kuriuo nors kitu keliu, bet koku kitu keliu ir likti vieni – be Jo paramos, galios, vadovavimo, kamuojami tamsos, sumaišties, abejonių, sielvarto ir nusivylimo. Aš klausiu, kuris kelias yra lengvesnis? [...]

Yra tik vienas Kelias į laimę ir pasitenkinimą. Jėzus Kristus yra Kelias“ („Kelias“, 2008 m. spalio visuotinės konferencijos medžiaga).

- Kas nutiks, pasak vyresniojo Korbridžo, jei mes neseksime Gelbėtojo keliu?
- Kas nutiks, jei mes seksime Gelbėtojo keliu?

Paprašykite mokinių pagalvoti apie patyrimus, kai jie buvo palaiminti dėl to, kad sekė Gelbėtojo keliu. Pakvieskite kelis mokinius pasidalinti savo patyrimais.

Apibendrinkite Jono 14:7–14 paaiškindami, kad Gelbėtojas mokė Savo apaštalus, jog vienas iš Jo atėjimo į žemę tikslų buvo žodžiais ir darbais atskleisti tikrąją Dangiškojo Tėvo prigimtį. Jis taip pat Savo apaštalams pažadėjo, kad jie turės galią daryti stebuklus.

Jono 14:15–31

Jėzus moko Savo apaštalus, kaip jiems išreikšti savo meilę Jam

Paprašykite mokinių prisiminti jų mylimą žmogų.

- Kaip jūs parodote savo meilę tam asmeniui?

Pakvieskite vieną mokinį garsiai perskaityti Jono 14:15, o kitų mokinių paprašykite ieškoti, ką Jėzus nurodė Savo apaštalams daryti, kad jie parodytų savo meilę Jam.

Jono 14:15 yra Raštų įvaldymo eilutė. Raštų įvaldymo ištraukų studijavimas padės mokiniams praplėsti savo supratimą apie esmines doktrinas ir paruoš jų mokytį. Galite pasiūlyti mokiniams išskirtinai jas pasižymėti, kad ateityje galėtų greičiau surasti. Kad padėtumėte mokiniams išmolti šią ištrauką, peržiūrėkite šios pamokos pabaigoje pateiktą mokymo idėją.

- Remdamiesi tuo, ko Jėzus mokė Savo apaštalus, pasakykite, kaip mes galime parodyti savo meilę Jėzui Kristui? (Mokiniai turėtų įvardyti šią tiesą: **Meilę Jėzui Kristui parodome laikydamiesi Jo įsakymų.**)

Atsineškite į pamoką keletą lapelių, kuriuose būtų užrašyti įsakymai (tokie kaip paklusnumas Išminties Žodžiui, dešimtinės mokėjimas ir šabo dienos šventimas). Pakvieskite kelis mokinius ateiti į klasės priekį. Kiekvienam mokiniui liepkite paimti po popieriaus lapelį, perskaityti įsakymą garsiai ir paaiškinti, kaip to įsakymo laikymasis parodo mūsų meilę Jėzui Kristui. Po to paprašykite jų sugrįžti į savo vietas.

Pasiūlykite mokiniams pamąstyti, kaip stipriai jie, laikydamiesi Jo įsakymų, rodo savo meilę Gelbėtojiui. Paraginkite mokinius nusistatyti tikslą parodyti savo meilę Gelbėtojiui, stipriau laikantis vieno ar daugiau įsakymų, kurių laikytis jiems gali būti sunku.

Pakvieskite vieną mokinį garsiai perskaityti Jono 14:16–17, 26. Paprašykite klasės sekti skaitomą tekstą ir ieškoti, ką Viešpats pažadėjo Savo apaštalams.

- Ką Gelbėtojas pažadėjo Savo apaštalams?

Paaškindite, kad žodžiai „kit[as] Globėj[as]“ 16 eilutėje reiškia Šventąją Dvasią. Kadangi Gelbėtojas žemiškosios tarnystės metu buvo Savo apaštalų globėjas, Šventąją Dvasią Jis pavadino *kitu* Guodėju.

- Kaip, pagal Jono 14:16–17, 26, mums gali padėti Šventoji Dvasia? (Mokiniai turėtų savais žodžiais nusakyti tokią tiesą: **Šventoji Dvasia mus gali paguosti, visko išmokyti ir viską priminti.**)

Paprašykite mokinių savo sąsiuvinuose arba Raštų studijavimo žurnaluose parašyti atsakymus į toliau pateiktus klausimus:

- Kada jautėte, kad Šventoji Dvasia jus guodžia? Kada jautėte, kad Ji jus moko? Kada Ji padėjo jums prisiminti?

Skirkite pakankamai laiko atsakyti, tada paprašykite keleto savanorių perskaityti, ką parašė.

Pakvieskite kelis mokinius pakaitomis garsiai perskaityti Jono 14:18–23.

- Kaip, pagal 21 ir 23 eilutes, būsime palaiminti, jei laikysimės įsakymų? (Mokiniai gali atsakyti ir kitais žodžiais, bet turėtų atpažinti principą, panašų į šį: **Jei laikysimės įsakymų, su mumis bus Dangiškas Tėvas ir Jėzus Kristus.**)
- Ką, jūsų nuomone, reiškia tai, kad Dangiškas Tėvas ir Jėzus Kristus bus su mumis? (Tai reiškia asmeninį Dangiškojo Tėvo ir Jėzaus Kristaus pasirodymą [žr. DS 130:3].)

Paaškindite, kad pranašas Džozefas Smitas mokė, jog Šventoji Dvasia yra laikoma pirmuoju Guodėju, o Jėzus Kristus yra antrasis Guodėjas. Kad priimtume Jį kaip antrąjį Guodėją, pirmiausia turime ugdyti tikėjimą Juo, atgailauti, pasikrikštyti, priimti Šventąją Dvasią, stengtis būti teisūs ir tarnauti Dievui. Jei visa tai darysime, galiausiai „mus aplankys arba kartkartėmis mums pasirodys esybė nuo Jėzaus Kristaus [...] ir dangų regėjimai mums bus atidengti, ir Viešpats mus mokys veidas į veidą“ (*History of the Church*, 3:380–381). Šis pažadas bus išpildytas pagal Viešpaties būdą ir laiką (žr. DS 88:68).

Pakvieskite mokinius tyliai perskaityti Jono 14:27 ir ieškoti, kokia yra Viešpaties žinia apaštalams.

- Kaip Gelbėtojo žinia 27 eilutėje siejasi su šioje pamokoje atpažintais principais?
- Kuo skiriasi ramybė, kurią siūlo Gelbėtojas, nuo ramybės, kurią siūlo pasaulis?

Apibendrinkite Jono 14:28–30 ir Jono 14:30 Džozefo Smito Vertime (Raštų rodyklėje) paaškindami, kad Jėzus Savo apaštalams pasakė, jog jie turėtų džiūgauti, nes Jis greitai juos paliks, kad sugrįžtų pas Dangiškąjį Tėvą. Jis taip pat sakė, kad

Šėtonas neturėjo galios Jam, nes Jis nugalėjo pasaulį. Jėzus sakė apaštalams, kad Šėtonas vis dar galės juos veikti, nes jie dar nebaigė savo darbo žemėje.

Pakvieskite mokinius tyliai perskaityti Jono 14:31 ir ieškoti, ką Gelbėtojas norėjo, kad pasaulis žinotų.

- Ką Gelbėtojas norėjo, kad pasaulis žinotų?
- Kaip Gelbėtojas parodė Savo meilę Dangiškajam Tėvui?

Baigdami pakvieskite mokinius paliudyti, kaip šios pamokos principai gali padėti jiems stengiantis sugrįžti į Dievo akivaizdą celestialinėje karalystėje.

Raštų įvaldymas – Jono 14:6

Kad padėtumėte mokiniams mintinai išmolti Jono 14:6, siūlome pasinaudoti viena iš idėjų, pateiktų šio vadovėlio priede.

Raštų įvaldymo eilutė – Jono 14:15

Kad padėtumėte mokiniams mintinai išmolti Jono 14:15, pasiūlykite jiems užsirašyti tą eilutę ant popieriaus lapelio. Paprašykite kartoti eilutę tol, kol išmoks atmintinai. Po to paskatinkite padėti lapelį matomoje vietoje, kad jis primintų rodyti meilę Viešpačiui, laikantis Jo įsakymų.

75 PAMOKA.

Jono 15

Įvadas

Paskutinį Savo žemiškosios tarnystės vakarą, po paskutinės vakarienės Gelbėtojas mokė Savo apaštalus, kad Jis yra Tikrasis Vynmedis, o Jo mokiniai yra šakelės. Jis įsakė Savo

apaštalamis mylėti vienas kitą ir perspėjo juos apie persekiojimą, kurį jie patirs dėl to, kad buvo su Juo.

Pasiūlymai, kaip mokyti

Jono 15:1–11

Jėzus paaiškina, kad Jis yra Tikrasis Vynmedis

Prieš pamoką lentoje užrašykite tokius žodžius: *sėkmingas, nelaimingas, linksmas, miręs, vertas, nevaisingas, vaisingas, produktyvus, gausus ir nesėkmingas.*

Paprašykite mokinių įsivaizduoti, kad jie žiūri į savo gyvenimą praėjus 60 metų nuo šios dienos.

- Kuriais iš šių žodžių norėtumėte apibūdinti savo gyvenimą? Kodėl?

Lentoje nupieškite vynmedžio piešinį. Galite pasiūlyti mokiniams šį piešinį perspiešti į savo sąsiuvinius ar Raštų studijavimo žurnalus. Paaiškinkite, kad Jėzus vartojo vynmedžio metaforą, kad padėtų Savo mokiniams suprasti, kaip įgyti vaisingą, produktyvų ir apstų gyvenimą.

Paprašykite kurio nors mokinio garsiai perskaityti Jono 15:1–5. Likusių

mokinių paprašykite klausytis ir rasti, ką simbolizuoja šios metaforos dalys.

- Ką simbolizuoja vynmedis? (Lentoje virš vynmedžio parašykite *Jėzus Kristus*.)
- Ką simbolizuoja šakelės? (Virš šakelių parašykite *Jėzaus Kristaus mokiniai*.)
- Jei Jėzus Kristus yra vynmedis, o mes šakelės, ką simbolizuoja vaisiai? (Vaisiai gali simbolizuoti teisius darbus ir veiksmus, kuriuos turėtų atlikti Jėzaus Kristaus mokiniai. Virš vaisių užrašykite *Teisūs darbai*.)

Atkreipkite mokinių dėmesį į 1 eilutėje pavartotą žodį *vynininkas*.

- Kas yra vynininkas? (Kuris rūpinasi vynuogynu.)
- Kodėl, pagal 1–2 eilutes, Dangišskasis Tėvas yra tarsi vynininkas? (Paaiškinkite, kad Dievas Tėvas pasodino Tikrąjį Vynmedį [Jėzų Kristų], iš kurio visi kiti bus pamaitinti.)

Parodykite mokiniams nedidelę nuo medžio nupjautą šaką ar šakelę ir papasakokite, kaip nekantraujate, kada galėsite nuo jos nusiskinti ir valgyti vaisius. Paklauskite mokinių, kada, jų manymu, bus galima valgyti vaisius nuo šios šakelės?

- Kodėl ši šakelė neduos vaisių? (Kadangi buvo atkiršta nuo medžio, ji negali gauti maistingų medžiagų, kad duotų vaisių.)

Paprašykite kurio nors mokinio garsiai perskaityti Jono 15:4–5. Likusių mokinių paprašykite sekti skaitomą tekstą ir surasti, kas, pasak Gelbėtojo, yra būtina, kad vaisiai augtų ant šakos.

- Kas, pasak Jėzaus, yra būtina, kad vaisiai augtų ant šakos? (Šaka turi „pasilikti“ vynmedyje.)
- Kuo ši šakelė yra panaši į žmogų, kuris atsiskyrė ar buvo atskirtas nuo Gelbėtojo?

Paprašykite mokinių 4–5 eilutėse pasižymėti visus žodžius *pasilikti* ar *pasilieka*.

Paaiškinkite, kad žodis *pasilikti* šiose eilutėse reiškia likti tvirtai ir visą laiką laikytis Jėzaus Kristaus ir Jo Bažnyčios (žr. Džefris R. Holandas, „Pasilikite manyje“, 2004 m. balandžio visuotinės konferencijos medžiaga).

- Koks, pagal 5 eilutę, yra pasilikimo su Gelbėtoju, arba tvirtu Gelbėtoju laikymosi, rezultatas? (Jėzaus Kristaus mokiniai duos daug vaisių.)

Lentoje užrašykite tokį nebaigtą teiginį: „*Jei laikysimės įsakymų, pasiliksimė Gelbėtojo meilėje ir ...*“

Kad padėtumėte mokiniams suvokti, kaip Jėzus Kristus padeda mums laikytis įsakymų ir pasilikti Jo meilėje, paprašykite kurio nors mokinio garsiai perskaityti šį teiginį:

„Per Viešpaties malonę asmenys tikėdami Jėzaus Kristaus apmokėjimu ir atgailaudami už savo nuodėmes įgyja stiprybės ir pagalbos daryti tuos gerus darbus, kurių negalėtų padaryti, jei būtų palikti tai daryti savo jėgomis. Ši malonė yra galia, leidžianti vyrui ir moteriai stvertis už amžinojo gyvenimo ir išaukštinimo po to, kai bus įdėję visas savo pastangas“ (Bible Dictionary in the LDS English version of the Bible, “Grace”).

- Kaip Jėzus Kristus sustiprina mus laikytis įsakymų?

Apibendrinkite Jono 15:6–8 paaiškindami, kad Gelbėtojas mokė, jog tie, kurie nepasiliks Jame, yra tarsi nukiršta šakelė. Ji nunyksta ir miršta, tačiau tie, kurie pasilieka Jėzuje Kristuje, atneša teisius darbus, šlovinančius Dievą.

- Kaip mes galime pasilikti ar tvirtai laikytis Gelbėtojo?

Paprašykite kurio nors mokinio garsiai perskaityti Jono 15:9–11. Likusių mokinių paprašykite sekti skaitomą tekstą ir ieškoti, ką Jėzus mokė Savo mokinius daryti ir kokius palaiminimus jie gaus.

- Ką daryti Jėzus mokė Savo mokinius?
- Kodėl įsakymų laikymasis leidžia mums pasilikti Gelbėtojo meilėje? (Paaiškinkite, kad nors Tėvo ir Sūnaus meilė mums yra tobula ir nesibaigianti, Jų įsakymų laikymasis leidžia mums gauti palaimų pilnatvę, kurią iš meilės Jie trokšta mums duoti [žr. 1 Nefio 17:35; DS 95:12; 130:20–21].)

- Kodėl, pagal 11 eilutę, Jėzus mokė Savo apaštalus pasilikti Jame ir daryti teismo darbus?

Paklauskite mokinių, kaip jie, remdamiesi principu, kurį perskaitė 11 eilutėje, užbaigtų sakinių lentoje? (Remdamiesi mokinių pavartotais žodžiais, užbaikite teiginį lentoje taip, kad jis atskleistų štai tokį principą: **Jei laikysimės įsakymų, pasiliksime Gelbėtojo meilėje ir gausime džiaugsmo pilnatvę.**)

- Kodėl, jūsų nuomone, pasilikdami su Gelbėtoju galime gauti džiaugsmo pilnatvę?

Paprašykite mokinių prisiminti pažįstamą žmogų, kuris yra džiaugsmingas, nes pasiliko su Gelbėtoju. Pakvieskite kelis mokinius papasakoti apie tą žmogų ir paaiškinti, kodėl tas žmogus yra geras šio principo pavyzdys. Taip pat galite pakviesti mokinius papasakoti, kaip pasilikimas su Gelbėtoju jiems atnešė džiaugsmą.

Paprašykite mokinių apmąstyti būdus, kaip jie gali pasilikti tvirtai laikytis Gelbėtojo ir tokiu būdu tapti džiugesni.

Jono 15:12–17

Jėzus įsako Savo apaštalamis vienam kitą mylėti

Lentoje užrašykite prezidento Raselo M. Nelsono iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo teiginį. (Teiginį rasite „The Mission and Ministry of Jesus Christ“, *Ensign*, Apr. 2013, 38.)

„Kad garbiname Jėzų, geriausiai parodome sekdami Juo“ (prezidentas Raselas M. Nelsonas).

Lentoje užrašytame teiginyje pabraukite žodžius *garbiname* ir *sekdami*. Paprašykite mokinių paaiškinti, ką reiškia pbraukti žodžiai. (*Garbinimas* yra didelės meilės ir pagarbos rodymas, o *sekimas* reiškia imitavimą ar kopijavimą.)

- Kodėl, jūsų nuomone, sekimas Jėzumi yra geriausias būdas parodyti, kad mes Jį mylime ir gerbiame?

Pakvieskite kurį nors mokinį garsiai perskaityti Jono 15:12. Likusių mokinių paprašykite sekti skaitomą tekstą ir ieškoti, kaip Gelbėtojas nurodė mums Juo sekti.

- Ką Jėzus įsakė mums daryti? (Mokiniai gali atsakyti kitais žodžiais, tačiau jie turėtų įvardyti tokią tiesą: **Gelbėtojas įsakė mums mylėti vienam kitą taip, kaip Jis mus myli.** Paraginkite mokinius pasižymėti šią tiesą 12 eilutėje.)
- Ką, jūsų manymu, reiškia mylėti kitą žmogų taip, kaip Jėzus Kristus jus myli?

Paprašykite mokinių tyliai perskaityti Jono 15:13–17 ir ieškoti, kaip Gelbėtojas mus mylėjo. Skirkite pakankamai laiko užduočiai atlikti, tada suskirstykite juos poromis ir paprašykite kartu su savo partneriu aptarti tai, ką rado. Po to užduokite šiuos klausimus:

- Ką, pagal 13 eilutę, pasakė Gelbėtojas apibūdindamas didžiausią meilės išraišką?
- Kaip Jis parodė tokią meilę?

Kad padėtumėte mokiniams geriau suprasti, ką reiškia atiduoti savo gyvybę, paprašykite kurio nors mokinio garsiai perskaityti šį vyresniojo Klaudijaus R. M. Kostos iš Septyniiasdešimties teiginį:

„[Jėzus Kristus] davė mums aukščiausią meilės pavyzdį sakydamas: „Nėra didesnės meilės, kaip gyvybę už draugus atiduoti“ [Jono 15:13]. Po to Jis apmokėjo visas mūsų nuodėmes ir galiausiai atidavė savo gyvenimą dėl visų mūsų.

Mes galime atiduoti savo gyvenimus dėl tų, kuriuos mylime, ne fiziškai numirdami dėl jų, bet gyvendami dėl jų – skirdami savo laiko, visada dalyvaudami jų gyvenimuose, tarnaudami jiems, būdami mandagūs, malonūs ir rodydami tikrąją meilę savo šeimos nariams bei visiems žmonėms, kaip mokė Gelbėtojas“ („Nepalik rytojui to, ką gali atlikti šiandien“, 2007 m. spalio visuotinės konferencijos medžiaga).

- Kaip, pagal vyresnįjį Kostą, mes galime gyvybę už kitus atiduoti?
- Ar yra kas nors panašiu būdu savo gyvybę už jus atidavęs?

Paprašykite mokinių apmąstyti Gelbėtojo įsakymą mylėti kitus taip, kaip Jis mus myli. Skirkite mokiniams kelias minutes, kad savo sąsiuvinuose ar Raštų studijavimo žurnaluose parašytų apie žmogų, kuriam, jų nuomone, Gelbėtojas norėtų, kad mokiniai parodytų meilę, ir paskatinkite suplanuoti, kaip jie tai padarys.

Padėkite mokiniams pritaikyti doktrinas ir principus

Yra didesnė tikimybė, kad mokiniai pritaikys Raštuose rastus principus ir doktrinas, jei jie per Dvasią jaus jų teisingumą ir svarbą bei norės neatidėliodami įgyvendinti juos savo gyvenime. Vienas iš būdų, kaip padėti mokiniams pajauti doktrinų ir principų teisingumą ir svarbą, tai paraginti juos apmąstyti ir parašyti, kaip jie gali pritaikyti ar įgyvendinti išmoktas tiesas.

Jono 15:18–27

Jėzus perspėja Savo mokinius apie persekiojimą, kurį jie patirs liudydami apie Jį

Papaiškinkite, kad Gelbėtojas, pamokęs Savo apaštalus, kaip sekti Juo ir rodyti meilę kitam, mokė juos, kas jiems nutiks būnant ypatingais Jo liudininkais ir turint pareigą tuo dalintis.

Paprašykite vieno mokinio garsiai perskaityti Jono 15:18–20, o kitų mokinių – ieškoti, ko Jėzus mokė apie tai, kaip pasaulis elgsis su Jo mokiniais. (Papaiškinkite, kad šiose eilutėse „pasaulis“ simbolizuoja žmones, kurie yra nuodėmingi ir prieštarauja Dievui.)

- Ko Jėzus moko apie tai, kaip pasaulis elgsis su Jo mokiniais?

Galite pabrėžti mokiniams, kad „pasaulis nekenčia“ Gelbėtojo mokinių, todėl tikėtina, kad mokiniai susidurs su antimormoniška ir kupina neapykantos

žiniasklaida ir interneto tinklalapiais. Kai kurie mokiniai susidurs su šalinimusi, pajuoka ir piktu elgesiu bandant įbauginti bei priekabiavimu internete.

Jeigu reikia, galite nurodyti mokiniams, kaip ir kur rasti atsakymus į neapykantos kupinus kaltinimus Bažnyčiai. Be pagalbos iš patikimų suaugusiųjų, mokiniai gali rasti medžiagos internete adresu mormonnewsroom.org, lds.org/topics ir seektruth.lds.org.

Apibendrinkite Jono 15:21–25 paaiškindami, kad Jėzus Kristus patvirtino, jog tie, kurie neapkės Jo, taip pat neapkės Tėvo ir bus už savo pasirinkimą atsakingi.

Paaiškinkite, kad nepaisant kitų neapykantos ir Gelbėtojo pasekėjų persekiojimo, Jėzus Kristus suteikė būdų, kaip gauti liudijimą apie Jį. Paprašykite mokinių tyliai perskaityti Jono 15:26–27 ir ieškoti liudininkų, kurie pasauliui paliudys apie Jėzų Kristų.

- Kas, pagal Gelbėtojo žodžius, paliudys apie Jo dieviškumą? (Šventoji Dvasia ir Gelbėtojo mokiniai.)

Pasiūlykite mokiniams apmąstyti šios pamokos principus ir tiesas. Paraginkite juos prisiminti skatinimus veikti, kuriuos jie galėjo gauti iš Šventosios Dvasios ir kuriais gali vadovautis.

PAMOKA STUDIJUOJANTIEMS NAMUOSE.

Jono 11–15 (15 dalis)

Pasiruošimo medžiaga studijų namuose mokytojui

Kasdienių studijų namuose pamokų santrauka

Toliau pateiktos įvykių, doktrinų ir principų, kurių mokiniai mokėsi studijuodami Jono 11–15 (15 skyrių), santraukos nebūtina dėstyti per pamoką. Savo pamokoje susitelkite tik į keletą šių doktrinų ir principų. Atsižvelgdami į mokinių poreikius, vadovaukitės Šventosios Dvasios raginimais.

1 diena (Jono 11)

Mokiniai skaitydami, kaip Jėzus prikėlė Lozorių iš numirusių, išmoko šių principų: mūsų išbandymų metu mes galime pasirinkti parodyti tikėjimą Jėzumi Kristumi. Jėzus Kristus yra Prisikėlimas ir Gyvenimas. Tikėdami Jėzumi Kristumi galime įgyti amžinąjį gyvenimą. Jei mūsų išbandymų metu pasirinksime parodyti tikėjimą Jėzumi Kristumi, mūsų tikėjimas Juo bus patvirtintas ir sustiprintas.

2 diena (Jono 12)

Šioje pamokoje mokiniai studijavo apie Mariją, Mortos ir Lozoriaus seserį, Jėzaus kojų patepimą brangiais tepalais ir apie Gelbėtojo triumfinį įžengimą į Jeruzalę. Jie taip pat studijavo apie Gelbėtojo mokymus Jeruzalėje. Iš Gelbėtojo mokymų mokiniai išmoko štai tokių tiesų: vien tik stebuklų nepakanka, kad įtikėtume Jėzų Kristų; stengimasis labiau patikti žmonėms nei Dievui, gali mums neleisti viešai išpažinti mūsų tikėjimo Jėzumi Kristumi ir Jo Evangelija; mums nereikės gyventi dvasinėje tamsoje, jei tikėsime Jėzų Kristų.

3 diena (Jono 13)

Mokiniais studijuojant pasakojimą, kaip Gelbėtojas nuplovė Savo apaštalams kojas, jie išmoko štai tokių tiesų: būsimieji laimingesni, jei tarnaudami kitiems seksime Gelbėtojo pavyzdžiu; jei mylėsime vieni kitus taip, kaip Jėzus Kristus myli mus, kiti pažins mus kaip Jo mokinius.

4 diena (Jono 14–15)

Šioje pamokoje mokiniai studijavo, ko Gelbėtojas mokė apaštalus prieš atlikdamas Savo apmokančią auką. Jie išmoko, kad tik per Jėzaus Kristaus Apmokėjimą ir sekdami Jo keliu mes galime įžengti į Dangiškojo Tėvo karalystę. Taip pat jie išmoko, kad Jėzui Kristui meilę parodome laikydamiesi Jo įsakymų ir kad Šventoji Dvasia gali paguosti mus, išmokyti mus visko ir viską priminti. Mokiniai studijuodami apie vynmedį ir šakeles išmoko, kad, jei laikysimės įsakymų, pasiliksime Gelbėtojo meilėje ir gausime džiaugsmo pilnatvę.

Įvadas

Ši pamoka gali padėti mokiniams suprasti, ką jie turi daryti, kad sugrįžtų pas Dangiškąjį Tėvą. Taip pat mokiniai skaitydami Viešpaties patarimą, užrašytą Jono 14 skyriuje, gali apmąstyti, kaip jie gali geriau sekti Gelbėtojo pavyzdžiu.

Pasiūlymai, kaip mokyti

Jono 14:1–14

Gelbėtojas moko Savo apaštalus, kaip sugrįžti pas Dangiškąjį Tėvą

Jei turite, parodykite savo miesto žemėlapi ir paprašykite mokinių jame surasti vietą, kurioje šiuo metu esate. Žemėlapyje taip pat suraskite kitą vietą, kurią gerai žino mokiniai. Paprašykite jų ant popieriaus lapo aprašyti, kaip ten nuvykti nuo dabartinės jūsų buvimo vietos. Pakvieskite vieną – du mokinius perskaityti, ką jie parašė.

Lentoje užrašykite *Celestalinė karalystė*. Paprašykite mokinių pagalvoti, kokias instrukcijas jie duotų žmogui, kuris nori žinoti, kaip pasiekti celestalinę karalystę.

Priminkite mokiniams, kad kasdieninėse pamokose studijuodami Jono 14 skyrių jie išmoko tiesą, kuri gali padėti jiems sužinoti, kaip sugrįžti pas Dangiškąjį Tėvą ir įžengti į celestalinę karalystę. Paaiškinkite, kad šioje pamokoje jie išmoks daugiau apie tą tiesą.

Kad padėtumėte mokiniams suprasti Jono 14 skyriaus kontekstą, priminkite jiems, kad Gelbėtojas su Savo apaštalais šventė Paschą aukštutiniame kambaryje Jeruzalėje. Po Paschos vakarienės Jėzus pasakė Savo apaštalam, kad Jis greitai juos paliks (žr. Jono 13:33).

Pakvieskite kelis mokinius pakaitomis garsiai perskaityti Jono 14:1–5. Kitų mokinių paprašykite sekti skaitomą tekstą ir ieškoti, kas, pasak Jėzaus mokymų, paguos apaštalus.

Paaiškinkite, kad Džozefo Smito Vertimo Jono 14:3 rašoma: „Aš nuėjęs paruošiu jums vietą ir vėl sugrįšiu, ir jus pas save pasiimsiu, kad jūs būtumėte ten, kur ir aš.“

- Ko Jėzus mokė Savo apaštalus apie tai, kas juos paguos?
- Kaip manote, ką reiškia sakiny: „Mano Tėvo namuose daug buveinių“ (Jono 14:2)?

Pakvieskite kurį nors mokinį garsiai perskaityti toliau pateiktą prezidento Džozefo Smito teiginį. Likusių mokinių paprašykite išsiaiškinti, kaip Jis paaiškino sakinio prasmę.

„[Teiginys] „Mano Tėvo namuose daug buveinių“ [...] turėtų būti – „Mano Tėvo karalystėje yra daug karalysčių“, kad jūs galėtumėte būti Dievo įpėdiniai ir bendrapaveldėtojai kartu su manimi. [...] Yra buveinės tiems, kurie paklūsta celestaliniam įstatymui, ir yra buveinės tiems, kurie nesilaiko įstatymo, kiekvienam iš eilės“ (*Bažnyčios prezidentų mokymai. Džozefas Smitas* [2010], 211 p.).

Galite mokiniams pasiūlyti Raštuose virš žodžių *namuose* ir *buveinių*, Jono 14:2, užrašyti žodžius *karalystėje* ir *karalysčių*.

- Kurie mokymai Jono 14:1–4 galėjo paguoti apaštalus?
- Kaip, pagal 5 eilutę, Tomas reagavo į Gelbėtojo mokymą, kad Jo apaštalai žino kelią į Dangiškojo Tėvo karalystę?

Paprašykite kurio nors mokinio garsiai perskaityti Jono 14:6. Likusių mokinių paprašykite sekti skaitomą tekstą ir ieškoti, ką į Tomo klausimą atsakė Jėzus. Priminkite jiems, kad tai yra viena iš Raštų įvaldymo eilučių.

- Ką Jėzus atsakė į Tomo klausimą?

Lentoje nupieškite kelią. Viename kelio gale užrašykite *Mes*, o kitame *Dangiškojo Tėvo karalystė*. Po kelio užrašykite *Kelias* ir atkreipkite mokinių dėmesį į tai, kad šis žodis simbolizuoja kelią, vedantį iš vienos vietos į kitą.

- Kodėl Gelbėtojas yra Kelias? (Mokiniai gali atsakyti, kad Gelbėtojas parodo mums, kaip gyventi, kad taptume kaip Dievas, ir kaip tapti vertiems gyventi Dangiškojo Tėvo akivaizdoje.)

Lentoje po žodžiu „Kelias“ užrašykite *Tiesa* ir *Gyvenimas*.

- Kodėl Jėzus Kristus yra Tiesa? (Jis yra visos tiesos šaltinis ir Jis tobulai įvykdė visą tiesą.)
- Kodėl Jėzus Kristus yra Gyvenimas? (Jo dėka mes galime įveikti fizinę mirtį ir būti prikelti su nemirtingais fiziniiais kūnais bei įveikti dvasinę mirtį amžinajam gyvenimui gauti. Jis yra „šviesa, kuri yra visame kame, kuri teikia gyvybę viskam“ [DS 88:13].)

Po kelio priešiniu lentoje, prieš žodį „Kelias“ užrašykite *Jėzus Kristus yra*.

- Kaip, remdamiesi diskusijomis ir tuo, ko išmokote kasdieninėje pamokoje, apibendrintumėte Gelbėtojo teiginio „niekas nenuėina pas Tėvą kitaip, kaip tik per mane“ prasmę? (Jono 14:6.) (Nors mokiniai gali atsakyti ir kitais žodžiais, jie turėtų atpažinti tiesą, panašią į šią: **Tik per Jėzaus Kristaus Apmokėjimą ir sekdami Jo keliu mes galime įžengti į Dangiškojo Tėvo karalystę.**)
- Kas nutiks, jei mes bandysime eiti keliu, kuris nėra Gelbėtojo kelias?

Pakvieskite kurį nors mokinį garsiai perskaityti šį vyresniojo Lorenzo E. Korbridžo iš Septyniadešimties teiginį. Mokinių paprašykite pasiklausyti, kas nutiks, jei mes bandysime eiti keliu, kuris nėra Gelbėtojo kelias.

„Jėzus Kristus yra tas Kelias. Jis yra Šviesa ir Gyvybė, Duona ir Vanduo, Pradžia ir Pabaiga, Prisikėlimas ir Gyvenimas, pasaulio Gelbėtojas, Tiesa ir Kelias.

Yra tik vienas Kelias į laimę ir pasitenkinimą. Jis yra tas Kelias. Kiekvienas kitas kelias, bet koks kitas kelias, bet kuris kitas kelias yra kvailystė. [...]

Viešpaties kelias nesunkus. Gyvenimas yra sunkus, bet ne Evangelija. „Visame kame [yra] priešingybė“ [2 Nefio 2:11], visur, kiekvienam. Gyvenimas sunkus kiekvienam iš mūsų, bet gyvenimas yra ir paprastas. Yra tik du pasirinkimai. Galime sekti Viešpatį ir būti apdovanoti Jo galia bei mėgautis ramybe, šviesa, stiprybe, žinojimu, pasitikėjimu, meile ir džiaugsmu arba galime eiti koku nors kitu keliu, kuriuo nors kitu keliu, bet koku kitu keliu ir likti vieni – be Jo paramos, galios, vadovavimo, kamuojami tamsos, sumaišties, abejonių, sielvarto ir nusivylimo. Aš klausiu, kuris kelias yra lengvesnis? [...]

Yra tik vienas Kelias į laimę ir pasitenkinimą. Jėzus Kristus yra Kelias“ („Kelias“, 2008 m. spalio visuotinės konferencijos medžiaga).

- Kas nutiks, pasak vyresniojo Korbridžo, jei mes neseksime Gelbėtojo keliu?

- Kas nutiks, jei mes seksime Gelbėtojo keliu?
- Koks yra Gelbėtojo kelias? (Jei reikia, priminkite mokiniams, kad Gelbėtojo kelias apima tikėjimo Juo ir Dangiškuoju Tėvu ugdymą; atgailą; išgelbėjimo apeigas, tokias kaip krikštas ir šventyklos apeigos, ištvėrimą iki galo per paklusnumą ir tikėjimą.)

Paprašykite mokinių pagalvoti apie patyrimus, kai jie buvo palaiminti dėl to, kad sekė Gelbėtojo keliu. Pakvieskite kelis mokinius pasidalinti savo patirtimi.

Paskatinkite mokinius apmąstyti, ar tinkamai jie seka Gelbėtojo keliu. Paprašykite jų sugalvoti vieną būdą, kaip jie galėtų geriau sekti Gelbėtoju, ir išsikelti tikslą tai įvykdyti.

Apibendrinkite Jono 14:7–14 paaiškindami, kad Gelbėtojas mokė Savo apaštalus, jog vienas iš Jo atėjimo į žemę tikslų buvo žodžiais ir darbais atskleisti tikrąją Dangiškojo Tėvo prigimtį. Jis taip pat Savo apaštalams pažadėjo, kad jie turės galią daryti stebuklus.

Kitas skyrius (Jono 16–21)

Paprašykite mokinių jiems baigiant studijuoti Jono evangeliją ieškoti atsakymų į šiuos klausimus: ką kabėdamas ant kryžiaus Jėzus pasakė Savo motinai? Kas buvo pirmasis žmogus, kuriam pasirodė prisikėlęs Jėzus Kristus? Kas atsisakė patikėti kitų liudijimais, kad Jėzus prisikėlė? Paprašykite mokinių įsivaizduoti, ką Gelbėtojas pasakytų Savo mokiniams, kurie buvo Jo ir Jo prisikėlimo liudininkai, tačiau vėliau, užuot skelbę Evangeliją, nusprendė grįžti prie savo ankstesnių darbų. Paprašykite jų kitame skyriuje ieškoti, ką tiems mokiniams pasakė Gelbėtojas.

76 PAMOKA.

Jono 16

Įvadas

Po Paschos vakarienės Jėzus Kristus toliau mokė Savo mokinius. Jis pasakė jiems, kad greitai eis pas Savo Tėvą ir kad Šventoji Dvasia, arba Guodėjas, ateis ir ves juos į tiesos

pilnatvę. Jėzus išpranašavo Savo paties mirtį ir prisikėlimą bei paskelbė, kad Jis nugalėjo pasaulį.

Pasiūlymai, kaip mokyti

Jono 16:1–15

Jėzus aiškina apie Šventosios Dvasios vaidmenį

Pakvieskite vieną mokinį ateiti į klasės priekį. Užriškite mokiniui akis taip, kad jis negalėtų matyti. Užrišę mokiniui akis, likusių mokinių paprašykite Raštų knygas padėti kur nors klasėje. Paklauskite mokinio užrištomis akimis, ar sunku būtų surasti kieno nors Raštus klasėje ir atversti konkretų puslapį. Taip pat paklauskite mokinio, ar būtų lengviau, jei kas nors pasisiūlytų jį (-ją) nuvesti prie Raštų.

Pasiūlykite mokiniui užrištomis akimis pasirinkti mokinį iš klasės, kuris būtų jo (jos) vedlys. Paprašykite pasirinkto mokinio nuvesti mokinį užrištomis akimis prie norimų Raštų ir padėti jam (jai) surasti konkretų puslapį. Atlikus šias užduotis paaiškinkite, kad Jėzus Kristus, būdamas žemėje, mokė Savo apaštalus. Jis asmeniškai juos vedė prie Jo mokomų tiesų supratimo.

Apibendrinkite Jono 16:1–4 paaiškindami, kad, pavalgęs Paschos vakarienę su Savo apaštalais, Jėzus pasakė jiems, jog ateis toks laikas, kai žmonės jų neapkės ir manys, kad juos nužudydami tarnauja Dievui.

Paprašykite kurio nors mokinio garsiai perskaityti Jono 16:5–6. Kitų mokinių paprašykite sekti skaitomą tekstą ir ieškoti, ką Jėzus pasakė Savo apaštalams ir kaip jie tai išgirdę pasijuto.

- Kaip jautėsi mokiniai sužinoję naujieną, kad Jėzus iškeliauja ir jie bus persekiojami?

Paprašykite mokinio, kuris buvo mokinio užrištomis akimis vedliu, sugrįžti į savo vietą. Paklauskite mokinio užrištomis akimis:

- Ar jaustumėsi vėl vienišas be galinčio tau padėti draugo?

Atneškite kėdę ir paprašykite mokinio užrištomis akimis atsisėsti (akių neatrėškite).

Paprašykite kurio nors mokinio garsiai perskaityti Jono 16:7. Likusių mokinių paprašykite sekti skaitomą tekstą ir surasti, ką Jėzus pažadėjo iškeliauvęs atsiųsti.

- Ką Jėzus pažadėjo iškeliauvęs atsiųsti? (Jėzus atsiųs Guodėją, arba Šventąją Dvasią.)

Atkreipkite dėmesį, kad „Jėzaus mirtingosios kelionės metu Šventoji Dvasia tarp žydų neveikė visa galia“ (Jono 7:39; 16:7)“ (Bible Dictionary in the LDS English version of the Bible, „Holy Ghost“). Kad padėtumėte mokiniams geriau suprasti,

kodėl Šventoji Dvasia neveikė visa galia, garsiai perskaitykite vyresniojo Briuso R. Makonkio iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo teiginį:

„Kol Jėzus asmeniškai buvo kartu su mokiniais, nuolatinė Dvasios bendrystė jiems nebuvo tokia reikalinga, kokia tapo Jėzui iškeliauvus“ (*Doctrinal New Testament Commentary*, 3 vols. [1965–1973], 753).

Apibendrinkite Jono 16:8–12 paaiškindami, kad vienas iš Šventosios Dvasios vaidmenų yra nepritarti nuodėmingam pasauliui.

Pakvieskite vieną mokinį garsiai perskaityti Jono 16:13, o likusių mokinių paprašykite ieškoti, kokius kitus vaidmenis Jėzui iškeliauvus apaštalų gyvenimuose atliks Guodėjas.

- Kokius vaidmenis Gelbėtoji iškeliauvus apaštalų gyvenimuose atliks Šventoji Dvasia? Kaip Šventosios Dvasios pagalba ir vadovavimas gali padėti mokiniams?
- Kaip, remiantis 13 eilute, Šventoji Dvasia gali mums padėti šiomis dienomis? (Mokiniams baigus atsakinėti, lentoje užrašykite tokią tiesą: **Šventoji Dvasia gali nuvesti mus į visą tiesą ir parodyti ateities dalykus.**)
- Kokiais būdais Šventoji Dvasia nuveda mus į tiesą?
- Kaip Šventoji Dvasia gali mums parodyti ateities dalykus? (Jei reikia, paaiškinkite, kad per Šventąją Dvasią Dievas gali suteikti tikrumą, viltį, regėjimą, perspėjimą ir vadovavimą mūsų ateičiai.)

Padėkite kokį nors daiktą (prizą) ant lentynos, kėdės ar kur nors kitur klasėje. Pasiūlykite mokiniui užrištomis akimis jį surasti. Paprašykite kito mokinio pašnibždėti nurodymus mokiniui užrištomis akimis, kad jis (ji) galėtų surasti prizą. Mokiniui suradus prizą, paprašykite jį (ją) atsirišti akis. Leiskite abiem mokiniams sugrįžti į savo vietas. Paklauskite mokinių:

- Kada jautėte, kad Šventoji Dvasia veda jus į tiesą? Kaip atpažinote, kad jus vedė Šventoji Dvasia?

Galite papasakoti patyrimą iš savo gyvenimo, kai buvote vedami Šventosios Dvasios. Kad padėtumėte mokiniams pritaikyti šioje pamokoje išminktą tiesą, paskatinkite juos gyventi taip, kad savo gyvenime siektų Šventosios Dvasios vadovavimo.

Susijusių patyrimų pasakojimas

Tiek mokytojai, tiek mokiniai turi turėti galimybę pasidalinti savo įžvalgomis ir supratimu bei asmenine patirtimi, susijusia su doktrina arba principu. Jie taip pat gali papasakoti, ką pastebėjo kitų gyvenime. Tačiau jums gali tekti padėti mokiniams suprasti, kad kai kurie potyriai yra per daug šventi arba asmeniškai, kad apie juos pasakotume klasėje (žr. Almos 12:9; DS 63:64).

Pažymėkite, kad Jono 16:13 nurodo, jog Šventoji Dvasia, kurios vaidmuo yra liudyti Tėvą ir Sūnų, „nekalbės iš savęs, bet skelbs, ką bus išgirdusi, ir praneš, kas turi įvykti“. Pakvieskite vieną mokinį garsiai perskaityti Jono 16:14–15, o likusių mokinių paprašykite ieškoti, ką šios Šventosios Dvasios žinios sako mums.

- Kieno žinias Šventoji Dvasia mums perduoda? (Mokiniams baigus atsakinėti, lentoje užrašykite tokią tiesą: **Šventoji Dvasia apreiškia Dangiškojo Tėvo ir Jėzaus Kristaus tiesas ir nurodymus.**)
- Kodėl pravartu žinoti, kad kai Šventoji Dvasia mums kalba, Ji kalba už Dangiškąjį Tėvą ir Jėzų Kristų?

Paaiškinkite mokiniams, kad Šventosios Dvasios „perduodama informacija jūsų dvasiai yra daug tikresnė negu bet kokia kita informacija, kurią galite gauti per savo natūralius jausmus“ (*Ištikimi Tikėjimui. Evangelijos žinynas* [2005], 174). Tai reiškia, kad Šventoji Dvasia yra pats vertingiausias vedlys norint sužinoti tiesą; Jos poveikis yra daug svarbesnis nei materialūs įrodymai, kitų nuomonė ar pasaulio argumentai. Mums, kaip ir Gelbėtojo mokiniams, reikia išmokti pasitikėti Šventosios Dvasios vadovavimu, kai Viešpaties fiziškai nėra.

Jono 16:16–33

Viešpats kalba apie Savo iškeliavimą iš mirtingojo gyvenimo ir skelbia, kad Jis nugalėjo pasaulį

Paprašykite mokinių prisiminti atvejį, kada jie turėjo atsisveikinti su šeimos nariu ar draugu.

- Kaip atsisveikindami guodėte vieni kitus?

Pakvieskite kurį nors mokinį garsiai perskaityti Jono 16:16. Likusių mokinių paprašykite sekti skaitomą tekstą ir ieškoti, ką dar Jėzus pasakė mokiniams, kas galėjo juos paguosti galvojant apie Jo išėjimą. Paprašykite mokinių papasakoti, ką rado.

Paaiškinkite, kad Jono 16:17–19 skaitome, jog mokiniai nesuprato, ką Jėzus turėjo galvoje sakydamas, kad Jis palieka juos, tačiau jie vėl Jį pamatys.

Pakvieskite mokinį garsiai perskaityti Jono 16:20–22. Likusių mokinių paprašykite sekti skaitomą tekstą ir ieškoti, ką Viešpats pasakė Savo mokiniams apie tai, kaip jie jausis, kai Jis juos paliks ir kai jie vėl Jį išvys. Galite paaiškinti, kad žodžiai „gimdydama moteris“ nusako nėščią, gimdymo skausmų kankinamą moterį.

- Kaip jausis mokiniai, kai Jėzus juos paliks? Ką Jis pažadėjo, kas nutiks po to?

Paaiškinkite, kad mokiniai Jėzų vėl pamatys, kai Jis prisikels. Nors jų sielvertas dėl Jo mirties bus didelis, džiaugsmas, kurį jie patirs Jam prisikėlus, bus ilgalaikis.

Apibendrinkite Jono 16:23–32 paaiškindami, kad Jėzus mokė Savo apaštalus melstis tiesiogiai Dangiškajam Tėvui Jo (Kristaus) vardu ir patikino juos dėl Tėvo meilės jiems ir Jam.

Pakvieskite vieną mokinį garsiai perskaityti Jono 16:33, o kitų mokinių paprašykite ieškoti žodžių ir frazių, kuriomis Gelbėtojas guodė Savo mokinius.

- Kokiais žodžiais ir frazėmis Viešpats guodė Savo mokinius?

- Kodėl, pagal 33 eilutę, net negandų ir mirčių kupiname pasaulyje galime patirti laimę ir ramybę? (Mokiniams baigus atsakinėti, lentoje užrašykite tokį principą: **Kadangi Jėzus Kristus įveikė pasaulį, mes galime būti džiugūs ir turėti ramybę.**)
- Ką, jūsų manymu, reiškia tai, kad Jėzus Kristus įveikė pasaulį?

Paaiškinkite, kad Tėvo Viengimis, Jėzus Kristus, gyveno be nuodėmės, įveikė kiekvieną pasaulio pagundą. Jis taip pat įveikė kiekvieną skausmą, suspaudimą ir apmokėjo visų žmonių nuodėmes. Per Savo gyvenimą, kančią, mirtį ir prisikėlimą Jis įveikė visas kliūtis, kad mes taptume švarūs, rastume ramybę ir gyventume kartu su mūsų Tėvu danguje ir tais, kuriuos mylime.

- Kaip žinojimas, kad Jėzus Kristus įveikė pasaulį, gali padėti mums būti džiugiems ir turėti ramybę?

Padalinkite mokiniams po lapelį su šiuo prezidento Tomo S. Monsono teiginiu. Pakvieskite vieną mokinį garsiai perskaityti šį teiginį, o likusių mokinių paprašykite ieškoti paaiškinimo, kaip nepaisant šio pasaulio išbandymų ir sunkumų galime būti džiugūs ir turėti ramybę.

„Būkime džiugūs kasdieniame gyvenime. Nors gyvename vis neramesniais laikais, Viešpats mus myli ir mumis rūpinasi. Jis visuomet mūsų pusėje, jei darome, kas teisu. Jis padės mums, kai to prireiks. [...] Mūsų gyvenimai gali būti kupini džiaugsmo, jei sekame Jėzaus Kristaus Evangelijos mokymais.

Viešpats priminė mums: „Būkite drąsūs, aš nugalėjau pasaulį“ [Jono 16:33]. Kokį džiaugsmą teikia mums tokia žinia. Jis gyveno dėl mūsų ir mirė už mus. Jis sumokėjo už mūsų nuodėmes. Galime sekti Jo pavyzdžiu. Reikškime Jam didį dėkingumą priimdami Jo auką ir gyvendami taip, kad vieną dieną galėtume grįžti gyventi su Juo („Tave Dievas telydės nuolat“, 2012 m. spalio visuotinės konferencijos medžiaga).

- Kada žinojimas, kad Jėzus Kristus įveikė pasaulį, padėjo mums būti džiugiems ir turėti ramybę?

Paskatinkite mokinius būti džiugius ir gyventi pagal Jėzaus Kristaus Evangeliją. Paliudykite, kad kai jie tai darys, pajus ramybę ir viltį, kuri yra įmanoma per Viešpaties atpirkimo auką ir prisikėlimą.

Jono 17

Įvadas

Gelbėtojas, prieš patirdamas kankinimus, Getsemanėje pasakė Savo didžiąją užtarimo maldą. Jis meldėsi, kad Jo mokiniai ir visi Juo sekusieji pažintų Dangiškąjį Tėvą ir įgytų

amžinąjį gyvenimą, Jis taip pat meldė, kad jie galėtų būti kartu su Juo ir Jo Tėvu.

Pasiūlymai, kaip mokyti

Jono 17:1–8

Jėzus Kristus maldoje kreipiasi į Dangiškąjį Tėvą

Paprašykite mokinių paminėti žymius žmones, apie kuriuos jie ką nors žino. Tada paprašykite jų paminėti žmones, su kuriais jie asmeniškai bendrauja, kuriuos jie geriausiai pažįsta.

- Kuo skiriasi žinojimas *ko nors* apie žmogų nuo tikro to žmogaus *pažinimo*?
- Ko reikia, kad iš tiesų pažintume žmogų?
- Kas yra tie žmonės, kuriuos manote būtų svarbu pažinti geriau? Kodėl?

Paaiškinkite, kad Gelbėtojas mokė apie Dangiškojo Tėvo ir Jo pažinimo svarbą. Paprašykite mokinių studijuoti Jono 17 skyrių ir surasti tiesas, kurios padės jiems pažinti Dangiškąjį Tėvą ir Jėzų Kristų.

Kad padėtumėte mokiniams suprasti Jono 17 skyriaus kontekstą, paminėkite, kad tuo metu, kai Gelbėtojas ir Jo apaštalai valgė paskutinę vakarienę ir kai jie įžengė į Getsemanės sodą, Jėzus pasakė maldą, kuri tradiciškai yra žinoma kaip užtarimo malda. Viena žodžio *užtarti* reikšmių yra kreiptis į ką nors kito žmogaus vardu. Šiuo atveju Jėzus Kristus kreipėsi į Dangiškąjį Tėvą Savo apaštalų vardu, prašydamas, kad jie galėtų gauti amžinąjį gyvenimą.

Paprašykite kurio nors mokinio garsiai perskaityti Jono 17:1–3. Likusių mokinių paprašykite sekti skaitomą tekstą ir surasti, kaip Gelbėtojas apibūdino amžinąjį gyvenimą.

Jono 17:3 yra Raštų įvaldymo eilutė. Raštų įvaldymo eilučių studijavimas padės mokiniams geriau suprasti pagrindines doktrinas ir pasiruošti mokyti kitus. Galite pasiūlyti mokiniams pasižymėti Raštų įvaldymo eilutes, kad ateityje galėtų greičiau surasti. Kad padėtumėte mokiniams išmokti šias eilutes, peržiūrėkite šios pamokos pabaigoje pateiktą mokymo idėją.

Raštų įvaldymo ir papildomų veiklų, padedančių mokiniams išmokti parinktas ištraukas, paaiškinimo ieškokite šio vadovėlio priede.

- Kaip Gelbėtojas apibūdina amžinąjį gyvenimą?
- Kaip, remdamiesi 3 eilute, suformuluotumėte principą, kuris moko, ką mes turime daryti, kad įgytume amžinąjį gyvenimą? (Mokiniai gali atsakyti ir kitais

žodžiais, bet įsitikinkite, jog jie supranta, kad **norėdami įgyti amžinąjį gyvenimą, mes turime pažinti Dangiškąjį Tėvą ir Jo Sūnų Jėzų Kristų.**)

Kad padėtumėte mokiniams geriau suprasti, ką reiškia pažinti Dievą, paprašykite kurio nors mokinio garsiai perskaityti šį vyresniojo Briuso R. Makonkio iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo teiginį:

„Viena yra žinoti, kad Dievas yra, ir kas kita yra jį pažinti. Mes žinome apie jį, kai išmokstame, kad jis yra atskiras asmuo, pagal kurį sukurtas žmogus; kai sužinome, kad Sūnus yra jo Tėvo esybės atvaizdas; kai išmokstame, kad abu, Tėvas ir Sūnus, turi konkrečias savybes ir galias. Tačiau su jais susipažįstame, taip, kad įgytume amžinąjį gyvenimą, kai džiaugiamės ir patiriame tuos pačius dalykus kaip jie. Pažinti Dievą reiškia galvoti taip, kaip jis galvoja, jausti tai, ką jis jaučia, turėti galią, kurią jis turi, suprasti tiesas, kurias jis supranta, ir daryti tai, ką jis daro. Pažįstantys Dievą tampa tokie, koks yra jis, ir gyvena taip, kaip jis, t. y. turi amžinąjį gyvenimą“ (*Doctrinal New Testament Commentary*, 3 vols. [1965–1973], 1:762).

- Kuo Tėvo ir Sūnaus pažinimas skiriasi nuo paprasto žinojimo *apie* Juos?
- Kodėl žmogus negali įgyti amžinojo gyvenimo nepažindamas Dievo Tėvo ir Jėzaus Kristaus?
- Kokiais būdais galime pažinti Tėvą ir Sūnų?

Apibendrinkite Jono 17:4–5 paaiškindami, kad Gelbėtojas pranešė Savo Tėvui, jog atliko Jam pavestą Tėvo darbą. Jis paprašė Savo Tėvo pašlovinti Jį ta pačia šlove, kurią Jis turėjo ikimirtingame gyvenime.

Paprašykite kurio nors mokinio garsiai perskaityti Jono 17:6–8. Tada paprašykite likusių mokinių sekti skaitomą tekstą ir surasti, ką padarė Jo mokiniai, kad pažintų Gelbėtoją.

- Ką mokiniai padarė, kad pažintų Gelbėtoją? (Galite pasiūlyti mokiniams 8 eilutėje pažymėti žodžius „priėmė juos“, „tikrai pažino“ ir „įtikėjo“.)

Jono 17:9–19

Gelbėtojas meldžiasi už Savo mokinius

Paprašykite kurio nors mokinio garsiai perskaityti Jono 17:9. Likusių mokinių paprašykite sekti skaitomą tekstą ir surasti, už ką konkrečiai meldėsi Gelbėtojas.

- Už ką meldėsi Gelbėtojas prieš atlikdamas Apmokėjimą?
- Kodėl, jūsų nuomone, apaštalam buvo naudinga išgirsti, kaip dėl jų meldėsi Gelbėtojas?

Užrašykite lentoje *Jono 17:11–18*. Suskirstykite mokinius poromis. Paprašykite mokinių porų studijuoti šias eilutes ir ieškoti, ko Jėzus prašė melddamasis Savo apaštalų vardu. Galite pasiūlyti mokiniams pasižymėti, ką rado. Skirkite pakankamai laiko užduočiai atlikti, tada paprašykite kelių mokinių papasakoti visiems mokiniams, ką rado.

Pažymėkite, jog Gelbėtojas paminėjo, kad Jo mokiniai toliau gyvens pasaulyje, kuris buvo priešiškas ir jų nekentė.

- Kokios tiesos, kaip gyventi pasaulyje, mes, kaip Jėzaus Kristaus mokiniai, galime pasimokyti iš 14–16 eilučių? (Mokiniams baigus atsakinėti, lentoje užrašykite tokį principą: **Kaip Jėzaus Kristaus mokiniai, mes turime būti pasaulyje, bet ne iš pasaulio.**)
- Ką, jūsų manymu, reiškia *būti* pasaulyje, bet ne *iš* pasaulio?

Paprašykite vieno mokinio garsiai perskaityti šį vyresniojo M. Raselo Balardo iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo teiginį:

„Bažnyčioje dažnai kartojame šį dvielį: „Būkite pasaulyje, bet ne pasaulio.“ [...]

Galbūt šiuos žodžius turėtume [...] išskirti į du atskirus patarimus? Pirmasis, „*būkite pasaulyje*“. Būkite dalyviai, būkite informuoti. Stenkitės suprasti, toleruoti ir vertinti įvairovę. Prasmingai prisidėkite prie visuomenės tarnaudami ir dalyvaudami. Antrasis, „*būkite ne pasaulio*“. Neikite klaidingais keliais ir nesistenkite pritapti ir priimti to, kas nėra teisinga. [...]

Bažnyčios nariai turi daryti didesnę įtaką nei daroma jiems. Turėtume stengtis stabdyti nuodėmės ir blogio srautą, o ne pasyviai leisti jam mus nešti. Kiekvienas turime padėti spręsti problemą, užuot stengėsi jos vengti ar ignoruoti“ (“The Effects of Television,” *Ensign*, May 1989, 80).

- Kodėl Viešpats nori, kad mes pasiliktume pasaulyje, bet nebūtume iš pasaulio?

Paprašykite mokinių vėl dirbti poromis ir sugalvoti pavyzdį, kaip žmogus paminėtose vietose ir paminėtomis sąlygomis galėtų būti pasaulyje, bet ne iš pasaulio:

1. Mokykloje
2. Su draugais
3. Naudodamasis internetu

Skirkite pakankamai laiko užduočiai atlikti, tada paprašykite kelių mokinių pristatyti likusiems mokiniams jų sugalvotus pavyzdžius. Pakvieskite kelis mokinius pasidalinti patyrimais, kaip jie arba jų pažįstamas žmogus deramai parodė, kad yra pasaulyje, bet ne iš pasaulio.

Paskatinkite mokinius užsirašyti savo sąsiuvinuose ar Raštų studijavimo žurnaluose vieną konkretų būdą, kaip jie stengsis geriau sekti Gelbėtoju būdami pasaulyje, bet ne iš pasaulio.

Jono 17:20–26

Gelbėtojas meldžia už visus žmones, kurie priima Jo Evangeliją

Paprašykite kurio nors mokinio ateiti prieš klasę ir atlikti užduotį, kurią atlikdamas (-a) turės susitepti rankas (pvz., nuvalyti šluoste žymes nuo lentos ar žemių dubenyje surasti daiktą). Paskatinkite mokinį atliekant užduotį nesusitepti rankų.

Mokiniui atlikus užduotį paprašykite jo kitiems mokiniams parodyti rankas.

- Kodėl ši veikla yra panaši į mūsų pastangas būti pasaulyje, bet ne iš pasaulio? (Nepaisant visų mūsų pastangų, mes neišliekame visiškai švarūs nuo nuodėmių ir blogio, egzistuojančio pasaulyje.)

- Jei negalėtume būti apvalyti nuo savo nuodėmių, kokias galiausiai patirtume pasekmes? Kodėl? (Mes būtume amžiams atskirti nuo Dievo akivaizdos, kadangi niekas nešvarus negali gyventi Jo akivaizdoje [žr. 1 Nefio15:33–34].)

Padėkokite mokiniui ir paprašykite atsisėsti.

Pakvieskite mokinį garsiai perskaityti Jono 17:20–23. Likusių mokinių paprašykite sekti skaitomą tekstą ir ieškoti, ko meldė Jėzus Kristus.

- Ko meldė Jėzus Kristus? (Galite pasiūlyti mokiniams pasižymėti žodį *viena* visur, kur tik jis vartojamas 20–23 eilutėse.)
- Kaip mes galime tapti viena su Dievu Tėvu ir Sūnumi? (Per Jėzaus Kristaus Apmokėjimo palaiminimus, kuriuos gauname paklusdami Jo įsakymams, ir Šventosios Dvasios dovaną.)

Užrašykite lentoje tokią tiesą: **Ateidami pas Jėzų Kristų ir gaudami Jo Apmokėjimo palaiminimus, galime tapti viena su Tėvu ir Sūnumi.**

Pakvieskite kurį nors mokinį garsiai perskaityti šį vyresniojo Džefrio R. Holando iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo teiginį:

„Tiesioginė žodžio *Apmokėjimas* [angl. „atonement“] reikšmė anglų kalba yra savaime aiški: angl. „at-one-ment“ reiškia „sutartinai“, t. y. darant taip, kad tai, kas buvo atskira ar nutolę, susivienytų“ („The Atonement of Jesus Christ,“ *Ensign*, Mar. 2008, 34–35).

- Kodėl, remdamiesi tuo, ką žinote apie Dangiškaį Tėvą ir Jėzų Kristų, norite tapti viena su Jais?

Pakvieskite kurį nors mokinį garsiai perskaityti šį prezidento Džeimso E. Fausto iš Pirmosios Prezidentūros teiginį. Mokinių paprašykite sekti skaitomą tekstą ir ieškoti, kokio palaiminimo sulauks tie, kurie sieks būti viena su Dangiškuoju Tėvu ir Jėzumi Kristumi.

„Mes turime uoliai stengtis ne tik pažinti Mokytoją, bet, kaip Jis kvietė, siekti būti viena su Juo (žr. Jono 17:21). [...]“

Ateinančios dienos bus kupinos suspaudimų ir sunkumų. Tačiau per patikinimą ir paguodą, kad turime asmeninį ryšį su Dievu, mums bus suteikta raminanti drąsa“ (“That We Might Know Thee,” *Ensign*, Jan. 1999, 2, 5).

Paliudykite apie Jėzaus Kristaus ir Dangiškojo Tėvo pažinimo svarbą ir siekimą būti viena su Jais.

Paskatinkite mokinius apmąstyti, ką jie gali padaryti, kad geriau pažintų Dangiškaį Tėvą ir Jėzų Kristų bei sustiprintų savo ryšį su Jais.

Paprašykite mokinių mintis užsirašyti Raštų studijavimo žurnaluose arba sąsiuvinuose. Skirkite pakankamai laiko užduočiai atlikti, tada pakvieskite kelis savanorius pasidalinti savo mintimis ir jausmais su kitais mokiniais.

Raštų įvaldymas – Jono 17:3

Kad padėtumėte mokiniams mintinai išmokyti Jono 17:3, paprašykite jų ateinančią savaitę nešiotis su savimi Raštų įvaldymo kortelę su šia eilute. Paraginkite juos pasikartoti šią eilutę ir atsiradus progai pabandyti ją pasakyti. Galite mokiniams pasiūlyti, kad pabandytų ją pasakyti mintinai ir paaiškinti jos prasmę šeimos nariui. Keletą ateinančių dienų pamokos pradžioje pakvieskite mokinius papasakoti, kaip jiems sekasi įsiminti šią eilutę.

Jono 18–19

Įvadas

Po to, kai žydų vadovai suėmė ir apklausė Jėzų, jie nuvedė Jį pas Pilotą, kad šis teistų ir priimtų nuosprendį. Pilotas galiausiai nusprendė nukryžiuoti Jėzų, nors įsitikino Kristaus

nekaltumu. Kabėdamas ant kryžiaus Gelbėtojas patikėjo Savo motiną apaštalo Jono globai. Po Jėzaus nukryžiuavimo Jo kūnas buvo paguldytas kape.

Pasiūlymai, kaip mokyti

Jono 18:1–32

Jėzus suimamas ir apklausiamas žydų vadovų, kurie vėliau nuveda Jį pas Pilotą

Lentoje užrašykite tokį klausimą:

Kada yra sunkiausia rūpintis kitų gerove?

Paprašykite kelių mokinių pagalvoti, kaip jie atsakytų į lentoje užrašytą klausimą?

Paašškinkite, kad Jėzus Kristus ir Romos valdytojas Pilotas per įvykius, aprašytus Jono 18–19 skyriuose, pirmumą teikė skirtingiems dalykams, arba juos vertino skirtingai. Skirtingose lentos pusėse užrašykite *Jėzui Kristui rūpėjo* ir *Pilotui rūpėjo*. Paprašykite mokinių studijuojant Jono 18–19 skyrius ieškoti tiesos, kuri padės jiems sužinoti, kokie dalykai gyvenime jiems turėtų labiausiai rūpėti.

Apibendrinkite Jono 18:1–3 paašškindami, kad po to, kai Jėzus kentėjo Getsemanės sode, Judas Iskarijotas atėjo su aukštųjų kunigų bei fariziejų pavaldiniais Jo suimti.

- Kaip jūs reaguotumėte, jeigu žinotumėte, kad ginkluotų pareigūnų būrys atvyksta jūsų suimti ir nuteisti mirčiai?

Pakvieskite kelis mokinius pakaitomis garsiai perskaityti Jono 18:4–11 ir Luko 22:50–51. Likusių mokinių paprašykite sekti skaitomą tekstą ir ieškoti, ką darė Jėzus, kai būrys atvyko.

- Ką Jėzus pasakė atvykusiems Jį suimti?
- Kas, pasak šių eilučių, rūpėjo Jėzui Kristui? (Mokiniam atsakinėjant lentoje po „Jėzui Kristui rūpėjo“ užrašykite tokius sakinius: *apsaugoti Savo apaštalus, išgydyti tarno ausį, įvykdyti Dangiškojo Tėvo valią*.)

Paprašykite kurio nors mokinio garsiai perskaityti šią Jono 18:12–32 santrauką.

Jėzus Kristus leido pareigūnams Jį suimti. Jie nuvedė jį pas Aną, vieną žydų vadovų, po to pas Kajafą, aukštąjį kunigą, kuris troško nuteisti Kristų mirti. Petras su kitu mokiniu sekė paskui Jėzų. Kai trys skirtingi žmonės paklausė Petro, ar jis buvo vienas Jėzaus mokinių, Petras kiekvieną kartą neigė pažinojęs Jį. Kajafui apklausus Jėzų, žydų vadovai nuvedė Jį pas Pilotą, Romos provincijos

valdytoją Judėjoje, kad šis Jėzų teistų ir paskelbtų nuosprendį. Tik romėnai turėjo įgaliojimą įvykdyti mirties nuosprendį Jeruzalėje.

Paašškinkite, kad šis teismas galėjo įvykti Antonijaus tvirtovėje netoli šventyklos. (Galite pakviesti mokinius atsiversti Triknųgės prieduose 12-ą Biblijos žemėlapi „Jeruzalė Jėzaus laikais“ ir surasti Antonijaus tvirtovę [žemėlapyje pažymėtą skaičiumi 3].)

Jono 18:33–19:16

Jėzus Kristus teisiamas pas Pilotą

Paprašykite dviejų mokinių, kad pasiskirstę vaidmenimis garsiai perskaitytų Gelbėtojo ir Piloto žodžius, užrašytus Jono 18:33–37. (Šiems mokiniams prieš pamoką galite pasiūlyti susirasti eilutes, kurias jie skaitys.) Atlikite pasakotojo vaidmenį arba pakvieskite dar vieną mokinį būti pasakotoju. Mokiniam skaitant savo dalis, paprašykite klasės sekti skaitomą tekstą ir ieškoti, ką Pilotas norėjo sužinoti apie Kristų.

- Ką, pagal Jono 18:33, Pilotas norėjo sužinoti apie Kristų?

Paašškinkite, kad žydų vadovai kaltino Jėzų skelbus save žydų karaliumi, nes, jei Jėzus skelbėsi esąs karalius, Jis galėjo būti apkaltintas kurstymu arba priešišku Romos valdžiai (žr. Jono 19:12), nusikaltimu, kuris buvo baudžiamas mirtimi.

- Ką Jėzus paaiškino Pilotui? (Jo karalystė buvo „ne iš šio pasaulio“ [Jono 18:36], o Jis atvyko į žemę, „kad liudy[tų] tiesą“ [Jono 18:37].)

Paprašykite mokinių tyliai perskaityti Jono 18:38–40 ir ieškoti, ką Pilotas nusprendė.

- Kokią išvadą padarė Pilotas? (Jis pasakė: „Nerandu jame jokios kaltės“ [38 eilutė].)
- Kaip, pagal 39 eilutę, Pilotas bandė paleisti Jėzų?

Apibendrinkite Jono 19:1–5 paašškindami, kad romėnų kareiviai nuplakė ir išjuokė Jėzų. Po to Pilotas išvedė Jėzų prieš žmones.

Paprašykite mokinių tyliai perskaityti Jono 19:4, 6 ir ieškoti, ką Pilotas keliskart pasakė žydams („Aš nerandu šiame žmoguje jokios kaltės“).

- Remiantis Piloto tvirtinimu, kad jis nerado Jėzuje jokios kaltės, kaip Pilotas manė esant teisinga pasielgti?

Pakvieskite kurį nors mokinį garsiai perskaityti Jono 19:7. Likusių mokinių paprašykite sekti skaitomą tekstą ir ieškoti, ką žydų vadovai sakė Pilotui apie Jėzų.

Pakvieskite Pilotą, Jėzaus ir pasakotojo žodžius skaičiusius mokinius toliau garsiai skaityti jų vaidmenis atitinkančius Jono 19:8–11 sakinius. Likusių mokinių paprašykite sekti skaitomą tekstą ir ieškoti, ką pasakė Pilotas, išgirdęs, kad Jėzus sakė esąs Dievo Sūnus.

- Ką atsakė Pilotas po to, kai žydų vadovai jam pasakė, kad Jėzus sakė esąs Dievo Sūnus?

- Jei būtumėte Piloto vietoje, kaip jaustumėtės išgirdę, ką pasakė Jėzus apie valdytojo galią? Kodėl?

Paiškinkite, kad 11 eilutėje užrašytas Jėzaus atsakymas apie žydų vadovus, turėsiąčius „didesnę nuodėmę“, parodo, kad jei Pilotas paklustų minios reikalavimui ir įsakytų nukryžiuoti Jėzų, jis padarytų nuodėmę, tačiau ne tokio sunkumo kaip tie, kurie aktyviai siekė Jėzaus mirties.

Paprašykite mokinių tyliai perskaityti Mato 27:19 ir ieškoti, ką Pilotui patarė daryti žmona. Paprašykite mokinių pasakyti, ką rado.

Pakvieskite mokinių garsiai perskaityti Jono 19:12–15. Likusių mokinių paprašykite sekti skaitomą tekstą ir ieškoti, ką su Jėzumi norėjo padaryti Pilotas ir ką į tai atsakė žydai.

- Ką, pagal 12 eilutę, norėjo padaryti Pilotas?
- Ką žydų vadovai pasakė Pilotui, kai sužinojo, kad jis nori paleisti Jėzų?

Priminkite mokiniams, kad Cezaris buvo Romos imperatorius, kuris paskyrė Pilotą Judėjos valdytoju. Kelis kartus anksčiau Pilotas buvo įsakęs Romos kareiviams nužudyti žydus ir suteršęs keletą šventų jų religinių tradicijų. Apie Piloto veiksmus buvo pranešta Cezariui ir Cezaris priekaištavo Pilotui (žr. 34 skyrių, 7 pastabą, James E. Talmage, *Jesus the Christ*, 3rd ed. [1916], 648–649).

- Kas galėjo nutikti Pilotui, jei žydai būtų pranešę, kad jis nebuvo Cezario „draugas“ (12 eilutė)? (Jei Cezaris įtartų, kad Pilotas buvo jam neištikimas, jis atimtų iš Piloto jo, kaip valdytojo, užimamas pareigas ir galias.)

Pažymėkite, kad Pilotas turėjo pasirinkti, ar rūpintis savo asmeniniais interesais, ar paleisti Gelbėtoją, kurį jis žinojo esant nekaltą.

Pakvieskite kurį nors mokinių garsiai perskaityti Jono 19:16. Likusių mokinių paprašykite sekti skaitomą tekstą ir ieškoti, kaip pasielgti pasirinko Pilotas.

- Kaip pasielgti pasirinko Pilotas?
- Ką šis pasirinkimas parodo apie tai, kas labiausiai rūpėjo Pilotui? (Mokiniams baigus atsakinėti, lontoje po „Pilotui rūpėjo“ užrašykite tokius žodžius: *jis pats; jo užimamos pareigos ir galia.*)
- Kokio principo galime išmokti iš Piloto apsisprendimo savo asmeninius interesus iškelti aukščiau už Gelbėtojo, kurį žinojo esant nekaltą, paleidimą? (Mokiniams baigus atsakinėti, lontoje užrašykite tokį principą: **Savo interesų iškėlimas aukščiau už darymą to, kas teisinga, nuves mus į nuodėmę.**)
- Kokioms situacijoms esant mes galime būti gundomi iškelti savo asmeninius interesus aukščiau už darymą to, kas teisinga?
- Kaip galime įveikti pagundą iškelti savo asmeninius interesus aukščiau už darymą to, kas teisinga?

Paprašykite mokinių ieškoti, ko, studijuodami paskutines Jėzaus Kristaus mirtingojo gyvenimo akimirkas, jie gali išmokti apie Jėzaus savybes lygindami Jį su Pilotu?

Palyginkite ir sugretinkite

Atkreipiant dėmesį į panašumus arba skirtumus tarp mokymų, žmonių arba įvykių, galima aiškiau suprasti doktrinos, principo, Raštų eilutės bei Evangelijos tiesas.

Jono 19:17–42**Jėzus nukryžiuojamas, Jo kūnas paguldomas į kapą**

Apibendrinkite Jono 19:17–24 paaiškindami, kad Jėzus nešė Savo kryžių į Golgotą, kur buvo nukryžiuotas.

Pakvieskite mokinį garsiai perskaityti Jono 19:25–27. Likusių mokinių paprašykite sekti skaitomą tekstą ir ieškoti, kas dalyvavo Jėzaus nukryžiuojime.

- Kas stovėjo šalia kryžiaus, kai Jėzus buvo nukryžiuotas? (Mokiniams atsakius, paaiškinkite, kad sakinyje: „Pamatęs [...] mylimąjį mokinį“ [26 eilutė], nurodo apaštalą Joną, taip pat žinomą kaip Joną Mylimąjį.)
- Kuo, pagal 26–27 eilutes, rūpinosi Jėzus, kai buvo prikaltas prie kryžiaus? Ką Jis nurodė Jonui daryti? (Pasirūpinti Jo motina taip, kaip savo motina. Lentoje po „Jėzui Kristui rūpėjo“ užrašykite *Jo motinos gerovė*.)

Jei įmanoma, duokite kiekvienam mokiniui vyresniojo Deivido A. Bednario iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo toliau pateikto teiginio kopiją. Paprašykite kurio nors mokinio garsiai perskaityti šį teiginį.

„Būdas atsiskleidžia [...] tuomet, kai pajėgiame pajusti kitų kančią, nors patys kenčiame; pastebėti kitų alkį, nors patys esame alkani; užjausti išgyvenančius dvasinę agoniją, nors patys esame dvasinio skausmo sukuryje. Taigi, būdas atsiskleidžia, kai pamatome kitus ir jiems padedame, nors mūsų prigimtinis ir instinktyvus noras yra rūpintis savimi ir užsisklęsti savyje. Jei toks gebėjimas iš tiesų yra svarbiausias dorybingo žmogaus būdo kriterijus, tuomet pasaulio Gelbėtojas yra tobulas pastovaus ir geraširdžio būdo pavyzdys“ (“The Character of Christ” [Brigham Young University–Idaho Religion Symposium, Jan. 25, 2003], 2–3).

- Kaip, remdamiesi tuo, ko apie Gelbėtojo būdą išmokome Jono 18–19 skyriuose, galime sekti Jo pavyzdžiu? (Mokiniams baigus atsakinėti, lentoje užrašykite tokią tiesą: **Galime sekti Gelbėtojo pavyzdžiu pasirinkdami padėti kitiems net tada, kai mums patiems yra reikalinga pagalba.**)
- Kaip galime įveikti norą pirmiausia rūpintis savimi ir pasirinkti padėti kitiems net tada, kai mums patiems yra reikalinga pagalba?
- Kada esate matę, kaip žmogus pasirinko sekti Gelbėtojo pavyzdžiu ir padėti kitiems tada, kai jam pačiam buvo reikalinga pagalba?

Galite pasidalinti savo liudijimu apie Jėzų Kristų ir Jo parodytą tobulą kitų poreikių išskėlimo aukščiau savųjų pavyzdį. Paskatinkite mokinius užsirašyti savo sąsiuvinuose ar Raštų studijavimo žurnaluose, kaip jie seks Gelbėtojo pavyzdžiu.

Apibendrinkite Jono 19:28–42 paaiškindami, kad po Jėzaus mirties Juozapas iš Arimatėjos paprašė Pilotą Jėzaus kūno. Juozapas ir Nikodemas paruošė Jėzaus kūną ir nunešė jį į kapą, kurį buvo atidavęs Juozapas.

Jono 20

Įvadas

Sekmadienį po nukryžiovimo Marija Magdaliėtė rado tuščią kapą ir apie tai pranešė Jonui ir Petru, kurie, vos sužinoję,

nubėgo prie tuščio kapo. Prisikėlęs Kristus pasirodė Marijai Magdalietei, o vėliau ir Savo apaštalams.

Pasiūlymai, kaip mokyti

Jono 20:1–10

Marija Magdaliėtė randa tuščią kapą ir apie tai praneša Jonui ir Petru, kurie, vos sužinoję, nubėga prie kapo

Kad paruoštumėte mokinius studijuoti Jono 20, paprašykite jų pagalvoti apie laikotarpį, kai jų mylimas žmogus arba jų pažįstamų mylimas žmogus mirė.

- Kokie jausmai mus aplanko, kai miršta mylimas žmogus?

Kad padėtumėte mokiniams suprasti Jono 20 kontekstą, priminkite jiems, kad po to, kai penktadienį maždaug 15 val. Jėzus mirė, vėlų vakarą Jo kūnas buvo paguldytas į kapą, o ant kapo angos, kad sandariai uždarytų, užridentas didelis akmuo. Saulei nusileidus prasidėjo šabas. (Galite paaiškinti, kad prieš Jėzaus Kristaus prisikėlimą Viešpaties sandoros žmonės šventė šabą nuo saulės laidos penktadienį iki saulės laidos šeštadienį.)

Padėkite mokiniams suprasti Raštų kontekstą

Raštų kontekstas paaiškina įvykio, aprašyto Raštų ištraukoje, aplinkybes. Šio konteksto supratimas paruoš mokinius atpažinti įkvėptų Raštų autorių žinias. Tai taip pat padės mokiniams mintyse kiek įmanoma giliau įžengti į autorių pasaulį ir pamatyti įvykius taip, kaip juos matė rašytojas.

Pakvieskite kurį nors mokinį garsiai perskaityti šį vyresniojo Džozefo B. Virtlino iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo teiginį. Likusių mokinių paprašykite įsivaizduoti, kaip tą tragišką penktadienį jautėsi Jėzaus mokiniai.

„Įsivaizduoju, koks tada buvo tamsus penktadienis, kai ant kryžiaus buvo iškeltas Kristus.

Tą baisų penktadienį visa žemė drebėjo ir buvo apgaubta tamsos. Žemę ištiko baisios audros.

Tie nelabi žmonės, kurie siekė Jo mirties, tuomet džiūgavo. Kadangi nebeliko Jėzaus, buvo tikėtasi, kad nebeliks ir Jo pasekėjų. Tądien jie triumfavo.

Tą dieną šventyklos uždanga perplyšo pusiau.

Marija Magdaliėtė ir Marija, Jėzaus motina, buvo skausmo ir nevilties palaužtos. Tas nuostabus žmogus, kurį jos mylėjo ir gerbė, kabėjo ant kryžiaus negyvas.

Tą penktadienį palūžo ir apaštalai. Jėzus, jų Gelbėtojas – ant vandens kadaise vaikščiojęs žmogus, kėlęs kitus iš mirties, – dabar Pats buvo nelabų žmonių valioje. Jie bejėgiškai stebėjo Jį, nugalėtą Savo priešų.

Tą penktadienį žmonijos Gelbėtojas buvo pažemintas ir sužeistas, sumuštas ir išplūstas.

Tai buvo tas penktadienis, kai nepakeliamas ir triuškinantis skausmas graužė sielas tų, kurie Dievo Sūnų mylėjo ir gerbė.

Manau, kad tas penktadienis buvo pats tamsiausias pasaulio istorijoje nuo pat jo pradžios” („Sekmadienis tikrai išauš“, 2006 m. spalio visuotinės konferencijos medžiaga).

- Jei jūs būtumėte buvęs vienas iš tų apaštalų, kurie buvo tenai tą penktadienį, ką galvotumėte ir kaip jaustumėtės?

Mokiniam atsakius, garsiai perskaitykite dar vieną vyresniojo Virtlino teiginį:

„Bet tos dienos nuosprendis ilgai netvėrė“ („Sekmadienis tikrai išauš“, 2006 m. spalio visuotinės konferencijos medžiaga).

Paprašykite mokinių studijuojant Jono 20 išsiaiškinti, kodėl „tos dienos nuosprendis ilgai netvėrė“.

Pakvieskite kurį nors mokinį garsiai perskaityti Jono 20:1–2. Likusių mokinių paprašykite sekti skaitomą tekstą ir ieškoti, ką Marija Magdalieta pamatė anksti ryte sekmadienį atėjusi prie Jėzaus kapo.

- Ką pamatė Marija?
- Ką padarė Marija pamačiusi, kad akmuo nuo įėjimo į kapą buvo nuridentas? Ką ji pamanė?

Pakvieskite kelis mokinius pakaitomis garsiai perskaityti Jono 20:3–10. Likusių mokinių paprašykite sekti skaitomą tekstą ir ieškoti, ką Petras ir Jonas, vadinamas „kit[u] mokin[iu]“ (3 eilutė), padarė, išgirdę iš Marijos naujieną.

- Ką padarė Petras ir Jonas, išgirdę iš Marijos naujieną?
- Kaip, pagal 8 eilutę, reagavo Jonas, pamatęs tuščią kapą? Ką jis pamanė?

Galite paaiškinti, kad kol Jonas nepamatė tuščio kapo, jis iki galo nesuprato Gelbėtojo pareiškimų, kad Jis trečią dieną prisikels iš numirusių. Pamatęs tuščią kapą, Jonas prisiminė ir įtikėjo (žr. Jono 20:8–9).

Jono 20:11–31

Prisikėlęs Gelbėtojas pasirodo Marijai Magdalietai, o vėliau ir Savo apaštalams

Pakvieskite mokinį garsiai perskaityti Jono 20:11–15. Likusių mokinių paprašykite sekti skaitomą tekstą ir ieškoti, kas kalbėjo su Marija, kai Petras ir Jonas išėjo iš kapo.

- Kas, pasak 12–13 eilutės, kalbėjo su Marija?
- Kas su Marija kalbėjo 15 eilutėje? Kas, Marijos manymu, buvo Jėzus?

Pakvieskite mokinį garsiai perskaityti Jono 20:16–18. Paprašykite likusių mokinių sekti skaitomą tekstą ir ieškoti, ką Jėzus nurodė padaryti Marijai, kai ji atpažino Jį.

Kad padėtumėte mokiniams suprasti sakinį: „Nelaikyk manęs!“ (17 eilutė), paprašykite vieno mokinio garsiai perskaityti šį vyresniojo Briuso R. Makonkio iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo teiginį:

„Karaliaus Jokūbo Biblijos vertime Jėzus sako: „Neliesk manęs.“ Džozefo Smito Vertime skaitome: „Nelaikyk manęs!“ Įvairiuose vertimuose iš graikų kalbos ši eilutė verčiama „nesikibk į mane“ arba „nelaikyk manęs“. Kai kas mano, kad tai reiškia „nesikibk į mane ilgiau“ arba „nelaikyk manęs ilgiau“. Kiti kalba, kad reikia nustoti laikytis jo įsikibus, darydami išvadą, kad Marija jį jau buvo užlaikiusi. Turime rimtą priežastį manyti, kad prisikėlusio Viešpaties Marijai sakoma mintis buvo tokia: „Negali manęs čia laikyti, nes aš ruošiuosi žengti pas savo Tėvą“ (*The Mortal Messiah*, 4 vols. [1979–1981], 4:264).

- Ką, pagal 17 eilutę, Jėzus nurodė padaryti Marijai?

Pasiūlykite mokiniams įsivaizduoti, kad jie yra vieni iš tų apaštalų, išgirdusių Marijos liudijimą. Paprašykite mokinių savo sąsiuvinuose arba Raštų studijavimo žurnaluose atsakyti į tokius klausimus:

- Kaip galvojate, ką jūs jaustumėte išgirdę Mariją?
- Ar būtumėte ja patikėję? Kodėl taip arba ne?

Skirkite pakankamai laiko užduočiai atlikti, po to pakvieskite kelis mokinius perskaityti, ką parašė. Priminkite jiems, kad kai kuriems mokiniams buvo sunku patikėti Marijos liudijimu (žr. Morkaus 16:11).

Pakvieskite kurį nors mokinį garsiai perskaityti Jono 20:19–20, o kitų mokinių paprašykite ieškoti, kas nutiko tą vakarą.

- Kas nutiko tą vakarą, kai susirinko mokiniai?
- Kokią svarbią doktriną išmoko Marija ir mokiniai? (Nors mokiniai gali atsakyti kitais žodžiais, jie turėtų nurodyti tokį principą: **Jėzus Kristus per Savo prisikėlimą įveikė mirtį.**)
- Kaip, pagal 20 eilutę, jautėsi mokiniai pamatę prisikėlusį Viešpatį?

Pakvieskite kurį nors mokinį garsiai perskaityti šį vyresniojo Džozefo B. Virtlino teiginį:

„Iš karto tos akys, kurios nepaliaujamai raudėjo, nudžiugo. Iš lūpų, kuždėjusių sielvarto ir širdgėlos kupinas maldas, pasipylė šlovinantys žodžiai, nes Jėzus Kristus, Gyvojo Dievo Sūnus, stovėjo priešais juos kaip pirmasis prisikėlimo vaisius, kaip įrodymas, kad mirtis tėra naujos ir nuostabios egzistencijos pradžia („Sekmadienis tikrai išauš“, 2006 m. spalio visuotinės konferencijos medžiaga).

- Kaip žinojimas, kad Jėzus Kristus prisikėlė, gali padėti mums gedint dėl mylimo žmogaus mirties? (Kadangi Jėzus Kristus prisikėlė, kiekvienas, gyvenęs ant šios žemės, taip pat bus prikeltas [žr. 1 Korintiečiams 15:20–22].)

Apibendrinkite Jono 20:21–23 paaiškindami, kad Jėzus, parodęs Savo mokiniams žaizdas Savo rankose ir šone, pavedė jiems atlikti Jo darbą ir pasakė: „Gavote Šventąją Dvasią“ (22 eilutė).

Paprašykite kurio nors mokinio garsiai perskaityti Jono 20:24–25. Likusių mokinių paprašykite sekti skaitomą tekstą ir ieškoti apaštalo, kuris nedalyvavo šiame šventame įvykyje.

- Kurio apaštalo nebuvo, kai kiti mokiniai matė prisikėlusį Viešpatį?
- Ko, pagal 25 eilutę, reikėjo Tomui, kad jis patikėtų?
- Kaip šioje eilutėje užrašyta Tomo reakcija skiriasi nuo Jono reakcijos, kai jis pamatė tuščią kapą (Jono 20:8)?
- Kodėl, jūsų manymu, Tomui buvo taip sunku patikėti?

Pakvieskite kelis mokinius pakaitomis garsiai perskaityti Jono 20:26–29. Likusių mokinių paprašykite ieškoti, ką patyrė Tomas praėjus aštuonioms dienoms po to, kai pasakė, kad netiki, jog Jėzus prisikėlė.

Užuot prašę mokinių perskaityti, galite padėti mokiniams įsivaizduoti šiose eilutėse aprašytą Tomo patyrimą parodydami filmuką „Blessed Are They That Have Not Seen, and Yet Have Believed“ (liet. „Palaiminti, kurie tiki nematę“) (2:29) iš *The Life of Jesus Christ Bible Videos* (liet. „Jėzaus Kristaus gyvenimas. Biblijos filmai“). Filmuką galima rasti internete adresu LDS.org.

- Po to, kai Jėzus leido Tomui paliesti Jo rankas ir šoną, kokį pasirinkimą Jis kvietė Tomą padaryti? (Tikėti.)
- Ką, pagal 29 eilutę, Jėzus norėjo, kad Tomas suprastų?
- Kokio principo galime pasimokyti iš Gelbėtojo mokymo? (Mokiniams baigus atsakinėti, lentoje užrašykite tokį principą: **Esame laiminami, kai net Jo nematydami pasirenkame tikėti Jėzų Kristų.**)

Suskirstykite mokinius grupelėmis po du ar tris ir kiekvienai grupei padalinkite dalijamąją medžiagą su toliau pateiktais klausimais.

Esame laiminami, kai netgi negalėdami Jo matyti pasirenkame tikėti Jėzų Kristų

1. Kodėl jūs pasirenkate tikėti Jėzumi Kristumi, nors Jo nesate matę savo mirtingomis akimis?
2. Kaip mes galime parodyti, kad pasirinkome tikėti Jėzumi Kristumi?
3. Kaip jūs buvote palaiminti už tai, kad pasirinkote tikėti Jėzumi Kristumi?

Paprašykite kiekvienos grupelės kartu aptarti šiuos klausimus ir užrašyti savo atsakymus dalijamojoje medžiagoje arba savo Raštų studijavimo žurnaluose.

Skirkite pakankamai laiko užduočiai atlikti, tada paprašykite kelių mokinių pasakyti savo atsakymus bendraklasiams.

Paaiškinkite, kad nors Jėzus mokė, kad būsime palaiminti, jei net Jo nematydami pasirinktume Jį tikėti, Jis vis tiek duoda liudininkus, suteikiančius pagrindą mūsų tikėjimui.

Pakvieskite mokinį garsiai perskaityti Jono 20:30–31. Likusių mokinių paprašykite sekti skaitomas eilutes ir ieškoti, kodėl Jonas aprašė šiuos įvykius.

- Kodėl Jonas aprašė šiuos įvykius? (Galite paaiškinti, kad žodis *gyvenimas* [31 eilutėje] reiškia amžinąjį gyvenimą.)
- Kokių tiesų galime pasimokyti iš apaštalų ir pranašų liudijimų 31 eilutėje? (Nors mokiniai gali atsakyti ir kitais žodžiais, tačiau jie turėtų atpažinti tiesas, panašias į šias: **Apaštalai ir pranašai liudijo apie Jėzų Kristų, kad mes galėtume įtikėti, jog Jis yra Dievo Sūnus. Pasirinkdami tikėti apaštalų ir pranašų liudijimu apie Jėzų Kristų galime įgyti amžinąjį gyvenimą.** Šis tikėjimas reiškia, kad kiekvienas stengsis laikytis Jo įsakymų ir išliks ištikimas tam liudijimui.)
- Kaip apaštalų ir pranašų liudijimai sustiprino jūsų tikėjimą Jėzumi Kristumi?

Baigdami pamoką paliudykite apie Jėzų Kristų. Paraginkite mokinius pritaikyti tiesas, kurias jie atpažino Jono 20 skyriuje, ir nuspręsti, kaip jie parodys savo tikėjimą Jėzumi Kristumi?

Jono 21

Įvadas

Prisikėlęs Viešpats pasirodė Savo apaštalams, kai jie žvejojo. Ant kranto Jėzus kartu su Savo mokiniais valgė ir pakvietė

Petrą parodyti meilę Viešpačiui ganant Jo avis. Jėzus išpranašavo Petro nužudymą ir Jono vertimą.

Pasiūlymai, kaip mokyti

Jono 21:1–17

Prisikėlęs Viešpats pasirodo keletui Savo apaštalų prie Tiberiados (Galilėjos) ežero

Lentoje nupieškite didelę širdį.

Pakvieskite mokinius ateiti prie lentos ir viduje širdies užrašyti du tris jų mėgstamiausius dalykus. Paaiškinkite, kad tai gali būti žmonės, daiktai ar veiklos.

Mokiniams baigus, taip pat galite užrašyti kelis savo mėgstamus dalykus.

Apibendrinkite Jono 21:1–2 paaiškindami, kad, du kartus matę prisikėlusį Viešpatį, Petras ir keletas kitų apaštalų buvo Galilėjos ežero (kuris dar vadinamas Tiberiados ežeru) pakrantėje. Paprašykite kurio nors mokinio garsiai perskaityti Jono 21:3. Likusių mokinių paprašykite sekti skaitomą tekstą ir ieškoti, ką nusprendė daryti Petras.

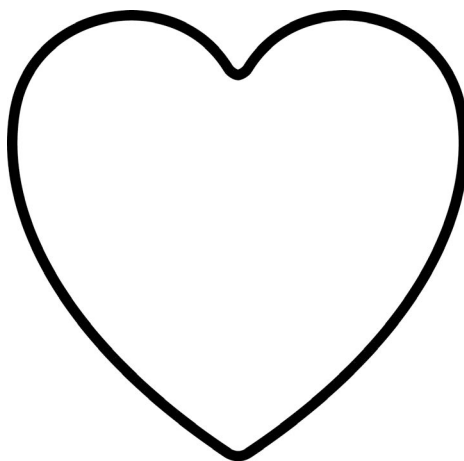
- Kaip manote, kokią veiklą į mūsų mėgstamų dalykų sąrašą lentoje užrašytų Petras? (Mokiniams atsakius, lentoje, širdies viduje, užrašykite *žvejoti*.)
- Kiek ilgai Petras ir kiti mokiniai žvejojo? Kiek žuvies jie pagavo?

Paprašykite mokinių pagalvoti, kaip, jų nuomone, jautėsi Petras ir kiti mokiniai po ilgos žvejybos nakties nieko nesužvejoję.

Paprašykite kurio nors mokinio garsiai perskaityti Jono 21:4–6. Likusių mokinių paprašykite sekti skaitomą tekstą ir ieškoti, kas nutiko rytojaus rytą.

- Kas buvo ant kranto?
- Ar mokiniai atpažino Jėzų iš karto?
- Ką Jėzus nurodė jiems daryti?
- Kas nutiko po to, kai jie paklausė Jėzaus nurodymų?

Paprašykite kurio nors mokinio garsiai perskaityti šį vyresniojo Džefrio R. Holando iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo teiginį:

„Vos prieš trejetą metų tie patys vyrai žvejojo toje pačioje jūroje. Pasak Raštų, tada jie taip pat „kiaurą naktį vargę, nieko nesugavo“ [Luko 5:5]. Bet kažkoks galilėjietis nuo kranto šūktelėjo jiems užmesti tinklus ir jie „užgriebė didelę daugybę žuvų“ [Luko 5:6], kad net tinklai pradėjo trūkinėti ir jie pripildė abi valtis žuvų tiek, kad jos vos nepradėjo skęsti.

Dabar vėl vyko tas pats“ („Pirmasis ir didysis įsakymas“, 2012 m. spalio visuotinės konferencijos medžiaga).

- Kaip šis antrasis stebuklingas žuvų laimikis galėjo padėti mokiniams suprasti, kas buvo ant kranto?
- Ką būtumėte galvoję ar kaip būtumėte jautęsi, jeigu kartu su apaštalais būtumėte buvę toje valtyje?

Apibendrinkite Jono 21:7–14 paaiškindami, kad kai mokiniai nebeįstengė įtraukti pilno žuvies tinklo į valtį, Jonas pareiškė, kad krante esantis vyras yra Viešpats. Petras nekantraudamas išoko į vandenį ir nuplaukė pas Jėzų, o likusieji atplaukė valtimi. Mokiniais atplaukus į krantą, Jėzus jiems ruošė valgyti.

Paaiškinkite, kad vyresnysis Džefris R. Holandas smulkiau paaiškino šį įvykį, mokydamas, kad Petru ir kitiems mokiniams pavalgius kartu su Gelbėtoju, Jėzus „[pasižiūrėjo] į jų išklerusius menkus laivelius, nušiučiusius tinklus ir stulbinančią 153 žuvų krūvą“ („Pirmasis ir didysis įsakymas“, 2012 m. spalio visuotinės konferencijos medžiaga) ir prakalbo į Petrą.

Pakvieskite vieną mokinį garsiai perskaityti Jono 21:15–17. Kitų mokinių paprašykite sekti skaitomą tekstą ir ieškoti, kokį klausimą Petru pakartotinai uždavė Jėzus. Galite pasiūlyti mokiniams pasižymėti, ką jie randa.

- Kokį klausimą Petru tris kartus uždavė Jėzus?
- Kada Jėzus paklausė: „Ar myli mane labiau negu šitie?“ Kaip manote, ką nurodė žodis *šitie* (15 eilutėje)? (Jėzus galėjo nurodyti žuvų krūvą ar kitus dalykus, susijusius su žvejo gyvenimu. Lentoje prie širdies užrašykite tokį klausimą: *Ar myli mane labiau negu šitie?*)
- Ką atsakė Petras?
- Kaip jaustumėtės būdami Petro vietoje, jei Jėzus jus tris kartus paklaustų, ar jūs Jį mylite?

Kad padėtumėte mokiniams suprasti, kodėl Jėzus tris kartus uždavė šį klausimą, paprašykite vieno jų garsiai perskaityti šį vyresniojo Holando teiginį:

„Jėzus (ir čia vėl pripažįstu, kad detalizuoju ne pagal Raštus) atsakė maždaug taip: „Petrai, tai kodėl tu čia? Kodėl mes vėl ant to paties kranto, prie tų pačių tinklų kalbame apie tą patį? Argi tada buvo neaišku ir argi dabar neaišku, kad, jei aš noriu žuvų, aš galiu jų gauti? Petrai, man reikia mokinių – amžinai ištikimų mokinių. Man reikia tokio, kuris ganytų mano avis ir gelbėtų mano ėriukus. Man reikia tokio, kuris skelbtų mano Evangeliją ir gintų mano religiją. Man reikia tokio, kuris myli mane, tikrai tikrai mane myli, ir myli tai, ką mūsų Dangiškasis Tėvas pavedė man

padaryti. [...] Taigi, Petrai, dar kartą, ir turbūt paskutinį, prašau tave palikti visa tai, eiti mokyti ir liudyti, ištikimai darbuotis ir tarnauti tol, kol jie padarys tau tai, ką padarė man“ („Pirmasis ir didysis įsakymas“, 2012 m. spalio visuotinės konferencijos medžiaga).

- Kokio principo galime pasimokyti iš Petro patyrimo? (Mokiniams baigus atsakinėti, lentoje užrašykite tokį principą: **Jei labiausiai už viską mylėsime Gelbėtoją ir Jėzų Kristų, ganytume Jų avis.**)
- Kas yra Dangiškojo Tėvo ir Jėzaus Kristaus avys? Kaip mes jas ganytume?

Paprašykite kurio nors mokinio garsiai perskaityti tokį vyresniojo Roberto D. Heilso iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo teiginį:

„Tai Kristus kvietimas kiekvienam krikščioniui šiais laikais: „Ganyk mano aveles. [...] Ganyk mano aveles“ – pasidalinkite mano Evangelija su jaunu ir senu pakylėdami, laimindami, guosdami, padrąsindami ir stiprindami, ypač tuos, kurie mąsto ir tiki kitaip nei mes“ („Būkime panašesni į Kristų krikščionys“, 2012 m. spalio visuotinės konferencijos medžiaga).

Kad padėtumėte mokiniams geriau suprasti, kodėl ką tik jų atpažintas principas yra jums svarbus, paprašykite trijų mokinių pakaitomis garsiai perskaityti tokius pavyzdžius. (Šiuos pavyzdžius galite pritaikyti pagal savo mokinių poreikius ir interesus.) Perskaičius kiekvieną pavyzdį, užduokite toliau parašytus klausimus.

1. Vaikiniai pietaudami pakviečia jaunuolį prisėsti prie jų ir jis tikisi su jais susidraugauti. Jiems besišnekučiuojant, vienas iš grupelės vaikinių pradeda viešai šaipytis iš kito vaikinio.
  2. Mergina mėgsta žaisti futbolą. Ji kiekvieną savaitę skiria daug valandų žaisdama futbolą ir turi mažai laiko kitiems dalykams, tokiems kaip šeimos namų vakaras ar asmeninis Raštų studijavimas.
  3. Jaunuolis yra labai užsiėmęs tiek mokslo, tiek užklasine veikla. Visą savaitę jis laukė penktadienio vakaro, kad galėtų retai pasitaikantį savo laisvalaikį praleisti kartu su draugais. Tą vakarą, nespėjęs jam paskambinti vienam iš draugų, jo namų lankymo porininkas paskambino, kad sužinotų, ar jis gali kartu su juo skubiai padėti jiems paskirtai šeimai.
- Kokius pasirinkimus turi šis žmogus?
  - Kaip šis žmogus gali parodyti savo meilę Viešpačiui? Kaip toks veiksmas parodys mūsų meilę Viešpačiui?

Paprašykite kurio nors mokinio garsiai perskaityti šį vyresniojo Holando teiginį:

„Mano mylimi broliai ir seserys, nesu tikras, ką patirsime teismo dieną. Bet labai nustebsiu, jei kažkurią pokalbio akimirką Dievas nepaklaus mūsų to, ko Kristus paklausė Petrą: „Ar myli mane?“ („Pirmasis ir didysis įsakymas“, 2012 m. spalio visuotinės konferencijos medžiaga).

Pasidalinkite savo liudijimu apie svarbą pasirinkti mylėti Dangiškąjį Tėvą ir Jėzų Kristų labiau nei visa kita ir parodyti tą meilę ganant Jų avis.

Paminėkite lentoje nupieštoje širdyje išvardintus dalykus ir šalia jų užrašytą klausimą: „Ar myli mane labiau negu šitie?“ Pabraukite žodį *šitie* ir paskatinkite mokinius savo sąsiuvinuose arba Raštų studijavimo žurnaluose atsakyti į tokius klausimus:

- Jeigu tą patį klausimą jums užduotų Jėzus, kaip manote, kokius dalykus jūsų gyvenime Jis įvardintų „šitais“?
- Ką atsakytumėte į Jo klausimą?
- Kaip parodytumėte savo meilę Viešpačiui?

Pratimai raštu

Retkarčiais paprašius mokinių raštu atsakyti į mąstymą skatinantį klausimą, galima padėti jiems giliau ir aiškiau mąstyti. Tarp kitų dalykų, užduotys raštu suteikia mokiniams galimybes asmeniškai dalyvauti ir gauti įkvėpimą pritaikant tai, ko jie mokosi.

Jono 21:18–25

Jėzus išpranašauja Petro nužudymą ir Jono vertimą

Apibendrinkite Jono 21:18–21 paaiškindami, kad Jėzus išpranašavo, jog Petru pasenus, jis „[išties] rankas“ (18 eilutė) ir bus nuvestas ten, kur nenori eiti. Tradiciškai yra manoma, kad Petras mirė nukryžiuotas. Tačiau yra sakoma, kad Petras paprašė būti nukryžiuotas aukštyl kojomis, kadangi nelaikė savęs vertu mirti taip pat kaip Gelbėtojas (žr. Joseph Fielding Smith, *Doctrines of Salvation*, plg. Bruce R. McConkie, 3 vols. [1954–1956], 3:151–152).

Išgirdęs šią pranašystę, Petras paklausė, kas nutiks apaštalui Jonui, dar žinomam kaip Jonui Mylimajam. Pakvieskite vieną mokinį garsiai perskaityti Jono 21:22–23. Likusių mokinių paprašykite sekti skaitomą tekstą ir surasti, ką Gelbėtojas atsakė Petru.

- Ką Petras sužinojo apie Joną?

Paaiškinkite, kad žodis *pasilikty* 22 eilutėje reiškia liktų gyventi ant žemės. Todėl Jonas, kaip perkelta esybė, išliks ant žemės iki Jėzaus Kristaus antrojo atėjimo. Perkeltos esybės yra „asmenys, kurie taip pakeisti, arba perkelti į kitą būseną, kad nepatiria skausmo ar mirties iki jų prikėlimo į nemirtingumą“ (Raštų rodyklė, „Perkeltos esybės“, scriptures.lds.org).

- Į ką, pagal 22 eilutę, Jėzus norėjo, kad Petras atkreiptų dėmesį, užuot rūpinęsis, kas nutiks Jonui?

Pakvieskite vieną mokinį garsiai perskaityti Jono 21:24–25. Likusių mokinių paprašykite sekti skaitomą tekstą ir ieškoti, ką baigdamas savo metraščių Jonas norėjo, kad visi sužinotų.

- Ką baigdamas savo metraščių Jonas norėjo, kad visi sužinotų?

Lentoje užrašykite tokius klausimus:

Kuris iš Mato, Morkaus, Luko ir Jono evangelijose parašytų Gelbėtojo žemiškosios tarnystės pasakojimų, įvykių ar mokymų paveikė jus labiausiai? Kodėl?

Paskatinkite mokinius apmąstyti atsakymus į šiuos klausimus. Galite tyliai paleisti giesmės „Sekit mane“ (*Giesmės*, 56) įrašą ir leisti mokiniams peržvelgti ir prisiminti kelias jų sąsiuvinuose arba Raštų studijavimo žurnaluose užrašytas tiesas, kurias jie išmoko. Skirkite pakankamai laiko užduočiai atlikti, tada keletą mokinių pakvieskite ateiti prieš klasę ir atsakyti.

Pamoką galite baigti paliudydami apie Mato, Morkaus, Luko ir Jono aprašytą Jėzaus Kristaus žemiškosios tarnystės ir apmokėjimo įvykių tikrumą.

Jono 16–21 (16 dalis)

Pasiruošimo medžiaga studijų namuose mokytojui

Kasdienių studijų namuose pamokų santrauka

Toliau pateiktos įvykių, doktrinų ir principų, kurių mokiniai mokėsi studijuodami Jono 16–21 (16 dalį), santraukos nebūtina dėstyti per pamoką. Savo pamokoje susitelkite tik į keletą šių doktrinų ir principų. Atsižvelgdami į mokinių poreikius, vadovaukitės Šventosios Dvasios raginimais.

1 diena (Jono 16)

Iš to, ko Jėzus mokė Savo apaštalus po paskutinės vakarienės, mokiniai išmoko, kad Šventoji Dvasia gali nuvesti mus į visą tiesą ir parodyti ateities dalykus. Mokiniai taip pat išmoko, kad Šventoji Dvasia apreiškia Dangiškojo Tėvo ir Jėzaus Kristaus tiesas ir nurodymus. Kadangi Jėzus Kristus įveikė pasaulį, mes galime būti džiugūs ir turėti ramybę.

2 diena (Jono 17)

Mokiniai, studijuodami Jėzaus Kristaus užtarimo maldą, išmoko, kad, norėdami įgyti amžinąjį gyvenimą, turime pažinti Dangiškąjį Tėvą ir Jo Sūnų, Jėzų Kristų. Jie taip pat išmoko, kad, kaip Jėzaus Kristaus mokiniai, mes turime būti pasaulyje, bet ne iš pasaulio. Mokiniai skaitydami, kaip Jėzus meldė, kad Jo mokiniai galėtų būti suvienyti su Juo ir Jo Tėvu, išmoko, kad, ateidami pas Jėzų Kristų ir gaudami Jo Apmokėjimo palaiminimus, galime tapti viena su Tėvu ir Sūnumi.

3 diena (Jono 18–19)

Iš savanaudiško Piloto pavyzdžio mokiniai išmoko, kad savo interesų iškelimas aukščiau už darymą to, kas teisinga, nuves mus į nuodėmę. Mokiniai, studijuodami Jono pasakojimą apie nukryžiovimą, sužinojo, kad galime sekti Gelbėtojo pavyzdžiu ir pasirinkti padėti kitiems net tada, kai mums patiems reikia pagalbos.

4 diena (Jono 20–21)

Šioje pamokoje mokiniai studijavo Jono aprašymą apie Jėzaus Kristaus prisikėlimą. Jie sužinojo, kad Jėzus Kristus per Savo prisikėlimą įveikė mirtį. Iš Tomo patyrimo jie sužinojo, kad esame laiminami, jei net negalėdami Jo matyti pasirenkame tikėti Jėzų Kristų.

Įvadas

Prisikėlęs Viešpats pasirodė Savo apaštalam, kai jie žvejojo. Ant kranto Jėzus kartu su Savo mokiniais valgė ir pakvietė Petrą parodyti savo meilę Jam ganant Jo avis.

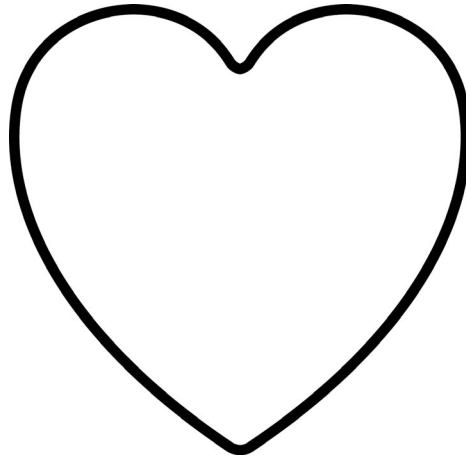
Pasiūlymai, kaip mokyti

Jono 21:1–17

Prisikėlęs Viešpats pasirodo keletui Savo apaštalų prie Tiberiados (Galilėjos) ežero

Lentoje nupieškite didelę širdį.

Pakvieskite mokinius ateiti prie lentos ir viduje širdies užrašyti du tris jų mėgstamiausius dalykus. Paaiškinkite, kad tai gali būti žmonės, daiktai ar veiklos.

Mokiniams baigus, taip pat galite užrašyti kelis savo mėgstamus dalykus.

Apibendrinkite Jono 21:1–2 paaiškindami, kad, du kartus matę prisikėlusį Viešpatį, Petras ir keletas kitų apaštalų buvo Galilėjos ežero (kuris dar vadinamas Tiberiados ežeru) pakrantėje.

Paprašykite kurio nors mokinio garsiai perskaityti Jono 21:3. Likusių mokinių paprašykite sekti skaitomą tekstą ir ieškoti, ką nusprendė daryti Petras.

- Kaip manote, kokią veiklą į mūsų mėgstamų dalykų sąrašą lentoje užrašytų Petras? (Mokiniams atsakius, lentoje, širdies viduje, užrašykite *žvejoti*.)
- Kaip ilgai Petras ir kiti mokiniai žvejojo? Ar daug jie pagavo žuvies?

Paprašykite mokinių pagalvoti, kaip, jų nuomone, jautėsi Petras ir kiti mokiniai po ilgos žvejybos nakties nieko nesužvejoję.

Paprašykite kurio nors mokinio garsiai perskaityti Jono 21:4–6. Likusių mokinių paprašykite sekti skaitomą tekstą ir ieškoti, kas nutiko rytojaus rytą.

- Kas nutiko apaštalams po visą naktį trukusios nesėkmingos žvejybos?

Apibendrinkite Jono 21:7–14 paaiškindami, kad kai mokiniai nebeįstengė įtraukti pilno žuvies tinklo į valtį, Jonas pareiškė, kad krante esantis vyras yra Viešpats. Petras nekantraudamas išoko į vandenį ir nuplaukė pas Jėzų, o likusieji atplaukė valtimi. Mokiniams atplaukus į krantą, Jėzus jiems ruošė valgyti.

Paprašykite kurio nors mokinio garsiai perskaityti šį vyresniojo Džefrio R. Holando iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo teiginį:

„Po džiaugsmingo susitikimo su prisikėlusiu Jėzumi Petras kalbėjosi su Gelbėtoju. Tą pokalbį laikau esminiu apaštališkosios tarnystės posūkio tašku bendrai ir, žinoma, asmeniškai Petro gyvenime. Jis įkvėpė šį didį vyrą – didingos tarnystės ir vadovavimo gyvenimui uolą. Žiūrėdamas į jų išklerusius menkus laivelius, nušiurusius tinklus ir stulbinančią 153 žuvų krūvą, Jėzus tarė vyriausiajam apaštalui: „Petrai, ar tu myli mane labiau negu šitie?“ („Pirmasis ir didysis įsakymas“, 2012 m. spalio visuotinės konferencijos medžiaga.)

Pakvieskite vieną mokinį garsiai perskaityti Jono 21:15–17. Kitų mokinių paprašykite sekti skaitomą tekstą ir ieškoti, kokį klausimą Petrai pakartotinai uždavė Jėzus. Galite pasiūlyti mokiniams pasižymėti, ką jie randa.

- Kokį klausimą Petrai tris kartus uždavė Jėzus?

- Kada Jėzus paklausė: „Ar myli mane labiau negu šitie?“ Kaip manote, ką nurodė žodis *šitie* (15 eilutėje)? (Jėzus galėjo nurodyti žuvų krūvą ar kitus dalykus, susijusius su žvejo gyvenimu. Lentoje prie širdies užrašykite tokį klausimą: *Ar myli mane labiau negu šitie?*)
- Ką atsakė Petras?
- Kaip jaustumėtės būdami Petro vietoje, jei Jėzus jus tris kartus paklaustų, ar jūs Jį mylite?

Kad padėtumėte jiems suprasti, kodėl Jėzus tris kartus uždavė šį klausimą, o Petras buvo priverstas jam tris kartus atsakyti, paprašykite kurio nors mokinio garsiai perskaityti šį vyresniojo Holando teiginį:

„Jėzus (ir čia vėl pripažįstu, kad detalizuoju ne pagal Raštus) atsakė maždaug taip: „Petrai, tai kodėl tu čia? Kodėl mes vėl ant to paties kranto, prie tų pačių tinklų kalbame apie tą patį? Argi tada buvo neaišku ir argi dabar neaišku, kad, jei aš noriu žuvų, aš galiu jų gauti? Petrai, man reikia mokinių – amžinai ištikimų mokinių. Man reikia tokio, kuris ganytų mano avis ir gelbėtų mano ėriukus. Man reikia tokio, kuris skelbtų mano Evangeliją ir gintų mano religiją. Man reikia tokio, kuris myli mane, tikrai tikrai mane myli, ir myli tai, ką mūsų Dangiškasis Tėvas pavedė man padaryti. [...] Taigi, Petrai, dar kartą, ir turbūt paskutinį, prašau tave palikti visa tai, eiti mokyti ir liudyti, ištikimai darbuotis ir tarnauti tol, kol jie padarys tau tai, ką padarė man“ („Pirmasis ir didysis įsakymas“, 2012 m. spalio visuotinės konferencijos medžiaga).

- Kokio principo galime pasimokyti iš Viešpaties pokalbio su Petru? (Mokiniams baigus atsakinėti, lentoje užrašykite tokį principą: **Jei labiausiai už viską mylėsime Gelbėtoją ir Dangiškąjį Tėvą, ganytume Jų avis.**)
- Kas yra Dangiškojo Tėvo ir Jėzaus Kristaus avys? Kaip mes jas ganytume?

Kad padėtumėte mokiniams suprasti, kaip galime ganyti Dangiškojo Tėvo ir Jėzaus Kristaus avis, paprašykite vieno mokinio garsiai perskaityti vyresniojo Roberto D. Heilso iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo teiginį.

„Tai Kristaus kvietimas kiekvienam krikščioniui šiais laikais: „Ganyk mano aveles. [...] Ganyk mano aveles“ – pasidalinkite mano Evangelija su jaunu ir senu pakylėdami, laimindami, guosdami, padrąsindami ir stiprindami, ypač tuos, kurie mąsto ir tiki kitaip nei mes“ („Būkime panašesni į Kristų krikščionys“, 2012 m. spalio visuotinės konferencijos medžiaga).

Kad padėtumėte mokiniams geriau suprasti, kaip principą mylėti Dievą labiau už viską galime pritaikyti savo gyvenime, paprašykite trijų mokinių pakaitomis garsiai perskaityti tokius pavyzdžius. Perskaičius kiekvieną pavyzdį, užduokite toliau parašytus klausimus.

1. Vaikiniai pietaudami pakviečia jaunuolį prisėsti prie jų ir jis tikisi su jais susidraugauti. Jiems besišnekučiuojant, vienas iš grupelės vaikinių pradeda viešai šaipytis iš kito vaikino.

2. Mergina mėgsta žaisti futbolą. Ji kiekvieną savaitę skiria daug valandų žaisdama futbolą ir turi mažai laiko kitiems dalykams, tokiems kaip šeimos namų vakaras ar asmeninis Raštų studijavimas.
3. Jaunuolis yra labai užsiėmęs tiek mokslo, tiek užklasine veikla. Visą savaitę jis laukė penktadienio vakaro, kad galėtų retai pasitaikantį savo laisvalaikį praleisti kartu su draugais. Tą vakarą, nespėjęs jam paskambinti vienam iš draugų, jo namų lankymo porininkas paskambino, kad sužinotų, ar jis gali kartu su juo skubiai padėti jiems paskirtai šeimai.
  - Kokius pasirinkimus turi šis žmogus?
  - Kaip šis žmogus gali parodyti savo meilę Viešpačiui? Kaip toks veiksmas parodys mūsų meilę Viešpačiui?

Paprašykite kurio nors mokinio garsiai perskaityti šį vyresniojo Holando teiginį:

„Mano mylimi broliai ir seserys, nesu tikras, ką patirsime teismo dieną. Bet labai nustebčiau, jei kažkurią pokalbio akimirką Dievas nepaklaus mūsų to, ko Kristus paklausė Petrą: „Ar myli mane?“ („Pirmasis ir didysis įsakymas“, 2012 m. spalio visuotinės konferencijos medžiaga).

Pasidalinkite savo liudijimu apie svarbą pasirinkti mylėti Dangiškąjį Tėvą ir Jėzų Kristų labiau nei visa kita ir parodyti tą meilę ganant Jų avis.

Paminėkite lentoje nupieštoje širdyje išvardintus dalykus ir šalia jų užrašytą klausimą: „Ar myli mane labiau negu šitie?“ Pabraukite žodį *šitie* ir paprašykite mokinių savo sąsiuvinuose arba Raštų studijavimo žurnaluose atsakyti į tokius klausimus:

- Jeigu tą patį klausimą jums užduotų Jėzus, kaip manote, kokius dalykus jūsų gyvenime Jis įvardintų „šitais“?
- Ką atsakytumėte į Jo klausimą?

Užbaigdami pamokas apie evangelijas, paprašykite kelių mokinių perskaityti, ką užsirašė Raštų studijavimo žurnaluose atlikdami 4 dienos pamokos užduotį apie Gelbėtojo žemiškosios tarnystės pasakojimą, įvykį ar mokymą, kuris padėjo jiems patikėti ar sustiprinti tikėjimą, kad Jėzus Kristus yra Dievo Sūnus.

Kitas skyrius (Apaštalų darbų 1–5)

Paskatinkite mokinius studijuojant Apaštalų darbų 1–5 skyrius ieškoti atsakymų į šiuos klausimus: kas vadovavo Bažnyčiai po Gelbėtojo mirties ir prisikėlimo? Kaip buvo išrinkti kiti apaštalai? Koks stebuklas įvyko Sekminių dieną? Kokia buvo Šventosios Dvasios įtaka tos dienos stebuklui? Kokį stebuklą Petras atliko šventykloje ir kas dėl to nutiko Petriui? Kas nutiko Ananijui ir Sapfyrui dėl to, kad jie melavo savo kunigijos vadovui?

Priedai

Raštų skaitymo lentelės

Mes padedame pasiekti seminarijos ir religijos instituto tikslus, kai skatiname mokinius: 1) kasdien studijuoti Raštus ir 2) skaityti studijų kurso Raštų ištraukas. (Lenteles, skirtas sekti Naujojo Testamento skaitymą, galite rasti ten pat, kur yra Naujojo Testamento Raštų įvaldymo kortelės, internete adresu LDS.org ir store.lds.org [prekės Nr. 10480].)

Kad padėtumėte mokiniams sekti savo pažangą, galite jiems išdalinti lenteles, panašias į čia parodytas. Jei norite pranešti apie mokinių kasdieninį Raštų skaitymą, sekite Informacijos teikimo apie Raštų skaitymą nurodymais. Šių nurodymų ieškokite internete adresu si.lds.org pagal frazę „nurodymai, kaip pateikti informaciją apie Raštų skaitymą“.

Naujojo Testamento skaitymo grafikas

Evangelija pagal Matą	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16
	17	18	19	20	21	22	23	Dž. Smito–Mato 1				25	26	27	28	
Evangelija pagal Morkų	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16
Evangelija pagal Luką	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16
	17	18	19	20	21	22	23	24								
Evangelija pagal Joną	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16
	17	18	19	20	21											
Apaštalų darbai	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16
	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28				
Laiškas romiečiams	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16
1 Laiškas korintiečiams	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16
2 Laiškas korintiečiams	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13			
Laiškas galatams	1	2	3	4	5	6										
Laiškas efeziečiams	1	2	3	4	5	6										
Laiškas filipiečiams	1	2	3	4												
Laiškas kolosiečiams	1	2	3	4												
1 Laiškas tesalonikiečiams	1	2	3	4	5											

2 Laiškas tesalonikiečiams	1	2	3													
1 Laiškas Timotiejui	1	2	3	4	5	6										
2 Laiškas Timotiejui	1	2	3	4												
Laiškas Titui	1	2	3													
Laiškas Filemonui	1															
Laiškas hebrajams	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13			
Jokūbo laiškas	1	2	3	4	5											
1 Petro laiškas	1	2	3	4	5											
2 Petro laiškas	1	2	3													
1 Jono laiškas	1	2	3	4	5											
2 Jono laiškas	1															
3 Jono laiškas	1															
Judo laiškas	1															
Apreiškimas Jonui	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16
	17	18	19	20	21	22										

Kasdienio Raštų skaitymo grafikas

	Sau	Vas	Kov	Bal	Geg	Bir	Lie	Rgp	Rgs	Spl	Lap	Grd
1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2
3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3
4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4
5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5
6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6
7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7
8	8	8	8	8	8	8	8	8	8	8	8	8
9	9	9	9	9	9	9	9	9	9	9	9	9
10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10
11	11	11	11	11	11	11	11	11	11	11	11	11

Sau	Vas	Kov	Bal	Geg	Bir	Lie	Rgp	Rgs	Spl	Lap	Grd
12	12	12	12	12	12	12	12	12	12	12	12
13	13	13	13	13	13	13	13	13	13	13	13
14	14	14	14	14	14	14	14	14	14	14	14
15	15	15	15	15	15	15	15	15	15	15	15
16	16	16	16	16	16	16	16	16	16	16	16
17	17	17	17	17	17	17	17	17	17	17	17
18	18	18	18	18	18	18	18	18	18	18	18
19	19	19	19	19	19	19	19	19	19	19	19
20	20	20	20	20	20	20	20	20	20	20	20
21	21	21	21	21	21	21	21	21	21	21	21
22	22	22	22	22	22	22	22	22	22	22	22
23	23	23	23	23	23	23	23	23	23	23	23
24	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24
25	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25
26	26	26	26	26	26	26	26	26	26	26	26
27	27	27	27	27	27	27	27	27	27	27	27
28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28
29	(29)	29	29	29	29	29	29	29	29	29	29
30		30	30	30	30	30	30	30	30	30	30
31		31		31		31	31		31		31

Dėstymo grafikas kasdienių studijų mokytojams

Tvarkaraštis, kuriuo siūloma vadovautis per 36 savaitių mokslo metus

Savaitė	Pamokos	Raštai
1	1 diena. 1 pamoka Naujojo Testamento studijų įvadas 2 diena. 2 pamoka Išgelbėjimo planas 3 diena. 3 pamoka Mokinio vaidmuo 4 diena. 4 pamoka Raštų studijavimas 5 diena. 5 pamoka Naujojo Testamento kontekstas ir apžvalga	
2	1 diena. 6 pamoka Mato 1–2 2 diena. 7 pamoka Mato 3 3 diena. Lanksčiai planuojama pamoka (žr. skyrių Pasiūlymai dėl lanksčiai planuojamų pamokų) 4 diena. 8 pamoka Mato 4 5 diena. 9 pamoka Mato 5:1–16	Mato 1:1–5, 16
3	1 diena. 10 pamoka Mato 5:17–48 2 diena. Lanksčiai planuojama pamoka (žr. skyrių Pasiūlymai dėl lanksčiai planuojamų pamokų) 3 diena. 11 pamoka Mato 6 4 diena. 12 pamoka Mato 7 5 diena. 13 pamoka Mato 8–10	Mato 5:17–10:42
4	1 diena. 14 pamoka Mato 11–12 2 diena. 15 pamoka Mato 13:1–23 3 diena. 16 pamoka Mato 13:24–58 4 diena. 17 pamoka Mato 14 5 diena. 18 pamoka Mato 15	Mato 11–15
5	1 diena. Lanksčiai planuojama pamoka (žr. skyrių Pasiūlymai dėl lanksčiai planuojamų pamokų) 2 diena. 19 pamoka Mato 16 3 diena. 20 pamoka Mato 17 4 diena. 21 pamoka Mato 18 5 diena. 22 pamoka Mato 19–20	Mato 16–20

Savaitė	Pamokos	Raštai
6	1 diena. 23 pamoka Mato 21:1–16 2 diena. 24 pamoka Mato 21:17–22:14 3 diena. 25 pamoka Mato 22:15–46 4 diena. 26 pamoka Mato 23 5 diena. 27 pamoka Džozefas Smitas – Mato; Mato 24	Mato 21–24
7	1 diena. 28 pamoka Mato 25:1–13 2 diena. Lanksčiai planuojama pamoka (žr. skyrių Pasiūlymai dėl lanksčiai planuojamų pamokų) 3 diena. 29 pamoka Mato 25:14–46 4 diena. 30 pamoka Mato 26:1–30 5 diena. 31 pamoka Mato 26:31–75	Mato 25–26
8	1 diena. 32 pamoka Mato 27:1–50 2 diena. 33 pamoka Mato 27:51–28:20 3 diena. 34 pamoka Morkaus 1 4 diena. 35 pamoka Morkaus 2–3 5 diena. Lanksčiai planuojama pamoka (žr. skyrių Pasiūlymai dėl lanksčiai planuojamų pamokų)	Mato 27–Morkaus 3
9	1 diena. 36 pamoka Morkaus 4–5 2 diena. 37 pamoka Morkaus 6 3 diena. 38 pamoka Morkaus 7–8 4 diena. 39 pamoka Morkaus 9:1–29 5 diena. 40 pamoka Morkaus 9:30–50	Morkaus 4–9
10	1 diena. Lanksčiai planuojama pamoka (žr. skyrių Pasiūlymai dėl lanksčiai planuojamų pamokų) 2 diena. 41 pamoka Morkaus 10 3 diena. 42 pamoka Morkaus 11–16 4 diena. 43 pamoka Luko 1 5 diena. 44 pamoka Luko 2	Morkaus 10–Luko 2
11	1 diena. 45 pamoka Luko 3–4 2 diena. 46 pamoka Luko 5 3 diena. 47 pamoka Luko 6:1–7:18 4 diena. 48 pamoka Luko 7:18–50 5 diena. 49 pamoka Luko 8–9	Morkaus 3–9
12	1 diena. 50 pamoka Luko 10:1–37 2 diena. 51 pamoka Luko 10:38–12:59 3 diena. Lanksčiai planuojama pamoka (žr. skyrių Pasiūlymai dėl lanksčiai planuojamų pamokų) 4 diena. 52 pamoka Luko 13–14 5 diena. 53 pamoka Luko 15	Luko 10–15

Savaitė	Pamokos	Raštai
13	1 diena. 54 pamoka Luko 16 2 diena. 55 pamoka Luko 17 3 diena. 56 pamoka Luko 18–21 4 diena. 57 pamoka Luko 22 5 diena. 58 pamoka Luko 23	Luko 16–23
14	1 diena. 59 pamoka Luko 24 2 diena. 60 pamoka Jono 1 3 diena. 61 pamoka Jono 2 4 diena. 62 pamoka Jono 3 5 diena. 63 pamoka Jono 4	Luko 24–Jono 4
15	1 diena. 64 pamoka Jono 5 2 diena. 65 pamoka Jono 6 3 diena. 66 pamoka Jono 7 4 diena. 67 pamoka Jono 8:1–30 5 diena. Lanksčiai planuojama pamoka (žr. skyrių Pasiūlymai dėl lanksčiai planuojamų pamokų)	Jono 5–8:30
16	1 diena. 68 pamoka Jono 8:31–59 2 diena. 69 pamoka Jono 9 3 diena. 70 pamoka Jono 10 4 diena. 71 pamoka Jono 11 5 diena. 72 pamoka Jono 12	Jono 8:31–12:50
17	1 diena. 73 pamoka Jono 13 2 diena. 74 pamoka Jono 14 3 diena. 75 pamoka Jono 15 4 diena. 76 pamoka Jono 16 5 diena. 77 pamoka Jono 17	Jono 13–17
18	1 diena. 78 pamoka Jono 18–19 2 diena. 79 pamoka Jono 20 3 diena. 80 pamoka Jono 21 4 diena. Lanksčiai planuojama pamoka (rekomenduojama <i>remtis</i> „New Testament Learning Assessment for Matthew–John“) 5 diena. Lanksčiai planuojama pamoka (rekomenduojama <i>aptarti</i> „New Testament Learning Assessment for Matthew–John“)	Jono 18–21
19	1 diena. 81 pamoka Apaštalų darbų 1:1–8 2 diena. 82 pamoka Apaštalų darbų 1:9–26 3 diena. 83 pamoka Apaštalų darbų 2 4 diena. 84 pamoka Apaštalų darbų 3 5 diena. 85 pamoka Apaštalų darbų 4–5	Apaštalų darbų 1–5

Savaitė	Pamokos	Raštai
20	1 diena. 86 pamoka Apaštalų darbų 6–7 2 diena. 87 pamoka Apaštalų darbų 8 3 diena. Lanksčiai planuojama pamoka (žr. skyrių Pasiūlymai dėl lanksčiai planuojamų pamokų) 4 diena. 88 pamoka Apaštalų darbų 9 5 diena. 89 pamoka Apaštalų darbų 10–11	Apaštalų darbų 6–11
21	1 diena. 90 pamoka Apaštalų darbų 12 2 diena. 91 pamoka Apaštalų darbų 13–14 3 diena. 92 pamoka Apaštalų darbų 15 4 diena. 93 pamoka Apaštalų darbų 16 5 diena. 94 pamoka Apaštalų darbų 17	Apaštalų darbų 12–17
22	1 diena. 95 pamoka Apaštalų darbų 18–19 2 diena. 96 pamoka Apaštalų darbų 20–22 3 diena. Lanksčiai planuojama pamoka (žr. skyrių Pasiūlymai dėl lanksčiai planuojamų pamokų) 4 diena. 97 pamoka Apaštalų darbų 23–26 5 diena. 98 pamoka Apaštalų darbų 27–28	Apaštalų darbų 18–28
23	1 diena. 99 pamoka Romiečiams 1–3 2 diena. 100 pamoka Romiečiams 4–7 3 diena. 101 pamoka Romiečiams 8–11 4 diena. 102 pamoka Romiečiams 12–16 5 diena. Lanksčiai planuojama pamoka (žr. skyrių Pasiūlymai dėl lanksčiai planuojamų pamokų)	Romiečiams 1–16
24	1 diena. 103 pamoka 1 Korintiečiams 1–2 2 diena. 104 pamoka 1 Korintiečiams 3–4 3 diena. 105 pamoka 1 Korintiečiams 5–6 4 diena. 106 pamoka 1 Korintiečiams 7–8 5 diena. Lanksčiai planuojama pamoka (žr. skyrių Pasiūlymai dėl lanksčiai planuojamų pamokų)	1 Korintiečiams 1–8
25	1 diena. 107 pamoka 1 Korintiečiams 9–10 2 diena. 108 pamoka 1 Korintiečiams 11 3 diena. 109 pamoka 1 Korintiečiams 12 4 diena. 110 pamoka 1 Korintiečiams 13–14 5 diena. 111 pamoka 1 Korintiečiams 15:1–29	1 Korintiečiams 9–15:29
26	1 diena. 112 pamoka 1 Korintiečiams 15:30–16:24 2 diena. Lanksčiai planuojama pamoka (žr. skyrių Pasiūlymai dėl lanksčiai planuojamų pamokų) 3 diena. 113 pamoka 2 Korintiečiams 1–3 4 diena. 114 pamoka 2 Korintiečiams 4–5 5 diena. 115 pamoka 2 Korintiečiams 6–7	1 Korintiečiams 15:30–2 Korintiečiams 7

Savaitė	Pamokos	Raštai
27	1 diena. 116 pamoka 2 Korintiečiams 8–9 2 diena. Lanksčiai planuojama pamoka (žr. skyrių Pasiūlymai dėl lanksčiai planuojamų pamokų) 3 diena. 117 pamoka 2 Korintiečiams 10–13 4 diena. 118 pamoka Galatams 1–4 5 diena. 119 pamoka Galatams 5–6	2 Korintiečiams 8–Galatams 6
28	1 diena. 120 pamoka Efeziečiams 1 2 diena. 121 pamoka Efeziečiams 2–3 3 diena. 122 pamoka Efeziečiams 4 4 diena. 123 pamoka Efeziečiams 5–6 5 diena. 124 pamoka Filipiečiams 1–3	Efeziečiams 1–Filipiečiams 3
29	1 diena. 125 pamoka Filipiečiams 4 2 diena. 126 pamoka Kolosiečiams 3 diena. 127 pamoka 1 Tesalonikiečiams 1–2 4 diena. 128 pamoka 1 Tesalonikiečiams 3–5 5 diena. Lanksčiai planuojama pamoka (žr. skyrių Pasiūlymai dėl lanksčiai planuojamų pamokų)	Filipiečiams 4–1 Tesalonikiečiams 5
30	1 diena. 129 pamoka 2 Tesalonikiečiams 2 diena. 130 pamoka 1 Timotiejui 3 diena. 131 pamoka 2 Timotiejui 1–2 4 diena. 132 pamoka 2 Timotiejui 3–4 5 diena. 133 pamoka Titui	2 Tesalonikiečiams 1–Titui 3
31	1 diena. 134 pamoka Filemonui 2 diena. 135 pamoka Hebrajams 1–4 3 diena. 136 pamoka Hebrajams 5–6 4 diena. 137 pamoka Hebrajams 7–10 5 diena. 138 pamoka Hebrajams 11	Filemonui 1–Hebrajams 11
32	1 diena. 139 pamoka Hebrajams 12–13 2 diena. 140 pamoka Jokūbo 1 3 diena. 141 pamoka Jokūbo 2 4 diena. 142 pamoka Jokūbo 3 5 diena. 143 pamoka Jokūbo 4–5	Hebrajams 12–Jokūbo 5
33	1 diena. 144 pamoka 1 Petro 1–2 2 diena. 145 pamoka 1 Petro 3–5 3 diena. Lanksčiai planuojama pamoka (žr. skyrių Pasiūlymai dėl lanksčiai planuojamų pamokų) 4 diena. 146 pamoka 2 Petro 1 5 diena. 147 pamoka 2 Petro 2–3	1 Petro–2 Petro

Savaitė	Pamokos	Raštai
34	1 diena. 148 pamoka 1 Jono 2 diena. 149 pamoka 2 Jono–3 Jono 3 diena. 150 pamoka Judo 4 diena. 151 pamoka Apreiškimo 1 5 diena. 152 pamoka Apreiškimo 2–3	1 Jono–Apreiškimo 3
35	1 diena. 153 pamoka Apreiškimo 4–5 2 diena. 154 pamoka Apreiškimo 6–11, 1 dalis 3 diena. 155 pamoka Apreiškimo 6–11, 2 dalis 4 diena. 156 pamoka Apreiškimo 12–13 5 diena. 157 pamoka Apreiškimo 14–16	Apreiškimo 4–16
36	1 diena. 158 pamoka Apreiškimo 17–19 2 diena. 159 pamoka Apreiškimo 20 3 diena. 160 pamoka Apreiškimo 21–22 4 diena. Lanksčiai planuojama pamoka (rekomenduojama <i>remtis</i> „New Testament Learning Assessment for Acts–Revelation“) 5 diena. Lanksčiai planuojama pamoka (rekomenduojama <i>aptarti</i> „New Testament Learning Assessment for Acts–Revelation“)	Apreiškimo 17–22

Pasiūlymai dėl lanksčiai planuojamų pamokų

36 savaitių, arba 180 dienų, mokslo metų dėstymo grafikas kasdienių pamokų mokytojams. Šiame vadovėlyje yra 160 kasdienių pamokų medžiaga, likusių 20 pamokų mokymo medžiaga nepateikiama. Tos 20 pamokų vadinamos lanksčiai planuojamomis pamokomis ir turėtų būti išmintingai naudojamos prasmingiems tikslams ir veikloms. Tai gali būti:

1. **Žinių patikrinimas** Religijos seminarijos ir instituto tikslas – „padėti jaunimui ir jauniems suaugusiems suprasti Jėzaus Kristaus mokymus bei Apmokėjimą ir pasikliauti jais; pasiruošti šventyklos palaiminimams; pasiruošti patiems ir paruošti savo šeimas bei kitus amžinajam gyvenimui su savo Tėvu danguje“. Šis tikslas atsispindi visose seminarijos ir instituto užduotyse. Šios užduotys padės mokiniams suprasti, ko jie per pamokas mokosi, tai paaiškinti, tuo tikėti ir pagal tai gyventi.

2014 m. seminarijos baigimo reikalavimai buvo pritaikyti taip, kad norėdami įvykdyti reikalavimus mokiniai turi įvykdyti kiekvieno kurso nuostatus. Remiantis šiais nuostatais mokinių pažanga turėtų būti patikrinama kiekvieno semestro viduryje. Nuostatus sudaro dvi dalys: 1) 40 minučių trukmės patikrinimas ir 2) patikrinimo taisymas arba peržiūra drauge su mokiniais per kitą pamoką. Šis aptarimas yra labai svarbi mokymosi dalis. Jei jūsų pamokos trunka ilgiau nei 60 minučių, patikrinimui ir peržiūrai turėtų užtekti vienos pamokos.

Patikrinimai skirti padėti mokiniams. Pranešdamas, kad seminarijos baigimo nuostatai papildomi mokymosi patikrinimu, vyresnysis Polas V. Džonsonas iš Septyniadešimties kalbėjo: „Mokytojo požiūris yra itin svarbus. Jei mokytojai matys, kaip tai laimina jų mokinių gyvenimus, jie šiuos patikrinimus laikys priemone padėti savo mokiniams. [...] Norėtume įspėti, kad mokytojams nederėtų paversti to manipuliavimo priemone arba koku nors klubu, pavyzdžiui, klubu, kuriame patikrinimas virsta rimbu, arba elitiniu klubu, į kurį priimami tik tam tikri mokiniai. Norime, kad jie išvelgtų, kaip visa tai gali mokinius palaiminti. Norėtume, kad jie šiuose dalykuose išvelgtų palaiminimus“ (“Elevate Learning Announcement” [Seminaries and Institutes of Religion global faculty meeting, June 20, 2014], si.lds.org).

Pastaba: kitas suvokimo patikrinimo užduotis rasite SI tinklalapyje (si.lds.org), į paieškos laukelį įvedę žodį *patikrinimas*.

2. **Pritaikymas kasdieninėms pamokoms.** Daugiau laiko galite skirti pamokai, kuriai to reikia, norint efektyviai jos mokyti. Taip pat galite išdėstyti papildomas mokymo idėjas, kurios pateiktos kai kurių pamokų pabaigoje, arba skirti laiko atsakyti į mokinių klausimus dėl konkrečios Raštų ištraukos arba Evangelijos temos. Lanksčiai planuojamos pamokos leidžia išnaudoti šias galimybes ir laikytis dėstymo grafiko bei vykdyti savo pareigą Raštų mokyti nuosekliai.

-
3. **Svarbiausių Raštų ištraukų ir pagrindinių doktrinų įvaldymas.** Galite praveisti apžvalgines veiklas žinotinoms Raštų ištraukoms, esančioms visame vadovėlyje ir prieduose, įvaldyti. Galite sugalvoti papildomas apžvalgines Raštų ištraukų įvaldymo veiklas, pritaikytas konkrečioms jūsų klasės mokinių reikmėms ir interesams. Taip pat dalį lanksčiai planuojamų pamokų galite skirti veikloms, kurios padės jūsų mokiniams apžvelgti pagrindines doktrinas ir geriau įsisąmoninti žinias.
  4. **Mokytos medžiagos apžvalga.** Mokiniam naudinga reguliariai prisiminti, ko išmoko praeitose pamokose ar iš konkrečios Raštų knygos. Galite jiems suteikti progą paaiškinti praeitos pamokos tiesą ir papasakoti, kaip ta tiesa paveikė jų gyvenimą. Taip pat galite surengti viktoriną ar mokymosi veiklą, kurioje apžvelgtumėte jau išeitą medžiagą.
  5. **Atsižvelkite į nesuplanuotas tvarkaraščio pertraukas.** Dėl mokyklos veiklų ar susirinkimų, bendruomenės renginių, oro sąlygų ar kitų trukdžių gali tekti periodiškai atšaukti arba trumpinti pamokas. Lanksčiai planuojamas pamokas galima panaudoti šioms pertraukoms kompensuoti.

Dėstymo grafikas studijų namuose mokytojams

Šiame vadovėlyje yra 32 studijų namuose pamokos, atitinkančios 32 *Naujojo Testamento vadovėlio namuose studijuojantiems seminarijos mokiniams* dalis. Norint atlikti ir apžvelgti būtinus suvokimo patikrinimus, jums tikriausiai teks suplanuoti keturias papildomas pamokas, taip iš viso susidarys 36 pamokos. Pamokas ir grafiką savo nuožiūra galite pritaikyti pagal skaičių savaitių, per kurias mokysite savo klasę.

Dalis	Pamoka studijuojantiems namuose
1 dalis	1 diena. Išgelbėjimo planas 2 diena. Mokinio vaidmuo 3 diena. Raštų studijavimas 4 diena. Naujojo Testamento ir konteksto studijų įvadas <i>Mokytojo pamoka. Išgelbėjimo planas: Naujojo Testamento ir konteksto studijų įvadas</i>
2 dalis	1 diena. Mato 1–2 2 diena. Mato 3 3 diena. Mato 4 4 diena. Mato 5 <i>Mokytojo pamoka. Mato 1–5</i>
3 dalis	1 diena. Mato 6–7 2 diena. Mato 8–10 3 diena. Mato 11–12 4 diena. Mato 13:1–23 <i>Mokytojo pamoka. Mato 6:1–13:23</i>
4 dalis	1 diena. Mato 13:24–58 2 diena. Mato 14 3 diena. Mato 15 4 diena. Mato 16–17 <i>Mokytojo pamoka. Mato 13:24–17:27</i>
5 dalis	1 diena. Mato 18–20 2 diena. Mato 21:1–16 3 diena. Mato 21:17–22:14 4 diena. Mato 22:15–46 <i>Mokytojo pamoka. Mato 18–22</i>

Dalis	Pamoka studijuojantiems namuose
6 dalis	1 diena. Mato 23 2 diena. Džozefas Smitas – Mato; Mato 24 3 diena. Mato 25 4 diena. Mato 26:1–30 <i>Mokytojo pamoka. Mato 23:1–26:30</i>
7 dalis	1 diena. Mato 26:31–75 2 diena. Mato 27–28 3 diena. Morkaus 1 4 diena. Morkaus 2–3 <i>Mokytojo pamoka. Mato 26:31–Morkaus 3:35</i>
8 dalis	1 diena. Morkaus 4–5 2 diena. Morkaus 6–8 3 diena. Morkaus 9:1–29 4 diena. Morkaus 9:30–50 <i>Mokytojo pamoka. Morkaus 4–9</i>
9 dalis	1 diena. Morkaus 10–16 2 diena. Luko 1 3 diena. Luko 2 4 diena. Luko 3–4 <i>Mokytojo pamoka. Morkaus 10–Luko 4</i>
10 dalis	1 diena. Luko 5 2 diena. Luko 6:1–7:18 3 diena. Luko 7:18–50 4 diena. Luko 8:1–10:37 <i>Mokytojo pamoka. Mato 5:1–10:37</i>
11 dalis	1 diena. Luko 10:38–12:59 2 diena. Luko 13–15 3 diena. Luko 16 4 diena. Luko 17 <i>Mokytojo pamoka. Luko 10:38–17:37</i>
12 dalis	1 diena. Luko 18–21 2 diena. Luko 22 3 diena. Luko 23–24 4 diena. Jono 1 <i>Mokytojo pamoka. Luko 18–Jono 1</i>

Dalis	Pamoka studijuojantiems namuose
13 dalis	1 diena. Jono 2 2 diena. Jono 3 3 diena. Jono 4 4 diena. Jono 5–6 <i>Mokytojo pamoka. Jono 2–6</i>
14 dalis	1 diena. Jono 7 2 diena. Jono 8 3 diena. Jono 9 4 diena. Jono 10 <i>Mokytojo pamoka. Jono 7–10</i>
15 dalis	1 diena. Jono 11 2 diena. Jono 12 3 diena. Jono 13 4 diena. Jono 14–15 <i>Mokytojo pamoka. Jono 11–15</i>
16 dalis	1 diena. Jono 16 2 diena. Jono 17 3 diena. Jono 18–19 4 diena. Jono 20–21 <i>Mokytojo pamoka Jono 16–21</i>
Rekomenduojama <i>remtis</i> „New Testament Learning Assessment for Matthew–John“	
Rekomenduojama <i>aptarti</i> „New Testament Learning Assessment for Matthew–John“	
17 dalis	1 diena. Apaštalu darbu 1:1–8 2 diena. Apaštalu darbu 1:9–26 3 diena. Apaštalu darbu 2 4 diena. Apaštalu darbu 3–5 <i>Mokytojo pamoka Apaštalu darbu 1–5</i>
18 dalis	1 diena. Apaštalu darbu 6–7 2 diena. Apaštalu darbu 8 3 diena. Apaštalu darbu 9 4 diena. Apaštalu darbu 10–12 <i>Mokytojo pamoka. Apaštalu darbu 6–12</i>
19 dalis	1 diena. Apaštalu darbu 13–14 2 diena. Apaštalu darbu 15 3 diena. Apaštalu darbu 16–17 4 diena. Apaštalu darbu 18–19 <i>Mokytojo pamoka. Apaštalu darbu 13–19</i>

Dalis	Pamoka studijuojantiems namuose
20 dalis	1 diena. Apaštalų darbų 20–22 2 diena. Apaštalų darbų 23–28 3 diena. Romiečiams 1–3 4 diena. Romiečiams 4–7 <i>Mokytojo pamoka. Apaštalų darbų 20–Romiečiams 7</i>
21 dalis	1 diena. Romiečiams 8–11 2 diena. Romiečiams 12–16 3 diena. 1 Korintiečiams 1–2 4 diena. 1 Korintiečiams 3–6 <i>Mokytojo pamoka. Romiečiams 8–1</i>
22 dalis	1 diena. 1 Korintiečiams 7–8 2 diena. 1 Korintiečiams 9–10 3 diena. 1 Korintiečiams 11 4 diena. 1 Korintiečiams 12–14 <i>Mokytojo pamoka. 1 Korintiečiams 7–14</i>
23 dalis	1 diena. 1 Korintiečiams 15:1–29 2 diena. 1 Korintiečiams 15:30–16:24 3 diena. 2 Korintiečiams 1–3 4 diena. 2 Korintiečiams 4–7 <i>Mokytojo pamoka. 1 Korintiečiams 15–2 Korintiečiams 7</i>
24 dalis	1 diena. 2 Korintiečiams 8–9 2 diena. 2 Korintiečiams 10–13 3 diena. Galatams 4 diena. Efeziečiams 1 <i>Mokytojo pamoka. 2 Korintiečiams 8–Efeziečiams 1</i>
25 dalis	1 diena. Efeziečiams 2–3 2 diena. Efeziečiams 4–6 3 diena. Filipiečiams 1–3 4 diena. Filipiečiams 4 <i>Mokytojo pamoka. Efeziečiams 2–Filipiečiams 4</i>
26 dalis	1 diena. Kolosiečiams 2 diena. 1 Tesalonikiečiams 3 diena. 2 Tesalonikiečiams 4 diena. 1 Timotiejui <i>Mokytojo pamoka. Kolosiečiams–1 Timotiejui</i>

Dalis	Pamoka studijuojantiems namuose
27 dalis	1 diena. 2 Timotiejui 2 diena. Titui 3 diena. Filemonui 4 diena. Hebrajams 1–4 <i>Mokytojo pamoka. 2 Timotiejui 1–Hebrajams 4</i>
28 dalis	1 diena. Hebrajams 5–6 2 diena. Hebrajams 7–10 3 diena. Hebrajams 11 4 diena. Hebrajams 12–Jokūbo 1 <i>Mokytojo pamoka. Hebrajams 5–Jokūbo 1</i>
29 dalis	1 diena. Jokūbo 2–3 2 diena. Jokūbo 4–5 3 diena. 1 Petro 1–2 4 diena. 1 Petro 3–5 <i>Mokytojo pamoka. Jokūbo 2–1 Petro 5</i>
30 dalis	1 diena. 2 Petro 2 diena. 1 Jono 3 diena. 2 Jono–3 Jono 4 diena. Judo <i>Mokytojo pamoka. 2 Petro–Judo</i>
31 dalis	1 diena. Apreiškimas Jonui 1–3 2 diena. Apreiškimas Jonui 4–5 3 diena. Apreiškimas Jonui 6–7 4 diena. Apreiškimas Jonui 8–11 <i>Mokytojo pamoka. Apreiškimas Jonui 1–11</i>
32 dalis	1 diena. Apreiškimas Jonui 12–13 2 diena. Apreiškimas Jonui 14–16 3 diena. Apreiškimas Jonui 17–19 4 diena. Apreiškimas Jonui 20–22 <i>Mokytojo pamoka. Apreiškimas Jonui 12–22</i>
Rekomenduojama <i>remtis</i> „New Testament Learning Assessment for Acts–Revelation“	
Rekomenduojama <i>aptarti</i> „New Testament Learning Assessment for Acts–Revelation“	

Raštų įvaldymo ištraukų įvadas

Seminarijos ir religijos institutai parinko po 25 Raštų įvaldymo ištraukas visiems keturiems seminarijos kursams. Tos ištraukos sudaro svarbų Raštais pagrįstą Evangelijos supratimo, dalinimosi ja ir tikėjimo stiprinimo pagrindą. Raštų įvaldymo ištraukos iš Naujojo Testamento yra šios:

Mato 5:14–16

Mato 11:28–30

Mato 16:15–19

Mato 22:36–39

Mato 28:19–20

Luko 24:36–39

Jono 3:5

Jono 14:6

Jono 14:15

Jono 17:3

Apaštalų darbų 2:36–38

Apaštalų darbų 3:19–21

1 Korintiečiams 6:19–20

1 Korintiečiams 15:20–22

1 Korintiečiams 15:40–42

Galatams 5:22–23

Efeziečiams 4:11–14

Filipiečiams 4:13

2 Tesalonikiečiams 2:1–3

2 Timotiejui 3:15–17

Hebrajams 12:9

Jokūbo 1:5–6

Jokūbo 2:17–18

1 Petro 4:6

Apreiškimo 20:12

Seminarijos mokiniai raginami įvaldyti šias žinotinas ištraukas. Jūs galėsite geriau padėti mokiniams, jei patys įvaldysite šias žinotinas ištraukas. Įvaldyti Raštų ištraukas reiškia:

- **Rasti** tas eilutes Raštuose pagal jų nuorodas.
- **Suprasti** tų Raštų ištraukų kontekstą ir turinį.
- **Taikyti** tose Raštų ištraukose mokomus Evangelijos principus ir doktrinas.
- **Mintinai išmokti** tas ištraukas.

Nuoseklumas, lūkesčiai ir metodai

Mokiniam geriau padėsite įvaldyti tas Raštų ištraukas, jei nuosekliai jomis remsitės, palaikysite tinkamus mokinių lūkesčius ir taikysite skirtingiems mokymosi stiliams tinkamus metodus.

Nuoseklumas ir kartojimas mokant Raštų įvaldymo ištraukų padės mokiniams ilgam jas įsiminti ir remtis jomis ateityje. Gali būti naudinga sudaryti metų kurso planą ir nuosekliai numatyti progas mokiniams klasėje įvaldyti Raštų ištraukas. Išmintingai nuspręskite, kaip dažnai ir kiek laiko skirsite, kad padėtumėte mokiniams išmokti Raštų įvaldymo ištraukas. Užtikrinkite, kad Raštų įvaldymo pratimai neužgožtų kasdienio nuoseklaus Raštų studijavimo. Galite nuspręsti kiekvieną dieną skirti kelias minutes ir kartu su mokiniais apžvelgti Raštų įvaldymo ištraukas. Arba galite nuspręsti kartą ar du kartus per savaitę duoti atlikti trumpą 10–15 minučių trukmės Raštų įvaldymo pratimą. Kad ir kaip planuotumėte padėti mokiniams išmokti Raštų įvaldymo ištraukas, darykite tai nuosekliai ir tinkamai.

Savo lūkesčius dėl Raštų įvaldymo grįskite mokinių sugebėjimais. Raštų ištraukų įvaldymas reikalauja mokinio pastangų. Pasakykite mokiniams, kad jų sėkmė, siekiant įvaldyti Raštus, labiausiai priklauso nuo jų požiūrio ir noro dirbti. Raginkite juos užsibrėžti tikslus, kurie jų sugebėjimus pakylėtų į aukštesnį lygį. Būkite jautrūs mokiniams, kuriems sunkiau sekasi įsiminti, ir būkite pasiruošę pakoreguoti savo lūkesčius ir mokymo metodus pagal savo mokinių reikmes.

Taikydamiesi prie skirtingų asmenų ir jų mokymosi stilių, rinkitės įvairius metodus, padėsiančius jūsų mokiniams įvaldyti Raštų ištraukas. Mokydamiesi ir mokydami Evangelijos išmintingai pasirinkite pratimus, kad Šventoji Dvasia galėtų padėti mokiniams įvaldyti Raštus ir doktrinas. Šiame vadovėlyje rasite daugybę metodų, tinkamų taikyti pamokose mokant Raštų įvaldymo. Papildomi Raštų įvaldymo mokymo metodai pateikiami šio priedo skyriuje „Raštų įvaldymo pratimai“.

Raštų įvaldymas mokymo programoje

Raštų įvaldymas mokymo programoje pateikiamas įvairiais būdais. Raštų įvaldymo

piktograma nurodo, kad pamokos medžiagoje yra Raštų įvaldymo ištraukų.

Raštų įvaldymo ištraukos pateiktos ir aptartos skyrių, kuriuose jos yra, kontekste. Papildomos Raštų įvaldymo ištraukų mokymo idėjos pateiktos pamokų, kuriose yra ištraukos, pabaigoje. Šios papildomos mokymo idėjos padeda subalansuoti keturis Raštų įvaldymo elementus (rasti, suprasti, taikyti ir išmokti mintinai) pagal kiekvieną ištrauką. Pavyzdžiui, jei pamoka padeda mokiniams suprasti ir taikyti Raštų įvaldymo ištrauką, tai papildoma mokymo idėja padės jiems rasti ją ir išmokti mintinai.

Mokymo programoje taip pat pateikta daug Raštų ištraukų įvaldymo apžvalgos pratimų, kuriuos galima atlikti atsižvelgiant į klasės Raštų įvaldymo tikslus ir jūsų

---

turimą laiką. Šias apžvalgas galima papildyti toliau pateiktomis Raštų įvaldymo veiklomis. Trumpesnės pamokos pradžioje ar pabaigoje galite daugiau laiko skirti kuriam nors iš šių pratimų atlikti.

Siūlomi Raštų įvaldymo mokymo metodai

Norėdami padėti mokiniams lavinti **ieškojimo** įgūdžius, galite suplanuoti kurso pradžioje supažindinti su 25 Raštų įvaldymo ištraukomis ir toliau studijuojant lavinti jų įvaldymą. Arba galite supažindinti su keliomis ištraukomis kiekvieną mėnesį ir tą mėnesį susitelkti į tų ištraukų įvaldymą. Supažindinti su Raštų įvaldymo ištraukomis galite pasiūlydami mokiniams pasižymėti jas Raštuose, padėdami jiems pagalvoti apie būdus, kaip prisiminti pagrindinius žodžius ir nuorodas, ir paaiškindami kiekvienoje ištraukoje esančius principus ir doktrinas. Taip pat, kai supažindinate su Raštų įvaldymo ištraukomis, galite įtraukti mokinius paskirdami jiems užduotį remtis ištraukomis dvasinėse valandėlėse arba paprašydami jų mokyti vieniems kitus, kaip rasti ir prisiminti ištraukas. Sudarykite sąlygas mokiniams parodyti, kaip jie atsimena Raštų įvaldymo ištraukas, periodiškai organizuodami viktorinas ir paieškos veiklas (žr. toliau pateiktus Raštų įvaldymo veiklų pavyzdžius). Šio mokymo kurso 25 Raštų įvaldymo ištraukų sąrašą galite rasti mokinių skirtukuose arba Raštų įvaldymo kortelėse.

Kad padėtumėte mokiniams **suprasti** Raštų įvaldymo ištraukas, akcentuokite tas ištraukas, kurios yra kasdienėse pamokose. Taip pat galite atlikti toliau pateiktus Raštų įvaldymo pratimus, kad sustiprintumėte mokinių žinias ir gebėjimą paaiškinti ištraukose esančias tiesas. Suteikite mokiniams progą dvasinėse valandėlėse ir pamokose paaiškinti, kaip Raštų įvaldymo ištraukų tiesos padėjo jiems geriau suprasti pagrindines doktrinas.

Norėdami padėti mokiniams **taikyti** tiesas, randamas Raštų įvaldymo ištraukose, raginkite juos sekti Šventosios Dvasios raginimais, kad suprastų tų tiesų svarbą savo gyvenime. Kad padėtumėte mokiniams veikti pagal išmoktas tiesas, kartais klasėje galite pakabinti plakatą, kuriame būtų užrašyta Raštų įvaldymo ištrauka, susijusi su iššūkiu. Arba galite jiems suteikti progą bandyti mokyti Evangelijos doktrinų ir principų, remiantis Raštų įvaldymo ištraukomis (idėjų ieškokite toliau pateiktuose Raštų įvaldymo pratimuose). Taip pat galite paskatinti mokinius taikyti principus, išmoktus pamokose, kuriose pasitaiko Raštų įvaldymo ištraukų. Suteikite mokiniams progų dvasinėse valandėlėse ar kitu metu papasakoti apie savo patyrimus. Tai padės jiems sustiprinti savo liudijimą apie tiesas, kurių išmoksta iš Raštų įvaldymo ištraukų.

Kad padėtumėte mokiniams **mintinai išmokti** 25 Raštų įvaldymo ištraukas, galite planuoti kiekvieną mėnesį klasėje mintinai mokyti dviejų trijų ištraukų. Taip pat kai kurias ištraukas galite įpareigoti mokinius išmokti mintinai namuose (jie tai gali daryti šeimoje arba ištrauką pasakyti iš atminties tėvams arba šeimos nariui). Galite mokymąsi mintinai paversti savo kasdinių dvasinių valandėlių dalimi pasakydami ištrauką iš atminties visi kartu arba skirdami laiko mokiniams mokyti mintinai poromis. Suteikdami mokiniams progą sakyti Raštų įvaldymo ištraukas iš atminties porininkui, mažai grupei arba klasei, padėsite jiems atsakingai mokyti. Toliau pateikti Raštų įvaldymo pratimai apima įvairius mokymosi mintinai metodus. Mokymosi mintinai lūkesčius suderinkite su mokinių sugebėjimais ir aplinkybėmis.

Mokiniai neturėtų būti verčiami jausti gėdą arba jaustis nesugebantys, jeigu jiems nesiseka išmokti mintinai.

Raštų įvaldymo pratimai

Įvadas

Šiame skyriuje pateikiama keletas idėjų, kuriomis galite vadovautis, norėdami padėti mokiniams įvaldyti pagrindines Raštų ištraukas. Padėdami mokiniams ir ragindami juos ugdyti šiuos įgūdžius, jūs padėsite jiems išmokti savarankiškai studijuoti Raštus. Mokiniai gali visą gyvenimą naudoti šiuos įvaldymo įgūdžius, kad lengviau atrastų, geriau suprastų, taikytų Raštų ištraukas ir mokytųsi jų mintinai. Toliau pateiktos kiekvienos Raštų įvaldymo dalies idėjos. Tokio tipo veiklų įvairovė gali padėti mokiniams sėkmingiau įvaldyti Raštų ištraukas.

Pratimai, padedantys mokiniams *rasti* Raštų įvaldymo ištraukas

Ištraukų žymėjimas

Raštų įvaldymo ištraukų žymėjimas gali mokiniams padėti greičiau prisiminti ir rasti tas ištraukas. Galite paraginti mokinius žymėti pagrindines ištraukas Raštuose taip, kad jos išsiskirtų iš kitų pažymėtų ištraukų.

Knygų žinojimas

Knygų pavadinimų ir jų tvarkos Naujajame Testamente mokymasis mintinai gali padėti mokiniams greičiau rasti Raštų įvaldymo ištraukas. Toliau pateikiami pavyzdžiai veiklų, kurios gali padėti mokiniams susipažinti su Naujojo Testamento knygomis:

- **Raskite turinį** ir padėkite mokiniams susipažinti su Biblijos turiniu, kad jie galėtų rasti knygas, kuriose yra Raštų įvaldymo ištraukos.
- **Dainavimas.** Pakeiskite žinomos giesmės ar vaikų dainelės žodžius Naujojo Testamento knygų pavadinimais. Pamokykite tokios dainos savo mokinius (arba sudainuokite dainelę apie Naujojo Testamento knygas [*Vaikiškų dainelių knyga*]). Tegul mokiniai visus metus periodiškai dainuoja šią dainą, kad lengviau prisimintų knygų pavadinimus ir jų tvarką Naujajame Testamente.
- **Rodykite pirmąsias raides.** Lentoje užrašykite knygų pirmąsias raides (M, M, L, J ir t. t.). Tegul mokiniai mokosi sakdami knygų pavadinimus, kurie atitinka kiekvieną raidę. Kartokite šį pratimą, kol jie sugebės pacituoti knygų pavadinimus mintinai.
- **Knygų lenktynės.** Paskelbę knygos, kurioje yra Raštų įvaldymo ištrauka, pavadinimą, paprašykite mokinių atsiversti kurį nors tos knygos puslapį. Fiksuokite laiką, kaip greitai visai klasei pavyksta atrasti kiekvieną iš tų knygų. Šį pratimą galite kartoti, kad padėtumėte mokiniams lengviau įsiminti ir rasti Naujajame Testamente esančias knygas.

Įsiminti nuorodas ir turinį

Mokiniams įsiminus Raštų įvaldymo ištraukų vietą ir turinį, Šventoji Dvasia gali jiems padėti prireikus prisiminti Raštų nuorodą (žr. Jono 14:26). Tokie pagrindiniai žodžiai ar frazės, kaip „[gims] iš vandens ir dvasios“ (Jono 3:5) ir „Dvasios vaisius“ (Galatams 5:22–23), gali padėti mokiniams prisiminti kiekvienos ištraukos turinį ir

---

doktrininį mokymą. Toliau pateikti metodai gali padėti mokiniams susieti Raštų įvaldymo ištraukų nuorodas su jų turiniu ar pagrindiniais žodžiais. (Pratimus, kuriuos atliekant varžomasi, lenktyniaujama arba fiksuojamas laikas, galima atidėti mokslo metų pabaigai, kai mokiniai bus parodę, kad žino, kur yra Raštų įvaldymo ištraukos. Tuomet tokie pratimai padės jiems sustiprinti savo žinias.)

- **Nuorodos ir pagrindiniai žodžiai.** Raginkite mokinius išmokti visų Raštų įvaldymo kortelėse esančių Raštų įvaldymo ištraukų nuorodas ir pagrindinius žodžius. (Raštų įvaldymo korteles galite užsisakyti internetu, adresu store.lds.org. Taip pat galite paprašyti, kad mokiniai patys sau sukurtų Raštų įvaldymo korteles.) Duokite mokiniams laiko pastudijuoti korteles poromis ir po to vienam kitą paklausinėti. Raginkite mokinius rasti kūrybingų būdų, kaip kartu mokytis ir vienam kitą klausinėti. Kai pramoks Raštų įvaldymo ištraukas, galite jiems pasiūlyti naudoti užuominas, susijusias su ištraukų doktrinų ir principų kontekstu arba taikymu. Atliekantieji pratimą gali atsakinėti žodžiu arba raštu.
- **Raštų įvaldymo kortelės.** Šis pratimas gali būti atliekamas norint pristatyti arba peržiūrėti Raštų įvaldymo ištraukų rinkinį. Parinkite keletą Raštų įvaldymo kortelių ir būkite pasirengę išdalinti jas mokiniams. (Būtinai turėkite keletą kortelių rinkinių, kad keli mokiniai gautų vienodas Raštų įvaldymo ištraukas. Reiktų turėti pakankamai kortelių, kad kiekvienas mokinyt gautų dvi arba tris skirtingas ištraukas.) Išdalinkite jas mokiniams. Duokite mokiniams laiko išstudijuoti kiekvienos kortelės Raštų įvaldymo ištrauką, nuorodą, pagrindinius žodžius, konteksto teiginius, doktriną arba principą ir taikymo idėjas. Pasakykite kokią nors užuominą iš kortelių (pvz., Raštų įvaldymo ištraukos pagrindinius arba kitus žodžius, kontekstą, doktriną, principą arba pritaikymo metodą). Mokiniai, kurie turi susijusią kortelę, turėtų atsistoti ir garsiai pasakyti Raštų įvaldymo ištraukos nuorodą.
- **Raštų lenktynės.** Sakykite užuominas, kad padėtumėte mokiniams mokytis greitai atrasti ištraukas Raštuose. Kaip užuominas galite pasakyti Raštų įvaldymo kortelių pagrindinius žodžius, konteksto teiginius, doktrinas, principus ir taikymo idėjas. Taip pat galite sugalvoti savo užuominų. Raštų lenktynių pratimai, kurių metu mokiniai lenktyniauja ieškodami ištraukų, gali padėti jiems aktyviai mokytis Raštų įvaldymo ištraukų. Kad padėtumėte išmokti mintinai Raštų įvaldymo ištraukas, Raštų lenktynių pratimus atlikite taip, kad neužgautumėte kieno nors jausmų arba neįžeistumėte Dvasios. Padėkite mokiniams vengti nepagarbumo Raštams arba perdėto varžymosi tarpusavyje. Verčiau tegul mokiniai lenktyniauja ne vienas su kitu, o siekdami atitikti konkretaus lygio reikalavimus. Pavyzdžiui, mokiniai gali lenktyniauti su mokytoju arba varžytis, kiek iš jų sugebės per tam tikrą laiką rasti konkrečią ištrauką.
- **Istorijų lenktynės.** Pateikite užuominas pagal sugalvotus pavyzdžius, kurie parodytų, kodėl Raštų įvaldymo ištraukos yra svarbios kasdieniame gyvenime. Pavyzdžiui, sufleruodami Mato 28:19–20 arba Filipiečiams 4:13 galite pasakyti ką nors panašaus: „Danielius gali tarnauti misijoje ir jaučia kunigystės pareigą tai daryti, tačiau jaudinasi, kad neturi pakankamai žinių gerai mokytis Evangelijos. Jam taip pat neramu, kad bus sunku kalbėti su nepažįstamais.

Melsdamas patikinimo jis prisimena, kad prisikėlęs Jėzus Kristus nurodė Savo apaštalams „ei[ti] ir padary[ti] [Jo] mokiniais visų tautų žmones“ ir kad Viešpats visuomet bus su jais. Danielius taip pat prisiminė Pauliaus žodžius: „Aš visa galiu tame, kuris mane stiprina.“ Tegul mokiniai, besiklausydami pavyzdžio, Raštuose suranda atitinkamas Raštų įvaldymo ištraukas.

- **Viktorinos ir testai.** Suteikite mokiniams progą išbandyti, kaip jiems pavyksta atsiminti Raštų įvaldymo ištraukas. Galimos tokios užuominos: pagrindiniai žodžiai, Raštų nuorodos, ištraukų citatos arba pavyzdžiai, iliustruojantys tiesas, kurių mokoma ištraukose. Į viktorinų ir testų klausimus gali būti atsakoma žodžiu, lentoje arba popieriaus lape. Po viktorinos arba mokiniams atlikus testą, galite daugiausia taškų surinkusius mokinius paskirti į porą su mažiausiai taškų surinkusiais mokiniiais. Daugiau taškų surinkęs mokinys gali būti mokytoju, padedančiu mažiau taškų surinkusiam mokiniui studijuoti ir daryti pažangą. Tai darydama pora gali nusistatyti tikslą surinkti daugiau bendrų taškų per kitą testą. Galite sukurti lentelę arba skelbimų lentą, kurioje surašysite mokinių tikslus ir fiksuosite jų pažangą.

Pratimai, padedantys mokiniams *suprasti* Raštų įvaldymo ištraukas

Žodžių ir frazių apibrėžimas

Žodžių ir frazių Raštų įvaldymo ištraukose apibrėžimas (arba pagalba mokiniams juos apibrėžiant) padės mokiniams suprasti visos ištraukos prasmę. Kai tokie apibrėžimai labai svarbūs ištraukos doktrinoms ir principams suprasti, galite pasiūlyti mokiniams užsirašyti tuos apibrėžimus Raštuose. Aptarkite žodžių ir frazių prasmę, apžvelgdami Raštų įvaldymo ištraukas.

Konteksto nustatymas

Raštų ištraukos konteksto nustatymas gali padėti mokiniams geriau suprasti ištraukos prasmę. Kontekste yra informacija apie tai, kas, kam ir kodėl kalba, ištraukos aplinkybės (istorinės, kultūrinės ir geografinės) ir klausimas arba situacija, iš kurios kilo Raštų ištraukos turinys. Pavyzdžiui, Viešpaties mokymai Jono 3:5 yra Jėzaus Kristaus ir Jam prijautusio ir naktį teirautis apie doktriną pas Jį atėjusio fariziejaus, vardu Nikodemus, pokalbio dalis. Viešpats Nikodemui pasakė, kad „jei kas neatgims iš aukštybės, negalės regėti Dievo karalystės“ (Jono 3:3). Nikodemus sutriko ir pasiteiravo, kaip įmanoma, kad suaugęs žmogus galėtų vėl gimti. Jono 3:5 užrašytas Viešpaties atsakymas į šį Nikodemo klausimą. Žinant šią informaciją mokiniams lengviau suprasti, ką Viešpats turėjo omenyje sakydamas: „Iš tiesų, iš tiesų sakau tau: kas negims iš vandens ir Dvasios, neįeis į Dievo karalystę.“ Dėstydami pamokas, kuriose pateikiamos Raštų įvaldymo ištraukos, pabrėžkite tų ištraukų kontekstą. Papildomi pratimai, panašūs į čia aprašytą veiklą, taip pat gali padėti mokiniams suprasti tas pagrindines ištraukas.

- **Išsiaiškinkite kontekstą.** Lentos viršuje užrašykite šias antraštes: *Kalbėtojas, Klausytojai, Tikslas* ir *Kitos naudingos įžvalgos*. Mokinius suskirstykite į grupes ir kiekvienai grupei paskirkite po Raštų įvaldymo ištrauką. Paskatinkite juos išsiaiškinti duotos ištraukos kontekstą ir nustatyti informaciją, susijusią su lentoje užrašytomis antraštėmis. Tegul tai, ką rado, surašo lentoje. Po to

---

kiekvienos grupės paprašykite paaiškinti jiems paskirtos ištraukos kontekstą ir kaip ši informacija paveikia jų ištraukos tiesų supratimą. Norėdami pajvairinti pratimą, galite klasei duoti užduotį atspėti Raštų įvaldymo ištraukų nuorodas, pasitelkiant apibūdinimus lentoje, po to, kai kiekviena grupė paaiškins, ką užrašė.

Nagrinėjimas

Nagrinėjimą sudaro doktrinų ir principų paieška Raštų ištraukose. Taip pat ir pagalba mokiniams, kad jie suprastų tų tiesų svarbą jų gyvenime. Tai gali pastūmėti juos aktyviau taikyti doktrinas ir principus savo gyvenime. Šis pratimas gali padėti mokiniams nagrinėti Raštų įvaldymo ištraukas:

- **Rašykite užuominas.** Kai mokiniai geriau susipažins su Raštų įvaldymo ištraukomis, pasiūlykite jiems sugalvoti klausimus, pavyzdžius arba kitas užuominas, iliustruojančias doktrinas ir principus, kurių mokoma ištraukose. Tai galima panaudoti rengiant viktorinas klasėje.

Aiškinimas

Kai mokinių prašoma paaiškinti Raštų ištrauką, auga jų supratimas ir sustiprėja jų gebėjimas iš Raštų mokyti doktrinų ir principų. Toliau pateikti du metodai, galintys padėti mokiniams išmokyti aiškinti Raštų įvaldymo ištraukas.

- **Pagrindiniai žodžiai ir frazės.** Paprašykite mokinių perskaityti Raštų įvaldymo ištrauką ir joje surasti tą žodį ar frazę, kurie, jų manymu, yra itin svarbūs apibrėžiant ištrauką. Po to pakvieskite mokinį garsiai perskaityti ištrauką ir pabrėžti jo pasirinktą žodį ar frazę. Paprašykite mokinio paaiškinti, kodėl tas žodis ar frazė yra svarbūs norint suprasti ištrauką. Pakvieskite keletą kitų mokinių padaryti tą patį. Mokiniai gali pasirinkti įvairius žodžius ar frazes iš tos pačios ištraukos. Mokiniai, besiklausydami skirtingų nuomonių, gali geriau suprasti ištrauką.
- **Paruoškite dvasinę įžangą.** Suteikite mokiniams progą remtis Raštų įvaldymo ištraukomis paruošiant ir pateikiant trumpas dvasines mintis pamokos pradžioje. Padėkite jiems pasiruošti apibendrinti kontekstą, paaiškinti doktrinas ir principus, pasidalinti prasminga patirtimi arba pavyzdžiais ir paliudyti apie ištraukos doktrinas ir principus. Taip pat galite patarti mokiniams, aiškinant ištraukų idėjas, pasitelkti vaizdines priemones.

Suprasti doktrinų ir principų svarbą

Padėkite mokiniams suprasti ir įgyti dvasinį liudijimą apie doktrinas ir principus, kurių mokoma Raštų įvaldymo ištraukose. Vyresnysis Robertas D. Heilsas iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo paaiškino: „Tikras mokytojas, išdėstęs [Evangelijos] faktus, [...] ragina [mokinius] žengti dar vieną žingsnį, kad savo širdyse įgytų dvasinį liudijimą ir supratimą, vedančius prie veiksmų ir darbų“ („Teaching by Faith“ [2002 m. vasario 1 d. kalba BŠS religijos mokytojams], 5, si.lds.org; taip pat žr. *Teaching Seminary: Preservice Readings* [2004], 92). Kai mokiniai per Šventosios Dvasios įtaką supranta doktrinos arba principo tiesą, svarbą ir būtinumą, auga jų troškimas taikyti tą tiesą gyvenime. Mokytojai gali padėti mokiniams pakviesti ir puoselėti tuos Šventosios Dvasios jausmus, suteikdami jiems progų papasakoti apie

---

patyrimus gyvenant pagal Evangelijos principus, rastus Raštų įvaldymo ištraukose. Tai padės mokiniams geriau suprasti tiesas, kurių mokoma Raštų įvaldymo ištraukose, ir užtikrinti, kad tos tiesos būtų įrašytos į mokinių širdis. Toliau pateiktas pratimas gali padėti mokiniams pajusti Raštų įvaldymo ištraukose mokomų doktrinų ir principų svarbą.

- **Raštų ištraukų klausymas.** Paskatinkite mokinius klausantis pasisakymų ir Bažnyčios pamokų, visuotinių konferencijų kalbų bei diskusijų su šeima ir draugais pastebėti vartojamas Raštų įvaldymo ištraukas. Periodiškai kvieskite mokinius pasakyti girdėtą ištrauką, kaip buvo remiamasi ta ištrauka, kokių tiesų buvo mokoma ir kokiose situacijose jie arba kiti patyrė tas tiesas. Ieškokite progų liudyti (ir pakvieskite liudyti mokinius) apie Raštų įvaldymo ištraukose mokomas tiesas.

Pratimai, padėsiantys mokiniams *pritaikyti* Raštų įvaldymo ištraukas

Mokymas

Raštų įvaldymo ištraukos ir pagrindinės doktrinos buvo sudaromos kartu ir mokinių labai sąmoningai sudėtos greta. (Raštų įvaldymo ištraukos pateikiamos visame pagrindinių doktrinų dokumente.) Mokydamiesi ir formuluodami Raštų įvaldymo ištraukose esančias doktrinas ir principus, mokiniai taip pat mokysis ir formuluos pagrindines doktrinas. Mokydamiesi formuluoti pagrindines doktrinas savais žodžiais, mokiniai į pagalbą gali pasitelkti įsimintas Raštų įvaldymo ištraukas. Suteikdami mokiniams progų mokytis Evangelijos doktrinų ir principų, remiantis Raštų įvaldymo ištraukomis, galite sustiprinti jų pasitikėjimą savimi ir Raštų žiniomis. Kai mokiniai moko ir liudija apie Raštų įvaldymo ištraukose randamus principus ir doktrinas, jie taip pat gali sustiprinti savo liudijimą. Raginkite mokinius remtis Raštų įvaldymo ištraukomis mokant ir aiškinant Evangeliją klasei ir pokalbiuose su draugais, šeima bei kitais.

- **Pateikti žinią.** Duokite mokiniams užduotį paruošti 3–5 minučių trukmės kalbą arba pamoką, pagrįstą Raštų įvaldymo ištraukomis. Tegul jie pasiruošia klasėje arba namuose. Be Raštų įvaldymo ištraukų, jie gali remtis ir kitais šaltiniais, padėsiančiais jiems pasiruošti, tokiais kaip Raštų įvaldymo ištraukų kortelės, teminė rodyklė, Raštų rodyklė arba *Ištikimi tikėjimui. Evangelijos žinynas*. Kiekvieną kalbą arba pamoką turėtų sudaryti įvadas, Raštų įvaldymo ištraukos, pasakojimas arba mokomo principo pavyzdys ir mokinio liudijimas. Mokiniai gali savanoriškai pasidalinti savo žinia klasėje, šeimos namų vakare, kvorume arba klasėje vykdydami „Pareigos Dievui“ arba asmeninio tobulėjimo programas. Jei mokiniai dalinasi savo žinia už klasės ribų, galite pakviesti juos papasakoti savo potyrius.
- **Suvidinti misionierių.** Paruoškite korteles su klausimais, kuriuos galėtų užduoti besidomintieji ir į kuriuos būtų galima atsakyti remiantis Raštų įvaldymo ištraukomis (pavyzdžiui: „Ką Bažnyčios nariai mano apie Jėzų Kristų?“). Pakvieskite mokinių poras ateiti į klasės priekį ir atsakyti į pasirinktos kortelės klausimą. Kad padėtumėte mokiniams suprasti, kaip misionieriai galėtų atsakyti į panašius klausimus, galite pasiūlyti kelis efektyvius mokymo metodus, pavyzdžiui: 1) pateikti Raštų ištraukos kontekstą, 2) paaiškinti doktriną arba

---

principą, 3) užduoti klausimus, kurie padėtų išsiaiškinti jų mokomų žmonių supratimą ir tikėjimą tuo, ko mokoma, 4) pasidalinti patirtimi ir liudijimu ir 5) kviešti tuos, kuriuos moko, veikti pagal mokytą tiesą. Paprašykite mokinių atsakyti, kuo jiems patiko kiekvienos poros atsakymas.

- **Liudykite.** Pasiūlykite mokiniams peržiūrėti Raštų įvaldymo ištraukas ir pasirinkti tą ištrauką, kurioje yra doktrina arba principas, apie kurį jie galėtų paliudyti. Pakvieskite juos paliudyti apie pasirinktą tiesą ir pasidalinti patirtimi, dėl kurios jie gali liudyti apie ją. Kai mokiniai dalinsis savo liudijimais, Šventoji Dvasia patvirtins doktrinų arba principų tiesą, apie kurią jie liudija. Jų liudijimai taip pat gali įkvėpti kitus elgtis vadovaujantis tikėjimu.

Pastaba. Mokiniai turėtų savanoriškai dalintis savo liudijimu. Mokiniai niekada neturėtų būti verčiami dalintis liudijimu arba skatinami manyti, kad privalo dalintis žinojimu, kurio jie nemano turį. Be to, kai kurie mokiniai nenori dalintis savo liudijimu, nes klaidingai mano, kad turėtų pradėti žodžiais: „Noriu išsakyti savo liudijimą...“, arba kad liudydami turi demonstruoti emocijas. Padėkite mokiniams suprasti, kad liudydami jie gali paprastai pasidalinti doktrinomis ir principais, kuriuos žino esant teisingus. Išsakant liudijimą gali pakakti tiesiog pasakyti: „Aš tikiu, kad tai tiesa“ arba „Aš žinau, kad tai tiesa“, arba „Visa širdimi tuo tikiu“.

Taikymas

Pasiūlydami mokiniams būdų, kaip pritaikyti Raštų ištraukose randamas doktrinas ir principus (arba pakviesdami pačius sugalvoti būdus), suteiksite jiems progą mokytis remiantis tikėjimu.

Vyresnysis Deividas A. Bednaris iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo sakė:

„Besimokantysis, laisva valia veikdamas pagal teisingus principus, atveria savo širdį Šventajai Dvasiai ir pakviečia Jos mokačią, liudijančią galią ir patvirtinančią liudijimą. Mokymasis tikėjimu reikalauja dvasinių, protinių ir fizinių pastangų, o ne vien pasyvaus klausymosi. Savo pasiryžimą mokytis ir priimti Šventosios Dvasios mokymą Dangiškajam Tėvui ir Jo Sūnui Jėzui Kristui išreiškiame tikėjimo įkvėptais nuoširdžiais ir nuosekliais veiksmais“ (“Seek Learning by Faith,” *Ensign*, Sept. 2007, 64).

Suteikite mokiniams progų pasidalinti ir liudyti apie doktrinų ir principų taikymo patyrimus. Toliau pateiktas būdas, kaip paraginti mokinius Raštų įvaldymo ištraukas taikyti savo gyvenime.

- **Užsibrėžkite tikslus.** Vadovaudamiesi Raštų įvaldymo kortelių pritaikymo dalimi, pakvieskite mokinius užsibrėžti konkrečius tikslus geriau savo gyvenime taikyti Raštų įvaldymo ištraukose randamus principus. Tegul jie užrašo savo tikslus ant lapelio ir nešiojasi su savimi kaip priminimą. Kai tinka, paprašykite mokinių papasakoti apie patirtą sėkmę.

Pratimai, padėsiantys mokiniams *mintinai išmokti* Raštų įvaldymo ištraukas

Mokymasis mintinai

Raštų ištraukų mokymasis mintinai gali sustiprinti mokinio supratimą ir gebėjimą mokyti Evangelijos. Mokiniam mintinai mokantis Raštų ištraukų, Šventoji Dvasia gali priminti frazes ir mintis, kai jiems to reikia (žr. Jono 14:26; DS 11:21). Nepamirškite mokymosi mintinai pratimus pritaikyti jūsų mokinių galimybėms.

Vyresnysis Ričardas G. Skotas iš Dvylikos Apaštalų kvorumo ragino Raštus mokyti mintinai, sakydamas:

„Raštų mokymasis mintinai gali suteikti didžią galią. Išmokti Raštų ištrauką mintinai – tai tarsi įžiebtį naują draugystę, atrasti naują draugą, kuris, esant reikalui, gali padėti, įkvėpti, paguosti ar įtikinti, kad būtina pasikeisti“ („Raštų galia“, 2011 m. spalio visuotinės konferencijos medžiaga).

Kiekvieną iš toliau pateiktų pratimų galima kartoti kelias dienas iš eilės pamokos pradžioje arba pabaigoje, kad padėtumėte mokiniams ilgam įsiminti.

- **Vieno žodžio lenktynės.** Duokite klasei užduotį pasakyti Raštų įvaldymo ištrauką kiekvienam mokiniui paeiliui pasakant po vieną žodį. Pavyzdžiui, kai padėsite mokiniams mintinai mokytis Mato 5:14–16, pirmasis mokinytis turėtų sakyti *jūs*, antrasis – *pasaulio*, trečiasis – *šviesa* ir taip toliau, kol bus baigta visa ištrauka. Fiksuokite laiką ir leiskite jiems keletą kartų pabandyti pasakyti per numatytą laiką. Kartodami šį pratimą, galite keisti mokinių sakymo eilę, kad jiems netektų kartotis.
- **Pirmosios raidės.** Lentoje užrašykite visų Raštų įvaldymo ištraukos žodžių pirmąsias raides. Rodykite į kiekvieną raidę, kai mokiniai su jumis kartos ištrauką, jei reikia, pasinaudokite Raštais. Kartokite šį pratimą, kol mokiniai užtikrintai galės atkartoti ištrauką tik pagal pirmąsias raides. Galite nutrinti kelias raides kaskart, kai mokiniai pakartoja ištrauką. Tai palaiptams sunkins užduotį, kol galiausiai jie galės ir be pirmųjų raidžių pakartoti ištrauką.
- **Dėlionės iš juostelių su žodžiais.** Užrašykite arba paprašykite mokinių ant liniuoto popieriaus lapo užrašyti Raštų įvaldymo ištrauką. Sukarpykite lapą juostelėmis, palikdami ištraukos eilutes nepažeistas. Kai kurias juosteles sukarpykite į trumpesnes dalis, kiekvienoje jų palikdami vos po kelis ištraukos žodžius. Sumaišykite popierines juosteles ir padalinkite jas poroms arba mokinių grupelėms. Mokiniam duokite užduotį pasinaudoti Raštais ir sudėlioti juosteles eilės tvarka. Tegul jie bando, kol daugiau nereikės Raštų. Kai baigs, paprašykite jų garsiai pakartoti ištrauką. Taip pat galite fiksuoti laiką ir stebėti, kuri grupelė greičiausiai gali sudėti juosteles teisinga tvarka. Arba galite stebėti, per kiek laiko visos grupelės klasėje užbaigs dėlionę (teglu pirmoji pabaigusi grupė padeda lėčiau dedančioms grupelėms).

100 Raštų įvaldymo ištraukų

Senasis Testamentas	Naujasis Testamentas	Mormono Knyga	Doktrina ir Sandoros
Mozės 1:39	Mato 5:14–16	1 Nefio 3:7	DŽS–I 1:15–20
Mozės 7:18	Mato 11:28–30	2 Nefio 2:25	DS 1:37–38
Abraomo 3:22–23	Mato 16:15–19	2 Nefio 2:27	DS 6:36
Pradžios 1:26–27	Mato 22:36–39	2 Nefio 9:28–29	DS 8:2–3
Pradžios 2:24	Mato 28:19–20	2 Nefio 25:23, 26	DS 10:5
Pradžios 39:9	Luko 24:36–39	2 Nefio 28:7–9	DS 13:1
Išėjimo 19:5–6	Jono 3:5	2 Nefio 31:19–20	DS 18:10–11
Išėjimo 20:3–17	Jono 14:6	2 Nefio 32:3	DS 18:15–16
Jozuės 24:15	Jono 14:15	2 Nefio 32:8–9	DS 19:16–19
1 Samuelio 16:7	Jono 17:3	Mozijo 2:17	DS 19:23
Psalmyno 24:3–4	Apaštalų darbų 2:36–38	Mozijo 3:19	DS 25:13
Psalmyno 119:105	Apaštalų darbų 3:19–21	Mozijo 4:30	DS 46:33
Psalmyno 127:3	1 Korintiečiams 6:19–20	Almos 7:11–13	DS 58:27
Patarlių 3:5–6	1 Korintiečiams 15:20–22	Almos 32:21	DS 58:42–43
Izaijo 1:18	1 Korintiečiams 15:40–42	Almos 37:35	DS 64:9–11
Izaijo 5:20	Galatams 5:22–23	Almos 39:9	DS 76:22–24
Izaijo 29:13–14	Efeziečiams 4:11–14	Almos 41:10	DS 76:40–41
Izaijo 53:3–5	Filipiečiams 4:13	Helamano 5:12	DS 78:19
Izaijo 58:6–7	2 Tesalonikiečiams 2:1–3	3 Nefio 12:48	DS 82:10
Izaijo 58:13–14	2 Timotiejui 3:15–17	3 Nefio 18:15, 20–21	DS 88:124
Jeremijo 1:4–5	Hebrajams 12:9	Etero 12:6	DS 89:18–21
Ezechielio 37:15–17	Jokūbo 1:5–6	Etero 12:27	DS 107:8
Amoso 3:7	Jokūbo 2:17–18	Moronio 7:41	DS 121:36, 41–42
Malachijo 3:8–10	1 Petro 4:6	Moronio 7:45, 47–48	DS 130:22–23
Malachijo 4:5–6	Apreiškimo 20:12	Moronio 10:4–5	DS 131:1–4

Pagrindinių doktrinų įvadas

Toliau pateiktos pagrindinės doktrinos turėtų būti pabrėžiamos seminarijoje.

- Dievybė
- Išgelbėjimo planas
- Jėzaus Kristaus Apmokėjimas
- Evangelijos laikotarpis, atsimetimas ir Sugražinimas
- Pranašai ir apreiškimas
- Kunigystė ir kunigystės raktai
- Apeigos ir sandoros
- Santuoka ir šeima
- Įsakymai

Mokytojai turi padėti mokiniams skaitant Raštus atpažinti pagrindines Evangelijos doktrinas, jas suprasti, jomis tikėti, paaiškinti ir pritaikyti. Tai padės mokiniams stiprinti savo liudijimą ir dėkingumą už sugrąžintąją Jėzaus Kristaus Evangeliją. Pagrindinių doktrinų mokymasis taip pat padės mokiniams geriau pasiruošti gyventi pagal Evangeliją ir tų svarbių tiesų mokyti kitus žmones. Šio vadovėlio pamokos buvo parengtos atsižvelgiant į pagrindines doktrinas. Svarbu atkreipti dėmesį ir į kitas svarbias Evangelijos doktrinas, pabrėžiamas šiame vadovėlyje, nors jos ir nėra įtrauktos į pagrindinių doktrinų sąrašą. Jūs mokysite pagrindinių Evangelijos doktrinų kasdien kartu su mokiniais studijuodami Raštus ir padėdami jiems mintinai išmokti Raštų įvaldymo ištraukas. Gilesnis pagrindinių doktrinų supratimas, tikėjimas jomis ir jų taikymas – tai procesas, vykstantis per ketverius seminarijos metus ir besitęsiantis visą likusį mokinio gyvenimą. Galite mokiniams duoti pagrindinių doktrinų sąrašą.

Pagrindinių doktrinų suvokimo patikrinimas

Pagrindinių doktrinų suvokimo patikrinimas buvo sukurtas tam, kad suteiktų mokytojams informacijos, padėsiančios labiau palaiminti jų mokinių gyvenimą. Mokytojams rekomenduojama šį patikrinimą atlikti pirmąją mokslo metų savaitę ir jį pakartoti metų pabaigoje. Pagrindinių doktrinų suvokimo patikrinimą ir kitus patikrinimus rasite SI svetainėje (adresu si.lds.org) į paieškos laukelį įvedę žodį *patikrinimas*.

Mokytojai, kurie siųs savo mokinių suvokimo patikrinimo rezultatus į SI tyrimų biurą, gaus ataskaitą, padėsiančią jiems mokymą geriau pritaikyti mokinių reikmėms. Pavyzdžiui, jei rezultatai rodo, kad mokiniai nesuprato atgailos doktrinos, metų mokymo programoje bus pažymėtos kelios pamokos, galinčios padėti mokiniams geriau suprasti šią doktriną. Kai mokytojai pamaldžiai vadovausis šia informacija nuosekliai mokydami iš Raštų, mūsų jaunimas ir jauni suaugusieji bus geriau pasiruošę įgyvendinti seminarijos ir religijos instituto tikslus.

Pagrindinės doktrinos

Pagrindinės doktrinos turėtų būti pabrėžiamos tiek seminarijos, tiek instituto klasėse. Mokytojai turi padėti mokiniams atpažinti pagrindines Evangelijos doktrinas, jas suprasti, tikėti, paaiškinti ir taikyti. Tai padės mokiniams stiprinti savo liudijimą ir dėkingumą už sugrąžintąją Jėzaus Kristaus Evangeliją. Šių doktrinų studijavimas taip pat padės jiems geriau pasiruošti tų svarbių tiesų mokyti kitus žmones.

Dauguma iš 100 Raštų įvaldymo ištraukų seminarijų ir religijos institutų buvo parinktos tam, kad padėtų mokiniams suprasti pagrindines doktrinas. Dauguma šiame leidinyje pateiktų Raštų nuorodų nukreipia į Raštų įvaldymo ištraukas. Jos buvo įtrauktos siekiant parodyti, kaip jos susijusios su pagrindinėmis doktrinomis.

1. Dievybė

Dievybę sudaro trys atskiri asmenys: Dievas, Amžinasis Tėvas, Jo Sūnus Jėzus Kristus ir Šventoji Dvasia (žr. Džozefo Smito – Istorijos 1:15–20). Tėvas ir Sūnus turi apčiuopiamus kūnus iš mėsos ir kaulų, o Šventoji Dvasia yra dvasinė asmenybė (žr. DS 130:22–23). Jie yra viena tikslo ir doktrinos vienybės prasme. Jie tobulai vieningi siekdami tikslo įgyvendinti Dangiškojo Tėvo dievišką išgelbėjimo planą.

Dievas Tėvas

Dievas Tėvas yra aukščiausias visatos Valdovas. Jis yra mūsų dvasių Tėvas (žr. Hebrajams 12:9). Jis yra tobulas, visa galintis ir visa žinantis. Jis taip pat yra tobulai gailestingas, geras ir tobulai mylintis Dievas.

Jėzus Kristus

Jėzus Kristus yra Tėvo Pirmagimis dvasioje ir Tėvo Viengimis kūne. Jis – Senojo Testamento Jehova ir Naujojo Testamento Mesijas.

Jėzus Kristus gyveno be nuodėmės ir atliko tobulą Apmokėjimą už visos žmonijos nuodėmes (žr. Almos 7:11–13). Jo gyvenimas yra tobulas pavyzdys, kaip turėtų gyventi visa žmonija (žr. Jono 14:6; 3 Nefio 12:48). Jis pirmasis žmogus žemėje, kuris prisikėlė (žr. 1 Korintiečiams 15:20–22). Jis sugrįš su galia ir šlove, kad viešpatautų žemėje per Tūkstantmetį.

Visos maldos, laiminimai ir kunigystės apeigos turi būti atliekami Jėzaus Kristaus vardu (žr. 3 Nefio 18:15, 20–21).

Susijusios nuorodos: Helamano 5:12; DS 19:23; DS 76:22–24

Šventoji Dvasia

Šventoji Dvasia yra trečiasis Dievybės narys. Ji yra dvasinė asmenybė, neturinti kūno iš mėsos ir kaulų. Ji dažnai vadinama Dvasia, Šventąja Dvasia, Dievo Dvasia, Viešpaties Dvasia ir Guodėju.

Šventoji Dvasia liudija apie Tėvą ir Sūnų, apreiškia tiesą apie viską ir pašventina tuos, kurie atgaillauja ir yra pakrikštijami (žr. Moronio 10:4–5).

Susijusios nuorodos: Galatams 5:22–23; DS 8:2–3

---

2. Išgelbėjimo planas

Ikižemiškajame gyvenime Dangiškasis Tėvas pristatė planą, kaip mums tapti tokiems kaip Jis ir įgyti nemirtingumą ir amžinąjį gyvenimą (žr. Mozės 1:39). Raštuose šis planas vadinamas išgelbėjimo planu, didžiu laimės planu, išpirkimo planu ir gailestingumo planu.

Išgelbėjimo planą sudaro sukūrimas, nuopuolis, Jėzaus Kristaus apmokėjimas ir visi Evangelijos įstatymai, apeigos ir doktrinos. Moralinė laisvė – gebėjimas savarankiškai rinktis ir veikti – taip pat labai svarbi Dangiškojo Tėvo plane (žr. 2 Nefio 2:27). Dėl šio plano galime būti išstobulinti per Apmokėjimą, gauti džiaugsmo pilnatvę ir amžinai gyventi Dievo akivaizdoje (žr. 3 Nefio 12:48). Mūsų šeimos ryšiai gali tęstis amžinai.

Susijusios nuorodos: Jono 17:3; DS 58:27

Ikimirtingasis gyvenimas

Prieš gimdami žemėje, mes gyvenome mūsų Dangiškojo Tėvo akivaizdoje kaip Jo dvasiniai vaikai (žr. Abraomo 3:22–23). Šiame ikižemiškajame gyvenime mes dalyvavome taryboje su kitais dvasiniais Dangiškojo Tėvo vaikais. Toje taryboje Dangiškasis Tėvas pristatė Savo planą ir ikimirtingasis Jėzus Kristus pasižadėjo būti Gelbėtojas.

Mes pasinaudojame savo valios laisve, kad sektume Dangiškojo Tėvo planu. Mes pasiruošėme eiti į žemę, kurioje galime toliau tobulėti.

Tiems, kurie sekė Dangiškuoju Tėvu ir Jėzumi Kristumi, buvo leista ateiti į žemę, patirti mirtingumą ir vystytis link amžinojo gyvenimo. Liuciferis, kitas dvasinis Dievo sūnus, sukilo prieš šį planą. Jis tapo Šėtonu, su savo pasekėjais buvo išmestas iš dangaus ir prarado privilegiją gauti fizinį kūną bei patirti mirtingumą.

Susijusi nuoroda – Jeremijo 1:4–5

Sukūrimas

Vadovaujamas Dangiškojo Tėvo, Jėzus Kristus sukūrė žemę ir dangų. Žemė nebuvo sukurta iš nieko; ji buvo suformuota iš esamos materijos. Jėzus Kristus sukūrė nesuskaičiuojamus pasaulius (žr. DS 76:22–24).

Žemės sukūrimas buvo Dievo plano šerdis. Tai mums suteikė vietą, kurioje galime gauti fizinį kūną, būti išbandomi ir išsiugdyti dieviškąsias savybes.

Žemės išteklius turime naudoti išmintingai, protingai ir su dėkingumu (žr. DS 78:19).

Adomas buvo pirmasis žmogus, sukurtas žemėje. Dievas sukūrė Adomą ir Ievą pagal savo atvaizdą. Visi žmonės – vyrai ir moterys – sukurti pagal Dievo atvaizdą (žr. Pradžios 1:26–27).

Nuopuolis

Edeno sode Dievas įsakė Adomui ir Ievai nevalgyti gero ir pikto pažinimo medžio vaisiaus. Nepaklusimo pasekmė būtų dvasinė ir fizinė mirtis. Dvasinė mirtis yra atsiskyrimas nuo Dievo. Fizinė mirtis yra dvasios atsiskyrimas nuo mirtingo kūno. Kadangi Adomas ir Ieva nusizengė Dievo įstatymui, jie buvo išvyti iš Jo akivaizdos

---

ir tapo mirtingi. Adomo ir Ievos prasižengimas ir iš to kilę pasikeitimai, kuriuos jie patyrė, tarp jų dvasinė ir fizinė mirtis, vadinami nuopoliu.

Dėl nuopolio Adomas, Ieva bei jų palikuoniai galėjo patirti džiaugsmą ir sielvartą, pažinti gera ir pikta, ir susilaukti vaikų (žr. 2 Nefio 2:25). Ateidami į mirtingąjį gyvenimą mes, kaip Adomo ir Ievos palikuoniai, paveldime nuopolio būseną. Mes esame atskirti nuo Viešpaties akivaizdos ir patirsime fizinę mirtį. Taip pat esame išbandomi gyvenimo sunkumais ir priešininko gundymais. (Žr. Mozijo 3:19.)

Nuopolis yra neatskiriama Dangiškojo Tėvo sukurto išgelbėjimo plano dalis. Jis veda dviem kryptimis: žemyn ir taip pat į priekį. Be to, kad atneša mums fizinę ir dvasinę mirtį, jis suteikia galimybę gimti žemėje, mokytis ir tobulėti.

Mirtingasis gyvenimas

Mirtingasis gyvenimas – tai mokymosi metas, kai galime pasiruošti amžinajam gyvenimui ir įrodyti, jog pasinaudosime valios laisve, kad vykdytume viską, ką įsakė Viešpats. Šio mirtingojo gyvenimo metu turime mylėti kitus ir tarnauti jiems (žr. Mozijo 2:17; Moronio 7:45, 47–48).

Mirtingajame gyvenime mūsų dvasios sujungiamos su fiziniiais kūnais, tokiu būdu mums suteikiama galimybė augti ir vystytis taip, kaip to neįmanoma padaryti ikimirtingajame gyvenime. Mūsų kūnai yra svarbi išgelbėjimo plano dalis ir juos reikia gerbti kaip Dangiškojo Tėvo dovaną (žr. 1 Korintiečiams 6:19–20).

Susijusios nuorodos: Jozuės 24:15; Mato 22:36–39; 2 Nefio 28:7–9; Almos 41:10; DS 58:27

Gyvenimas po mirties

Po mirties mūsų dvasios žengia į dvasių pasaulį ir laukia prikėlimo. Teisios dvasios patenka į laimės būseną, kuri vadinama rojumi. Daug teisiųjų skelbs Evangeliją esantiems dvasių kalėjime.

Dvasių kalėjimas yra laikina vieta pomirtiniame pasaulyje tiems, kurie numirė nežinodami tiesos, ir tiems, kurie buvo nepaklusnūs mirtingajame pasaulyje. Ten dvasios mokosi Evangelijos ir turi galimybę atgailauti ir priimti išgelbėjimo apeigas, kurios atliekamos už juos šventyklose (žr. 1 Petro 4:6). Tie, kurie priims Evangeliją, gyvens rojuje iki prikėlimo.

Prikėlimas – tai mūsų dvasinių kūnų sujungimas su mūsų tobulais fiziniiais kūnais iš mėsos ir kaulų (žr. Luko 24:36–39). Po prikėlimo dvasia ir kūnas niekada daugiau nebus atskirti ir mes tapsime nemirtingi. Kiekvienas žemėje gimęs asmuo bus prikeltas, nes Jėzus Kristus nugalėjo mirtį (žr. 1 Korintiečiams 15:20–22). Teisieji bus prikelti pirmiau už nelabuosius ir kelsis per pirmąjį prikėlimą.

Paskutinis teismas įvyks po prikėlimo. Jėzus Kristus teis kiekvieną asmenį, kad nuspręstų, kurią amžiną šlovę jis gaus. Teisiama bus pagal kiekvieno asmens paklusnumą Dievo įstatymams (žr. Apreiškimo 20:12; Mozijo 4:30).

Yra trys šlovės karalystės (žr. 1 Korintiečiams 15:40–42). Aukščiausia iš jų yra celestialinė karalystė. Tie, kurie yra šaunūs Jėzaus liudytojai ir paklūsta Evangelijos principams, gyvens celestialinėje karalystėje Dievo Tėvo ir Jo Sūnaus Jėzaus Kristaus akivaizdoje (žr. DS 131:1–4).

Antroji iš trijų šlovės karalysčių yra terestrialinė karalystė. Šioje karalystėje gyvens garbingi žemės vyrai ir moterys, kurie nebuvo šaunūs Jėzaus liudytojai.

Telestialinė karalystė yra žemiausia iš trijų šlovės karalysčių. Šios karalystės paveldėtojai bus tie, kurie mirtingajame gyvenime pasirinko nelabumą, o ne teisumą. Šie asmenys sulauks savo šlovės po to, kai bus išpirkti iš dvasių kalėjimo.

Susijusi nuoroda – Jono 17:3

3. Jėzaus Kristaus Apmokėjimas

Apmokėti reiškia iškentėti bausmę už nusidėjimą, taip panaikinant nuodėmės poveikį atgailaujančiam nusidėjėliui ir suteikiant galimybę jam arba jai būti sutaikytam (-ai) su Dievu. Jis buvo vienintelis, kuris galėjo atlikti tobulą apmokėjimą už visą žmoniją. Jo Apmokėjimas apima Jo kentėjimą už žmonijos nuodėmes Getsemanės sode, Jo kraujo praliejimą, Jo mirtį ir po to įvykusį prisikėlimą iš kapo (žr. Luko 24:36–39; DS 19:16–19). Gelbėtojas galėjo atlikti Apmokėjimą, nes išliko nesusitepęs nuodėme ir turėjo galią nugalėti mirtį. Iš savo mirtingosios motinos Jis paveldėjo mirtingumą. Iš savo nemirtingojo Tėvo Jis paveldėjo galią susigrąžinti Savo gyvybę.

Per malonę, dėl Gelbėtojo apmokančios aukos, visi žmonės bus prikelti ir paveldės nemirtingumą. Jėzaus Kristaus Apmokėjimas taip pat suteikia mums galimybę gauti amžinąjį gyvenimą (žr. Moronio 7:41). Kad gautume šią dovaną, privalome gyventi pagal Jėzaus Kristaus Evangeliją. Tai reiškia tikėti Jį, atgailauti už savo nuodėmes, būti pakrikštytam, priimti Šventosios Dvasios dovaną ir ištikimai išverti iki galo (žr. Jono 3:5).

Atlikdamas Apmokėjimą, Jėzus Kristus ne tik kentėjo už mūsų nuodėmes, bet taip pat paėmė sau visų žmonių skausmus, ligas ir silpnybes (žr. Almos 7:11–13). Jis supranta mūsų kančias, nes Pats tai patyrė. Jo malonė, arba įgalinanti galia, sustiprina mus nešti naštas ir atlikti užduotis, kurių patys negalėtume atlikti (žr. Mato 11:28–30; Filipiečiams 4:13; Etero 12:27).

Susijusios nuorodos: Jono 3:5; ApD 3:19–21

Tikėjimas Jėzumi Kristumi

Tikėjimas – tai „[vylimasis] to, kas nematoma, kas yra tikra“ (Almos 32:21; taip pat žr. Etero 12:6). Tai Dievo dovana.

Tikėjimo šerdis privalo būti Jėzus Kristus, kad tai vestų asmenį į išgelbėjimą. Tikėti Jėzumi Kristumi reiškia visiškai Juo pasikliauti ir pasitikėti Jo beribiu Apmokėjimu, galia ir meile. Tai apima tikėjimą Jo mokymais ir tikėjimą, kad, nors mes ir ne viską suprantame, Jis supranta viską (žr. Patarlių 3:5–6; DS 6:36).

Tikėjimas – tai daugiau nei pasyvi pozicija. Jį parodo mūsų gyvenimo būdas (žr. Jokūbo 2:17–18). Tikėjimas auga, kai meldžiamės, studijuojame Raštus ir laikomės Dievo įsakymų.

Pastarųjų dienų šventieji tiki Dievą Tėvą ir Šventąją Dvasią, taip pat jie tiki kunigystės galia ir kitais svarbiais sugrąžintosios Evangelijos principais. Tikėjimas padeda mums gauti dvasinį ir fizinį gydymą ir stiprybės veržtis pirmyn, pasitikti

---

sunkumus ir įveikti gundymus (žr. 2 Nefio 31:19–20). Viešpats pagal mūsų tikėjimą darys galingus stebuklus mūsų gyvenime.

Per tikėjimą Jėzumi Kristumi asmuo gali gauti nuodėmių atleidimą ir galiausiai gyventi Dievo akivaizdoje.

Susijusi nuoroda – Mato 11:28–30

Atgaila

Atgaila yra proto ir širdies permaina, atverianti mums naują požiūrį į Dievą, save ir pasaulį. Ji reiškia nusigręžimą nuo nuodėmių ir atsigręžimą į Dievą prašant atleidimo. Ją skatina meilė Dievui ir nuoširdus troškimas paklusti Jo įsakymams.

Mūsų nuodėmės mus sutepa – padaro mus nevertus grįžti ir gyventi mūsų Dangiškojo Tėvo akivaizdoje. Per Jėzaus Kristaus Apmokėjimą mūsų Dangiškasis Tėvas paruošė mums vienintelį kelią mūsų nuodėmėms atleisti (žr. Izaijo 1:18).

Atgailaudami taip pat gailimės dėl padarytos nuodėmės, ją išpažįstame Dangiškajam Tėvui ir, esant reikalui, kitiems žmonėms, nusigręžiamo nuo nuodėmių, kiek įmanoma siekiame atlyginti mūsų nuodėmių padarytą žalą ir gyvename paklusdami Dievo įsakymams (žr. DS 58:42–43).

Susijusios nuorodos: Izaijo 53:3–5; Jono 14:6; 2 Nefio 25:23, 26; DS 18:10–11; DS 19:23; DS 76:40–41

4. Evangelijos laikotarpis, atsimetimas ir Sugražinimas

Evangelijos laikotarpis

Evangelijos laikotarpis – tai laiko tarpsnis, kai Viešpats apreiškia Savo doktrinas, apeigas ir kunigystę. Tai laikotarpis, per kurį Viešpats žemėje turi bent vieną įgaliotą tarną, turintį šventą kunigystę ir dievišką pareigą skelbti Evangeliją ir atlikti jos apeigas. Dabar gyvename paskutiniame Evangelijos laikotarpyje – laikų pilnatvės Evangelijos laikotarpyje, kuris prasidėjo nuo Evangelijos apreiškimo Džozefui Smitui.

Ankstesni Evangelijos laikotarpiai siejami su Adomu, Henochu, Nojumi, Abraomu, Moze ir Jėzumi Kristumi. Be jų, buvo dar ir kiti Evangelijos laikotarpiai, įskaitant ir nefitų bei Jareditų. Išgelbėjimo planas ir Jėzaus Kristaus Evangelija buvo apreikšti ir jų buvo mokoma kiekviename Evangelijos laikotarpyje.

Atsimetimas

Atsimetimu vadinama tokia žmonių būseną, kai jie nusigręžia nuo Evangelijos principų ir neturi kunigystės raktų.

Visuotiniai atsimetimai vyko per visą pasaulio istoriją. Vienas iš pavyzdžių didysis atsimetimas, kuris vyko po to, kai Gelbėtojas įkūrė Savo Bažnyčią (žr. 2 Tesalonikiečiams 2:1–3). Po Gelbėtojo apaštalų mirties buvo iškreipti Evangelijos principai ir savavališkai įvesti Bažnyčios organizacijos ir kunigystės apeigų pakeitimai. Dėl šio plačiai paplitusio nelabumo Viešpats paėmė nuo žemės kunigystės įgaliojimą ir raktus.

Didžiojo atsimetimo metu žmonės neturėjo dieviško vadovavimo iš gyvųjų pranašų. Buvo įkurta daug bažnyčių, tačiau jos neturėjo įgaliojimo suteikti Šventosios

---

Dvasios dovanos arba atlikti kitų kunigystės apeigų. Dalis Šventųjų Raštų buvo iškreipta arba pamesta, o žmonės neturėjo aiškaus supratimo apie Dievą.

Šis atsimetimas tęsėsi tol, kol Dangišskasis Tėvas ir Jo Mylimasis Sūnus pasirodė Džozefui Smitui ir ėmėsi sugrąžinti Evangelijos pilnatvę.

Sugrąžinimas

Sugrąžinimas – tai pakartotinis Jo Evangelijos tiesų ir apeigų įtvirtinimas tarp Jo vaikų žemėje (žr. ApD 3:19–21).

Ruošdamasis Sugrąžinimui, Viešpats pakėlė kilnius vyrus laikotarpyje, kuris vadinamas reformacija. Jie mėgino sugrąžinti religijos doktriną, tvarką ir organizaciją tokią, kokią buvo įtvirtinęs Gelbėtojas. Tačiau jie neturėjo kunigystės arba Evangelijos pilnatvės.

Sugrąžinimas prasidėjo 1820 metais, kai Dievas Tėvas ir Jo Sūnus Jėzus Kristus apsiereiškė Džozefui Smitui atsakydami į jo maldą (žr. Džozefo Smito – Istorijos 1:15–20). Svarbiausi Sugrąžinimo įvykiai yra Mormono Knygos išvertimas, Aarono ir Melchizedeko kunigysčių sugrąžinimas ir Bažnyčios atkūrimas 1830 m. balandžio 6 d.

1829 m. gegužės 15 d. Aarono kunigystė per Joną Krikštytoją buvo sugrąžinta Džozefui Smitui ir Oliveriui Kauderiui. Melchizedeko kunigystė ir karalystės raktai taip pat buvo sugrąžinti 1829 metais, kai apaštalai Petras, Jokūbas ir Jonas suteikė juos Džozefui Smitui ir Oliveriui Kauderiui.

Evangelijos pilnatvė yra sugrąžinta, o Pastarųjų Dienų Šventųjų Jėzaus Kristaus Bažnyčia yra vienintelė tikra ir gyva Bažnyčia ant viso žemės veido (žr. DS 1:30). Ši Bažnyčia galiausiai pripildys visą žemę ir išliks per amžius.

Susijusios nuorodos: Izaijo 29:13–14; Ezechielio 37:15–17; Efeziečiams 4:11–14; Jokūbo 1:5–6

5. Pranašai ir apreiškimas

Pranašas – tai žmogus, kurį Dievas pašaukia kalbėti Dievo vardu (žr. Amoso 3:7). Pranašai liudija apie Jėzų Kristų ir moko Jo Evangelijos. Jie padeda mums pažinti Dievo valią ir tikrąjį Jo charakterį. Jie smerkia nuodėmę ir įspėja apie jos pasekmes. Kartais jie pranašauja ateitį (žr. DS 1:37–38). Daug pranašų mokymų randama Raštuose. Studijuodami pranašų žodžius, galime sužinoti tiesą ir gauti vadovavimą (žr. 2 Nefio 32:3).

Mes palaikome Bažnyčios Prezidentą kaip pranašą, regėtoją ir apreiškėją, ir kaip vienintelį asmenį žemėje, gaunantį apreiškimą vadovauti visai Bažnyčiai. Mes taip pat palaikome Pirmosios Prezidentūros patarėjus ir Dvylikos Apaštalų Kvorumo narius kaip pranašus, regėtojus ir apreiškėjus.

Apreiškimas – tai Dievo bendravimas su Savo vaikais. Kai Viešpats apreiškia Savo valią Bažnyčiai, Jis kalba per Savo pranašą. Raštai – Biblija, Mormono Knyga, Doktrina ir Sandoros, Brangusis Perlas – apima apreiškimus, duotus per senovės ir šiuolaikinius pranašus. Pastarųjų Dienų Šventųjų Jėzaus Kristaus Bažnyčios prezidentas yra Dievo pranašas žemėje šiandien.

Asmenys gali gauti apreiškimą, padėsiantį jiems tenkinti konkrečias jų reikmes, vykdyti pareigas, spręsti klausimus ir stiprinti jų liudijimus. Dauguma apreiškimų Bažnyčios vadovams ir nariams ateina per raginimus ir mintis iš Šventosios Dvasios. Šventoji Dvasia kalba mūsų protui ir širdžiai tyliu ramiu balsu (žr. DS 8:2–3). Apreiškimai taip pat gali ateiti per regėjimus, sapnus ir angelų apsilankymus.

Susijusios nuorodos: Psalmyno 119:105; Efeziečiams 4:11–14; 2 Timotiejui 3:15–17; Jokūbo 1:5–6; Moronio 10:4–5

6. Kunigystė ir kunigystės raktai

Kunigystė yra amžinoji galia ir Dievo įgaliojimas. Kunigystės galia Dievas sukūrė ir valdo dangus ir žemę. Šia galia Jis išperka ir išaukština Savo vaikus įgyvendindamas „žmogaus nemirtingumą ir amžinąjį gyvenimą“ (Mozės 1:39).

Dievas suteikia kunigystės įgaliojimą vertiems Bažnyčios vyrams, kad šie galėtų Jo vardu dirbuotis dėl Jo vaikų išgelbėjimo. Kunigystės raktai – tai teisė prezidentauti, arba Dievo žmogui duota galia vadovauti ir vesti Dievo karalystę žemėje (žr. Mato 16:15–19). Per šiuos raktus turintieji kunigystę gali gauti įgaliojimą skelbti Evangeliją ir atlikti išgelbėjimo apeigas. Visi, tarnaujantys Bažnyčioje, yra pašaukiami žmogaus, turinčio kunigystės raktus. Taip jiems suteikiama galia, reikalinga tarnauti ir vykdyti savo pašaukimo pareigas.

Susijusi nuoroda – DS 121:36, 41–42

Aarono kunigystė

Aarono kunigystė dažnai vadinama paruošiamąja kunigyste. Aarono kunigystės pareigybės yra diakonas, mokytojas, kunigas ir vyskupas. Bažnyčioje mūsų dienomis verti vyriškos lyties nariai gali gauti Aarono kunigystę nuo 12 metų amžiaus.

Aarono kunigystė „[apima] angelų tarnavimo ir atgailos evangelijos, ir krikšto [...] raktus“ (DS 13:1).

Melchizedeko kunigystė

Melchizedeko kunigystė yra aukštesnioji, arba vyresnioji, kunigystė ir tvarko dvasinius dalykus (žr. DS 107:8). Ši aukštesnioji kunigystė buvo suteikta Adomui ir visada buvo žemėje, kai Viešpats apreikšdavo Savo Evangeliją.

Iš pradžių ji buvo vadinama „šventąja kunigyste pagal Dievo Sūnaus tvarką“ (DS 107:3). Vėliau ji tapo žinoma kaip Melchizedeko kunigystė; šis pavadinimas kilo iš pranašo Abraomo laikais gyvenusio didžio aukštojo kunigo vardo.

Melchizedeko kunigystės pareigybės yra vyresnysis, aukštasis kunigas, patriarchas, Septyniasdešimties narys ir apaštalas. Melchizedeko kunigystės prezidentas yra Bažnyčios Prezidentas.

Susijusi nuoroda – Efeziečiams 4:11–14

---

7. Apeigos ir sandoros

Apeigos

Pastarųjų Dienų Šventųjų Jėzaus Kristaus Bažnyčioje apeigos yra šventi, oficialūs veiksmai, turintys dvasinę reikšmę. Visos apeigos yra sukurtos Dievo mokyti dvasinių tiesų. Išgelbėjimo apeigos atliekamos kunigystės įgaliojimu ir vadovaujant turintiesiems kunigystės raktus. Kai kurios apeigos yra būtinos išaukštinimui ir yra vadinamos gelbėjančiomis apeigomis.

Pirmosios gelbėjančios Evangelijos apeigos, atliekamos įgaliojimą turinčio asmens, yra krikštas panardinant vandenyje. Krikštas yra būtinas žmogui, kad šis galėtų tapti Bažnyčios nariu ir įžengtų į celestialinę karalystę (žr. Jono 3:5).

Žodis *krikštas* kilęs iš graikiško žodžio, reiškiančio „įmerkti“ arba „panardinti“. Panardinimas simbolizuoja, kad žmogus miršta nuodėmingam gyvenimui ir atgimsta dvasiniam gyvenimui, pašvęstam tarnystei Dievui ir Jo vaikams. Jis taip pat simbolizuoja mirtį ir prikėlimą.

Kai asmuo pakrikštijamas, vienas ar daugiau Melchizedeko kunigystę turinčių asmenų uždeda rankas ant to asmens galvos ir patvirtina jį Bažnyčios nariu. Atliekant apeigas, kurios vadinamos patvirtinimu, tokiam asmeniui suteikiama Šventosios Dvasios dovana.

Šventosios Dvasios dovana skiriasi nuo Šventosios Dvasios įtakos. Prieš krikštą asmuo kartais gali jausti Šventosios Dvasios įtaką ir per tą įtaką įgyti liudijimą apie tiesą (žr. Moronio 10:4–5). Priėmęs Šventosios Dvasios dovana, asmuo turi teisę į jos nuolatinę bendrystę, jei laikosi įstatymų.

Kitos gelbėjančios apeigos yra vyrų išventinimas į Melchizedeko kunigystę, šventyklos endaumentas ir santuokos užantspaudavimas (žr. DS 131:1–4). Visas gelbėjančias kunigystės apeigas lydi sandoros. Šventykloje šios gelbėjančios apeigos taip pat gali būti vikariškai atliekamos už mirusiųjų. Vikarinės apeigos įsigalioja tik tuomet, jeigu miręs žmogus priima jas dvasių pasaulyje ir gerbia susijusias sandoras.

Kitos apeigos, tokios kaip patarnavimas ligoniams ar vardo suteikimas vaikui taip pat yra svarbios mūsų dvasinei raidai.

Susijusi nuoroda – ApD 2:36–38

Sandoros

Sandora – šventas susitarimas tarp Dievo ir žmogaus. Dievas nustato sandoros sąlygas, o mes sutinkame daryti tai, ko Jis mūsų prašo; tuomet Dievas už paklusnumą mums pažada tam tikras palaimas (žr. DS 82:10).

Visas gelbėjančias kunigystės apeigas lydi sandoros. Mes krikšto metu sudarome sandorą su Viešpačiu, o priimdami sakramentą tą sandorą atnaujiname. Priimdami Melchizedeko kunigystę broliai sudaro kunigystės priesaiką ir sandorą. Kitas sandoras sudarome šventykloje.

Susijusios nuorodos: Išėjimo 19:5–6; Psalmyno 24:3–4; 2 Nefio 31:19–20; DS 25:13

---

8. Santuoka ir šeima

Santuoka tarp vyro ir moters įsteigta Dievo, o šeima yra Jo išgelbėjimo plano ir mūsų laimės šerdis. Laimė šeimos gyvenime labiausiai tikėtina, kai jis pagrįstas Viešpaties Jėzaus Kristaus mokymais.

Šventos dauginimosi galios turi būti naudojamos tik tarp vyro ir moters, kurie oficialiai sutuokti kaip vyras ir žmona. Gimdytojai turi daugintis ir pripildyti žemę, auginti vaikus su meile ir teisumu ir rūpintis savo vaikų fizinėmis ir dvasinėmis reikmėmis.

Vyras ir žmona turi šventą atsakomybę mylėti ir rūpintis vienas kitu. Tėvai turi pirmininkauti savo šeimoms su meile ir teisumu, būti atsakingi už aprūpinimą viskuo, kas būtina pragyvenimui. Motinos visų pirma atsako už savo vaikų ugdymą. Tėvai ir motinos yra įpareigoti vykdant šias šventas pareigas padėti vienas kitam kaip lygūs partneriai.

Dieviškas laimės planas sudaro sąlygas, kad šeimos tarpusavio santykiai tęstųsi anapus kapo. Žemė buvo sukurta ir Evangelija apreikšta tam, kad šeimos galėtų būti sukurtos, užantspauduotos ir išaukštintos amžinybei. (Remtasi „Šeima. Pareiškimas pasauliui“; taip pat žr. LDS.org/topics/family-proclamation.)

Susijusios nuorodos: Pradžios 2:24; Psalmyno 127:3; Malachijo 4:5–6; DS 131:1–4

9. Įsakymai

Įsakymai yra Dievo įstatymai ir reikalavimai, duoti žmonijai. Mes parodome savo meilę Jam laikydamiesi Jo įsakymų (žr. Jono 14:15). Įsakymų laikymasis atneš Viešpaties palaimas (žr. DS 82:10).

Du pagrindiniai įsakymai yra „mylėk Viešpatį, savo Dievą, visa širdimi, visa siela ir visu protu. Ir [...] mylėk savo artimą kaip save patį“ (Mato 22:36–39).

Dešimt įsakymų yra labai svarbi Evangelijos dalis ir yra amžini principai, būtini mums išaukštinti (žr. Išėjimo 20:3–17). Viešpats apreikškė juos Mozei senovės laikais ir dar kartą juos paskelbė per šiuolaikinius apreiskimus.

Kiti įsakymai yra: kasdien melstis (žr. 2 Nefio 32:8–9), mokyti Evangelijos kitus (žr. Mato 28:19–20), laikytis skaistybės įstatymo (žr. DS 46:33), mokėti visą dešimtinę (žr. Malachijo 3:8–10), pasninkauti (žr. Izaijo 58:6–7), atleisti kitiems (žr. DS 64:9–11), turėti dėkingumo dvasią (žr. DS 78:19) ir gyventi pagal Išminties Žodį (žr. DS 89:18–21).

Susijusios nuorodos: Pradžios 39:9; Izaijo 58:13–14; 1 Nefio 3:7; Mozijo 4:30; Almos 37:35; Almos 39:9; DS 18:15–16; DS 88:124

Daugiau informacijos šiomis temomis ieškokite tinklalapyje LDS.org, Teachings, Gospel Topics arba žr. *Ištikimi tikėjimui. Evangelijos žinynas* (2005).

Mokyti evangelijų darniai

Siūlome vadovautis tuo, ką rasite šiame vadovėlyje, ir mokyti keturių evangelijų nuosekliai. Tačiau jūs taip pat galite dėstyti Naujojo Testamento evangelijas darniai, t. y. mokyti apie Gelbėtojo gyvenimą chronologine tvarka, remdamiesi visa evangelijose esančia medžiaga. Daugiau informacijos ir išteklių, padėsiančių mokyti evangelijų darniai, rasite šio vadovėlio elektroninės versijos prieduose internete adresu LDS.org ir mobiliojoje Gospel Library programėlėje.

Jėzaus Kristaus mirtingosios tarnystės apžvalga

Jėzaus Kristaus mirtingosios tarnystės apžvalga

GALILEJA
 • Kafarnaumas
 • Nazaretas

SAMARIJA
 • Samarija

PEREIA JUDEJA
 • Jeruzalė
 • Betlejuzas

Pirmoji tarnystės metai

Antrąjį tarnystės metai

Trečiąjį tarnystės metai

© 2013 International Bible Society, Inc. Visos teisės saugomos.

Atrinkti Naujojo Testamento paveikslėliai

Figos medis (žr. Mato 21:18–22)

© Jose Ramiro Laguna/Shutterstock.com

Jėzus moko šventykloje (žr. Mato 21:23–23:39)

Jėzus atleidžia nuodėmes pro stogą nuleistam vyrui ir jį išgydo (žr. Morkaus 2:1–12 ir Luko 5:17–26)

Marija ir Elzbieta (žr. Luko 1)

Jėzus pareiškia esąs Mesijas (žr. Luko 4)

Pilotas pripažįsta Jėzų nekaltu (žr. Jono 18–19)

Paulius rašo laiškus (žr. 2 Timotiejui 1–2)

Jēzus prižiūri Savo ištikimus pasekējus ir rūpinasi jais (žr. Apreiškimo Jonui 1:12–16)

Jono regėjimas apie moterį ir slibiną (žr. Apreiškimo Jonui 12)

SEMINARIJOS IR
RELIGIJOS INSTITUTAI

PASTARŲJŲ DIENŲ
ŠVENTŲJŲ
JĖZAUS KRISTAUS
BAŽNYČIA

LITHUANIAN

